

Del 1 Lagtext m.m.

Förkortningar	19
1 Förslag till riksdagsbeslut	21
2 Lagtext	22
2.1 Förslag till skatteförfarandelag	22
AVDELNING I. INNEHÅLL, TILLÄMPNING OCH DEFINITIONER	22
1 kap. Lagens innehåll	22
2 kap. Lagens tillämpning	24
3 kap. Definitioner och förklaringar	25
AVDELNING II. FÖRETRÄDARE	30
4 kap. Uppgifter som har lämnats för någon annans räkning	30
5 kap. Uppgifts- och betalningsskyldiga företrädare	30
6 kap. Ombud	31
AVDELNING III. REGISTRERING	33
7 kap. Registrering	33
AVDELNING IV. PRELIMINÄR SKATT	35
8 kap. Preliminärskattesystemets grunder	35
9 kap. Godkännande för F-skatt	35
10 kap. Skatteavdrag för preliminär skatt	37
11 kap. Beräkning av skatteavdrag för preliminär skatt	41
12 kap. Skattetabeller	46
AVDELNING V. SÄRSKILD INKOMSTSKATT	47
13 kap. Redovisning och betalning av särskild inkomstskatt	47
AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH ÖVRIGA UPPGIFTER	48
14 kap. Syftet med kontrolluppgifter	48
15 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst	49
16 kap. Kontrolluppgift om intäkt och avdrag i inkomstslaget näringsverksamhet	51
17 kap. Kontrolluppgift om ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter	53
18 kap. Kontrolluppgift om ränteutgifter	54
19 kap. Kontrolluppgift om avkastning på delägarrätter	54
20 kap. Kontrolluppgift om avyttring av andelar i investeringsfonder och fondföretag	55

21 kap. Kontrolluppgift om avyttring av fordringsrätter och andra delägarätter än andelar i investeringsfonder och fondföretag	56
22 kap. Kontrolluppgift om vissa andra förhållanden	57
23 kap. Kontrolluppgift om utländska förhållanden	61
24 kap. Övriga bestämmelser om kontrolluppgifter	63
25 kap. Undantag från kontrolluppgiftsskyldighet	63
26 kap. Skattedeklaration	64
27 kap. Skalbolagsdeklaration	73
28 kap. Preliminär inkomstdeklaration	74
29 kap. Syftet med inkomstdeklaration	75
30 kap. Vem ska lämna en inkomstdeklaration?	75
31 kap. Vad ska en inkomstdeklaration innehålla?	77
32 kap. När och var ska en inkomstdeklaration lämnas?	84
33 kap. Särskilda uppgifter	85
34 kap. Informationsuppgifter	87
35 kap. Periodiska sammanställningar	89
36 kap. Anstånd med att lämna deklaration och särskilda uppgifter	91
37 kap. Föreläggande	92
38 kap. Formkrav	93
 AVDELNING VII. DOKUMENTATION	 94
39 kap. Dokumentationskyldighet	94
 AVDELNING VIII. UTREDNING OCH KONTROLL	 97
40 kap. Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera	97
41 kap. Revision	98
42 kap. Tillsyn över kassaregister och kontrollbesök	101
 AVDELNING IX. ERSÄTTNING FÖR KOSTNADER FÖR OMBUD, BITRÄDE ELLER UTREDNING	 103
43 kap. Ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning	103
 AVDELNING X. TVÅNGSÅTGÄRDER	 104
44 kap. Vitesföreläggande	104
45 kap. Bevissäkring	104
46 kap. Betalningssäkring	107
 AVDELNING XI. UNDANTAG FRÅN KONTROLL	 111
47 kap. Uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll	111
 AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER	 112
48 kap. Förseningsavgift	112

49 kap. Skattetillägg	113
50 kap. Kontrollavgift	118
51 kap. Befrielse från särskilda avgifter	119
52 kap. Beslut om särskilda avgifter	119

AVDELNING XIII. BESLUT OM SKATTER OCH AVGIFTER.....

53 kap. Beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt	121
54 kap. Beslut om särskild inkomstskatt	122
55 kap. Beslut om preliminär skatt.....	123
56 kap. Beslut och besked om slutlig skatt.....	125
57 kap. Skönsmässiga beslut om skatter och avgifter ...	128
58 kap. Beslut om säkerhet för slutlig skatt för skalbolag	128
59 kap. Ansvar för skatter och avgifter	129
60 kap. Beslut om befrielse från skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt	134

AVDELNING XIV. BETALNING OCH ÅTER- BETALNING AV SKATTER OCH AVGIFTER.....

61 kap. Skattekonton	134
62 kap. Betalning av skatter och avgifter	135
63 kap. Anstånd med betalning av skatter och avgifter... ..	140
64 kap. Återbetalning av skatter och avgifter	144
65 kap. Ränta.....	146

AVDELNING XV. OMPRÖVNING SAMT ÖVERKLAGANDE OCH ÄNDRING I BESLUT PÅ GRUND AV SKATTEAVTAL.....

66 kap. Omprövning.....	150
67 kap. Överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal	157

AVDELNING XVI. VERKSTÄLLIGHET

68 kap. Besluts verkställbarhet.....	165
69 kap. Verkställighet av beslut om bevissäkring och betalningssäkring.....	165
70 kap. Indrivning	168
71 kap. Övriga bestämmelser om verkställighet.....	169

2.2	Förslag till lag om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster.....	176
2.3	Förslag till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624)	181
2.4	Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)	186
2.5	Förslag till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)	189

2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter.....	194
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.....	195
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta	197
2.9	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.....	200
2.10	Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200).....	201
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor	211
2.12	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter	214
2.13	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	219
2.14	Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980).....	248
2.15	Förslag till lag om ändring i tullagen (2000:1281).....	255
2.16	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:629) om trängselskatt	263
2.17	Förslag till lag om ändring i vägtrafikskattelagen (2006:227).....	264
3	Ärendet och dess beredning.....	268
4	Bakgrund	270
4.1	Det nuvarande skatteförfarandet	270
4.1.1	De tre stora lagarna	270
4.1.2	Övriga lagar.....	273
4.2	Regelförenkling.....	275
4.2.1	Det nationella arbetet	275
4.2.2	Regelförenkling ur ett internationellt perspektiv	277
4.2.3	Mätningar av företagens administrativa kostnader	278
5	En skatteförfarandelag.....	279
5.1	Skatteförfarandet samlas i en lag	279
5.2	Lagens struktur.....	282
5.3	Språket	285
5.3.1	Allmänt.....	285
5.3.2	Ändrade eller nya begrepp, termer och uttryck	285
6	Föreskrifter – lag, förordning eller myndighetsföreskrifter?	289
6.1	Gällande rätt.....	289
6.2	Föreskrifter som får meddelas av regeringen	290
7	Lagens tillämpning	292
7.1	Vilka skatter och avgifter ska tas ut enligt lagen?.....	292

7.2	Behovet av s.k. likställighetsbestämmelser	297
7.3	Proportionalitetsprincipen	300
8	Företrädare	303
8.1	Större möjligheter att använda deklarationsombud	303
8.1.1	Nuvarande bestämmelser om deklara- tion genom ombud	303
8.1.2	Skatteverkets utvärdering	305
8.1.3	Fler än ett deklarationsombud	307
8.1.4	Ett generellt system för deklarationsombud	309
8.1.5	Företrädare som är uppgiftsskyldiga ska få utse deklarationsombud	313
8.1.6	Ombud för dödsbo	315
8.2	Uppgifter som har lämnats för någon annans räkning... ..	316
8.2.1	Huvudregeln	316
8.2.2	Presumtionsregeln	317
9	Registrering	319
9.1	Anmälan för registrering	319
9.2	Anmälan för registrering för mervärdesskatt	320
9.3	Avregistrering	321
10	Preliminär skatt	323
10.1	Dagens preliminärskattesystem i korthet	323
10.2	Ett godkännande för F-skatt ska ersätta F-skattsedeln... ..	324
10.3	Förutsättningarna för F-skatt	328
10.3.1	Ett komplicerat regelverk ska bli enklare	328
10.3.2	Ändrade förutsättningar för F-skatt	329
10.4	Bestämmelserna om skatteavdrag förenklas	332
10.4.1	Inget skatteavdrag för dricks	332
10.4.2	Undantagsbestämmelser som ska slopas	333
10.4.3	Skatteavdrag från viss ersättning även om mottagaren är godkänd för F-skatt	336
10.4.4	Skatteavdrag från annan avkastning än ränta och utdelning	336
10.4.5	När förmån av framtida förvärv av värde- papper senast ska räknas med i underlaget för beräkning av skatteavdrag	339
10.5	Lättare att få den preliminära skatten anpassad efter den beräknade inkomsten	340
11	Deklarationer, kontrolluppgifter och övriga uppgifter	343
11.1	En teknikneutral lagstiftning	343
11.2	Minskat uppgiftslämnande	348
11.2.1	Uppgiftsskyldigheter som infördes för att kontrollera ”stoppreglerna” slopas	348
11.2.2	Pensionsstiftelser ska inte behöva lämna särskilda uppgifter	350
11.2.3	Handelsbolag ska inte behöva under- teckna särskilda uppgifter	351

11.2.4	Enklare att lämna uppgifter om insättningar på skogs-, skogsskade- och upphovsmannakonto	352
11.2.5	Enskilda näringsidkare behöver inte längre lämna kontrolluppgifter om räntor	353
11.2.6	Kontrolluppgifter ska inte behöva lämnas för ersättningar och förmåner som har redovisats i en skattedeklaration	355
11.2.7	Ökat utrymme för att redovisa punktskatt för beskattningsår	357
11.3	Redovisning av skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	358
11.4	Särskild skattedeklaration för utomlands bosatta	361
11.5	Redovisning av mervärdesskatt.....	362
11.5.1	Gällande regler	362
11.5.2	Möjligheten att redovisa i självdeklarationen slopas.....	365
11.5.3	Ökat utrymme för att redovisa mervärdesskatt för beskattningsår	369
11.5.4	Från vilken tidpunkt gäller en ändring mellan kalenderkvartal och kalendermånad?.....	371
11.5.5	Från vilken tidpunkt gäller en ändring från eller till beskattningsår?	375
11.6	Inkomstdeklaration.....	377
11.7	När fysiska personer och dödsbon ska lämna inkomstdeklaration.....	379
11.7.1	Kalenderårsanknutet förfarande	379
11.7.2	Inga förändrade regler för den sista deklarationen för den som har flyttat utomlands eller avlidit.....	381
11.7.3	Avyttring av värdepapper bör även i fortsättningen redovisas en gång varje beskattningsår.....	384
11.7.4	Avyttring av privatbostad bör även i fortsättningen redovisas den 2 maj.....	385
11.7.5	Uthyrning av bostad bör även i fortsättningen redovisas den 2 maj.....	390
11.8	När juridiska personer ska lämna inkomstdeklaration ...	391
11.8.1	Gällande regler	391
11.8.2	Deklarationstidpunkterna i de nordiska länderna	392
11.8.3	Deklarationstidpunkt beroende på beskattningsår.....	392
11.9	Särskilda uppgifter om inkomst som är undantagna från skatteplikt	400
11.10	Uppgift till den som kontrolluppgift gäller för.....	401
11.11	Föreläggande – kontroll av egen uppgiftsskyldighet.....	403
12	Dokumentation	405
12.1	Kassaregister	405

12.2	Omsättning av investeringsguld	407
12.3	Föreläggande	408
13	Utredning och kontroll	409
13.1	Skatteverkets utredningsskyldighet	409
13.2	Skatteverkets kommunikationsskyldighet	410
13.3	Besök och annat personligt sammanträffande	411
13.4	Revision	412
13.4.1	Omsättning av investeringsguld	412
13.4.2	Tredjemansrevision	413
13.5	Tillsyn över kassaregister och kontrollbesök	414
14	Ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning	415
14.1	Gällande regler	415
14.2	Ersättning ska kunna beviljas i fler ärenden och mål än i dag	417
14.3	Tiden för begäran om omprövning och överklagande	418
14.4	Verkställighet	419
14.5	Utredningens övriga förslag och bedömningar	419
15	Tvångsåtgärder	422
15.1	Förbud mot att förena ett föreläggande med vite	422
15.2	Bevissäkring – förseglning	426
15.3	Betalningssäkring	430
15.3.1	Betalningssäkring och kontrollavgifter	430
15.3.2	Underrättelse om beslut	431
15.3.3	Automatiskt upphävande av beslut om betalningssäkring	433
16	Undantag från kontroll	434
16.1	Undantag av handlingar ska kunna göras vid alla kontroller	434
16.2	Undantag av uppgifter från föreläggande	435
17	Särskilda avgifter	437
17.1	Skattetillägg	437
17.2	2003 års skattetilläggsreform	438
17.2.1	Regeringens utgångspunkter	438
17.2.2	En definition av oriktig uppgift	439
17.2.3	Större genomslag för normalt tillgängligt kontrollmaterial	439
17.2.4	Befrielse från skattetillägg	440
17.2.5	Ny procentsats för vissa periodiseringsfel	447
17.2.6	Utvidgat förbud mot att förena ett föreläggande med vite	448
17.2.7	Anstånd med betalning av skattetillägg	448
17.3	Skatteverkets tolkning av befrielsereglerna	448
17.3.1	I vilka fall ska bedömningen bli mer nyanserad och generös?	448
17.3.2	Hel eller delvis befrielse?	449
17.3.3	Ursäktligt – hälsa	450
17.3.4	Ursäktligt – felbedömning	450

17.3.5	Ursäktligt – vilseledande eller missvisande kontrolluppgifter	452
17.3.6	Oskäligt – oproportionerligt	452
17.3.7	Oskäligt – lång handläggningstid	455
17.3.8	Oskäligt – dömd för skattebrott	456
17.4	Skatteverkets tillämpning i praktiken	456
17.5	Praxis från Regeringsrätten	458
17.6	Har syftena med reformen uppnåtts?	467
17.7	Åtgärder för att ytterligare stärka rättssäkerheten	475
17.7.1	Nivåerna för delvis befrielse bör tas bort	475
17.7.2	Ökat utrymme för frivillig rättelse	478
17.7.3	Inget skattetillägg för oriktiga uppgifter som kan rättas med ledning av normalt tillgängligt kontrollmaterial	479
17.7.4	Inget skattetillägg vid skönsbeskattning om skatten bestäms enligt normalt tillgängligt kontrollmaterial	483
17.7.5	Sänkt procentsats för skattetillägg på icke gjort skatteavdrag	484
17.8	Skattetillägg utan sakprövning	486
17.9	Skönstaxeringspekulation ska motverkas	487
17.10	Beslut om kontrollavgift	489
17.11	Tulltillägg	490
18	Beslut om skatter och avgifter	494
18.1	Elektroniska beslut	494
18.2	Termen beskattningsbeslut används inte i skatteförfarandelagen	497
18.3	Beslut om särskild inkomstskatt	498
18.4	Beslut om slutlig skatt	502
18.5	Företrädaransvar	505
18.5.1	Ansvar när anmälan om F-skatt inte har gjorts	505
18.5.2	Företrädaransvar för överskjutande punktskatt samt mervärdesskatt och punktskatt som har återbetalats med för högt belopp	507
18.5.3	Betalningsskyldighet vid skattebrott	508
18.5.4	Är frågan om utökad betalningsskyldighet vid skattebrott tillräckligt utredd?	513
19	Betalning och återbetalning av skatter och avgifter	516
19.1	Skattekontosystemet	516
19.1.1	Skattekontot används för utbetalning av statligt stöd	517
19.1.2	Kreditering på skattekontot är inte detsamma som utbetalning	517
19.2	Fortsatt kreditering av statligt stöd på skattekontot	518
19.3	Skattekonton som inte längre används	521
19.3.1	Möjligheterna att avsluta skattekonton	521
19.3.2	Mindre överskott som inte har kunnat återbetalas ska tillfalla staten	522

19.4	Avräkningsordningen	524	Prop. 2010/11:165
19.4.1	Avräkning ska i första hand göras från skatteskuld som inte har lämnats för indrivning	524	
19.4.2	Avräkningsordning för betalare som har mer än ett skattekonto	525	
19.4.3	Avräkning om en skatt eller avgift som omfattas av ackord sätts ned	526	
19.5	Åtgärder för att motverka ”skattebyten”	527	
19.5.1	Skattebyte	527	
19.5.2	Problem med skattebyten	527	
19.5.3	Anstånd ska inte registreras på skattekontot före förfallodagen	533	
19.6	Preliminär och slutlig skatt – ränta och betalningstid	535	
19.6.1	Bakgrunden till gällande regler	535	
19.6.2	Betalningstiden för preliminär skatt	539	
19.6.3	Betalningstiden för slutlig skatt	540	
19.6.4	Enhetliga regler för ränteberäkning inom skattekontosystemet	547	
19.7	Slutlig skatt bör även i fortsättningen hanteras på skattekontot	551	
19.8	Överskott på skattekontot som motsvarar slutlig skatt att betala	553	
19.9	Sidobetalningsansvaret på skattekontot	554	
19.9.1	Skatter och avgifter som omfattas av ett sidobetalningsansvar ska hanteras i skattekontosystemet	554	
19.9.2	Förändrade ränteregler för sidobetalningsansvar	559	
19.10	Mindre belopp ska återbetalas automatiskt bara till konto	562	
19.11	Betalning och återbetalning av skatt eller avgift för kommuner och landsting	564	
19.12	Anstånd med att betala skatter och avgifter	566	
19.12.1	Ökat utrymme för anstånd	566	
19.12.2	Anstånd med betalning av kontrollavgift	571	
19.12.3	Ersättning för ställd anståndssäkerhet	573	
19.13	Förtidsåterbetalning av mervärdesskatt och punktskatt	574	
20	Omprövning samt överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal	576	
20.1	Handläggningstider	576	
20.2	Skattenämndernas roll i förfarandet	580	
20.2.1	Dagens reglering	580	
20.2.2	Kritiken mot skattenämnderna	582	
20.2.3	Skattenämnderna bör avskaffas	584	
20.3	Beslut som ska omprövas enligt skatteförfarandelagen	591	
20.4	Återbetalning av skatter och avgifter som har tagits ut i strid med EU-rätten	595	

20.5	Omprövning med hänvisning till ny eller ändrad praxis från EU-domstolen	598
20.6	Förlängd tid för begäran om omprövning av beslut som meddelas sent	602
20.7	Omprövning till fördel på initiativ av Skatteverket.....	605
20.8	Ändringar av skatte- eller avgiftsbeslut i efterhand	609
20.9	Vitesförelägganden ska få överklagas.....	613
20.10	Rätten för kommuner och landsting att överklaga slopas	617
20.11	Återkallelse av överklagande	619
20.12	Det allmänna ombudets överklagande	620
21	Verkställighet.....	623
21.1	Höjd beloppsgräns för indrivning	623
21.2	Återtagande av indrivningsuppdrag	625
21.3	Mindre underskott ska kunna falla bort.....	627
22	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	629
23	Följdändringar	639
23.1	Allmänt	639
23.2	Lagen om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster.....	641
23.3	Lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.....	642
23.4	Lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	644
23.5	Inkomstskattelagen (1999:1229).....	645
23.6	Socialavgiftslagen (2000:980)	646
24	Konsekvenser.....	648
24.1	Skatteförfarandet i en lag	648
24.2	Större möjligheter att använda deklara-tionsombud.....	650
24.3	Preliminär skatt	652
24.3.1	Ett godkännande för F-skatt ska ersätta F-skattsedeln	652
24.3.2	Ändrade förutsättningar för F-skatt.....	652
24.3.3	Bestämmelserna om skatteavdrag förenklas.....	653
24.3.4	Lättare att få den preliminära skatten anpassad efter den beräknade inkomsten	654
24.4	Minskat uppgiftslämnande.....	654
24.5	Skatt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska tas ut enligt skatteförfarandelagen.....	656
24.6	Redovisning av mervärdesskatt.....	658
24.7	Tidpunkt för inkomstdeklaration.....	660
24.8	Ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning	661
24.9	Skattetillägg	663
24.10	Betalning och återbetalning av skatter och avgifter	664
24.10.1	Tidpunkt för betalning av skatt för andra juridiska personer än dödsbon.....	664

24.10.2	Enhetliga regler för ränteberäkning.....	666	Prop. 2010/11:165
24.10.3	Anstånd med betalning	668	
24.10.4	Övriga betalnings- och återbetalnings- frågor.....	669	
24.11	Omprövning samt överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal	670	
24.11.1	Skattenämnderna ersätts av särskilt kvalificerade beslutsfattare	670	
24.11.2	Ändringar av skatte- eller avgiftsbeslut i efterhand.....	671	
24.11.3	Överklagande av vitesföreläggande.....	673	
24.12	Sammanfattning.....	675	

Del 2 Författningskommentar

25	Författningskommentar.....	693
25.1	Förslaget till skatteförfarandelag.....	693

AVDELNING I. INNEHÅLL, TILLÄMPNING

OCH DEFINITIONER	693
1 kap. Lagens innehåll.....	693
2 kap. Lagens tillämpning	693
3 kap. Definitioner och förklaringar	698

AVDELNING II. FÖRETRÄDARE.....

4 kap. Uppgifter som har lämnats för någon annans räkning.....	708
5 kap. Uppgifts- och betalningsskyldiga företrädare	709
6 kap. Ombud.....	711

AVDELNING III. REGISTRERING.....

7 kap. Registrering	718
---------------------------	-----

AVDELNING IV. PRELIMINÄR SKATT

8 kap. Preliminärskattesystemets grunder	721
9 kap. Godkännande för F-skatt	722
10 kap. Skatteavdrag för preliminär skatt.....	728
11 kap. Beräkning av skatteavdrag för preliminär skatt.....	738
12 kap. Skattetabeller	748

AVDELNING V. SÄRSKILD INKOMSTSKATT

13 kap. Redovisning och betalning av särskild inkomstskatt	751
---	-----

AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH ÖVRIGA UPPGIFTER.....

14 kap. Syftet med kontrolluppgifter.....	755
15 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst.....	756

16 kap. Kontrolluppgift om intäkt och avdrag i inkomstslaget näringsverksamhet	761
17 kap. Kontrolluppgift om ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter	763
18 kap. Kontrolluppgift om ränteutgifter	764
19 kap. Kontrolluppgift om avkastning på delägarrätter	766
20 kap. Kontrolluppgift om avyttring av andelar i investeringsfonder och fondföretag	767
21 kap. Kontrolluppgift om avyttring av fordringsrätter och andra delägarrätter än andelar i investeringsfonder och fondföretag	769
22 kap. Kontrolluppgift om vissa andra förhållanden	771
23 kap. Kontrolluppgift om utländska förhållanden	776
24 kap. Övriga bestämmelser om kontrolluppgifter	780
25 kap. Undantag från kontrolluppgiftsskyldighet	782
26 kap. Skattedeklaration	783
27 kap. Skalbologsdeklaration	810
28 kap. Preliminär inkomstdeklaration	812
29 kap. Syftet med inkomstdeklaration	815
30 kap. Vem ska lämna en inkomstdeklaration?	815
31 kap. Vad ska en inkomstdeklarationen innehålla?	817
32 kap. När och var ska en inkomstdeklaration lämnas?	827
33 kap. Särskilda uppgifter	830
34 kap. Informationsuppgifter	834
35 kap. Periodiska sammanställningar	841
36 kap. Anstånd med att lämna deklaration och särskilda uppgifter	844
37 kap. Föreläggande	847
38 kap. Formkrav	856
AVDELNING VII. DOKUMENTATION	858
39 kap. Dokumentationskyldighet	858
AVDELNING VIII. UTREDNING OCH KONTROLL	866
40 kap. Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera	866
41 kap. Revision	869
42 kap. Tillsyn över kassaregister och kontrollbesök	874
AVDELNING IX. ERSÄTTNING FÖR KOSTNADER FÖR OMBUD, BITRÄDE ELLER UTREDNING	879
43 kap. Ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning	879
AVDELNING X. TVÅNGSÅTGÄRDER	882
44 kap. Vitesföreläggande	882
45 kap. Bevissäkring	885

46 kap. Betalningssäkring	901	Prop. 2010/11:165
AVDELNING XI. UNDANTAG FRÅN		
KONTROLL.....	920	
47 kap. Uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll.....	920	
AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER		
48 kap. Förseningsavgift	926	
49 kap. Skattetillägg	934	
50 kap. Kontrollavgift	956	
51 kap. Befrielse från särskilda avgifter	963	
52 kap. Beslut om särskilda avgifter	965	
AVDELNING XIII. BESLUT OM SKATTER		
OCH AVGIFTER	971	
53 kap. Beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt	971	
54 kap. Beslut om särskild inkomstskatt	974	
55 kap. Beslut om preliminär skatt.....	978	
56 kap. Beslut och besked om slutlig skatt.....	987	
57 kap. Skönsmässiga beslut om skatter och avgifter ...	992	
58 kap. Beslut om säkerhet för slutlig skatt för skalbolag	994	
59 kap. Ansvar för skatter och avgifter	997	
60 kap. Beslut om befrielse från skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt	1011	
AVDELNING XIV. BETALNING OCH		
ÅTERBETALNING AV SKATTER OCH		
AVGIFTER.....	1012	
61 kap. Skattekonton	1012	
62 kap. Betalning av skatter och avgifter	1017	
63 kap. Anstånd med betalning av skatter och avgifter... ..	1030	
64 kap. Återbetalning av skatter och avgifter	1045	
65 kap. Ränta.....	1052	
66 kap. Omprövning.....	1069	
67 kap. Överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal.....	1121	
AVDELNING XVI. VERKSTÄLLIGHET		
68 kap. Besluts verkställbarhet.....	1166	
69 kap. Verkställighet av beslut om bevissäkring och betalningssäkring.....	1169	
70 kap. Indrivning	1181	
71 kap. Övriga bestämmelser om verkställighet.....	1186	
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	1190	

25.2	Förslaget till lag om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster	1204
25.3	Förslaget till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624).....	1210
25.4	Förslaget till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69).....	1213
25.5	Förslaget till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)	1215
25.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter	1217
25.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.....	1219
25.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta	1221
25.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	1225
25.10	Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200).....	1232
25.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor	1236
25.12	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattkontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter	1237
25.13	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	1241
25.14	Förslaget till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980).....	1257
25.15	Förslaget till lag om ändring i tullagen (2000:1281)....	1262
25.16	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:629) om trängselskatt	1268
25.17	Förslaget till lag om ändring i vägtrafikskattelagen (2006:227).....	1269

Del 3 Bilagor

Bilaga 1	Skatteförfarandeutredningens sammanfattning av betänkandet Skatteförfarandet (SOU 2009:58).....	1288
Bilaga 2	Skatteförfarandeutredningens lagförslag	1297
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna till betänkandet Skatteförfarandet (SOU 2009:58).....	1519
Bilaga 4	Sammanfattning av promemorian Artistskattens infogning i skattekontosystemet.....	1520
Bilaga 5	Lagförslagen i promemorian Artistskattens infogning i skattekontosystemet.....	1521

Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna till promemorian Artistskattens infogning i skattekontosystemet.....	1531
Bilaga 7	Lagförslagen i promemorian Ändringar av skattebeslut i efterhand samt återföring av avdrag för avsättningar till periodiseringsfonder.....	1532
Bilaga 8	Förteckning över remissinstanserna till promemorian Ändringar av skattebeslut i efterhand samt återföring av avdrag för avsättningar till periodiseringsfonder.....	1538
Bilaga 9	Lagrådsremissens förslag till lagtext.....	1539
Bilaga 10	Lagrådets yttrande.....	1781
Bilaga 11	Regelförenkling.....	1841
Bilaga 12	Antal beslut om skattetillegg.....	1843
Bilaga 13	Skattetillegg – totala belopp.....	1844
Bilaga 14	Skattebyten – exempel	1845
Bilaga 15	Paragrafnyckel – skatteförfarandelagen	1849
Bilaga 16	Paragrafnyckel – taxeringslagen	1869
Bilaga 17	Paragrafnyckel – skattebetalningslagen	1872
Bilaga 18	Paragrafnyckel – lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter	1881
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 september 2011... ..		1886

Skatteförfarandeutredningens sammanfattning av betänkandet Skatteförfarandet (SOU 2009:58)

Arbetets inriktning

En del av utredningens uppdrag är att förtydliga och förenkla lagstiftningen på skatteförfarandeområdet. Vi har valt att fullgöra den uppgiften genom att skapa en gemensam lag för i stort sett hela skatteförfarandet. Under arbetets gång har det blivit alltmer tydligt att det är den bästa lösningen. Det har emellertid också inneburit ett omfattande arbete och tagit större delen av utredningstiden i anspråk.

Vid sidan av arbetet med en ny skatteförfarandelag har vi också utrett ett antal frågor som är särskilt utpekade i våra direktiv. Det rör sig om ett flertal frågor av olika karaktär. Några frågor som särskilt bör nämnas är utvärderingen av lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. (ersättningslagen), utvärderingen av bestämmelserna om skattetillegg efter 2003 års reform och skattenämndernas framtid. En fråga av stor praktisk betydelse är utvärderingen av skattekontosystemet.

Den viktigaste utgångspunkten för vårt arbete har varit att minska den administrativa bördan för företag och andra enskilda. Det har genomsyrat hela arbetet. Samtidigt ska förslagen bidra till en effektivisering av Skatteverkets administration. Vi har också beaktat intresset av effektiv kontroll.

Det förslag som enligt vår bedömning är av störst betydelse är förslaget till en ny skatteförfarandelag. I det följande redogör vi för fördelarna med en sådan lag. Därefter beskriver vi några av utredningens övriga förslag.

En skatteförfarandelag

De bestämmelser som i dag går under namnet ”skatteförfarandet” finns i huvudsak i taxeringslagen (1990:324), skattebetalningslagen (1997:483) och lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter (de tre stora lagarna).

De tre stora lagarna på skatteförfarandeområdet kompletteras av lagar om särskilda anteckningsskyldigheter (t.ex. skyldigheten att föra personalliggare), tvångsåtgärder (t.ex. betalningssäkring) och ersättning för kostnader för biträde och ombud. Det rör sig totalt om åtta lagar.

Problemen med att bestämmelserna om skatteförfarandet är utspridda på så många lagar är:

1. *För många bestämmelser och hänvisningar.* Det finns t.ex. dubbla bestämmelser om särskilda avgifter och överklagande samt omfattande hänvisningar från t.ex. skattebetalningslagen till taxeringslagens bestämmelser om revision och undantagande av handlingar.
2. *Gränsdragningsproblem.* Gränsdragningen mellan taxeringslagen och skattebetalningslagen är t.ex. oklar.

3. *Obefogade skillnader i sak mellan bestämmelser i samma ämne.* Ett exempel är att skatteförfarandets sex vitesförbud skiljer sig åt när det gäller vilka gärningar som omfattas (tre olika varianter). Som exempel bör också nämnas att skattetillägg enligt taxeringslagen enbart kan tas ut om mervärdesskatt felaktigt har tillgodoräknats medan skattetillägg enligt skattebetalningslagen även kan tas ut när mervärdesskatt redovisats med för lågt belopp.
4. *Bestämmelser med samma innebörd i sak men olika ordalydelser.* Omprövningsfristerna i taxeringslagen och skattebetalningslagen uttrycks t.ex. på olika sätt trots att fristerna är lika långa.
5. *Rörig begreppsapparat.* I dag används t.ex. ett flertal olika begrepp för att beskriva tolv månadersperioder (beskattningsår, inkomstår, kalenderår och taxeringsår).
6. *Bestämmelser som hänger ihop ges i olika lagar.* Som exempel kan nämnas att bestämmelser om revision finns i taxeringslagen medan förutsättningarna för tvångsrevision ges i tvångsåtgärdslagen.
7. *Svårt att vid reformer bedöma behovet av lagändringar.* Att förfarandet är utspritt leder lätt till att följdändringar glöms bort eller att bestämmelser som inte längre har någon betydelse glöms kvar.

Lösningen är att samla skatteförfarandet i en lag – skatteförfarandelagen

Tillsammans innebär problemen att bestämmelserna om skatteförfarandet i dag är svåra att överblicka, läsa och förstå. Företag och de som arbetar med skatteförfarandet hos Skatteverket eller på rådgivningsbyråer får därför sannolikt lägga ner onödigt mycket tid på att orientera sig i förfarandet. Ännu mer besvärligt är det för alla enskilda som med ojämna intervaller måste ta reda på vad som gäller.

Enligt vår mening råder det ingen tvekan om att lösningen på problemen är att samla skatteförfarandet i en lag. Fördelarna är många.

Med en lag blir det färre bestämmelser och behovet av hänvisningar försvinner nästan helt.

De obefogade skillnader i sak som i dag finns mellan bestämmelser i samma ämne har uppkommit på grund av att skatteförfarandet varit utspritt på flera lagar. När bestämmelserna nu ersätts av en gemensam bestämmelse försvinner skillnaderna. Till exempel ersätts sex vitesförbud av ett. Problemet med att bestämmelser har olika ordalydelser men samma betydelse i sak försvinner med automatik när bestämmelserna slås samman till en.

När definitioner och förklaringar samlas i en lag tydliggörs vilka definitioner som behövs och vilka som kan undvaras, vilket skapar goda förutsättningar för att samordna och strama upp dagens något röriga begreppsapparat. I skatteförfarandelagen används t.ex. inte begreppen inkomstår och taxeringsår utan endast beskattningsår och kalenderår.

Att skatteförfarandet har varit utspritt på flera lagar har lett till att bestämmelser som skulle tjäna på att ges i samma lag har hamnat i olika lagar. Ett exempel är att bestämmelserna om revision och bestäm-

melserna om de tvångsåtgärder som får användas om den reviderade inte samverkar finns i olika lagar. I skatteförfarandelagen ges bestämmelserna i nära anslutning till varandra, vilket är en fördel för dem som ska tillämpa regelverket.

Genom att skatteförfarandet samlas i en lag blir det lättare att analysera vilka lagändringar som behövs för att genomföra en reform. Dessutom förbättras förutsättningarna för att i framtiden hålla en hög kvalitet på lagstiftningen.

Den enda risk vi ser med att samla skatteförfarandet i en lag är att omfattningen i sig kan göra lagen svårtillgänglig. Vi har därför lagt stor vikt vid att ge lagen en struktur som gör den överskådlig. Lagen är disponerad i en i huvudsak kronologisk ordning utifrån handläggningen av ett skatteärende. Indelningen av lagen i avdelningar underlättar för tillämparen. Det gör också den i första kapitlet intagna innehållsförteckningen. Vårt mål har varit att lagen ska vara användarvänlig och vi har därför strävat efter att språket ska vara enkelt och rubrikerna informativa. Den omständigheten att lagen är omfattande är därför enligt vår bedömning inte något skäl för att välja en annan lösning. Den stora fördelen är att nu finns allt på ett ställe.

Vi anser sammanfattningsvis att fördelarna med att samla skatteförfarandet i en lag är betydande. Effekten av att förfarandet i fortsättningen kommer att finnas i en lag är när det gäller företagens administrativa kostnader inte mätbar, men har enligt vår bedömning stor betydelse.

Större möjligheter att deklarerat med deklarationsombud

Kravet på att firmatecknaren ska skriva under en deklARATION orsakar stora administrativa kostnader för företagen. Kostnaderna kan minskas avsevärt genom att använda deklarationsombud. Vi föreslår därför ett generellt system för deklarationsombud.

Dagens bestämmelser om deklarationsombud innehåller ett flertal begränsningar. Det är t.ex. bara vissa skattedeclarationer som omfattas av regleringen. Begränsningarna ska enligt vårt förslag tas bort. Alla deklarationsskyldiga ska i fortsättningen kunna använda deklarationsombud. Samtliga skattedeclarationer och även deklarationsskyldigheten för inkomst (den nuvarande självdeklarationen) ska omfattas. Den som deklarerar genom ombud ska även i fortsättningen deklarerat elektroniskt.

Nya deklarationstidpunkter för juridiska personer

Enligt dagens regler ska alla, såväl juridiska som fysiska personer, lämna självdeklaration den 2 maj. Den stora koncentrationen leder till en mycket hög arbetsbelastning för redovisningskonsulter och andra deklarationsmedhjälpare. Många deklarationsskyldiga behöver därför begära anstånd med att deklarerat. Som exempel kan nämnas att närmare 80 procent av aktiebolagen brukar få anstånd. Det skapar onödig administration.

Vi föreslår att juridiska personer ska deklarerat senast den 1 i den sjunde månaden efter beskattningsårets utgång. Förslaget innebär att

dagens enda deklarationsdatum ersätts med fem. Juridiska personer med kalenderår som beskattningsår ska deklarerat senast den 1 juli. För juridiska personer med ett brutet räkenskapsår som beskattningsår gäller deklarationstillfällena den 1 mars, den 1 november respektive den 15 december. Fysiska personer ska även i fortsättningen deklarerat den 2 maj.

Juridiska personer som deklarerar elektroniskt ska dessutom få ytterligare en månad på sig för att deklarerat.

Förslaget leder till en utjämning av arbetsbelastningen för deklarationsmedhjälpare och Skatteverket. Härigenom kommer de deklarations-skyldiga att kunna få bättre service. Den administration som anständerhanteringen innebär kommer också att minska betydligt.

Som framgår av nästa avsnitt är en annan aspekt av förslaget att det öppnar för en likabehandling av juridiska personer oberoende av vilket räkenskapsår som tillämpas.

När ska juridiska personer med brutet räkenskapsår betala skatt?

Dagens reglering är inte likformig när det gäller bestämmelserna om när juridiska personer ska deklarerat och betala skatt. Juridiska personer med brutet räkenskapsår som beskattningsår har förmånligare villkor än juridiska personer med kalenderår som beskattningsår. Några sakliga skäl för att ge juridiska personer med brutna räkenskapsår längre frister för redovisning och betalning av skatt finns givetvis inte. Våra förslag innebär att dagens skillnader försvinner.

En juridisk person med brutet räkenskapsår har längre tid från räkenskapsårets utgång till dess deklARATION ska lämnas än vad som gäller för en juridisk person med kalenderåret som räkenskapsår. Skillnaden är 8, 6 eller 4 månader beroende på vilket brutet räkenskapsår som gäller. Tidpunkten då den slutliga skatten senast ska betalas förskjuts på motsvarande sätt.

Som ovan sagts föreslår vi att juridiska personer ska deklarerat senast den 1 i den sjunde månaden efter beskattningsårets utgång. Det innebär att beslut om slutlig skatt kan fattas tidigare än i dag och att betalningsfristen för slutlig skatt blir likformig.

Dagens bestämmelser om betalning av preliminär skatt innebär en ytterligare skattekredit för juridiska personer med brutna räkenskapsår. Skattekrediten är en följd av att ett nystartat företag med brutet räkenskapsår inte betalar någon preliminär skatt under det första kalenderåret. Den första preliminärskattebetalningen ska göras först den 12 februari under det andra kalenderåret då verksamhet bedrivs.

Enligt vårt förslag ska preliminär skatt i fortsättningen betalas för beskattningsåret. Oberoende av om beskattningsåret är ett kalenderår eller ett brutet år ska preliminär skatt betalas fr.o.m. andra månaden i beskattningsåret t.o.m. månaden efter beskattningsåret. Den ordningen gäller i dag för den som har kalenderår som beskattningsår och kommer alltså i fortsättningen att gälla generellt.

Redovisning av mervärdesskatt

Små företag med ett beskattningsunderlag på högst en miljon kronor får redovisa mervärdesskatt för beskattningsår i självdeklarationen, dvs. i samband med att inkomsterna från näringsverksamheten deklareraras.

Övriga skattskyldiga ska redovisa mervärdesskatt i en skattedeklaration för kalendermånad eller kalenderkvartal.

Handelsbolag och den som inte ska lämna självdeklaration får dock redovisa mervärdesskatt för beskattningsår i en skattedeklaration om beskattningsunderlaget uppgår till högst 200 000 kronor.

Det är bra att riktigt små företag får redovisa mervärdesskatt för beskattningsår eftersom det håller nere de administrativa kostnaderna. Den möjligheten ska givetvis finnas kvar.

Att det finns två sätt att redovisa mervärdesskatt – självdeklaration eller skattedeklaration – gör dock att det förekommer att mervärdesskatt redovisas dubbelt och att personer som överhuvudtaget inte är skattskyldiga för mervärdesskatt lämnar uppgifter om mervärdesskatt i självdeklarationer.

Vi föreslår därför att mervärdesskatt inte längre ska få redovisas i samband med att inkomst deklarerar utan i fortsättning ska mervärdesskatt alltid redovisas i en skattedeklaration. Gränsen för att få redovisa för beskattningsår ska alltså vara högst en miljon kronor i beskattningsunderlag. En nyhet är dock att denna gräns även ska gälla för handelsbolag och skattskyldiga som inte ska deklarerar inkomst, vilket innebär att fler får möjlighet att redovisa för beskattningsår.

Ökade möjligheter att få ersättning för biträdeskostnader

Den som behöver ett biträde i ett ärende eller mål om skatt eller avgift beviljas inte alltid ersättning för nödvändiga biträdeskostnader. Det beror på att ersättning i princip bara beviljas om den enskilde får bifall till sin talan (framgångskravet). Framgångskravet innebär vidare att den enskilde inte vet om ersättning kommer att beviljas förrän ärendet eller målet avgjorts slutligt.

Vi föreslår därför att framgångskravet slopas. De som behöver ett biträde och som i dag får ersättning med hänvisning till att de har haft framgång med sin talan kommer att få ersättning även i fortsättningen. Det som är nytt är att de som i dag vägras ersättning på grund av att de inte vinner kommer att kunna få ersättning i framtiden, givetvis under förutsättning att det har behövts ett biträde.

Utan framgångskrav kan beslut om själva rätten till ersättning meddelas redan när ärendet eller målet inleds. Vi föreslår att den enskilde ska kunna få ett tidigt beslut i ersättningsfrågan och att beslutet ska få överklagas direkt, dvs. innan avgörandet i huvudfrågan. Hur stor ersättning som ska beviljas ska dock beslutas i samband med att huvudfrågan avgörs.

Avslutningsvis bör nämnas att ersättning ska kunna beviljas i samtliga ärenden och mål enligt skatteförfarandelagen, vilket innebär att ersättning kan beviljas i fler ärenden och mål än i dag.

Skattetillegg

En del av vårt oppdrag er å utvärdera og analysere tilämpningen av regelverket for skattetillegg etter lagändringarna år 2003.

Vi har konstaterat att det ännu inte gått tillräckligt lång tid för att det i alla delar ska vara möjligt att dra slutsatser om hur skattetilleggsbestämmelserna efter 2003 års reform kommer att tillämpas. Redan nu kan dock konstateras att bestämmelserna om skattetillegg har blivit mer nyanserade och att riskerna för konflikter med Europakonventionens krav har minskat. Tillämpningen av befrielsereglerna har blivit generösare och flexiblare. En negativ effekt av reformen är dock att regleringen har blivit komplex och svåröverskådlig.

Enligt vårt förslag ska följande justeringar av bestämmelserna göras för att ytterligare förstärka rättssäkerhetsaspekterna:

- Nivåerna för delvis befrielse från skattetillegg ska tas bort.
- Utrymmet för frivillig rättelse ska bli större.
- Normalt tillgängligt kontrollmaterial ska få större betydelse.
- Procentsatsen för skattetillegg för den som inte gjort skatteavdrag ska sänkas till fem procent.

Avslutningsvis bör nämnas att en fråga som har diskuterats i utredningen är om skattetillegg och straff enligt skattebrottslagen (1971:69) kan aktualiseras för samma gärning utan att det strider mot dubbelbestraffningsförbudet i artikel 4.1 i sjunde tilläggsprotokollet till Europakonventionen. Vår bedömning är att den frågan bör utredas i ett annat sammanhang.

Utvärderingen av skattekontosystemet

Vi har också utvärderat skattekontosystemet. Så gott som alla skatter och avgifter hanteras i skattekontosystemet. Alla som är skattskyldiga har ett skattekontot där samtliga transaktioner registreras. Principerna för skattekontot är att skatter och avgifter debiteras på kontot medan inbetalningar till kontot krediteras. Det finns inte någon avräkningsordning avseende särskilda skatter eller avgifter. Inbetalningarna räknas i stället av mot den sammanlagda skulden på kontot. Avsaknaden av särskild avräkningsordning är central för skattekontots funktion. Skattekontot är ett effektivt system för hanteringen av betalning och återbetalning av skatter och avgifter. Det fungerar i de flesta avseenden utmärkt.

Regleringen av hur skattekontot ska fungera är relativt sparsam. Vi föreslår därför ett antal bestämmelser som ger ett tydligare lagstöd för den praktiska hanteringen.

Som ovan sagts är avsaknaden av avräkningsordning för särskilda skatter och avgifter det som gör skattekontot effektivt. I vissa fall leder det dock till problem. Problem uppkommer när det är nödvändigt att avgöra om en skatt eller avgift är betald. Det gäller exempelvis vid tillämpningen av bestämmelserna om ansvar för någon annans skatt. I samband med beslut om anstånd eller nedsättning av en skatt eller avgift som lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning kan också

problem uppstå. Hanteringen på skattekontot av ett sådant beslut innebär att anstånds- eller nedsättningsbeloppet krediteras på kontot och därmed kan tas i anspråk för betalning av andra skatter eller avgifter än de som beslutet avser, s.k. skattebyte. För den skattskyldige kan det vara svårt att förstå varför skulden hos Kronofogdemyndigheten kvarstår trots att anstånd medgivits eller skatten satts ned. Vi föreslår några åtgärder som ska minska dessa problem.

Utvärderingen har vidare visat att det finns problem med räntebereäkningen när det gäller slutlig skatt. Mot bakgrund av dessa problem föreslår vi förändrade regler för räntebereäkning och betalningsfrister på slutlig skatt. Dessa frågor behandlas i följande avsnitt.

Ränta i skattekontosystemet

Grunden för bereäkningen av ränta i skattekontosystemet är enkel. Kostnadsränta beräknas när kontot visar underskott och intäktsränta när kontot visar överskott.

Ränta på slutlig skatt att betala, s.k. kvarskatt beräknas dock retroaktivt, vilket är komplicerat. Retroaktiv räntebereäkning innebär att kvarskatten debiteras retroaktivt men fiktivt. Utifrån denna fiktiva debitering räknas sedan saldot på skattekontot om dag för dag under hela ränteperioden. Retroaktiv kostnadsränta beräknas för dagar då skattekontot visar underskott.

Det som bl.a. gör den retroaktiva räntebereäkningen komplicerad är att olika startdagar och olika räntenivåer gäller för belopp under respektive över en brytpunkt på 20 000 kronor.

Att kostnadsränta ska beräknas fram till förfallodagen komplicerar räntebereäkningen ytterligare. Ett sätt att lösa det problemet är att bara beräkna kostnadsränta på kvarskatt fram till och med beslutsdagen, dvs. göra perioden mellan beslutsdagen och förfallodagen räntefri. Det kräver dock en kortare betalningstid än 90 dagar.

I syfte att förenkla räntebereäkningen föreslår vi att dagens brytpunkt på 20 000 kronor för startdatum och räntenivå slopas. Den s.k. mellan-kostnadsräntan försvinner och i fortsättningen ska alltid låg kostnadsränta beräknas på kvarskatt.

Vi föreslår också att kostnadsränta inte längre ska beräknas mellan beslutsdagen och förfallodagen. Det ska gälla alla beslut och inte bara beslut om slutlig skatt. Förslaget gör att Skatteverket till skillnad från i dag kan lämna besked om hur stort belopp som måste betalas in på förfallodagen.

Vidare föreslår vi att betalningstiden för slutlig skatt förkortas från 90 dagar till 30 dagar.

Generösare anståndsregler

Vi föreslår generösare regler för anstånd. Anstånd ska beviljas om det är tveksamt hur mycket skatt den skattskyldige kommer att behöva betala. Det ska inte, som i dag, bara gälla när den enskilde begärt omprövning eller överklagat utan i alla fall där den enskilde eller Skatteverket tar

initiativ till en nedsättning, t.ex. genom ett ackordsförslag. Vi föreslår också, mot bakgrund av Skatteverkets nya borgenärroll, att verket ska få bevilja anstånd om det är till fördel för det allmänna.

Den som begär omprövning av eller överklagar ett skattetillägg får anstånd om han eller hon begär det (automatiskt anstånd). Av rättssäkerhetsskäl föreslår vi att det även ska gälla kontrollavgifter.

Vi föreslår också att den som har behövt ställa säkerhet för att få anstånd ska få ersättning för kostnaderna om skatten betalas i rätt tid. I dag är det bara den som får bifall till sin talan som kan få ersättning.

Skattenämnderna ska avskaffas

Utredningens bedömning är att lekmanaledamöterna i skattenämnderna inte på ett tillfredsställande sätt bidrar till ökad rättssäkerhet och kvalitet i beslutsfattandet. Nämnderna är inte heller en effektiv form för inflytande och insyn i Skatteverkets verksamhet. Vi föreslår därför att nämnderna ska avskaffas.

Allmänhetens behov av inflytande och insyn i Skatteverkets verksamhet ska tillgodoses genom informella organ som t.ex. Intressentrådet och regionala företagsråd.

Beslut i ärenden som tidigare fattats av skattenämnd, ska i fortsättningen fattas av Skatteverkets tjänstemän. Vi föreslår att en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte prövat ärendet ska avgöra tvistiga omprövningsärenden. I övrigt ska Skatteverket reglera vilken beslutsordning som ska gälla. Verket har inom de ramarna goda förutsättningar för att organisera beslutsfattandet så att effektivitet och kvalitet främjas.

En tid efter det att nämnderna har avskaffats bör en utvärdering göras av hur insyn, inflytande och beslutsfattande fungerar i praktiken.

Omprövning på grund av praxis från EG-domstolen

Skatteverket får inte ompröva en fråga som har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol. Om den som beslutet gäller begär omprövning, får dock Skatteverket ompröva ett avgörande från länsrätten eller kammarrätten som avviker från rättstillämpningen i ett senare avgörande från Regeringsrätten.

Bakgrunden till undantaget för ny eller ändrad praxis är att den som inte överklagat har möjlighet att vid ändrad praxis få rättelse genom att begära omprövning. För den som överklagat och där domstolens avgörande fått laga kraft innebär dock bestämmelsen om att Skatteverket inte får ompröva en fråga som avgjorts av domstol att det inte finns någon möjlighet att få rättelse.

Denna omotiverade skillnad mellan den som överklagat och fått sin fråga prövad av domstol och den som inte överklagat var skälet till att Skatteverket gavs befogenhet att på begäran ompröva beslut av länsrätt och kammarrätt vid ny eller ändrad praxis från Regeringsrätten.

Sveriges medlemskap i EU innebär att sådana skillnader numer även kan uppkomma när ett avgörande från EG-domstolen innebär ny eller

ändrad praxis. Den som inte överklagat kan då med hänvisning till avgörandet begära omprövning medan den möjligheten är stängd för den som fått sin fråga prövad av domstol.

Vi föreslår därför att Skatteverkets befogenhet att ompröva domstolsavgöranden även ska omfatta avgöranden som avviker från ny eller ändrad praxis från EG-domstolen. Befogenheten ska inte bara gälla avgöranden från länsrätten och kammarrätten utan även Regeringsrätten.

Vitesförelägganden ska få överklagas

I dag får vitesförelägganden inte överklagas. Det innebär att prövningen av vitesföreläggandet skjuts upp till utdömandet av vitet. Problemet med det är att den som har invändningar mot föreläggandet måste riskera att vitet döms ut för att få det prövat. Vi föreslår därför att vitesförelägganden ska få överklagas.

Betalningsskyldighet vid skattebrott

Ett skattebrott leder ofta till att skatt undandras. Om det är den skattskyldige som döms för skattebrottet blir han eller hon ansvarig för skatten i vanlig ordning. Är den skattskyldige en juridisk person kan vidare företrädare göras ansvariga för skatten enligt bestämmelserna om företrädaransvar. Det kan dock i sällsynta fall förekomma att den som döms för skattebrott inte kan göras ansvarig för skatten utan får behålla vinningen av sitt brott. Det är otillfredsställande. Vi föreslår därför en ny form av solidariskt betalningsansvar för den som dömts för skattebrott.

Ansvar ska bara gälla den som har fällts till ansvar för brott enligt skattebrottslagen och som inte annars är eller kan göras ansvarig för den skatt eller avgift som undandragits genom den brottsliga handlingen. Om ett ansvar för hela skulden framstår som oskäligt ska betalningsansvaret beslutas till ett lägre belopp.

Det solidariska ansvaret kommer att vara en direkt följd av att en person fällts till ansvar i en avslutad brottmålsprocess. Någon prövning av subjektiva rekvisit eller andra grundläggande förutsättningar liknande den som sker inför ett beslut om företrädaransvar, krävs därför inte när betalningsskyldigheten på grund av brott avgörs. Den skälighetsbedömning som enligt förslaget ska göras vid den efterföljande prövningen av ansvarsbeloppets storlek liknar den som Skatteverket redan i dag utför i samband med beslut om särskilda avgifter. Mot denna bakgrund föreslås att Skatteverket som första instans får besluta om betalningsansvar på grund av brott.

Förslag till skatteförfarandelag (0000:000)

Härigenom föreskrivs följande.

Avd. I Innehåll, tillämpningsområde och definitioner

1 kap. Lagens innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter. Bestämmelserna avser

- lagens tillämpningsområde (2 kap.),
- definitioner och förklaringar (3 kap.),

Avd. II Företrädare

- uppgifter som lämnas för någon annans räkning (4 kap.),
- uppgiftsskyldiga företrädare (5 kap.),
- ombud (6 kap.),

Avd. III Registrering

- registrering (7 kap.),

Avd. IV Preliminär skatt

- preliminärskattesystemets grunder (8 kap.),
- godkännande för F-skatt (9 kap.),
- skatteavdrag för preliminär skatt (10 kap.),
- beräkning av skatteavdrag för preliminär skatt (11 kap.),
- skattetabeller (12 kap.),

Avd. V Särskild inkomstskatteredovisning

- särskild inkomstskatteredovisning (13 kap.),

Avd. VI Uppgifts- och dokumentationsskyldighet

- syftet med kontrolluppgifter (14 kap.),
- kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst (15 kap.),
- kontrolluppgift om intäkt och avdrag i inkomstslaget näringsverksamhet (16 kap.),
- kontrolluppgift om ränta och annan avkastning på fordringsrätter (17 kap.),
- kontrolluppgift om ränteutgifter (18 kap.),
- kontrolluppgift om avkastning på delägarätter (19 kap.),
- kontrolluppgift om avyttring av andelar i investeringsfonder (20 kap.),
- kontrolluppgift om avyttring av fordringsrätter och andra delägarätter än andelar i investeringsfonder (21 kap.),
- kontrolluppgift om vissa andra förhållanden (22 kap.),
- kontrolluppgift om utländska förhållanden (23 kap.),
- bestämmelser för alla kontrolluppgifter (24 kap.),
- undantag från kontrolluppgiftsskyldighet (25 kap.),
- skattedeklaration (26 kap.),
- skalbolagsdeklaration (27 kap.),
- preliminär deklaration (28 kap.),
- deklarationsskyldighet för inkomst (29 kap.),
- vem som är deklarationsskyldig för inkomst (30 kap.),

- uppgifter som omfattas av deklarationsskyldigheten för inkomst (31 kap.),
- när deklarationsskyldigheten för inkomst ska fullgöras (32 kap.),
- särskilda uppgifter (33 kap.),
- informationsuppgifter (34 kap.),
- periodiska sammanställningar (35 kap.),
- anstånd med att deklarerera och lämna särskilda uppgifter (36 kap.),
- föreläggande (37 kap.),
- formkrav för lagens uppgiftsskyldigheter (38 kap.),
- dokumentationsskyldighet (39 kap.),

Avd. VII Ersättning för kostnader för biträde

- ersättning för kostnader för biträde (40 kap.),

Avd. VIII Utredning och kontroll

- Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera (41 kap.),
- revision (42 kap.),
- tillsyn över kassaregister och kontrollbesök (43 kap.),

Avd. IX Tvångsåtgärder

- vite (44 kap.),
- bevissäkring (45 kap.),
- betalningssäkring (46 kap.),

Avd. X Undantag från kontroll

- handlingar och uppgifter som inte får granskas (47 kap.),

Avd. XI Särskilda avgifter

- förseningsavgift (48 kap.),
- skattetillägg (49 kap.),
- kontrollavgift (50 kap.),
- befrielse från särskilda avgifter (51 kap.),
- beslut om särskilda avgifter (52 kap.),

Avd. XII Beslut om skatter och avgifter

- beslut om arbetsgivaravgifter, skatteavdrag, mervärdesskatt och punktskatt (53 kap.),
- beslut om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta (54 kap.),
- beslut om preliminär skatt (55 kap.),
- beslut om slutlig skatt (56 kap.),
- skönmässiga beslut om skatt (57 kap.),
- beslut om undantag från skalbolagsbeskattning (58 kap.),
- ansvar för skatter och avgifter (59 kap.),
- beslut om befrielse från arbetsgivaravgifter, skatteavdrag, mervärdesskatt och punktskatt (60 kap.),

Avd. XIII Betalning och återbetalning av skatter och avgifter

- skattekonton (61 kap.),
- betalning av skatter och avgifter (62 kap.),
- anstånd med betalning av skatter och avgifter (63 kap.),
- återbetalning av skatter och avgifter (64 kap.),
- ränta (65 kap.),

Avd. XIV Omprövning och överklagande

- omprövning (66 kap.),
- överklagande (67 kap.),

Avd. XV Verkställighet

- besluts verkställbarhet (68 kap.),
- verkställighet av beslut om tvångsåtgärder (69 kap.),
- indrivning (70 kap.), och
- övriga bestämmelser om verkställighet (71 kap.).

2 kap. Lagens tillämpningsområde

1 § Lagen gäller för skatt, dock inte skatt som tas ut enligt

1. kupongskattelagen (1970:624),
2. lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,
3. lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel,
4. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
5. lagen (2004:629) om trängselskatt, och
6. vägtrafikskattelagen (2006:227).

2 § Lagen gäller också för avgifter enligt

1. begravningslagen (1990:1144),
2. lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
3. lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
4. lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund,
5. socialavgiftslagen (2000:980), och
6. lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift.

3 § Lagen gäller inte för skatt som ska tas ut enligt mervärdesskattelagen (1994:200) vid import av varor eller för punktskatt som ska betalas till Tullverket.

4 § Lagen gäller inte för punktskattepliktiga varor som

1. är omhändertagna med stöd av lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, eller
2. omfattas av ett beslut om skatt enligt samma lag.

Om ett beslut som avses i första stycket upphävs, ska dock den här lagen anses ha varit tillämplig som om beslutet aldrig hade fattats.

5 § Lagen gäller inte heller för mervärdesskatt som ska redovisas och betalas enligt lagen (0000:000) om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster från tredje land.

3 kap. Definitioner och förklaringar

Var finns definitioner och förklaringar?

1 § I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen.

Bestämmelser om betydelsen av följande termer och uttryck finns dessutom i nedan angivna paragrafer:

- beslut om punktskatt i 53 kap. 1 och 5 §§
- deklarationsombud i 6 kap. 4 §
- frisörverksamhet i 39 kap. 2 §
- granskningsledare i 45 kap. 2 §
- huvudinkomst i 11 kap. 3 §
- journalminne i 43 kap. 2 §
- kassaregister i 39 kap. 2 §
- kontrollremsa i 43 kap. 2 §
- regelbunden ersättning i 11 kap. 2 §
- restaurangverksamhet i 39 kap. 2 §
- slutlig skatt i 56 kap. 5 och 6 §§
- torg- och marknadshandel i 39 kap. 2 §.

Betydelsen framgår av någon annan lag

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i de lagar enligt vilka skatten eller avgiften bestäms. Det gäller dock inte om annat anges i denna lag.

Arbetsgivaravgifter

3 § Med arbetsgivaravgifter avses

1. arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
2. skatt enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
3. avgift enligt 1 och 3 §§ lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

Beskattningsår

4 § Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<i>För</i>	<i>avses med beskattningsår</i>
1. skatt enligt	beskattningsår enligt 1 kap. 13–
a) inkomstskattelagen	15 §§ inkomstskattelagen
(1999:1229),	
b) lagen (1984:1052) om statlig	
fastighetsskatt,	
c) lagen (1990:661) om avkast-	
ningsskatt på pensionsmedel i fall	
som avses i 2 § första stycket 1–5,	
och	
d) lagen (1991:687) om särskild	
löneskatt på pensionskostnader,	
samt avgift enligt	

e) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift

2. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

3. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som ska redovisas för redovisningsperioder

4. annan mervärdesskatt

5. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder

6. annan punktskatt

7. övriga skatter

8. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt

det kalenderår då ersättningen betalas ut

beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen

det kalenderår då den felaktiga debiteringen gjorts eller förvärvet skett

samma beskattningsår som i 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen

det kalenderår då den skattepliktiga händelsen inträffat

det kalenderår som skatten ska betalas för

det kalenderår som avgiften ska betalas för.

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

Europeiska ekonomiska intressegrupperingar

5 § Det som sägs om handelsbolag gäller även europeiska ekonomiska intressegrupperingar.

Handling

6 § Med handling avses framställning i skrift eller bild och upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas med hjälp av tekniska hjälpmedel.

Hemortskommun

7 § Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före beslutsåret.

För den som var bosatt eller stadigvarande vistades här i landet under någon del av beslutsåret, men som inte var folkbokförd här den 1 november föregående år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt eller stadigvarande vistades.

För den som på grund av väsentlig anknytning till Sverige är obegränsat skattskyldig, avses med hemortskommun den kommun som anknytningen var starkast till under året före beslutsåret.

Juridisk person

8 § Med juridisk person avses också dödsbon och handelsbolag.

Mervärdesskatt

Felaktigt debiterad mervärdesskatt

9 § Med mervärdesskatt och skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) avses även belopp enligt 1 kap. 1 § tredje stycket samma lag och den som är skyldig att betala sådant belopp.

Överskjutande ingående mervärdesskatt

10 § Med överskjutande ingående mervärdesskatt avses den del av ingående mervärdesskatt som överstiger utgående mervärdesskatt.

Näringsverksamhet

11 § Med näringsverksamhet avses verksamhet av sådant slag att intäkter i verksamheten enligt bestämmelserna i 13 kap. inkomstskattelagen räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för den som bedriver verksamheten eller, när verksamheten bedrivs av ett handelsbolag, för någon delägare i bolaget.

Punktskatt

12 § Med punktskatt avses skatt enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
2. lagen (1972:820) om skatt på spel,
3. lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
4. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
5. 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
6. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
7. lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
8. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,
9. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
10. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
11. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
12. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
13. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
14. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, och
15. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.

13 § Med överskjutande punktskatt avses det belopp med vilket avdragen överstiger skattens bruttobelopp.

Särskilda avgifter

14 § Förseningsavgift, skattetillägg och kontrollavgift är särskilda avgifter som ska tillfalla staten.

Verksamhetslokal

15 § Med verksamhetslokal avses utrymmen som huvudsakligen används i verksamhet som medför eller kan antas medföra bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som bedrivs av annan juridisk person än dödsbo.

Med verksamhetslokal likställs markområden, transportmedel, förvaringsplatser och andra utrymmen som disponeras eller kan antas disponeras i verksamheten.

Proportionalitetsprincipen

16 § Av proportionalitetsprincipen följer att beslut enligt denna lag får fattas bara om skälen för beslutet uppväger det intrång eller men i övrigt som beslutet innebär för den som beslutet gäller eller något annat motstående intresse.

Avd. II Företrädare

4 kap. Uppgifter som lämnas för någon annans räkning

1 § Om en uppgift lämnas av en behörig företrädare för en uppgiftsskyldig, anses uppgiften lämnad av den uppgiftsskyldige.

2 § Om en uppgift lämnas för en juridisk person, anses uppgiften lämnad av den juridiska personen, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den juridiska personen.

5 kap. Uppgiftsskyldiga företrädare

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om företrädare som ska lämna uppgifter om och betala skatter och avgifter. Bestämmelserna ges i följande ordning:

- ombud för en generalrepresentation (2 §),

- representant för ett enkelt bolag eller ett partrederi (3 §),
- huvudman för en mervärdesskattegrupp (4 §), och
- skatterepresentant för en utländsk försäkringsgivare (5 §).

Ombud för en generalrepresentation

2 § Om ett utländskt skadeförsäkringsföretag bedriver verksamhet i Sverige genom generalrepresentation, ska ett sådant ombud som avses i 1 kap. 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige fullgöra deklarations-skyldigheten och betala skatter och avgifter för verksamheten samt i övrigt företräda företaget i frågor som rör sådana skatter och avgifter.

Underlag för kontroll av skatteredovisningen ska finnas tillgängligt hos ombudet.

Representant för ett enkelt bolag eller ett partrederi

3 § Om en verksamhet bedrivs genom ett enkelt bolag eller ett partrederi, ska Skatteverket efter ansökan av samtliga delägare besluta att den av delägarna som dessa föreslår ska vara representant. Representanten ska redovisa och betala arbetsgivaravgifter, avdragen skatt, mervärdesskatt och punktskatt för verksamheten och i övrigt företräda bolaget eller partrederiet i frågor som rör sådan skatt.

Underlag för kontroll av skatteredovisningen ska finnas tillgängligt hos representanten.

Beslutet innebär inte att övriga delägare befrias från sina skyldigheter om representanten inte fullgör sina skyldigheter.

Huvudman för en mervärdesskattegrupp

4 § Om Skatteverket har beslutat att näringsidkare får bilda en mervärdesskattegrupp, ska den huvudman som verket utsett för gruppen enligt 6 a kap. 4 § mervärdesskattelagen (1994:200) redovisa och betala mervärdesskatt för den verksamhet som gruppen bedriver och i övrigt företräda gruppen i frågor som rör sådan skatt.

Underlag för kontroll av skatteredovisningen ska finnas tillgängligt hos grupp-huvudmannen.

Skatterepresentant för en utländsk försäkringsgivare

5 § Om en utländsk försäkringsgivare inte bedriver sin verksamhet här i landet från en sekundäretablering enligt lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, ska den skatterepresentant som avses i 3 § andra stycket lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. redovisa och betala skatt enligt den

lagen och i övrigt företräda försäkringsgivaren i frågor som rör sådan skatt.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Underlag för kontroll av skatteredovisningen ska finnas tillgängligt hos representanten.

6 kap. Ombud

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- ombud för en utländsk företagare (2 och 3 §§), och
- deklarationsombud (4–8 §§).

I 38 kap. 4 § andra stycket 3 finns en bestämmelse om ombud för ett dödsbo.

Ombud för en utländsk företagare

2 § En utländsk företagare som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) ska företrädas av ett ombud som är godkänt av Skatteverket. Ombudet ska enligt fullmakt av företagaren svara för redovisningen av mervärdesskatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt.

Underlag för kontroll av skatteredovisningen ska finnas tillgängligt hos ombudet.

3 § En utländsk företagare behöver inte utse ett ombud om Sverige har en särskild överenskommelse om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar och utbyte av information i skatteärenden med det land där företagaren har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller sitt fasta etableringsställe eller är bosatt eller stadigvarande vistas. En sådan överenskommelse ska ha en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i

1. rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92, samt

2. rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder.

Deklarationsombud

Definition

4 § Ett deklarationsombud är en fysisk person som den deklarationskyldige har utsett och som är godkänd av Skatteverket som ombud för den deklarationsskyldige.

5 § Ett deklarationsombud får

1. deklarerera elektroniskt,
2. ta del av de deklarations- och skattekontouppgifter som den deklarationsskyldige har direktåtkomst till,
3. komplettera deklarerade uppgifter, och
4. begära anstånd med att deklarerera.

Om deklarationsombudet har utsetts av en utländsk företagare som är skyldig att utse ett ombud enligt 2 och 3 §§, får deklarationsombudet dock inte företräda företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt.

Vem kan godkännas som deklarationsombud?

6 § Skatteverket ska godkänna ett deklarationsombud om han eller hon kan antas vara lämplig för uppdraget.

Vid bedömningen av ett deklarationsombuds lämplighet ska Skatteverket särskilt beakta om ombudet

1. kan antas ha de kunskaper och erfarenheter som ett deklarationsombud behöver med hänsyn till redovisnings- och skattefrågornas art,
2. har dömts för brott i näringsverksamhet eller annan ekonomisk brottslighet,
3. har visat sig oskicklig eller annars olämplig att ha hand om redovisning av skatter eller avgifter till det allmänna, eller
4. saknar fast adress eller annars lever under sådana omständigheter att han eller hon kan antas vara svår att nå eller ha svårt att fullgöra sitt uppdrag.

Om den deklarationsskyldige begär det, ska godkännandet begränsas till en viss tid.

7 § Den som är underårig, är i konkurs, har näringsförbud eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara deklarationsombud.

Återkallelse

8 § Skatteverket ska återkalla ett godkännande som deklarationsombud om

1. ombudet eller den deklarationsskyldige begär det,
2. uppdraget har upphört att gälla, eller
3. det har visat sig att ombudet inte är lämplig för uppdraget.

7 kap. Registrering

Vem ska registreras?

1 § Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
5. den som gör sådant gemenskapsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
7. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
8. den som är skattskyldig enligt
 - a) lagen (1972:820) om skatt på spel,
 - b) 4 § första stycket 1 lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
 - c) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
 - d) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
 - e) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
 - f) 10, 13 eller 15 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
 - g) 9, 12, 14 eller 15 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
 - h) 4 kap. 3, 6, 8 eller 9 §, 12 § första stycket 1 eller 14 § eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi,
 - i) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
 - j) lagen (1999:673) om skatt på avfall,
 - k) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, eller
 - l) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., och
9. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§.
Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap. ska dock företrädaren registreras i stället.

Anmälan för registrering

2 § Den som avser att bedriva näringsverksamhet och som ska registreras ska anmäla sig för registrering hos Skatteverket innan näringsverksamheten påbörjas eller övertas.

Den som driver flera verksamheter som medför skattskyldighet för mervärdesskatt, ska göra en anmälan för varje verksamhet.

Den vars verksamhet är yrkesmässig bara enligt 4 kap. 3 § första stycket 1 eller 2 och andra stycket mervärdesskattelagen (1994:200) och som ska redovisa mervärdesskatten för beskattningsår, ska anses ha fullgjort anmälningsskyldigheten genom att lämna en skattedeclaration.

3 § Om den som ska anmäla sig för registrering är skyldig att använda kassaregister, ska anmälan innehålla uppgift om de kassaregister som finns i verksamheten.

4 § Om en uppgift som ligger till grund för registreringen ändras, ska den som är registrerad underrätta Skatteverket om ändringen inom två veckor.

Föreläggande

5 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 2–4 §§ att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att avgöra om någon sådan skyldighet finns.

Avregistrering

6 § Skatteverket får avregistrera den som inte längre ska vara registrerad. Om den som inte längre ska vara registrerad begär det, ska Skatteverket besluta om avregistrering.

Om den som inte längre bedriver näringsverksamhet begär att få bli avregistrerad, får Skatteverket besluta att registreringen ska bestå till dess att utvecklingen av verksamheten har slutförts.

Avd. IV Preliminär skatt

8 kap. Preliminärskattesystemets grunder

1 § Preliminär skatt ska betalas för beskattningsåret med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten för samma år.

2 § Den preliminära skatten ska betalas enligt särskild debitering (F-skatt eller särskild A-skatt) eller genom skatteavdrag (A-skatt).

Bestämmelser om beslut om debitering av preliminär skatt och beslut om preliminär A-skatt finns i 55 kap.

3 § F-skatt ska betalas av den som är godkänd för F-skatt.

Av 10 kap. framgår att skatteavdrag i vissa fall ska göras även för den som är godkänd för F-skatt.

4 § Skatteavdrag ska göras av den som betalar ut ersättning för arbete, ränta eller utdelning enligt bestämmelserna i 10 kap.

5 § Särskild A-skatt ska betalas av den skattskyldige om Skatteverket har beslutat det.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Skatteverket får besluta om särskild A-skatt för den som inte är godkänd för F-skatt, om överensstämmelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre än om bara skatteavdrag görs.

9 kap. Godkännande för F-skatt

Förutsättningarna för godkännande

1 § Den som uppger sig bedriva eller ha för avsikt att bedriva näringsverksamhet i Sverige ska efter ansökan godkännas för F-skatt.

Beslut om godkännande för F-skatt ska dock inte fattas, om

1. det finns skäligen anledning att anta att näringsverksamhet varken bedrivs eller kommer att bedrivas,

2. ansökan bara grundar sig på en delägares intäkter från ett handelsbolag, eller

3. den sökande eller någon som ska prövas enligt 2 §

a) inom de senaste två åren har brutit mot villkor som har meddelats enligt 3 § eller på annat sätt missbrukat ett godkännande för F-skatt och missbruket inte är obetydligt,

b) inte har redovisat eller betalat skatter eller avgifter enligt denna lag eller motsvarande utländska skatter eller avgifter i en utsträckning som inte är obetydlig,

c) inte har följt ett föreläggande att deklarerat inkomst eller lämna sådana särskilda uppgifter som avses i 33 kap. 4 §, eller bara har lämnat eller godkänt så bristfälliga uppgifter att de uppenbarligen inte kan läggas till grund för beskattning,

d) har näringsförbud, eller

e) är i konkurs.

Om det finns särskilda skäl, får beslut om godkännande för F-skatt fattas trots att det enligt andra stycket 3 finns hinder mot godkännande.

2 § Prövningen enligt 1 § andra stycket 3 ska

1. om den sökande är ett fåmansföretag även avse företagsledare i företaget och andra fåmansföretag som han eller hon är eller under de senaste två åren har varit företagsledare i, och

2. om den sökande är eller under de senaste två åren har varit företagsledare i fåmansföretag även avse företaget.

Prövningen av fåmansföretaget ska bara avse missförhållanden som kan hänföras till företagsledaren.

Det som sägs i första och andra styckena om fåmansföretag gäller också fåmanshandelsbolag.

F-skatt med villkor

3 § Skatteverket får besluta att ett godkännande för F-skatt för en fysisk person ska förenas med villkoret att det bara får återopas i personens näringsverksamhet.

Skatteverket får besluta att ett godkännande för F-skatt som inte har förenats med villkor enligt första stycket ska bytas ut mot ett godkännande med sådant villkor.

Återkallelse av godkännande för F-skatt

4 § Skatteverket ska återkalla ett godkännande för F-skatt om

1. innehavaren begär det, eller
2. förutsättningarna för godkännande för F-skatt inte är uppfyllda enligt 1 § andra stycket.

Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket avstå från återkallelse enligt första stycket 2.

10 kap. Skatteavdrag för preliminär skatt

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- skyldighet att göra skatteavdrag (2 §),
- huvudregeln för skatteavdrag från ersättning för arbete (3 §),
- undantag från skyldigheten att göra skatteavdrag från ersättning för arbete (4–12 §§),
- anmälningsskyldighet för utbetalare (13 §),
- huvudregeln för skatteavdrag från ränta, utdelning och annan avkastning (14 §),
- undantag från skyldigheten att göra skatteavdrag från ränta och utdelning (15–17 §§),
- skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag (18 §),
- återbetalning av skatteavdrag (19 §), och
- föreläggande att göra och lämna uppgift om skatteavdrag (20 §).

Skyldighet att göra skatteavdrag

2 § Den som betalar ut ersättning för arbete, ränta eller utdelning som är skattepliktig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) ska göra skatteavdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Skatteavdrag ska göras vid varje tillfälle då utbetalning sker.

Skatteavdrag ska göras från ersättning för arbete – huvudregeln

3 § Skatteavdrag ska göras från kontant ersättning för arbete.

Som ersättning för arbete räknas i denna lag även

1. pension,
2. livränta som inte är ersättning för avyttrade tillgångar,
3. ersättning på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tecknats i samband med tjänst om ersättningen inte utgör livränta,
4. engångsbelopp på grund av personskada,
5. sjukpenning och annan ersättning som avses i 11 kap. 24, 30, 31, 34 och 36 §§ samt 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229),
6. ersättning för förlorad arbetsförtjänst och för intrång i näringsverksamhet,
7. undantagsförmåner och sådant periodiskt understöd eller sådan liknande periodisk utbetalning som givaren enligt inkomstskattelagen ska dra av i inkomstslaget näringsverksamhet,
8. behållning på pensionssparkonto som ska avskattas enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen på grund av att pensionssparavtalet har upphört att gälla eller att behållningen tagits i anspråk vid utmätning, konkurs eller ackord,
9. ersättning för ökade levnadskostnader som lämnas vid sådan tjänsteresa som avses i 12 kap. 6 § inkomstskattelagen, till den del ersättningen överstiger
 - a) de schablonbelopp som anges i 12 kap. 6 a, 10–15, 17 och 21 §§ inkomstskattelagen, eller
 - b) den faktiska utgiften när det gäller kostnad för logi,
10. andra ersättningar för kostnader i tjänsten än de som avses i 9, till den del ersättningen avser kostnader som det är uppenbart att mottagaren inte får dra av vid beskattningen, och
11. annan kontant ersättning som betalas ut med anledning av tjänsten.

Undantag från skyldigheten att göra skatteavdrag från ersättning för arbete

Begränsade belopp

4 § Skatteavdrag ska inte göras, om

1. ersättningen är mindre än 100 kronor,
2. det kan antas att det som utbetalaren sammanlagt kommer att betala ut till mottagaren under kalenderåret är mindre än 1 000 kronor,
3. det kan antas att det som utbetalaren sammanlagt kommer att betala ut till mottagaren under kalenderåret är mindre än 10 000 kronor och
 - a) utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,
 - b) ersättningen inte utgör utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren bedriver,
 - c) utbetalaren och mottagaren inte har kommit överens om att skatteavdrag ska göras från ersättningen, samt
 - d) det inte är fråga om sådan ersättning till en förmyndare, god man eller förvaltare som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken, eller
4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och det kan antas att det som föreningen sammanlagt

kommer att betala ut under kalenderåret är mindre än ett halvt prisbasbelopp.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Vissa ersättningar och betalningsmottagare

5 § Skatteavdrag ska inte göras från

1. ersättning som ett handelsbolag betalar ut till en delägare i bolaget,
2. sjukpenning eller annan ersättning som avses i 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229), till mottagare som har debiterats preliminär skatt för beskattningsåret, eller
3. ersättning till staten, landsting, kommuner eller kommunalförbund.

6 § Skatteavdrag från ersättning som betalas ut till utländska juridiska personer ska bara göras om ersättningen betalas ut för näringsverksamhet som mottagaren bedriver från ett fast driftställe i Sverige.

7 § Om ersättning omfattas av ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning och utbetalaren känner till beslutet, ska skatteavdrag inte göras enligt bestämmelserna i detta kapitel utan enligt bestämmelserna i 13 kap.

Beslut om befrielse från skatteavdrag

8 § Skatteverket får besluta att skatteavdrag inte ska göras från en viss ersättning för arbete om

1. ersättningen betalas ut till någon som inte är skattskyldig för den i Sverige och överenskommelse inte har träffats med den stat där ersättningen ska beskattas om att skatteavdrag ska göras här i landet, eller

2. skatteavdraget, med hänsyn till den skattskyldiges inkomst- eller anställningsförhållanden eller av andra särskilda skäl, skulle medföra avsevärda besvär för utbetalaren.

9 § Skatteverket får besluta att skatteavdrag inte ska göras från ersättning till en mottagare som

1. är obegränsat skattskyldig här i landet men utför arbete i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller

2. är bosatt i en sådan stat som anges i 1 men utför arbete här i landet.

Första stycket gäller bara om avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den andra staten.

Mottagare som är godkänd för F-skatt

10 § Skatteavdrag ska inte göras, om den som tar emot ersättning för arbete är godkänd för F-skatt antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut.

Om mottagaren är godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 §, gäller första stycket bara om godkännandet åberopas skriftligen.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

11 § Den som betalar ut ersättning för arbete får godta en uppgift om godkännande för F-skatt från mottagaren om den lämnas i en handling som upprättas i samband med uppdraget och som innehåller nödvändiga identifikationsuppgifter.

Om utbetalaren känner till att en uppgift om godkännande för F-skatt är oriktig, får den inte godtas.

12 § Även om mottagaren är godkänd för F-skatt, ska skatteavdrag göras från ersättning från semesterkassa samt från pension, sjukpenning och annan ersättning som avses i 3 § andra stycket.

Anmälningsskyldighet för utbetalare

13 § Om skatteavdrag inte ska göras enligt 10 eller 11 § på grund av godkännande för F-skatt och det är uppenbart att den som utför arbetet är att anse som anställd hos utbetalaren, ska utbetalaren skriftligen anmäla detta till Skatteverket. Anmälan ska göras senast den dag då arbetsgivardeklaration ska lämnas för den redovisningsperiod då utbetalningen gjordes.

I 59 kap. 7–9 §§ finns bestämmelser om ansvar för den som inte gör anmälan enligt första stycket.

Skatteavdrag ska göras från ränta, utdelning och annan avkastning – huvudregeln

14 § Skatteavdrag ska göras från sådan ränta och utdelning som lämnas i pengar och som kontrolluppgift ska lämnas om enligt 17 eller 19 kap.

Skatteavdrag ska också göras från sådan annan avkastning som kontrolluppgift ska lämnas om enligt 17 kap. 1 § andra stycket eller 19 kap. 1 § andra stycket, om avkastningen betalas ut tillsammans med ränta eller utdelning som avses i första stycket.

Undantag från skyldigheten att göra skatteavdrag från ränta och utdelning

15 § Skatteavdrag ska inte göras från ränta eller utdelning

1. till fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige,
2. som enligt skatteavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige, eller
3. som ett utländskt företag ska lämna kontrolluppgift om enligt 23 kap. 5 §.

16 § Skatteavdrag ska inte göras från ränta

1. på ett konto, om räntan är mindre än 100 kronor,

2. på ett förfogarkonto som avses i 17 kap. 6 § andra stycket, om räntan är mindre än 1 000 kronor,

3. på ett konto för klientmedel, eller

4. som betalas ut tillsammans med ett annat belopp, om utbetalaren inte vet hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och därför ska redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt 17 kap. 5 § andra stycket.

Skatteavdrag ska inte heller göras från räntekompensation som förvärvaren av en fordringsrätt eller delägarrätt betalar till överlåtaren för intjänad ränta som ännu inte ska betalas ut.

17 § Skatteavdrag ska inte göras från utdelning

1. på aktier i ett svenskt aktiebolag som inte är avstämningsbolag enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713), eller

2. på andelar i en svensk ekonomisk förening.

Skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag

18 § Den som betalar ut ersättning för arbete ska vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets belopp.

Återbetalning av skatteavdrag

19 § Om den för vars räkning skatteavdrag har gjorts kan visa att ett avdrag har gjorts med för högt belopp och beloppet ännu inte har betalats in till Skatteverket, ska den som har gjort skatteavdraget skyndsamt betala tillbaka mellanskillnaden mot kvitto.

Återbetalning som grundas på ett beslut om preliminär A-skatt i samband med konkurs eller utmätning ska göras till konkursboet respektive Kronofogdemyndigheten.

Föreläggande att göra eller lämna uppgift om skatteavdrag

20 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sin skyldighet att göra skatteavdrag eller att lämna uppgift till mottagaren om skatteavdragets belopp, att fullgöra sin skyldighet.

11 kap. Beräkning av skatteavdrag för preliminär skatt

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner (2 och 3 §§),
- underlag för beräkning av skatteavdrag från ersättning för arbete (4–15 §§),
- skatteavdrag från ersättning för arbete till en fysisk person (16–23 §§),
- skatteavdrag från ersättning för arbete till en juridisk person (24 §),

- skatteavdrag från ränta, utdelning och annan avkastning (25 och 26 §§), och
- skyldighet att följa och visa upp beslut (27 §).

Definitioner

2 § Med *regelbunden ersättning* avses sådan ersättning för arbete till en fysisk person som avser en bestämd tidsperiod och betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen.

3 § Med *huvudinkomst* avses sådan regelbunden ersättning till en fysisk person som utgör dennes huvudsakliga ersättning för arbete.

Detsamma gäller ersättning som inte är regelbunden men som betalas ut tillsammans med huvudinkomst.

Underlag för beräkning av skatteavdrag från ersättning för arbete

4 § I underlaget för beräkning av skatteavdrag ska det ingå

1. kontant ersättning för arbete som en utbetalare ska göra skatteavdrag från enligt 10 kap.,
2. värdet av förmåner som
 - a) ges ut av utbetalaren, och
 - b) är skattepliktiga enligt inkomstskattelagen (1999:1229), samt
3. ersättning som enligt 7 § anses utgiven av utbetalaren, om skatteavdrag enligt 10 kap. skulle ha gjorts från motsvarande ersättning som ges ut direkt av utbetalaren.

I 12–15 §§ finns bestämmelser om nedsättning av underlaget.

Förmån av personaloptioner

5 § En sådan förmån att i framtiden förvärva värdepapper som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska anses utgiven av den i vars tjänst rättigheten har förvärvats.

Rabatt, bonus eller annan förmån

6 § Rabatt, bonus eller annan förmån som ges ut på grund av kundtrohet eller liknande, ska anses utgiven av den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen.

Ersättning från utlandet som har sin grund i en anställning i Sverige

7 § En ersättning eller en annan förmån än som avses i 5 § som har getts ut av en fysisk person som är bosatt utomlands eller av en utländsk

juridisk person, ska anses utgiven av den hos vilken mottagaren är anställd i Sverige om

1. ersättningen eller förmånen kan anses ha sin grund i anställningen, och

2. det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren av förmånen eller ersättningen och mottagaren.

När ska förmånerna och ersättningarna beaktas?

8 § En förmån som avses i 5 § ska räknas med i underlaget då rättigheten utnyttjas eller överläts, dock senast när utgivaren får kännedom om det.

Förmåner och ersättningar som avses i 6 och 7 §§ ska räknas med i underlaget först när den som ska anses som utgivare har fått kännedom om dem.

Värdering av förmåner

9 § Förmåner ska värderas enligt bestämmelserna i 61 kap. 2–17 a §§ inkomstskattelagen (1999:1229) om inte annat följer av 10 eller 11 §.

10 § Värdet av förmån av bostad här i landet som inte är semesterbostad eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen (1999:1229) ska beräknas enligt sådana värdetabeller som avses i 2 kap. 10 a § 1 socialavgiftslagen (2000:980).

Om Skatteverket har bestämt värdet av en bostadsförmån vid beräkning av underlag för arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 10 c § socialavgiftslagen, ska detta värde användas.

11 § Om Skatteverket har bestämt värdet av en bil- eller kostförmån vid beräkning av underlag för arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 10 b § socialavgiftslagen (2000:980), ska detta värde användas.

Hemresor

12 § Om en utbetalare begär det får Skatteverket besluta att underlaget för beräkning av skatteavdrag ska bestämmas utan hänsyn till förmån av fri hemresa eller ersättning för kostnad för hemresa med allmänna kommunikationer.

Första stycket gäller bara till den del förmånen eller ersättningen inte överstiger det belopp som får dras av enligt 12 kap. 24 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Inställelseresor

13 § Underlaget för beräkning av skatteavdrag ska bestämmas utan hänsyn till förmån av fri resa inom Europeiska ekonomiska samarbets-

området i samband med tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag eller till ersättning för kostnader för sådan resa.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Förmån av hushållsarbete

14 § Underlaget för beräkning av skatteavdrag ska bestämmas utan hänsyn till förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) om den som utfört arbetet när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut

1. är godkänd för F-skatt, eller
2. har en sådan handling om motsvarande kontroll som avses i 67 kap. 17 § inkomstskattelagen.

Första stycket gäller bara förmån upp till ett värde av 100 000 kronor per beskattningsår.

Avdrag för utgifter i arbetet

15 § Avdrag för utgifter i arbetet får göras om

1. den som tar emot ersättningen är en fysisk person som får dra av utgifterna vid beskattningen, och
2. utgifterna kan beräknas uppgå till minst 10 procent av mottagarens ersättning från utbetalaren under beskattningsåret.

Utgifterna ska beräknas enligt sådan schablon som avses i 2 kap. 21 § tredje stycket socialavgiftslagen (2000:980). Om Skatteverket har bestämt hur utgifterna ska beräknas enligt 2 kap. 21 § fjärde stycket socialavgiftslagen, ska denna beräkning användas.

Skatteavdrag från ersättning för arbete till en fysisk person

16 § Från ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person ska skatteavdrag göras enligt beslut om preliminär A-skatt. Ett beslut om att skatteavdrag ska göras enligt skattetabell ska dock inte tillämpas i de fall som avses i 20 §.

Av 21 och 22 §§ framgår att ett förhöjt skatteavdrag ska göras i vissa fall.

Under januari får skatteavdrag göras enligt den skattetabell som senast tillämpats under det föregående beskattningsåret.

Allmän eller särskild skattetabell?

17 § Skatteavdrag ska, om inte annat föreskrivs i 18 eller 19 §, göras enligt en allmän skattetabell om ersättningen är mottagarens huvudinkomst. Om ersättningen inte är regelbunden, ska skatteavdrag dock göras enligt en särskild skattetabell för engångsbelopp.

18 § Skatteavdrag ska göras enligt en särskild skattetabell för sjukpenning m.m., om ersättningen för arbete är sådan som avses i 11 kap. 24, 30 eller 31 § eller 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Första stycket gäller inte om ersättningen är vårdbidrag enligt lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag.

19 § Skatteavdrag ska göras enligt en särskild skattetabell för sjömän om ersättningen är sjöinkomst och mottagarens huvudinkomst. Om ersättningen inte är regelbunden, ska dock skatteavdrag göras enligt en särskild skattetabell för engångsbelopp.

Skatteavdrag med 30 procent

20 § Från ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person ska skatteavdrag göras med 30 procent av underlaget, om ersättningen

1. inte är mottagarens huvudinkomst och inte heller sådan sjukpenning m.m. som avses i 18 §,
2. avser arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka,
3. avser arbete som redovisas i en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 5 §, eller
4. är sådan som avses i 10 kap. 12 § och mottagaren är godkänd för F-skatt.

Obligatorisk förhöjning av skatteavdraget

21 § Ett förhöjt skatteavdrag ska göras från ersättning för arbete till en fysisk person om

1. utbetalaren inte har inhämtat uppgift från Skatteverket om vilket skatteavdrag som ska göras,
2. den som ska ta emot ersättningen inte har visat upp ett beslut om preliminär A-skatt trots att utbetalaren begärt det, och
3. ersättningen är mottagarens huvudinkomst.

Ett förhöjt skatteavdrag ska göras enligt den skattetabell som närmast motsvarar skattesatsen för kommunal inkomstskatt för den ort där utbetalaren har sitt kontor eller där ersättningen i annat fall betalas ut, ökat med 10 procent av avdraget enligt tabellen.

Frivillig förhöjning av skatteavdraget

22 § Om den som tar emot ersättning för arbete begär det, ska utbetalaren göra ett förhöjt skatteavdrag från huvudinkomst. Utbetalaren ska göra avdrag med det begärda beloppet senast från och med det första utbetalningstillfälle som infaller två veckor efter begäran.

Utbetalaren får inte göra skatteavdrag enligt första stycket om Skatteverket har omprövat ett beslut om preliminär A-skatt på begäran av ett konkursbo eller Kronofogdemyndigheten enligt 66 kap. 14 §.

23 § Skatteavdrag från ersättning för arbete som betalas ut i form av förskott, ska beräknas till så stor del av skatteavdraget på hela ersättningen som det utbetalda beloppet utgör av hela ersättningen.

Om hela ersättningen inte är känd när förskottet betalas ut, ska skatteavdraget beräknas som om förskottet utgör hela ersättningen för den aktuella tidsperioden.

När resterande belopp betalas ut, ska skatteavdrag göras med återstående del av det sammanlagda avdraget för hela ersättningen.

Skatteavdrag från ersättning för arbete till en juridisk person

24 § Från ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person ska skatteavdrag göras med 30 procent av underlaget om inte Skatteverket har beslutat om en särskild beräkningsgrund.

Skatteavdrag från ränta, utdelning och annan avkastning

25 § Skatteavdrag från ränta, utdelning och annan avkastning som avses i 10 kap. 14 § ska göras med 30 procent om inte annat följer av ett beslut om särskild beräkningsgrund eller 26 §.

26 § Skatteavdrag från ränta eller utdelning på utländska värdepapper ska göras med så stort belopp att det tillsammans med den skatt som dras av i utlandet uppgår till 30 procent av räntan eller utdelningen.

Skyldighet att följa och visa upp beslut

27 § En utbetalare ska följa ett beslut om särskild beräkningsgrund enligt 55 kap. 9 § senast två veckor efter det att utbetalaren fick del av det. Detsamma gäller ett beslut om omprövning av beslut om preliminär A-skatt.

Om ett beslut om särskild beräkningsgrund meddelas efter den 18 januari beskattningsåret, ska den som beslutet avser genast visa upp det för den som ska göra skatteavdraget. Skyldigheten att visa upp ett sådant beslut gäller oberoende av när det meddelas om beslutet avser en juridisk person.

12 kap. Skattetabeller

1 § Allmänna och särskilda skattetabeller ska fastställas för varje kalenderår enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Allmänna skattetabeller

2 § De allmänna skattetablerna ska ange skatteavdraget på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller kortare tid.

3 § De allmänna skattetablerna ska grundas på att

1. inkomsten är oförändrad under året,
2. mottagaren bara kommer att beskattas för den inkomst som anges i tabellen,
3. mottagaren inte ska betala någon annan skatt eller avgift än
 - a) kommunal inkomstskatt,
 - b) statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster,
 - c) begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144),
 - d) avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, och
 - e) avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund,
4. mottagaren inte kommer att medges något annat avdrag än grundavdrag vid beskattningen, och
5. mottagaren kommer att medges skattereduktion för arbetsinkomst och allmän pensionsavgift enligt 67 kap. 4–9 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Av tabellerna ska också skatteavdraget framgå

1. för den som inte är skyldig att betala allmän pensionsavgift, och
2. för den som inte har rätt till skattereduktion för arbetsinkomst enligt 67 kap. 4–9 §§ inkomstskattelagen.

Särskilda skattetabeller

4 § De särskilda skattetablerna för sjukpenning m.m. ska för olika sjukpenninggrundande inkomster enligt 3 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring ange det skatteavdrag som ska göras från en viss ersättning uttryckt i procent. I övrigt gäller 3 § första stycket.

5 § De särskilda skattetablerna för sjömän ska grundas på att den skattskyldige har rätt till sjöinkomstavdrag enligt 64 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) och skattereduktion enligt 67 kap. 3 § samma lag. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §.

6 § De särskilda skattetablerna för engångsbelopp ska för olika årsinkomster ange det skatteavdrag som ska göras från ett visst engångsbelopp uttryckt i procent. Tabellerna ska grundas på en för landet genomsnittlig sammanlagd skatte- och avgiftssats.

13 kap. Särskild inkomstskatteredovisning

Beslut om särskild inkomstskatteredovisning

1 § Skatteverket beslutar om skatt för en fysisk person ska redovisas och betalas enligt bestämmelserna för skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta (*särskild inkomstskatteredovisning*). I ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning ska Skatteverket ange om

1. utbetalaren av den skattepliktiga ersättningen ska göra skatteavdrag enligt 3 §, och

2. mottagaren har inkomster som är undantagna från skatteplikt.

2 § Om Skatteverket har beslutat om särskild inkomstskatteredovisning, ska den som beslutet gäller genast visa upp beslutet för utbetalaren.

Skatteavdrag för särskild inkomstskatt

3 § En utbetalare som är hemmahörande i Sverige och som betalar ut kontant ersättning som är skattepliktig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta ska göra skatteavdrag för sådan skatt om

1. Skatteverket i ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning har angett att skatteavdrag ska göras, och

2. utbetalaren känner till beslutet.

4 § I fråga om skatteavdrag för särskild inkomstskatt för utomlands bosatta gäller bestämmelserna om

1. befrielse från skatteavdrag i 10 kap. 9 § första stycket 2 och andra stycket,

2. skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag i 10 kap. 18 §, och

3. värdering av förmåner vid beräkning av underlag för skatteavdrag i 11 kap. 9–11 §§.

När ska den skattskyldige redovisa och betala in skatten?

5 § Om utbetalaren är hemmahörande i utlandet, ska den som tar emot ersättning som är skattepliktig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta redovisa och betala skatten.

14 kap. Syftet med kontrolluppgifter

1 § Kontrolluppgifter ska lämnas för andra än uppgiftslämnaren själv till ledning för

1. bestämmande av underlag för att ta ut skatt eller avgift enligt
 - a) inkomstskattelagen (1999:1229),
 - b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
 - c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–5 och 7–9 nämnda lag,
 - d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
 - e) lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
 - f) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
2. bestämmande av
 - a) skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
 - b) avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
 - c) egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. registrering av skatteavdrag,
4. skattereduktion,
5. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,
6. beskattning enligt
 - a) lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
 - b) lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och
7. beskattning utomlands.

15 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- skyldighet att lämna kontrolluppgift (2 §),
- för vem och av vem kontrolluppgift ska lämnas (3–7 §§),
- undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift (8 §),
- kontrolluppgiftens innehåll (9–11 §§), och
- värdering av ersättningar och förmåner (12 §).

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

2 § Kontrolluppgift ska lämnas om utgiven ersättning och förmån som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst. Kontrolluppgift ska inte lämnas om ersättningen eller förmånen är skattefria av någon annan anledning än förhållanden hos mottagaren.

Som utgiven ersättning räknas även

1. behållning på pensionsparkonto som ska skattas av i inkomstslaget tjänst enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. belopp som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst och som enligt en bestämmelse i inkomstskattelagen eller någon annan lag ska anses som utbetalt. Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

I 22 kap. 10 och 11 §§ finns bestämmelser om skyldighet att lämna kontrolluppgift om omständigheter som medför eller kan medföra avskattning i inkomstslaget tjänst av pensionsförsäkring eller av sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med pensionsförsäkring.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

För vem ska kontrolluppgift lämnas?

3 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

Den som ska lämna kontrolluppgift – huvudregeln

4 § Kontrolluppgift ska lämnas av den som har gett ut ersättningen eller förmånen.

Förmån av personaloptioner

5 § Kontrolluppgift om sådan förmån av personaloptioner som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämnas av den i vars tjänst rättigheten har förvärvats.

Rabatt, bonus eller annan förmån

6 § Om ersättningen eller förmånen utgörs av rabatt, bonus eller annan förmån som har getts ut på grund av kundtrohet eller liknande, ska kontrolluppgift lämnas av den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för ersättningen eller förmånen.

Ersättning från utlandet som har sin grund i en anställning i Sverige

7 § Om en ersättning eller en annan förmån än som avses i 5 § har getts ut av en fysisk person som är bosatt utomlands eller av en utländsk juridisk person, ska kontrolluppgift lämnas av den hos vilken mottagaren är anställd i Sverige om

1. ersättningen eller förmånen kan anses ha sin grund i anställningen, och
2. det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren av ersättningen eller förmånen och mottagaren.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

8 § Kontrolluppgift behöver inte lämnas om

1. sådan ersättning eller förmån för arbete som en fysisk person eller ett dödsbo har gett ut, under förutsättning att

a) ersättningen eller förmånen inte motsvarar en utgift i en näringsverksamhet,

b) skatteavdrag inte har gjorts, och

c) det som mottagaren har fått sammanlagt haft ett lägre värde än 1 000 kronor för hela året,

2. sådan ersättning eller förmån för arbete som har getts ut i annat fall än som avses i 1, under förutsättning att

a) det som mottagaren har fått sammanlagt haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året, och

b) skatteavdrag inte har gjorts, eller

3. ersättning eller förmån som har redovisats i en förenklad arbetsgivardeklaration.

Kontrolluppgiftens innehåll

9 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut,

2. den tid ersättningen eller förmånen avser, om den bara avser del av året,

3. antalet dagar med sjöinkomst samt på vilket fartyg och i vilket fartområde tjänstgöringen ägt rum,

4. om Skatteverket har bestämt värdet av en förmån enligt 2 kap. 10 b eller 10 c § socialavgiftslagen (2000:980),

5. om ersättningen ges ut på grund av tjänstepensionsförsäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), samt

6. arbetsställesnummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställesnummer m.m., om ett sådant har tilldelats.

Om kontrolluppgiften avser en ersättning med ett sådant engångsbelopp på grund av personskada som avses i 11 kap. 38 § inkomstskattelagen, ska det i kontrolluppgiften anges om engångsbelopp på grund av samma skada har getts ut tidigare samt i så fall med vilket belopp och under vilket utbetalningsår.

10 § I kontrolluppgiften ska det anges om den uppgiftsskyldige ska betala arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) på de ersättningar och förmåner som omfattas av uppgiftsskyldigheten.

11 § Om den uppgiftsskyldige har gett ut ersättning för sådana utgifter som avses i 12 kap. 2 § första och andra styckena inkomstskattelagen (1999:1229) och enligt 10 kap. 3 § 9 eller 10 inte är skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen, är det tillräckligt att det i kontrolluppgiften anges att sådan ersättning har getts ut.

12 § Värdet av ersättningar och förmåner som har getts ut i annat än pengar ska beräknas i enlighet med bestämmelserna i 61 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Vid beräkning av värdet av kostförmån och bilförmån får bestämmelserna i 61 kap. 18, 19 och 19 b §§ inkomstskattelagen tillämpas bara om Skatteverket beslutat det enligt 2 kap. 10 b § socialavgiftslagen (2000:980).

Värdet av förmån av bostad här i landet som inte är semesterbostad eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen ska beräknas enligt sådana värdetabeller som avses i 2 kap. 10 a § 1 socialavgiftslagen. Om Skatteverket har bestämt värdet enligt 2 kap. 10 c § socialavgiftslagen, ska detta värde användas.

16 kap. Kontrolluppgift om intäkt och avdrag i inkomstlaget näringsverksamhet

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om följande ersättningar och förmåner som ska hänföras till inkomstlaget näringsverksamhet:

1. ersättning och förmån som har getts ut för arbete och som utgivaren har gjort eller varit skyldig att göra skatteavdrag från,

2. sjukpenning och annan sådan ersättning som avses i 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229),

3. sådant utbetalt stöd eller efterskänt belopp som avses i 29 kap. inkomstskattelagen,

4. betalning för

a) nyttjandet av eller rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, inklusive biograffilm, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller

b) upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur,

5. uttag och utbetalning enligt

a) 21 kap. 36 § inkomstskattelagen från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, och

b) 32 kap. 8 § samma lag från ett upphovsmannakonto.

Kontrolluppgift ska också lämnas om överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel på

1. skogskonto eller skogsskadekonto enligt 21 kap. 40 och 41 §§ inkomstskattelagen, och

2. upphovsmannakonto enligt 32 kap. 11 § första stycket 1 eller 2 samma lag.

2 § Kontrolluppgift ska lämnas om insättning på

1. skogskonto eller skogsskadekonto enligt 21 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. upphovsmannakonto enligt 32 kap. samma lag.
I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om tidpunkten för insättningen.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

3 § Kontrolluppgift ska lämnas för

1. fysiska personer,
2. juridiska personer i de fall som avses i 1 § första stycket 1 och 4, samt
3. kontohavaren om uppgiften avser skogskonto, skogsskadekonto eller upphovsmannakonto.

4 § Vem som ska lämna kontrolluppgifter som avses i detta kapitel framgår av följande uppställning:

<i>Kontrolluppgift om avses i</i>	<i>ska lämnas av</i>
1 § första stycket 1–4	den som gett ut ersättningen eller förmånen
1 § första stycket 5 och andra stycket samt 2 §	det kontoförande kreditinstitutet.

17 kap. Kontrolluppgift om ränta och annan avkastning på fordringsrätt

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om ränteinkomster.

Kontrolluppgift ska också lämnas om annan avkastning än kapitalvinst som hänför sig till fordringsrätter och som utgör intäkt i inkomstslaget kapital.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

2 § Kontrolluppgift om ränteinkomster eller annan avkastning ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift ska lämnas av den som har tillgodoräknat eller betalat ut ränta eller avkastning.

Uppgiftsskyldiga är andra juridiska personer än dödsbon.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

4 § Kontrolluppgift om ränteinkomster eller annan avkastning behöver inte lämnas

1. för ett konto som det inte finns personnummer för och som har öppnats före den 1 januari 1985, om räntan understiger 100 kronor under året eller, om kontot innehas av mer än en person, räntan för var och en av dem understiger 100 kronor,

2. om den sammanlagda räntan på konton i annat fall än som avses i 1 understiger 100 kronor under året för en person, och

3. för skogskonto, skogsskadekonto, upphovsmannakonto och pensionssparkonto.

Kontrolluppgiftens innehåll

5 § I kontrolluppgiften ska uppgifter lämnas om tillgodoräknad eller utbetald ränta eller annan avkastning än kapitalvinst.

Om den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ränta, ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

När två eller flera personer innehar ett konto

6 § Om ett konto innehas av två eller flera personer, ska räntan fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

Om ett konto innehas av fler än fem personer och en person förfogar över kontot, behöver kontrolluppgift lämnas endast för den person som förfogar över kontot.

18 kap. Kontrolluppgift om ränteutgifter

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om ränteutgifter.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift ska lämnas av den som har tagit emot ränta.

Uppgiftsskyldiga är andra juridiska personer än dödsbon.

En enskild person som bara har tagit emot dröjsmålsränta behöver inte lämna kontrolluppgift.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

4 § Kontrolluppgift om ränta behöver inte lämnas om den sammanlagda räntan för en person understiger 100 kronor under året.

Kontrolluppgiftens innehåll

5 § I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om mottagen ränta.

Om någon del av räntan har betalats i förskott, ska uppgift bara lämnas om den del av räntan som avser tiden till och med den 31 januari året efter beskattningsåret.

När två eller flera personer är betalningsansvariga för en skuld

6 § Om två eller flera personer är betalningsansvariga för en skuld, ska räntan fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

Om en skuld är gemensam för fler än fem personer, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som kan anses som företrädare för dem.

19 kap. Kontrolluppgift om avkastning på delägarrätter

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om utdelning och ränta på delägarrätter.

Kontrolluppgift ska också lämnas om annan avkastning än kapitalvinst som hänför sig till delägarrätten och som utgör intäkt i inkomstslaget kapital.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

2 § Kontrolluppgift om utdelning, ränta eller annan avkastning ska lämnas för sådana fysiska personer och dödsbon som har mottagit eller tillgodoräknats avkastningen.

3 § Kontrolluppgiften ska lämnas av den som har betalat ut eller tillgodoräknat utdelningen, räntan eller annan avkastning.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

4 § Kontrolluppgift ska inte lämnas om avyttring av tillgångar på pensionssparkonto.

Kontrolluppgiftens innehåll

5 § I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetald eller tillgodoräknad utdelning, ränta och annan avkastning.

6 § Om en depå eller ett konto innehas av fler än fem personer och en person förfogar över depån eller kontot, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som förfogar över depån eller kontot.

20 kap. Kontrolluppgift om avyttring av andelar i investeringsfonder

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om avyttring av andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift om avyttring genom inlösen ska lämnas av

1. sådana fondbolag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 7 lagen (2004:46) om investeringsfonder eller, om förvaltningen av fonden har övergått till ett förvaringsinstitut, av detta,

2. värdepappersbolag och kreditinstitut som förvaltar specialfonder enligt 1 kap. 5 § lagen om investeringsfonder,

3. förvaltningsbolag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 6 eller 8 § lagen om investeringsfonder, och

4. fondföretag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen om investeringsfonder.

Om ett fondföretag har slutit avtal med ett värdepappersinstitut om att ombesörja försäljning och inlösen av andelar, ska kontrolluppgiften i stället lämnas av värdepappersinstitutet.

Om en andel är förvaltarregistrerad ska i stället förvaltaren lämna kontrolluppgiften.

4 § Kontrolluppgift om annan avyttring än inlösen av andelar i en investeringsfond eller ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder ska lämnas av förvaltare, om andelarna är förvaltarregistrerade.

Om en andel i ett fondföretag inte är förvaltarregistrerad, ska kontrolluppgift lämnas av värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttringen.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

5 § Kontrolluppgift ska inte lämnas om avyttring av tillgångar på pensionssparkonto.

Kontrolluppgiftens innehåll

6 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. kapitalvinst eller kapitalförlust,
2. slag av fond,
3. fondens identifikationsuppgifter, och
4. om fonden är marknadsnoterad.

Om den uppgiftsskyldige saknar uppgift om ersättning vid avyttring, ska vid beräkning av kapitalvinst eller kapitalförlust andelens marknadsvärde på avyttringsdagen användas. Om avyttringsdagen inte är känd, ska marknadsvärdet på dagen då avyttringen registrerades användas.

Om uppgift saknas om anskaffningsutgift, ska uppgift lämnas om ersättningen vid avyttringen efter avdrag för utgifterna för avyttringen i stället för kapitalvinsten eller kapitalförlusten.

21 kap. Kontrolluppgift om avyttring av fordringsrätter och andra delägarätter än andelar i investeringsfonder

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om

1. avyttring av andra delägarätter än som avses i 20 kap. 1 § och av fordringsrätter, om inte kontrolluppgift ska lämnas enligt 2,
2. slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egendom, samt
3. utfärdande av optioner.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift ska lämnas av

1. värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägar rätt eller fordringsrätt och kontrolluppgift inte ska lämnas av dem som avses i 2–6,
2. värdepappersinstitut i de fall de registrerar en option eller en termin eller på annat sätt medverkar vid utfärdandet av optionen eller vid slutförandet av options- eller terminsaffären,
3. kreditmarknadsföretag,
4. garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller lagen (1999:158) om investerarskydd,
5. den som har betalat ut ersättning vid avyttring genom inlösen, och
6. försäkringsgivare som har betalat ut ersättning på grund av sådan försäkring som ett värdepappersbolag har tecknat för skadeståndsskyldighet som det kan komma att ådra sig när tjänster utförs i rörelsen.

4 § Kontrolluppgift ska inte lämnas om avyttring av tillgångar på pensionssparkonto.

Kontrolluppgiftens innehåll

5 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. vid avyttringen av delägarätterna eller fordringsrätterna, slutförandet av options- eller terminsaffären eller utfärdandet av en option, den ersättning som har överenskommit efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter,
2. antalet delägarätter eller fordringsrätter,
3. deras slag och sort, samt
4. den kontanta ersättningen vid sådana byten av andelar som avses i 48 a kap. 2 § och 49 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Om ett terminsavtal slutförs genom att den ena parten säljer en tillgång samtidigt som samma part förvärvar en mindre tillgång av samma slag, får uppgift lämnas om bruttoersättningen vid försäljningen.

6 § Om en utbetalning avser även annat än ersättning för delägarätter eller fordringsrätter och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter, ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

När delägarätter eller fordringsrätter ägs gemensamt av flera personer

7 § Om delägarätter eller fordringsrätter ägs gemensamt av flera personer och det vid avyttringen upprättas en rapport enligt 8 kap. 27 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den som anges i rapporten.

22 kap. Kontrolluppgift om vissa andra förhållanden

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om skyldighet att lämna kontrolluppgift om

- överlåtelse av andelar i privatbostadsföretag och vissa andra bostadsföretag (2 och 3 §§),
- upplåtelse av privatbostad eller en bostad som innehas med hyresrätt (4 §),
- samfällighet (5 och 6 §§),
- räntebidrag (7 §),
- pensionsförsäkringar och pensionssparkonton (8 och 9 §§),
- avskattning av pensionsförsäkring (10 §),
- tjänstepensionsavtal (11 §),

- underlag för avkastningsskatt på pensionsförsäkringar och tjänstepensionsavtal (12 §),
- skattereduktion för förmån av hushållsarbete (13 §),
- elcertifikat (14 §), och
- utsläppsrätter, utsläppsminskningsenheter och certifierade utsläppsminskningar (15 §).

Överlåtelse av privatbostadsrätt och av andelar i vissa bostadsföretag

2 § Kontrolluppgift ska lämnas om överlåtelse av en privatbostadsrätt.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av privatbostadsföretaget.

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. lägenhetens beteckning,
2. tidpunkten för överlåtelsen och för överlåtarens förvärv,
3. ersättningen vid överlåtelsen,
4. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1983, ersättningen vid detta förvärv,
5. överlåtarens andel av inestående medel i inre reparationsfond eller liknande fond vid avyttringen och, om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1973, vid detta förvärv,
6. kapitaltillskott som lämnats efter utgången av 1973 och som överlåtaren enligt 46 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) får räkna in i omkostnadsbeloppet, samt
7. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten senast år 1973, överlåtarens andel av privatbostadsföretagets förmögenhet den 1 januari 1974, beräknad enligt 46 kap. 14 § inkomstskattelagen.

3 § Kontrolluppgift ska lämnas om överlåtelse av en medlems eller en delägars andel i en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § inkomstskattelagen (1999:1229) för att vara ett privatbostadsföretag men som tillhandahåller bostäder åt sina medlemmar eller delägare i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget, om det till andelen är knutet en sådan bostad.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av sådana svenska ekonomiska föreningar eller svenska aktiebolag som avses i första stycket.

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. bostadens beteckning,
2. tidpunkten för överlåtelsen och för överlåtarens förvärv,
3. ersättningen vid överlåtelsen, samt
4. om överlåtaren förvärvade andelen efter år 1983, ersättningen vid detta förvärv.

4 § Om den som har betalat ut ersättning för arbete även har gett ut ersättning eller förmån på grund av att mottagaren har upplåtit en privatbostad eller en bostad som innehas med hyresrätt, ska utbetalaren lämna kontrolluppgift om hyresersättningen. Detta gäller dock bara om utbetalaren har gjort eller varit skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen för arbete.

Samfällighet

5 § Kontrolluppgift ska lämnas om utdelning till delägare i sådana samfälligheter som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som förvaltar samfälligheten.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetald utdelning och hur stor del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk som bedrivs i samfälligheten.

6 § Om en privatbostadsfastighet har del i en annan samfällighet än som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229), ska kontrolluppgift lämnas om den del av privatbostadsfastighetens andel av samfällighetens inkomster som är avkastning av kapital och som överstiger 600 kronor.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som förvaltar samfälligheten.

Räntebidrag

7 § Kontrolluppgift ska lämnas om statliga räntebidrag för bostadsändamål.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av Boverket.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetalt räntebidrag eller eftergiven återbetalningsskyldighet.

Pensionsförsäkringar och pensionssparkonton

8 § Kontrolluppgift ska lämnas om pensionsförsäkringar och pensionssparkonton.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare, understödsföreningar och pensionssparinstitut.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om betalda premier och gjorda inbetalningar som avdrag får göras för enligt 59 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

9 § Kontrolluppgift ska lämnas om

1. sådan överföring av hela värdet i en pensionsförsäkring som avses i 58 kap. 18 § tredje stycket inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. försäkringsgivares eller understödsförenings överlåtelse eller överföring av en pensionsförsäkring till en annan försäkringsgivare eller understödsförening eller till en annan del av försäkringsgivarens eller understödsförenings verksamhet.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av den försäkringsgivare eller understödsförening som har överfört värdet i försäkringen eller överlåtit eller överfört försäkringen.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om det överlåtna eller överförda värdet. Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för försäkringstagaren, den försäkrade och den mottagande försäkringsgivaren eller understödsföreningen.

Avskattning av pensionsförsäkring

10 § Kontrolluppgift ska lämnas om omständigheter som medför eller kan medföra avskattning av en pensionsförsäkring enligt 58 kap. 19 eller 19 a § inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare och understödsföreningar.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om den omständigheten som medför eller kan medföra avskattning och det kapital som hänför sig till försäkringen när omständigheten inträffar. Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för försäkringstagaren och den försäkrade.

Tjänstepensionsavtal

11 § Kontrolluppgift som avses i 9 och 10 §§ ska också lämnas av utländska tjänstepensionsinstitut om avtal om tjänstepension som är jämförbara med pensionsförsäkring.

Underlag för avkastningsskatt på pensionsförsäkringar och tjänstepensionsavtal

12 § Kontrolluppgift ska lämnas om sådan försäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 2 § första stycket 7–9 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av försäkringsgivare, understödsföreningar och tjänstepensionsinstitut.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om värdet av försäkringen eller avtalet om tjänstepension vid närmast föregående års utgång. Värdet av försäkringen respektive värdet av avtalet om tjänstepension ska beräknas enligt bestämmelserna i 3 § åttonde respektive tionde stycket lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel.

Kontrolluppgiften ska också innehålla uppgift om försäkringen är en pensionsförsäkring eller en kapitalförsäkring, eller om avtalet om tjänstepension är jämförbart med en pensionsförsäkring eller en kapitalförsäkring.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Skattereduktion för förmån av hushållsarbete

13 § Kontrolluppgift ska lämnas om underlag för skattereduktion i fråga om förmån av sådant hushållsarbete som avses i 67 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229), om den som utfört arbetet var godkänd för F-skatt vid någon av de tidpunkter som anges i 67 kap. 16 § 1 eller var godkänd för något motsvarande enligt 67 kap. 17 § samma lag.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har gett ut förmånen.

Elcertifikat

14 § Kontrolluppgift ska lämnas om avyttring av elcertifikat.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av Affärsverket svenska kraftnät.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om antalet avyttrade elcertifikat och försäljningspriset.

Utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar

15 § Kontrolluppgift ska lämnas om avyttring av utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av Statens energimyndighet.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om antalet avyttrade utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar.

23 kap. Kontrolluppgift om utländska förhållanden

Betalningar till och från utlandet

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om direkta och indirekta betalningar som överstiger 150 000 kronor eller utgör delbetalningar av en summa som överstiger 150 000 kronor, om betalningarna görs

1. till utlandet från en obegränsat skattskyldig,
2. från utlandet till en obegränsat skattskyldig, eller
3. inom landet mellan en obegränsat skattskyldig och en begränsat skattskyldig.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska och juridiska personer av den som har förmedlat betalningen.

I kontrolluppgiften om betalning till utlandet ska uppgift lämnas om

1. betalningens belopp i använd valuta,
2. betalningsdatum,
3. valutakod,
4. vilket land som betalningen gjorts till,
5. vad betalningen avser, och
6. betalningsmottagaren.

I kontrolluppgiften om betalning från utlandet ska uppgift lämnas om

1. betalningens belopp i använd valuta,
2. betalningsdatum,
3. valutakod, och
4. vilket land som betalningen kommer från.

Begränsat skattskyldiga

2 § Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § första stycket 4 och 5 a, samt andra stycket 1, 17, 19, 20 och 21 kap. samt 22 kap. 2, 3 och 9–11 §§ ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

3 § Kontrolluppgifter enligt 16 kap. 1 § första stycket 4 ska även lämnas för juridiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Utländska försäkringar

4 § Den som har förmedlat en utländsk försäkring som avses i 21 kap. 12 § ska lämna sådana uppgifter att försäkringsgivaren och försäkringsstagaren kan identifieras.

Förbindelse från utländska företag att lämna kontrolluppgift

5 § Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering här, ska innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Skyldigheten att lämna en sådan förbindelse gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Skyldigheten gäller inte heller försäkringsgivare inom EES som bara meddelar pensionsförsäkring enligt 58 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

6 § Försäkringsgivare som meddelar försäkring från fast driftställe utanför Sverige men i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska för varje pensionsförsäkringsavtal ge in ett skriftligt åtagande till Skatteverket om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkring enligt 15 och 22 kap. samt 2 §.

Första stycket gäller också utländska tjänstepensionsinstitut som ingår sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring.

Åtagandet ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för försäkringsgivaren, försäkringstagaren, den försäkrade och pensionsförsäkringsavtalet.

En kopia av försäkringsavtalet ska lämnas in tillsammans med åtagandet.

24 kap. Bestämmelser för alla kontrolluppgifter

När ska kontrolluppgifter lämnas?

Huvudregeln

1 § Kontrolluppgifter ska lämnas för varje kalenderår och ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari närmast följande kalenderår.

Kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och tjänstepensionsavtal

2 § Kontrolluppgift som avses i 22 kap. 9–11 §§ ska ha kommit in inom 14 dagar från den dag då den omständighet som utlöste kontrolluppgiftsskyldigheten inträffade.

Kontrolluppgifter om skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto

3 § Kontrolluppgift som avses i 16 kap. 2 § ska ha kommit in senast den 30 juni närmast följande kalenderår.

Uppgifter som ska finnas i alla kontrolluppgifter

4 § En kontrolluppgift ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för,

2. uppgift om avdragen skatt och innehållen utländsk källskatt, samt

3. uppgift om huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, närstående till en sådan person eller delägare, om uppgiften lämnas av ett fämansföretag eller ett fämanshandelsbolag.

25 kap. Undantag från kontrolluppgiftsskyldighet

1 § Skyldigheten att lämna kontrolluppgifter gäller inte uppgifter som saknar betydelse för

1. bestämmande av underlag för att ta ut skatt eller avgift enligt de lagar som anges i 14 kap. 1 § 1,
2. bestämmande av underlag för egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. registrering av skatteavdrag,
4. beskattning enligt
 - lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
 - lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
5. beräkningen av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, och
6. Sveriges åtaganden inom det internationella utbytet av information.

26 kap. Skattedeklaration

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om att arbetsgivaravgifter, skatteavdrag, mervärdesskatt och punktskatt ska redovisas i en skattedeklaration.

2 § Bestämmelserna i kapitlet ges i följande ordning:

- vem som ska lämna en skattedeklaration (3 §§),
- vilken sorts skattedeklaration som ska lämnas (4–10 §§),
- redovisningsperioder (11–18 §§),
- vad de olika skattedeklarationerna ska innehålla (19–26 §§),
- när en skattedeklaration ska lämnas (27–38 §§), och
- särskilda bestämmelser om redovisning (39 och 40 §§).

Vem ska lämna skattedeklaration?

3 § En skattedeklaration ska lämnas av

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det,
2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200),
3. den som ska registreras enligt 7 kap. 1 § första stycket 4 eller 5,
4. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
5. den som är skattskyldig för punktskatt enligt någon av de lagar som anges i 3 kap. 12 §, och
6. den som är skattskyldig och ska redovisa skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Arbetsgivardeklaration

4 § Arbetsgivaravgifter och skatteavdrag ska redovisas i en arbetsgivardeklaration för redovisningsperioder.

Den som är registrerad ska lämna en arbetsgivardeklaration för varje redovisningsperiod. Om den registrerade skriftligen upplyser Skatteverket om att det varken finns arbetsgivaravgifter eller skatteavdrag att redovisa för en viss redovisningsperiod, behöver deklARATION dock inte lämnas för den perioden. Det gäller även om en förenklad arbetsgivardeklaration ska lämnas enligt 5 §.

Förenklad arbetsgivardeklaration

5 § En fysisk person eller ett dödsbo som har betalat ut ersättning för arbete till en annan fysisk person får fullgöra skyldigheten att lämna arbetsgivardeklaration för den ersättningen genom att lämna en förenklad arbetsgivardeklaration, om ersättningen inte utgör utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren bedriver.

En förenklad arbetsgivardeklaration ska bara lämnas för redovisningsperioder då ersättning har betalats ut. En deklARATION ska lämnas för varje betalningsmottagare.

Mervärdesskattedeklaration

6 § Den som är skyldig att lämna en skattedeklaration enligt 3 § 2–4 ska, om inte annat följer av 8 §, fullgöra skyldigheten genom att lämna en mervärdesskattedeklaration för redovisningsperioder.

Den som är registrerad ska lämna en mervärdesskattedeklaration för varje redovisningsperiod.

Punktskattedeklaration

7 § Punktskatt ska redovisas i en punktskattedeklaration för redovisningsperioder om inte annat följer av 9 §.

Den som är registrerad ska lämna en punktskattedeklaration för varje redovisningsperiod.

Särskilda skattedeclarationer

8 § Den som är betalningsskyldig bara på grund av felaktigt debiterad mervärdesskatt enligt 1 kap. 2 e § mervärdesskattelagen (1994:200) ska redovisa betalningen i en särskild skattedeklaration för varje felaktig debitering.

Den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana nya transportmedel eller punktskattepliktiga varor som avses i 2 a kap. 3 § första stycket 1 eller 2 mervärdesskattelagen ska redovisa mervärdesskatten i en särskild skattedeklaration för varje förvärv.

9 § Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse, om den som är skyldig att lämna skattedeklaration är skattskyldig enligt

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi eller lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel och inte ska registreras enligt 7 kap. 1 §,

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § lagen om skatt på energi och inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket, eller

3. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.

10 § Den som är skyldig att lämna skattedeklaration enligt 3 § 6 ska lämna en särskild inkomstskattedeklaration för varje skattepliktig ersättning.

Redovisningsperioder

En kalendermånad är huvudregeln

11 § En redovisningsperiod omfattar en kalendermånad, om inte något annat särskilt föreskrivs.

Kalenderkvartal och beskattningsår för mervärdesskatt

12 § Om beskattningsunderlaget för mervärdesskatt, exklusive gemenskapsinterna förvärv och import, beräknas uppgå till högst 40 miljoner för beskattningsåret ska redovisningsperioden för mervärdesskatt vara ett kalenderkvartal. Om samma underlag beräknas uppgå till högst en miljon kronor ska redovisningsperioden vara ett beskattningsår.

13 § För den som är skyldig att lämna skattedeklaration enligt 3 § 3 är redovisningsperioden ett kalenderkvartal.

Beslut om kortare period än kalenderkvartal eller beskattningsår

14 § Skatteverket ska besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt ska vara en kalendermånad i stället för tre eller en eller tre kalendermånader i stället för ett beskattningsår om

1. den deklARATIONSSKYLDIGE begär det, eller
2. det finns särskilda skäl.

Ett beslut enligt första stycket 1 ska gälla minst 24 på varandra följande kalendermånader, om inte särskilda skäl talar emot det.

15 § Ett beslut enligt 14 § 2 om att redovisningsperioden för mervärdesskatt ska vara en kalendermånad i stället för ett kalenderkvartal gäller från ingången av det kalenderkvartal som gått ut närmast före dagen för beslutet. Om beslutet meddelas efter den tidpunkt då deklaration enligt 27 § ska lämnas för kalenderkvartalet, ska dock beslutet gälla från ingången av det kalenderkvartal då det meddelades.

Om det finns särskilda skäl, gäller första stycket även beslut enligt 14 § första stycket 1.

16 § Om redovisningsperioden för mervärdesskatt ska ändras till en kalendermånad i stället för tre eller omvänt i andra fall än de som avses i 15 §, ska den nya redovisningsperioden börja gälla efter utgången av det kalenderkvartal då den deklarationsskyldige underrättade Skatteverket om ändringen eller Skatteverket beslutade ändringen.

Från när gäller en ändring från eller till beskattningsår?

17 § Om redovisningsperioden för mervärdesskatt ska ändras från eller till ett beskattningsår, ska ändringen gälla från ingången respektive utgången av det beskattningsår då den deklarationsskyldige underrättade Skatteverket om ändringen eller Skatteverket beslutade ändringen.

Beskattningsår som redovisningsperiod för punktskatt

18 § För den som kan beräknas redovisa punktskatt med ett nettobelopp på högst 50 000 kronor för beskattningsåret får Skatteverket besluta att redovisningsperioden för punktskatten ska vara ett beskattningsår.

Det som sägs 17 § gäller även beslut enligt första stycket.

Ett beslut enligt första stycket upphör att gälla om den deklarationsskyldige försätts i konkurs. Den pågående redovisningsperioden löper i sådana fall ut vid utgången av den kalendermånad då konkursbeslutet har fattats.

Vad ska de olika skattedeklarationerna innehålla?

Samtliga skattedekclarationer

19 § En skattedeklaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om den redovisningsperiod som redovisning lämnas för, och
3. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatten utöver de som ska lämnas enligt 20–26 §§.

20 § En arbetsgivardeklaration ska innehålla uppgifter om

1. den sammanlagda ersättning från vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag,
2. sammanlagt avdraget belopp,
3. den sammanlagda ersättning som utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter för,
4. sammanlagt avdrag enligt 2 kap. 21 § socialavgiftslagen (2000:980), och
5. periodens sammanlagda avgifter.

21 § En förenklad arbetsgivardeklaration ska innehålla uppgift om

1. den ersättning som utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag för och betala arbetsgivaravgifter för,
2. verkställt skatteavdrag,
3. arbetsgivaravgifternas belopp, och
4. avdrag för sådan preliminär skattereduktion för hushållsarbete som avses i 17 § första stycket 2 lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete.

Mervärdesskattedeklaration

22 § En mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgift om

1. utgående skatt,
2. ingående skatt, och
3. omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder.

En skattedeklaration som ska lämnas av en gruppövudman ska innehålla uppgifter för hela gruppen.

Punktskattedeklaration

23 § En punktskattedeklaration ska innehålla uppgift om

1. skattens bruttobelopp,
2. yrkade avdrag, och
3. skattens nettobelopp.

24 § Till varje redovisningsperiod ska den punktskatt hänföras för vilken redovisningsskyldighet har inträtt under perioden.

Redovisningsskyldigheten inträder när affärshändelser, som grundar skattskyldighet, enligt god redovisningssed bokförs eller borde ha bokförts. Är den deklARATIONSSKYLDIGE inte bokföringskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) inträder redovisningsskyldigheten samtidigt med skattskyldigheten. Detsamma gäller om skattskyldigheten inträder vid händelser som inte föranleder någon bokföringsåtgärd.

Vid försäljning mot kredit får Skatteverket, om principerna för den redovisningsskyldiges bokföring föranleder det, besluta att redovisnings-

skyldigheten ska inträda vid beskattningsårets utgång, dock inte senare än när betalning inflyter eller fordran diskonteras eller överläts.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Om en deklarationsskyldig försätts i konkurs, inträder redovisnings-skyldighet genast för de affärshändelser för vilka skattskyldighet har inträtt före konkursbeslutet.

Särskilda skattedeklarationer

25 § En särskild skattedeklaration ska innehålla uppgift om

1. det förvärv eller den skattepliktiga händelse som deklarationen lämnas för, och
2. skatten på grund av förvärvet eller händelsen.

26 § En särskild inkomstskattedeklaration ska innehålla uppgift om

1. den skattepliktiga ersättningen, och
2. skatten på ersättningen.

När ska en skattedeklaration lämnas?

Mindre företag som ska lämna mervärdesskattedeklaration

27 § Den som är skyldig att lämna en mervärdesskattedeklaration ska, om inte annat följer av 28–36 §§, lämna skattedeklaration enligt följande uppställning:

<i>Arbetsgivar- deklaration för redovisnings- perioden</i>	<i>Punktskatte- deklarationen för redovis- ningsperioden</i>	<i>Mervärdes- skatte- deklaration för redovisnings- perioden</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast den</i>
januari	december	oktober– december	12 februari
februari	januari		12 mars
mars	februari		12 april
april	mars	januari–mars	12 maj
maj	april		12 juni
juni	maj		12 juli
juli	juni	april–juni	17 augusti
augusti	juli		12 september
september	augusti		12 oktober
oktober	september	juli–september	12 november
november	oktober		12 december
december	november		17 januari

28 § Om Skatteverket har beslutat enligt 14 § att redovisningsperioden för mervärdesskatt ska vara en kalendermånad, ska mervärdesskatte-

deklaration lämnas enligt bestämmelserna för punktskattedeklaration i 27 §.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

29 § Om den deklARATIONSSKYLDIGE begär det, ska Skatteverket besluta att mervärdesskattedeklaration som enligt 28 § ska lämnas enligt bestämmelserna för punktskattedeklaration i 27 § i stället ska lämnas enligt bestämmelserna i 31 §. Beslutet ska, om inte särskilda skäl talar emot det, gälla minst tolv på varandra följande redovisningsperioder.

Deklarationstid när redovisningsperioden för mervärdesskatt kortas

30 § Den som saknar möjlighet att lämna mervärdesskattedeklaration i rätt tid på grund av att redovisningsperioden ändrats från beskattningsår eller från kalenderkvartal till kalendermånad, ska lämna mervärdesskattedeklaration senast vid den deklARATIONSTIDPUNKT som kommer närmast efter den dag då den deklARATIONSSKYLDIGE underättade Skatteverket om ändringen eller Skatteverket beslutade ändringen.

Om mervärdesskattedeklaration enligt första stycket ska lämnas för mer än en ny redovisningsperiod, får perioderna slås samman till en period och redovisas i en deklARATION.

Större företag som ska lämna mervärdesskattedeklaration

31 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, ska lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte Skatteverket har beslutat något annat enligt 32 §.

<i>Arbetsgivar-, mervärdesskatte- och punktskattedeklaration för redovisningsperioden</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast den</i>
januari	26 februari
februari	26 mars
mars	26 april
april	26 maj
maj	26 juni
juni	26 juli
juli	26 augusti
augusti	26 september
september	26 oktober
oktober	26 november
november	27 december
december	26 januari

32 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket besluta att en sådan näringsidkare som avses i 31 § ska lämna arbetsgivardeklaration senast den 12 i månaden efter redovisningsperiodens utgång, i januari senast den 17.

Enbart arbetsgivar- och punktskattedeklaration

33 § Den som inte ska lämna mervärdesskattedeklaration eller som ska lämna mervärdesskattedeklaration för ett helt beskattningsår, ska lämna arbetsgivar- och punktskattedeklaration enligt följande uppställning:

<i>Arbetsgivar- och punktskatte- deklaration för redovisnings- perioden</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast den</i>
januari	12 februari
februari	12 mars
mars	12 april
april	12 maj
maj	12 juni
juni	12 juli
juli	17 augusti
augusti	12 september
september	12 oktober
oktober	12 november
november	12 december
december	17 januari

Särskilt föreskrivna redovisningsperioder

34 § Den som har en redovisningsperiod som är längre än en kalendermånad ska redovisa skatten i en skattedeklaration som ska ha kommit in till Skatteverket senast den 12 i andra månaden efter redovisningsperiodens utgång, med undantag för månaderna januari och augusti då deklarationen i stället ska ha kommit in senast den 17.

Första stycket gäller inte den som enligt 12 eller 13 § har kalenderkvartal som redovisningsperiod för mervärdesskatt.

Kommuner och landsting

35 § Kommuner och landsting ska alltid lämna arbetsgivar- och punktskattedeklaration enligt uppställningen i 27 §. Mervärdesskattedeklaration ska alltid lämnas enligt uppställningen för punktskattedeklaration i den paragrafen. De skattedeklarationer som ska lämnas i

januari och augusti ska dock i stället ha kommit in till Skatteverket senast den 12 i månaden.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

När ska särskilda skattedeclarationer lämnas

36 § Särskilda skattedeclarationer ska, om inte annat följer av 37 eller 38 §, lämnas enligt följande uppställning.

<i>Deklaration som avses i</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast</i>
8 § första stycket	35 dagar efter utfärdandet av den felaktiga handlingen
8 § andra stycket	35 dagar efter förvärvet
9 § 1	fem dagar efter den skattepliktiga händelsen
9 § 2	vid den skattepliktiga händelsen
9 § 3	25 dagar efter den skattepliktiga händelsen
10 §	den 12 i månaden efter den månad då den skattepliktiga ersättningen kom den skattskyldige till del, med undantag för månaderna januari och augusti då deklARATIONEN i stället ska ha kommit in senast den 17

37 § Deklaration som avses i 9 § 1 och som ska lämnas av den som är skattskyldig enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha kommit in till Skatteverket senast en månad efter dagen för tillsynsmyndighetens beslut.

38 § Om den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5 eller 16 § fjärde stycket lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 8 § första stycket 5 lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 5 lagen (1994:1776) om skatt på energi inte har ställt säkerhet för skattens betalning, ska deklARATIONEN som avses i 9 § 1 ha kommit in till Skatteverket senast vid den skattepliktiga händelsen.

Särskilda bestämmelser om redovisning

Utländsk avgiftsskyldig

39 § Om den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person som saknar fast driftställe här i landet, får Skatteverket, om det finns särskilda skäl, gå med på att avgifterna redovisas på något annat sätt eller vid någon annan tidpunkt än som anges i detta kapitel.

40 § Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, besluta att en viss verksamhet ska redovisas för sig.

27 kap. Skalbolagsdeklaration

1 § I en skalbolagsdeklaration lämnas uppgifter till ledning för beslut om säkerhet för undantag från skalbolagsbeskattning enligt 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229).

2 § Om ett avyttrat företag som är ett skalbolag vill att en avyttring ska undantas från skalbolagsbeskattning, ska företaget upprätta ett särskilt bokslut och lämna en skalbolagsdeklaration.

Om det är en andel i ett handelsbolag som har avyttrats, ska i stället den delägare som avyttrat andelen upprätta ett särskilt bokslut för bolaget och lämna skalbolagsdeklaration. Handelsbolaget ska lämna delägaren de uppgifter som behövs för deklarationen.

3 § Det särskilda bokslutet ska upprättas som om det avyttrade företagets beskattningsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen eller, i fråga om handelsbolag, tillträdet. Företagets avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts.

Om det är en andel i ett handelsbolag som har avyttrats, ska säljaren ta upp så stor del av handelsbolagets överskott eller underskott samt kapitalvinster och kapitalförluster vid avyttring av handelsbolagets näringsfastigheter och näringsbostadsrätter som belöper på den avyttrade andelen.

4 § En skalbolagsdeklaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den som avyttrat och för den som förvärvat,
2. uppgift om det avyttrade företagets över- eller underskott enligt det särskilda bokslutet,
3. uppgifter om de intäcks- och kostnadsposter som tagits upp i bokslutet, och
4. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att beräkna resultatet.

5 § En skalbolagsdeklaration ska ha kommit in till Skatteverket senast 30 dagar efter avyttringen eller, i fråga om handelsbolag, tillträdet.

28 kap. Preliminär deklaration

1 § Preliminär deklaration lämnas till ledning för bestämmande av preliminär skatt.

Preliminär deklARATION vid ansökan om godkännande för F-skatt

2 § Den som ansöker om godkännande för F-skatt ska lämna en preliminär deklARATION till Skatteverket.

Preliminär deklARATION inför beskattningsåret

3 § Den som är godkänd för F-skatt eller har särskild A-skatt ska lämna en preliminär deklARATION om

1. den slutliga skatten för beskattningsåret beräknas överstiga motsvarande skatt för det senast deklarerade beskattningsåret, och
2. skillnaden är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden.

DeklARATIONEN ska ha kommit in till Skatteverket senast en månad före beskattningsårets ingång.

Preliminär deklARATION under beskattningsåret

4 § Den som är godkänd för F-skatt eller har särskild A-skatt ska lämna en preliminär deklARATION om

1. det kan antas att den slutliga skatten för beskattningsåret kommer att överstiga den debiterade preliminära skatten, och
2. skillnaden är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden.

DeklARATIONEN ska ha kommit in till Skatteverket inom 14 dagar. När mindre än två månader återstår av beskattningsåret behöver deklARATION dock inte lämnas.

Vad ska en preliminär deklARATION innehålla?

5 § En preliminär deklARATION ska innehålla uppgifter om beräknade inkomster och utgifter samt övriga uppgifter som behövs för att bestämma den preliminära skatten.

29 kap. Deklarationsskyldighet för inkomst

1 § Med deklARATIONsskyldighet för inkomst avses skyldigheten att lämna eller godkänna (*deklarera*) de uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna

1. bestämma underlag för att ta ut skatt eller avgift enligt
 - a) inkomstskattelagen (1999:1229),
 - b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
 - c) 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
 - d) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i de fall som avses i 2 § första stycket 1–5 och 7–9 samma lag,

- e) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
 - f) lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
 - g) 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och
 - h) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
2. bestämma underlag för egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. bestämma skattereduktion, samt
4. beräkna pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

2 § Skatteverket ska före den 15 april underrätta fysiska personer och dödsbon som kan antas vara deklarationsskyldiga om de kontrolluppgifter och övriga uppgifter som har kommit in som underlag för beslut om slutlig skatt.

3 § Om en uppgift som den deklarationsskyldige har fått underrättelse om enligt 2 § är korrekt, ska uppgiften godkännas. Andra uppgifter ska den deklarationsskyldige lämna till Skatteverket.

30 kap. Vem är deklarationsskyldig för inkomst?

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- fysiska personers deklarationsskyldighet (2 §),
 - dödsbons deklarationsskyldighet (3 och 4 §§),
 - deklarationsskyldighet för andra juridiska personer än dödsbon (5 §),
- och
- skattefri inkomst (6 §).

Fysiska personers deklarationsskyldighet

- 2 §** En fysisk person är deklarationsskyldig för inkomst om
1. intäkterna i inkomstslaget tjänst och i inkomstslaget näringsverksamhet i annat fall än som avses i 2 under beskattningsåret har uppgått till sammanlagt minst 42,3 procent av prisbasbeloppet,
 2. sådan intäkt i inkomstslaget tjänst som avses i 11 kap. 45 §, 50 kap. 7 § samt 57 kap. 20 och 21 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) eller intäkt av passiv näringsverksamhet under beskattningsåret har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,
 3. intäkterna i inkomstslaget kapital, med undantag för sådan ränta eller utdelning som kontrolluppgift ska lämnas för enligt 17 eller 19 kap., har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret,
 4. han eller hon är begränsat skattskyldig och den skattepliktiga intäkten har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,
 5. underlag för statlig fastighetsskatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas, eller
 6. uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 11 § ska deklarerat.

Dödsboms deklarationsskyldighet

3 § Det som skulle ha gällt för den avlidne i fråga om deklarationsskyldighet för inkomst ska för dödsåret tillämpas på dödsboet.

4 § För år efter dödsåret är ett dödsbo deklarationsskyldigt för inkomst om

1. de skattepliktiga intäkterna, med undantag för sådan ränta eller utdelning som kontrolluppgift ska lämnas om enligt 17 eller 19 kap., har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret,
2. underlag för statlig fastighetsskatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas, eller
3. uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 11 § ska deklarerar.

Deklarationsskyldighet för andra juridiska personer än dödsbon

5 § Deklarationsskyldiga för inkomst är

1. aktiebolag, ekonomiska föreningar och sådana stiftelser, andra liknande subjekt eller andra tillgångsmassor som enligt stiftelseförordnande eller motsvarande bestämmelse har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss släkts, vissa släkters eller bestämda fysiska personers ekonomiska intressen,
2. sådana ideella föreningar och trossamfund som avses i 7 kap. 7 och 14 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), om intäkterna under beskattningsåret har överstigit grundavdraget enligt 63 kap. 11 § samma lag,
3. andra juridiska personer än sådana som avses i 1 och 2, med undantag för dödsbon och handelsbolag, om de skattepliktiga intäkterna under beskattningsåret har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,
4. andra juridiska personer än dödsbon för vilka underlag för statlig fastighetsskatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas, och
5. fondbolag och förvaringsinstitut för varje av bolaget eller institutet förvaltat investeringsfond.

Skattefri inkomst

6 § Vid bedömning av deklarationsskyldighet som är beroende av att intäkterna har uppgått till visst belopp, ska hänsyn inte tas till sådan intäkt som är skattefri eller som den fysiska personen inte är skattskyldig för enligt inkomstskattelagen (1999:1229).

Inkomst som enligt skatteavtal helt eller delvis ska undantas från beskattning i Sverige omfattas inte av första stycket.

31 kap. Vilka uppgifter omfattas av deklarations- skyldigheten för inkomst?

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- uppgifter som ska deklarerars i samtliga inkomstslag (2 och 3 §),
- uppgifter som ska deklarerars i inkomstslaget tjänst (4 §),
- uppgifter som ska deklarerars i inkomstslaget näringsverksamhet (5–12 §§),
- uppgifter som ska deklarerars i inkomstslaget kapital (13–16 §§),
- uppgift om tillkommande belopp (17 §),
- vissa andelsavyttringar m.m. (18–21 §§),
- uppgift för beräkning av egenavgifter (22 §),
- fåmansföretag (23–25 §§),
- uppgift om tillskott och uttag (26 §),
- uppgift om betalning till utlandet (27 §),
- uppgift som ekonomiska föreningar ska deklarerera (28 §), och
- uppgift om skattereduktion för hushållsarbete (29 §).

Samtliga inkomstslag

2 § Den som är deklarationsskyldig för inkomst ska deklarerera

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgifter om de intäktsposter och kostnadsposter som ska hänföras till respektive inkomstslag,
3. uppgifter om de allmänna avdrag som den deklarationsskyldige har rätt till,
4. de uppgifter som behövs för beräkning av skatt eller avgift enligt
 - a) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
 - b) 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
 - c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
 - d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
 - e) 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
 - f) 34 kap. inkomstskattelagen (1999:1229),
 - g) 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980), och
 - h) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
5. de uppgifter som behövs för att beräkna pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, samt
6. de uppgifter som behövs för att avgöra om en begränsat skattskyldig uppfyller kraven för att få allmänna avdrag enligt 62 kap. 5–8 §§ eller grundavdrag enligt 63 kap. inkomstskattelagen.

3 § Den som är deklarationsskyldig för inkomst ska också deklarerera de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att fatta riktiga beslut om slutlig skatt och pensionsgrundande inkomst.

Uppgift om kostnadsersättning

4 § Uppgift om kostnadsersättning som avses i 15 kap. 11 § behöver bara deklarerars i den utsträckning avdrag görs för ökade levnadskostnader.

Inkomstslaget näringsverksamhet

Undantag

5 § Om makar tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet, behöver uppgifterna enligt 2 och 3 §§ om näringsverksamheten bara deklarerars av en av makarna.

Uppgifter som Skatteverket behöver för att tillämpa bestämmelserna om fördelning av inkomsten mellan makar i 60 kap. 6–11 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) ska dock deklarerars av båda makarna.

6 § Uppgifter om näringsverksamhet som ska lämnas enligt 33 kap. 4 § behöver inte deklarerars.

Uppgift om utdelning eller annat förfogande över uppkommen vinst

7 § Om lagervärdet ska höjas enligt 17 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229), ska företaget deklarerars uppgift om beslut om eller styrelsens förslag till utdelning eller annat förfogande över uppkommen vinst.

Uppgifter som dotterföretag ska deklarerars

8 § Dotterföretag som redovisar intäkter i inkomstslaget näringsverksamhet ska deklarerars

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för moderföretaget,
2. nödvändiga identifikationsuppgifter för hela koncernens moderföretag om moderföretaget i sin tur är ett dotterföretag, samt
3. uppgifter om sitt aktie- eller andelsinnehav i moderföretaget och innehavets röstvärde.

Ägaruppgifterna ska avse förhållandena vid utgången av det senaste avslutade beskattningsåret.

Uppgifter om näringsbetingade andelar och vissa andra tillgångar

9 § Den som har fått utdelning på en näringsbetingad andel som är marknadsnoterad ska deklarerars uppgift om utdelningen om andelen har innehafts kortare tid än ett år när utdelningen rätteligen skulle ha tagits upp i räkenskaper.

Den som har avyttrat en näringsbetingad andel eller en näringsbetingad aktiebaserad delägarrätt som är marknadsnoterad ska deklarerat uppgift om avyttringen om andelen eller delägarrätten har innehaft kortare tid än ett år.

Uppgifter om ersättningsfond

10 § Den som har eller som under beskattningsåret har haft en ersättningsfond ska deklarerat uppgifter om

1. fondens ändamål,
2. fondens storlek,
3. fondens ianspråktagande, och
4. återfört avdrag för avsättning till fonden.

Fysiska personer ska dessutom i fråga om en sådan ersättningsfond för byggnad eller markanläggning som avses i 31 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229) deklarerat uppgift om hur stor del av fonden som har återförts enligt 26 kap. 2 och 4–7 §§ den lagen.

Uppgift om skalbolag

11 § Den som har förvärvat tillgångar enligt 25 a kap. 18 § eller 49 a kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska deklarerat uppgift om detta.

Uppgifter om utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster

12 § Den som någon gång under beskattningsåret har haft andelar i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster i sådan omfattning eller på ett sådant sätt som anges i 39 a kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska deklarerat

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den juridiska personen,
2. uppgift om sitt andelsinnehav vid beskattningsårets utgång,
3. uppgift om röstvärdet för sina andelar vid beskattningsårets utgång, och
4. uppgift om under året inträffade förändringar av andelsinnehavet eller av röstvärdet för andelarna.

Den som innehar andelarna vid beskattningsårets utgång ska dessutom deklarerat sådana resultat- och balansräkningar som avses i 39 a kap. 11 § inkomstskattelagen.

Inkomstslaget kapital

Uppgifter om skulder och långgivare

13 § Den som gör avdrag för ränteutgifter vid beräkning av resultatet i inkomstslaget kapital ska, om kontrolluppgift inte ska lämnas enligt

18 kap., även deklarerar de uppgifter som behövs för att identifiera långivaren.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Uppskovsbelopp

14 § Den som gör avdrag för uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) vid avyttring av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt ska deklarerar uppgift om beteckningen på ersättningsbostaden.

Om ersättningsbostaden är en bostad i ett privatbostadsföretag eller i ett företag som avses i 47 kap. 5 b § inkomstskattelagen, ska även nödvändiga identifikationsuppgifter för företaget deklarerarar.

Om ersättningsbostaden förvärvas först året efter det då ursprungsbostaden avyttrades, ska uppgifterna deklarerarar när deklarerations-skyldigheten för det senare året fullgörs.

15 § En ägare av en ersättningsbostad med ett uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska, om ersättningsbostaden är belägen utomlands, deklarerarar uppgifter av det slag som avses i 14 § första och andra styckena samt övriga uppgifter som är av betydelse för uppskovsbeloppet.

16 § Om äganderätten till en ersättningsbostad har övergått till någon annan genom arv, testamente eller bodelning, ska dödsboet eller överlåtaren deklarerarar

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den nya ägaren,
2. de uppgifter som har deklarerarats enligt 14 §, och
3. uppgift om storleken på uppskovsbelopp som enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska återföras till beskattning vid avyttring av ersättningsbostaden.

Första stycket gäller bara om äganderätten har övergått

1. genom arv eller testamente till en make, en sambo eller ett hemmavarande barn under 18 år, eller

2. vid bodelning med anledning av upphörande av ett samboförhållande, äktenskapsskillnad eller makens eller sambons död.

Tillkommande belopp

17 § Om kapitalvinsten vid avyttring av en tillgång inte kan beräknas på grund av att vinsten är beroende av någon händelse i framtiden, ska den skattskyldige deklarerarar uppgift om detta. Det gäller dock inte om uppgiften ska lämnas enligt 33 kap. 4 § andra stycket.

Vissa andelsavyttringar m.m.

18 § Den som enligt 49 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) begär uppskov med beskattningen vid ett uppskovsgrundande andelsbyte ska

deklarerar de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna besluta om uppskovet.

Den som har fått uppskov ska årligen deklarerar de uppgifter som är av betydelse för om uppskovsbeloppet ska tas upp till beskattning.

19 § Den som innehar en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) ska deklarerar de uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna

1. bedöma om verksamhetsvillkoret enligt 48 a kap. 6 a och 12 §§ inkomstskattelagen är uppfyllt,

2. besluta om kapitalbeloppet enligt 48 a kap. 8 a § inkomstskattelagen,

3. besluta om tjänstebelopp för utdelning och kapitalvinst

a) vid partiell fission enligt 48 kap. 18 d § inkomstskattelagen, och

b) vid andelsbyten enligt 48 a kap. 8 b §, samt

4. besluta om de tjänstebelopp som har fördelats enligt 48 kap. 18 e §, 48 a kap. 8 c § och 57 kap. 7 c § inkomstskattelagen.

Uppgifter om utdelning och kapitalvinst på andelarna ska också deklarerar.

20 § Om äganderätten till andelar som har förvärvats genom sådant uppskovsgrundande andelsbyte som avses i 49 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva och om andelen är en lagertillgång hos förvärvaren, ska denne deklarerar

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,

2. uppgift om uppskovsbeloppet för varje andel, och

3. nödvändiga identifikationsuppgifter för den som andelarna har övergått från.

Förvärvaren ska årligen deklarerar de uppgifter som är av betydelse för om uppskovsbeloppet ska tas upp till beskattning.

21 § Om äganderätten till andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva, ska förvärvaren deklarerar

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,

2. uppgift om tjänstebeloppet för varje andel, och

3. nödvändiga identifikationsuppgifter för den som andelarna har övergått från.

Förvärvaren ska årligen deklarerar de uppgifter som är av betydelse för frågan om tjänstebeloppet ska tas upp till beskattning.

Beräkning av egenavgifter

22 § Om ett avtal som avses i 2 kap. 7 § andra stycket socialavgiftslagen (2000:980) har träffats om att arbetsgivaravgifter ska betalas på en viss ersättning, ska den som får ersättningen deklarerar uppgift om detta.

Om ett avtal som avses i 2 kap. 8 § socialavgiftslagen har träffats om att arbetsgivaravgifter inte ska betalas på en viss ersättning, ska den som får ersättningen deklarerar uppgift om detta.

Fåmansföretag

Uppgifter som fåmansföretag ska deklarerera

23 § Fåmansföretag ska deklarerera

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för delägarna och närstående till dem, samt

2. uppgifter om varje delägars andelsinnehav och innehavets röstvärde.

Uppgifter enligt första stycket 1 behöver inte deklareraras för en närstående som inte har tagit emot ersättning från företaget eller träffat avtal med eller företagit någon annan rättshandling med företaget.

Vid tillämpningen av denna paragraf gäller 57 kap. 3 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

24 § Fåmansföretag ska också deklarerera

1. en sådan förteckning över penninglån och säkerheter som avses i 21 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551), och

2. en förteckning över utbetald vinstandelsränta till personer som avses i 24 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Uppgifter som företagsledare, delägare och närstående ska deklarerera

25 § Företagsledare och delägare i fåmansföretag som avses i 23 § samt deras närstående ska deklarerera de uppgifter som Skatteverket behöver för att tillämpa bestämmelserna om utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar i 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Skyldigheten gäller för fem beskattningsår efter det att företaget har upphört att vara ett fåmansföretag.

Tillskott och uttag

26 § En fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag ska deklarerera uppgift om tillskott till och uttag från bolaget.

Bestämmelserna gäller inte delägare i europeiska ekonomiska intressegrupperingar.

Betalning till utlandet

27 § Fåmansföretag, delägare i fåmanshandelsbolag, och enskilda näringsidkare ska deklarerera uppgift om utgift som har tillgodoräknats mottagare i utlandet om den avser

1. annan ränta än dröjsmålsränta, eller

2. betalning för

a) nyttjandet av eller rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, inklusive biografilm, patent,

varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

b) upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

Uppgiften behöver endast deklarerars om utgiften ska dras av vid beskattningen.

Uppgift som ekonomiska föreningar ska deklarerera

28 § En ekonomisk förening ska deklarerera uppgift om huruvida den är en ekonomisk förening enligt 1 kap. 1 § första eller tredje stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Skattereduktion för hushållsarbete

29 § Den som begär skattereduktion för hushållsarbete enligt 67 kap. 11–19 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) ska deklarerera uppgift om underlaget för skattereduktionen.

I fråga om förmån av sådant arbete som räknas som hushållsarbete enligt 67 kap. 13 a och 13 b §§ inkomstskattelagen ska även sådana uppgifter som avses i 9 a § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete lämnas.

32 kap. När ska deklarationsskyldigheten för inkomst fullgöras?

Fysiska personer och dödsbon

1 § Fysiska personer och dödsbon ska deklarerera inkomst senast den 2 maj året efter utgången av beskattningsåret.

Andra juridiska personer än dödsbon

2 § Andra juridiska personer än dödsbon ska deklarerera inkomst för ett beskattningsår enligt följande uppställning:

<i>Om beskattningsåret går ut den</i>	<i>ska den deklarationsskyldige deklarerera senast den</i>
31 december	1 juli
30 april	1 november
30 juni	15 december
31 augusti	1 mars

Om beskattningsåret har en annan slutdag, ska den deklara-
tionsskyldige deklarerar senast den dag som gäller för det beskattningsår i
första stycket som går ut närmast efter slutdagen.

Den som deklarerar elektroniskt får deklarerar en månad senare än vad
som följer av första stycket.

33 kap. Särskilda uppgifter

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om att särskilda uppgifter ska
lämnas till ledning för

1. bedömning av stiftelsers, ideella föreningars och registrerade
trossamfunds skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229),
2. beskattning av delägare i handelsbolag,
3. bestämmande av vilket fartområde ett fartyg går i,
4. kontroll av uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen när
ersättningsbostaden är belägen utomlands, och
5. beslut om avräkning av utländsk skatt.

Stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund

2 § Stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund som är
undantagna från skattskyldighet för inkomst ska lämna särskilda upp-
gifter om

1. intäkter och kostnader under räkenskapsåret,
2. tillgångar och skulder vid räkenskapsårets början och slut, samt
3. övriga omständigheter som Skatteverket behöver kännedom om för
att bedöma frågan om undantag från skattskyldighet.

Skyldigheten att lämna särskilda uppgifter gäller dock inte pensions-
stiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse
m.m.

3 § Skatteverket får besluta om undantag från skyldigheten att lämna
särskilda uppgifter enligt 2 § om uppgifterna inte behövs för kontroll av
skattskyldigheten.

Undantaget ska avse en viss tid och får återkallas.

Handelsbolag

4 § Svenska handelsbolag och utländska handelsbolag med fast driftställe
i Sverige ska till ledning för delägarnas beskattning lämna särskilda
uppgifter om

1. näringsverksamheten enligt 31 kap. 2 och 3 §§,
2. varje delägars andel av bolagets inkomst av varje inkomstslag och
näringsverksamhet,
3. varje delägars andel eller lott i bolaget, och
4. uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 11 §.

Om ett handelsbolag har avyttrat en fastighet och kapitalvinsten inte kan beräknas på grund av att den är beroende av någon händelse i framtiden, ska bolaget lämna uppgift om detta. Prop. 2010/11:165 Bilaga 2

Ersättningsbostad i utlandet

5 § Den som inte är deklarationsskyldig för inkomst och som äger en ersättningsbostad i utlandet med ett uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), ska lämna särskilda uppgifter om sådana förhållanden som avses i 31 kap. 15 §.

Uppgifter som redare ska lämna

6 § Redare ska för tillämpning av 64 kap. 2 § och 67 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) lämna särskilda uppgifter om

1. storleken av de fartyg som redaren ska använda i sin näringsverksamhet,
2. vilka entreprenörer som redaren anlitar för sin verksamhet, och
3. de förhållanden som Skatteverket behöver kännedom om för att bestämma vilka fartområden fartygen går i.

Nedsättning av utländsk skatt

7 § Den som har fått avräkning av utländsk skatt från sin inkomstskatt enligt bestämmelser i skatteavtal eller enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt och därefter har fått nedsättning av den utländska skatten, ska lämna särskild uppgift om nedsättningen.

När ska särskilda uppgifter lämnas?

8 § Särskilda uppgifter enligt 2 och 4 §§ ska ha kommit in till Skatteverket senast den sista dagen för deklaration enligt 32 kap. 2 §.

9 § Särskilda uppgifter enligt 5–7 §§ ska lämnas enligt följande uppställning:

<i>Särskilda uppgifter enligt</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast</i>
5 §	den 2 maj året efter beskattningsåret
6 §	den 1 oktober före det kalenderår uppgifterna avser
7 §	tre månader efter den dag då den som beslutet om nedsättning av utländsk skatt gäller fick del av det

Redares uppgiftsskyldighet vid ändrade förhållanden

10 § Om någon uppgift som en redare har lämnat enligt 6 § inte längre stämmer, ska redaren inom två veckor underrätta Skatteverket om ändringen.

34 kap. Informationsuppgifter

Syftet med informationsuppgifter

1 § Informationsuppgifter lämnas för att någon annan ska kunna fullgöra sin uppgiftsskyldighet.

Uppgifter till den deklarationsskyldige

Uppgifter till företagsledare samt delägare i fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

2 § Onoterade företag som omfattas av 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) samt fåmanshandelsbolag ska till företagsledare och delägare samt närstående till dem lämna alla uppgifter som dessa behöver för att kunna beräkna sina intäkter från företaget eller handelsbolaget.

Uppgifter till medhjälpande make i enskild näringsverksamhet

3 § Om makar tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet och den ena är företagsledande make medan den andra är medhjälpande make, ska den företagsledande maken till den medhjälpande maken lämna de uppgifter om verksamheten som behövs för beräkningen av överskottet eller underskottet i verksamheten.

Uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige

Förmån av personaloptioner

4 § Den som har utnyttjat eller överlåtit sådan rättighet som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska till den kontrolluppgiftsskyldige lämna de uppgifter som behövs för att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna fullgöras.

Rabatt, bonus eller annan förmån

5 § Den som har utnyttjat sådan rabatt, bonus eller annan förmån som avses i 15 kap. 6 § ska till den kontrolluppgiftsskyldige lämna de

uppgifter som behövs för att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna fullgöras.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Det som sägs i första stycket gäller även den som har tagit emot sådan ersättning eller förmån som avses i 15 kap. 7 §.

Betalningar till och från utlandet

6 § Den som har gjort en sådan betalning till eller från utlandet som avses i 23 kap. 1 § ska till den kontrolluppgiftsskyldige lämna de uppgifter som behövs för att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna fullgöras.

Uppgifter om anskaffningsutgift för andelar i investeringsfonder

7 § Fondbolag som ska föra eller låta föra ett register enligt 4 kap. 11 § lagen (2004:46) om investeringsfonder ska, då en förvaltare ska föras in i registret enligt 4 kap. 12 § den lagen, lämna förvaltaren uppgifter om den genomsnittliga anskaffningsutgiften för de andelar i en investeringsfond som tillhör en andelsägare och som har registrerats på förvaltaren i stället för andelsägaren.

Vid byte av en förvaltare eller om förvaltaren inte längre ska vara införd i registret, ska den förvaltare som andelarna i investeringsfonden flyttas från lämna den nya förvaltaren eller fondbolaget uppgifter om den genomsnittliga anskaffningsutgiften för de andelar som flyttas.

När ska uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige lämnas?

8 § Uppgifter som avses i 4 och 5 §§ ska lämnas senast månaden efter det att skyldigheten att lämna kontrolluppgift uppkom, dock inte senare än den 15 januari påföljande år.

Uppgifter som avses i 6 och 7 §§ ska lämnas snarast och senast den 15 januari året efter det år som uppgiften gäller.

Anmälan om uteblivna informationsuppgifter

9 § Om den som är skyldig att lämna uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige inte gör det, ska den kontrolluppgiftsskyldige snarast anmäla detta till Skatteverket.

35 kap. Periodiska sammanställningar

1 § Den som är registrerad eller skyldig att anmäla sig för registrering för mervärdesskatt enligt 7 kap. 1 § ska lämna en periodisk sammanställning över omsättning, förvärv och överföring av varor som transporteras mellan EG-länder.

2 § En periodisk sammanställning ska lämnas för varje kalenderkvartal.

3 § En periodisk sammanställning ska ha kommit in till Skatteverket senast den 5 i andra månaden efter utgången av det kalenderkvartal som sammanställningen avser.

36 kap. Anstånd med att deklarerera och lämna särskilda uppgifter

Ansökan om anstånd

1 § Anstånd beviljas efter ansökan från den som ska deklarerera eller lämna särskilda uppgifter.

Anstånd enligt 3 § beviljas dock efter ansökan från den som i näringsverksamhet hjälper annan att deklarerera.

Deklarationsskyldighet för inkomst och särskilda uppgifter

Fysiska personer och dödsbon

2 § Om det finns särskilda skäl, ska Skatteverket bevilja en fysisk person eller ett dödsbo anstånd med att

1. deklarerera inkomst, och
2. lämna särskilda uppgifter enligt 33 kap. 5 §.

Anstånd längre än till den 31 maj får beviljas bara om det finns synnerliga skäl.

3 § Anstånd med att deklarerera inkomst ska beviljas för fysiska personer och dödsbon som anlitar deklarationshjälp om hjälpen lämnas i en näringsverksamhet. Om den som ska lämna deklarationshjälpen har misskött tidigare anstånd, får anstånd vägras.

Anstånd får beviljas längst till och med den 15 juni.

Juridiska personer

4 § Om det finns synnerliga skäl, ska Skatteverket bevilja en annan juridisk person än ett dödsbo anstånd med att

1. deklarerera inkomst, och
2. lämna särskilda uppgifter enligt 33 kap. 2 eller 4 §.

Skattedeklaration

5 § Om det finns särskilda skäl, ska Skatteverket bevilja en deklARATIONSSKYLDIG anstånd med att lämna skattedeklaration.

Om förhållandena har ändrats så att det inte längre finns förutsättningar för anståndet, ska anståndet återkallas.

- 1 § I detta kapitel finns bestämmelser om föreläggande att
- fullgöra uppgiftsskyldighet (2 §),
 - medverka personligen (3 §), och
 - lämna uppgift (4–10 §§).

Föreläggande att fullgöra uppgiftsskyldighet

2 § Skatteverket får förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 16–36 kap. att fullgöra skyldigheten.

Ett föreläggande enligt första stycket får inte enbart avse komplettering av arbetsställesnummer enligt 16 kap. 9 §.

Föreläggande att medverka personligen

3 § Skatteverket får förelägga den som har deklarerat genom ett deklarationsombud eller ett ombud för ett dödsbo att personligen eller genom behörig ställföreträdare bekräfta eller komplettera deklarerade uppgifter.

Föreläggande att lämna uppgift

Deklarera

4 § Skatteverket får även förelägga den som inte är skyldig att deklarerera att göra det.

Kommande utbetalningar av ersättning för arbete

5 § Skatteverket får förelägga den som ger ut ersättning för arbete att lämna uppgift om den ersättning som kan antas komma att betalas ut under mottagarens beskattningsår.

Kontroll av egen uppgiftsskyldighet

6 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. att lämna uppgift som behövs för kontroll av skyldigheten.

7 § Skatteverket får dessutom förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att redovisa punktskatt att lämna varuprov.

Kontroll av någon annans uppgiftsskyldighet

8 § Skatteverket får förelägga en fysisk person och ett dödsbo i andra fall än som avses i 17 och 18 kap. att lämna kontrolluppgift om

1. sådan ersättning för utfört arbete som har betalats till en namngiven näringsidkare, eller
2. ränta från en namngiven låntagare.

9 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna en uppgift om en rättshandling med någon annan.

Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs

1. har fullgjort uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap., eller
2. kan fullgöra sådan uppgiftsskyldighet.

10 § Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i 9 § föreläggas att lämna en sådan uppgift som avses i den paragrafen.

38 kap. Formkrav för lagens uppgiftsskyldigheter

Fastställt formulär

1 § Uppgifter som ska deklarerat ska lämnas eller godkännas enligt ett fastställt formulär.

2 § Fastställda formulär ska även användas för att lämna

1. kontrolluppgifter,
2. åtagande att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar,
3. särskilda uppgifter, och
4. periodiska sammanställningar.

Uppgifter som ska undertecknas

3 § Följande uppgifter ska undertecknas

1. deklarerade uppgifter, och
2. särskilda uppgifter som ska lämnas av
 - stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund enligt 33 kap. 2 §, och
 - en ägare av en ersättningsbostad i utlandet enligt 33 kap. 5 §.

Vem ska underteckna uppgifterna?

4 § Uppgifterna ska undertecknas av den uppgiftsskyldige eller behörig ställföreträdare.

Ett ombud får dock underteckna uppgifter i följande fall:

1. Ett deklaraionsombud får underteckna uppgifter som deklarerar elektroniskt.
2. Ett ombud för en utländsk företagare får underteckna uppgifter i en mervärdesskattedeklaration.
3. En dödsbodeläggare som är ombud för ett dödsbo får underteckna deklarerade uppgifter.

39 kap. Dokumentationsskyldighet

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om skyldighet att dokumentera uppgifter för den som

- är uppgiftsskyldig enligt bestämmelserna i 15–35 kap. (3 §),
 - säljer varor eller tjänster mot kontant betalning eller mot betalning med kontokort (4–11 §§),
 - upplåter en plats för torg och marknadshandel (12 §),
 - bedriver restaurang- eller frisörverksamhet (13 §),
 - är näringsidkare och omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § mervärdesskattelagen (1994:200) (14 §), eller
 - genomför transaktioner med begränsat skattskyldiga (15 och 16 §§).
- Kapitlet innehåller även bestämmelser om föreläggande (17 §).

Definitioner

2 § I denna lag avses med

kassaregister: kassaapparat, kassaterminal, kassasystem och liknande apparatur för registrering av försäljning av varor och tjänster mot kontant betalning eller mot betalning med kontokort,

torg- och marknadshandel: all handel utom sådan som en näringsidkare stadigvarande bedriver i permanenta lokaler eller i omedelbar anslutning till dessa,

restaurangverksamhet: näringsverksamhet som avser restaurang, varmed även avses pizzabutik och annat liknande avhämtningsställe, gatukök, kafé, personalmatsal, catering och centralkök,

frisörverksamhet: näringsverksamhet som avser hårvård.

Näringsverksamhet som huvudsakligen avser annan verksamhet än restaurang- eller frisörverksamhet ska dock inte anses som sådan verksamhet.

Generell dokumentationsskyldighet

3 § Den som är uppgiftsskyldig enligt bestämmelserna i 15–35 kap. ska i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten och för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen.

Vem ska använda kassaregister?

4 § Den som i näringsverksamhet säljer varor eller tjänster mot kontant betalning eller mot betalning med kontokort ska använda ett kassaregister.

5 § Skyldigheten att använda ett kassaregister gäller inte för den som

1. bara i obetydlig omfattning säljer varor eller tjänster mot kontant betalning eller mot betalning med kontokort,
2. är befriad från skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomst från sådan försäljning som avses i 4 §,
3. bedriver taxitrafik enligt 1 kap. 3 § 2 yrkestrafiklagen (1998:490),
4. säljer varor eller tjänster genom sådana distansavtal eller hemförsäljningsavtal som avses i distans- och hemförsäljningslagen (2005:59),
5. säljer varor eller tjänster med hjälp av en varuautomat eller annan liknande automat eller i en automatiserad affärslokal,
6. anordnar automatspel enligt lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel eller enligt lotterilagen (1994:1000), eller
7. bedriver torg- och marknadshandel.

6 § Vid tillämpningen av 4 och 5 §§ ska självständiga verksamheter inom ramen för en näringsverksamhet bedömas var för sig.

Registrering i kassaregister

7 § All försäljning och annan löpande användning av ett kassaregister ska registreras i kassaregistret.

Vid varje försäljning ska ett av kassaregistret framställt kvitto tas fram och erbjudas kunden.

Krav som ett kassaregister ska uppfylla

8 § Ett kassaregister ska

1. på ett tillförlitligt sätt visa
 - a) alla registreringar som har gjorts, samt
 - b) programmeringar och inställningar som utgör behandlingshistorik enligt bokföringslagen (1999:1078).

9 § Ett kassaregister ska vara certifierat.

Om kassaregistret innefattar en certifierad kontrollenhet gäller kravet på certifiering inte övriga delar av kassaregistret. Dessa delar av kassaregistret ska i stället omfattas av en tillverkardeklaration.

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om certifiering.

Beslut om undantag

11 § Skatteverket får i enskilda fall besluta om undantag från skyldigheten att använda kassaregister om

1. behovet av tillförlitligt underlag för skattekontroll kan tillgodoses på annat sätt, eller

2. en viss skyldighet av tekniska orsaker är oskälig.

Undantag får förenas med villkor.

Torg- och marknadshandel

12 § Den som upplåter en plats för torg- och marknadshandel ska dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för den som platsen upplåts till och dennes företrädare.

Restaurang- eller frisörverksamhet

13 § Den som bedriver restaurang- eller frisörverksamhet ska i en personalliggare löpande dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för de personer som är verksamma i näringsverksamheten. Personalliggaren ska finnas tillgänglig för Skatteverket i verksamhetslokalen.

Skyldigheten att föra personalliggare gäller dock inte för

1. enskild näringsverksamhet där bara näringsidkaren, dennes make eller barn under 16 år är verksamma, och

2. fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag där bara företagsledaren, dennes make eller barn under 16 år är verksamma.

Om en personalliggare ska föras, gäller dokumentationsskyldigheten även personer som anges i andra stycket.

Omsättning av investeringsguld

14 § En näringsidkare som omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § mervärdesskattelagen (1994:200) i Sverige eller till ett annat EG-land ska vid transaktioner som uppgår till ett belopp motsvarande 10 000 kronor eller mer dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för köparen.

Första stycket gäller även för transaktioner som understiger 10 000 kronor men som kan antas ha samband med en annan transaktion och tillsammans med denna uppgår till minst detta belopp. Om summan

inte är känd vid tidpunkten för en transaktion, ska identiteten kontrolleras så snart summan av transaktionerna uppgår till minst 10 000 kronor.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § första stycket 1, 3 § första stycket 2, 5 § 2 a och 6 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt ska även gälla vid transaktioner som avses i första stycket.

Internprissättning

15 § Den som är skattskyldig för inkomst av en näringsverksamhet ska dokumentera transaktioner med ett företag som är begränsat skattskyldigt enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229), om det finns en sådan ekonomisk intressegemenskap som anges i 14 kap. 20 § samma lag.

Om den ekonomiska intressegemenskapen uteslutande kan hänföras till ett företags direkta eller indirekta kapitalinnehav i ett eller flera andra företag, behöver transaktionerna dokumenteras bara om kapitalandelen i varje led uppgår till mer än 50 procent.

16 § Dokumentationen ska innehålla de uppgifter som behövs för en bedömning av om resultatet av näringsverksamheten ska korrigeras enligt 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Föreläggande

17 § Skatteverket får förelägga

1. den som ska använda ett kassaregister att fullgöra sina skyldigheter enligt 7–9 §§, och

2. den som bedriver restaurang- eller frisörverksamhet att fullgöra sina skyldigheter enligt 13 §.

Avd. VII Ersättning för kostnader för biträde

40 kap. Ersättning för kostnader för biträde

Rätten till ersättning

1 § Rätt till ersättning har den som i ett ärende eller mål behöver biträde för att ta till vara sin rätt.

Begränsningar i rätten till ersättning

2 § Ersättning får enbart avse kostnader som har behövts för att ta till vara sökandens rätt.

3 § Ersättning får inte beviljas för kostnader som avser skyldigheterna att

1. deklarerar,

2. lämna uppgifter,
3. dokumentera uppgifter, eller
4. föra räkenskaper.

4 § Ersättning får inte beviljas för sökandens arbete eller tidsspillan.

5 § Ersättning får inte beviljas för kostnader som har ersatts eller kan komma att ersättas enligt annan författning eller avtal.

Förfarandet

6 § Ansökan om rätt till ersättning ska göras hos den myndighet som handlägger ärendet eller målet. Sökanden ska ange den ersättning som begärs innan ärendet eller målet avgörs eller avslutas på annat sätt.

7 § En för sen begäran om ersättning får prövas om förseningen beror på något ursäktligt misstag.

Avd. VIII Utredning och kontroll

41 kap. Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera

Skatteverkets utredningsskyldighet

1 § Skatteverket ska se till att ärendena blir tillräckligt utredda.

Skatteverkets kommunikationsskyldighet

2 § Om ett ärende som avser myndighetsutövning mot en enskild har tillförts uppgifter av någon annan än den som ärendet gäller, får det inte avgöras utan att den som ärendet gäller har underrättats om uppgifterna och fått tillfälle att yttra sig över dem.

Första stycket gäller inte om

1. avgörandet inte går den som det gäller emot,
2. uppgiften saknar betydelse eller om det av någon annan anledning är uppenbart obehövt att den som ärendet gäller underrättas och får tillfälle att yttra sig,
3. det finns risk att en underrättelse skulle göra det avsevärt svårare att genomföra beslutet i ärendet, eller
4. avgörandet inte kan skjutas upp.

Underrättelseskyldigheten gäller med de begränsningar som följer av 14 kap. 5 § sekretesslagen (1980:100).

3 § Ett ärende som avser myndighetsutövning mot en enskild och som har initierats av Skatteverket, får inte avgöras till nackdel för den som ärendet gäller utan att denne har fått tillfälle att yttra sig i frågan. Om det

är uppenbart obehövt, behöver den som ärendet gäller inte få tillfälle att yttra sig.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

4 § Om det kan antas att den som ett ärende om slutlig skatt gäller inte är deklarationsskyldig, får beslut om slutlig skatt fattas på grundval av kontrolluppgift om intäkter i inkomstslaget kapital utan att den som ärendet gäller har underrättats om och fått tillfälle att yttra sig över kontrolluppgiften.

42 kap. Revision

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om revision. Bestämmelserna i kapitlet ges i följande ordning:

- syftet med en revision (2 §),
- personer som får revideras (3 §),
- beslut om revision (4 och 5 §§),
- samverkan (6 §),
- revisorns befogenheter (7 §),
- den reviderades skyldigheter (8–11 §§), och
- revisionens avslutande (12 och 13 §§).

Syftet med en revision

2 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. att uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt,
2. att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma,
3. skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,
4. att den som ansökt om återbetalning, kompensation eller nedsättning av punktskatt i fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
5. att den som ansökt om återbetalning av punktskatt i fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
6. att den som har upplåtit plats för torg- och marknadshandel fullgjort sina skyldigheter, eller
7. att den som har omsatt investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras.

Vem får revideras?

3 § Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än dödsbo,
3. den som har anmält sig för registrering,
4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,
5. sådant ombud för en utländsk företagare som avses i 6 kap. 2 och 3 §§,
6. sådan representant som avses i 16 § andra stycket lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 § andra stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi,
7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,
8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,
9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, och
10. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen om tobaksskatt eller lagen om skatt på energi.

Beslut om revision

4 § Ett beslut om revision ska innehålla

1. uppgift om syftet med revisionen,
2. uppgift om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter från kontroll, och
3. förordnande av de tjänstemän som ska verkställa revisionen (revisorer).

Av uppgift som avses i första stycket 1 behöver inte framgå vilken person eller rättshandling som kontrollen avser om

1. beslutet om revision avser en sådan revision som avses i 2 § andra stycket, och
2. det finns särskilda skäl för att inte nämna personen eller rätts-handlingen.

5 § Innan en revision verkställs ska den reviderade underrättas om beslutet om revision.

Underrättelsen får ske i samband med att revisionen verkställs om

1. kontroll som avses i 7 § 2–6 behöver genomföras och kontrollen skulle förlora sin betydelse om den som ska revideras underrättas i förväg,
2. revisionen ska genomföras i samband med ett kontrollbesök enligt 43 kap. 9 § och är begränsad till handlingar som rör personalen, eller
3. det följer av bestämmelserna om underrättelse om beslut om bevisssäkring.

Samverkan

6 § En revision ska genomföras i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten. Om den reviderade inte samverkar, kan tvångsåtgärder beslutas enligt 44 kap. 1 § och 45 kap.

Kravet på samverkan gäller inte om tvångsåtgärden bevissäkring har beslutats på grund av att det finns en påtaglig risk för sabotage.

Revisorns befogenheter

7 § Vid en revision får revisorn

1. granska räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten,
2. inventera kassan,
3. granska lager och inventarier,
4. besiktiga lokaler och byggnader som används i verksamheten,
5. ta prov på varor, och
6. prova teknisk utrustning som används i verksamheten.

Den reviderades skyldigheter

8 § Den reviderade ska lämna tillträde till verksamhetslokalerna för

1. granskning av handlingar enligt 7 § 1 om granskningen inte utan svårighet kan genomföras på någon annan plats, och
2. sådana åtgärder som avses i 7 § 2–6.

I andra fall än som avses i första stycket får en revision genomföras i verksamhetslokalerna om den reviderade går med på det. Revisionen ska genomföras i verksamhetslokalerna om den reviderade begär det och revisionen kan genomföras där utan betydande svårighet.

9 § Den reviderade ska tillhandahålla revisorn de handlingar och lämna de upplysningar som behövs för revisionen. Om handlingar ska granskas på någon annan plats än i verksamhetslokalerna, ska den reviderade på begäran och mot kvitto överlämna handlingarna till revisorn.

10 § Den reviderade ska på begäran ge revisorn tillfälle att använda tekniska hjälpmedel för att granska upptagning som kan uppfattas bara med sådana hjälpmedel.

Första stycket gäller inte om

1. den reviderade tillhandahåller en kopia av upptagningen, och
2. kopian utan svårighet kan granskas med tekniska hjälpmedel som revisorn har tillgång till.

I det fall som avses i andra stycket ska den reviderade ge revisorn möjlighet att kontrollera att kopian stämmer överens med den upptagning som finns hos den reviderade.

Vid granskning enligt första stycket eller kontroll enligt tredje stycket får bara de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas, som behövs

för att tillgodose ändamålet med revisionen. Granskningen får inte verkställas via telenät.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

11 § Den reviderade ska ge revisorn den hjälp som behövs vid revisionen.

Revisionens avslutande

12 § En revision får inte pågå längre tid än nödvändigt.

Skatteverket ska snarast meddela den reviderade om resultatet av revisionen.

13 § Skatteverket ska återlämna räkenskapsmaterial och andra handlingar till den reviderade så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats.

Om den reviderade försatts i konkurs när handlingarna ska återlämnas, ska Skatteverket

1. överlämna handlingarna till konkursförvaltaren, och
2. underrätta den reviderade om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren.

43 kap. Tillsyn över kassaregister och kontrollbesök

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om kontrollbesök och tillsyn. Bestämmelserna i kapitlet ges i följande ordning:

- definitioner (2 §),
- tillsyn över kassaregister (3–5 §§),
- kontrollbesök (6–9 §§), och
- gemensamma bestämmelser (10 och 11 §§).

Definitioner

2 § Med journalminne avses dokumentation av den löpande registreringen i kassaregistret i elektronisk form.

Med kontrollremsa avses dokumentation av den löpande registreringen i kassaregistret i pappersform.

Tillsyn över kassaregister

3 § Skatteverket utövar tillsyn över att den som är skyldig att använda kassaregister har kassaregister och att de kassaregister som används i verksamheten uppfyller föreskrivna krav.

4 § Skatteverket har för tillsynen rätt att få tillträde till verksamhetslokaler där verksamheten bedrivs.

Polismyndigheten ska på Skatteverkets begäran lämna det biträde som behövs för tillsynen.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

5 § Om Skatteverket begär det, ska den som är eller kan antas vara skyldig att använda kassaregister tillhandahålla de handlingar och lämna de upplysningar som behövs för tillsynen.

Kontrollbesök

Kontantbranschen

6 § Skatteverket får besluta om kontrollbesök för att kontrollera att den som är eller kan antas vara skyldig att använda kassaregister fullgör sina skyldigheter. Verket får vid ett sådant besök räkna kunder, kontrollköpa, göra kvittokontroll och inventera kassan.

Kontrollen får bara genomföras i en verksamhetslokal dit allmänheten har tillträde. Kundräkning får även ske på en allmän plats i anslutning till en sådan lokal.

7 § Om Skatteverket begär det, ska den som har kontrollerats enligt 6 § tillhandahålla kontrollremsa, uppgifter från journalminne eller tömningskvitto för kontroll av hur försäljningar har registrerats i kassaregistret.

Torg- och marknadshandel

8 § Skatteverket får besluta om kontrollbesök för att identifiera de personer som bedriver eller kan antas bedriva torg- och marknadshandel. Verket får vid ett sådant besök kontrollera godkännande för F-skatt och ställa frågor om verksamheten.

Kontrollen får bara genomföras på en plats där torg- och marknads-handel bedrivs.

Restaurang- och frisörverksamhet

9 § Skatteverket får besluta om kontrollbesök för att kontrollera att den som är eller kan antas vara skyldig att föra personalliggare fullgör sina skyldigheter. Verket får vid ett sådant besök begära att en person som utför eller kan antas utföra arbetsuppgifter i verksamheten styrker sin identitet. Uppgifterna får stämmas av mot personalliggaren.

Kontrollen får bara genomföras i en verksamhetslokal.

Gemensamma bestämmelser

10 § Den som enligt ett beslut om tillsyn eller kontrollbesök ska kontrolleras ska underrättas om beslutet så snart det kan ske utan att kontrollen förlorar sin betydelse.

Avd. IX Tvångsåtgärder

44 kap. Vite

När får ett föreläggande förenas med vite?

1 § Den som vid en revision inte fullgör sina skyldigheter att tillhandahålla handlingar eller lämna upplysningar enligt 42 kap. 9 och 10 §§ får föreläggas vid vite att fullgöra dem.

2 § Den som vid tillsyn eller kontroll inte fullgör sina skyldigheter enligt 43 kap. 5 eller 7 § får föreläggas vid vite att fullgöra dem.

3 § Även i andra fall än som avses i 1 och 2 §§ får ett föreläggande förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet inte följs.

Vitesförbud

4 § Ett föreläggande får inte förenas med vite om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till kontrollavgift eller skattetillägg, och

2. föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller första stycket även ställföreträdare för den juridiska personen.

Behörig länsrätt

5 § Frågor om utdömande av vite prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av den förelagde när ansökan om utdömande görs.

45 kap. Bevissäkring

Innehåll och definitioner

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om bevissäkring. Bevissäkring är

- revision i verksamhetslokalerna (3 §),
- eftersökande och omhändertagande av handlingar (4–11 §§), och
- försegling av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme (12 §).

Bestämmelser om beslut om bevissäkring finns i 13–17 §§.

2 § Med granskningsledare avses den som förordnats av Skatteverket att vara granskningsledare.

Med risk för sabotage avses att det finns risk för att den som bevissäkringen gäller kommer att undanhålla, förvanska eller förstöra det som får kontrolleras.

Revision i verksamhetslokalerna

3 § En revision får genomföras i den reviderades verksamhetslokaler om den reviderade är skyldig att lämna tillträde till lokalerna och

1. den reviderade inte fullgör sina skyldigheter att medverka, eller
2. det finns en påtaglig risk för sabotage.

Eftersökande och omhändertagande

4 § Om ett beslut om revision i verksamhetslokalerna meddelats får handlingar som behövs för revisionen eftersökas i verksamhetslokalerna och tas om hand för granskning om inte annat följer av andra stycket.

Om revisionen beslutats enligt 3 § 1 gäller första stycket bara om handlingen inte tillhandahållits inom rimlig tid eller om det finns en påtaglig risk för sabotage.

5 § Om den reviderade har gått med på att revisionen genomförs i verksamhetslokalerna, får handlingar som påträffas eller granskas tas om hand.

6 § När en revision genomförs på någon annan plats än i verksamhetslokalerna får en handling som behövs för revisionen eftersökas i verksamhetslokalerna och tas om hand för granskning om

1. den reviderade inte har följt ett föreläggande om att lämna ut handlingen, eller
2. det finns en påtaglig risk för sabotage.

7 § En handling som behövs för en revision får även eftersökas i utrymme som inte utgör den reviderades verksamhetslokaler och tas om hand för granskning om

1. det finns särskild anledning att anta att handlingen finns i utrymmet, och
2. den reviderade inte har följt ett föreläggande om att lämna ut handlingen, eller
3. det finns en påtaglig risk för sabotage.

8 § Om ett föreläggande att lämna ut en handling vid annan kontroll än revision inte har följts och det finns särskild anledning att anta att handlingen finns hos den som har förelagts, får handlingen eftersökas och tas om hand för granskning.

9 § Hos den som inte får revideras men som kan föreläggas att lämna kontrolluppgift enligt 37 kap. 8 § får handling som han eller hon kan föreläggas att lämna uppgift om eftersökas och tas om hand utan föregående föreläggande om det finns

1. särskild anledning att anta att handlingen kommer att påträffas hos personen,
2. påtaglig risk för sabotage om personen föreläggs, och
3. ett betydande intresse av att handlingen granskas.

10 § Om det finns särskilda skäl, behöver den som uppgifterna avser eller de uppgifter som söks inte anges i ett beslut om åtgärd enligt 9 §.

11 § Beslut om åtgärd enligt 9 § får inte meddelas för att samla in uppgifter för att förbereda kontroll av andra än den som granskas.

Försegling av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme

12 § Lokal, förvaringsplats eller annat utrymme får förseglas för att skydda handlingar som ska

1. granskas enligt 3 § eller tas om hand enligt 4 §,
2. tas om hand enligt 5 § om
 - a) handlingarna inte kan föras från platsen, och
 - b) det finns en befarad risk för sabotage, eller
3. tas om hand enligt 6–9 §§ om handlingarna inte omedelbart kan föras från platsen.

Beslut om bevissäkring

13 § Beslut om bevissäkring enligt 3 och 6–9 §§ fattas av länsrätten på ansökan av granskningsledaren.

Beslut enligt 4, 5 och 12 §§ fattas av granskningsledaren.

14 § Frågor om bevissäkring prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av den som bevissäkringen gäller när ansökan görs.

15 § Om det finns en påtaglig risk för sabotage och risken är akut, får granskningsledaren besluta om

1. bevissäkring enligt 3 och 6 §§, samt
2. bevissäkring enligt 7 och 8 §§ om åtgärden ska genomföras i en verksamhetslokal.

Om granskningsledaren har beslutat om åtgärd enligt första stycket, ska han eller hon så snart som möjligt och senast inom fem dagar ansöka om bevissäkring hos länsrätten. Om länsrätten avslår ansökan, ska omhändertagna handlingar återlämnas och övriga insamlade uppgifter förstöras.

16 § Ett beslut om bevissäkring ska innehålla uppgift om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter från kontroll.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

17 § Den som ett beslut om bevissäkring gäller ska underrättas om beslutet omedelbart.

Underrättelse får dock ske i samband med att åtgärden verkställs om det finns en påtaglig risk för sabotage om den som beslutet gäller underrättas i förväg.

46 kap. Betalningssäkring

Innehåll och tillämpningsområde

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om att Skatteverket får ansöka hos länsrätten om att en betalningsskyldigs egendom ska tas i anspråk för att säkerställa betalningen av skatt, avgift och ränta (betalningssäkring). Bestämmelserna ges i följande ordning:

- avgifter som undantas från betalningssäkring (2 §),
- betalningssäkring enligt överenskommelse med en annan stat (3 §),
- förutsättningarna för betalningssäkring (4–6 §§),
- när förutsättningar inte längre finns (7–9 §§),
- tidsfrist när betalningsskyldigheten inte är fastställd (10 och 11 §§),
- beslut om att ta egendom i förvar (12 §),
- behörig länsrätt (13 §),
- muntlig förhandling (14 §),
- underrättelse om beslut (15 §), och
- ersättning för skada (16–18 §§).

Avgifter som undantas från betalningssäkring

2 § Betalningssäkring får inte användas för

1. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), och
2. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Betalningssäkring enligt överenskommelse med en annan stat

3 § Om det följer av en överenskommelse mellan Sverige och en annan stat, får betalningssäkring även användas för att säkerställa betalningen av en utländsk fordran.

Förutsättningarna för betalningssäkring

4 § Betalningssäkring ska beslutas om

1. det finns en påtaglig risk för att den som är betalningsskyldig försöker dra sig undan skyldigheten, och

2. betalningsskyldigheten avser ett betydande belopp.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

5 § Om betalningsskyldigheten inte är fastställd, får betalningssäkring beslutas bara om det är sannolikt att skyldigheten kommer att fastställas. En betalningssäkring får i sådana fall inte avse högre belopp än vad fordran sannolikt kommer att fastställas till.

6 § Betalningssäkring får inte beslutas förrän den tidsperiod som betalningsskyldigheten avser har gått ut.

När förutsättningar inte längre finns

7 § Ett beslut om betalningssäkring ska upphävas om

1. det inte längre finns förutsättningar för beslutet, eller
2. beslutet av någon annan anledning inte bör kvarstå.

8 § Länsrätten ska pröva om ett beslut om betalningssäkring ska upphävas om Skatteverket eller den betalningsskyldige begär det eller om det annars finns skäl för det.

Den betalningsskyldige ska upplysas om rätten att begära att ett beslut om betalningssäkring ska upphävas.

9 § Länsrättens befogenhet enligt 8 § att pröva om ett beslut om betalningssäkring ska upphävas gäller även beslut som har överklagats.

Ett överklagande av länsrättens beslut faller om länsrätten själv ändrar beslutet så som den betalningsskyldige begär. Om länsrätten ändrar beslutet på ett annat sätt än den betalningsskyldige begär, ska överklagandet anses omfatta det nya beslutet.

Tidsfrist när betalningsskyldigheten inte är fastställd

10 § Ett beslut om betalningssäkring för en betalningsskyldighet som inte är fastställd upphör att gälla, om Skatteverket inte har fastställt betalningsskyldigheten eller ansökt om fastställelse hos länsrätten inom sex månader räknat från den dag då betalningssäkringen beslutades.

Om det finns särskilda skäl, får länsrätten på ansökan av Skatteverket förlänga tidsfristen med tre månader i taget.

11 § Om ett beslut om betalningssäkring har upphört att gälla enligt 10 §, får betalningssäkring på samma grund beslutas först efter det att Skatteverket har fastställt betalningsskyldigheten eller ansökt om fastställelse hos länsrätten.

Beslut om att ta egendom i förvar

12 § Om det finns en akut risk för att egendom som kan betalningssäkras undanskaffas, får den som Skatteverket förordnat som granskningsledare besluta att ta egendomen i förvar.

Om egendom har tagits i förvar, ska granskningsledaren så snart som möjligt och senast inom fem dagar ansöka om betalningssäkring hos länsrätten. Gör inte verket det eller avslår länsrätten ansökan, ska egendomen genast lämnas tillbaka. Om betalningssäkring beslutas, ska egendomen bli kvar i förvar till dess att beslutet verkställs om inte länsrätten bestämmer något annat.

Behörig länsrätt

13 § Frågor om betalningssäkring prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande från den som betalningssäkringen gäller när ansökan görs.

Muntlig förhandling

14 § Länsrätten och kammarrätten ska hålla muntlig förhandling i mål om betalningssäkring om den betalningsskyldige begär det. Om det finns anledning att anta att en ansökan om betalningssäkring kommer att avslås eller att ett beslut om betalningssäkring kommer att upphävas behövs dock inte muntlig förhandling.

Underrättelse om beslut

15 § Den betalningsskyldige ska omedelbart underrättas om ett beslut om betalningssäkring.

Underrättelse får dock ske i samband med att beslutet verkställs om det finns risk för att den betalningsskyldige skaffar undan egendom som kan betalningssäkras.

Ersättning för skada

16 § Om betalningssäkring har beslutats för en betalningsskyldighet som inte var fastställd och som inte heller senare fastställs slutligt, ska staten ersätta den betalningsskyldige för ren förmögenhetsskada. Detsamma gäller om betalningssäkringen fastställs slutligt men till ett väsentligt lägre belopp än det som har betalningssäkrats.

Första stycket gäller inte kostnader som omfattas av bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde.

17 § Ersättning kan vägras eller sättas ned om

1. den betalningsskyldige inte har fullgjort uppgiftsskyldighet eller på annat sätt genom vållande medverkat till skadan, eller
2. det annars är oskäligt att ersättning lämnas.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

18 § Frågor om ersättning prövas på det sätt som gäller för skadeståndsanspråk mot staten.

Avd. X Undantag från kontroll

47 kap. Handlingar och uppgifter som inte får granskas

1 § Vid en kontroll får Skatteverket inte granska handlingar som

1. inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken, eller
2. har ett betydande skyddsintresse och det finns särskilda omständigheter som gör att innehållet inte bör komma till någon annans kännedom.

Förbudet mot att granska handlingar som avses i första stycket 2 gäller bara om handlingens skyddsintresse är större än dess betydelse för kontrollen.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller även föreläggande att lämna uppgifter.

2 § En handling som inte får granskas ska på begäran av den som är föremål för revision, bevissäkring eller tillsyn över kassaregister undantas från kontrollen. Detsamma gäller handlingar som inte omfattas av revisionen, bevissäkringen eller tillsynen.

3 § Beslut om undantag fattas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande från den som begär undantag när begäran görs.

Den handling som begäran avser ska ges in till länsrätten. Om Skatteverket redan har handlingen ska verket omedelbart förseгла handlingen och överlämna den till länsrätten.

4 § Om en uppgift i en sådan upptagning som avses i 3 kap. 6 § ska undantas och revisorns rätt enligt 42 kap. 10 § att själv använda tekniska hjälpmedel för att granska upptagningen behöver begränsas för att uppgiften inte ska bli tillgänglig för revisorn får länsrätten besluta om sådana begränsningar.

5 § Om den enskilde begär det, ska länsrätten pröva om beslut om undantag kan fattas utan att rätten granskar handlingen.

6 § Om en handling har undantagits, får Skatteverket inte återge eller åberopa innehållet i handlingen eller uppgiften.

Avd. XI Särskilda avgifter

48 kap. Förseningsavgift

Huvudregeln för förseningsavgift

1 § En särskild avgift (*förseningsavgift*) ska tas ut om den som ska deklarerar inkomst eller lämna skattedeklaration, periodisk sammanställning eller särskilda uppgifter, inte gör det i rätt tid.

Förseningsavgift ska dock inte tas ut om det är fråga om

1. en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 5 §,
2. en särskild skattedeklaration för redovisning av mervärdesskatt enligt 26 kap. 8 § andra stycket,
3. särskilda uppgifter som redare ska lämna enligt 33 kap. 6 §, eller
4. särskilda uppgifter om nedsättning av utländsk skatt enligt 33 kap. 7 §.

Förseningsavgift om uppgifterna är bristfälliga

2 § Den uppgiftsskyldige ska inte anses ha deklarerat inkomst eller lämnat särskilda uppgifter, om de uppgifter som har lämnats eller godkänts är så bristfälliga att de uppenbarligen inte kan läggas till grund för beskattningen.

Undantagen

Fysiska personer i utlandet

3 § Förseningsavgift ska inte tas ut av en fysisk person som inte deklarerar inkomst i rätt tid om han eller hon

1. är bosatt utomlands eller stadigvarande vistas utomlands vid deklARATIONSTIDPUNKTEN, och
2. deklarerar senast den 31 maj.

Om uppgifterna inte är undertecknade

4 § Om grunden för att ta ut förseningsavgift är att den som ska deklarerar inkomst eller lämna särskilda uppgifter inte har undertecknat uppgifterna enligt 38 kap. 3 §, ska Skatteverket förelägga den uppgiftsskyldige att göra det. Förseningsavgift ska tas ut bara om föreläggandet inte följs. Avgiften ska i sådana fall bestämmas enligt 6 §.

Inte mer än en förseningsavgift för skattedeklaration

5 § Om en deklARATIONSSKYLDIG vid ett deklARATIONSTILLFÄLLE är försenad med mer än en skattedeklaration ska bara en förseningsavgift tas ut.

6 § Förseningsavgiftens storlek framgår av följande uppställning:

<i>Om förseningsavgiften gäller</i>	<i>uppgår den till</i>
aktiebolags eller ekonomisk förenings deklarationsskyldighet för inkomst	5 000 kronor
någon annans deklarationsskyldighet för inkomst	1 000 kronor
särskilda uppgifter	1 000 kronor
periodisk sammanställning	1 000 kronor
skattedeklaration	500 kronor

Förseningsavgiften för skattedeklaration uppgår dock till 1 000 kronor om det är fråga om en deklARATION som ska lämnas efter föreläggande.

Flera förseningsavgifter

7 § Om den som ska deklarerar inkomst utan föreläggande eller lämna särskilda uppgifter, inte har gjort det inom tre månader från den tidpunkt då skyldigheten enligt denna lag skulle ha fullgjorts, ska en andra förseningsavgift tas ut.

Om skyldigheten inte har fullgjorts efter ytterligare två månader, ska en tredje förseningsavgift tas ut.

Vid tillämpningen av första stycket ska hänsyn inte tas till den förlängda deklARATIONsfrist som gäller för andra juridiska personer än dödsbon som deklarerar elektroniskt.

49 kap. Skattetillägg

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om att en särskild avgift (*skattetillägg*) ska tas ut vid oriktig uppgift, skönsbeskattning och när skatteavdrag inte gjorts. Bestämmelserna ges i följande ordning:

- tillämpningsområdet för skattetillägg (2 och 3 §§),
- skattetillägg vid oriktig uppgift (4 och 5 §§),
- skattetillägg vid skönsbeskattning (6 och 7 §§),
- skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut (8 §),
- skattetillägg när skatteavdrag inte gjorts (9 §),
- när skattetillägg inte ska tas ut (10 §),
- beräkning av skattetillägg vid oriktig uppgift (11–14 §§),
- beräkning av skattetillägg vid skönsbeskattning (15 och 16 §§),
- beräkning av skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut (17 §),
- beräkning av skattetillägg när skatteavdrag inte gjorts (18 §),
- underlaget ska bestämmas utan hänsyn till andra frågor (19 §),
- ränteräkning (20 §), och
- mer än en procentsats (21 §).

Tillämpningsområdet för skattetillägg

2 § Skattetillägg ska inte tas ut på skatt som avses i 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

3 § Skattetillägg ska tas ut på följande avgifter:

1. avgift enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
 2. avgift enligt 1 och 3 §§ lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, samt
 3. avgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift.
- Det som sägs om skatt i detta kapitel gäller även dessa avgifter.

Skattetillägg vid oriktig uppgift

4 § Skattetillägg ska tas ut av den som på något annat sätt än muntligen

1. under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för egen beskattning, eller

2. har lämnat en oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning.

Skattetillägg enligt första stycket 2 får dock bara tas ut om uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

5 § En uppgift ska anses vara oriktig om det klart framgår att

1. en lämnad uppgift är felaktig, eller

2. en uppgift som ska lämnas till ledning för beskattningen har utelämnats.

En uppgift ska dock inte anses vara oriktig om

1. uppgiften tillsammans med övriga uppgifter som lämnats eller godkänts utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut, eller

2. den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

Skattetillägg vid skönsbeskattning

6 § Skattetillägg ska tas ut vid skönsbeskattning.

7 § Ett beslut om skattetillägg vid skönsbeskattning på grund av att den deklareringskyldige inte har deklarerat ska undanröjas om

1. skattedeklaration lämnas inom två månader från utgången av den månad då beslutet meddelades, eller

2. inkomst deklarerar inom fyra månader från utgången av den månad då beslutet meddelades.

Om den deklareringskyldige gör sannolikt att han eller hon inte har fått kännedom om skattetillägget före utgången av den månad då beslutet meddelades, ska fristen i stället räknas från den dag då den deklareringskyldige fick sådan kännedom.

Uppgifterna ska ha kommit in till Skatteverket eller en allmän förvaltningsdomstol inom den angivna tiden.

8 § Skattetillägg ska tas ut av den som

1. har skönsbeskattats på grund av att inkomst inte har deklarerats,
2. inte har deklarerat inom den tid som sägs i 7 §, och
3. på Skatteverkets initiativ påförs ytterligare skatt genom omprövning.

Skattetillägget ska inte undanröjas på grund av att inkomst senare deklareraras.

Om skattetillägg inte har tagits ut på grund av det första skönsbeskattningsbeslutet ska, vid tillämpningen av första stycket 2, det som sägs i 7 § om beslutet om skattetillägg och kännedom om skattetillägget i stället gälla skönsbeskattningsbeslutet och kännedom om skönsbeskattningen.

Skattetillägg när skatteavdrag inte gjorts

9 § Skattetillägg ska tas ut av den som inte har fullgjort sin skyldighet att göra skatteavdrag.

När skattetillägg inte ska tas ut

10 § Skattetillägg ska inte tas ut

1. om den oriktiga uppgiften kan rättas med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för Skatteverket och som har varit tillgängligt för verket inom ett år från utgången av beskattningsåret,
2. om den uppgiftsskyldige på eget initiativ har rättat den oriktiga uppgiften eller lämnat uppgift om att skatteavdrag inte gjorts, eller
3. om det skattebelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller passiviteten är obetydligt.

Beräkning av skattetillägg vid oriktig uppgift

Huvudregeln

11 § Skattetillägg på sådan skatt som avses i 56 kap. 2 § 1–4 och 6 (*skattetillägg på slutlig skatt*) är 40 procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för den som lämnat uppgiften. Skattetillägg på annan skatt är 20 procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som lämnat uppgiften.

Normalt tillgängligt kontrollmaterial

12 § Om det av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för Skatteverket och som har varit tillgängligt för verket inom ett år från utgången av beskattningsåret framgår att en uppgift är oriktig, är

skattetillägget på slutlig skatt 10 procent och skattetillägget på annan skatt 5 procent.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Periodiseringsfel

13 § Om den oriktiga uppgiften består i att ett belopp hänförs eller kan antas komma att hänföras till fel beskattningsår eller fel redovisningsperiod, är

1. skattetillägget på slutlig skatt 10 procent,
2. skattetillägget på annan skatt
 - a) 2 procent om redovisningsperioden för skatten är högst tre månader och den uppgiftsskyldige hänfört eller kan anses ha avsett att hänföra beloppet till en period som löper ut högst fyra månader från den period som beloppet borde ha hänförts till, och
 - b) 5 procent i andra fall.

Underskott

14 § Om en oriktig uppgift skulle ha medfört ett sådant underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst som inte utnyttjas samma år, ska skattetillägget inte beräknas på skatt utan i stället på en fjärdedel av det underskott som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som lämnat uppgiften.

Beräkning av skattetillägg vid skönsbeskattning

Huvudregeln

15 § Vid skönsbeskattning är skattetillägget på slutlig skatt 40 procent och skattetillägget på annan skatt 20 procent. Skattetillägget ska beräknas på

1. den skatt som till följd av skönsbeskattningen inte ska tillgodoräknas den uppgiftsskyldige, och
2. den skatt som till följd av skönsbeskattningen bestäms för den uppgiftsskyldige utöver vad som annars skulle ha bestämts enligt
 - a) de uppgifter som den uppgiftsskyldige har lämnat till ledning för beskattningen på annat sätt än muntligen, och
 - b) kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för Skatteverket och som har varit tillgängligt för verket inom ett år från utgången av beskattningsåret.

I den utsträckning en skönsbeskattning innefattar rättelse av en oriktig uppgift, ska skattetillägget beräknas enligt bestämmelserna i 11–14 §§.

16 § Om en skönsbeskattning har minskat ett sådant underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst som inte utnyttjas samma år, ska skattetillägget inte beräknas på skatt utan i stället på en fjärdedel av denna minskning.

Om en skönsbeskattning beslutats på grund av att den som är skyldig att deklarerera inkomst inte har gjort det och beslutet innebär att ett för tidigare år fastställt underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst utnyttjas, ska skattetillägget inte beräknas på skatt utan i stället på en fjärdedel av den del av underskottet som utnyttjas.

Beräkning av skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut

17 § Skattetillägg enligt 8 § vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut är 40 procent av den ytterligare skatt som tagits ut genom omprövningsbeslutet.

Beräkning av skattetillägg när skatteavdrag inte gjorts

18 § Skattetillägg som tas ut på grund av att skatteavdrag inte har gjorts är 5 procent av det skatteavdrag som skulle ha gjorts.

Underlaget ska bestämmas utan hänsyn till andra frågor

19 § När det underlag som skattetillägg ska beräknas på bestäms, ska hänsyn bara tas till förhållanden som rör den skattetilläggsgrundande frågan.

Rätträkning

20 § Innan ett skattetillägg beräknas, ska de ändringar göras av underlaget för inkomstskatt som gäller andra frågor än den som ligger till grund för skattetillägget. Det gäller dock inte ändringar som blir möjliga först på grund av rättelsen av den oriktiga uppgiften eller den skönmässiga avvikelserna från lämnade uppgifter.

Mer än en procentsats

21 § När skattetillägg på slutlig skatt ska tas ut enligt mer än en procentsats, ska de belopp som skattetilläggen ska beräknas på bestämmas enligt följande.

Om skattetillägg ska beräknas på undandragen skatt, ska först skatten på summan av de undanhållna beloppen beräknas. Skatten ska därefter

fördelas på respektive undanhållet belopp efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Om skattetillägg ska beräknas på minskning av underskott, ska den sammanlagda minskningen fördelas på respektive undanhållet belopp efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Om skattetillägget ska beräknas på såväl undandragen skatt som minskning av underskott, ska beräkningen göras på varje underlag var för sig.

50 kap. Kontrollavgift

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om att en särskild avgift (*kontrollavgift*) ska tas ut av den som inte fullgör

- dokumentationsskyldigheten för kontantbranschen, restaurang- eller frisörverksamhet (2–7 §§), eller
- dokumentationsskyldigheten vid torg- och marknadshandel eller vid omsättning av investeringsguld (8 §).

Kontantbranschen samt restaurang- och frisörverksamhet

Kassaregister

2 § En kontrollavgift ska tas ut om Skatteverket vid tillsyn eller kontrollbesök finner att den som är skyldig att använda kassaregister

1. inte fullgör denna skyldighet, eller
2. inte har lämnat uppgift om de kassaregister som finns i verksamheten enligt 7 kap. 3 och 4 §§.

3 § Kontrollavgiften är 10 000 kronor för varje kontrolltillfälle.

Om Skatteverket tidigare har tagit ut en kontrollavgift och en ny kontrollavgift ska tas ut för en överträdelse som har inträffat inom ett år, ska avgiften i stället vara 20 000 kronor.

Personalliggare

4 § En kontrollavgift ska tas ut om Skatteverket vid kontrollbesök finner att den som är skyldig att dokumentera identifikationsuppgifter i en personalliggare

1. inte fullgör denna skyldighet, eller
2. inte håller personalliggaren tillgänglig i verksamhetslokalen.

5 § Kontrollavgiften är

1. 10 000 kronor för varje kontrolltillfälle, och
2. 2 000 kronor för varje person som vid kontrollen är verksam och inte är dokumenterad i en tillgänglig personalliggare.

Om Skatteverket tidigare har tagit ut en kontrollavgift och en ny kontrollavgift ska tas ut för en överträdelse som har inträffat inom ett år, ska avgiften enligt första stycket 1 i stället vara 20 000 kronor. Prop. 2010/11:165 Bilaga 2

När kontrollavgift inte får tas ut

6 § Kontrollavgift får inte tas ut för en överträdelse som omfattas av ett vitesföreläggande.

7 § Om en kontrollavgift har beslutats enligt 2 eller 4 §, ska den som beslutet gäller åtgärda bristen inom skäligen tid. Under denna tid får en ny kontrollavgift inte tas ut för samma brist.

Torg- och marknadshandel samt omsättning av investeringsguld

8 § Skatteverket ska ta ut en kontrollavgift av den som inte har fullgjort dokumentationsskyldigheten vid upplåtelse av plats för torg- och marknadshandel eller vid omsättning av investeringsguld.

Kontrollavgiften är 2 000 kronor för varje tillfälle då skyldigheten inte har fullgjorts.

51 kap. Befrielse från särskilda avgifter

1 § Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från en särskild avgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp.

Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om

1. den felaktighet eller passivitet som lett till avgiften kan antas ha
 - berott på ålder, hälsa eller liknande förhållande,
 - berott på en felbedömning av en regel eller betydelsen av de faktiska förhållandena, eller
 - föranletts av vilseledande eller missvisande kontrolluppgifter,
2. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten,
3. en oskäligt lång tid har gått efter det att Skatteverket har funnit anledning att anta att avgift ska tas ut utan att den som avgiften gäller kan lastas för dröjsmålet, eller
4. felaktigheten eller passiviteten även har medfört att den som avgiften gäller fällts till ansvar för brott enligt skattebrottslagen (1971:69) eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken.

2 § Om beslut om slutlig skatt ändras enligt 66 kap. 34 § till följd av ett skatteavtal, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta om befrielse från särskild avgift.

52 kap. Beslut om särskilda avgifter

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- beslut om förseningsavgift (2 §),
- tvåårsfristen för beslut om skattetillägg vid oriktig uppgift och skönsbeskattning (3 §),
- beslut efter tvåårsfristen (4–7 §§),
- beslut om skattetillägg på grund av att skatteavdrag inte gjorts (8 §),
- beslut om kontrollavgift (9 §), och
- att särskild avgift inte får beslutas för en person som har avlidit (10 §).

Beslut om förseningsavgift

2 § Ett beslut om att ta ut förseningsavgift ska meddelas inom två år från den dag då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts.

Tvåårsfristen för beslut om skattetillägg vid oriktig uppgift och skönsbeskattning

3 § Ett beslut om att ta ut skattetillägg på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas senast under andra året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Beslut efter tvåårsfristen

Skattetillägg vid för sen eller utebliven deklaration

4 § Om den som är deklarationsskyldig deklarerar efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom ett år från deklaraionsdagen.

Om den deklarationsskyldige inte har deklarerat alls, får beslutet meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Skattetillägg vid efterbeskattning

5 § Om efterbeskattning beslutas, får ett beslut om skattetillägg meddelas samtidigt.

Oriktig uppgift i ett omprövningsärende

6 § Ett beslut om skattetillägg på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende får meddelas samtidigt med beslutet i omprövningsärendet.

7 § Ett beslut om skattetillägg på grund av en oriktig uppgift i ett mål om beskattning får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut fick laga kraft.

Beslut om skattetillägg på grund av skatteavdrag inte gjorts

8 § Ett beslut om skattetillägg på grund av att skatteavdrag inte har gjorts ska meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår då avdraget skulle ha gjorts.

Om ansvar ska beslutas för den skatt som inte har dragits av, ska beslutet om skattetillägg meddelas samtidigt.

Beslut om kontrollavgift

9 § Ett beslut om att ta ut kontrollavgift ska meddelas inom två år från den dag då beslutet om kontroll meddelades.

Inget beslut för en person som har avlidit

10 § En särskild avgift får inte beslutas för en person som har avlidit.

Avd. XII Beslut om skatter och avgifter

53 kap. Beslut om arbetsgivaravgifter, skatteavdrag, mervärdesskatt och punktskatt

1 § Beslut om arbetsgivaravgifter, skatteavdrag, mervärdesskatt och punktskatt ska fattas för varje redovisningsperiod för sig med ledning av innehållet i skattedeclarationer och andra tillgängliga uppgifter.

För beslut om ansvar för den som betalat ut ersättning utan att göra skatteavdrag gäller bestämmelserna i 59 kap. 2–6 §§.

2 § Om en skattedeclaration har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om skatten ha fattats i enlighet med deklARATIONEN.

Även när en arbetsgivardeklARATION eller en förenklad sådan kommer in för sent ska beslut om skatten anses ha fattats i enlighet med deklARATIONEN om

1. beslut har fattats enligt första stycket och omprövning inte har begärts eller beslutats, och
2. en eller flera förenklade arbetsgivardeklARATIONER har lämnats.

3 § Om den som är registrerad inte behöver lämna någon arbetsgivardeklARATION till följd av bestämmelserna i 26 kap. 4 § andra stycket,

anses skatteavdrag och arbetsgivaravgifter ha beslutats till noll kronor vid den tidpunkt då deklaration annars skulle ha lämnats.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

4 § Om en skattedeklaration inte har lämnats i rätt tid och på rätt sätt eller om någon skatt inte har redovisats i deklarationen, ska varje oredovisad skatt anses ha beslutats till noll kronor. Redovisas skatten senare, anses ett beslut i stället ha fattats i enlighet med redovisningen, om inte ett beslut om omprövning har meddelats dessförinnan.

5 § Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt
 - a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
 - b) 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
 - c) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller
 - d) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
2. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § tredje stycket, 10 eller 11 §, 11 kap. 12 eller 13 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

54 kap. Beslut om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

1 § Om skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta ska redovisas av den skattskyldige, ska beslut om skatten fattas för varje skattepliktig ersättning för sig med ledning av innehållet i en särskild inkomstskattedeklaration och andra tillgängliga uppgifter.

Det som sägs i 53 kap. 2 § första stycket och 4 § gäller även särskilda inkomstskattedekclarationer.

2 § Skatteverket får inom den tid och på det sätt som gäller för omprövning besluta att den som är skattskyldig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta ska betala skatt i andra fall än som avses i 1 §.

3 § Om skatteavdrag för skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta har gjorts med för högt belopp, ska Skatteverket efter ansökan besluta att den skattskyldige ska tillgodoräknas det överskjutande beloppet.

Ansökan ska vara skriftlig och ha kommit in till Skatteverket senast sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. En ansökan som föranleds av en begäran enligt 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta får komma in inom den tid som gäller för begäran.

4 § Om särskild inkomstskatt har betalats in för en skattskyldig med hemvist i en stat som Sverige har träffat skatteavtal med och om det följer av avtalet att Sverige ska medge avräkning för skatt som har betalats i den andra staten, ska Skatteverket efter ansökan besluta att den

skattskyldige ska tillgodoräknas ett belopp motsvarande den skatt som har betalats i den andra staten. Den skattskyldige får dock inte tillgodoräknas ett högre belopp än inbetalad särskild inkomstskatt. Prop. 2010/11:165 Bilaga 2

55 kap. Beslut om preliminär skatt

Innehåll

- 1 § I detta kapitel finns bestämmelser om
- beslut om debitering av preliminär skatt (2–5 §§),
 - beslut om preliminär A-skatt (6–13 §§), och
 - ändrade skatte- eller avgiftssatser (14 §).

Beslut om debitering av preliminär skatt

2 § Skatteverket ska senast den 20 i den första månaden under beskattningsåret besluta om debitering av F-skatt och särskild A-skatt (*beslut om debitering av preliminär skatt*) för den som ska betala sådan skatt.

Om skyldigheten att betala F-skatt eller särskild A-skatt uppkommer senare, ska beslut om debitering av preliminär skatt fattas så snart som möjligt.

F-skatt och särskild A-skatt ska debiteras i en post. Skatt som inte uppgår till 2 400 kronor för beskattningsåret debiteras inte.

Beslut enligt schablon

3 § F-skatt och särskild A-skatt ska beräknas enligt schablon om inte annat följer av 4 §. Skatten ska beräknas till 110 procent av den slutliga skatt som bestämdes i det senaste beslutet om slutlig skatt enligt 56 kap. 5 §. Om den slutliga skatten understeg den ursprungligen debiterade preliminära skatten, beräknas dock skatten till 105 procent av den slutliga skatten.

För handelsbolag ska skatten i stället beräknas till belopp som motsvarar den senast beslutade slutliga skatten för bolaget.

Skatt som beräknas enligt schablon får inte tas ut med ett lägre belopp än den senast debiterade preliminära skatten.

Beslut enligt tillgängliga uppgifter om beräknade inkomster

4 § F-skatt och särskild A-skatt ska beräknas med ledning av tillgängliga uppgifter om beräknade inkomster om något beslut om debitering av preliminär skatt inte har fattats för beskattningsåret och

1. den skattskyldige har lämnat en preliminär deklaration, eller
2. det inte finns någon slutlig skatt att lägga till grund för en schablonberäkning.

Skatten får också i andra fall beräknas med ledning av tillgängliga uppgifter om beräknade inkomster om det leder till att den skattskyldiges preliminära skatt stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten och förbättringen inte är obetydlig.

Hänsyn till andra belopp

5 § Vid beräkningen av F-skatt och särskild A-skatt ska om möjligt hänsyn tas till andra belopp som kan komma att läggas till eller dras ifrån den slutliga skatten enligt 56 kap. 8 § kap. andra stycket samt tredje stycket 1 och 2.

Beslut om preliminär A-skatt

6 § Skatteverket ska senast den 18 januari under beskattningsåret besluta om tillämplig skattetabell eller särskild beräkningsgrund (*beslut om preliminär A-skatt*) för en fysisk person som

1. inte är godkänd för F-skatt, eller
2. är godkänd för F-skatt med villkoret att godkännandet bara får åberopas i näringsverksamhet.

Om den som tidigare inte har haft inkomst som skatteavdrag ska göras från får sådan inkomst, ska beslut om preliminär A-skatt fattas så snart som möjligt.

7 § För en juridisk person får beslut om preliminär A-skatt fattas om förutsättningarna enligt 9 och 10 §§ är uppfyllda.

Tillämplig skattetabell

8 § Tillämplig skattetabell ska bestämmas med ledning av

1. den skattesats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen i hemortskommunen,
2. den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte ingår i avgiftssatsen enligt 3, och
3. den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som lämnats av ett trossamfund enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag

9 § Skatteverket får besluta att skatteavdrag ska göras enligt en särskild beräkningsgrund om

1. det leder till att den preliminära skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten, och
2. förbättringen inte är obetydlig.

Ett beslut som avser ränta eller utdelning får endast innebära att skatteavdrag inte ska göras alls från viss ränta eller utdelning.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

10 § Ett beslut om särskild beräkningsgrund för ett handelsbolag får fattas bara om det finns särskilda skäl.

11 § När Skatteverket bestämmer en särskild beräkningsgrund, ska

1. en juridisk persons kostnader för lön till delägare inte beaktas, och
2. hänsyn om möjligt tas till sådana belopp som kan komma att läggas till eller dras ifrån den slutliga skatten enligt 56 kap. 8 § andra stycket samt tredje stycket 1 och 2.

12 § När Skatteverket bestämmer en särskild beräkningsgrund, får bestämmelserna om justering av värdet av kost-, bil- och bostadsförmån i 61 kap. 18–20 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas bara om det finns ett beslut om värdering enligt 2 kap. 10 b eller 10 c § socialavgiftslagen (2000:980).

13 § När Skatteverket bestämmer en särskild beräkningsgrund, får avdrag för utgifter i arbetet beräknas på annat sätt än enligt sådan schablon som avses i 2 kap. 21 § tredje stycket socialavgiftslagen (2000:980) endast om det finns ett beslut enligt 2 kap. 21 § fjärde stycket samma lag.

Ändrade skatte- eller avgiftssatser

14 § Om en skatte- eller avgiftssats har ändrats så sent att ändringen inte kan beaktas när beslut om debitering av preliminär skatt eller beslut om preliminär A-skatt fattas, ska den tidigare skatte- eller avgiftssatsen tillämpas.

56 kap. Beslut om slutlig skatt

1 § Skatteverket ska för varje beskattningsår besluta om slutlig skatt på grundval av deklarerade uppgifter, kontrolluppgifter och vad som i övrigt kommit fram vid utredning.

Underlag för skatt och avgift

2 § I beslut om slutlig skatt ska Skatteverket fastställa underlaget för att ta ut skatt eller avgift enligt

1. inkomstskattelagen (1999:1229),
2. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
3. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–5 och 7–9 den lagen,
4. lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
5. lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, och

Undantag från skattskyldighet vid vistelse utomlands

3 § Om en skattskyldig gör sannolikt att det efter beslutet om slutlig skatt kommer att finnas förutsättningar för att tillämpa bestämmelserna om undantag från skattskyldighet vid vistelse utomlands i 3 kap. 9–13 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), ska Skatteverket inte ta upp inkomsten till beskattning.

Avvikelser som avser mindre belopp

4 § Skatteverket får avstå från att besluta om avvikelser från deklarerade uppgifter som avser mindre belopp.

Skatternas och avgifternas storlek

5 § I beslut om slutlig skatt ska Skatteverket även bestämma storleken på följande skatter och avgifter:

1. skatt och avgift på de underlag som avses i 2 §,
2. skatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
3. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte ingår i avgiften enligt 5,
4. avgift enligt 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
5. avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, och
6. egenavgift enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980).

Skattereduktion

6 § I ett beslut om slutlig skatt ska Skatteverket utöver de skattereduktioner som ska göras enligt inkomstskattelagen (1999:1229) även göra de skattereduktioner som enligt andra lagar gäller för beskattningsåret.

Hur vissa avgifter ska beräknas

7 § När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) beräknas med ledning av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan,
2. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), som inte ingår i avgift enligt 3, beräknas med ledning av den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som

lämnats för den församling eller kommun som avgiften ska betalas till, och

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

3. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund beräknas med ledning av den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som lämnats av trossamfundet.

Beräkning av om skatt ska betalas eller tillgodoräknas

8 § Efter ett beslut om slutlig skatt ska Skatteverket beräkna om den som beslutet gäller ska betala skatt eller tillgodoräknas skatt.

Från den slutliga skatten ska avdrag göras för

1. debiterad F-skatt och särskild A-skatt,
2. avdragen A-skatt,
3. A-skatt som ska betalas på grund av beslut enligt 59 kap. 3 § andra stycket,

4. skatt som har förts över från en stat som Sverige har träffat överenskommelse med om att ta ut och föra över skatt,

5. skatt som har betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för den tid under beskattningsåret då den som beslutet gäller varit obegränsat skattskyldig i Sverige,

6. skatt som har betalats enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,

7. skatt som avser sådana återbetalningar som ska göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, senast ändrat genom rådets beslut 2004/587/EG, och

8. beslutad jämställdhetsbonus enligt 14 § första stycket lagen (2008:313) om jämställdhetsbonus.

Till den slutliga skatten ska följande belopp läggas:

1. skatt som har betalats tillbaka enligt 64 kap. 5 § första stycket,
2. skatt som har förts över till en annan stat enligt 64 kap. 7 och 8 §§ första stycket,

3. preliminär skattereduktion enligt 17 § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete,

4. skattetillägg som har beslutats med anledning av beslut om slutlig skatt, och

5. förseningsavgift som har beslutats för att deklareringskyldighet för inkomst inte fullgjorts i rätt tid.

9 § Om debiterad preliminär skatt tillsammans med andra belopp som ska tillgodoräknas enligt 8 § andra stycket överstiger den slutliga skatten, med tillägg enligt 8 § tredje stycket, ska den debiterade preliminära skatten genom omprövning minskas med mellanskillnaden.

Besked om slutlig skatt

10 § Ett besked om den slutliga skatten och om resultatet av beräkningen enligt 8 § ska skickas till fysiska personer och dödsbon senast den 15 december efter beskattningsårets utgång.

Till andra juridiska personer än dödsbon ska sådana besked skickas senast den 15 i tolfte månaden efter beskattningsårets utgång.

57 kap. Skönsmässiga beslut om skatt

1 § Om den som är skyldig att deklarerera inte gjort det, ska skatten eller underlaget för skatten bestämmas till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet (*skönsbeskattning*). Detsamma gäller om skatten eller underlaget för skatten inte kan beräknas tillförlitligt på grund av att deklarerade uppgifter eller det material som dessa grundas på är bristfälliga.

2 § Skönsbeskattning på grund av att den som är skyldig att deklarerera inkomst inte har gjort det, får beslutas bara om ett föreläggande att deklarerera har sänts ut till den deklarationskyldige och förelägandet inte har följts.

3 § Om arbetsgivaravgifter, skatteavdrag, mervärdesskatt eller punktskatt har bestämts till noll kronor på grund av att deklARATION inte lämnats eller skatt inte redovisats och om uppgifterna i ärendet inte talar för något annat får skönsbeskattning ske enligt schablon.

Vid skönsbeskattning enligt schablon ska skatten bestämmas till det högsta av de belopp, beräknat per kalendermånad, som har bestämts för skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna multiplicerat med antalet kalendermånader i den redovisningsperiod som skönsbeskattningen omfattar.

Första och andra styckena gäller inte

1. beslut om mervärdesskatt eller punktskatt, om endast överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt har bestämts för de tre närmast föregående redovisningsperioderna, och

2. skatt som har redovisats i en förenklad arbetsgivardeklARATION.

58 kap. Beslut om undantag från skalbolagsbeskattning

1 § Skatteverket ska på grundval av de uppgifter som har lämnats i en skalbolagsdeklARATION besluta om säkerhet för slutlig skatt ska ställas för undantag från skalbolagsbeskattning enligt 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Vid prövningen ska hänsyn tas till tidigare ställda säkerheter och bestämmelserna i 59 kap. 27 § om ansvar för skatt för den som har avyttrat ett skalbolag. Om Skatteverket beslutar att säkerhet inte behöver ställas, gäller bestämmelserna om ansvar för skatt.

2 § Om säkerhet ska ställas, ska storleken bestämmas till summan av företagets obetalda inkomstskatt för närmast föregående beskattningsår och 26,3 procent av det överskott som redovisats i skalbolagsdeklarationen. I fråga om handelsbolag ska säkerheten bara avse överskottet i skalbolagsdeklarationen.

Om en fysisk person har förvärvat en andel i ett handelsbolag, ska säkerhetens storlek bestämmas till 40 procent av överskottet.

Om flera skalbolagsdeklarationer lämnas, ska kompletterande säkerhet ställas för den ökning av överskottet som redovisas i förhållande till tidigare deklaration.

När ställd säkerhet får tas i anspråk

3 § Ställd säkerhet får tas i anspråk om den slutliga skatten inte betalas. Om flera säkerheter ställts ska skatten fördelas proportionellt mellan säkerheterna.

Ersättning för säkerhet som inte tagits i anspråk

4 § Om säkerheten inte behöver tas i anspråk, ska Skatteverket efter ansökan besluta om skälig ersättning för ställd säkerhet.

En ansökan om ersättning ska ha kommit in till Skatteverket senast en månad efter den dag då den slutliga skatten betalades. Om en ansökan kommer in för sent och förseningen är ursäktlig, får ansökan ändå prövas.

59 kap. Ansvar för skatter och avgifter

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansvar när skatteavdrag inte har gjorts (2–6 §§),
- ansvar när anmälan om F-skatt i anställningsförhållande inte gjorts (7–9 §§),
- betalningsmottagarens ansvar för arbetsgivaravgifter (10 §),
- ansvar för delägare i handelsbolag (11 §),
- företrädaransvar (12–21 §§),
- ansvar för den som dömts för skattebrott (22–24 §§),
- ansvar för redare (25 §),
- ansvar för näringsidkare i en mervärdesskattegrupp (26 §),
- ansvar för den som har avyttrat ett skalbolag (27 §),
- ansvar vid sammanläggning eller delning av investeringsfonder (28 §), och
- gemensamma bestämmelser (29 och 30 §§).

Ansvar när skatteavdrag inte har gjorts

2 § Skatteverket får besluta att den som har betalat ut ersättning utan att göra skatteavdrag ska betala det belopp som skulle ha dragits av.

3 § Om mottagaren ska betala slutlig skatt, får utbetalarens ansvar inte avse större belopp än vad som kan behövas för att betala den slutliga skatten för det beskattningsår som ersättningen avser.

Ett beslut om ansvar för utbetalaren ska även omfatta mottagaren. Det gäller dock inte om

1. beslut om slutlig skatt för beskattningsåret har fattats eller tiden för att fatta ett sådant beslut har gått ut, eller
2. mottagaren är ett handelsbolag.

4 § Om den skatt som skulle ha dragits av inte kan beräknas tillförlitligt, får skatten uppskattas till vad som framstår som skäligt.

5 § En utbetalare som har betalat skatt enligt 2 §, har rätt att kräva mottagaren på beloppet.

6 § Ett beslut om ansvar för den som inte har gjort skatteavdrag ska meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår då avdraget skulle ha gjorts.

Ansvar när anmälan om F-skatt i anställningsförhållande inte gjorts

Förutsättningar för ansvar

7 § Skatteverket får besluta att den som i sin näringsverksamhet har betalat ut ersättning för arbete och inte har fullgjort skyldigheten att göra en anmälan om F-skatt i ett uppenbart anställningsförhållande enligt 10 kap. 13 §, är skyldig att betala det belopp som kan behövas för att betala skatten och avgifterna på ersättningen.

Ett beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som tagit emot ersättningen har preskriberats.

Skatten och avgifterna på ersättningen

8 § Skatten och avgifterna på ersättningen för arbetet ska anses motsvara 60 procent av ersättningen.

Om mottagaren i sin tur betalar ersättning till den som utför arbetet, avses med skatten och avgifterna på ersättningen i stället skatteavdrag och arbetsgivaravgifter på den ersättningen.

Andra stycket gäller inte om mottagaren är ett handelsbolag som i sin tur betalar ersättning till en delägare.

9 § En utbetalare som har betalat skatt eller avgift enligt 7 § har rätt att kräva mottagaren på beloppet.

Om arbetet har utförts av någon annan än mottagaren och föreskrivet skatteavdrag inte gjordes när ersättningen betalades ut till den som utförde arbetet, får också denne krävas på beloppet till den del det avser skatteavdrag.

Betalningsmottagarens ansvar för arbetsgivaravgifter

10 § Skatteverket får besluta att den som i näringsverksamhet har tagit emot ersättning för arbete ska betala arbetsgivaravgifter för ersättningen om

1. utbetalaren har befriats från sin betalningsskyldighet för avgifterna enligt 60 kap. 1 §,

2. mottagaren inte är godkänd för F-skatt, samt

3. det måste anses uppenbart för mottagaren att utbetalaren inte insåg att han eller hon var skyldig att betala arbetsgivaravgifter och saknade anledning att räkna med det.

Ett beslut om ansvar ska meddelas samtidigt med beslutet om befrielse.

Ansvar för delägare i handelsbolag

11 § Skatteverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende skatter och avgifter enligt denna lag.

Beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot handelsbolaget har preskriberats.

Företrädaransvar

Förutsättningar för företrädaransvar

12 § Om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte har gjort skatteavdrag eller inte gjort anmälan om F-skatt i ett uppenbart anställningsförhållande, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala det belopp som den juridiska personen gjorts ansvarig för.

Betalningsskyldigheten är knuten till den tidpunkt vid vilken skatten ursprungligen skulle ha dragits av eller anmälan skulle ha gjorts.

13 § Om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte har betalat skatt eller avgift, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten eller avgiften.

Betalningsskyldigheten är knuten till den tidpunkt vid vilken skatten eller avgiften ursprungligen skulle ha betalats.

Om Skatteverket enligt 66 kap. 33 § har hänfört skatt eller avgift som avser flera redovisningsperioder till en period, avses med ursprunglig tidpunkt för betalning förfallodagen för skatt eller avgift som redovisas i den perioden.

14 § Om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har lämnat oriktiga uppgifter som har lett till att den juridiska personen tillgodoräknats överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt med ett för stort belopp, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala beloppet. Detsamma gäller om de oriktiga uppgifterna har lett till att ingående mervärdesskatt eller punktskatt återbetalats med ett för högt belopp.

15 § Om det finns särskilda skäl, får företrädaren helt eller delvis befrias från betalningsskyldigheten.

Förfarandet

16 § Länsrätten beslutar om företrädaransvar på ansökan av Skatteverket. Ansökan ska göras hos den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslutet om den skatt eller avgift som ansvaret gäller.

17 § Skatteverket får inte ansöka om företrädaransvar om statens fordran mot den juridiska personen har preskriberats eller om det finns en överenskommelse om betalningsskyldighet.

18 § Länsrätten och kammarrätten ska hålla muntlig förhandling i ett mål om företrädaransvar om företrädaren begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om betalningsskyldighet inte kommer att fastställas.

Företrädaren ska upplysas om sin rätt att begära muntlig förhandling.

Överenskommelse om företrädaransvar

19 § Skatteverket får träffa en överenskommelse med företrädaren om betalningsskyldigheten, om inte detta med hänsyn till företrädarens personliga förhållanden eller av annan anledning framstår som olämpligt från allmän synpunkt.

Om talan om företrädaransvar har väckts vid domstol när överenskommelsen träffas, får överenskommelsen verkan först sedan talan i målet har återkallats och målet avskrivits.

20 § Om en överenskommelse fullföljs inom rätt tid, avstår staten från ytterligare anspråk mot företrädaren avseende de skulder som omfattas av överenskommelsen.

En överenskommelse som inte fullföljs inom rätt tid upphör att gälla. Belopp som företrädaren har betalat in till Skatteverket på grund av överenskommelsen ska då tillgodoräknas företrädaren. Den juridiska personens skulder ska ökas med motsvarande belopp.

21 § En företrädare som har betalat skatt eller avgift på grund av företrädaransvar, har rätt att kräva den juridiska personen på beloppet.

Ansvar för den som dömts för skattebrott

22 § Om den som har fällts till ansvar för brott enligt skattebrottslagen (1971:69) inte är eller kan göras ansvarig för den skatte- eller avgiftsskuld som brottet bidragit till, får Skatteverket besluta att han eller hon tillsammans med övriga betalningsskyldiga personer är skyldig att betala den skatt eller avgift som skulden avser.

Ansvar ska inte beslutas om det är oskäligt.

23 § Ett beslut om betalningsskyldighet får inte meddelas innan domen i brottmålet har fått laga kraft och inte efter det att den fordran som ansvaret avser har preskriberats.

Om den som ansvaret gäller inom preskriptionstiden har åtalats för brott enligt skattebrottslagen (1971:69), eller delgetts underrättelse om misstanke om brottet enligt 14 § skattebrottslagen, får beslut om betalningsskyldighet meddelas inom två månader från den dag då domen fick laga kraft.

24 § Den som betalat skatt eller avgift enligt 22 §, har rätt att kräva den skattskyldige på beloppet.

Ansvar för redare

25 § Om den som betalar ut ersättning för arbete till sjömän har fast driftställe i Sverige bara på fartyg, svarar redaren för att utbetalaren fullgör sina förpliktelser som om redaren själv haft förpliktelserna.

En redare som har betalat skatt eller avgift enligt första stycket har rätt att kräva utbetalaren på beloppet.

Ansvar för näringsidkare i en mervärdesskattegrupp

26 § Om huvudmannen för en mervärdesskattegrupp inte har fullgjort skyldigheten att betala mervärdesskatt, är varje annan näringsidkare som ingår i gruppen tillsammans med huvudmannen skyldig att betala skatten till den del skatten hänför sig till verksamhet som gruppen bedrivit under den tid näringsidkaren varit medlem i gruppen.

Ansvar för den som har avyttrat ett skalbolag

27 § Om Skatteverket inte har begärt säkerhet för undantag från skalbolagsbeskattningslag, är den som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten i företaget tillsammans med företaget skyldig att betala

företagets slutliga skatt. Om den avyttrade andelen avser ett handelsbolag är den som avyttrat andelen tillsammans med den som förvärvat andelen skyldig att betala förvärvarens slutliga skatt.

Betalningsansvar för den som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten får uppgå högst till det belopp som säkerhet skulle ha ställts för om sådan hade begärts.

Om det finns säkerhet för slutlig skatt, ska den tas i anspråk innan Skatteverket beslutar om betalningsskyldighet för den som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten.

Ansvar vid sammanläggning eller delning av investeringsfonder

28 § Om en investeringsfond har sammanlagts eller delats enligt 8 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, övergår rättigheter och skyldigheter när det gäller skatter och avgifter som avser tiden före ombildningen till den eller de nybildade fonderna. Vid delning fördelas rättigheterna och skyldigheterna mellan de nybildade fonderna i förhållande till fondernas värde vid delningen.

Gemensamma bestämmelser

Indrivning

29 § En regressfordran får drivas in på det sätt som gäller för indrivning av skatter och avgifter.

Preskription

30 § Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller för en regressfordran.

60 kap. Beslut om befrielse från arbetsgivaravgifter, skatteavdrag, mervärdesskatt och punktskatt

1 § Om det finns synnerliga skäl får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer helt eller delvis medge befrielse från

1. skyldigheten att betala arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt, och

2. betalningsskyldighet för den som inte har gjort skatteavdrag.

Om beslut om befrielse fattas enligt första stycket får motsvarande befrielse medges från skattetillägg, förseningsavgift och ränta.

61 kap. Skattekonton

Vad ska registreras på ett skattekonto?

1 § På ett skattekonto ska Skatteverket registrera

1. skatter och avgifter som ska betalas eller tillgodoräknas,
2. belopp som ska dras ifrån eller läggas till slutlig skatt enligt 56 kap. 8 §, samt
3. inbetalningar och utbetalningar.

Skatter och avgifter som ska betalas enligt ett beslut om ansvar ska dock inte registreras. Ersättning ska inte heller registreras.

När ska registreringen på skattekontot göras?

Huvudregeln

2 § Belopp som ska betalas ska registreras på förfallodagen. Belopp som ska tillgodoräknas ska registreras så snart det finns underlag.

Anstånd

3 § Om anstånd med att betala skatt eller avgift har beviljats före skattens eller avgiftens förfallodag, ska anståndet registreras på förfallodagen.

Överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt

4 § Om överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt redovisas i månaden efter redovisningsperioden, ska den registreras den 12, i januari den 17, i denna månad. Överskjutande skatt som redovisas senare ska registreras den dag då redovisningen senast ska lämnas.

Årlig registrering av slutlig skatt m.m.

5 § Slutlig skatt och belopp som avses i 56 kap. 8 § ska registreras samtidigt. Beloppen ska registreras

1. på förfallodagen för slutlig skatt, om beräkningen enligt 56 kap. 8 § visar att slutlig skatt ska betalas, eller
2. så snart det finns underlag, om beräkningen visar att skatt ska tillgodoräknas.

6 § Registreringen ska göras så snart det finns underlag även om slutlig skatt ska betalas, om

1. det finns ett överskott på skattekontot som täcker den skatt som ska betalas, och
2. kontohavaren inte
 - a) har F-skatt eller särskild A-skatt, eller
 - b) har varit skyldig att lämna annan skattedeclaration än förenklad arbetsgivardeklaration under det innevarande beskattningsåret.

När ska skattekontot stämmas av?

7 § Skatteverket ska stämma av skattekontot

1. när den slutliga skatten har registrerats (årlig avstämning),
2. varje månad om något annat belopp än ränta har registrerats, och
3. när kontohavaren begär det, om inte särskilda skäl talar emot det.

62 kap. Betalning av skatter och avgifter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- inbetalning till det särskilda kontot för skattebetalningar (2 §),
- när skatter och avgifter som redovisas i en skattedeclaration ska betalas (3 §),
- när F-skatt och särskild A-skatt ska betalas (4–7 §§),
- när övriga skatter och avgifter ska betalas (8 §),
- kommuner och landsting (9 §),
- avräkning (10–13 §§),
- vilken skatt eller avgift som är betald (14 och 15 §§),
- ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift (16 och 17 §§), samt
- inbetalda belopp som inte har kunnat tillgodoräknas någon (18 §).

Inbetalning till det särskilda kontot för skattebetalningar

2 § Skatter och avgifter ska betalas in till Skatteverkets särskilda konto för skattebetalningar.

Skatten eller avgiften är betald den dag betalningen har bokförts på det särskilda kontot.

När ska skatter och avgifter som redovisas i en skattedeclaration betalas?

3 § Skatter och avgifter som ska redovisas i en skattedeclaration ska vara betalda senast den dag då deklARATIONEN ska ha kommit in till Skatteverket.

För den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, är förfallodagen för

När ska F-skatt och särskild A-skatt betalas?

Huvudregeln

4 § F-skatt och särskild A-skatt ska betalas med lika stora belopp varje månad. Betalning ska göras från och med beskattningsårets andra månad till och med månaden efter beskattningsårets utgång.

Förfallodagarna är

- den 17 i januari och augusti, och
- den 12 i övriga månader.

I augusti är förfalldagen dock den 12 för den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskaps-interna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor.

Kortare betalningsperiod för skatt som beslutas sent

5 § För F-skatt och särskild A-skatt som beslutas under perioden från och med den 21 i beskattningsårets första månad till och med den 20 i beskattningsårets sista månad gäller följande. Om beslutet fattas

1. senast den 20 i en månad, ska den första betalningen göras senast på förfalldagen i månaden efter beslutet, och

2. efter den 20 i en månad, ska den första betalningen göras senast på förfalldagen i den andra månaden efter beslutet.

Om F-skatt och särskild A-skatt beslutas efter den 20 i beskattnings-årets sista månad, ska hela skatten betalas på den förfalldag som gäller enligt första stycket.

Säsongsverksamhet

6 § Skatteverket får besluta att F-skatt och särskild A-skatt ska betalas bara under vissa kalendermånader om

1. den som ska betala skatten begär det, och
2. näringsverksamheten pågår bara under en del av beskattningsåret.

Nystartad verksamhet

7 § Om den som startar en ny näringsverksamhet begär det, ska Skatteverket besluta att den första betalningen av F-skatt eller särskild A-skatt ska senareläggas med tre månader.

Första stycket gäller inte om

1. beslutet om F-skatt eller särskild A-skatt fattas efter beskattnings-årets utgång,

2. näringsverksamhet redan bedrivs, eller
3. särskilda skäl talar emot det.

När ska övriga skatter och avgifter betalas?

8 § Följande skatter och avgifter ska vara betalda senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen:

1. slutlig skatt,
2. annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol,
3. skattetillägg, förseningsavgift och kontrollavgift,
4. särskild inkomstskatt som beslutats enligt 54 kap. 2 §, samt
5. skatt som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap.

Förfallodagarna är

- i januari den 17 och 26,
- i februari–juli den 12 och 26,
- i augusti den 12, 17 och 26,
- i september–november den 12 och 26, samt
- i december den 12 och 27.

För fysiska personer är den tidigaste förfallodagen för slutlig skatt den 12 september.

Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket besluta att en annan förfallodag ska gälla.

Kommuner och landsting

9 § Betalning av preliminär och slutlig skatt, avdragen skatt, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt samt punktskatt från kommuner och landsting ska göras genom avräkning från fordran enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Avräkning

Huvudregeln

10 § Inbetalda och andra tillgodoräknade belopp ska i första hand räknas av från den del av betalarens sammanlagda skuld för skatter och avgifter (*sammanlagd skatteskuld*) som inte har lämnats för indrivning och i andra hand från den del av skulden som har lämnats för indrivning.

Betalning av någon annans skatter eller avgifter

11 § Om betalaren är betalningsskyldig för någon annans skatter eller avgifter enligt 59 kap., ska inbetalda och andra tillgodoräknade belopp i första hand räknas av från den egna skulden.

Inbetalda belopp ska dock räknas av från den skuld som avser någon annans skatter eller avgifter om betalaren i samband med inbetalningen begär det.

12 § Den som är betalningsskyldig för någon annans skatter eller avgifter enligt 5 kap. får bestämma om ett inbetalt belopp ska räknas av från den egna skulden eller från den skuld som avser någon annans skatter eller avgifter.

Andra tillgodoräknade belopp än inbetalningar ska i första hand räknas av från skulden för den verksamhet som beloppet hör till.

Överskjutande ingående mervärdesskatt som tillgodoräknas en grupp huvudman ska dock räknas av från grupp huvudmannens egen skuld eller andra gruppmedlemmars skulder i den ordning som grupp huvudmannen bestämmer.

Avräkning efter ackord

13 § Om en skatt eller avgift som omfattas av ett villkor om avräkning i ett beslut om ackord sätts ned, ska det tillgodoräknade beloppet i första hand räknas av mot den skuld som ackordet avsåg.

Vilken skatt eller avgift är betald?

14 § Om det behöver anges om en skatt eller avgift är betald, ska inbetalda och andra tillgodoräknade belopp fördelas proportionellt mellan samtliga skatter och avgifter som registrerats under den aktuella avstämningsperioden. Anstånd med betalning eller nedsättning av skatt eller avgift som har tillgodoräknats under perioden ska dock bara beaktas om beloppet avser en skatt eller avgift som har betalats under en tidigare period. Den skatt eller avgift som ett anstånd eller en nedsättning avser ska inte beaktas.

Första stycket gäller inte om annat följer av 11, 12 eller 13 § eller av bestämmelser i annan lag.

15 § Om en säkerhet som har ställts enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi ska tas i anspråk, ska obetald tobaksskatt, alkoholskatt eller energiskatt som bestämts enligt 14 § fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas.

Ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift

16 § Vid beräkning av pensionsrätt och pensionspoäng enligt 4 kap. lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension anses den ålderspensionsavgift och allmänna pensionsavgift som den fysiska personen ska betala själv vara helt betald om betald preliminär skatt är minst lika stor som den slutliga skatten.

Om den betalda preliminära skatten understiger den slutliga skatten, anses så stor del av det betalda beloppet avse avgifter som motsvarar avgifternas andel av den slutliga skatten. Samtliga betalningar som görs under beskattningsåret och fram till den dag då grundbeslut om slutlig skatt fattas ska beaktas.

Belopp som betalas senare, men före utgången av juni månad andra året efter beskattningsåret, anses som betalning av obetalda avgifter till samma kvotdel som de obetalda avgifterna utgör av den fysiska personens sammanlagda skuld vid den tidpunkt då betalningen görs. Detsamma gäller om avgifterna beslutas på annat sätt än genom ett grundbeslut om slutlig skatt, dock bara i fråga om belopp som betalas före utgången av den fjärde månaden efter den månad då skatten beslutades.

Avgifter som inte har betalats inom den tid som sägs i tredje stycket tas inte ut.

17 § En fysisk person anses ha betalat ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift med de belopp som beräknats enligt 16 § även om avgifterna för beskattningsåret sätts ned.

Inbetalda belopp som inte har kunnat tillgodoräknas någon

18 § Ett inbetalt skatte- eller avgiftsbelopp tillfaller staten om det på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat tillgodoräknas den som gjort inbetalningen inom sju år efter det kalenderår då inbetalningen gjordes.

63 kap. Anstånd med betalning av skatter och avgifter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om anstånd med betalning av skatter och avgifter. Bestämmelserna ges i följande ordning:

- ansökan om anstånd (2 §),
- deklarationsanstånd (3 §),
- ändringsanstånd (4 §),
- anstånd för att undvika betydande skada (5 §),
- anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§ (6 §),
- anstånd med att betala in skattetillägg och kontrollavgift (7 §),
- säkerhet (8–10 §§),
- anstånd vid avyttring av tillgångar (11 §),
- anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager (12 §),
- anstånd vid totalförsvarstjänstgöring (13 §),
- anstånd på grund av synnerliga skäl (14 §),
- anståndsbeloppet (15 §),
- ändrade förhållanden (16 §), och
- anstånd som är till fördel för det allmänna (17 §).

2 § Anstånd beviljas efter ansökan. Skatteverket får dock bevilja anstånd enligt 17 § utan ansökan.

Deklarationsanstånd

3 § Om Skatteverket beviljar anstånd med att lämna skattedeklaration, får verket också bevilja motsvarande anstånd med betalning av de skatter och avgifter som ska redovisas i deklARATIONEN.

Ändringsanstånd

4 § Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skatt eller avgift, om det är tveksamt hur stort belopp som kommer att behöva betalas.

Om regeringen handlägger ärenden enligt skatteavtal, får även regeringen bevilja anstånd enligt första stycket.

Anstånd för att undvika betydande skada

5 § Om den som är skyldig att betala skatt eller avgift begärt omprövning av eller överklagat beslutet och det skulle medföra betydande skadeverkningar för den betalningsskyldige eller annars framstå som oskäligt att betala skatten eller avgiften, ska Skatteverket bevilja anstånd med betalningen.

Anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§

6 § Anståndstiden ska i de fall som avses i 4 och 5 §§ bestämmas till längst tre månader efter dagen för beslutet i den fråga som har föranlett anståndet.

Anstånd med att betala skattetillägg och kontrollavgift

7 § Skatteverket ska bevilja anstånd med betalningen av kontrollavgift och skattetillägg om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till länsrätten överklagat

1. ett beslut om kontrollavgift eller skattetillägg, eller
2. beslutet i den fråga som föranlett skattetilägget.

Anstånd får dock inte beviljas om anstånd tidigare har beviljats med betalningen i avvaktan på en omprövning av samma fråga.

Anståndet ska gälla fram till dess att Skatteverket eller länsrätten har meddelat sitt beslut eller längst tre månader efter dagen för beslutet.

Säkerhet som villkor för anstånd

8 § Om det i de fall som avses i 4 eller 5 § kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas bara om säkerhet ställs för skattens betalning.

Första stycket gäller inte om

1. anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt,
2. det kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att behöva betalas,
3. anståndet avser skattetillägg eller kontrollavgift,
4. det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, eller
5. det annars finns särskilda skäl.

När får ställd säkerhet tas i anspråk?

9 § Ställd säkerhet får tas i anspråk när anståndstiden gått ut.

Skälig ersättning för ställd säkerhet

10 § Om säkerhet inte behöver tas i anspråk, ska Skatteverket efter ansökan besluta om skälig ersättning för kostnaden att ställa säkerhet.

En ansökan om ersättning ska ha kommit in till Skatteverket senast en månad efter den dag då anståndstiden gick ut. Om en ansökan kommer in för sent och förseningen är ursäktlig, får ansökan ändå prövas.

Anstånd vid avyttring av tillgångar

11 § Den som är skyldig att betala inkomstskatt på grund av att tillgångar avyttrats, ska beviljas anstånd med betalning av skatten om det finns särskilda skäl och

1. ersättningen för den avyttrade tillgången ska betalas under minst tre år, eller
2. det är tveksamt om avyttringen kommer att bestå.

Anståndstiden får bestämmas till längst två år. Anstånd enligt första stycket 2, får dock inte beviljas för längre tid än tre månader efter den dag då det blev klart att avyttringen skulle bestå.

Anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager

12 § Den som är skyldig att betala punktskatt för lager av varor på grund av att den skattepliktiga verksamheten har upphört eller på grund av att godkännandet som upplagshavare eller lagerhållare återkallats, ska beviljas anstånd med betalning av skatten om det finns särskilda skäl.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad då skatten senast ska betalas.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Anstånd vid totalförvarstjänstgöring

13 § Den som har nedsatt betalningsförmåga på grund av tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförvarsplikt under minst 60 dagar ska beviljas anstånd med betalningen av skatt eller avgift som ska betalas under tjänstgöringstiden eller under någon av de tre närmast följande månaderna. Detsamma gäller vid tjänstgöring av

1. officerare på reservstat, reservpersonal, och reservofficerare,
2. krigsfrivillig personal,
3. hemvärnspersonal, samt
4. medlemmar i frivilliga försvarsorganisationer.

Anståndstiden får bestämmas till längst fyra månader efter den dag då tjänstgöringen upphörde.

Anstånd på grund av synnerliga skäl

14 § Om det finns synnerliga skäl, ska Skatteverket bevilja anstånd med betalningen av skatt eller avgift även i andra fall eller på annat sätt än som avses i 3–8 och 11–13 §§.

Anståndsbeloppet

15 § Anstånd beviljas med skäligt belopp. I de fall som avses i 7 § ska anstånd dock beviljas med det belopp som begäran om omprövning eller överklagandet gäller.

Ändrade förhållanden

16 § Om förhållandena har ändrats väsentligt sedan anstånd beviljats eller om det finns andra särskilda skäl, får Skatteverket

1. återkalla anståndet,
2. sätta ned anståndsbeloppet, eller
3. kräva säkerhet för fortsatt anstånd.

Första stycket gäller även om anstånd har beviljats på grund av att sökanden har lämnat felaktiga uppgifter.

Anstånd som är till fördel för det allmänna

17 § Om det kan antas vara till fördel för det allmänna, får Skatteverket bevilja anstånd med betalningen av skatt eller avgift som inte lämnats för indrivning.

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- återbetalning vid avstämning av skattekonto (2 §),
 - förtidsåterbetalning av mervärdesskatt och punktskatt (3 §),
 - hinder mot återbetalning (4 §),
 - förtidsåterbetalning av preliminär A-skatt (5 §),
 - återbetalning vid skattefrihet (6 §),
 - överföring av skatt till en annan stat (7 och 8 §§), och
 - överskott som inte har kunnat betalas tillbaka (9 och 10 §§).

Återbetalning vid avstämning av skattekonto

2 § Om en avstämning av skattekontot visar att det finns ett överskott på kontot, ska beloppet betalas tillbaka om

1. kontohavaren begär det,
2. överskottet grundas på
 - a) en slutskatteberäkning enligt 56 kap. 8 §,
 - b) ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt,
 - c) ett beslut om punktskatt,
 - d) ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol, eller
3. kontohavaren är en kommun eller ett landsting.

En automatisk återbetalning enligt första stycket 2 ska dock bara göras om beloppet är minst 2 000 kronor eller återbetalningen kan göras till ett konto hos bank- eller kreditmarknadsföretag.

Förtidsåterbetalning av mervärdesskatt och punktskatt

3 § Överskjutande ingående mervärdesskatt och överskjutande punktskatt som har redovisats före den tid som anges i 26 kap. 27 eller 31 §, ska betalas tillbaka först när samtliga arbetsgivar-, mervärdesskatte- och punktskattedeclarationer för avslutade redovisningsperioder har lämnats. Det gäller dock inte deklARATIONER för redovisningsperioder som omfattas av ett omprövningsbeslut.

Första stycket gäller inte kommuner och landsting.

Hinder mot återbetalning

4 § En återbetalning enligt 2 eller 3 § ska inte göras av belopp som

1. understiger 100 kronor om det inte finns särskilda skäl för återbetalning,
2. behövs för avräkning enligt 62 kap. 10–13 §§,
3. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt eller avgift som
 - a) har beslutats men ännu inte ska ha betalats, eller

- b) inte har beslutats men kan antas komma att beslutas,
- 4. kan antas komma att föras över till en annan stat, eller
- 5. enligt kontohavarens begäran ska användas för betalning av framtida skatte- eller avgiftsskulder.

Förtidsåterbetalning av preliminär A-skatt

5 § Belopp som motsvarar ännu inte tillgodoräknad avdragen skatt ska betalas tillbaka om kontohavaren begär det och

1. det kan antas att beloppet annars skulle betalas tillbaka efter slutskatteberäkningen enligt 56 kap. 8 §, och

2. det är oskäligt att vänta med återbetalningen.

Vid bedömningen av om återbetalning kan göras till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare.

Återbetalning till ett handelsbolag ska göras till delägares skattekonto om det inte finns särskilda skäl för återbetalning direkt till handelsbolaget.

Återbetalning vid skattefrihet

6 § Den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EG-bestämmelser har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt, får utöva den rätten genom en ansökan om återbetalning av skatten. Detta gäller dock inte om någon av följande bestämmelser om återbetalning av skatt är tillämplig på förvärvet:

- 10 kap. 5–8 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),
- 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
- 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, eller
- 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Överföring av skatt till en annan stat

7 § Om skatt har betalats genom skatteavdrag i Sverige för en inkomst som ska beskattas i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med om att ta ut och föra över skatt, får Skatteverket besluta att skatten ska föras över till den andra staten.

8 § Om en inkomst har beskattats såväl här i landet som i en stat som Sverige har träffat skatteavtal med, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt som har betalats in för beskattningsåret ska föras över till den andra staten.

En överföring enligt första stycket får bara göras till den del som den svenska skatten sätts ned genom avräkning av den utländska skatten eller genom att inkomsten undantas från beskattning. Överföringen får inte

Överskott som inte har kunnat betalas tillbaka

9 § Om ett överskott på ett skattekonto inte har kunnat betalas tillbaka på grund av att betalningsmottagarens adress inte är känd för Skatteverket eller på grund av någon annan omständighet som beror på betalningsmottagaren, ska beloppet stå kvar på skattekontot.

10 § Ett överskott som inte har kunnat betalas tillbaka inom tio år tillfaller staten.

Om överskottet, utan hänsyn till intäktsränta, understiger 100 kronor, ska det dock tillfalla staten efter tre år om inga andra registreringar än ränta har gjorts på skattekontot under den tiden och ett försök att betala tillbaka beloppet har misslyckats.

Om ett överskott ska tillfalla staten, gäller det även intäktsräntan.

65 kap. Ränta

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om att ränta ska betalas (kostnadsränta) eller tillgodoräknas (intäktsränta). Bestämmelserna ges i följande ordning:

- grunder för ränteberäkningen (2–4 §§),
- kostnadsränta på sent debiterad preliminär skatt (5 §),
- kostnadsränta på slutlig skatt (6 §),
- kostnadsränta vid anstånd (7 §),
- kostnadsränta vid omprövning och överklagande (8–11 §§),
- kostnadsränta när befrielse från punktskatt upphör (12 §),
- kostnadsränta vid för sen betalning (13 §),
- gemensamma bestämmelser om kostnadsränta (14–16 §§),
- intäktsränta (17 och 18 §§),
- annan startdag för ränteberäkningen på grund av helg (19 §), och
- ränteberäkning utanför skattekontot (20 och 21 §§).

Grunder för ränteberäkningen

2 § Ränta ska beräknas dagligen på skattekontots saldo. Kostnadsränta ska beräknas när det finns ett underskott på skattekontot och intäktsränta när kontot uppvisar överskott.

Ränta på skatt eller avgift som ska betalas enligt ett beslut om ansvar ska dock beräknas utan hänsyn till skattekontots saldo enligt bestämmelserna i 20 och 21 §§.

Ränta ska påföras eller tillgodoräknas varje månad.

3 § Ränta ska beräknas med utgångspunkt från en basränta. Basräntan ska fastställas på grundval av räntesatsen för sexmånaders

statsskuldväxlar och gälla från och med kalendermånaden närmast efter fastställandet.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

4 § Kostnadsränta beräknas, om inget annat sägs, efter en räntesats som motsvarar basräntan. Kostnadsränta på sent debiterad preliminär skatt och slutlig skatt får dock beräknas till lägst 1,25 procent.

Intäktsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar 45 procent av basräntan.

Kostnadsränta på sent debiterad preliminär skatt

5 § Om debiterad preliminär skatt ska betalas den 12 i andra månaden efter beskattningsåret eller senare, ska kostnadsränta beräknas från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret. Kostnadsränta ska beräknas till och med dagen för beslutet om debitering av preliminär skatt.

Kostnadsränta på slutlig skatt

6 § Om en beräkning enligt 56 kap. 8 § visar att slutlig skatt ska betalas, ska kostnadsränta beräknas från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret. Kostnadsränta ska beräknas till och med dagen för beslutet om slutlig skatt.

Innan kostnadsräntan beräknas ska avräkning göras för

1. särskilda avgifter, och
2. skatt enligt 2 § första stycket 7 och 8 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

Kostnadsränta vid anstånd

7 § Om anstånd med inbetalning av skatt eller avgift har beviljats och anståndsbeloppet ska betalas när anståndstiden gått ut, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag. Kostnadsränta ska beräknas till och med dagen då anståndsbeloppet enligt beslutet om anstånd senast ska vara inbetalt.

Kostnadsränta vid omprövning och överklagande

Huvudregeln

8 § Om skatt eller avgift ska betalas på grund av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag. Kostnadsränta ska beräknas till och med dagen för omprövningsbeslutet eller beslutet av domstol.

9 § Om det är slutlig skatt som ska betalas, ska kostnadsränta beräknas från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret.

För skatt enligt 2 § första stycket 7 och 8 § lagen (1990:661) om skatt på avkastningsmedel gäller dock huvudregeln.

Första stycket gäller även debiterad preliminär skatt som ska betalas den 12 i andra månaden efter beskattningsåret eller senare.

Överskjutande mervärdes- och punktskatt

10 § Om skatt ska betalas på grund av att överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt har satts ned, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den dag då skatten registrerades.

Skönsbeskattning

11 § Om arbetsgivaravgifter, skatteavdrag, mervärdesskatt eller punktskatt ska betalas enligt ett beslut om skönsbeskattning som har fattats på grund av att skatten inte har redovisats, ska kostnadsräntan beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter.

Första stycket gäller även särskild inkomstskatt för utomlands bosatta som inte har redovisats i en särskild inkomstskattedeclaration.

Kostnadsränta när befrielse från punktskatt upphör

12 § Om punktskatt ska betalas på grund av att Skatteverket enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi beslutat att förutsättningarna för skattebefrielse för energieffektivisering inte är uppfyllda, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den dag då skatten senast skulle ha betalats om befrielse aldrig hade medgetts. Har skattebefrielsen medgetts genom återbetalning, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den då återbetalningen beslutades. Kostnadsränta ska beräknas till och med dagen för beslutet om punktskatt.

Kostnadsränta vid för sen betalning

13 § Om skatt eller avgift inte betalas i rätt tid, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den dag då beloppet senast skulle ha betalats.

Kostnadsränta ska beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter fram till och med den dag då ett beslut om att lämna beloppet till Kronofogdemyndigheten för indrivning eller för verkställighet av betalningssäkring registreras i utsöknings- och

Gemensamma bestämmelser om kostnadsränta

14 § På de första 10 000 kronorna av ett underskott på skattekontot beräknas kostnadsränta alltid efter en räntesats som motsvarar basräntan.

15 § Om den betalningsskyldige betalar en del av skulden, ska betalningen anses minska den del av skulden som den högsta kostnadsräntan skulle ha beräknats på.

16 § Om det finns synnerliga skäl, ska Skatteverket besluta om befrielse från kostnadsränta.

Intäktsränta

Omprövning och överklagande

17 § Om skatt eller avgift ska tillgodoräknas på grund av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol, ska intäktsränta beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag.

Första stycket gäller inte skatt som till följd av ett beslut enligt 64 kap. 8 § ska föras över till en annan stat för att där tillgodoräknas den som beslutet gäller.

Slutlig skatt samt minskning och återbetalning av preliminär skatt

18 § Intäktsränta ska beräknas från den 13 i andra månaden efter beskattningsåret fram till och med den dag då skatt tillgodoräknas eller betalas tillbaka om,

1. en beräkning enligt 56 kap. 8 § visar att skatt ska tillgodoräknas,
2. debiterad preliminär skatt ska minskas enligt 56 kap. 9 §, eller
3. preliminär skatt ska betalas tillbaka i förtid enligt 64 kap. 5 §.

En annan startdag för ränteberäkningen på grund av helg

19 § Om den 12 i andra månaden efter beskattningsåret är en lördag eller söndag, ska ränta som ska beräknas från och med den 13 i den månaden i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

Kostnadsränta på belopp som ska betalas enligt ett ansvarsbeslut

20 § Om skatt eller avgift ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap., ska kostnadsränta beräknas på beloppet från och med dagen efter beslutet till dess betalning sker.

Intäktsränta på ansvarsbelopp som ska betalas tillbaka

21 § Om den som ett beslut om ansvar enligt 59 kap. gäller ska tillgodoräknas belopp på grund av att ansvarsbeslutet har ändrats, ska intäktsränta beräknas på beloppet från och med dagen efter den då betalningen gjordes till dess beloppet tillgodoräknas.

Avd. XIV Omprövning och överklagande

66 kap. Omprövning

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om omprövning av Skatteverkets beslut. Bestämmelserna ges i följande ordning:

- Skatteverkets skyldighet att ompröva beslut (2–4 §§),
- särskilt kvalificerad beslutsfattare (5 §),
- omprövning på begäran av den som beslutet gäller (6–16 §)
- omprövning till fördel på initiativ av Skatteverket (17 §),
- omprövning till nackdel på initiativ av Skatteverket (18–33 §),
- omprövning av flera redovisningsperioder (33 §), och
- omprövning på grund av skattavtal (34 §).

Skatteverkets skyldighet att ompröva beslut

2 § Skatteverket ska ompröva ett beslut i en fråga som har betydelse för beskattningen eller annat förhållande mellan enskilda och det allmänna om

1. den som beslutet gäller begär omprövning,
2. beslutet överklagas, eller
3. det finns andra skäl.

Om Skatteverket ska besluta i en fråga inom viss tid och inte har gjort det, får verket besluta i frågan på det sätt och inom den tid som gäller för omprövning.

3 § Skatteverket får inte ompröva beslut i frågor som har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol.

Skatteverket får dock på begäran av den som beslutet gäller ompröva en fråga som har avgjorts av länsrätt eller kammarrätt genom beslut som har fått laga kraft om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett avgörande från Regeringsrätten eller EG-domstolen som meddelats

senare. Detsamma gäller ett avgörande från Regeringsrätten, om det avviker från rättstillämpningen i ett senare avgörande från EG-domstolen. Prop. 2010/11:165 Bilaga 2

4 § Om den som ett beslut gäller varken har begärt omprövning eller överklagat, får Skatteverket avstå från att besluta om omprövningar som avser mindre belopp.

Särskilt kvalificerad beslutsfattare

5 § Ett beslut om arbetsgivaravgifter, skatteavdrag, mervärdesskatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg eller anstånd med betalning av skatt ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om

1. den som beslutet gäller har begärt omprövning eller överklagat och inte är ense med Skatteverket om utgången,
2. de omständigheter och bevis som åberopas inte redan har prövats vid en sådan omprövning,
3. frågan ska prövas i sak, och
4. prövningen inte är enkel.

Första stycket gäller inte den första omprövningen av ett beslut enligt 53 kap. 2, 3 eller 4 §.

Omprövning på begäran av den som beslutet gäller

Hur omprövning begärs

6 § En begäran om omprövning ska vara skriftlig.

Om en begäran om omprövning inte är undertecknad, får Skatteverket förelägga den som begärt omprövningen att göra det. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att omprövning annars inte kommer att ske.

Tiden för begäran om omprövning – huvudregeln

7 § En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast sju år efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. uppgifts- eller dokumentationskyldighet,
4. ersättning för kostnader för biträde,
5. revision, tillsyn eller kontrollbesök,
6. tvångsåtgärder,
7. kontrollavgift,

8. säkerhet för slutlig skatt för att få undantag från skalbolagsbeskattning,
9. betalning eller återbetalning av skatt,
10. verkställighet, eller
11. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

Förlängd tid för omprövning av beslut som meddelas sent

8 § Om ett beslut har meddelats efter den 30 juni det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut och den som beslutet gäller har fått del av det efter utgången av oktober samma år, får en begäran om omprövning komma in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Förlängd tid för omprövning av skattetillägg

9 § Omprövning av ett beslut om skattetillägg får begäras så länge beslutet i den fråga som lett till skattetillägg inte har fått laga kraft.

Förlängd tid för omprövning av skatt på ackumulerad inkomst

10 § En begäran om särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst får komma in inom ett år från dagen för det beslut som föranlett begäran.

Förlängd tid för omprövning av inkomstskatt för utomlands bosatta

11 § En begäran enligt 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta om att inkomstskattelagen (1999:1229) ska tillämpas i stället får komma in inom ett år från dagen för det beslut som föranlett begäran.

Omprövning av preliminär skatt

12 § En begäran om omprövning av ett beslut om debitering av preliminär skatt ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av den sjätte månaden efter beskattningsåret.

Om beslutet meddelas efter utgången av den fjärde månaden efter beskattningsåret, får begäran om omprövning komma in inom två månader från den dag beslutet meddelades.

13 § En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad om den gäller ett beslut om

1. preliminär A-skatt,

2. befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag enligt 10 kap. 8 eller 9 §, eller

3. skatteavdrag för hemresa enligt 11 kap. 12 §.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

14 § Om den som ett beslut om preliminär A-skatt gäller är försatt i konkurs, får konkursboet begära omprövning.

Om ett beslut om preliminär A-skatt omfattar ersättning som ska utmätas, får även Kronofogdemyndigheten begära omprövning.

Omprövning av beslut om särskild inkomstskatteredovisning

15 § En begäran om omprövning av ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning eller befrielse från skatteavdrag för särskild inkomstskatt enligt 13 kap. 4 § 1 ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad.

En begäran om omprövning som lämnas i rätt tid till domstol

16 § En begäran om omprövning som kommer in för sent till Skatteverket, ska inte avvisas om den har kommit in till allmän förvaltningsdomstol i rätt tid.

Omprövning till fördel på initiativ av Skatteverket

17 § Skatteverket får på eget initiativ ompröva ett beslut till fördel för den som beslutet gäller.

Omprövning till nackdel på initiativ av Skatteverket

Omprövningstiden – huvudregeln

18 § Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (tvåårsfristen).

Beslut som får återkallas får inte omprövas till nackdel.

Beslut som inte får omprövas

19 § Följande beslut får inte omprövas till nackdel för den som beslutet gäller:

1. beslut om ansvar för skatt eller avgift enligt 60 kap.,
2. beslut om skattetillägg för den som inte har gjort skatteavdrag.

Förlängd omprövningstid på grund av sen eller utebliven deklaration

20 § Om den som är deklarationsskyldig deklarerar efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om omprövning till nackdel meddelas inom ett år från deklarationsdagen.

Om den deklarationsskyldige inte har deklarerat alls, får beslutet meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Första och andra styckena gäller inte beslut om förseningsavgift.

Förseningsavgift – annan utgångspunkt för omprövningstiden

21 § Om beslutet avser förseningsavgift, ska tvåårsfristen för omprövning räknas från den dag då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts.

Kontrollavgift – annan utgångspunkt för omprövningstiden

22 § Om beslutet avser kontrollavgift, ska tvåårsfristen för omprövning räknas från den dag då beslutet om kontrollen meddelades.

Förutsättningar för omprövning till nackdel av beslut om ersättning

23 § Ett beslut om ersättning för kostnader i ett ärende hos Skatteverket får omprövas till nackdel bara om

1. ersättningen har beslutats med för högt belopp på grund av att den som beslutet gäller lämnat felaktiga uppgifter, eller
2. det finns särskilda skäl.

Tvåårsfristen för omprövning ska räknas från den dag då beslutet om ersättning meddelades.

Omprövning till nackdel av beslut om preliminär skatt

24 § Ett beslut om omprövning till nackdel som avser debitering av preliminär skatt ska meddelas inom sex månader från utgången av beskattningsåret.

Efterbeskattning – omprövning till nackdel efter tvåårsfristen

25 § Ett beslut om omprövning till nackdel får meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (*efterbeskattning*) om

1. ett beslut om skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 § har blivit felaktigt eller inte fattats på grund av att den uppgiftsskyldige

a) under förfarandet har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning,

b) har lämnat oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning,

- c) inte har deklarerat eller låtit bli att lämna en begärd uppgift, eller
 - d) inte har lämnat begärt varuprov,
2. en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende ska rättas,
3. kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande saknats eller varit felaktig och den som uppgiften ska lämnas för inte varit skyldig att deklarerera inkomst,
4. det föränleds av ett beslut i ett ärende eller mål
- a) om skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 § för en annan redovisningsperiod, annat beskattningsår eller annan person,
 - b) om fastighetstaxering,
 - c) om utländsk skatt eller om obligatoriska utländska socialförsäkringsavgifter,
 - d) enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner och landsting, eller
 - e) om huruvida en inkomst ska beskattas enligt inkomstskattelagen (1999:1229) eller enligt lagen (1991:1586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
5. en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som föreskrivs i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 12 § inkomstskattelagen eller inte har följt ett annat villkor i beslutet, eller
6. det föränleds av en uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 11 §.

När efterbeskattning inte får beslutas

26 § Efterbeskattning får inte beslutas om

- 1. Skatteverket tidigare har beslutat om efterbeskattning avseende samma fråga, eller
 - 2. det är uppenbart oskäligt.
- Efterbeskattning enligt 25 § 1–3 får inte heller beslutas om den avser ett obetydligt skattebelopp.

Förkortad tid för efterbeskattning vid dödsfall

27 § Om den som en efterbeskattning gäller har avlidit, får efterbeskattning inte beslutas efter utgången av andra året efter det kalenderår då bouppteckningen efter den avlidne gavs in för registrering.

Förlängd tid för efterbeskattning

28 § Beslut om efterbeskattning enligt 25 § 4 får meddelas inom sex månader från den dag då det beslut som föränleder ändringen meddelades.

29 § Beslut om efterbeskattning på grund av oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller i ett mål om skatt får meddelas inom ett år från

utgången av den månad då beslutet i ärendet eller målet har fått laga kraft.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

30 § Ett beslut om efterbeskattning får meddelas inom ett år från utgången av det kalenderår då

1. den som efterbeskattningen gäller

a) enligt 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69) delgavs underrättelse om misstanke om skattebrott,

b) åtalades för skattebrott, eller

c) gjorde en frivillig rättelse enligt 12 § skattebrottslagen, eller

2. det beslutades enligt 14 a § skattebrottslagen om förlängning av tiden för att döma den som efterbeskattningen gäller till påföljd.

Om den som efterbeskattningen gäller har avlidit, får beslutet dock inte meddelas senare än sex månader efter dödsfallet.

31 § Ett beslut om efterbeskattning enligt 30 § första stycket 1 a, b eller 2 ska undanröjas, om den som beslutet gäller inte döms för skattebrott.

32 § Ett beslut om efterbeskattning som gäller en juridisk person får meddelas inom den tid som anges i 30 §, om det som sägs där gäller den som har företrätt den juridiska personen. Om företrädaren inte döms för skattebrott, ska beslut om efterbeskattning enligt 30 § första stycket 1 a, b eller 2 undanröjas.

Omprövning av flera redovisningsperioder

33 § Om en omprövning av ett beslut om arbetsgivaravgifter, skatteavdrag, mervärdesskatt eller punktskatt avser flera redovisningsperioder och det inte framgår vilka perioder skatten eller avgiften ska hänföras till, får en omprövning som beslutas under beskattningsåret hänföras till den senaste redovisningsperioden. Beslutas omprövningen efter beskattningsårets utgång, får ändringen hänföras till beskattningsårets sista period.

Omprövning på grund av skatteavtal

34 § Om ett beslut om skatt eller avgift ska ändras till följd av ett skatteavtal som Sverige har träffat med en annan stat, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ompröva beslutet.

67 kap. Överklagande

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om överklagande av Skatteverkets, länsrättens och kammarrättens beslut. Bestämmelserna ges i följande ordning:

- överklagande av Skatteverkets beslut (2–12 §§),
- överklagande av den som beslutet gäller (13–22 §§),

- det allmänna ombudet överklagande (23–25 §§), och
- överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut (26–38).

Överklagande av Skatteverkets beslut

Beslut som får överklagas och vem som får överklaga

2 § Skatteverkets beslut i en fråga som har betydelse för beskattningen eller annat förhållande mellan enskilda och det allmänna får överklagas av den som beslutet gäller.

Den som beslutet gäller får överklaga även om beslutet inte är till nackdel.

3 § Hos Skatteverket ska det finnas ett allmänt ombud som utses av regeringen.

Det allmänna ombudet får överklaga beslut som avses i 2 §.

4 § Om Skatteverket har ansökt om företrädaransvar, får företrädaren överklaga beslut om skatt som omfattas av ansökan inom den tid och på det sätt som gäller för den juridiska personen.

Beslut som inte får överklagas

5 § Följande beslut får inte överklagas. Beslut som avser

1. befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag enligt 10 kap. 9 § eller 13 kap. 4 § 1,

2. föreläggande utan vite,

3. revision,

4. tillsyn över kassaregister,

5. kontrollbesök,

6. anstånd enligt 63 kap. 17 §.

En granskningsledares beslut om bevissäkring eller betalningssäkring som ska prövas av länsrätten enligt särskilda bestämmelser får inte överklagas.

Beslut som meddelas av regeringen får inte heller överklagas.

Beslut under handläggning som får överklagas direkt

6 § Beslut om rätt till ersättning för kostnader för biträde i ett ärende som meddelas innan ärendet avgörs får överklagas direkt.

Skatteverkets beslut överklagas hos länsrätten med ett undantag

7 § Skatteverkets beslut överklagas hos länsrätten. Skatteverkets eller en annan förvaltningsmyndighets beslut om befrielse från betalningsskyldighet enligt 60 kap. 1 § överklagas dock hos regeringen.

8 § Beslut som gäller en fysisk person överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets personen hade sin hemortskommun det år då beslutet fattades.

Behörig länsrätt för juridiska personer

9 § Beslut som gäller juridiska personer överklagas enligt följande uppställning:

<i>Beslut som gäller</i>	<i>Överklagas hos den länsrätt</i>
1. ett handelsbolag	inom vars domkrets bolaget enligt uppgift i handelsregistret hade sitt huvudkontor den 1 november året före det år då beslutet fattades
2. en europeisk ekonomisk intressegruppering	inom vars domkrets intressegrupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades
3. ett dödsbo	som senast var behörig att pröva ett överklagande som gällde den avlidne
4. någon annan juridisk person än som avses i 1–3	inom vars domkrets styrelsen hade sitt säte eller, om sådant saknas, förvaltningen utövades den 1 november året före det år då beslutet fattades
5. en juridisk person som inte är ett dödsbo och som har bildats efter den 1 november året före det år då beslutet fattades	inom vars domkrets huvudkontoret eller sätet var beläget eller, om huvudkontor och säte saknas, förvaltningen utövades då den juridiska personen bildades
6. en juridisk person som har upplösts	som senast var behörig.

10 § Om ett beslut gäller flera inom en koncern eller en juridisk person och delägare eller flera delägare i en juridisk person, får beslutet överklagas hos den länsrätt som ska pröva moderföretagets eller den juridisk persons överklagande. Detta gäller bara om överklagandena sker samtidigt och stöder sig på väsentligen samma grund.

Behörig länsrätt för beslut om punktskatt och viss mervärdesskatt

11 § Hos länsrätten i Dalarnas län överklagas beslut som avser

1. punktskatt,
2. återbetalning av mervärdesskatt enligt 65 kap. 6 §, och
3. mervärdesskatt på grund av förvärv av sådana nya transportmedel eller punktskattepliktiga varor som avses i 2 a kap. 3 första stycket 1 eller 2 mervärdesskattelagen (1994:200).

12 § Skatteverket är klagandens motpart efter att handlingarna i målet har överlämnats till länsrätten.

Om det allmänna ombudet har överklagat Skatteverkets beslut i en fråga, förs dock det allmännas talan av ombudet. Allmänna ombudet för även det allmännas talan i mål om ersättning för kostnader för biträde om ombudet har överklagat beslutet i den fråga som kostnaderna hänför sig till.

Överklagande av den som beslutet gäller

Tiden för överklagande – huvudregeln

13 § Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska dock ha kommit inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. uppgifts- eller dokumentationskyldighet,
4. registrering eller avregistrering av deklarationsombud,
5. tvångsåtgärder,
6. kontrollavgift,
7. säkerhet för slutlig skatt för undantag för skalbolagsbeskattning,
8. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
9. verkställighet,
10. ersättning för kostnader för biträde, eller
11. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

Förlängd tid för överklagande av beslut som meddelas sent

14 § Om ett beslut har meddelats efter den 30 juni det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut och den som beslutet gäller har fått del av det efter utgången av oktober samma år, får ett överklagande komma in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Förlängd tid för överklagande av skattetillägg

15 § Ett beslut om skattetillägg får överklagas så länge beslutet i den fråga som har lett till skattetillägget inte har fått laga kraft.

16 § Ett överklagande av ett beslut om debitering av preliminär skatt ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av den sjätte månaden efter beskattningsåret.

Om beslutet meddelas efter utgången av den fjärde månaden efter beskattningsåret, får överklagandet komma in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

17 § Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad om det gäller ett beslut om

1. preliminär A-skatt,
2. befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag enligt 10 kap. 8 §, eller
3. skatteavdrag för hemresa enligt 11 kap. 12 §.

Överklagande av beslut om särskild inkomstskatteredovisning

18 § Ett överklagande av ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad.

Rättidsprövning, omprövning och överlämnande till länsrätten

19 § Skatteverket ska pröva om ett överklagande har kommit in i rätt tid. Om ett överklagande har kommit in för sent, ska Skatteverket avvisa det.

Ett överklagande ska dock inte avvisas om

1. förseningen beror på att Skatteverket har lämnat den som beslutet gäller en felaktig underrättelse om hur man överklagar, eller
2. det i rätt tid har kommit in till en allmän förvaltningsdomstol.

20 § Om överklagandet inte ska avvisas och det inte finns hinder mot omprövning, ska Skatteverket snarast ompröva det överklagade beslutet.

21 § Ett överklagande faller om Skatteverket ändrar det överklagade beslutet så som den klagande begär. Om Skatteverket ändrar beslutet på något annat sätt, ska överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Detsamma gäller om Skatteverket på eget initiativ omprövar det överklagade beslutet till nackdel.

22 § Om ett överklagande varken avvisas eller faller, ska Skatteverket överlämna handlingarna i ärendet till länsrätten.

Det allmänna ombudets överklagande

23 § Ett överklagande från det allmänna ombudet ska ha kommit in till Skatteverket inom den tid som gäller för omprövning på initiativ av

Skatteverket eller inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

24 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut om efterbeskattning eller ett beslut om skattetillägg som meddelats samtidigt och yrkar ändring till nackdel för den som beslutet gäller, ska överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades. Detsamma gäller om det allmänna ombudet yrkar att skattetillägg ska tas ut.

25 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut i en fråga som har lett till skattetillägg till nackdel för den som beslutet gäller, ska ombudet även ta upp frågan om skattetillägg.

Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut

Beslut som inte får överklagas

26 § Följande beslut av länsrätten får inte överklagas. Beslut som avser

1. Skatteverkets beslut att avvisa en begäran om omprövning eller ett överklagande som har kommit in för sent, och
2. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 26 kap. 39 §.

Beslut under handläggning som får överklagas direkt

27 § Beslut som meddelas innan målet avgörs får överklagas direkt om beslutet avser

1. förlängning av tidsfrist för att fastställa betalningsskyldighet som är betalningssäkrad, eller
2. rätt till ersättning för kostnader för biträde i ett mål.

Prövningstillstånd i kammarrätten

28 § Det krävs prövningstillstånd för att kammarrätten ska pröva ett överklagande om länsrättens beslut avser

1. registrering,
2. preliminär skatt,
3. särskild inkomstskatteredovisning,
4. anstånd med att deklarerera eller att lämna särskild uppgift,
5. undantag från skyldigheten att använda kassaregister,
6. deklarationsombud,
7. kontrollavgift,
8. betalning eller återbetalning av skatt med undantag för beslut om återbetalning på grund av skattefrihet enligt 64 kap. 6 §, eller
9. ersättning för kostnader för ställd säkerhet

29 § Ett överklagande av länsrättens eller kammarrättens beslut ska ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Om Skatteverket eller det allmänna ombudet överklagar, ska dock tiden räknas från den dag då beslutet meddelades.

Anslutningsöverklagande

30 § Om någon som var part i länsrätten eller kammarrätten överklagar, får ett överklagande från motparten komma in inom en månad från utgången av överklagandetiden för den som överklagade först.

Återkallas eller faller det första överklagandet, faller även det senare överklagandet.

Det allmänna får överklaga till fördel för den som beslutet gäller

31 § Skatteverket och det allmänna ombudet får överklaga till fördel för den som ett beslut gäller.

Ändring av talan och möjligheten att ta upp nya frågor

32 § Den som har överklagat får inte ändra sin talan.

Klaganden får dock

1. inskränka sin talan,
2. åberopa en ny omständighet till stöd för sin talan, eller
3. yrka något nytt.

Andra stycket 2 och 3 gäller under förutsättning att frågan som ska prövas inte ändras och att någon ny fråga inte tas upp i målet.

33 § I mål i länsrätten får den som har överklagat ta upp en ny fråga om

1. det görs inom tiden för överklagande,
2. den nya frågan har samband med den fråga som ska prövas, och
3. länsrätten anser att den nya frågan utan problem kan prövas i målet.

34 § Den som har överklagat ett beslut i en fråga som har lett till skattetillägg får även ta upp frågan om skattetillägg om domstolen anser att skattetillägget utan problem kan prövas i målet.

35 § Om en domstol inte prövar en ny fråga, ska domstolen överlämna frågan till Skatteverket för omprövning.

Deldom

36 § Om det finns flera frågor i ett mål, får domstolen besluta särskilt i någon av frågorna trots att handläggningen av övriga frågor inte är klar.

37 § Om det är lämpligt med hänsyn till utredningen i ett mål, får domstolen besluta särskilt om

1. en eller flera omständigheter som var för sig har omedelbar betydelse för utgången i målet, eller

2. hur en uppkommen fråga, som främst har betydelse för rättstillämpningen, ska bedömas vid avgörandet av målet.

Domstolen bestämmer om beslutet ska få överklagas direkt eller först i samband med domstolens beslut i själva målet.

Om domstolen bestämmer att ett särskilt beslut får överklagas direkt, får domstolen besluta att målet i övrigt ska vila till dess att det särskilda beslutet har fått laga kraft.

Muntlig förhandling

38 § Länsrätt och kammarrätt ska hålla muntlig förhandling i ett mål om särskilda avgifter, om en enskild begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om avgift inte kommer att tas ut.

Avd. XV Verkställighet

68 kap. Besluts verkställbarhet

Huvudregeln

1 § Beslut enligt denna lag gäller omedelbart.

Undantag

2 § Ersättning för kostnader får inte betalas ut förrän beslutet har fått laga kraft mot Skatteverket.

3 § Om det anges i beslutet, gäller följande beslut inte omedelbart:

1. beslut om återkallelse av godkännande som deklaraationsombud,
2. beslut om bevissäkring, och
3. beslut om att undanta handling eller uppgift från kontroll.

69 kap. Verkställighet av beslut om tvångsåtgärder

Bevissäkring

1 § Ett beslut om bevissäkring upphör att gälla om verkställigheten inte påbörjas inom en månad från dagen för beslutet.

2 § Kronofogdemyndigheten verkställer beslut om bevissäkring på begäran av Skatteverket. Granskningsledaren får dock verkställa beslut om bevissäkring i verksamhetslokaler, om det kan ske obehindrat.

3 § Verkställighet av beslut om bevissäkring ska genomföras så att den inte vållar den som beslutet gäller större kostnader eller olägenheter än vad som är nödvändigt. Utan särskilda skäl får ett beslut inte verkställas mellan kl. 19.00 och kl. 8.00.

Förutsättningar för verkställighet

4 § Följande beslut om bevissäkring får verkställas utan att den som beslutet gäller underrättats om beslutet:

1. beslut att ta om hand handlingar enligt 45 kap. 4 eller 5 §, och
2. beslut om försegling enligt 45 kap. 12 §.

Om den som beslutet gäller inte underrättas om beslutet innan det verkställs, ska underrättelse lämnas omedelbart efter verkställigheten.

5 § Andra beslut om bevissäkring får inte verkställas förrän den som beslutet gäller har underrättats om beslutet. Om det finns synnerliga skäl, får dock beslutet verkställas även om den som beslutet gäller inte har gått att nå.

6 § Den som ska underrättas om ett beslut om bevissäkring innan det verkställs ska ges skälig tid att inställa sig och tillkalla ombud eller biträde. Det gäller dock inte om

1. bevissäkringen därigenom fördröjs väsentligt, eller
2. det finns en påtaglig risk för att ändamålet med bevissäkringen annars inte uppnås.

Befogenheter och begränsningar vid verkställigheten

7 § När en handling omhändertas får även pärm, mapp eller liknande förvaringsmaterial tas om hand.

Om en upptagning som bara kan uppfattas med tekniskt hjälpmedel tas om hand, ska ett exemplar lämnas kvar om det är möjligt.

8 § Tekniska hjälpmedel som finns där beslutet verkställs får användas om det är nödvändigt.

Om det finns synnerliga skäl får tekniska hjälpmedel tas om hand.

9 § Vid verkställighet som avser upptagning som bara kan uppfattas med tekniska hjälpmedel gäller de begränsningar som anges i 42 kap. 10 § fjärde stycket.

10 § Kronofogdemyndigheten får genomsöka lokaler, förvaringsplatser och andra utrymmen.

Om ett utrymme som behöver genomsökas är tillslutet, får myndigheten öppna lås eller ta sig in på annat sätt. Kronofogdemyndigheten får även i övrigt använda tvång om det kan anses befogat med hänsyn till omständigheterna.

Våld mot person får användas bara om Kronofogdemyndigheten möter motstånd och det med hänsyn till ändamålet med beslutet om bevissäkring är försvarligt.

Återlämnande av handlingar

11 § Granskningsledaren ska lämna tillbaka handlingar och annat som tagits om hand så snart de inte längre behövs.

Verkställighetsbevis

12 § Den som ett beslut om bevissäkring gäller ska få ett bevis över verkställigheten. Beviset ska innehålla uppgift om

1. när och var beslutet verkställdes,
2. vilka som var närvarande,
3. annat av betydelse som förekom vid verkställigheten, och
4. en förteckning över det som togs om hand.

Betalningssäkring

13 § Kronofogdemyndigheten verkställer beslut om betalningssäkring på begäran av Skatteverket.

14 § Om ett beslut om betalningssäkring upphävs, ska betalningssäkrad egendom omedelbart lämnas tillbaka. Länsrätten eller kammarrätten får dock besluta att egendomen ska vara betalningssäkrad till dess att beslutet om upphävande har fått laga kraft.

15 § I fråga om verkställigheten tillämpas bestämmelserna i utsokningsbalken om

- exekutiv myndighet m.m. i 1 kap.,
- förfarandet hos Kronofogdemyndigheten i 2 kap.,
- utmätning i 4 kap. 2–9 §§, 11 § första stycket, 12–19 §§, 22 § första och tredje styckena, 24 och 25 §§, 29 § andra stycket, 31 och 33–35 §§,
- undantag från utmätning i 5 kap.,
- säkerställande av utmätning i 6 kap.,
- beskrivning och värdering av utmätt fastighet m.m. i 12 kap. 3–5 §§,
- förvaltning av utmätt fastighet i 12 kap. 6–10 §§,

- verkställighet av beslut om kvarstad för fordran i 16 kap. 14 § första och tredje styckena samt 15 §, och
- förrättningskostnader i 17 kap. 9 § första stycket.

Överklagande

16 § I fråga om Kronofogdemyndighetens beslut tillämpas bestämmelserna om överklagande i 18 kap. utsökningsbalken.

70 kap. Indrivning

Begäran om indrivning

1 § Om ett belopp inte har betalats i rätt tid, ska fordran lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, om

1. det obetalda beloppet uppgår till
 - a) minst 10 000 kronor för en betalningsskyldig som ska lämna skattedeklaration eller är godkänd för F-skatt,
 - b) minst 2 000 kronor för andra betalningsskyldiga, och
2. den betalningsskyldige har uppmanats att betala beloppet.

En fordran på en betalningsskyldig som avses i första stycket 1 a ska också lämnas för indrivning, om ett belopp på minst 2 000 kronor varit obetalt under en längre tid.

2 § Om det finns särskilda skäl får Skatteverket

1. avstå från att lämna en fordran för indrivning, och
2. lämna en fordran för indrivning även om förutsättningarna enligt 1 § inte är uppfyllda.

3 § Indrivning får verkställas enligt utsökningsbalken.

Ränta

4 § Om en fordran har lämnats för indrivning, ska Kronofogdemyndigheten beräkna räntan för tiden efter överlämnandet och driva in den.

Återtagande av en fordran från indrivning

5 § Skatteverket ska återta en fordran från indrivning om

1. anstånd beviljas med betalningen, eller
2. fordran sätts ned eller tas bort helt.

6 § Ett underskott på ett skattekonto som, utan hänsyn till kostnadsränta, understiger 2 000 kronor ska skrivas av om underskottet har varit obetalt i minst fem år och inga andra belopp än ränta har registrerats på kontot under samma tid.

Om ett underskott ska skrivas av, gäller det även kostnadsräntan.

71 kap. Övriga bestämmelser om verkställighet

När säkerhet tas i anspråk

1 § Om Skatteverket beslutar att ställd säkerhet ska tas i anspråk, gäller 13 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Det som sägs där om Kronofogdemyndigheten gäller då i stället Skatteverket.

Förbud mot överlåtelse

2 § En fordran på skatt eller avgift som ska betalas tillbaka eller ersättning för kostnader för ställande av säkerhet får inte överlåtas innan beloppet kan betalas ut.

En fordran på skatt som ska föras över till en annan stat enligt 64 kap. 7 eller 8 § får inte överlåtas.

3 § En fordran som avses i 2 § första stycket får utmätas trots att den inte får överlåtas.

Om fordran avser skatt som ska betalas tillbaka efter den årliga avstämningen av skattekontot, får utmätning dock göras först efter det att Kronofogdemyndigheten har fått tillfälle att ta fordran i anspråk enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Bestämmelserna i 5 kap. 1–3 §§ utsokningsbalken tillämpas inte vid utmätning av en fordran på skatter eller avgifter som ska betalas tillbaka.

Förbud mot kvittning

4 § Skatteverket får inte fullgöra skyldigheten att betala ut beviljad ersättning för kostnader för biträde genom att kvitta fordran på ersättning mot den enskildes sammanlagda skatteskuld.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Lagen tillämpas första gången enligt följande uppställning:

När det gäller	tillämpas lagen första gången på
a) <i>F-skatt, särskild A-skatt och slutlig skatt.</i>	skatt som avser beskattningsår som börjar den 1 januari 2011 eller, om beskattningsåret är ett

	brutet räkenskapsår, det beskattningsår som börjar närmast efter nämnda datum
b) <i>arbetsgivaravgifter</i> :	avgifter som avser redovisningsperioden januari 2011
c) <i>skatteavdrag</i> :	skatt som ska dras av från ersättningar som betalas ut efter utgången av 2010
d) <i>mervärdesskatt och punktskatt</i> :	
– för redovisningsperioder	skatt som avser redovisningsperioder som börjar den 1 januari 2011 eller, om redovisningsperioden är ett brutet räkenskapsår, den redovisningsperiod som börjar närmast efter nämnda datum
– för skattepliktiga händelser som inte ska hänföras till redovisningsperioder	skatt som avser händelser som inträffar efter utgången av 2010
e) <i>särskild inkomstskatt</i> :	inkomster som kommer den skattskyldige till del efter utgången av 2010
f) <i>kontrolluppgifter och informationsuppgifter</i> :	uppgifter som avser kalenderåret 2011
g) <i>särskilda uppgifter</i> :	
– enligt 33 kap. 6 §	uppgifter som avser kalenderåret 2012
– enligt 33 kap. 7 §	uppgifter som avser beslut som meddelas efter utgången av 2010
– övriga särskilda uppgifter	uppgifter som avser beskattningsår som börjar den 1 januari 2011 eller, om beskattningsåret är ett brutet räkenskapsår, det beskattningsår som börjar närmast efter nämnda datum
h) <i>periodiska sammanställningar</i> :	uppgifter som avser första kalenderkvartalet 2011
i) <i>ersättning för kostnader för biträde</i> :	kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2010.

Skattekonto och sammanlagd skatteskuld

2. Den som vid utgången av 2010 har ett skattekonto enligt skattebetalningslagen (1997:483) ska vid ingången av 2011 anses ha ett skattekonto enligt den nya lagen. Ingående saldo enligt det nya lagen är utgående saldo enligt skattebetalningslagen.

3. Den som vid utgången av 2010 har en sammanlagd skatteskuld enligt 16 kap. 9 § skattebetalningslagen ska vid ingången av 2011 anses ha en lika stor sammanlagd skatteskuld enligt 62 kap 10 §. Prop. 2010/11:165 Bilaga 2

4. På ett skattekonto enligt skatteförfarandelagen ska även registreringar enligt skattebetalningslagen göras.

Registrerade deklarationsombud blir godkända deklarationsombud

5. Den som vid utgången av 2010 är registrerad som deklarationsombud enligt 5 § lagen (2005:1117) om deklarationsombud ska vid ingången av 2011 anses godkänd som deklarationsombud enligt 6 kap. 6 §.

F-skatt

6. Den som vid utgången av 2010 har en F-skattsedel ska vid ingången av 2011 anses godkänd för F-skatt enligt 9 kap. 1 §. Om F-skattsedeln utfärdats under villkor att den får återopas endast i personens näringsverksamhet, ska personen anses godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 §.

7. Ett innehav av F-skattsedel före den 1 januari 2011 ska vid tillämpningen av skatteförfarandelagen anses vara ett godkännande för F-skatt under samma tid.

8. Vid beräkningen av F-skatt och särskild A-skatt enligt 55 kap. 3 § ska skatten för det beskattningsår som börjar den 1 januari 2011, eller om beskattningsåret är ett brutet räkenskapsår, det beskattningsår som börjar närmast efter nämnda datum beräknas med utgångspunkt i den slutliga skatten vid 2010 års taxering. För nästföljande beskattningsår ska skatten beräknas med utgångspunkt från den slutliga skatten vid 2011 års taxering.

Äldre undantag från skyldigheten att använda kassaregister gäller

9. Den som vid utgången av 2010 har ett undantag enligt 30 § lagen (2007:592) om kassaregister m.m. ska vid ingången av 2011 anses ha motsvarande undantag från skyldigheten att använda kassaregister enligt 39 kap. 11 §.

Undantag från punkten 1

10. Följande bestämmelser om särskilda avgifter ska tillämpas från ikraftträdandet i fråga om uppgifter som ska lämnas efter nämnda datum:

- a) 49 kap. 10 § 1,
- b) 49 kap. 15 § första stycket 2 b, och
- c) 51 kap. 1 §.

49 kap. 10 § 2 ska tillämpas på åtgärder som vidtas från ikraftträdandet.

Det som sägs i första stycket c gäller även skatteavdrag som ska göras efter utgången av 2010.

11. Bestämmelserna om skattekonton i 61 kap. 3 och 7 §§, om betalning av skatter och avgifter i 62 kap. 10–15 §§, om anstånd i 63 kap. och om återtagande av fordran från indrivning i 70 kap. 5 § ska tillämpas från ikraftträdandet.

12. Bestämmelserna om beräkning av kostnads- och intäktsränta vid omprövning och överklagande i 65 kap. 7–10 §§ respektive 16 § ska tillämpas från ikraftträdandet. Vid tillämpningen av 65 kap. 8 § första och tredje styckena ska dock kostnadsränta beräknas från och med den 13 februari taxeringsåret.

Avyttringar av kvalificerade andelar – uppgiftsskyldighet och efterbeskattning

13. Den som under tiden den 1 januari 2008–31 december 2009 avyttrat en sådan andel som avses i 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgift om eget och närståendes, direkta eller indirekta, innehav, förvärv och om inflytande som avses i punkterna 4, 5, 7 och 8 i övergångsbestämmelserna till lagen (2007:1251) om ändring i inkomstskattelagen. Uppgift ska också lämnas om verksamheten inte drivs vidare på sätt som anges i punkt 9 andra stycket av övergångsbestämmelserna till nämnda lag.

Det som sägs i första stycket gäller även för den som under 2007 avyttrat en sådan andel som avses i 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § inkomstskattelagen och som enligt punkten 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag om ändring i inkomstskattelagen begärt att punkterna 3–10 i övergångsbestämmelserna ska tillämpas.

En fysisk person eller ett dödsbo som är uppgiftsskyldigt enligt första eller andra stycket, är deklarationsskyldig för inkomst enligt 30 kap. Uppgifter enligt första och andra styckena ska lämnas när deklarationsskyldigheten för inkomst fullgörs för det beskattningsår då sådan omständighet inträffat som utlöser uppgiftsskyldigheten.

Om en ändring i ett beslut om slutlig skatt föranleds av en uppgift som har lämnats eller skulle ha lämnats enligt första och andra styckena, får efterbeskattning ske enligt 66 kap. 25–32 §§.

Lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter upphävs

14. Vid utgången av 2010 upphör lagen (1978:881) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter att gälla. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för betalningssäkring som avser beskattningsår, redovisningsperioder och skattepliktiga händelser som avslutats respektive inträffat före den tidpunkt då skatteförändelagen enligt punkten 1 ska tillämpas för första gången. Den upphävda lagen gäller också fortfarande för

skatter, tullar och avgifter som inte ska tas ut enligt skatteförfarandelagen och som avser perioder eller händelser som har avslutats eller inträffat före utgången av 2010.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Lagen om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt m.m. upphävs

15. Vid utgången av 2010 upphör lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. att gälla. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om kostnader i ärenden och mål som har inletts före utgången av 2010.

Taxeringslagen upphävs

16. Vid utgången av 2010 upphör taxeringslagen (1990:324) att gälla. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande, om inte annat följer av punkten 10, för 2011 och tidigare års taxeringar eller, om beskattningsåret är ett brutet räkenskapsår, för 2012 och tidigare års taxeringar.

Överklagandeförbudet i 6 kap. 2 § den upphävda lagen gäller inte vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2010. Vitesförelägganden som meddelas efter den tidpunkten gäller omedelbart.

Lagen om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet upphävs

17. Vid utgången av 2010 upphör lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet att gälla. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för tvångsåtgärder som avser

a) beskattningsår och redovisningsperioder samt skattepliktiga händelser och anteckningsskyldigheter som avslutats respektive inträffat före den tidpunkt då skatteförfarandelagen enligt punkten 1 ska tillämpas för första gången, och

b) kontroller enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. som har inletts före utgången av 2010.

Den upphävda lagen gäller också fortfarande för tvångsåtgärder som avser skatt, som inte ska tas ut enligt skatteförfarandelagen, och tull för perioder eller händelser som har avslutats eller inträffat före utgången av 2010.

Skattebetalningslagen upphävs

18. Vid utgången av 2010 upphör skattebetalningslagen (1997:483) att gälla. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande, om inte annat följer av punkterna 2–4 och 10–12, för beskattningsår, redovisningsperioder och skattepliktiga händelser som avslutats respektive inträffat före den tidpunkt då skatteförfarandelagen enligt punkten 1 ska tillämpas för första gången.

Överklagandeförbudet i 22 kap. 2 § första stycket 4 den upphävda lagen gäller inte vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2010.

19. F-skatt och särskild A-skatt som enligt 11 kap. 3 § skattebetalningslagen ska debiteras senast den 18 januari 2011 ska för den som har ett brutet räkenskapsår som beskattningsår avse perioden från och med den 1 januari 2011 till och med beskattningsårets sista dag (förkortat inkomstår).

Skatten ska beräknas till en andel av den senast debiterade preliminära skatten som motsvarar det förkortade inkomstårets andel av ett helt inkomstår. Om den skattskyldige inte har debiterats någon preliminär skatt för inkomståret 2010 eller om det finns synnerliga skäl, ska beräkningen göras enligt preliminär taxering enligt 6 kap. 3 och 4 §§ skattebetalningslagen.

Skatten ska betalas med lika stora belopp i varje månad från och med det förkortade inkomstårets andra månad till och med månaden efter det förkortade inkomstårets utgång. De förfallodagar som anges i 16 kap. 5 § första stycket skattebetalningslagen ska gälla som sista dag för betalningen.

20. Vid beräkning av kostnadsränta på preliminär och slutlig skatt som avser 2011 eller 2012 års taxering gäller 19 kap. 4 och 5 §§ skattebetalningslagen med följande begränsningar:

a) ränta ska oavsett beloppets storlek beräknas enligt basräntan, dock lägst 1,25 procent,

b) ränta ska oavsett beloppets storlek beräknas från och med den 13 februari taxeringsåret, och

c) ränta ska beräknas till och med dagen för debiteringen av den preliminära skatten respektive dagen för grundläggande beslut om slutlig skatt.

Lagarna om särskild skattekontroll och kassaregister upphävs

21. Lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknads-handel m.m., lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher och lagen (2007:592) om kassaregister m.m. upphör att gälla vid utgången av 2010. De upphävda lagarna gäller dock fortfarande för kontroller som har inletts före utgången av 2010.

Överklagandeförbuden i 7 § andra stycket lagen om särskild skattekontroll av torg och marknadshandel m.m., 19 § första stycket lagen om särskild skattekontroll av vissa branscher och 32 § första stycket lagen om kassaregister m.m. gäller inte vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2010. Vitesförelägganden som meddelas efter den tidpunkten gäller omedelbart.

22. Vid utgången av 2010 upphör lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för 2011 och tidigare års taxeringar eller, om beskattningsåret är ett brutet räkenskapsår, 2012 och tidigare års taxeringar.

Överklagandeförbudet i 19 kap. 3 § den upphävda lagen gäller inte vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2010. Vitesförelägganden som meddelas efter den tidpunkten gäller omedelbart.

Lagen om allmänt ombud hos Skatteverket upphävs

23. Vid utgången av 2010 upphör lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket. Lagen gäller fortfarande för beslut som ska överklagas enligt äldre bestämmelser.

Lagen om deklarationsombud upphävs

24. Vid utgången av 2010 upphör lagen (2005:1117) om deklarationsombud.

Förkortade och förlängda räkenskapsår

25. Vid tillämpningen av punkterna 1, 8, 16, 19 och 22 ska vad som sägs om beskattningsår och redovisningsperioder som är brutna räkenskapsår även gälla beskattningsår och redovisningsperioder som består av ett räkenskapsår som är kortare eller längre än tolv månader och som påbörjas före och avslutas efter utgången av 2010.

Förslag till lag (0000:000) om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster från tredje land

Härigenom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster i de fall tjänsten tillhandahålls:

– av en näringsidkare som inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe i Sverige eller ett annat EG-land och inte heller är bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EG-land (*icke etablerad näringsidkare*),

– till en person som inte är näringsidkare men som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller ett annat EG-land.

Definitioner

2 § I denna lag förstås med

elektroniska tjänster: sådana tjänster som är elektroniska tjänster enligt 5 kap. 7 § andra stycket 12 mervärdesskattelagen (1994:200),

motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land: bestämmelser som gäller i ett annat EG-land och som har sin grund i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹, senast ändrat genom rådets direktiv 2008/117/EG², artikel 357–369 om särskild ordning för icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller icke beskattningsbara personer tjänster på elektronisk väg,

näringsidkare: den som självständigt bedriver en ekonomisk verksamhet, som anges i artikel 9 andra stycket i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, oberoende av syfte och resultat.

Beslutande myndighet

3 § Beslut enligt denna lag fattas av Skatteverket.

¹ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1–118 (Celex 32006L0112).

² EUT L 14, 20.1.2009, s. 7–9 (Celex 32008L0117).

Identifieringsbeslut

4 § Skatteverket ska fatta ett beslut om att identifiera en icke-etablerad näringsidkare som skyldig att redovisa och betala mervärdesskatt enligt bestämmelserna i denna lag (*identifieringsbeslut*) om

1. näringsidkaren ansöker om det,
2. mervärdesskatten avser tillhandahållanden av elektroniska tjänster som ska beskattas i Sverige eller i ett annat EG-land,
3. tjänsterna tillhandahålls en person som inte är näringsidkare men som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EG-land,
4. det inte redan fattats ett motsvarande identifieringsbeslut i ett annat EG-land, och
5. näringsidkaren inte är eller ska vara registrerad för mervärdesskatt i Sverige eller i ett annat EG-land.

5 § Den som ett identifieringsbeslut gäller ska inte redovisa och betala mervärdesskatt enligt skatteförfarandelagen (0000:000) för de tjänster som beslutet avser.

6 § Om den som är skattskyldig i Sverige för tjänster som omfattas av 4 § har ett identifieringsbeslut i ett annat EG-land, ska näringsidkaren redovisa och betala skatten enligt bestämmelserna i detta land.

7 § Skatteverket ska ge ett individuellt nummer (identifieringsnummer) till den som identifieringsbeslutet gäller.

8 § Om näringsidkarens verksamhet upphör eller ändras på ett sådant sätt att villkoren för att redovisa och betala mervärdesskatt enligt denna lag inte längre är uppfyllda, ska näringsidkaren underrätta Skatteverket om ändringen. Detsamma gäller om något annat förhållande som har tagits upp i en ansökan om identifiering har ändrats.

Återkallelse

9 § Skatteverket ska återkalla ett identifieringsbeslut om näringsidkaren

1. anmäler att denne inte längre tillhandahåller elektroniska tjänster eller det på annat sätt kan antas att denna verksamhet har upphört,
2. inte längre uppfyller villkoren i 4 §, eller
3. vid upprepade tillfällen har brutit mot bestämmelserna i detta kapitel.

Redovisning och betalning av mervärdesskatt

10 § Den som omfattas av ett identifieringsbeslut ska för varje redovisningsperiod lämna en e-handelsdeklaration.

Deklaration ska lämnas även om näringsidkaren inte har någon mervärdesskatt att redovisa för perioden.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

11 § En redovisningsperiod omfattar ett kalenderkvartal.

12 § En e-handelsdeklaration ska innehålla

1. identifieringsnumret,
2. följande uppgifter för Sverige eller varje annat EG-land där tillhandahållanden av elektroniska tjänster ska beskattas:
 - a) det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av ersättningsarna för dessa tjänster under redovisningsperioden,
 - b) det sammanlagda beloppet av mervärdesskatten på tjänsterna, och
 - c) tillämplig skattesats, samt
3. det sammanlagda beloppet av den mervärdesskatt som ska betalas för redovisningsperioden.

13 § Belopp som redovisas i en e-handelsdeklaration ska anges i euro.

14 § En e-handelsdeklaration ska ha kommit in till Skatteverket senast den 20 i månaden efter redovisningsperiodens utgång.

15 § Om en e-handelsdeklaration har lämnats, anses ett beslut om mervärdesskatten ha fattats i enlighet med deklARATIONEN. Detsamma gäller i fråga om en deklARATION som har lämnats till myndighet i ett annat EG-land i enlighet med bestämmelserna som gäller i detta land.

16 § Mervärdesskatt som ska redovisas i en e-handelsdeklaration ska ha betalats till Skatteverket senast den dag då deklARATIONEN ska ha kommit in.

Inbetalning ska göras genom insättning på Skatteverkets särskilda konto i euro för skatteinbetalningar som görs enligt denna lag. Skatten anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på kontot.

Omprövning

17 § Skatteverket ska ompröva ett beslut om identifiering eller återkallelse om den som beslutet gäller begär det, beslutet överklagas eller om det finns andra skäl.

Begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Om en fråga som avses i första stycket har avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol, får Skatteverket inte ompröva frågan. En fråga som har avgjorts av en länsrätt eller en kammarrätt genom beslut som fått laga kraft får dock omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett avgörande från Regeringsrätten eller EG-domstolen som har meddelats senare. Detsamma gäller ett avgörande från Regeringsrätten, om det avviker från rättstillämpningen i ett senare avgörande från EG-domstolen.

18 § Om Skatteverket på eget initiativ omprövar ett beslut som avses i 17 § första stycket, ska omprövningsbeslut meddelas senast tre veckor från den dag beslutet meddelades.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Ett omprövningsbeslut som är till fördel för den som beslutet gäller får meddelas även efter denna tid.

19 § Beslut om skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som redovisas enligt denna lag eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land omprövas enligt bestämmelserna i 66 kap. 2–8, 18, 20, 25–32 §§ skatteförfarandelagen (0000:000).

Överklagande

20 § Beslut om identifiering eller återkallelse får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den som beslutet gäller eller av det allmänna ombudet hos Skatteverket.

Överklagandet ska ha kommit in senast tre veckor från den dag beslutet meddelades.

Vid överklagande av beslut som avses i första stycket gäller bestämmelserna i 67 kap. 2 §, 5 § 3, 19–22 §§, 26 § 1, 27 § och 29–38 §§ skatteförfarandelagen (0000:000).

21 § Beslut om mervärdesskatt som redovisas enligt denna lag eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den som beslutet gäller eller av det allmänna ombudet hos Skatteverket.

Vid överklagande av beslut som avses i första stycket gäller bestämmelserna i 67 kap. 2 § andra stycket, 5, 7, och 13–14 §§, 19–25 §§, 26 § 1 och 27–38 §§ i skatteförfarandelagen (0000:000).

Förfarandet i övrigt

22 § I fråga om identifiering och återkallelse tillämpas bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. uppgifter som lämnas för någon annans räkning i 4 kap. 1 och 2 §§,
2. omprövningsbegäran i rätt tid till domstol i 66 kap. 16 §, och
3. besluts verkställbarhet i 68 kap. 1 §.

23 § I ärenden och mål om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt enligt denna lag eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land tillämpas även bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. uppgifter som lämnas för någon annans räkning i 4 kap. 1 och 2 §§,
2. föreläggande i 37 kap. 9–10 §§,
3. ersättning för kostnader för biträde i 40 kap.,
5. Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera i 41 kap. 2 och 3 §§,
6. revision i 42 kap.,
7. bevissäkring i 45 kap.,

8. betalningssäkring i 46 kap.,
9. handlingar och uppgifter som inte får granskas i 47 kap.,
10. ansvar för skatter och avgifter i 59 kap. 13, 16, 17, 21, 39 och 40 §§,
11. beslut om befrielse från arbetsgivaravgifter, skatteavdrag, mervärdesskatt och punktskatt i 60 kap.,
12. betalning av skatter och avgifter i 62 kap. 8 och 18 §§,
13. anstånd med betalning av skatter och avgifter i 63 kap. 2, 4–10, 15 och 16 §§,
14. återbetalning av skatter och avgifter i 64 kap. 10 § första stycket,
15. omprövning av flera redovisningsperioder i 66 kap. 33 §,
16. besluts verkställbarhet i 68 kap.,
17. verkställighet av beslut om tvångsåtgärder i 69 kap.,
18. indrivning i 70 kap., och
19. övriga bestämmelser om verkställighet i 71 kap.

24 § Indrivning får inte begäras av ett belopp som omfattas av anstånd.

25 § Om Skatteverket begär det, ska näringsidkaren göra sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § skatteförfarandelagen (0000:000) tillgängligt på elektronisk väg.

Underlaget ska bevaras i tio år efter utgången av det år då den transaktion som underlaget avser utfördes.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas för redovisningsperioder som påbörjas efter utgången av 2010.

2. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 23 § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2010.

Härigenom föreskrivs att 1, 23, 24, 27, 29 och 30 §§ kupongskattelagen (1970:624) ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*1 §¹

Kupongskatt *skall* betalas enligt denna lag till staten för utdelning av annat slag än som avses i 42 kap. 16 § inkomstskattelagen (1999:1229) på aktie i svenskt aktiebolag.

Vad i denna lag sägs om aktie i svenskt aktiebolag gäller även aktie i europabolag med säte i Sverige och andel i svensk investeringsfond.

Kupongskatt *ska* betalas enligt denna lag till staten för utdelning av annat slag än som avses i 42 kap. 16 § inkomstskattelagen (1999:1229) på aktie i svenskt aktiebolag.

I ärenden och mål om kupongskatt gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. ersättning för kostnader för biträde i 40 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §,

2. bevissäkring i 45 kap., 68 kap. 1 och 3 §§ samt 69 kap. 1–12 och 16 §§,

3. betalningssäkring i 46 kap. 68 kap. 1 § och 69 kap. 13–16 §§, och

4. handlingar och uppgifter som inte får granskas i 47 kap.

23 §²

Försummar aktiebolag annan skyldighet enligt denna lag än skyldigheten att innehålla eller inbetala kupongskatt i föreskriven tid eller ordning, kan Skatteverket förelägga bolaget att vid vite fullgöra förstnämnda skyldighet. Fråga om utdömande av vite prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

I fråga om vite enligt första stycket gäller i övrigt 6 kap. 2 § samt 7 kap. 1 och 2 §§ taxeringslagen (1990:324).

¹ Senaste lydelse 2004:495.

² Senaste lydelse 2003:647.

24 §³

För kontroll av kupongskatten kan Skatteverket meddela beslut om skatterevision hos aktiebolag. Därvid gäller *i tillämpliga delar* bestämmelserna i *taxeringslagen (1990:324) om taxeringsrevision*.

För kontroll av kupongskatten kan Skatteverket meddela beslut om skatterevision hos aktiebolag. Därvid gäller bestämmelserna *om revision i 42 kap. skatteförfarandelagen (0000:000)*.

27 §⁴

Har i annat fall än som avses i 9 eller 16 § kupongskatt innehållits fastän skattskyldighet ej förelegat eller har kupongskatt innehållits med högre belopp än vad som *skall* erläggas enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning, har den utdelningsberättigade rätt till återbetalning av vad som innehållits för mycket.

Har i annat fall än som avses i 9 eller 16 § kupongskatt innehållits fastän skattskyldighet ej förelegat eller har kupongskatt innehållits med högre belopp än vad som *ska* erläggas enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning, har den utdelningsberättigade rätt till återbetalning av vad som innehållits för mycket.

Rätt till återbetalning föreligger även

– om aktie förlorat sitt värde till följd av att bolaget upplösts genom likvidation inom två år efter det att sådan utbetalning som avses i 2 § andra stycket 2 eller 3 blivit tillgänglig för lyftning,

– vid återbetalning till aktieägare enligt aktiebolagslagen (2005:551) i samband med minskning av aktiekapitalet som genomförts med indragning av aktier,

– vid återbetalning till aktieägare enligt försäkringsrörelselagen (1982:713) i samband med minskning av aktiekapitalet som genomförts genom inlösen av aktier, och

– vid utbetalning till aktieägare vid bolagets förvärv av egna aktier genom ett förvärvserbjudande som har riktats till samtliga aktieägare eller samtliga ägare till aktier av ett visst slag.

Underlaget för kupongskatten *skall* i de fall som avses i andra stycket beräknas på ett belopp som svarar mot skillnaden mellan utbetalningen till aktieägaren och dennes anskaffningskostnad för aktierna. Har aktierna förvärvats som fusionsvederlag eller delningsvederlag *skall* som anskaffningskostnad för aktierna anses den anskaffningskostnad som aktieägaren hade för aktierna i det överlåtande aktiebolaget. För marknadsnoterade aktier får anskaffningskostnaden i stället be-

Underlaget för kupongskatten *ska* i de fall som avses i andra stycket beräknas på ett belopp som svarar mot skillnaden mellan utbetalningen till aktieägaren och dennes anskaffningskostnad för aktierna. Har aktierna förvärvats som fusionsvederlag eller delningsvederlag *ska* som anskaffningskostnad för aktierna anses den anskaffningskostnad som aktieägaren hade för aktierna i det överlåtande aktiebolaget. För marknadsnoterade aktier får anskaffningskostnaden i stället be-

³ Senaste lydelse 2003:647.

⁴ Senaste lydelse 2005:1141.

stämmas till 20 procent av utbetalningen.

Ansökan om återbetalning *skall* göras skriftligen hos Skatteverket senast vid utgången av femte kalenderåret efter utdelningstillfället.

Vid ansökningshandlingen *skall* fogas intyg eller annan utredning om att kupongskatt innehållits för sökanden liksom utredning till styrkande av att skattskyldighet ej föreligger för honom.

Beslut rörande återbetalning får anstå intill dess fråga om skattskyldighet för utdelningen enligt inkomstskattelagen (1999:1229) slutligen prövats.

Föreligger de förutsättningar för återbetalning som anges i första stycket först sedan länsrätt, kammarrätt eller Regeringsrätten meddelat beslut angående utdelningsbeloppet eller efter det att utdelningsberättigad åsatts eftertaxering för detsamma, kan ansökan om återbetalning göras hos Skatteverket senast inom ett år efter det beslutet meddelades eller eftertaxeringen skedde.

Är den som har rätt till återbetalning av kupongskatt skyldig att betala skatt enligt denna lag eller *skattebetalningslagen (1997:483)*, gäller 18 kap. *skattebetalningslagen i tillämpliga delar.*

stämmas till 20 procent av utbetalningen.

Ansökan om återbetalning *ska* göras skriftligen hos Skatteverket senast vid utgången av femte kalenderåret efter utdelningstillfället.

Vid ansökningshandlingen *ska* fogas intyg eller annan utredning om att kupongskatt innehållits för sökanden liksom utredning till styrkande av att skattskyldighet ej föreligger för honom.

Är den som har rätt till återbetalning av kupongskatt skyldig att betala skatt enligt denna lag eller *skatteförfarandelagen (0000:000)*, gäller 64 kap. samt 71 kap. 2 § första stycket och 3 § *skatteförfarandelagen.*

Är den som har rätt till återbetalning av kupongskatt skyldig att betala skatt enligt denna lag eller *skatteförfarandelagen (0000:000)*, gäller 64 kap. samt 71 kap. 2 § första stycket och 3 § *skatteförfarandelagen.*

29 §⁵

Beslut av Skatteverket enligt denna lag *utom i fråga om vite* får hos länsrätten överklagas av den som beslutet rör och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Ett överklagande av den som beslutet rör *skall* ha kommit in inom två månader från den dag då denne fick del av beslutet. Ett överklagande av det allmänna ombudet *skall* ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Skatteverkets beslut enligt 22 § första stycket eller 24 § får inte överklagas.

Beslut av Skatteverket enligt denna lag får hos länsrätten överklagas av den som beslutet rör och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Ett överklagande av den som beslutet rör *ska* ha kommit in inom två månader från den dag då denne fick del av beslutet. Ett överklagande av det allmänna ombudet *ska* ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

⁵ Senaste lydelse 2003:647.

30 §⁶

Bestämmelserna i 6 kap. *taxeringslagen (1990:324)* om överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag.

Bestämmelserna i 6 kap. 9 a § taxeringslagen gäller för det allmänna ombudets överklagande av Skatteverkets beslut.

Bestämmelserna i 67 kap. *skatteförfarandelagen (0000:000)* om överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas på utdelning som lämnas efter utgången av 2010.

2. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 1 § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2010.

3. De nya lydelseerna av 23 och 29 §§ tillämpas på vitesförlägganden som meddelas efter utgången av 2010.

⁶ Senaste lydelse 2003:647.

Härigenom föreskrivs att 6, 7 och 12 §§ skattebrottslagen (1971:69) ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*6 §¹

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra skyldighet att göra skatteavdrag på sätt som föreskrivs i *skattebetalningslagen (1997:483)* döms för skatteavdragsbrott till böter eller fängelse i högst ett år.

I ringa fall *skall* inte dömas till ansvar enligt första stycket.

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra skyldighet att göra skatteavdrag på sätt som föreskrivs i *skatteförfarandelagen (0000:000)* döms för skatteavdragsbrott till böter eller fängelse i högst ett år.

I ringa fall *ska* inte dömas till ansvar enligt första stycket

7 §²

Den som, i annat fall än som avses i 2 §, på annat sätt än muntligen uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till

1. myndighet, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldigheten för honom eller annan att betala skatt,

2. någon som är skyldig att för honom innehålla skatt eller lämna kontrolluppgift eller motsvarande underrättelse, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldighetens fullgörande eller för skyldigheten för honom eller annan att betala skatt,

döms för *skatteredovisningsbrott* till böter eller fängelse i högst sex månader.

Detsamma gäller den som, i annat fall än som avses i 2 §, uppsåtligen underlåter att lämna en föreskriven uppgift angående sådant förhållande som anges i första stycket 1 eller 2 till någon som avses där. Detta gäller dock endast under förutsättning att uppgiften *skall* lämnas utan föreläggande eller anmaning och inte avser egen *självdeklaration*.

I ringa fall *skall* inte dömas till ansvar enligt första eller andra stycket.

Detsamma gäller den som, i annat fall än som avses i 2 §, uppsåtligen underlåter att lämna en föreskriven uppgift angående sådant förhållande som anges i första stycket 1 eller 2 till någon som avses där. Detta gäller dock endast under förutsättning att uppgiften *ska* lämnas utan föreläggande eller anmaning och inte avser egen *deklarationsskyldighet för inkomst*.

I ringa fall *ska* inte dömas till ansvar enligt första eller andra stycket.

¹ Senaste lydelse 1997:486.

² Senaste lydelse 1996:658.

12 §³

Den som *frivilligt* vidtar åtgärd som leder till att skatten kan påföras, tillgodoräknas eller återbetalas med rätt belopp, döms inte till ansvar enligt 2–8 §.

Ansvar enligt 10 § inträder inte för den som *frivilligt* uppfyller skyldighet som där avses.

Den som *på eget initiativ* vidtar åtgärd som leder till att skatten kan påföras, tillgodoräknas eller återbetalas med rätt belopp, döms inte till ansvar enligt 2–8 §§.

Ansvar enligt 10 § inträder inte för den som *på eget initiativ* uppfyller skyldighet som där avses.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas på brott som begås efter utgången av 2010.

2. Den nya lydelsen av 12 § ska dock tillämpas på åtgärder som vidtas från ikraftträdandet.

³ Senaste lydelse 1996:658.

Härigenom föreskrivs att 34 § förvaltningsprocesslagen (1971:291) ska ha följande lydelse.

34 §¹

Mot beslut, som ej innebär att målet avgöres, får talan föras endast i samband med talan mot beslut i själva målet. Talan får dock föras särskilt när rätten

1. ogillat invändning om jäv mot ledamot av rätten eller invändning om att hinder föreligger för talans prövning,

2. avvisat ombud eller biträde,

3. förordnat rörande saken i avvaktan på målets avgörande,

4. förelagt någon att medverka på annat sätt än genom inställelse inför rätten och underlåtenhet att iakttaga föreläggandet kan medföra särskild påföljd för honom,

5. utdömt vite eller annan påföljd för underlåtenhet att iakttaga föreläggande eller ådömt straff för förseelse i förfarandet eller ålagt vittne eller sakkunnig att ersätta kostnad som vållats genom försummelse eller tredska,

6. förordnat angående undersökning eller omhändertagande av person eller egendom eller om annan liknande åtgärd,

7. förordnat angående ersättning för någons medverkan i målet,

7. förordnat angående ersättning för någons medverkan i målet *eller*

8. utlåtit sig i annat fall än som avses i 7 i fråga som gäller rätts-
hjälp enligt rättshjälpslagen
(1996:1619) eller i fråga om
offentligt biträde enligt lagen
(1996:1620) om offentligt biträde
eller

8. utlåtit sig i annat fall än som avses i 7 i fråga som gäller rätts-
hjälp enligt rättshjälpslagen
(1996:1619) eller i fråga om
offentligt biträde enligt lagen
(1996:1620) om offentligt biträde.

9. beslutat i fråga om förlängning av tidsfrist enligt 7 § första stycket lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

Mot beslut, varigenom mål återförvisas till lägre instans, får talan föras endast om beslutet innefattar avgörande av fråga, som inverkar på målets utgång.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Äldre föreskrifter gäller dock fortfarande för beslut som meddelas enligt 7 § första stycket den upphävda lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

¹ Senaste lydelse 1996:1635.

Härigenom föreskrivs i fråga om fastighetstaxeringslagen (1979:1152)¹
dels att 18 kap. 13 § ska upphöra att gälla,
dels att 17 kap. 3 § och 18 kap. 46 § ska ha följande lydelse,
dels att det i lagen ska införas nio nya paragrafer, 17 kap. 3 a–3 h och
7 §§, samt en ny rubrik närmast före 17 kap. 7 § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 kap.

3 §²

Skattenämnd enligt taxeringslagen (1990:324) utgör skattenämnd vid tillämpning av denna lag.

Vid varje skattekontor finns en skattenämnd.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att en skattenämnd ska bestå av flera avdelningar. Bestämmelserna om skattenämnd gäller även avdelning.

3 a §

Taxeringsärende avgörs i skattenämnd, om ärendet

1. avser omprövning av en tvistig fråga och nämnden inte tidigare prövat de omständigheter och bevis den skattskyldige åberopar,

2. avser en skälighets- eller bedömningsfråga av väsentlig ekonomisk betydelse för den skattskyldige,

3. av någon annan särskild anledning bör prövas i skattenämnd.

3 b §

I skattenämnd finns ordförande, vice ordförande och övriga ledamöter. Om nämnden består av flera avdelningar, ska det finnas en ordförande för varje avdelning. Regeringen eller den myndighet

¹ Senaste lydelse av 18 kap. 13 § 1990:379.

² Senaste lydelse 1993:1193.

som regeringen bestämmer fastställer antalet vice ordförande vid varje skattekontor.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

3 c §

Ordföranden och vice ordföranden i skattenämnden ska vara tjänstemän vid Skatteverket. De förordnas av verket för högst fyra år i taget.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer det antal övriga ledamöter i skattenämnden som ska finnas vid varje skattekontor. Sådana ledamöter väljs för högst fyra år. För val av dessa ledamöter gäller bestämmelserna i 3 e–3 g §§.

3 d §

Skattenämnden är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och tre övriga ledamöter är närvarande. Nämnden är dock beslutför med tre ledamöter, bland dem ordföranden eller vice ordföranden, om de är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden eller vice ordföranden och fem övriga ledamöter får inte delta i behandlingen av ett ärende.

3 e §

Val av ledamot till skattenämnd vid skattekontor förrättas av landstingsfullmäktige i det landsting där skattekontoret är beläget. Val av ledamot i skattenämnd vid skattekontor i Gotlands län förrättas av kommunfullmäktige i Gotlands kommun.

Om skattekontorets beslutande arbetsenheter är belägna inom flera landsting eller inom ett eller flera landsting och Gotlands kommun, ska ledamöter väljas av landstingsfullmäktige respektive kommunfullmäktige i proportion till folkmängden i de kommuner där skattekontorets beslutande arbetsenheter är belägna.

Valet ska vara proportionellt, om det begärs av minst så många ledamöter som motsvarar den kvot som erhålls om antalet närvarande ledamöter delas med det antal personer valet avser, ökat med 1. Om kvoten är ett brutet tal, ska den avrundas till närmast högre hela tal. I lagen (1992:339) om proportionellt valsätt finns särskilda föreskrifter om förfarandet.

Vid val av ledamöter ska eftersträvas att lekmanakåren får en allsidig sammansättning med hänsyn till ledamöternas ålder, kön och yrke.

3 f §

Valbar till ledamot i skattnämnd är den som har rösträtt vid val av kommunfullmäktige och inte har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Tjänsteman vid Skatteverket eller allmän förvaltningsdomstol eller nämndeman i allmän förvaltningsdomstol får inte väljas till ledamot i skattnämnd.

Den som har fyllt sextio år eller uppger giltigt hinder är inte skyldig att ta emot uppdrag som ledamot.

Skatteverket ska pröva den valdes behörighet.

3 g §

Den som har fyllt sextio år har rätt att frånträda uppdrag att vara ledamot. Skatteverket får entlediga en ledamot som visar giltigt hinder. Om en ledamot inte längre är valbar, upphör uppdraget.

När ett uppdrag blir ledigt, utses en ny ledamot för den tid som återstår. Om antalet valda ledamöter ändras, får en nytillträdande ledamot utses för kortare tid än fyra år.

3 h §

Landstingsfullmäktige får besluta att av landtingets medel ska till de landstingsvalda ledamöterna i skattenämnd betalas arvoden, reseersättningar, traktementen och andra ekonomiska förmåner enligt de grunder som gäller enligt 4 kap. 14 § kommunallagen (1991:900). Kommunfullmäktige har motsvarande rätt i fråga om de kommunvalda ledamöterna.

Ersättning för kostnader för biträde

7 §

I ärenden och mål om enligt denna lag gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen om ersättning för kostnader för biträde i 40 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §.

18 kap.46 §³

Bestämmelserna i denna lag om omprövning och överklagande av beslut om fastighetstaxering gäller i tillämpliga delar för beslut om förseningsavgift.

I fråga om debitering och betalning av förseningsavgift enligt denna lag gäller bestämmelserna i *skattebetalningslagen* (1997:483).

I fråga om debitering och betalning av förseningsavgift enligt denna lag gäller bestämmelserna *om debitering och betalning av förseningsavgift i skatteförfarandelagen* (0000:000).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 17 kap. 7 § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2010.

³ Senaste lydelse 2003:230.

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter ska införas en ny paragraf, 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a §

I ärenden och mål om skatt och avgift enligt denna lag gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen om

1. ersättning för kostnader för biträde i 40 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §, samt

2. betalningssäkring i 46 kap., 68 kap. 1 § och 69 kap. 13–16 §§.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas på förvärv och inteckningar som hänför sig till tid efter utgången av 2010.

2. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 3 a § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2010.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.¹

dels att 15 § ska upphöra att gälla,

dels att 4, 12 och 14 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §²

Ärenden om skatt enligt denna lag prövas av Skatteverket.

I ärenden och mål om skatt enligt denna lag gäller bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 40 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 § skatteförfarandelagen (0000:000).

12 §³

För kontroll beträffande skatten kan Skatteverket meddela beslut om skatterevision hos kreditinstitutet. Därvid gäller *i tillämpliga delar* bestämmelserna i *taxeringslagen (1990:324) om taxeringsrevision*.

För kontroll beträffande skatten kan Skatteverket meddela beslut om skatterevision hos kreditinstitutet.

Vid revision enligt första stycket gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. revision i 42 kap.,

2. vite i 44 kap.1, 4 och 5 §§,

3. bevissäkring i 45 kap, 68 kap.

1 och 3 §§ samt 69 kap. 1–12 och 16 §§,

4. handlingar och uppgifter som inte får granskas i 47 kap.

14 §⁴

Bestämmelserna i 6 kap. *taxeringslagen (1990:324)* om överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut gäller *i tillämpliga delar* för mål enligt denna lag. *Bestämmelserna i 6 kap. 9 a § taxeringslagen gäller för det allmänna ombudets överklagande av Skatteverkets beslut.*

Bestämmelserna i 67 kap. *skatteförfarandelagen (0000:000)* om överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut gäller för mål enligt denna lag.

¹ Senaste lydelse av 15 § 2003:541.

² Senaste lydelse 2003:656.

³ Senaste lydelse 2004:433.

⁴ Senaste lydelse 2003:656.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas på ränta som gottskrivs efter utgången av 2010.

2. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 4 § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2010.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta¹

dels att 8–10, 12–14, 17 och 21 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 8, 9, 17 och 21 §§ samt rubriken närmast efter 18 § ska utgå,

dels att 2 och 20 §§ samt rubriken närmast för 20 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) och *skattebetalningslagen* (1997:483) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. I denna lag avses med bosatt utomlands: om fysisk person att denne är begränsat skattskyldig, samt med hemmahörande i utlandet: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här.

Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

I denna lag avses med

bosatt utomlands: om fysisk person att denne är begränsat skattskyldig,

hemmahörande i utlandet: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här,

arbetsgivare: den som betalar ut ersättning för arbete.

¹ Senaste lydelse av

8 § 2003:701

9 § 2004:1140

9 a § 2004:1140

9 b § 2004:1140

9 c § 2004:1140

10 § 2004:1140

12 § 2000:52

12 a § 2000:52

14 § 2003:701

17 § 2004:1140

21 § 2004:1140

20 §²

Har särskild inkomstskatt inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som inbetalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbärs. Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

Vid återbetalning gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 och 9 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om det följer av avtal för undvikande av dubbelbeskattning att Sverige som källstat skall medge avräkning för den skatt som betalats i den andra avtalslutande staten av skattskyldig med hemvist där för inkomst som är skattepliktig enligt denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i denna andra stat på inkomsten. Detta belopp får dock inte överstiga den särskilda inkomstskatten på inkomsten i fråga. Vid ansökan om sådan återbetalning av skatt skall fogas intyg eller annan utredning om den särskilda inkomstskatt respektive den utländska skatt som erlagts på inkomsten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången på inkomster som uppbärs efter utgången av 2010.

² Senaste lydelse 2004:1140.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.¹

dels att 22 § ska upphöra att gälla,

dels att 2, 12, 20 och 23 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagna lydelse

2 §²

Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) och *skattebetalningslagen* (1997:483) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) och *skatteförfarandelagen* (0000:000) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

2 a §

I ärenden och mål om skatt och avgift enligt denna lag gäller bestämmelserna om ersättning för kostnader i ärenden och mål i 40 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 § i skatteförfarandelagen (0000:000).

12 §³

Den som betalar ut ersättning till artist, idrottsman eller artistföretag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag, *skall* göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt.

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, *skall* skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 kap. 14–17 §§ *skattebetalningslagen* (1997:483).

Den som betalar ut ersättning till artist, idrottsman eller artistföretag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag, *ska* göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt.

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, *ska* skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 11 kap. 9–11 §§ *skatteförfarandelagen* (0000:000).

¹ Senaste lydelse av 22 § 1993:466.

² Senaste lydelse 1999:1272.

³ Senaste lydelse 1997:483.

Om den kontanta ersättningen inte är så stor att föreskrivet avdrag kan göras, är utbetalaren betalaningsansvarig för mellanskillnaden, så som om skatteavdrag gjorts.

20 §⁴

Har särskild inkomstskatt inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som inbetalats för mycket.

Ansökan om återbetalning *skall* göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbars. Vid ansökningshandlingen *skall* fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

På vad som återbetalats enligt första stycket beräknas ränta enligt vad som föreskrivs i 19 kap. 12 och 14 §§ *skattebetalningslagen* (1997:483). I övrigt gäller i *tillämpliga delar* vad som sägs i 18 kap. 8–9 §§ samma lag.

Ansökan om återbetalning *ska* göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbars. Vid ansökningshandlingen *ska* fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

På vad som återbetalats enligt första stycket beräknas ränta enligt vad som föreskrivs i 65 kap. 4 § *andra stycket* och 17 § *första stycket* *skatteförordningen* (0000:000). I övrigt gäller vad som sägs i 71 kap. 2 § *första stycket* och 3 § samma lag.

23 §⁵

I fråga om särskild inkomstskatt gäller i *tillämpliga delar* vad som sägs om ansvar för skatt i 12 kap., om utredning i *skatteärenden* i 14 kap., om *skattetillägg* och *förseningsavgift* i 15 kap., om *anstånd med inbetalning av skatt* i 17 kap., om *indrivning* i 20 kap., om *omprövning* i 21 kap., om *överklagande* i 22 kap. och om *övriga bestämmelser* i 23 kap. *skattebetalningslagen* (1997:483). Vad som där sägs om *arbetsgivare* skall då gälla den som är *redovisningskyldig* enligt 14 § denna lag. Med *skattedeklaration avses* enligt denna lag *redovisning* enligt 14 §.

I fråga om särskild inkomstskatt och *dröjsmålsavgift* gäller *bestämmelserna i skatteförordningen* (0000:000) om

1. *uppgiftsskyldiga företrädare* i 5 kap.,
2. *ombud* i 6 kap.,
3. *föreläggande* i 37 kap. 6 och 9–10 §§,
4. *dokumentationsskyldighet* i 39 kap. 3 §,
5. *Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera* i 41 kap. 1–3 §§,
6. *revision* i 42 kap.,
7. *vite* i 44 kap.,
8. *bevissäkring* i 45 kap.,
9. *betalningssäkring* i 46 kap.,
10. *handlingar och uppgifter som inte får granskas* i 47 kap.,

⁴ Senaste lydelse 1997:498.

⁵ Senaste lydelse 2003:658.

11. förseningsavgift i 48 kap.,
12. skattetillägg i 49 kap.,
13. befrielse från särskilda avgifter i 51 kap.,
14. beslut om särskilda avgifter i 52 kap.,
15. anstånd med betalning av skatter och avgifter i 63 kap.,
16. omprövning i 66 kap.,
17. överklagande i 67 kap.,
18. besluts verkställighet i 68 kap.,
19. verkställighet av beslut om tvångsåtgärder i 69 kap.,
20. indrivning i 70 kap., och
21. övriga bestämmelser om verkställighet i 71 kap. 1–3 §§.

Vid tillämpningen av första stycket ska vad som sägs om skattedeklaration och beskattningsår i stället gälla redovisning enligt 14 § och det år under vilket ersättningen har betalats ut.

Bestämmelser om kontrolluppgifter finns i 12 kap. 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Om särskild inkomstskatt inte betalas inom den tid som anges i 14 §, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

Bestämmelser om kontrolluppgifter finns i 23 kap. 2 § skatteförfarandelagen.

Om särskild inkomstskatt inte betalas inom den tid som anges i 14 §, ska dröjsmålsavgift tas ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas på inkomster som uppstår efter utgången av 2010.

2. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 2 a § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2010.

3. De nya bestämmelserna om anstånd med betalning av skatter och avgifter i 23 § tillämpas från ikraftträdandet.

4. De nya bestämmelserna i 23 § om skattetillägg och om befrielse från sådant tillägg ska, i fråga om hänvisningarna till 49 kap. 10 § 1 och 15 § första stycket 2 b samt 51 kap. 1 § skatteförfarandelagen, tillämpas från ikraftträdandet i fråga om uppgifter som ska lämnas efter utgången av 2010. Hänvisningen till 49 kap. 10 § 2 skatteförfarandelagen ska tillämpas på åtgärder som vidtas från ikraftträdandet. Hänvisningen till 51 kap. 1 § skatteförfarandelagen ska även tillämpas på skatteavdrag som ska göras efter utgången av 2010.

5. Den nya lydelsen av 23 § tillämpas på vitesförlägganden som meddelas efter utgången av 2010.

Häri genom föreskrivs i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)¹
dels att 19 kap. 13 § ska upphöra att gälla,
dels att 6 kap. 2 §, 7 kap. 4 §, 8 kap. 1 a §, 9 kap. 11 §, 9 a kap. 11 §,
10 kap. 4 a §, 13 kap. 1, 15 a, 23 a och 27 §§, 19 kap. 1, 12, och 15 §§,
20 kap. 1 § samt 22 kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att det i 11 kap. ska införas två nya paragrafer, 11 kap. 12 och
13 §§, samt närmast före 11 kap. 12 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagna lydelse

6 kap.

2 §²

En delägare i ett enkelt bolag eller i ett partrederi är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget eller rederiet. I 23 kap. 3 § *skattebetalningslagen (1997:483)* finns bestämmelser om att Skatteverket får besluta att en av delägarna skall svara för redovisningen och betalningen av mervärdesskatt.

En delägare i ett enkelt bolag eller i ett partrederi är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget eller rederiet. I 5 kap. 3 § *skatteförfarandelagen (0000:000)* finns bestämmelser om att Skatteverket får besluta att en av delägarna ska svara för redovisningen och betalningen av mervärdesskatt.

7 kap.

4 §³

Vid uttag i form av användande av personbil för privat ändamål enligt 2 kap. 5 § första stycket 3 utgörs det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet av det värde som enligt 9 kap. 2 § *skattebetalningslagen (1997:483)* har bestämts i fråga om tillhandahållandet av bilförmåner åt anställda. När det gäller den skattskyldiges eget nyttjande får Skatteverket på ansökan bestämma det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet enligt de grunder som anges i 9 kap. 2 § *skattebetalningslagen*. Detsamma gäller i fråga om delägare i handelsbolag.

Vid uttag i form av användande av personbil för privat ändamål enligt 2 kap. 5 § första stycket 3 utgörs det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet av det värde som enligt 2 kap. 10 a–10 c §§ *socialavgiftslagen (2000:980)* har bestämts i fråga om tillhandahållandet av bilförmåner åt anställda. När det gäller den skattskyldiges eget nyttjande får Skatteverket på ansökan bestämma det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet enligt de grunder som anges i 2 kap. 10 a–10 c §§ *socialavgiftslagen (2000:980)*. Detsamma gäller i fråga om delägare i handelsbolag.

¹ Senaste lydelse av 19 kap. 13 § 1997:502.

² Senaste lydelse 2003:659.

³ Senaste lydelse 2007:1376.

8 kap.

1 a §⁴

Den som redovisar mervärdes- skatt enligt *bestämmelserna i 10 a kap. skattebetalningslagen (1997:483) för elektroniska tjänster eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land* har inte rätt till avdrag för ingående skatt. I 10 kap. 4 a § finns bestämmelser om återbetalning av ingående skatt i dessa fall.

Den som redovisar mervärdes- skatt enligt *lagen (0000:000) om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster från tredje land* har inte rätt till avdrag för ingående skatt. I 10 kap. 4 a § finns bestämmelser om återbetalning av ingående skatt i dessa fall.

9 kap.

11 §⁵

Om frivillig skattskyldighet som beslutats enligt 2 § upphör innan någon skattepliktig uthyrning eller annan upplåtelse kommit till stånd *skall* jämkning ske vid ett enda tillfälle och avse återstoden av korrigeringstiden. Dessutom *skall* ingående skatt, som hänför sig till tiden mellan beslutet om frivillig skattskyldighet och dennes upphörande, betalas till staten. På jämnings- och skattebelopp *skall* kostnadsränta betalas. Räntan *skall* motsvara den av regeringen fastställda basräntan enligt *19 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483)* och löpa från och med dagen för återbetalning av den ingående skatten till fastighetsägaren.

Om frivillig skattskyldighet som beslutats enligt 2 § upphör innan någon skattepliktig uthyrning eller annan upplåtelse kommit till stånd *ska* jämkning ske vid ett enda tillfälle och avse återstoden av korrigeringstiden. Dessutom *ska* ingående skatt, som hänför sig till tiden mellan beslutet om frivillig skattskyldighet och dennes upphörande, betalas till staten. På jämnings- och skattebelopp *ska* kostnadsränta betalas. Räntan *ska* motsvara den av regeringen fastställda basräntan enligt *65 kap. 3 § skatteförfarandelagen (0000:000)* och löpa från och med dagen för återbetalning av den ingående skatten till fastighetsägaren.

När avdragsrätt föreligger enligt 8 § andra stycket beräknas korrigeringstiden från ingången av det räkenskapsår under vilket avdragsrätten inträtt.

9 a kap.

11 §⁶

När flera varor köps eller säljs samtidigt utan att de enskilda varornas pris är känt, utgörs beskattningsunderlaget av den sammanlagda vinstmarginalen,

När flera varor köps eller säljs samtidigt utan att de enskilda varornas pris är känt, utgörs beskattningsunderlaget av den sammanlagda vinstmarginalen,

⁴ Senaste lydelse 2003:220.

⁵ Senaste lydelse 2000:500.

⁶ Senaste lydelse 2001:1169.

minskad med den mervärdesskatt som hänför sig till vinstmarginalen, för sådana varor under redovisningsperioden enligt 10 kap. *skattebetalningslagen* (1997:483), om inte annat följer av tredje stycket. Om olika skattesatser är tillämpliga, *skall* beskattningsunderlaget fördelas efter skattesats. Fördelningen får om så erfordras bestämmas genom uppdelning efter skäligen grund.

Om inköp eller försäljningar av varor enligt första stycket utgör den huvudsakliga delen av en återförsäljares inköp eller försäljningar under redovisningsperioden, får även andra omsättningar som avses i 1 eller 2 § ingå i beskattningsunderlag enligt första stycket.

Första och andra styckena gäller i fråga om motorfordon endast om de förvärvats för att efter skrotning säljas i delar.

10 kap. 4 a §⁷

Den som redovisar mervärdesskatt enligt *bestämmelserna i 10 a kap. skattebetalningslagen* (1997:483) för elektroniska tjänster eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land har på ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt avseende förvärv eller import som hänför sig till omsättning av de elektroniska tjänsterna i Sverige, om inte annat följer av tredje stycket.

Vad som föreskrivs i 3 och 4 §§ gäller också för den som har rätt till återbetalning enligt första stycket.

Rätten till återbetalning enligt första stycket gäller dock inte om den ingående skatten avser förvärv eller import som omfattas av begränsningar i avdragsrätten enligt 8 kap. 9, 15 eller 16 §.

11 kap.

Särskilda regler om bevarande av fakturor

12 §

Den som enligt bestämmelserna i detta kapitel ska säkerställa att

⁷ Senaste lydelse 2003:220.

faktura utfärdas är även skyldig att säkerställa att ett exemplar av fakturan bevaras. Skyldigheten att bevara ett exemplar av fakturan gäller även fakturor som en näringsidkare tagit emot.

Den som avses i första stycket ska även säkerställa att uppgifterna i fakturor som lagras i elektronisk form är oförändrade och läsbara under hela lagringstiden.

Med bevarande av fakturor på elektronisk väg avses bevarande av data via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska hjälpmedel.

13 §

I bokföringslagen (1999:1078) finns bestämmelser om arkivering av räkenskapsinformation för fysiska och juridiska personer som är bokföringsskyldiga.

För den som inte är bokföringsskyldig, men som omfattas av skyldigheten att bevara fakturor enligt 12 §, ska bestämmelserna om former för bevarande av fakturor i 7 kap. 1 § andra stycket och 6 § bokföringslagen samt platsen för bevarande av fakturor enligt 7 kap. 2–4 §§ bokföringslagen tillämpas.

13 kap.

1 §⁸

I 10 och 10 a kap. skattebetalningslagen (1997:483) samt i lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt. ytterligare bestämmelser om redovisningen finns i det följande i 6–28 a §§.

I 26 kap. skatteförfarandelagen (0000:000), i lagen (0000:000) om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster från tredje land samt i lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt. ytterligare be-

⁸ Senaste lydelse 2003:220.

15 a §⁹

Om den utgående skattens belopp enligt 11 kap. 11 § första stycket angetts i flera valutor i en faktura *skall* den skattskyldige *vid tillämpningen av 1 kap. 7 § skattebetalningslagen (1997:483)* vid redovisning av skatten utgå från det skattebelopp som angetts i den egna redovisningsvalutan.

I 15 och 17 §§ lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns regler om omräkning till svenska kronor i fall som avses i första stycket eller 11 kap. 11 § tredje stycket. Vad som sägs i dessa paragrafer *skall* tillämpas även av en utländsk företagare med redovisningsvaluta i euro.

Om den utgående skattens belopp enligt 11 kap. 11 § första stycket angetts i flera valutor i en faktura *ska* den skattskyldige vid redovisning av skatten utgå från det skattebelopp som angetts i den egna redovisningsvalutan.

I 15 och 17 §§ lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns regler om omräkning till svenska kronor i fall som avses i första stycket eller 11 kap. 11 § tredje stycket. Vad som sägs i dessa paragrafer *ska* tillämpas även av en utländsk företagare med redovisningsvaluta i euro.

23 a §¹⁰

Om skattens belopp enligt 11 kap. 11 § första stycket angetts i flera valutor i en faktura *skall vid tillämpningen av 1 kap. 7 § skattebetalningslagen (1997:483)* vid redovisningen av den ingående skatten det skattebelopp användas som angetts i den skattskyldiges egen redovisningsvaluta. Om beloppet inte angetts i denna valuta, *skall* det skattebelopp användas som angetts i den valuta i vilken fakturan är utställd.

I 15 och 17 §§ lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns regler om omräkning till svenska kronor i fall som avses i första stycket eller i 11 kap. 11 § tredje stycket. Vad som sägs i dessa

Om skattens belopp enligt 11 kap. 11 § första stycket angetts i flera valutor i en faktura *ska* vid redovisningen av den ingående skatten det skattebelopp användas som angetts i den skattskyldiges egen redovisningsvaluta. Om beloppet inte angetts i denna valuta, *ska* det skattebelopp användas som angetts i den valuta i vilken fakturan är utställd.

I 15 och 17 §§ lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns regler om omräkning till svenska kronor i fall som avses i första stycket eller i 11 kap. 11 § tredje stycket. Vad som sägs i dessa

⁹ Senaste lydelse 2003:1134.

¹⁰ Senaste lydelse 2003:1134.

paragrafer *skall* tillämpas även av en utländska företagare med redovisning i euro.

paragrafer *ska* tillämpas även av en utländska företagare med redovisning i euro.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

27 §¹¹

Ett belopp som avses i 1 kap. 2 e § ska redovisas i den ordning som gäller för den skattskyldiges redovisning av utgående skatt. Om beloppet inte motsvaras av någon underliggande leverans av vara eller tillhandahållande av tjänst ska det redovisas för den period under vilken fakturan eller handlingen har utfärdats.

Den som endast ska redovisa sådant belopp som avses i första stycket, ska redovisa detta i särskild skattdeklaration enligt bestämmelsen i 10 kap. 32 § skattebetalningslagen (1997:483).

19 kap.

1 §¹²

Utländska företagare som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 1–4 §§ ska ansöka om detta hos Skatteverket.

Utländska företagare som är eller ska vara registrerade enligt 3 kap. 1 § 2, 4 eller 5 skattebetalningslagen (1997:483) ska dock ansöka om sådan återbetalning som avses i första stycket i enlighet med vad som föreskrivs nedan i 11–13 §§.

Utländska företagare som är eller ska vara registrerade enligt 7 kap. 1 § första stycket 3–6 skatteförfarandelagen (0000:000) ska dock ansöka om sådan återbetalning som avses i första stycket i enlighet med vad som föreskrivs nedan i 11–13 §§.

12 §¹³

En ansökan om återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ *skall* göras i den form som föreskrivs i 10 kap. 17 § eller 31 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483) för deklaration av ingående skatt i en verksamhet som medför skattskyldighet. För den som ansöker om sådan återbetalning gäller vad som föreskrivs i 13 och 21 kap. samt vad som föreskrivs om förfarandet i skattebetalningslagen i fråga om den som är skattskyldig, om inget annat följer av 13 §.

En ansökan om återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ *ska* göras i den form som föreskrivs i 26 kap. skatteförfarandelagen (0000:000) för deklaration av ingående skatt i en verksamhet som medför skattskyldighet. För den som ansöker om sådan återbetalning gäller vad som föreskrivs i 13 och 21 kap. samt vad som föreskrivs om förfarandet i skatteförfarandelagen.

¹¹ Senaste lydelse 2007:1376.

¹² Senaste lydelse 2007:1376.

¹³ Senaste lydelse 1997:502.

15 §¹⁴

Föreskrifter som avser återbetalning av mervärdesskatt finns även i 18 kap. 4 b § *skattebetalningslagen* (1997:483).

Föreskrifter som avser återbetalning av mervärdesskatt finns även i 64 kap. 6 § *skatteförfarandelagen* (0000:000).

20 kap.

1 §¹⁵

Vid överklagande av beslut enligt denna lag, med undantag för överklagande enligt andra, tredje eller fjärde stycket gäller bestämmelserna i 22 kap. *skattebetalningslagen* (1997:483).

Vid överklagande av beslut enligt denna lag, med undantag för överklagande enligt andra, tredje eller fjärde stycket gäller bestämmelserna i 67 kap. *skatteförfarandelagen* (0000:000).

Beslut som Skatteverket har fattat om betalningsskyldighet enligt 3 kap. 26 b §, i ärende som rör återbetalning enligt 10 kap. 1–8 §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 7 § får överklagas hos Länsrätten i Dalarnas län.

Beslut som Skatteverket fattat om gruppregistrering enligt 6 a kap. 4 § och om ändring eller avregistrering enligt 6 a kap. 5 § får överklagas hos den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av grupphuvudmannen.

Ett överklagande enligt andra, tredje eller fjärde stycket *skall* ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.

Ett överklagande enligt andra, tredje eller fjärde stycket *ska* ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet

Ett beslut enligt 6 a kap. 4 eller 5 § får även överklagas av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Om en särskild part överklagar ett sådant beslut förs det allmännas talan av Skatteverket.

22 kap.

1 §¹⁶

I fråga om betalning och återbetalning av skatt samt förfarandet i övrigt finns det även bestämmelser i *skattebetalningslagen* (1997:483).

I fråga om betalning och återbetalning av skatt samt förfarandet i övrigt finns det även bestämmelser i *skatteförfarandelagen* (0000:000).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas på mervärdesskatt som avser redovisningsperioder som börjar vid den tidpunkten eller, om perioden löper över ikraftträdandet, den redovisningsperiod som börjar närmast efter utgången av 2010. Om mervärdesskatt och belopp som avses i 1 kap. 2 e § inte ska redovisas för perioder tillämpas lagen på skattskyldighet och betalningsskyldighet som inträder efter utgången av 2010.

¹⁴ Senaste lydelse 2004:1155.

¹⁵ Senaste lydelse 2003:659.

¹⁶ Senaste lydelse 1997:502.

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

dels att 4 kap. 2, 5–8 a och 9 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 4 kap. 6 § ska sättas närmast före 4 kap. 5 §,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 4 kap. 5 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

2 §¹

Ett transporttillägg som beslutats enligt 1 § första stycket 1 eller tredje stycket ska undanröjas, om den som beslutet gäller kommer in med föreskrivna dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 § andra stycket ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, *skattebetalningslagen (1997:483)*, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 § andra stycket ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, *skatteförfarandelagen (0000:000)*, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

5 §²

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på transporttillägg.

I ärenden och mål om skatt och transporttillägg enligt denna lag gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. ersättning för kostnader för biträde i 40 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §, och

2. betalningssäkring i 46 kap. 68 kap. 1 § och 69 kap. 13–16 §§

Vid tillämpning av första stycket ska vad som sägs om Skatteverket i stället Tullverket.

¹ Senaste lydelse 2008:1321.

² Senaste lydelse 2002:426.

5 a §

*Frågor om betalningssäkring
prövas av den länsrätt som är
behörig enligt 46 kap. 13 § skatte-
förfarandelagen eller den länsrätt
som är behörig att pröva ett över-
klagande av den skatt eller det
transporttillägg som betalnings-
säkringen gäller.*

6 §³

Skatt och transporttillägg som beslutats med stöd av denna lag ska betalas till Tullverket inom den tid som verket bestämmer.

Om skatt eller transporttillägg inte betalas i rätt tid, gäller bestämmelserna om kostnadsränta i 19 kap. 8, 9, 11 och 15 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om skatt eller transporttillägg inte betalas i rätt tid, gäller bestämmelserna om kostnadsränta i 65 kap. 13 och 16 §§ skatteförfarandelagen (0000:000).

I 9 a § andra stycket finns särskilda bestämmelser om betalning av transporttillägg som Skatteverket beslutat om.

7 §⁴

En skattskyldig kan av Tullverket få anstånd med att betala skatten eller transporttillägget om

1. ett beslut om skatt eller transporttillägg överklagats,
2. det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor, eller
3. det i andra fall kan antas att skatten eller transporttillägget kommer att sättas ned.

Bestämmelserna i 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483) gäller då i tillämpliga delar.

Om anstånd medges, gäller bestämmelserna om kostnadsränta i 65 kap. 4 § första stycket och 7 § skatteförfarandelagen (0000:000).

8 §⁵

Om skatt eller transporttillägg som beslutats med stöd av denna lag *skall* återbetalas *skall* ränta utgå med den räntesats som anges i 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483). Ränta utgår från den dag då skattebeloppet eller transporttillägget har betalats till och med den dag då det återbetalas.

Om skatt eller transporttillägg som beslutats med stöd av denna lag *ska* återbetalas *ska* ränta utgå med den räntesats som anges i 65 kap. 4 § *andra stycket* skatteförfarandelagen (0000:000). Ränta utgår från den dag då skattebeloppet eller transporttillägget har betalats till och med den dag då det återbetalas.

³ Senaste lydelse 2008:1321.

⁴ Senaste lydelse 2003:722.

⁵ Senaste lydelse 2002:426.

8 a §⁶

I fråga om skatt och transporttillägg tillämpas bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 12 kap. 6 § första, andra och fjärde styckena, 7 §, 12 § första stycket och 13 §, indrivning i 20 kap. samt verkställighet i 23 kap. 7 och 8 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

I fråga om skatt och transporttillägg tillämpas bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 12, 13, 15–17, 21, 29 och 30 §§, verkställighet i 68 kap. 1 § samt indrivning i 70 kap. skatteförfarandelagen (0000:000).

9 a §⁷

Skatteverket beslutar om transporttillägg avseende den som är skattskyldig för bränsle till följd av bestämmelsen i 4 kap. 1 a § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi.

I fråga om transporttillägg enligt första stycket gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) om debitering, betalning, överklagande och förfarandet i övrigt.

Om Skatteverket beslutar om transporttillägg gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. debitering och betalning av skattetillägg i 61–65 kap.,

2. omprövning och överklagande av beslut om skattetillägg i 66 och 67 kap.

3. verkställighet i 68 kap. 1 §, och

4. indrivning i 70 kap.

Vid tillämpningen av första stycket 2 avses med beskattningsår det kalenderår då grunden för att ta ut transporttillägg inträffade.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas på kontroller som inleds efter utgången av 2010.

2. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 4 kap. 5 § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2010.

⁶ Senaste lydelse 2002:426.

⁷ Senaste lydelse 2008:321.

Häri genom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 1 kap. 12 § och 66 kap. 12 § ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 1 kap. 12 § ska utgå,
dels att 1 kap. 5, 7 och 13–16 §§, 2 kap. 1 och 27 §§, 7 kap. 11 §,
 8 kap. 7 och 8 §§, 9 kap. 8 och 11 §§, 10 kap. 14 §, 15 kap. 6 §, 16 kap.
 16 §, 19 kap. 3 §, 21 kap. 24, 33 och 38 §§, 25 kap. 12 §, 25 a kap. 11 §,
 30 kap. 3, 6 a, 7, 13 och 15 §§, 31 kap. 19 och 26 §§, 32 kap. 6, 10 och
 11 §§, 33 kap. 3 och 10 §§, 35 kap. 3 §, 38 kap. 15 §, 38 a kap. 15 §,
 39 kap. 22 §, 39 a kap. 11 och 13 §§, 48 kap. 26 §, 49 a kap. 13 §,
 51 kap. 6 §, 58 kap. 16 a, 18 a och 19 b §§, 61 kap. 5 §, 63 kap. 3 och
 3 a §§, 65 kap. 1, 3 och 5 §§, 66 kap. 11 och 14 §§ samt 67 kap. 12 och
 16–18 §§ ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***1 kap.**

5 §

Fysiska personers skatt på förvärvsinkomster ska beräknas på den beskattningsbara förvärvsinkomsten. Denna ska beräknas på följande sätt.

Summan av överskott i inkomstlagen tjänst och näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt hundratal kronor och är den *taxerade* förvärvsinkomsten.

Från den *taxerade* förvärvsinkomsten dras grundavdrag och sjöinkomstavdrag. Avdragen ska göras i nu nämnd ordning. Det återstående beloppet är den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

Summan av överskott i inkomstlagen tjänst och näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt hundratal kronor och är den *fastställda* förvärvsinkomsten.

Från den *fastställda* förvärvsinkomsten dras grundavdrag och sjöinkomstavdrag. Avdragen ska göras i nu nämnd ordning. Det återstående beloppet är den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

7 §

Juridiska personers skatt ska beräknas på den beskattningsbara inkomsten. Denna ska beräknas på följande sätt.

Överskottet i inkomstslaget näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt tiotal kronor och är den *taxerade* och den beskattningsbara inkomsten.

För sådana ideella föreningar

Överskottet i inkomstslaget näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt tiotal kronor och är den *fastställda* och den beskattningsbara inkomsten.

För sådana ideella föreningar

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 7 § första stycket minskas den *taxerade* inkomsten med grundavdrag. Det belopp som återstår är den beskattningsbara inkomsten.

och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 7 § första stycket minskas den *fastställda* inkomsten med grundavdrag. Det belopp som återstår är den beskattningsbara inkomsten.

13 §

Beskattningsåret är för fysiska personer *kalenderåret före taxeringsåret*.

Beskattningsåret är för fysiska personer *ett kalenderår*.

Om en enskild näringsidkare som är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) har ett räkenskapsår som inte sammanfaller med kalenderåret och har följt bestämmelserna i 3 kap. bokföringslagen, är beskattningsåret för näringsverksamheten i stället *det räkenskapsår som slutat närmast före taxeringsåret*.

Om en enskild näringsidkare som är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) har ett räkenskapsår som inte sammanfaller med kalenderåret och har följt bestämmelserna i 3 kap. bokföringslagen, är beskattningsåret för näringsverksamheten i stället *ett räkenskapsår*.

Om en enskild näringsidkare för över hela eller en del av näringsverksamheten till en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag, avslutas beskattningsåret för näringsverksamheten tidigast vid den tidpunkt när den överförda näringsverksamheten enligt god redovisningssed ska tas upp i det övertagande företags räkenskaper.

14 §

Inkomster i ett svenskt handelsbolag ska tas upp *vid den taxering då handelsbolaget skulle ha taxerats om det hade varit skattskyldigt*. För delägare som är fysiska personer gäller detta dock bara sådana inkomster som inte ska tas upp i inkomstslaget kapital.

Inkomster i ett svenskt handelsbolag ska tas upp *det beskattningsår som går ut samtidigt som handelsbolagets räkenskapsår. Om handelsbolagets räkenskapsår inte överensstämmer med delägarens beskattningsår, ska inkomsterna i stället tas upp det beskattningsår som går ut närmast efter handelsbolagets räkenskapsår*. För delägare som är fysiska personer gäller detta dock bara sådana inkomster som inte ska tas upp i inkomstslaget kapital.

15 §

Beskattningsåret är för juridiska personer *det räkenskapsår som slutat närmast före taxeringsåret*. För näringsverksamhet som bokföringslagen (1999:1078) inte tillämpas på är dock kalenderåret *före taxeringsåret* alltid beskatt-

Beskattningsåret är för juridiska personer *ett räkenskapsår*. För näringsverksamhet som bokföringslagen (1999:1078) inte tillämpas på är dock kalenderåret alltid beskattningsår.

ningsår.

I 37 kap. 19 § finns bestämmelser om beskattningsåret vid kvalificerade fusioner och fissioner.

16 §

Bestämmelser om

– skyldighet att lämna uppgifter till Skatteverket till ledning för *taxeringen finns i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,*

– *förfarandet för att fastställa underlaget för skatten finns i taxeringslagen (1990:324), och*

– hur skatten bestäms, debiteras, redovisas och betalas *finns i skattebetalningslagen (1997:483).*

I skatteförfarandelagen (0000:000) finns bestämmelser om
– skyldighet att lämna uppgifter till Skatteverket till ledning för *beslut om slutlig skatt, och*

– hur skatten bestäms, debiteras, redovisas och betalas.

2 kap.

1 §²

I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i denna lag. Det finns definitioner och förklaringar också i andra kapitel.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används finns i nedan angivna paragrafer:

taxeringsvärde i 15 §

taxeringsår i 1 kap. 12 §

termin i 44 kap. 11 §

ägarlägenhetsenhet i 15 §.

27 §³

Med prisbasbelopp avses det prisbasbelopp som enligt 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring gällde för *året före taxeringsåret.*

Med prisbasbelopp avses det prisbasbelopp som enligt 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring gällde för *det kalenderår då beskattningsåret gick ut.*

² Senaste lydelse 2009:107.

³ Senaste lydelse 2009:107.

7 kap.
11 §⁴

Skatteverket får medge undantag från fullföljdskravet i 10 § för en förening som avser att förvärva en fastighet eller annan anläggning som är avsedd för den ideella verksamheten. Detsamma gäller om en förening avser att genomföra omfattande byggnads-, reparations- eller anläggningsarbeten på en fastighet som används av föreningen.

Beslutet får avse högst fem beskattningsår i följd. Det får förenas med villkor att föreningen ska ställa säkerhet eller liknande för den inkomstskatt som föreningen kan bli skyldig att betala på grund av omprövning av *taxeringarna* för de år som beslutet avser, om det upphör att gälla enligt 12 §.

Beslutet får avse högst fem beskattningsår i följd. Det får förenas med villkor att föreningen ska ställa säkerhet eller liknande för den inkomstskatt som föreningen kan bli skyldig att betala på grund av omprövning av *besluten om slutlig skatt* för de år som beslutet avser, om det upphör att gälla enligt 12 §.

Skatteverkets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

8 kap.
7 §

Räntor på återbetald skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser är skattefria:

- 40 och 42 §§ lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,
- 5 kap. 21 § tullagen (2000:1281), och
- 19 kap. 2 och 12–14 §§ *skattebetalningslagen* (1997:483).
- 65 kap. 2, 17, 18 och 21 §§ *skatteförfarandelagen* (0000:000).

8 §

Räntor som enligt bestämmelserna i 8 kap. 4 § 1 och 2 lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter inte anges i kontrolluppgifter är skattefria om de för den skattskyldige under beskattningsåret sammanlagt inte uppgår till 500 kronor.

Räntor som enligt bestämmelserna i 17 kap. 4 § 1 och 2 *skatteförfarandelagen* (0000:000) inte anges i kontrolluppgifter är skattefria om de för den skattskyldige under beskattningsåret sammanlagt inte uppgår till 500 kronor.

9 kap.
8 §

Räntor på skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser får inte dras av:

- 5 kap. 8 § vägtrafikskattelagen (2006:227) eller 8 § lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
- 5 kap. 14–18 §§ tullagen (2000:1281), och
- 19 kap. 2 och 4–9 §§ *skatte-* – 66 kap. 2, 5–13 och 20 §§

⁴ Senaste lydelse 2008:134.

Dröjsmålsavgifter beräknade enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift får inte dras av.

11 §

Belopp som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 12 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) får inte dras av.

Belopp som en *utbetalare* är skyldig att betala enligt 59 kap. 2 § skatteförfarandelagen (0000:000) får inte dras av.

10 kap.

14 §

Sådan särskild skatt eller avgift som ingår i slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) ska dras av som kostnad det beskattningsår då skatten debiteras.

Sådan särskild skatt eller avgift som ingår i slutlig skatt enligt skatteförfarandelagen (0000:000) ska dras av som kostnad det beskattningsår då skatten debiteras.

15 kap.

6 §

Vad som motsvarar utgående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) ska inte tas upp. I 16 kap. 16 § finns bestämmelser om avdrag för det fall att skatten ändå har tagits upp samt för det fall denna sätts ned.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt enligt 9 kap. 8 § mervärdesskattelagen, ska beloppet tas upp till den del de utgifter som avdraget avser har dragits av omedelbart vid *taxeringen*.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigeringstiden tas upp till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid *taxeringen*.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt enligt 9 kap. 8 § mervärdesskattelagen, ska beloppet tas upp till den del de utgifter som avdraget avser har dragits av omedelbart vid *beskattningen*.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigeringstiden tas upp till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid *beskattningen*.

16 kap.

16 §

Sådan ingående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som medför rätt till avdrag enligt 8 kap. eller återbetalning enligt 10 kap. nämnda lag får inte dras av.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har återfört ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigerings tiden dras av till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid *taxeringen*.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har återfört ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigerings tiden dras av till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid *beskattningen*.

Mervärdesskatt ska dras av om skatten avser utgående skatt som i strid med 15 kap. 6 § första stycket har tagits upp som intäkt och som har betalats in till staten. Om denna mervärdesskatt sätts ned ska motsvarande del av avdraget återföras.

19 kap.

3 §

En delägare i ett andelshus får inte dra av utgifter för reparation och underhåll av andelshuset omedelbart till den del hans andel av utgifterna överstiger hans andel av tio procent av fastighetens taxeringsvärde *året före taxeringsåret*.

En delägare i ett andelshus får inte dra av utgifter för reparation och underhåll av andelshuset omedelbart till den del hans andel av utgifterna överstiger hans andel av tio procent av fastighetens taxeringsvärde *vid utgången av beskattningsåret*.

Av 13 § framgår att utgifter som enligt första stycket inte får dras av omedelbart ska räknas in i anskaffningsvärdet.

21 kap.

24 §

Avdrag för insättning på skogsskadekonto får inte göras om den skattskyldige samma beskattningsår gör avdrag för insättning på skogskonto.

Om avdrag för insättning på skogsskadekonto har vägrats därför att förutsättningarna enligt 23 § inte varit uppfyllda, får den skattskyldige begära avdrag för insättning på skogskonto. En sådan begäran ska ha kommit in till Skatteverket inom sex månader efter det att det beslut meddelades som innebär att den skattskyldige

Om avdrag för insättning på skogsskadekonto har vägrats därför att förutsättningarna enligt 23 § inte varit uppfyllda, får den skattskyldige begära avdrag för insättning på skogskonto. En sådan begäran ska ha kommit in till Skatteverket inom sex månader efter det att det beslut meddelades som innebär att den skattskyldige

inte har rätt till avdrag för insättning på skogsskadekonto, om inte längre tid följer av bestämmelserna i *taxeringslagen (1990:324)*.

inte har rätt till avdrag för insättning på skogsskadekonto, om inte längre tid följer av bestämmelserna i *skatteförfarandelagen (0000:000)*.

33 §

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto eller skogsskadekonto senast den dag som den skattskyldige enligt *lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter* ska lämna självdeklaration.

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto eller skogsskadekonto senast den dag som den skattskyldige enligt *skatteförfarandelagen (0000:000)* ska deklarerera inkomst.

38 §⁵

Medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § om hela det inestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. En sådan överföring får även göras när lantbruksenheten och kontomedel tas över enligt 41 §.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och *lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter*.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och *skatteförfarandelagen (0000:000)*.

25 kap.

12 §⁶

Om ett företag som enligt 24 kap. 13 § kan inneha en näringsbetingad andel har gjort en kapitalförlust på en fastighet, får denna dras av bara mot kapitalvinster på fastigheter. Om en del av en förlust inte kan dras av, får den dras av mot en annan juridisk persons kapitalvinster på fastigheter om var och en av de juridiska personerna

1. begär det vid samma års *taxering*, och 1. begär det vid samma *deklarationstillfälle*, och

2. med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till den andra juridiska personen.

Till den del en förlust inte kan dras av behandlas den det följande beskattningsåret som en ny kapitalförlust på fastigheter hos den juridiska person som haft förlusten.

⁵ Senaste lydelse 2008:1066.

⁶ Senaste lydelse 2003:1086.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas inte om fastigheten under de tre senaste åren i betydande omfattning har använts för produktions- eller kontorsändamål eller liknande hos det avyttrande företaget eller hos ett företag i intressegemenskap.

Om det föreligger särskilda omständigheter tillämpas inte första stycket trots att fastigheten har använts i mindre omfattning på angivet sätt.

Första stycket första meningen, andra och tredje styckena tillämpas på motsvarande sätt om företaget beskattas för näringsverksamhet i ett handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Om skattskyldigheten för en andel i ett sådant bolag eller sådan utländsk juridisk person övergår till någon annan, gäller i stället bestämmelserna denne. Om skattskyldigheten för en andel i ett svenskt handelsbolag övergår till en fysisk person tillämpas dock bestämmelsen i 45 kap. 32 a §.

25 a kap.

11 §⁷

Skalbolagsbeskattning enligt 9 § ska inte ske om

1. det företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till *tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skalbolagsdeklaration som avses i 10 kap. 8 a § första stycket skattebetalningslagen (1997:483),*

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1, och

3. säkerhet ställs om sådan har begärts med stöd av 11 kap. 11 a § skattebetalningslagen.

Bokslutet skall upprättas som om företagets beskattningsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen. Företagets avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts.

Första och andra styckena gäller även företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 med företaget som den avyttrade delägarrätten är hänförlig till.

1. det företag som den avyttrade delägarrätten hänför sig till *ställer säkerhet för slutlig skatt enligt 58 kap. skatteförfarandelagen (2000:000) eller, i fall Skatteverket inte begär säkerhet,*

2. den som avyttrat delägarrätten är subsidiärt ansvarig för det avyttrade företagets slutliga skatt enligt 59 kap. 27 § samma lag.

Första stycket gäller även företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 med företaget som den avyttrade delägarrätten är hänförlig till.

⁷ Senaste lydelse 2008:1064.

30 kap.

3 §

Juridiska personer som är skyldiga att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen (1999:1078) får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaperna.

När en juridisk person gör avsättning för en andel i ett svenskt handelsbolag och den juridiska personen och handelsbolaget inte har samma räkenskapsår, ska avsättningen göras i bokslutet för det räkenskapsår då handelsbolagets räkenskapsår löper ut. Beloppet ska dock alltid dras av vid taxeringen för det beskattningsår då handelsbolagets överskott eller underskott tas upp till beskattning.

6 a §

En juridisk person som har gjort avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 72 procent av statslåneräntan vid utgången av november månad *andra* året före *taxeringsåret* multiplicerad med summan av gjorda avdrag för avsättningar till sådana periodiseringsfonder som den juridiska personen har vid beskattningsårets ingång.

En juridisk person som har gjort avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 72 procent av statslåneräntan vid utgången av november månad året *närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut* multiplicerad med summan av gjorda avdrag för avsättningar till sådana periodiseringsfonder som den juridiska personen har vid beskattningsårets ingång.

Avsättning för en andel i ett handelsbolag som enligt 3 § andra stycket dragits av vid beskattningen, ska vid tillämpning av denna paragraf anses ha gjorts av den juridiska personen vid beskattningsårets utgång.

Om beskattningsåret är längre eller kortare än tolv månader, ska schablonintäkten justeras i motsvarande mån.

7 §⁸

Avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska återföras senast det sjätte *taxeringsåret* efter det *taxeringsår som avdraget hänför sig till*. Om *taxering på grund av förlängning av räkenskapsår inte sker det sjätte*

Avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska återföras senast det sjätte *beskattningsåret* efter det *beskattningsår då avdraget gjordes*.

⁸ Senaste lydelse 2008:1064.

taxeringsåret, ska avdraget återföras senast det följande taxeringsåret.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

När återföring av avdrag för avsättning till periodiseringsfond sker, ska det tidigast gjorda avdraget återföras först.

I 8–10 §§ finns bestämmelser om att avdragen för avsättningarna i vissa fall ska återföras tidigare och i 11–14 §§ om att periodiseringsfonderna i vissa fall får föras över till annan näringsverksamhet i stället för att avdragen återförs.

13 §

Om en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag tillskiftas reallgångar vid bolagets upplösning och överföringen inte föranleder uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap., får avsättningarna till periodiseringsfonder och de motsvarande avdrag som han gjort för andelen anses ha gjorts i enskild näringsverksamhet *vid de taxeringar* som avdragen hänför sig till.

Om en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag tillskiftas reallgångar vid bolagets upplösning och överföringen inte föranleder uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap., får avsättningarna till periodiseringsfonder och de motsvarande avdrag som han gjort för andelen anses ha gjorts i enskild näringsverksamhet *för de beskattningsår* som avdragen hänför sig till.

Vad som är reallgångar framgår av 34 kap. 23 §.

15 §

Om en periodiseringsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna *vid den taxering* som avdraget faktiskt hänför sig till.

Om en periodiseringsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna *för det beskattningsår* som avdraget faktiskt hänför sig till.

31 kap.

19 §

Om en ersättningsfond inte tas i anspråk senast under det *beskattningsår för vilket taxering sker under det tredje taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till, ska avdraget återföras det tredje taxeringsåret. Om taxering på grund av förlängning av räkenskapsår inte sker det tredje taxeringsåret, ska avdraget återföras senast det fjärde taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till.*

Om en ersättningsfond inte tas i anspråk senast under det tredje *beskattningsåret* efter det *beskattningsår då avdraget gjordes*, ska avdraget återföras *detta år*.

Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att fonden

Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att fonden

behålls under en viss tid därefter. Som längst får den behållas till och med det *beskattningsår för vilket taxering sker under det sjätte taxeringsåret* efter det *taxeringsår som avdraget hänför sig till*.

behålls under en viss tid därefter. Som längst får den behållas till och med det *sjätte beskattningsåret* efter det *beskattningsår då avdraget gjordes*

26 §

Om en ersättningsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna *vid den taxering* som avdraget faktiskt hänför sig till.

Om en ersättningsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna *för det beskattningsår* som avdraget faktiskt hänför sig till.

32 kap.

6 §

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett upphovsmannakonto senast den dag som den skattskyldige enligt *lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter* ska lämna *självdeklaration*.

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett upphovsmannakonto senast den dag som den skattskyldige enligt *skatteförfarandelagen (0000:000)* ska *deklarera inkomst*.

10 §

Medel på ett upphovsmannakonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 9 § under förutsättning att hela det inestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och *lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter*.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och *skatteförfarandelagen (0000:000)*.

11 §

Medel på ett upphovsmannakonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om

1. avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medlen,
2. medlen övergår till den skattskyldiges make genom bodelning, eller
3. den skattskyldige vid beskattningsårets utgång inte längre är obegränsat skattskyldig.

Om den skattskyldige dör, ska medel på ett upphovsmannakonto

Om den skattskyldige dör, ska medel på ett upphovsmannakonto

tas upp som intäkt senast det beskattningsår då dödsboet skiftas helt eller delvis, dock inte i något fall senare än *vid den taxering som sker det tredje kalenderåret* efter det år dödsfallet inträffade

tas upp som intäkt senast det beskattningsår då dödsboet skiftas helt eller delvis, dock inte i något fall senare än *det andra beskattningsåret* efter det år dödsfallet inträffade.

33 kap.

3 §

Ett positivt fördelningsbelopp beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november *andra* året *före taxeringsåret* ökad med fem procentenheter.

Ett positivt fördelningsbelopp beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november året *närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut* ökad med fem procentenheter.

Ett negativt fördelningsbelopp beräknas genom att ett negativt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid samma tidpunkt ökad med en procentenhet.

Om beskattningsåret omfattar längre eller kortare tid än tolv månader, ska fördelningsbeloppet justeras i motsvarande mån.

Hur kapitalunderlaget beräknas framgår av 8–20 §§.

10 §

Som tillgångar eller skulder i näringsverksamheten räknas inte fordringar eller skulder som avser

- statlig inkomstskatt,
- kommunal inkomstskatt,
- egenavgifter,
- avkastningsskatt enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
- särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
- statlig fastighetsskatt,
- kommunal fastighetsavgift,
- *mervärdesskatt som ska redovisas i självdeklaration enligt 10 kap. 31 § skattebetalningslagen (1997:483),*
- avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, *och*
- skattetillägg och förseningsavgift enligt *taxeringslagen (1990:324).*

- avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
- skattetillägg *på skatter och avgifter enligt 56 kap. 2 § 1–4 och 6 skatteförfarandelagen (0000:000), och*
- *förseningsavgift enligt skatteförfarandelagen för den som inte deklarerar inkomst eller lämnar särskilda uppgifter i rätt tid.*

35 kap.

3 §⁹

Ett koncernbidrag från ett moderföretag till ett helägt dotterföretag eller från ett helägt dotterföretag till ett moderföretag ska dras av under förutsättning att

1. varken givaren eller mottagaren är ett privatbostadsföretag eller investmentföretag,

2. både givaren och mottagaren redovisar bidraget öppet i *självdeklarationen* vid samma års *taxering*,

3. dotterföretaget har varit helägt under givarens och mottagarens hela beskattningsår eller sedan dotterföretaget började bedriva verksamhet av något slag,

4. mottagaren inte enligt ett skatteavtal ska anses ha hemvist i en utländsk stat utom i fall som avses i 2 a § andra meningen,

5. näringsverksamheten som koncernbidraget hänför sig till inte är undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal, och

6. om bidraget lämnas från dotterföretaget till moderföretaget, utdelning under beskattningsåret från dotterföretaget inte ska tas upp hos moderföretaget.

2. *givarens och mottagarens räkenskapsår går ut samma dag,*

3. både givaren och mottagaren redovisar bidraget öppet vid *samma deklarationstillfälle*,

4. dotterföretaget har varit helägt under givarens och mottagarens hela beskattningsår eller sedan dotterföretaget började bedriva verksamhet av något slag,

5. mottagaren inte enligt ett skatteavtal ska anses ha hemvist i en utländsk stat utom i fall som avses i 2 a § andra meningen,

6. näringsverksamheten som koncernbidraget hänför sig till inte är undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal, och

7. om bidraget lämnas från dotterföretaget till moderföretaget, utdelning under beskattningsåret från dotterföretaget inte ska tas upp hos moderföretaget.

38 kap.

15 §

Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det säljande företaget ska tas över av det köpande företaget, om företagen begär det. Det köpande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna *vid de taxeringar* avdragen faktiskt hänför sig till.

Om avyttringen inte omfattar företaget, får högst en så stor andel av periodiseringsfonder och ersättningsfonder tas över som

Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det säljande företaget ska tas över av det köpande företaget, om företagen begär det. Det köpande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna *för de beskattningsår* avdragen faktiskt hänför sig till.

samtliga tillgångar i det säljande företaget motsvarar förhållandet mellan de

⁹ Senaste lydelse 2008:1064.

skattemässiga värdena på de avyttrade tillgångarna och motsvarande värden på samtliga tillgångar i det säljande företaget vid tidpunkten för verksamhetsavyttringen.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

38 a kap.

15 §

Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det överlåtande företaget ska tas över av det övertagande företaget, om företagen begär det. Det övertagande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna vid de *taxeringar* avdragen faktiskt hänför sig till.

Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det överlåtande företaget ska tas över av det övertagande företaget, om företagen begär det. Det övertagande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna för de *beskattningsår* avdragen faktiskt hänför sig till.

Högst en så stor andel av periodiseringsfonder och ersättningsfonder får tas över som motsvarar förhållandet mellan de skattemässiga värdena på de överlåtna tillgångarna och motsvarande värden på samtliga tillgångar i det överlåtande företaget vid tidpunkten för den partiella fissionen.

39 kap.

22 §

Utdelning som en kooperativ förening lämnar av vinsten av den kooperativa verksamheten i form av rabatt eller pristillägg i förhållande till gjorda köp eller försäljningar ska dras av.

Om föreningen har medlemmar som får sådan utdelning som enligt 42 kap. 14 § inte ska tas upp hos dem och det inte är fråga om bara enstaka sådana medlemmar, får utdelningen dras av med högst ett belopp som motsvarar 80 procent av statslåneräntan vid utgången av november *andra* året före *taxeringsåret* multiplicerat med summan av medlemmarnas omsättning med föreningen. Vid beräkningen av medlemmarnas omsättning med föreningen medräknas även medlemmarna i en medlemsfrämjande förening som har andelar i den utdelande föreningen.

Om föreningen har medlemmar som får sådan utdelning som enligt 42 kap. 14 § inte ska tas upp hos dem och det inte är fråga om bara enstaka sådana medlemmar, får utdelningen dras av med högst ett belopp som motsvarar 80 procent av statslåneräntan vid utgången av november året *närmast* före *det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut* multiplicerat med summan av medlemmarnas omsättning med föreningen. Vid beräkningen av medlemmarnas omsättning med föreningen medräknas även medlemmarna i en medlemsfrämjande förening som har andelar i den utdelande föreningen.

39 a kap.

11 §

Inkomstberäkningen ska ske med utgångspunkt i sådana resultat- och balansräkningar som ska lämnas enligt 3 kap. 9 b § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Om resultat- och balansräkningar upprättats i utländsk valuta, ska det enligt 3 kap. 9 c § samma lag omräknade resultatet ligga till grund för inkomstberäkningen.

Inkomstberäkningen ska ske med utgångspunkt i resultat- och balansräkningar för den utländska juridiska personen. Resultat- och balansräkningarna ska

1. vara upprättade enligt 6 kap. 4 § bokföringslagen (1999:1078),

2. innehålla de tilläggsupplysningar som anges i 6 kap. 6, 7 och 11 §§ bokföringslagen, och

3. vara upprättade i den juridiska personens redovisningsvaluta.

Om resultat- och balansräkningarna ska upprättas i utländsk valuta, ska de räknas om till svenska kronor. Vid omräkningen ska principerna i 5–7 §§ lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. tillämpas på motsvarande sätt. Om principerna i den lagen inte kan tillämpas, ska omräkningen göras på något annat lämpligt sätt.

Inkomstberäkningen får ske med utgångspunkt i resultat- och balansräkningar som har upprättats enligt andra regler än de som avses i första stycket 1 och 2, om den upprättade redovisningen innehåller tillförlitliga uppgifter som är tillräckliga för beskattningen.

13 §

En delägare i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster är skattskyldig för en så stor andel av överskottet av dessa beräknat med tillämpning av 10–12 §§ som svarar mot delägarens enligt 2 och 4 §§ beräknade andel av kapitalet i personen. Till den del överskottet tas upp till beskattning av en begränsat skattskyldig delägare ska det inte tas upp av en obegränsat skattskyldig delägare.

En delägare får vid beräkning av sin andel av överskottet bara dra av sådant underskott som dragits av vid beräkningen av beskattningsårets nettointkomst hos den utländska juridiska personen enligt 6 §. Om periodiseringsfonder helt eller delvis inte återförts på grund av bestämmelserna i 30 kap. 10 a § ska underskottet minskas med motsvarande belopp.

Överskottet i en utländsk juridisk person ska tas upp *vid en taxering* då den utländska juridiska personen hade taxerats om den hade varit skattskyldig.

Överskottet i en utländsk juridisk person ska tas upp *det beskattningsår som går ut samtidigt som den utländska juridiska personens beskattningsår. Om den utländska juridiska personen och delägaren inte har samma beskattningsår, ska överskottet i stället tas upp det beskattningsår som går ut närmast efter den utländska juridiska personens beskattningsår.*

48 kap.

26 §

Juridiska personers kapitalförluster på delägarätter för vilka avdrag ska göras får dras av bara mot kapitalvinster på delägarätter. Om en del av en sådan förlust inte kan dras av, får den dras av mot en annan juridisk persons kapitalvinster på delägarätter om var och en av de juridiska personerna

1. begär det vid samma års taxering, och
2. med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till den andra juridiska personen.

Till den del en förlust inte kan dras av enligt första stycket behandlas den det följande beskattningsåret som en ny kapitalförlust på delägarätter hos den juridiska person som haft förlusten.

49 a kap.

13 §¹⁰

Bestämmelserna i 11 § ska inte tillämpas om

1. det avyttrade företaget eller, i fråga om handelsbolag, säljaren tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skalbolagsdeklaration som avses i 10 kap. 8 a § skattebetalningslagen (1997:483),

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1, och

3. säkerhet ställs om sådan har begärts med stöd av bestämmelserna i 11 kap. 11 a § skattebetalningslagen.

Bokslutet ska upprättas som om

Bestämmelserna i 11 § ska inte tillämpas om

1. det avyttrade företaget eller, i fråga om handelsbolag, säljaren ställer säkerhet för slutlig skatt enligt 58 kap. skatteförfarandelagen (0000:000) eller, i fall Skatteverket inte begär säkerhet,
2. den som avyttrat delägarätten är subsidiärt ansvarig för det avyttrade företagens slutliga skatt enligt 60 kap. ?? § samma lag.

¹⁰ Senaste lydelse 2008:1064.

företagets beskattningsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen eller, i fråga om handelsbolag, vid avyttringen eller tillträdet. Företagets avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts. Om det är en andel i ett handelsbolag som har avyttrats, ska säljaren ta upp så stor del av handelsbolagets överskott eller underskott samt kapitalvinster och kapitalförluster vid avyttring av handelsbolagets näringsfastigheter och näringsbostadsrätter som belöper sig på den avyttrade andelen.

Första och andra styckena gäller även företag i intressegemenskap.

Första stycket gäller även företag i intressegemenskap.

51 kap.

6 §

Bestämmelserna i 3–5 §§ ska inte tillämpas, om

1. överlåtaren enligt en överenskommelse med förvärvaren tar upp överskott eller drar av underskott i handelsbolaget som avser tiden före avyttringen eller tiden före tillträdesdagen samt tar upp kapitalvinster och drar av kapitalförluster vid avyttringar av handelsbolagets näringsfastigheter och näringsbostadsrätter före samma tidpunkt, och

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1.

Bokslutet enligt första stycket 2 ska upprättas som om handelsbolaget hade ett beskattningsår som avslutats vid den sluttidpunkt för inkomstberäkningen som överlåtaren valt enligt första stycket 1. Bokslutet och sådana uppgifter till ledning för *taxering* som avses i 3 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska ha godkänts skriftligen av förvärvaren.

Med förvärvare avses vid inlösen de kvarvarande delägarna i handelsbolaget.

Bokslutet enligt första stycket 2 ska upprättas som om handelsbolaget hade ett beskattningsår som avslutats vid den sluttidpunkt för inkomstberäkningen som överlåtaren valt enligt första stycket 1. Bokslutet och sådana uppgifter till ledning för *beskatning* som avses i 31 kap. 2 och 3 §§ skatteförfarandelagen (0000:000) ska ha godkänts skriftligen av förvärvaren.

58 kap.

16 a §

Ett pensionsförsäkringsavtal ska också innehålla villkor om att försäkringsgivaren ska lämna sådana kontrolluppgifter som enligt 6, 11 och 12 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer

Ett pensionsförsäkringsavtal ska också innehålla villkor om att försäkringsgivaren ska lämna sådana kontrolluppgifter som enligt 15, 22 och 23 kap. skatteförfarandelagen (0000:000)

och kontrolluppgifter ska lämnas om pensionsförsäkring.

För att villkoret i första stycket ska vara uppfyllt gäller för en försäkringsgivare som meddelar försäkring från ett fast driftställe beläget i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) dessutom att försäkringsgivaren för varje försäkringsavtal ska ha kommit in med ett skriftligt åtagande till Skatteverket enligt 13 kap. 2 och 3 §§ lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Andra stycket tillämpas också när en försäkringsgivare som är etablerad i en utländsk stat inom EES eller när en del av en försäkringsgivares verksamhet som är etablerad i en sådan stat övertar försäkringen efter en överlåtelse eller överföring av försäkringsavtalet.

18 a §

En försäkringsgivare som bedriver verksamhet från ett fast driftställe i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som gett in ett sådant åtagande som avses i 16 a § andra stycket, får avtala med försäkringens innehavare om att för dennes räkning betala den avkastningsskatt som enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel är hänförlig till försäkringen. Ett sådant avtal om betalning av avkastningsskatt ska vara skriftligt och får avse flera år.

Betalningen ska inte anses strida mot bestämmelserna i detta kapitel och inte heller anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 5, om

– beloppet betalats ut sedan underlaget för avkastningsskatt fastställts i beslut om årlig taxering, och

– beloppet betalats ut sedan underlaget för avkastningsskatt fastställts i beslut om slutlig skatt, och

– det belopp som betalats ut inte överstiger avkastningsskattens storlek enligt beslut om slutlig skatt med tillägg för bankavgifter och andra sedvanliga kostnader som har direkt samband med överföringen av beloppet.

Om skatt som försäkringsgivaren betalat till följd av avtalet återbetalas, anses beloppet som pension om det inte, tillsammans med ränta enligt 19 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:483), tillgodoförs försäkringen inom 14 dagar. Har försäkringen avslutats, ska beloppet i stället tillgodoföras den försäkring till vilken värdet i den avslutade försäkringen har överförts.

Om skatt som försäkringsgivaren betalat till följd av avtalet återbetalas, anses beloppet som pension om det inte, tillsammans med intäktsränta enligt 65 kap. skatteförfarandelagen (0000:000), tillgodoförs försäkringen inom 14 dagar. Har försäkringen avslutats, ska beloppet i stället tillgodoföras den försäkring till vilken värdet i den avslutade försäkringen har överförts.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också på tjänstepensionsavtal som är jämförbara med pensionsförsäkring och uppfyller villkoren i 1 a §.

19 b §

Om försäkringsgivaren för ett enstaka år inte inom den tid som föreskrivs i *lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter* lämnar sådana kontrolluppgifter som avses i 16 a § och som ska lämnas senast den 31 januari *under taxeringsåret*, ska avskattning enligt 19 a § inte ske om försäkringstagaren eller den försäkrade själv lämnar uppgifter från försäkringsgivaren om försäkringen senast den 31 maj under det år kontrolluppgiften skulle ha lämnats.

Om avskattning inte ska ske på grund av bestämmelsen i första stycket, och försäkringstagaren under det år då kontrolluppgiften skulle ha lämnats för över pensionsförsäkringens värde till en annan försäkring hos en annan försäkringsgivare på det sätt som avses i 18 § tredje stycket ska avskattning inte ske även om kontrolluppgift om överföringen enligt 11 kap. 7 a § *lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter* inte lämnas.

Om försäkringsgivaren för ett enstaka år inte inom den tid som föreskrivs i *skatteförfarandelagen (0000:000)* lämnar sådana kontrolluppgifter som avses i 16 a § och som ska lämnas senast den 31 januari *året efter beskattningsåret*, ska avskattning enligt 19 a § inte ske om försäkringstagaren eller den försäkrade själv lämnar uppgifter från försäkringsgivaren om försäkringen senast den 31 maj under det år kontrolluppgiften skulle ha lämnats.

Om avskattning inte ska ske på grund av bestämmelsen i första stycket, och försäkringstagaren under det år då kontrolluppgiften skulle ha lämnats för över pensionsförsäkringens värde till en annan försäkring hos en annan försäkringsgivare på det sätt som avses i 18 § tredje stycket ska avskattning inte ske även om kontrolluppgift om överföringen enligt 22 kap. 9 § *skatteförfarandelagen* inte lämnas.

61 kap.

5 §

Värdet av bilförmån exklusive drivmedel ska för ett kalenderår beräknas till summan av

- 0,317 prisbasbelopp,
- ett ränterelaterat belopp, och
- ett prisrelaterat belopp.

Det ränterelaterade beloppet ska beräknas till 75 procent av statslåneräntan vid utgången av november *andra året före taxeringsåret* multiplicerat med bilmodellens nybilspris.

Det ränterelaterade beloppet ska beräknas till 75 procent av statslåneräntan vid utgången av november *året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut* multiplicerat med bilmodellens nybilspris.

Det prisrelaterade beloppet ska beräknas till 9 procent av bilmodellens nybilspris, om detta uppgår till högst 7,5 prisbasbelopp. Om bilmodellens

nybilspris är högre, ska det prisrelaterade beloppet beräknas till summan av 9 procent av 7,5 prisbasbelopp och 20 procent av den del av nybilspriset som överstiger 7,5 prisbasbelopp. Prop. 2010/11:165 Bilaga 2

Nuvarande lydelse

63 kap.

3 §

För dem som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret eller begränsat skattskyldiga uppgår grundavdraget till följande belopp.

<i>Taxerad förvärvsinkomst</i>	<i>Grundavdrag</i>
överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp ökat med 20 procent av det belopp med vilket den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten överstiger 0,99 prisbasbelopp
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,77 prisbasbelopp
överstiger 3,11 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,77 prisbasbelopp minskat med 10 procent av det belopp med vilket den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten överstiger 3,11 prisbasbelopp
överstiger 7,88 prisbasbelopp	0,293 prisbasbelopp

Föreslagen lydelse

63 kap.

3 §

För dem som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret eller begränsat skattskyldiga uppgår grundavdraget till följande belopp.

<i>Fastställd förvärvsinkomst</i>	<i>Grundavdrag</i>
överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp ökat med 20 procent av det belopp med vilket den <i>fastställda</i> förvärvsinkomsten överstiger 0,99 prisbasbelopp
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,77 prisbasbelopp
överstiger 3,11 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,77 prisbasbelopp minskat med 10 procent av det belopp med vilket den <i>fastställda</i> förvärvsinkomsten överstiger 3,11 prisbasbelopp
överstiger 7,88 prisbasbelopp	0,293 prisbasbelopp

3 a §¹¹

För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år är grundavdraget beloppet enligt 3 § med tillägg av följande särskilda belopp.

<i>Taxerad förvärvsinkomst</i>	<i>Särskilt belopp</i>
överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,425 prisbasbelopp
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,623 prisbasbelopp minskat med 20 procent av den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten
överstiger 2,72 men inte 2,94 prisbasbelopp	0,078 prisbasbelopp
överstiger 2,94 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,372 prisbasbelopp minskat med 10 procent av den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten
överstiger 3,11 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,061 prisbasbelopp
överstiger 7,88 men inte 8,49 prisbasbelopp	0,849 prisbasbelopp minskat med 10 procent av den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten

*Föreslagen lydelse*3 a §¹²

För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år är grundavdraget beloppet enligt 3 § med tillägg av följande särskilda belopp.

<i>Fastställd förvärvsinkomst</i>	<i>Särskilt belopp</i>
överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,425 prisbasbelopp
överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,623 prisbasbelopp minskat med 20 procent av den <i>fastställda</i> förvärvsinkomsten
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,078 prisbasbelopp
överstiger 2,72 men inte 2,94 prisbasbelopp	0,372 prisbasbelopp minskat med 10 procent av den <i>fastställda</i> förvärvsinkomsten
överstiger 2,94 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,061 prisbasbelopp
överstiger 3,11 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,849 prisbasbelopp minskat med 10 procent av den <i>fastställda</i> förvärvsinkomsten

¹¹ Senaste lydelse 2008:1306.

¹² Senaste lydelse 2008:1306.

65 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om beräkning av statlig och kommunal inkomstskatt. *Bestämmelser om avrundning av skatten finns i 23 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483).*

I detta kapitel finns bestämmelser om beräkning av statlig och kommunal inkomstskatt.

3 §

För fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret är den kommunala inkomstskatten summan av de skattesatser för kommunalskatt och landstingsskatt som gäller i hemortskommunen för året före taxeringsåret multiplicerad med den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

Med hemortskommun avses hemortskommunen enligt 22 kap. 1 a § skattebetalningslagen (1997:483) för året före taxeringsåret. Med hemortskommun för ett dödsbo avses den dödes hemortskommun för dödsåret. Om den döde hade bytt folkbokföringsort efter den 1 november året före dödsåret, ska dock hemortskommunen för dödsboet från och med andra taxeringsåret efter dödsåret anses vara den kommun där den döde hade sin senaste rätta folkbokföringsort.

För fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret är den kommunala inkomstskatten summan av de skattesatser för kommunalskatt och landstingsskatt som gäller i hemortskommunen för beskattningsåret multiplicerad med den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före beskattningsåret. För den som var bosatt eller stadigvarande vistades här i landet under någon del av beskattningsåret, men som inte var folkbokförd här den 1 november föregående år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt eller stadigvarande vistades. För den som på grund av väsentlig anknytning till Sverige är obegränsat skattskyldig enligt 3 kap. 3 § första stycket 3, avses med hemortskommun den kommun till vilken anknytningen var starkast under året före beskattningsåret.

Med hemortskommun för ett dödsbo avses den dödes hemortskommun för dödsåret. Om den döde hade bytt folkbokföringsort efter den 1 november året före dödsåret, ska dock hemortskommunen för dödsboet från och med beskattningsåret efter dödsåret anses vara den kommun där

den döde hade sin senaste rätta
folkbokföringsort.

*För den som har brutet räken-
skapsår avses med beskattningsår
enligt första–tredje styckena det
kalenderår under vilket beskatt-
ningsåret går ut.*

5 §¹³

För fysiska personer är den statliga inkomstskatten på beskattningsbara
förvärsinkomster

– 20 procent av den del av den beskattningsbara förvärsinkomsten
som överstiger en nedre skiktgräns, och

– 5 procent av den del av den beskattningsbara förvärsinkomsten som
överstiger en övre skiktgräns.

Skiktgränserna bestäms med
utgångspunkt i en nedre skiktgräns
på 367 600 kronor vid 2010 års
taxering och en övre skiktgräns på
526 200 kronor vid 2010 års
taxering.

Vid de därpå följande *taxe-
ringarna* uppgår skiktgränserna till
skiktgränserna för det föregående
taxeringsåret multiplicerade med
det jämförelsetal, uttryckt i pro-
cent, som anger förhållandet
mellan det allmänna prisläget i
juni *andra* året före *taxeringsåret*
och prisläget i juni *tredje* året före
taxeringsåret plus två procent-
enheter. Skiktgränserna fastställs
av regeringen före utgången av
andra året före *taxeringsåret* och
avrundas nedåt till helt hundratal
kronor.

Skiktgränserna bestäms med
utgångspunkt i en nedre skiktgräns
på xxx xxx kronor för
beskattningsåret 2011 och en övre
skiktgräns på xxx xxx kronor för
beskattningsåret 2011.

För de därpå följande *beskatt-
ningsåren* uppgår skiktgränserna
till skiktgränserna för det
föregående *beskattningsåret* multi-
plicerade med det jämförelsetal,
uttryckt i procent, som anger
förhållandet mellan det allmänna
prisläget i juni året före
beskattningsåret och prisläget i
juni *andra* året före *beskatt-
ningsåret* plus två procentenheter.
Skiktgränserna fastställs av rege-
ringen före utgången av året före
beskattningsåret och avrundas
nedåt till helt hundratal kronor.

*Om en enskild näringsidkare
enligt 1 kap. 13 § andra stycket
har ett beskattningsår som inte
sammanfaller med kalenderåret,
ska de skiktgränser som gäller vid
detta beskattningsårs utgång
tillämpas.*

¹³ Senaste lydelse 2008:1327.

66 kap.

11 §

Den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten räknas fram med utgångspunkt i summan av den beskattningsbara förvärvsinkomsten för *taxeringsåret*, minskad med nettobeloppen av de ackumulerade inkomsterna och de beskattningsbara förvärvsinkomsterna för så många av de närmast föregående *taxeringsåren* att det sammanlagda antalet år motsvarar antalet årsbelopp.

Den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten räknas fram med utgångspunkt i summan av den beskattningsbara förvärvsinkomsten för *beskattningsåret*, minskad med nettobeloppen av de ackumulerade inkomsterna, och de beskattningsbara förvärvsinkomsterna för så många av de närmast föregående *beskattningsåren* att det sammanlagda antalet år motsvarar antalet årsbelopp.

14 §

Om en ackumulerad inkomst hänför sig enbart till beskattningsåret och tid dessförinnan, ska den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten ökas med ett belopp som motsvarar den nedre skiktgränsens förändring mellan

1. det närmast föregående *taxeringsåret* och det aktuella *taxeringsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till tre eller fyra beskattningsår,

2. det andra *taxeringsåret* före *taxeringsåret* och det aktuella *taxeringsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till fem eller sex beskattningsår,

3. det tredje *taxeringsåret* före *taxeringsåret* och det aktuella *taxeringsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till sju eller åtta beskattningsår, eller

4. det fjärde *taxeringsåret* före *taxeringsåret* och det aktuella *taxeringsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till nio eller tio beskattningsår.

1. det närmast föregående *beskattningsåret* och det aktuella *beskattningsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till tre eller fyra beskattningsår,

2. det andra *beskattningsåret* före *beskattningsåret* och det aktuella *beskattningsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till fem eller sex beskattningsår,

3. det tredje *beskattningsåret* före *beskattningsåret* och det aktuella *beskattningsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till sju eller åtta beskattningsår, eller

4. det fjärde *beskattningsåret* före *beskattningsåret* och det aktuella *beskattningsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till nio eller tio beskattningsår.

67 kap.

12 §¹⁴

En begäran om skattereduktion för hushållsarbete ska göras i

En begäran om skattereduktion för hushållsarbete ska göras *när*

¹⁴ Senaste lydelse 2009:197.

självdeklarationen vid taxeringen
för det beskattningsår då

deklarationsskyldigheten för in-
komst fullgörs för det beskatt-
ningsår då

1. utgifter för utfört hushållsarbete har betalats,	3. ersättning för hushållsarbete
2. förmån av hushållsarbete har tillhandahållits, eller	har redovisats i en förenklad
3. ersättning för hushållsarbete	<i>arbetsgivardeklaration</i> enligt
har redovisats i en förenklad	<i>26 kap. 5 § skatteförordningen</i>
<i>skattedeklaration</i> enligt <i>10 kap.</i>	<i>(0000:000).</i>
<i>13 a §</i> <i>skattebetalningslagen</i>	
<i>(1997:483).</i>	

16 §¹⁵

För rätt till skattereduktion krävs beträffande den som utför hushållsarbete (utföraren) att denne uppfyller förutsättningarna i någon av 1 eller 2 eller i 17 §.

1. Utföraren ska *ha F-skattsedel* när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut.

1. Utföraren ska *vara godkänd för F-skatt* när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut.

2. Redovisning av arbetsgivaravgifter på ersättning för arbetet har skett i en förenklad *skattedeklaration* enligt *10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (1997:483)*. Utföraren får då inte ha varit skattskyldig enligt mervärdes-skattelagen (1994:200) i fråga om verksamhet som omfattar hushållsarbetet.

2. Redovisning av arbetsgivaravgifter på ersättning för arbetet har skett i en förenklad *arbetsgivardeklaration* enligt *26 kap. 5 § skatteförordningen (0000:000)*. Utföraren får då inte ha varit skattskyldig enligt mervärdes-skattelagen (1994:200) i fråga om verksamhet som omfattar hushållsarbetet.

17 §

Om hushållsarbetet har utförts utomlands och utföraren inte har bedrivit någon näringsverksamhet i Sverige, ska utföraren när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut ha ett intyg eller någon annan handling som visar att företaget i fråga om skatter och avgifter i sitt hemland genomgår motsvarande kontroll som *en innehavare av F-skattsedel*.

Om hushållsarbetet har utförts utomlands och utföraren inte har bedrivit någon näringsverksamhet i Sverige, ska utföraren när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut ha ett intyg eller någon annan handling som visar att företaget i fråga om skatter och avgifter i sitt hemland genomgår motsvarande kontroll som *den som är godkänd för F-skatt*.

¹⁵ Senaste lydelse 2009:197.

Underlag för skattereduktion består av

1. belopp som har legat till grund för preliminär skattereduktion som har tillgodoräknats för beskattningsåret enligt 17 § första stycket 1 lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete,

2. värdet av förmån av hushållsarbete som tillhandahållits den skattskyldige under beskattningsåret, och

3. sådan ersättning för hushållsarbete och arbetsgivaravgifter för denna ersättning som har redovisats för beskattningsåret i en förenklad *skattedeklaration* enligt 10 kap. 13 a § *skattebetalningslagen (1997:483)*.

3. sådan ersättning för hushållsarbete och arbetsgivaravgifter för denna ersättning som har redovisats för beskattningsåret i en förenklad *arbetsgivardeklaration* enligt 26 kap. 5 § *skatteförfarandelagen (0000:000)*.

I underlaget räknas inte utgifter för material, utrustning och resor in.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången på skatt som avser beskattningsår som börjar den 1 januari 2011 eller, om beskattningsåret är ett brutet räkenskapsår, det beskattningsår som börjar närmast efter nämnda datum.

2. Om den ena av de personer som begär ett avdrag enligt 25 kap. 12 § eller 48 kap. 26 § eller redovisar ett koncernbidrag enligt 35 kap. 3 § har ett brutet räkenskapsår som beskattningsår, ska dock de nämnda bestämmelserna tillämpas på bidrag som lämnas fr.o.m. den 1 januari 2011 och förluster som uppkommer fr.o.m. samma tidpunkt.

Härigenom föreskrivs i fråga om tullagen (2000:1281)

dels att 8 kap. 14 § ska upphöra att gälla,

dels att 5 kap. 13, 16, 20, 21 och 24 §§, 8 kap. 2, 6 och 10 §§ samt 9 kap. 2 och 23 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas tre nya paragrafer, 1 kap. 6 a, 6 b och 6 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

6 a §

I ärenden och mål om tull, skatt som ska betalas till Tullverket, tulltillägg och ränta enligt denna lag tillämpas bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. ersättning för kostnader för biträde i 40 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap.4 §,

2. bevissäkring i 45 1–13 §§ och 15–17 §§ kap., 68 kap. 1 och 3 §§, 69 kap. 1–12 samt 16 §§, och

3. betalningssäkring i 46 kap. 68 kap. 1 § och 69 kap. 13–16 §§.

Vid tillämpningen av första stycket ska vad som sägs om Skatteverket och Kronofogdemyndigheten i stället gälla Tullverket.

6 b §

Frågor om bevissäkring prövas av den länsrätt inom vars domkrets bevissäkring ska verkställas eller har verkställts.

6 c §

Frågor om betalningssäkring prövas av den länsrätt som är behörig enligt 46 kap. 13 § skatteförfarandelagen eller den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av den skatt, tull, avgift eller ränta som betalningssäkringen gäller.

5 kap.

13 §

Prop. 2010/11:165

Bilaga 2

Bestämmelser om återbetalning och eftergift av tull finns i artiklarna 235–242 i förordningen (EEG) nr 2913/92 och i artiklarna 877–912 i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Om annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift har betalats med högre belopp än som rätteligen *skall* betalas, återbetalas överskjutande belopp. Motsvarande gäller när annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift rätteligen inte skulle ha betalats. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ samma lag återbetalas dock inte.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som *skall* betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som *skall* betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Om annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift har betalats med högre belopp än som rätteligen *skall* betalas, återbetalas överskjutande belopp. Motsvarande gäller när annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift rätteligen inte skulle ha betalats. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ samma lag återbetalas dock inte.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som *skall* betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av

Om annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift har betalats med högre belopp än som rätteligen *ska* betalas, återbetalas överskjutande belopp. Motsvarande gäller när annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift rätteligen inte skulle ha betalats. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ samma lag återbetalas dock inte.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som *ska* betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Om annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift har betalats med högre belopp än som rätteligen *ska* betalas, återbetalas överskjutande belopp. Motsvarande gäller när annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift rätteligen inte skulle ha betalats. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ samma lag återbetalas dock inte.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som *ska* betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av

skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Om det finns synnerliga skäl, får *Tullverket* medge nedsättning av eller befrielse från annan skatt än tull.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar de närmare föreskrifter som behövs i övrigt till komplettering av bestämmelserna om återbetalning och eftergift av tull i förordningarna (EEG) nr 2913/92 och 2454/93.

skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Om det finns synnerliga skäl, får *regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer* medge nedsättning av eller befrielse från annan skatt än tull.

16 §

Bestämmelserna om dröjsmålsränta och befrielse från dröjsmålsränta i artikel 232 i förordningen (EEG) nr 2913/92 tillämpas även på annan skatt än tull som *skall* tas ut för varor vid import.

Dröjsmålsräntan *skall* beräknas på det sätt som anges i 19 kap. 8 § *skattebetalningslagen* (1997:483).

Dröjsmålsräntan är minst 100 kronor. Om det ursprungligen obetalda beloppet är mindre än 100 kronor, får dröjsmålsränta dock endast tas ut med motsvarande belopp.

Bestämmelserna om dröjsmålsränta och befrielse från dröjsmålsränta i artikel 232 i förordningen (EEG) nr 2913/92 tillämpas även på annan skatt än tull som *ska* tas ut för varor vid import.

Dröjsmålsräntan *ska* beräknas på det sätt som anges i 65 kap. 13 § *skatteförfarandelagen* (0000:000).

20 §¹

Ränta som avses i 15 § första stycket 1 eller 2 ska beräknas från utgången av den första månaden efter den då varan deklarerades för övergång till fri omsättning till och med den månad då beloppet ska betalas. Ränta på skatt, som motsvarar tidigare återbetalt belopp, beräknas dock från utgången av den månad då beloppet återbetalades.

Ränta enligt 15 § första stycket 3 ska beräknas från utgången av den månad då varan infördes eller det olovliga förfarandet ägde rum till och med den månad då beloppet ska betalas.

Ränta enligt 15 § andra stycket tas ut för den tid fördröjningen omfattar.

Räntesatser för ränta enligt 15 § första stycket 2 ska vara de räntesatser som anges i 19 kap. 7 § *skattebetalningslagen* (1997:483).

Räntesatsen för ränta enligt 15 § första stycket 1 och 3 och andra stycket ska vara den som anges i 19 kap. 7 § *andra stycket andra*

Räntesatser för ränta enligt 15 § första stycket 2 ska vara de räntesatser som anges i 65 kap. 4 § *första stycket och 11 § första stycket* *skatteförfarandelagen* (0000:000).

Räntesatsen för ränta enligt 15 § första stycket 1 och 3 och andra stycket ska vara den som anges i 65 kap. 11 § *första stycket*

¹ Senaste lydelse 2007:1276.

21 §

På belopp som återbetalas i fall som anges i 13 § tillgodoförs ränta. Ränta tillgodoförs även på ränta enligt 14–16 §§ som återbetalas. Röntan tillgodoförs från utgången av den månad under vilken beloppet betalats till och med den månad då beloppet återbetalas.

Räntesatsen *skall* vara den som anges i 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483).

Räntesatsen *ska* vara den som anges i 65 kap. 4 § andra stycket skatteförfarandelagen (0000:000).

24 §²

I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för en gäldenär som är juridisk person och som inte har betalat in tull i rätt tid och på rätt sätt gäller 12 kap. 6, 6 b, 7–7 e §§, 12 § första stycket och 13 §, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2 och 14 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för en gäldenär som är juridisk person och som inte har betalat in tull i rätt tid och på rätt sätt gäller 59 kap. 12, 13, 15–21, 29, 30 §§ samt 66 kap. 4 och 29 §§ skatteförfarandelagen (0000:000).

Tullverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende tull enligt denna lag.

Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske enligt 23 §.

8 kap.2 §³

Om den som är gäldenär och skyldig att lämna skriftlig eller med databehandlingsteknik upprättad tulldeklaration på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för tulltaxeringen, *skall* en särskild avgift (tulltillägg) tas ut. Detsamma gäller, om gäldenären har lämnat en sådan uppgift i ett ärende som avser omprövning av tulltaxeringsbeslut eller i ett överklagat ärende som avser fastställande av tull och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

En uppgift *skall* anses vara oriktig om det klart framgår att en

Om den som är gäldenär och skyldig att lämna skriftlig eller med databehandlingsteknik upprättad tulldeklaration på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för tulltaxeringen, *ska* en särskild avgift (tulltillägg) tas ut. Detsamma gäller, om gäldenären har lämnat en sådan uppgift i ett ärende som avser omprövning av tulltaxeringsbeslut eller i ett överklagat ärende som avser fastställande av tull och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

En uppgift *ska* anses vara oriktig om det klart framgår att

² Senaste lydelse 2003:749.

³ Senaste lydelse 2003:214.

uppgift som gäldenären har lämnat är felaktig eller att gäldenären har utelämnat en uppgift till ledning för tulltaxeringen som han varit skyldig att lämna. En uppgift skall dock inte anses vara oriktig om uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut. En uppgift skall inte heller anses vara oriktig om uppgiften är så orimlig att den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

Tulltillägget är tjugo procent av den tull som inte skulle ha påförts, om den oriktiga uppgiften godtagits.

Avgiftsberäkning enligt tredje stycket sker efter tio procent när det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

1. en lämnad uppgift är felaktig, eller

2. en uppgift som ska lämnas till ledning för tulltaxeringen har utelämnats.

En uppgift ska dock inte anses vara oriktig om

1. uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut, eller

2. den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

6 §⁴

Tulltillägg påförs inte

1. vid rättelse av en felräkning eller felskrivning, som uppenbart framgår av tulldeklaration eller annat dokument som lämnats till ledning för tulltaxeringen,

2. om en avvikelse avser bedömning av ett yrkande och avvikelsen inte gäller någon uppgift i sak,

3. om gäldenären frivilligt har rättat den oriktiga uppgiften eller anmält förhållande som avses i 3 §, eller

4. om det tullbelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är obetydligt.

Tulltillägg ska inte tas ut

1. om gäldenären på eget initiativ har rättat den oriktiga uppgiften eller anmält förhållande som avses i 3 §, eller

2. om det tullbelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är obetydligt.

10 §⁵

Gäldenären respektive deklaranter ska helt eller delvis befrias från tulltillägg respektive förseningsavgift om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig eller om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp.

Gäldenären respektive deklaranter ska helt eller delvis befrias från tulltillägg respektive förseningsavgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp.

⁴ Senaste lydelse 2003:214.

⁵ Senaste lydelse 2008:373.

Vid bedömningen av om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig ska det särskilt beaktas om denna kan antas ha

1. stått i samband med gäldenärens respektive deklarantens ålder, hans eller hans ombuds hälsa eller liknande förhållanden, eller

2. berott på att gäldenären respektive deklaranten har felbedömt reglerna eller betydelsen av de faktiska förhållandena.

Vid bedömningen av om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp ska det särskilt beaktas om

1. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller underlåtenheten,

2. en oskäligt lång tid förflutit efter det att Tullverket har funnit anledning att anta att gäldenären respektive deklaranten ska påföras avgift utan att han kan lastas för dröjsmålet, eller

3. felaktigheten eller underlåtenheten även har medfört att gäldenären respektive deklaranten har fällts till ansvar för brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller 10 kap. denna lag eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken.

Deklaranten får helt eller delvis befrias från förseningsavgift även när underlåtenheten är obetydlig.

Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om

1. den felaktighet eller passivitet som lett till avgiften kan antas ha

– stått i samband med gäldenärens respektive deklarantens ålder, hans eller hans ombuds hälsa eller liknande förhållanden, eller

– berott på en felbedömning av reglerna eller betydelsen av de faktiska förhållandena.

2. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten,

3. en oskäligt lång tid har gått efter det att Tullverket har funnit anledning att anta att avgift ska tas ut utan att den som avgiften gäller kan lastas för dröjsmålet, eller

4. felaktigheten eller passiviteten även har medfört att den som avgiften gäller fällts till ansvar för brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller 10 kap. denna lag eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken.

9 kap.

2 §⁶

Ett beslut av Tullverket enligt tullagstiftningen eller artikel 5 i förordningen (EG) nr 1383/2003 eller beslut om förlängning enligt artikel 8 i nämnda förordning eller artikel 4.2 i förordningen (EG) nr 1889/2005 får överklagas hos

Ett beslut av Tullverket enligt tullagstiftningen eller artikel 5 i förordningen (EG) nr 1383/2003 eller beslut om förlängning enligt artikel 8 i nämnda förordning eller artikel 4.2 i förordningen (EG) nr 1889/2005 får överklagas hos

⁶ Senaste lydelse 2007:271.

allmän förvaltningsdomstol.

allmän förvaltningsdomstol. *Tullverkets eller annan förvaltningsmyndighets beslut om nedläggning eller befrielse enligt 5 kap. 13 § fjärde stycket eller 19 § överklagas hos regeringen.*

Prop. 2010/11:165
Bilaga 2

Tullverkets beslut om revision enligt 6 kap. 28 § får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Detsamma gäller vid överklagande i mål som avses i 8 kap. 13 §.

Föreskrifter om överklagande av Tullverkets beslut om föreskrifter med stöd av ett bemyndigande enligt denna lag meddelas av regeringen.

23 §⁷

Om talan om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § *skattebetalningslagen (1997:483)* har väckts genom ansökan mot en företrädare för en juridisk person, *skall* vad som sägs i detta kapitel om skattskyldig, klagande, enskild, part eller motpart även gälla företrädaren.

Om talan om betalningsskyldighet enligt 59 kap. 13 §§ *skatteförfarandelagen (0000:000)* har väckts genom ansökan mot en företrädare för en juridisk person, *ska* vad som sägs i detta kapitel om skattskyldig, klagande, enskild, part eller motpart även gälla företrädaren.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas på förhållanden som hänför sig till tid efter utgången av 2010.

2. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 1 kap. 6 a § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2010.

⁷ Senaste lydelse 2003:749.

Härigenom föreskrivs i fråga om socialavgiftslagen (2000:980) dels att 2 kap. 5, 10, 21 och 24 §§ samt 4 kap. 1 och 2 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas fyra nya paragrafer, 2 kap. 10 a–10 d §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

5 §

Arbetsgivaravgifter *skall* inte betalas om den som tar emot ersättning för arbete *har en F-skattsedel* antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om *innehav av en F-skattsedel* får godtas om uppgiften lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om *innehav av en F-skattsedel* får dock inte godtas om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

Om betalningsmottagaren *har en F-skattsedel* med sådant villkor som avses i 4 kap. 9 § *skattebetalningslagen (1997:483)* skall arbetsgivaravgifter inte betalas om *F-skattsedeln* åberopas skriftligen.

Första och andra styckena gäller inte ersättning från semesterkassa.

10 §

Löner, arvoden, förmåner och andra ersättningar för arbete är avgiftspliktiga. Detsamma gäller annat som utges med anledning av ett avtal om arbete, dock inte pension.

Bestämmelser om värdering av förmåner finns i 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483).

Arbetsgivaravgifter *ska* inte betalas om den som tar emot ersättning för arbete *är godkänd för F-skatt* antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om *godkännande för F-skatt* får godtas om uppgiften lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om *godkännande för F-skatt* får dock inte godtas om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

Om betalningsmottagaren *är godkänd för F-skatt* med villkor enligt 9 kap. 3 § *skatteförfarandelagen (0000:000)*, *ska* arbetsgivaravgifter inte betalas om *godkännandet* åberopas skriftligen.

10 a §

Förmåner ska värderas enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229) med följande undantag:

1. värdet av förmån av bostad här i landet som inte är semesterbostad eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen ska beräknas enligt värdetabeller, och

2. värdet av drivmedelsförmån som avses i 61 kap. 10 § inkomstskattelagen ska beräknas till marknadsvärdet.

De tabeller som avses i första stycket 1 ska ange förmånsvärdet av en bostad till den genomsnittliga kostnaden per kvadratmeter bostadsyta inom ett område där boendekostnaderna är i huvudsak enhetliga. Förmånsvärdet för en bostad som ligger utanför tätort och dess närområde ska dock bestämmas till 90 procent av den lägsta genomsnittskostnaden.

10 b §

Bestämmelserna om justering av värdet av bilförmån eller kostförmån i 61 kap. 18, 19 och 19 b §§ inkomstskattelagen (1999:1229) får tillämpas bara om Skatteverket på begäran av utgivaren beslutat om en justering.

10 c §

Om värdet av bostadsförmån enligt 10 a § 1 avviker med mer än 10 procent från det värde som följer av 61 kap. 2 eller 20 § inkomstskattelagen (1999:1229), får Skatteverket på begäran av utgivaren bestämma värdet av förmånen.

10 d §

Om Skatteverket har bestämt ett förmånsvärde enligt 10 a eller 10 b §, ska utgivaren underrätta

21 §

Om en ersättning till viss del motsvarar utgifter i arbetet är ersättningen till den delen avgiftsfri, om ifrågavarande utgifter under året kan beräknas uppgå till minst 10 procent av ersättningen från utgivaren under samma år.

Detta gäller inte ersättning som beskattas enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Utgifterna får för bestämda yrkesgrupper beräknas enligt schablon grundad på de genomsnittliga utgifterna inom respektive grupp.

Utgifterna får för bestämda yrkesgrupper beräknas enligt schablon grundad på de genomsnittliga utgifterna inom respektive grupp.

Om det inte finns någon sådan schablon som avses i tredje stycket, ska Skatteverket på begäran av den som ger ut ersättning för utgifterna bestämma hur utgifterna ska beräknas.

Om utgifterna har beräknats enligt fjärde stycket, ska utgivaren underrätta den som tar emot ersättning för utgifterna om beslutet.

24 §

Underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter (avgiftsunderlaget) är summan av de avgiftspliktiga ersättningar som den avgiftsskyldige har utgett under en kalendermånad.

Ersättningar som avses i 2 och 3 §§ ska räknas in i underlaget för den kalendermånad under vilken den avgiftsskyldige fick kännedom om ersättningen.

Ersättning som avses i 1 § andra stycket ska räknas in i underlaget för den kalendermånad under vilken rättigheten utnyttjas eller överlåts, dock senast för den kalendermånad då utgivaren fick kännedom om ersättningen.

I avgiftsunderlaget skall också ingå tidigare under året utgiven avgiftsfri ersättning som sammanräknad med en ersättning som utgetts under kalendermånaden blir avgiftspliktig.

I avgiftsunderlaget ska också ingå tidigare under året utgiven avgiftsfri ersättning som sammanräknad med en ersättning som utgetts under kalendermånaden blir avgiftspliktig.

4 kap.

1 §

Föreskrifter om bestämmande, debitering, redovisning och betalning av avgifter enligt denna lag finns i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

Föreskrifter om bestämmande, debitering, redovisning och betalning av avgifter enligt denna lag finns i *skatteförfarandelagen (0000:000)*.

Bestämmelserna om omprövning och överklagande i 66 och 67 kap. skatteförfarandelagen gäller för beslut enligt 2 kap. 10 b och 10 c §§ samt 2 kap. 21 § fjärde stycket. Besluten ska vid tillämpningen av bestämmelserna i skatteförfarandelagen anses som beslut om arbetsgivaravgifter.

2 §

I fråga om avgift som avses i denna lag gäller vad som föreskrivs om skatt i skattebrottslagen (1971:69) och *lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter*.

I fråga om avgift som avses i denna lag gäller vad som föreskrivs om skatt i skattebrottslagen (1971:69).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången på arbetsgivaravgifter som avser kalendermånaden januari 2011.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:629) om trängselskatt dels att 17 § ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 3 b §, av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse**3 b §*

I ärenden och mål enligt denna lag gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. ersättning för kostnader för biträde i 40 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §, samt

2. betalningssäkring i 46 kap. 68 kap. 1 § och 69 kap. 13–16 §§.

17 §¹

Bestämmelserna i 17 kap. 2 och 2 a §§ samt 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483) ska tillämpas i fråga om anstånd med betalning av trängselskatt och tilläggsavgift. Med skattetillägg ska då i stället avses tilläggsavgift.

Bestämmelserna i 63 kap. 2 § och 4 § första stycket, 5–7 §§ och 17 §, samt 64 kap. 4 § första stycket och 7 § samt 67 kap. 5 § första stycket 6 skatteförfarandelagen (0000:000) ska tillämpas i fråga om anstånd med betalning av trängselskatt och tilläggsavgift. Med skattetillägg ska då i stället avses tilläggsavgift.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas på skatt för vilken skattskyldighet inträder efter utgången av 2010.

2. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 3 b tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2010.

3. De nya bestämmelserna om anstånd med betalning av skatter och avgifter i 17 § tillämpas från ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2008:185

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 8 §, 4 kap. 9 §, 5 kap. 8 § samt 7 kap. 2, 4 och 6 §§ vägtrafikskattelagen (2006:227) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

8 §

Vid kontroll av skatt enligt denna lag tillämpas bestämmelserna om föreläggande i 10 kap. 27 §, om utredning i skatteärenden i 14 kap. och om vite i 23 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483).

I ärenden och mål enligt denna lag gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. föreläggande i 37 kap. 6, 9 och 10 §§,

2. dokumentationsskyldighet i 39 kap. 3 §,

3. ersättning för kostnader för biträde i 40 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §,

4. Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera i 41 kap. 1–3 §§,

5. revision i 42 kap.,

6. vite i 44 kap.,

7. bevissäkring i 45 kap., 68 kap. 1 och 3 §§, 69 kap. 1–12 och 16 §§,

9. betalningssäkring i 46 kap., 68 kap. 1 och 69 kap. 13–16 §§, samt

10. handlingar och uppgifter som inte får granskas i 47 kap.

4 kap.

9 §

Skatteverkets beslut om efterbeskattning skall, om inte något annat följer av andra eller tredje stycket, meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått ut.

Skatteverkets beslut om efterbeskattning ska, om inte något annat följer av andra eller tredje stycket, meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått ut.

Beslut om efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller i ett mål om betalning eller återbetalning av vägtrafikskatt får meddelas efter den tid som anges i första stycket, men senast ett år från utgången av den månad då Skatteverkets eller domstolens beslut i ärendet eller målet fått laga kraft.

Vid efterbeskattning gäller i övrigt bestämmelserna i 21 kap. 17–20 §§ skattebetalningslagen

Vid efterbeskattning gäller i övrigt bestämmelserna i 66 kap. 27 och 30–32 §§ skatteförfar-

(1997:483). Om den skattskyldige avlidit, *skall* efterbeskattningen påföras dödsboet.

andelagen (0000:000). Om den skattskyldige avlidit, *ska* efterbeskattningen påföras dödsboet.

Prop. 2010/11:165

Bilaga 2

5 kap.

8 §

Skatteverket får bevilja anstånd med betalning av vägtrafikskatt om

1. den skattskyldige har begärt omprövning av eller har överklagat ett beskattningsbeslut och det är tveksamt om betalningsskyldighet kommer att gälla, eller

2. det i andra fall kan antas att den skattskyldige kommer att bli helt eller delvis befriad från skatten.

Bestämmelserna i 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483) om kostnadsränta vid anstånd *skall* då tillämpas.

Bestämmelserna i 65 kap. 4 § första stycket och 7 § skatteförfarandelagen (0000:000) om kostnadsränta vid anstånd *ska* då tillämpas.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslut fattades med anledning av begäran om befrielse eller omprövning eller med anledning av överklagandet.

7 kap.

2 §

Beslut enligt denna lag får, utom i de fall som avses i andra stycket, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och av det allmänna ombudet hos Skatteverket om inte något annat följer av andra föreskrifter. Transportstyrelsens beslut om vägtrafikskatt genom automatiserad behandling med stöd av 4 kap. 1 § får dock överklagas av den skattskyldige först när beslutet har omprövats av Skatteverket enligt 4 kap. 2 §. En skattskyldigs överklagande av ett sådant beslut innan beslutet har omprövats skall anses som en begäran om omprövning.

Beslut om skatterevision och föreläggande vid vite får inte överklagas.

Beslut enligt denna lag får, utom i de fall som avses i andra stycket, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och av det allmänna ombudet hos Skatteverket om inte något annat följer av andra föreskrifter. Transportstyrelsens beslut om vägtrafikskatt genom automatiserad behandling med stöd av 4 kap. 1 § får dock överklagas av den skattskyldige först när beslutet har omprövats av Skatteverket enligt 4 kap. 2 §. En skattskyldigs överklagande av ett sådant beslut innan beslutet har omprövats ska anses som en begäran om omprövning.

Beslut om skatterevision får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

4 §

Vid en begäran om omprövning av Transportstyrelsens automatiserade beslut enligt 4 kap. 1 § gäller 6 kap. 5 och 6 §§ taxeringslagen

Vid en begäran om omprövning av Transportstyrelsens automatiserade beslut enligt 4 kap. 1 § gäller 67 kap. 19–21 §§ skatteförfaran-

(1990:324).

Vid överklagande av Skatteverkets omprövningsbeslut enligt 4 kap. 2 § gäller 6 kap. 5–7 §§ taxeringslagen.

delagen (0000:000).

Vid överklagande av Skatteverkets omprövningsbeslut enligt 4 kap. 2 § gäller 67 kap. 19–22 §§ skatteförfarandelagen.

6 §

Vid överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut gäller 6 kap. 10, 14 och 17 §§ taxeringslagen (1990:324).

Vid överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut gäller 67 kap. 26 § 1 samt 30 och 31 §§ skatteförfarandelagen (0000:000).

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas på fordonsskatt som avser tid efter utgången av 2010.

2. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 1 kap. 8 § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2010.

3. Den nya lydelsen av 7 kap. 2 § tillämpas på vitesförlägganden som meddelas efter utgången av 2010.

Förteckning över remissinstanserna till betänkandet Skatteförfarandet (SOU 2009:58)

Prop. 2010/11:
Bilaga 3

Efter remiss har följande instanser beretts tillfälle att yttra sig över Skatteförfarandeutredningens betänkande Skatteförfarandet (SOU 2009:58): Riksdagens ombudsmän, Riksrevisionen, Svea hovrätt, Kammarrätten i Stockholm, Kammarrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Stockholm (dåvarande Länsrätten i Stockholms län), Förvaltningsrätten i Malmö (dåvarande Länsrätten i Skåne län), Justitiekanslern, Domstolsverket, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Revisorsnämnden, Datainspektionen, Stockholms Handelskammare, Försäkringskassan, Tullverket, Finansinspektionen, Ekonomistyrningsverket, Skatteverket, Kronofogdemyndigheten, Bokföringsnämnden, Statskontoret, Statistiska centralbyrån, Uppsala universitet, Juridiska fakulteten, Stockholms universitet, Juridiska fakulteten, Tillväxtverket, Sveriges Kommuner och Landsting, Sveriges advokatsamfund, Svensk Handel, Föreningen Svenskt Näringsliv, Företagarna, Kooperativa Förbundet, Lantbrukarnas Riksförbund, Far (dåvarande FAR SRS), Tjänstemännens Centralorganisation, Sveriges Akademikers Centralorganisation, Landsorganisationen i Sverige, Näringslivets Regelnämnd, Svenska Bankföreningen, Aktiespararna, Fastighetsägarna Sverige, Fondbolagens förening, FöretagarFörbundet, Näringslivets skattedelegation, Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska Riskkapitalföreningen, Sveriges Redovisningskonsulters Förbund och Regelrådet.

Stockholms Handelskammare, Föreningen Svenskt Näringsliv, Svenska Bankföreningen, och Fastighetsägarna Sverige har helt eller delvis anslutit sig till vad Näringslivets skattedelegation har anfört.

Svenska Fondhandlareföreningen har anslutit sig till vad Svenska Bankföreningen har anfört.

Yttrande har också kommit in från Euroclear Sweden AB, Hagenfeldt Advokatbyrå, IT & Telekomföretagen, Sifferbruket samt från en privatperson.

Finansinspektionen, Svensk Handel, Kooperativa Förbundet, Tjänstemännens Centralorganisation, Sveriges Akademikers Centralorganisation, Aktiespararna, Fondbolagens förening samt Svenska Riskkapitalföreningen har inte yttrat sig eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter på remissen.

Sammanfattning av promemorian Artistskattens infogning i skattekontosystemet

Prop. 2010/11:
Bilaga 4

I promemorian föreslås att skatt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., förkortad A-SINK, ska infogas i skattekontosystemet. Bestämmelserna om skattekontosystemet finns i dag i skattebetalningslagen (1997:483). Skatteförfarandeutredningen föreslår i sitt slutbetänkande att bestämmelserna om skatteförfarandet ska samlas i en lag – skatteförfarandelagen. Den nya lagen som bl.a. ersätter skattebetalningslagen gäller för nästan samtliga skatter, dock inte för den s.k. artistskatten. I fortsättningen kommer skattekontosystemet att regleras i skatteförfarandelagen och det föreslås därför att skatteförfarandelagen även ska gälla för artistskatten.

I promemorian föreslås också att den som är skattskyldig enligt A-SINK ska kunna göras betalningsansvarig för artistskatt som inte har betalats med skatteavdrag. I dag kan bara utbetalaren, dvs. den som skulle ha gjort skatteavdraget, göras betalningsansvarig.

Förslagen ska beredas tillsammans med Skatteförfarandeutredningens förslag och de föreslås därför träda i kraft samtidigt som skatteförfarandelagen, nämligen den 1 januari 2012.

Lagförslagen i promemorian Artistskattens infogning i skattekontosystemet

Prop. 2010/11:165
Bilaga 5

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2010:000)¹

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2010:000) dels att 2 kap. 1 §, 3 kap. 4 §, 13 kap. 4 §, 15 kap. 8 §, 26 kap. 3 §, 33 kap. 9 §, 54 kap. 1–3 §§, 56 kap. 8 § samt 66 kap. 11 och 25 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas fyra nya paragrafer, 10 kap. 7 a §, 13 kap. 3 a och 5 a §§ samt 33 kap. 3 a §, och närmast före 33 kap. 3 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Lagen gäller för skatt, dock inte skatt som tas ut enligt

1. kupongskattelagen (1970:624),
2. lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,
3. lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel,
4. lagen (1991:591) om särskild

inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

5. lagen (2004:629) om trängselskatt, och	4. lagen (2004:629) om trängselskatt, och
6. vägtrafikskattelagen (2006:227).	5. vägtrafikskattelagen (2006:227).

3 kap.

4 §

Nuvarande lydelse

Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<u>För</u>	<u>avses med beskattningsår</u>
1. skatt enligt	beskattningsår enligt 1 kap.
a) inkomstskattelagen (1999:1229),	13–15 §§ inkomstskattelagen
b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,	

¹ Skatteförfarandeutredningens förslag till skatteförfarandelag (SOU 2009:58) bereds för närvarande på Finansdepartementet. De ändringar som föreslås här är ändringar i utredningens förslag. För att det tydligt ska framgå vad som nu föreslås anges utredningens förslag till skatteförfarandelag som *Nuvarande lydelse*. För att inte behöva numrera om paragraferna i det här skedet får nya paragrafer samma nummer som närmast föregående paragraf med tillägget a.

c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–5, och

d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, samt avgift enligt

e) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift

2. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta det kalenderår då ersättningen betalas ut

3. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som ska redovisas för redovisningsperioder beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen

4. annan mervärdesskatt det kalenderår då den felaktiga debiteringen gjorts eller förvärvet skett

5. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder samma beskattningsår som i 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen

6. annan punktskatt det kalenderår då den skattepliktiga händelsen inträffat

7. övriga skatter det kalenderår som skatten ska betalas för

8. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt det kalenderår som avgiften ska betalas för.

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

Föreslagen lydelse

Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<i>För</i>	<i>avses med beskattningsår</i>
1. skatt enligt	beskattningsår enligt 1 kap.
a) inkomstskattelagen (1999:1229),	13–15 §§ inkomstskattelagen
b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,	
c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–5, och	
d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, samt avgift enligt	
e) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift	

2. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	det kalenderår då ersättningen betalas ut
3. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som ska redovisas för redovisningsperioder	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
4. annan mervärdesskatt	det kalenderår då den felaktiga debiteringen gjorts eller förvärvet skett
5. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder	samma beskattningsår som i 1 kap. 14 § mervärdes- skattelagen
6. annan punktskatt	det kalenderår då den skattepliktiga händelsen inträffat
7. övriga skatter	det kalenderår som skatten ska betalas för
8. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt	det kalenderår som avgiften ska betalas för.

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

7 a §

Om en ersättning är skattepliktig enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., gäller inte bestämmelserna om skatteavdrag i detta kapitel utan bestämmelserna i 13 kap.

Bestämmelserna i förevarande kapitel gäller dock, med undantag för 6 §, om

1. Skatteverket enligt 5 a § tredje stycket lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. har meddelat ett beslut om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. utbetalaren känner till beslutet.

13 kap.

3 a §

Den som betalar ut kontant ersättning som är skattepliktig enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska göra skatteavdrag för sådan skatt.

4 §

I fråga om skatteavdrag för särskild inkomstskatt för utomlands bosatta gäller bestämmelserna om

1. befrielse från skatteavdrag i 10 kap. 9 § första stycket 2 och andra stycket,
2. skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag i 10 kap. 18 §, och
3. värdering av förmåner vid beräkning av underlag för skatteavdrag i 11 kap. 9–11 §§.

Första stycket 1 gäller inte skatteavdrag som avses i 3 a §.

5 a §

Den som är skattskyldig arrangör enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska redovisa och betala skatten.

15 kap.

8 §

Kontrolluppgift behöver inte lämnas om

1. sådan ersättning eller förmån för arbete som en fysisk person eller ett dödsbo har gett ut, under förutsättning att

a) ersättningen eller förmånen inte motsvarar en utgift i en näringsverksamhet,

b) skatteavdrag inte har gjorts, och

c) det som mottagaren har fått sammanlagt haft ett lägre värde än 1 000 kronor för hela året,

2. sådan ersättning eller förmån för arbete som har getts ut i annat fall än som avses i 1, under förutsättning att

a) det som mottagaren har fått sammanlagt haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året, och

b) skatteavdrag inte har gjorts, b) skatteavdrag inte har gjorts,
eller

3. ersättning eller förmån som har redovisats i en förenklad arbetsgivardeklaration.

3. ersättning eller förmån som har redovisats i en förenklad arbetsgivardeklaration, *eller*

4. ersättning eller förmån som är skattepliktig enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

26 kap.

3 §

En skattedeclaration ska lämnas av

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det,
2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200),
3. den som ska registreras enligt 7 kap. 1 § första stycket 4 eller 5,
4. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
5. den som är skattskyldig för punktskatt enligt någon av de lagar som anges i 3 kap. 12 §, och
6. den som är skattskyldig och ska redovisa skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta
6. den som är skattskyldig och ska redovisa skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta *eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.*

33 kap.

Utländska arrangörer som motsvarar ideella föreningar

3 a §

Arrangörer som har inkomster som är undantagna från skatteplikt enligt 8 § första stycket 7 lagen (1991:591) för utomlands bosatta artister m.fl., ska lämna särskilda uppgifter om de omständigheter som Skatteverket behöver kännedom om för att bedöma frågan om undantag från skatteplikt.

Särskilda uppgifter enligt 5–7 §§ ska lämnas enligt följande uppställning:

Särskilda uppgifter ska ha kommit in till Skatteverket senast enligt

5 §	den 2 maj året efter beskattningsåret
6 §	den 1 oktober före det kalenderår uppgifterna avser
7 §	tre månader efter den dag då den som beslutet om nedsättning av utländsk skatt gäller fick del av det

Föreslagen lydelse

Särskilda uppgifter enligt 3 a och 5–7 §§ ska lämnas enligt följande uppställning:

Särskilda uppgifter ska ha kommit in till Skatteverket senast enligt

3 a §	den 12 i månaden efter den månad då tillställningen ägde rum
5 §	den 2 maj året efter beskattningsåret
6 §	den 1 oktober före det kalenderår uppgifterna avser
7 §	tre månader efter den dag då den som beslutet om nedsättning av utländsk skatt gäller fick del av det

54 kap.

1 §

Om skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta ska redovisas av den skattskyldige, ska beslut om skatten fattas för varje skattepliktig inkomst för sig med ledning av innehållet i en särskild inkomstskattedeklaration och andra tillgängliga uppgifter.

Om skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska redovisas av den skattskyldige, ska beslut om skatten fattas för varje skattepliktig inkomst för sig med ledning av innehållet i en särskild inkomstskattedeklaration och andra tillgängliga uppgifter.

Det som sägs i 53 kap. 2 § första stycket och 4 § gäller även särskilda inkomstskattedekclarationer.

2 §

Skatteverket får inom den tid och på det sätt som gäller för omprövning besluta att den som är

Skatteverket får inom den tid och på det sätt som gäller för omprövning besluta att den som är

skattskyldig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta ska betala skatt i andra fall än som avses i 1 §.

skattskyldig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska betala skatt i andra fall än som avses i 1 §.

3 §

Om skatteavdrag för skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta har gjorts med för högt belopp, ska Skatteverket efter ansökan besluta att den skattskyldige ska tillgodoräknas det överskjutande beloppet.

Om skatteavdrag för skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. har gjorts med för högt belopp, ska Skatteverket efter ansökan besluta att den skattskyldige ska tillgodoräknas det överskjutande beloppet.

Ansökan ska vara skriftlig och ha kommit in till Skatteverket senast sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. *En ansökan som föranleds av en begäran enligt 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta får komma in inom den tid som gäller för begäran.*

Ansökan ska vara skriftlig och ha kommit in till Skatteverket senast sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

56 kap.

8 §

Efter ett beslut om slutlig skatt ska Skatteverket beräkna om den som beslutet gäller ska betala skatt eller tillgodoräknas skatt.

Från den slutliga skatten ska avdrag göras för

1. debiterad F-skatt och särskild A-skatt,
2. avdragen A-skatt,
3. A-skatt som ska betalas på grund av beslut enligt 59 kap. 3 § andra stycket,
4. skatt som har förts över från en stat som Sverige har träffat överenskommelse med om att ta ut och föra över skatt,
5. skatt som har betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för den tid under beskattningsåret då den som beslutet gäller varit obegränsat skattskyldig i Sverige,
6. skatt som har betalats enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,
7. skatt som har betalats enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

om Skatteverket har fattat ett beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,

7. skatt som avser sådana återbetalningar som ska göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, senast ändrat genom rådets beslut 2004/587/EG, och

8. beslutad jämställdhetsbonus enligt 14 § första stycket lagen (2008:313) om jämställdhetsbonus.

8. skatt som avser sådana återbetalningar som ska göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, senast ändrat genom rådets beslut 2004/587/EG, och

9. beslutad jämställdhetsbonus enligt 14 § första stycket lagen (2008:313) om jämställdhetsbonus.

Till den slutliga skatten ska följande belopp läggas:

1. skatt som har betalats tillbaka enligt 64 kap. 5 § första stycket,
2. skatt som har förts över till en annan stat enligt 64 kap. 7 och 8 §§ första stycket,
3. preliminär skattereduktion enligt 17 § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete,
4. skattetillägg som har beslutats med anledning av beslut om slutlig skatt, och
5. förseningsavgift som har beslutats för att deklareringskyldighet för inkomst inte fullgjorts i rätt tid.

66 kap.

11 §

En begäran enligt 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller om att inkomstskattelagen (1999:1229) ska tillämpas i stället får komma in inom ett år från dagen för det beslut som föranlett begäran.

En begäran enligt 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller *5 a § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.* om att inkomstskattelagen (1999:1229) ska tillämpas i stället får komma in inom ett år från dagen för det beslut som föranlett begäran.

25 §

Ett beslut om omprövning till nackdel får meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (*efterbeskattning*) om

1. ett beslut om skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 § har blivit felaktigt eller inte fattats på grund av att den uppgiftsskyldige
 - a) under förfarandet har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning,
 - b) har lämnat oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning,
 - c) inte har deklarerat eller låtit bli att lämna en begärd uppgift, eller
 - d) inte har lämnat begärd varuprov,

2. en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende ska rättas,

3. kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande saknats eller varit felaktig och den som uppgiften ska lämnas för inte varit skyldig att deklarerera inkomst,

4. det föranleds av ett beslut i ett ärende eller mål

a) om skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 § för en annan redovisningsperiod, annat beskattningsår eller annan person,

b) om fastighetstaxering,

c) om utländsk skatt eller om obligatoriska utländska socialförsäkringsavgifter,

d) enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner och landsting, eller

e) om huruvida en inkomst ska beskattas enligt inkomstskattelagen (1999:1229) eller enligt lagen (1991:1586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,

e) om huruvida en inkomst ska beskattas enligt inkomstskattelagen (1999:1229) i stället för enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

5. en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som föreskrivs i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 12 § inkomstskattelagen eller inte har följt ett annat villkor i beslutet, eller

6. det föranleds av en uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 11 §.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.¹

dels att 3 a, 6, 12, 14–21 och 23 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 3 a, 6, 12, 14, 19, 20, 21 och 23 §§ samt rubriken närmast efter 12 § ska utgå,

dels att 2 och 10 §§ samt rubriken närmast före 10 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) och *skattebetalningslagen* (1997:483) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

Beskattningsmyndighet m.m.

Förfarandet

10 §³

Skatteverket är beskattningsmyndighet enligt denna lag.

Bestämmelser om förfarandet finns i skatteförfarandelagen (2010:000).

Beslut enligt 5 a § tredje stycket får omprövas och överklagas enligt de bestämmelser som gäller för omprövning och överklagande av beslut om slutlig skatt i 66 och 67 kap. skatteförfarandelagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2010.

¹ Senaste lydelse av

3 a § 2000:53	17 a § 2000:53
12 § 1997:498	19 § 1997:498
14 § 1997:498	20 § 2009:000
16 § 2004:1141	21 § 2009:807
17 § 2000:53	23 § 2003:658.

² Senaste lydelse 1999:1272.

³ Senaste lydelse 2003:658.

Förteckning över remissinstanserna till promemorian Artistskattens infogning i skattekontosystemet

Prop. 2010/11:
Bilaga 6

Efter remiss har följande instanser beretts tillfälle att yttra sig över promemorian Artistskattens infogning i skattekontosystemet: Kammarrätten i Sundsvall, Förvaltningsrätten i Falun (dåvarande Länsrätten i Dalarnas län), Domstolsverket, Ekobrottsmyndigheten, Skatteverket, Statens Kulturråd, Sveriges advokatsamfund, Tillväxtverket, Sveriges Kommuner och Landsting, Föreningen Svenskt Näringsliv, Far (dåvarande FAR SRS), Sveriges Riksidrottsförbund, Företagarna, Tjänstemännens Centralorganisation, Sveriges Akademikers Centralorganisation, Landsorganisationen i Sverige, FöretagarFörbundet, Näringslivets skattedelegation, Teaterförbundet, Svensk Scenkonst, Musikerförbundet, Konstnärliga och Litterära Yrkesutövares Samarbetsnämnd, Svenska Fotbollförbundet, Svenska Ishockeyförbundet, Svenska Basketbollförbundet, Musikarrangörer i samverkan, Dansens Hus, Näringslivets Regelnämnd och Regelrådet.

Förvaltningsrätten i Falun, Statens Kulturråd, Föreningen Svenskt Näringsliv, Sveriges Riksidrottsförbund, Företagarna, Tjänstemännens Centralorganisation, Sveriges Akademikers Centralorganisation, Landsorganisationen i Sverige, Näringslivets skattedelegation, Teaterförbundet, Musikerförbundet, Konstnärliga och Litterära Yrkesutövares Samarbetsnämnd, Svenska Basketbollförbundet, Dansens Hus och Näringslivets Regelnämnd har inte yttrat sig eller har angett att de avstår från att lämna några synpunkter på remissen.

Lagförslagen i promemorian Ändringar av skattebeslut i efterhand samt återföring av avdrag för avsättningar till periodiseringsfonder

Prop. 2010/11:165
Bilaga 7

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229) dels att 15 kap. 6 §, 16 kap. 16 och 17 §§ samt 30 kap. 7 § skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 15 kap. 6 a § samt 16 kap. 16 a och 16 b §§ av följande lydelse,
dels att det närmast före 16 kap. 16 a och 16 b §§ skall införas nya underrubriker av följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.

6 §¹

Vad som motsvarar utgående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall inte tas upp. I 16 kap. 16 § finns bestämmelser om avdrag för det fall att skatten ändå har tagits upp samt för det fall denna sätts ned.

Ett belopp som redovisas som utgående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall inte tas upp. Om det efter redovisningen av beloppet fastställs att det inte skulle ha redovisats som utgående skatt enligt mervärdesskattelagen och debiteringen därför ändras, skall beloppet tas upp det beskattningsår då beslut enligt 11 kap. 20 § skattebetalningslagen om ändrad debitering för mervärdesskatt meddelas. Om den skattskyldige vidtar en åtgärd som innebär att ett belopp motsvarande skatten krediteras kunden skall beloppet dock inte tas upp.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt enligt 9 kap. 8 § mervärdesskattelagen, skall beloppet tas upp till den del de utgifter som avdraget avser har dragits av omedelbart vid taxeringen.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9-13 § mervärdesskattelagen, skall summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigeringstiden tas upp till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid taxeringen.

¹ Senaste lydelse 2000:1356.

6 a §

I 16 kap. 16 a § första stycket finns bestämmelser om avdrag för belopp som redovisas som utgående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) och som i strid med bestämmelsen i 6 § första stycket har tagits upp. I 16 kap. 16 b § första stycket finns bestämmelser om återföring av avdrag för belopp som i strid med 16 kap. 16 § dragits av som ingående skatt enligt mervärdesskattelagen.

16 kap.**16 §²**

Sådan ingående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som medför rätt till avdrag enligt 8 kap. eller återbetalning enligt 10 kap. nämnda lag får inte dras av. *Ett belopp som redovisas som ingående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall inte dras av.*

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har återfört ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9-13 §§ mervärdesskattelagen, skall summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigeringstiden dras av till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid taxeringen.

Mervärdesskatt skall dras av om skatten avser utgående skatt som i strid med 15 kap. 6 § första stycket har tagits upp som intäkt och som har betalats in till staten. Om denna mervärdesskatt sätts ned skall motsvarande del av avdraget återföras.

*Utgående skatt**16 a §*

Om ett belopp har tagits upp som intäkt och det senare fastställs att beloppet utgör sådan utgående skatt som enligt 15 kap. 6 § första meningen inte skall tas upp, skall beloppet dras av det beskattningsår då beslut enligt 11 kap. 20 § skattebetalningslagen

² Senaste lydelse 2000:1356.

(1997:483) om ändrad debitering för mervärdesskatt meddelas. Om den skattskyldige vidtar en åtgärd som innebär att ett belopp motsvarande skatten debiteras kunden skall beloppet dock inte dras av.

Om ett belopp krediterats kunden och därför inte tagits upp enligt 15 kap. 6 § första stycket tredje meningen, skall beloppet inte heller dras av.

Ingående skatt

16 b §

Om ett belopp har dragits av och det senare fastställs att det utgör sådan ingående skatt som enligt 16 § första stycket inte skall dras av, skall beloppet återföras det beskattningsår då beslut enligt 11 kap. 20 § skattebetalningslagen (1997:483) om ändrad debitering för mervärdesskatt meddelas.

Om ett belopp har redovisats som ingående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) och därför inte dragits av på grund av bestämmelsen i 16 § första stycket och det senare fastställs att beloppet inte utgör ingående skatt, skall beloppet dras av det beskattningsår då beslut enligt 11 kap. 20 § skattebetalningslagen om ändrad debitering för mervärdesskatt meddelas.

17 §³

Särskilda skatter och avgifter som avser näringsverksamheten skall dras av. Om skatten eller avgiften sätts ned, skall motsvarande del av avdraget återföras det beskattningsår då debiteringen ändras. I 9 kap. 4 § finns en bestämmelse om att skatt

Särskilda skatter och avgifter som avser näringsverksamheten skall dras av. Om skatten eller avgiften höjs skall höjningsbeloppet dras av det beskattningsår då beslut enligt 11 kap. 20 § skattebetalningslagen (1997:483) om ändrad debitering

³ Senaste lydelse 2004:634.

enligt lagen (2004:629) om för skatten eller avgiften trängselskatt inte får dras av.

meddelats.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 7

Om skatten eller avgiften sätts ned, skall motsvarande del av avdraget återföras det beskattningsår då beslut enligt 11 kap. 20 § skattebetalningslagen om ändrad debitering för skatten eller avgiften meddelats.

Avkastningsskatt som beräknas på avsättning i balansräkning med tillämpning av 3 § fjärde stycket lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel skall dras av. Om skatten sätts ned, skall motsvarande del av avdraget återföras det beskattningsår då debiteringen ändras. Om skatten sätts ned genom avräkning av utländsk skatt, hindrar detta inte att hela skattebeloppet dras av.

I 29-31 §§ finns bestämmelser om egenavgifter.

I 29-31 §§ finns bestämmelser om egenavgifter. I 9 kap. 4 § finns en bestämmelse om att skatt enligt lagen (2004:629) om trängselskatt inte får dras av.

30 kap.

7 §

Avdrag för avsättning till en periodiseringsfond skall återföras senast det sjätte taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till. Om taxering på grund av förlängning av räkenskapsår inte sker det sjätte taxeringsåret, skall avdraget återföras senast det följande taxeringsåret.

I 8-10 §§ finns bestämmelser om att avdragen för avsättningarna i vissa fall skall återföras tidigare och i 11-14 §§ om att periodiseringsfonderna i vissa fall får föras över till annan näringsverksamhet i stället för att avdragen återförs.

Om återföring av avdrag för avsättning till periodiseringsfond sker skall ett tidigare gjort avdrag för avsättning till periodiseringsfond återföras före ett senare gjort avdrag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Bestämmelserna i 15 kap. 6 § och 16 kap. 6 a, 16, 16 a, 16 b samt 17 §§ skall tillämpas vid beslut om ändrad debitering enligt 11 kap. 20 § skattebetalningslagen (1997:483) för mervärdesskatt och uttag av arbetsgivaravgifter som meddelas efter den 1 januari 2007. Bestämmelsen i 30 kap. 7 § skall tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

Häri genom föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483) att 21 kap. 12 och 15 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 kap.

12 §¹

Efterbeskattning får också ske

1. när en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende skall rättas,

2. när en ändring föranleds av Skatteverkets skattebeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod än den som ändringen gäller eller för någon annan skattskyldig,

3. när en ändring föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen (1995:1518) om mervärdesskattekonton för kommuner och landsting eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut enligt samma lag, *eller*

4. när en ändring föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen (1999:1229) eller lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta är tillämplig för den aktuella inkomsten.

3. när en ändring föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen (1995:1518) om mervärdesskattekonton för kommuner och landsting eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut enligt samma lag,

4. när en ändring föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen (1999:1229) eller lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta är tillämplig för den aktuella inkomsten, *eller*

5. när en ändring enligt denna lag föranleds av Skatteverkets beslut om taxering eller allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering.

15 §²

Beslut om efterbeskattning enligt 12 § 2, 3 *eller* 4 får meddelas även efter den tid som anges i 14 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Beslut om efterbeskattning enligt 12 § 2, 3, 4 *eller* 5 får meddelas även efter den tid som anges i 14 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

¹ Senaste lydelse 2003:664.

² Senaste lydelse 2004:1142.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på ändringar enligt skattebetalningslagen (1997:483) som föränleds av Skatteverkets beslut om taxering eller allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering som avser 2008 års taxering. Prop. 2010/11:165 Bilaga 7

Förteckning över remissinstanserna till promemorian Ändringar av skattebeslut i efterhand samt återföring av avdrag för avsättningar till periodiseringsfonder

Efter remiss har yttranden över Skatteverkets promemoria Ändringar av skattebeslut i efterhand samt återföring av avdrag för avsättningar till periodiseringsfonder kommit från Kammarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Stockholm (dåvarande Länsrätten i Stockholms län), Förvaltningsrätten i Jönköping (dåvarande Länsrätten i Jönköpings län), Finansinspektionen, Ekobrottsmyndigheten, Bolagsverket, Stockholms handelskammare, Verket för näringslivsutveckling, Nutek, Stockholms universitet, Juridiska fakulteten, Sveriges Byggindustrier, Finansbolagens förening, Far (dåvarande FAR SRS), Företagarna, Lantbrukarnas Riksförbund, Näringslivets Regelnämnd, Svensk Industrieförening, Föreningen Svenskt Näringsliv, Svenska Bankföreningen, Sveriges advokatsamfund, Fastighetsägarna Sverige, Sveriges Redovisningskonsulters Förbund SRF, FöretagarFörbundet och Bokföringsnämnden. Därutöver har yttrande även kommit in från Näringslivets Skattedelegation.

Stockholms Handelskammare, Sveriges Byggindustrier, Svensk Industrieförening, Föreningen Svenskt Näringsliv, Svenska Bankföreningen och Fastighetsägarna Sverige, delar de synpunkter som har framförts i Näringslivets skattedelegations remissyttrande.

Riksrevisionen, Försäkringsförbundet, Fondbolagens förening, Svenska Handelskammareförbundet, Svenska Revisorsförbundet SRS och Svenska Fondhandlareföreningen har inte yttrat sig eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter på promemorian.

1 Lagtext

1.1 Förslag till skatteförfarandelag

Härigenom föreskrivs följande.

AVDELNING I. INNEHÅLL, TILLÄMPNING OCH DEFINITIONER

1 kap. Lagens innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter.

Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande.

AVDELNING I. INNEHÅLL, TILLÄMPNING OCH DEFINITIONER

1 kap. – Lagens innehåll

2 kap. – Lagens tillämpning

3 kap. – Definitioner och förklaringar

AVDELNING II. FÖRETRÄDARE

4 kap. – Uppgifter som har lämnats för någon annans räkning

5 kap. – Uppgifts- och betalningsskyldiga företrädare

6 kap. – Ombud

AVDELNING III. REGISTRERING

7 kap. – Registrering

AVDELNING IV. PRELIMINÄR SKATT

8 kap. – Preliminärskattesystemets grunder

9 kap. – Godkännande för F-skatt

10 kap. – Skatteavdrag för preliminär skatt

11 kap. – Beräkning av skatteavdrag för preliminär skatt

12 kap. – Skattetabeller

AVDELNING V. SÄRSKILD INKOMSTSKATT

13 kap. – Redovisning och betalning av särskild inkomstskatt

AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH ÖVRIGA UPPGIFTER

14 kap. – Syftet med kontrolluppgifter

15 kap. – Kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst

16 kap. – Kontrolluppgift om intäkt och avdrag i inkomstslaget näringsverksamhet

17 kap. – Kontrolluppgift om ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter

18 kap. – Kontrolluppgift om ränteutgifter

19 kap. – Kontrolluppgift om avkastning på delägarätter

- 20 kap.– Kontrolluppgift om avyttring av andelar i investeringsfonder
- 21 kap.– Kontrolluppgift om avyttring av fordringsrätter och andra delägarrätter än andelar i investeringsfonder
- 22 kap.– Kontrolluppgift om vissa andra förhållanden
- 23 kap.– Kontrolluppgift om utländska förhållanden
- 24 kap.– Övriga bestämmelser om kontrolluppgifter
- 25 kap.– Undantag från kontrolluppgiftsskyldighet
- 26 kap.– Skattedeclaration
- 27 kap.– Skalbolagsdeklaration
- 28 kap.– Preliminär inkomstdeklaration
- 29 kap.– Syftet med inkomstdeklaration
- 30 kap.– Vem ska lämna en inkomstdeklaration?
- 31 kap.– Vad ska en inkomstdeklarationen innehålla?
- 32 kap.– När och var ska en inkomstdeklaration lämnas?
- 33 kap.– Särskilda uppgifter
- 34 kap.– Informationsuppgifter
- 35 kap.– Periodiska sammanställningar
- 36 kap.– Anstånd med att lämna deklaration och särskilda uppgifter
- 37 kap.– Föreläggande
- 38 kap.– Formkrav för lagens uppgiftsskyldigheter

AVDELNING VII. DOKUMENTATION

- 39 kap.– Dokumentationsskyldighet

AVDELNING VIII. UTREDNING OCH KONTROLL

- 40 kap.– Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera
- 41 kap.– Revision
- 42 kap.– Tillsyn över kassaregister och kontrollbesök

AVDELNING IX. ERSÄTTNING FÖR KOSTNADER FÖR BITRÄDE

- 43 kap.– Ersättning för kostnader för biträde

AVDELNING X. TVÅNGSÅTGÄRDER

- 44 kap.– Vite
- 45 kap.– Bevissäkring
- 46 kap.– Betalningssäkring

AVDELNING XI. UNDANTAG FRÅN KONTROLL

- 47 kap.– Uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll

AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER

- 48 kap.– Förseningsavgift
- 49 kap.– Skattetillägg
- 50 kap.– Kontrollavgift
- 51 kap.– Befrielse från särskilda avgifter
- 52 kap.– Beslut om särskilda avgifter

AVDELNING XIII. BESLUT OM SKATTER OCH AVGIFTER

- 53 kap.– Beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt
- 54 kap.– Beslut om särskild inkomstskatt

- 55 kap.– Beslut om preliminär skatt
- 56 kap.– Beslut och besked om slutlig skatt
- 57 kap.– Skönsmässiga beslut om skatter och avgifter
- 58 kap.– Beslut om säkerhet för slutlig skatt för skalbolag
- 59 kap.– Ansvar för skatter och avgifter
- 60 kap.– Beslut om befrielse från skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

AVDELNING XIV. BETALNING OCH ÅTERBETALNING AV SKATTER OCH AVGIFTER

- 61 kap.– Skattekonton
- 62 kap.– Betalning av skatter och avgifter
- 63 kap.– Anstånd med betalning av skatter och avgifter
- 64 kap.– Återbetalning av skatter och avgifter
- 65 kap.– Ränta

AVDELNING XV. OMRÖVNING SAMT ÖVERKLAGANDE OCH ÄNDRING I BESLUT PÅ GRUND AV SKATTEAVTAL

- 66 kap.– Omprövning
- 67 kap.– Överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal

AVDELNING XVI. VERKSTÄLLIGHET

- 68 kap.– Besluts verkställbarhet
- 69 kap.– Verkställighet av beslut om bevissäkring och betalnings-säkring
- 70 kap.– Indrivning
- 71 kap.– Övriga bestämmelser om verkställighet

2 kap. Lagens tillämpning

Tillämpningsområde

1 § Lagen gäller för skatt, dock inte skatt som tas ut enligt

1. kupongskattelagen (1970:624),
2. lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,
3. lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.,
4. tullagen (2000:1281),
5. lagen (2004:629) om trängselskatt, och
6. vägtrafikskattelagen (2006:227).

Lagen gäller även för belopp som avses i 1 kap. 1 § tredje stycket mervärdesskattelagen (1994:200).

2 § Lagen gäller också för avgifter enligt

1. begravningslagen (1990:1144),
2. lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
3. lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
4. lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund,
5. socialavgiftslagen (2000:980), och
6. lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift.

3 § Lagen gäller inte för punktskattepliktiga varor som

1. är omhändertagna med stöd av lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, eller

2. omfattas av ett beslut om skatt enligt samma lag.

Om ett beslut som avses i första stycket upphävs, ska dock den här lagen anses ha varit tillämplig som om beslutet aldrig hade fattats.

4 § Lagen gäller inte heller för mervärdesskatt som ska redovisas och betalas enligt lagen (0000:000) om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster.

Proportionalitetsprincipen

5 § Av proportionalitetsprincipen följer att beslut enligt denna lag får fattas bara om skälen för beslutet uppväger det intrång eller men i övrigt som beslutet innebär för den som beslutet gäller eller något annat motstående intresse.

3 kap. Definitioner och förklaringar

Var finns definitioner och förklaringar?

1 § I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen. Det finns definitioner och förklaringar också i andra kapitel.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar finns i nedan angivna paragrafer:

arbetsgivaravgifter i 3 §

beskattningsår i 4 och 5 §§

deklarationsombud i 6 kap. 4 §

europiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) i 6 §

europiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) i 7 §

felaktigt debiterad mervärdesskatt i 12 §

frisörverksamhet i 39 kap. 2 §

granskningsledare i 8 §

handling i 9 §

hemortskommun i 10 §

huvudinkomst i 11 kap. 3 §

juridisk person i 11 §

journalminne i 42 kap. 2 §

kassaregister i 39 kap. 2 §

kontrollremsa i 42 kap. 2 §

näringsverksamhet i 14 §

punktskatt i 15 §

regelbunden ersättning i 11 kap. 2 §

restaurangverksamhet i 39 kap. 2 §

särskilda avgifter i 17 §

slutlig skatt i 56 kap. 2–7 §§

torg- och marknadshandel i 39 kap. 2 §

verksamhetslokal i 18 §
överskjutande ingående mervärdesskatt i 13 §
överskjutande punktskatt i 16 §.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Betydelsen och tillämpningsområdet framgår av någon annan lag

2 § Begrepp, termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i de lagar enligt vilka skatten eller avgiften bestäms. Det gäller dock inte om annat anges i denna lag.

Arbetsgivaravgifter

3 § Med arbetsgivaravgifter avses

1. arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
2. skatt enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
3. avgift enligt 1 och 3 §§ lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

Beskattningsår

4 § Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<i>För</i>	<i>avses med beskattningsår</i>
1. skatt enligt a) inkomstskattelagen (1999:1229), b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, c) lagen (1990:661) om avkastningskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, och d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, samt avgift enligt e) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift	beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen
2. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	det kalenderår då ersättningen betalas ut
3. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som ska redovisas för redovisningsperioder	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen

4. annan mervärdesskatt	det kalenderår då den felaktiga debiteringen har gjorts eller förvärvet har skett
5. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
6. annan punktskatt	det kalenderår då den händelse som medför skattskyldighet har inträffat
7. övriga skatter	det kalenderår som skatten ska betalas för
8. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt	det kalenderår som avgiften ska betalas för.

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

5 § En juridisk persons beskattningsår kan ha en annan slutdag än någon av följande perioder:

- 1 januari–31 december,
- 1 maj–30 april,
- 1 juli–30 juni, eller
- 1 september–31 augusti.

I sådana fall avses med beskattningsår vid tillämpning av vissa paragrafer i denna lag i stället den av dessa perioder som går ut närmast efter den juridiska personens egentliga beskattningsår. Detta gäller vid tillämpning av

- 28 kap. 3 § andra stycket (när en preliminär inkomstdeklaration ska lämnas),
- 32 kap. 2 § (när en inkomstdeklaration ska lämnas),
- 49 kap. 10, 12 och 15 §§ (normalt tillgängligt kontrollmaterial),
- 55 kap. 2 § första stycket (debitering av preliminär skatt),
- 56 kap. 10 § (besked om slutlig skatt),
- 62 kap. 4 § första stycket och 5 § (betalning av preliminär skatt),
- 65 kap. 5, 6, 9, 17 och 18 §§ (beräkning av ränta),
- 66 kap. 13 och 26 §§ (omprövning av beslut om debitering av preliminär skatt), samt
- 67 kap. 15 § (överklagande av beslut om debitering av preliminär skatt).

Europeiska ekonomiska intressegrupperingar

6 § Det som sägs om svenska handelsbolag gäller även europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG).

7 § Det som sägs om ekonomiska föreningar gäller även europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS).

Granskningsledare

8 § Med granskningsledare avses den som har utsetts av Skatteverket att vara granskningsledare.

Handling

9 § Med handling avses framställning i skrift eller bild och upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas bara med hjälp av tekniska hjälpmedel.

Hemortskommun

10 § Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före det år då aktuellt beslut fattades.

För den som var bosatt eller stadigvarande vistades i Sverige under någon del av det år då aktuellt beslut fattades, men som inte var folkbokförd här den 1 november föregående år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt eller stadigvarande vistades.

För den som på grund av väsentlig anknytning till Sverige är obegränsat skattskyldig, avses med hemortskommun den kommun som anknytningen var starkast till under året före det år då aktuellt beslut fattades.

Juridisk person

11 § Med juridisk person avses också dödsbon, svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer.

Felaktigt debiterad mervärdesskatt

12 § Det som sägs om mervärdesskatt gäller även belopp som har betecknats som mervärdesskatt och som enligt 1 kap. 1 § tredje stycket mervärdesskattelagen (1994:200) ska betalas till staten, även om beloppet inte utgör mervärdesskatt enligt samma lag. Det som sägs om skattskyldig enligt mervärdesskattelagen gäller även den som är skyldig att betala sådant belopp.

Överskjutande ingående mervärdesskatt

13 § Med överskjutande ingående mervärdesskatt avses den del av ingående mervärdesskatt som överstiger utgående mervärdesskatt.

14 § Med näringsverksamhet avses verksamhet av sådant slag att intäkter i verksamheten enligt bestämmelserna i 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för den som bedriver verksamheten eller, när verksamheten bedrivs av ett svenskt handelsbolag, för någon delägare i bolaget.

Punktskatt

15 § Med punktskatt avses skatt enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
2. lagen (1972:820) om skatt på spel,
3. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
4. 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
5. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
6. lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
7. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,
8. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
9. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
10. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
11. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
12. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
13. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, och
14. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.

Överskjutande punktskatt

16 § Med överskjutande punktskatt avses det belopp med vilket avdragen överstiger skattens bruttobelopp.

Särskilda avgifter

17 § Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg och kontrollavgift.

Verksamhetslokal

18 § Med verksamhetslokal avses utrymmen som huvudsakligen används i verksamhet som medför eller kan antas medföra bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som bedrivs av en annan juridisk person än ett dödsbo.

Med verksamhetslokal avses även markområden, transportmedel, förvaringsplatser och andra utrymmen som disponeras eller kan antas disponeras i verksamheten.

4 kap. Uppgifter som har lämnats för någon annans räkning

Huvudregel

1 § Om en deklaration eller någon annan uppgift har lämnats av en behörig företrädare, anses uppgiften ha lämnats av den som företräds.

Presumtionsregel

2 § Om en deklaration eller någon annan uppgift har lämnats för en juridisk person, anses uppgiften ha lämnats av den juridiska personen, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den juridiska personen.

5 kap. Uppgifts- och betalningsskyldiga företrädare

Ombud för en generalrepresentation

1 § Om ett utländskt skadeförsäkringsföretag bedriver verksamhet i Sverige genom generalrepresentation, ska ett sådant ombud som avses i 1 kap. 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige fullgöra deklarationskyldigheten och betala skatter och avgifter för verksamheten samt i övrigt företräda företaget i frågor som rör sådana skatter och avgifter.

Underlag för kontroll av deklarationsskyldigheten ska finnas tillgängligt hos ombudet.

Representant för ett enkelt bolag eller ett partrederi

2 § Om en verksamhet bedrivs genom ett enkelt bolag eller ett partrederi, får Skatteverket efter ansökan av samtliga delägare besluta att den av delägarna som dessa föreslår ska vara representant. Representanten ska redovisa och betala skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt för verksamheten samt i övrigt företräda bolaget eller partrederiet i frågor som rör sådana skatter och avgifter.

Underlag för kontroll av redovisningen ska finnas tillgängligt hos representanten.

Beslutet innebär inte att övriga delägare befrias från sina skyldigheter om representanten inte fullgör sina skyldigheter.

Huvudman för en mervärdesskattegrupp

3 § Om Skatteverket har beslutat att näringsidkare får bilda en mervärdesskattegrupp, ska den huvudman som verket utsett för gruppen enligt 6 a kap. 4 § mervärdesskattelagen (1994:200) redovisa och betala mervärdesskatt för den verksamhet som gruppen bedriver och i övrigt företräda gruppen i frågor som rör sådan skatt.

Underlag för kontroll av redovisningen ska finnas tillgängligt hos huvudmannen.

4 § Om en utländsk försäkringsgivare inte bedriver sin verksamhet i Sverige från en sekundäretablering enligt lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige, ska den skatterepresentant som avses i 3 § andra stycket lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. redovisa och betala skatt enligt den lagen och i övrigt företräda försäkringsgivaren i frågor som rör sådan skatt.

Underlag för kontroll av redovisningen ska finnas tillgängligt hos representanten.

6 kap. Ombud

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- ombud för en utländsk företagare (2 och 3 §§), och
- deklarationsombud (4–8 §§).

I 38 kap. 3 § andra stycket 3 finns en bestämmelse om ombud för ett dödsbo.

Ombud för en utländsk företagare

2 § En utländsk företagare som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) ska företrädas av ett ombud som är godkänt av Skatteverket. Ombudet ska enligt fullmakt av företagaren svara för redovisningen av mervärdesskatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt.

Underlag för kontroll av redovisningen ska finnas tillgängligt hos ombudet.

3 § En utländsk företagare behöver inte utse ett ombud om Sverige har en särskild överenskommelse om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar och utbyte av information i skatteärenden med det land där företagaren har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller sitt fasta etableringsställe eller är bosatt eller stadigvarande vistas. En sådan överenskommelse ska ha en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i

1. kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92¹,

2. rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri², samt

¹ EUT L 264, 15.10.2003, s. 1 (Celex 32003R1798).

² EUT L 268, 12.10.2010, s. 1 (Celex 32010R0904).

3. rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder³. Prop. 2010/11:165 Bilaga 9

Deklarationsombud

Definition

4 § Ett deklarationsombud är en fysisk person som den deklarationsskyldige har utsett och som är godkänd av Skatteverket som ombud för den deklarationsskyldige.

Ett deklarationsombuds behörighet

5 § Ett deklarationsombud får

1. bara lämna deklARATION elektroniskt,
2. ta del av de deklarations- och skattekontouppgifter som den deklarationsskyldige har direktåtkomst till,
3. komplettera lämnade uppgifter i en deklARATION, och
4. begära anstånd med att lämna deklARATION.

Om deklarationsombudet har utsetts av en utländsk företagare som är skyldig att utse ett ombud enligt 2 och 3 §§, får deklarationsombudet dock inte företräda företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt.

Vem kan godkännas som deklarationsombud?

6 § Skatteverket ska godkänna ett deklarationsombud om han eller hon kan antas vara lämplig för uppdraget.

Vid bedömningen av ett deklarationsombuds lämplighet ska Skatteverket särskilt beakta om ombudet

1. kan antas ha de kunskaper och erfarenheter som ett deklarationsombud behöver med hänsyn till redovisnings- och skattefrågornas art,
2. har dömts för brott i näringsverksamhet eller för annan ekonomisk brottslighet,
3. har visat sig oskicklig eller annars olämplig att ha hand om redovisning av skatter eller avgifter till det allmänna, eller
4. saknar fast adress eller annars lever under sådana omständigheter att han eller hon kan antas vara svår att nå eller ha svårt att fullgöra sitt uppdrag.

Om den deklarationsskyldige begär det, ska godkännandet begränsas till en viss tid.

7 § Den som är underårig eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara deklarationsombud. Detsamma gäller den som

1. är i konkurs,

³ EUT L 84, 31.3.2010, s. 1 (Celex 32010L0024).

2. har näringsförbud, eller
3. har ålagts förbud enligt 3 § lagen (1985:354) om förbud mot juridiskt eller ekonomiskt biträde i vissa fall.

Återkallelse

8 § Skatteverket ska återkalla ett godkännande som deklarationsombud om

1. ombudet eller den deklarationsskyldige har begärt det,
2. uppdraget har upphört att gälla, eller
3. det har visat sig att ombudet inte är lämplig för uppdraget.

AVDELNING III. REGISTRERING

7 kap. Registrering

Vem ska registreras?

1 § Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9 och 11–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk företagare som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en näringsidkare som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁴,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
10. den som är skattskyldig enligt
 - a) lagen (1972:820) om skatt på spel,
 - b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
 - c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,
 - d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,

⁴ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1 (Celex 32006L0112).

- e) 10, 13 eller 15 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
 - f) 9, 12, 14 eller 15 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
 - g) 4 kap. 3, 6, 8 eller 9 § eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi,
 - h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
 - i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,
 - j) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, eller
 - k) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., och 11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§.
- Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

Anmälan för registrering

2 § Den som avser att bedriva näringsverksamhet och som ska registreras ska anmäla sig för registrering hos Skatteverket innan näringsverksamheten påbörjas eller övertas.

Den som driver flera verksamheter som medför skattskyldighet för eller rätt till återbetalning av mervärdesskatt ska göra en anmälan för varje verksamhet.

3 § Om den som ska anmäla sig för registrering är skyldig att använda kassaregister, ska anmälan innehålla uppgift om de kassaregister som finns i verksamheten.

4 § Om en uppgift som ligger till grund för registreringen ändras, ska den som är registrerad underrätta Skatteverket om ändringen inom två veckor från det att ändringen inträffade.

Föreläggande

5 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 2–4 §§ att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

Avregistrering

6 § Skatteverket får avregistrera den som inte längre ska vara registrerad. Om den som inte längre ska vara registrerad begär det, ska Skatteverket besluta om avregistrering.

Om den som inte längre bedriver näringsverksamhet begär att få bli avregistrerad, får Skatteverket besluta att registreringen ska bestå till dess att avvecklingen av verksamheten har slutförts.

8 kap. Preliminärskattesystemets grunder

1 § Preliminär skatt ska betalas för beskattningsåret med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten för samma år.

2 § Den preliminära skatten ska betalas enligt särskild debitering (F-skatt eller särskild A-skatt) eller genom skatteavdrag (A-skatt).

Bestämmelser om beslut om preliminär skatt finns i 55 kap.

3 § F-skatt ska betalas av den som är godkänd för F-skatt.

Av 10 kap. framgår att skatteavdrag i vissa fall ska göras även för den som är godkänd för F-skatt.

4 § Skatteavdrag ska göras av den som betalar ut ersättning för arbete, ränta, utdelning eller annan avkastning enligt bestämmelserna i 10 kap.

5 § Särskild A-skatt ska betalas av den skattskyldige om Skatteverket har beslutat det.

Skatteverket får besluta om särskild A-skatt för den som inte är godkänd för F-skatt, om det leder till att den preliminära skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten än om bara skatteavdrag görs.

9 kap. Godkännande för F-skatt**Förutsättningarna för godkännande**

1 § Skatteverket ska efter ansökan godkänna den som uppger sig bedriva eller ha för avsikt att bedriva näringsverksamhet i Sverige för F-skatt.

Första stycket gäller dock inte, om

1. det finns skälig anledning att anta att näringsverksamhet varken bedrivs eller kommer att bedrivas,

2. ansökan bara grundar sig på en delägares intäkter från ett svenskt handelsbolag, eller

3. den sökande eller någon som ska prövas enligt 2 §

a) inom de senaste två åren har brutit mot villkor som har meddelats enligt 3 § eller på annat sätt missbrukat ett godkännande för F-skatt och missbruket inte är obetydligt,

b) inte har redovisat eller betalat skatter eller avgifter enligt denna lag eller motsvarande utländska skatter eller avgifter i en utsträckning som inte är obetydlig,

c) inte har följt ett föreläggande att lämna inkomstdeklaration eller sådana särskilda uppgifter som avses i 33 kap. 6 §, eller bara har lämnat eller godkänt så bristfälliga uppgifter att de uppenbarligen inte kan läggas till grund för beskattning,

d) har näringsförbud, eller

e) är försatt i konkurs.

Om det finns särskilda skäl, får beslut om godkännande för F-skatt fattas trots att det enligt andra stycket 3 finns hinder mot godkännande.

2 § Prövningen enligt 1 § andra stycket 3 ska

1. om den sökande är ett fåmansföretag även avse företagsledare i företaget och andra fåmansföretag som han eller hon är eller under de senaste två åren har varit företagsledare i, och

2. om den sökande är eller under de senaste två åren har varit företagsledare i fåmansföretag även avse företaget.

Prövningen av fåmansföretaget ska bara avse missförhållanden som kan hänföras till företagsledaren.

Det som sägs i första och andra styckena om fåmansföretag gäller också fåmanshandelsbolag.

F-skatt med villkor

3 § Skatteverket får besluta att ett godkännande för F-skatt för en fysisk person ska förenas med villkoret att det bara får återopas i personens näringsverksamhet.

Skatteverket får besluta att ett godkännande för F-skatt som inte har förenats med ett villkor enligt första stycket ska bytas ut mot ett godkännande med ett sådant villkor.

Återkallelse av godkännande för F-skatt

4 § Skatteverket ska återkalla ett godkännande för F-skatt om

1. innehavaren begär det, eller
2. förutsättningarna för godkännande för F-skatt inte är uppfyllda enligt 1 § andra stycket.

Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket avstå från återkallelse enligt första stycket 2.

10 kap. Skatteavdrag för preliminär skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- skyldighet att göra skatteavdrag (2 §),
- huvudregeln för skatteavdrag från ersättning för arbete (3 §),
- undantag från skyldigheten att göra skatteavdrag från ersättning för arbete (4–13 §§),
- anmälningsskyldighet för utbetalare (14 §),
- huvudregeln för skatteavdrag från ränta, utdelning och annan avkastning (15 §),
- undantag från skyldigheten att göra skatteavdrag från ränta och utdelning (16–18 §§),
- skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag (19 §),
- återbetalning av skatteavdrag (20 §), och
- föreläggande att göra eller lämna uppgift om skatteavdrag (21 §).

Skyldighet att göra skatteavdrag

2 § Den som betalar ut ersättning för arbete, ränta, utdelning eller annan avkastning som är skattepliktig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) ska göra skatteavdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Skatteavdrag ska göras vid varje tillfälle då utbetalning sker.

Skatteavdrag ska göras från ersättning för arbete – huvudregeln

3 § Skatteavdrag ska göras från kontant ersättning för arbete.

Som ersättning för arbete räknas i denna lag även

1. pension,
2. livränta som inte är ersättning för avyttrade tillgångar,
3. ersättning på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring som har tecknats i samband med tjänsten om ersättningen inte utgör livränta,
4. engångsbelopp på grund av personskada,
5. sjukpenning och annan ersättning som avses i 11 kap. 24, 30, 31, 34 och 36 §§ samt 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229),
6. ersättning för förlorad arbetsförtjänst och för intrång i näringsverksamhet,
7. undantagsförmåner och sådant periodiskt understöd eller sådan liknande periodisk utbetalning som givaren enligt inkomstskattelagen ska dra av i inkomstslaget näringsverksamhet,
8. behållning på pensionssparkonto som ska avskattas enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen på grund av att pensionssparavtalet har upphört att gälla eller att behållningen har tagits i anspråk vid utmätning, konkurs eller ackord,
9. ersättning för ökade levnadskostnader som lämnas vid sådan tjänsteresa som avses i 12 kap. 6 § inkomstskattelagen, till den del ersättningen överstiger
 - a) de schablonbelopp som anges i 12 kap. 6 a, 10–15, 17 och 21 §§ inkomstskattelagen, eller
 - b) den faktiska utgiften när det gäller kostnad för logi,
10. andra ersättningar för kostnader i tjänsten än de som avses i 9, till den del ersättningen avser kostnader som det är uppenbart att mottagaren inte får dra av vid beskattningen, och
11. annan kontant ersättning som betalas ut med anledning av tjänsten.

Undantag från skyldigheten att göra skatteavdrag från ersättning för arbete

Begränsade belopp

4 § Skatteavdrag ska inte göras från ersättning för arbete, om

1. ersättningen är mindre än 100 kronor,
2. det kan antas att den ersättning som utbetalaren sammanlagt kommer att betala ut till mottagaren under kalenderåret är mindre än 1 000 kronor,
3. det kan antas att den ersättning som utbetalaren sammanlagt kommer att betala ut till mottagaren under kalenderåret är mindre än 10 000 kronor och
 - a) utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,

b) ersättningen inte utgör utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren bedriver,

c) utbetalaren och mottagaren inte har kommit överens om att skatteavdrag ska göras från ersättningen, samt

d) det inte är fråga om sådan ersättning till en förmyndare, god man eller förvaltare som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken, eller

4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och det kan antas att det som föreningen sammanlagt kommer att betala ut under kalenderåret är mindre än ett halvt prisbasbelopp.

Vissa ersättningar och betalningsmottagare

5 § Skatteavdrag ska inte göras från

1. ersättning som ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person betalar ut till en delägare i bolaget eller den juridiska personen,

2. sjukpenning eller annan ersättning som avses i 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229), till en mottagare som har debiterats preliminär skatt för beskattningsåret, eller

3. ersättning till staten, landsting, kommuner eller kommunalförbund.

6 § Skatteavdrag från ersättning som betalas ut till en utländsk juridisk person eller en fysisk person som är begränsat skattskyldig i Sverige ska bara göras om ersättningen betalas ut för näringsverksamhet som mottagaren bedriver från ett fast driftställe i Sverige.

7 § Om ersättning omfattas av ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning och utbetalaren känner till beslutet, ska skatteavdrag inte göras enligt bestämmelserna i detta kapitel utan enligt bestämmelserna i 13 kap.

8 § Om en ersättning är skattepliktig enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., gäller inte bestämmelserna om skatteavdrag i detta kapitel utan bestämmelserna i 13 kap. Bestämmelserna i det här kapitlet gäller dock, med undantag för 6 §, om

1. Skatteverket enligt 5 a § tredje stycket lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. har meddelat ett beslut om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. utbetalaren känner till beslutet.

Beslut om befrielse från skatteavdrag

9 § Skatteverket får besluta att skatteavdrag inte ska göras från en viss ersättning för arbete om

1. ersättningen betalas ut till någon som inte är skattskyldig för den i Sverige och överenskommelse inte har träffats med den stat där ersättningen ska beskattas om att skatteavdrag ska göras i Sverige, eller

2. skatteavdraget, med hänsyn till den skattskyldiges inkomst- eller anställningsförhållanden eller av andra särskilda skäl, skulle medföra avsevärda besvär för utbetalaren.

10 § Skatteverket får besluta att skatteavdrag inte ska göras från ersättning till en mottagare som

1. är obegränsat skattskyldig i Sverige men utför arbete i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller

2. är bosatt i en sådan stat som avses i 1 men utför arbete i Sverige.

Första stycket gäller bara om avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den andra staten.

Om det råder tvist om i vilken stat den preliminära skatten ska tas ut och om Skatteverket träffar överenskommelse med behörig myndighet i den andra staten om att skatten ska tas ut där, får verket besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte ska göras.

Mottagare som är godkänd för F-skatt

11 § Skatteavdrag ska inte göras om den som tar emot ersättning för arbete är godkänd för F-skatt antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut.

Om mottagaren är godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 §, gäller första stycket bara om godkännandet åberopas skriftligen.

12 § Den som betalar ut ersättning för arbete får godta en uppgift om godkännande för F-skatt från mottagaren om den lämnas i en handling som upprättas i samband med uppdraget och som innehåller nödvändiga identifikationsuppgifter.

Om utbetalaren känner till att en uppgift om godkännande för F-skatt är oriktig, får den inte godtas.

13 § Även om mottagaren är godkänd för F-skatt, ska skatteavdrag göras från ersättning från semesterkassa samt från pension, sjukpenning och annan ersättning som avses i 3 § andra stycket.

Anmälningsskyldighet för utbetalare

14 § Om skatteavdrag inte ska göras enligt 11 eller 12 § på grund av godkännande för F-skatt och det är uppenbart att den som utför arbetet är att anse som anställd hos utbetalaren, ska utbetalaren skriftligen anmäla detta till Skatteverket. Anmälan ska göras senast den dag då arbetsgivardeklaration ska lämnas för den redovisningsperiod då utbetalningen gjordes.

I 59 kap. 7–9 §§ finns bestämmelser om ansvar för den som inte gör anmälan enligt första stycket.

Skatteavdrag ska göras från ränta, utdelning och annan avkastning – huvudregeln

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

15 § Skatteavdrag ska göras från sådan ränta och utdelning som lämnas i pengar och som kontrolluppgift ska lämnas om enligt 17 eller 19 kap.

Skatteavdrag ska också göras från sådan annan avkastning som kontrolluppgift ska lämnas om enligt 17 kap. 1 § andra stycket eller 19 kap. 1 § andra stycket, om avkastningen betalas ut tillsammans med ränta eller utdelning som avses i första stycket.

Undantag från skyldigheten att göra skatteavdrag från ränta och utdelning

16 § Skatteavdrag ska inte göras från ränta eller utdelning

1. till fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige,
2. som enligt skatteavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige, eller
3. som ett utländskt företag ska lämna kontrolluppgift om enligt 23 kap. 5 §.

17 § Skatteavdrag ska inte göras från ränta

1. på ett konto, om räntan är mindre än 100 kronor,
2. på ett förfogarkonto som avses i 17 kap. 6 § andra stycket, om räntan är mindre än 1 000 kronor,
3. på ett konto för klientmedel, eller
4. som betalas ut tillsammans med ett annat belopp, om utbetalaren inte vet hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och därför ska redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt 17 kap. 5 § andra stycket.

Skatteavdrag ska inte heller göras från räntekompensation som förvärvaren av en fordringsrätt eller delägarrätt betalar till överlåtaren för intjänad ränta som ännu inte ska betalas ut.

18 § Skatteavdrag ska inte göras från utdelning

1. på aktier i ett svenskt aktiebolag som inte är ett avstämningsbolag enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551), eller
2. på andelar i en svensk ekonomisk förening.

Skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag

19 § Den som betalar ut ersättning för arbete ska vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets belopp.

Skatteverket får besluta om undantag från skyldigheten att lämna en sådan uppgift, om avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället och det kan ske utan väsentlig olägenhet för den skattskyldige.

Återbetalning av skatteavdrag

20 § Om den för vars räkning skatteavdrag har gjorts kan visa att ett avdrag har gjorts med för högt belopp och beloppet ännu inte har betalats

in till Skatteverket, ska den som har gjort skatteavdraget skyndsamt betala tillbaka mellanskillnaden mot kvitto.

Prop. 2010/11:165

Bilaga 9

Återbetalning som grundas på ett beslut om preliminär A-skatt i samband med konkurs eller utmätning ska göras till konkursboet respektive Kronofogdemyndigheten.

Föreläggande att göra skatteavdrag eller lämna uppgift om skatteavdrag

21 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sin skyldighet att göra skatteavdrag eller att lämna uppgift till mottagaren om skatteavdragets belopp att fullgöra sin skyldighet.

11 kap. Beräkning av skatteavdrag för preliminär skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner (2 och 3 §§),
- underlag för beräkning av skatteavdrag från ersättning för arbete (4–15 §§),
- skatteavdrag från ersättning för arbete till en fysisk person (16–23 §§),
- skatteavdrag från ersättning för arbete till en juridisk person (24 §),
- skatteavdrag från ränta, utdelning och annan avkastning (25 och 26 §§), och
- skyldighet att följa och visa upp beslut (27 §).

Definitioner

2 § Med *regelbunden ersättning* avses sådan ersättning för arbete till en fysisk person som avser en bestämd tidsperiod och betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen.

3 § Med *huvudinkomst* avses sådan regelbunden ersättning till en fysisk person som utgör dennes huvudsakliga ersättning för arbete.

Detsamma gäller ersättning som inte är regelbunden men som betalas ut tillsammans med huvudinkomsten.

Underlag för beräkning av skatteavdrag från ersättning för arbete

4 § I underlaget för beräkning av skatteavdrag från ersättning för arbete ska det ingå

1. kontant ersättning som en utbetalare ska göra skatteavdrag från enligt 10 kap.,
2. värdet av förmåner som
 - a) ges ut av utbetalaren, och
 - b) är skattepliktiga enligt inkomstskattelagen (1999:1229), samt

3. ersättning som enligt 5–7 §§ anses utgiven av utbetalaren, om skatteavdrag enligt 10 kap. skulle ha gjorts från motsvarande ersättning som ges ut direkt av utbetalaren.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Förmån av personaloptioner

5 § En sådan förmån att i framtiden förvärva värdepapper som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska anses utgiven av den i vars tjänst rättigheten har förvärvats.

Rabatt, bonus eller annan förmån

6 § Rabatt, bonus eller annan förmån som ges ut på grund av kundtrohet eller liknande ska anses utgiven av den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen.

Ersättning eller annan förmån från utlandet som har sin grund i en anställning i Sverige

7 § En ersättning eller en annan förmån än som avses i 5 § som har getts ut av en fysisk person som är bosatt utomlands eller av en utländsk juridisk person, ska anses utgiven av den hos vilken mottagaren är anställd i Sverige om

1. ersättningen eller förmånen kan anses ha sin grund i anställningen, och
2. det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren av ersättningen eller förmånen och mottagaren.

När ska förmåner och ersättningar beaktas?

8 § En förmån som avses i 5 § ska räknas med i underlaget då rättigheten utnyttjas eller överläts, dock senast när den som ska anses som utgivare får kännedom om det.

Förmåner och ersättningar som avses i 6 och 7 §§ ska räknas med i underlaget först när den som ska anses som utgivare har fått kännedom om dem.

Värdering av förmåner

9 § Förmåner ska värderas enligt bestämmelserna i 61 kap. 2–17 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) om inte annat följer av 10 eller 11 §.

10 § Värdet av förmån av bostad i Sverige som inte är semesterbostad eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen (1999:1229) ska beräknas enligt sådana värdetabeller som avses i 2 kap. 10 a § första stycket 1 socialavgiftslagen (2000:980).

Om Skatteverket har bestämt värdet av en bostadsförmån vid beräkning av underlag för arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 10 c § socialavgiftslagen, ska detta värde användas.

11 § Om Skatteverket har bestämt värdet av en bil- eller kostförmån vid beräkning av underlag för arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 10 b § socialavgiftslagen (2000:980), ska detta värde användas.

Hemresor

12 § Om en utbetalare begär det, får Skatteverket besluta att underlaget för beräkning av skatteavdrag ska bestämmas utan hänsyn till förmån av fri hemresa eller ersättning för kostnad för hemresa med allmänna kommunikationer.

Första stycket gäller bara till den del förmånen eller ersättningen inte överstiger det belopp som får dras av enligt 12 kap. 24 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Inställeleresor

13 § Underlaget för beräkning av skatteavdrag ska bestämmas utan hänsyn till förmån av fri resa inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i samband med tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag eller till ersättning för kostnader för sådan resa.

Förmån av hushållsarbete

14 § Underlaget för beräkning av skatteavdrag ska bestämmas utan hänsyn till förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) om den som har utfört arbetet när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut

1. är godkänd för F-skatt, eller
2. har ett intyg eller någon annan handling som avses i 67 kap. 17 § inkomstskattelagen.

Första stycket gäller bara förmån upp till ett värde av 100 000 kronor per beskattningsår.

Avdrag för utgifter i arbetet

15 § Avdrag för utgifter i arbetet får göras om

1. den som tar emot ersättningen är en fysisk person som får dra av utgifterna vid beskattningen, och
2. utgifterna kan beräknas uppgå till minst 10 procent av mottagarens ersättning från utbetalaren under beskattningsåret.

Utgifterna ska beräknas enligt sådan schablon som avses i 2 kap. 21 § tredje stycket socialavgiftslagen (2000:980). Om Skatteverket har bestämt hur utgifterna ska beräknas enligt 2 kap. 21 § fjärde stycket socialavgiftslagen, ska denna beräkning användas.

Skatteavdrag från ersättning för arbete till en fysisk person

16 § Från ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person ska skatteavdrag göras enligt beslut om preliminär A-skatt. Ett beslut om att

skatteavdrag ska göras enligt skattetabell ska dock inte tillämpas i de fall som avses i 20 §.

Under januari får skatteavdrag göras enligt den skattetabell som senast tillämpats under det föregående beskattningsåret.

Allmän eller särskild skattetabell?

17 § Skatteavdrag ska, om inte annat föreskrivs i 18 eller 19 §, göras enligt en allmän skattetabell om ersättningen är mottagarens huvudinkomst. Om ersättningen inte är regelbunden, ska skatteavdrag dock göras enligt en särskild skattetabell för engångsbelopp.

18 § Skatteavdrag ska göras enligt en särskild skattetabell för sjukpenning m.m., om ersättningen för arbete är sådan som avses i 11 kap. 24 §, 30 § första stycket eller 31 § eller 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Första stycket gäller inte om ersättningen är vårdbidrag enligt 22 kap. socialförsäkringsbalken.

19 § Skatteavdrag ska göras enligt en särskild skattetabell för sjömän om ersättningen är sjöinkomst och mottagarens huvudinkomst. Om ersättningen inte är regelbunden, ska dock skatteavdrag göras enligt en särskild skattetabell för engångsbelopp.

Skatteavdrag med 30 procent

20 § Från ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person ska skatteavdrag göras med 30 procent av underlaget, om ersättningen

1. inte är mottagarens huvudinkomst och inte heller sådan sjukpenning m.m. som avses i 18 §,
2. avser arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka,
3. redovisas i en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 §, eller
4. är sådan som avses i 10 kap. 13 § och mottagaren är godkänd för F-skatt.

Obligatorisk förhöjning av skatteavdraget

21 § Ett förhöjt skatteavdrag ska göras från ersättning för arbete till en fysisk person om

1. utbetalaren inte har inhämtat uppgift från Skatteverket om vilket skatteavdrag som ska göras,
2. den som ska ta emot ersättningen inte har visat upp ett beslut om preliminär A-skatt trots att utbetalaren har begärt det, och
3. ersättningen är mottagarens huvudinkomst.

Ett förhöjt skatteavdrag ska göras enligt den skattetabell som närmast motsvarar skattesatsen för kommunal inkomstskatt för den ort där utbetalaren har sitt kontor eller där ersättningen i annat fall betalas ut, ökat med 10 procent av avdraget enligt tabellen.

22 § Om den som tar emot ersättning för arbete begär det, ska utbetalaren göra ett förhöjt skatteavdrag från huvudinkomst. Utbetalaren ska göra avdrag med det begärda beloppet senast från och med det första utbetalningstillfälle som infaller två veckor efter begäran.

Utbetalaren får inte göra skatteavdrag enligt första stycket om Skatteverket har omprövat ett beslut om preliminär A-skatt på begäran av ett konkursbo eller Kronofogdemyndigheten enligt 66 kap. 15 §.

Skatteavdrag från förskott

23 § Skatteavdrag från ersättning för arbete som betalas ut i form av förskott ska beräknas till så stor del av skatteavdraget på hela ersättningen som det utbetalda beloppet utgör av hela ersättningen.

Om hela ersättningen inte är känd när förskottet betalas ut, ska skatteavdraget beräknas som om förskottet utgör hela ersättningen för den aktuella tidsperioden.

När resterande belopp betalas ut, ska skatteavdrag göras med återstående del av det sammanlagda avdraget för hela ersättningen.

Skatteavdrag från ersättning för arbete till en juridisk person

24 § Från ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person ska skatteavdrag göras med 30 procent av underlaget om inte Skatteverket har beslutat om en särskild beräkningsgrund.

Skatteavdrag från ränta, utdelning och annan avkastning

25 § Skatteavdrag från ränta, utdelning och annan avkastning som avses i 10 kap. 15 § ska göras med 30 procent om inte annat följer av ett beslut om särskild beräkningsgrund eller 26 §.

26 § Skatteavdrag från ränta, utdelning eller annan avkastning som avses i 10 kap. 15 § på utländska värdepapper ska göras med så stort belopp att det tillsammans med den skatt som dras av i utlandet uppgår till 30 procent av räntan, utdelningen eller avkastningen.

Skyldighet att följa och visa upp beslut

27 § En utbetalare ska följa ett beslut om särskild beräkningsgrund senast två veckor efter det att utbetalaren fick del av det. Detsamma gäller ett beslut om omprövning av beslut om preliminär A-skatt.

Om ett beslut om särskild beräkningsgrund meddelas efter den 18 januari beskattningsåret, ska den som beslutet avser genast visa upp det för den som ska göra skatteavdraget. Skyldigheten att visa upp ett sådant beslut gäller oberoende av när det meddelas om beslutet avser en juridisk person.

12 kap. Skattetabeller

1 § Allmänna och särskilda skattetabeller ska fastställas för varje kalenderår enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Allmänna skattetabeller

2 § De allmänna skattetablerna ska ange skatteavdraget på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller kortare tid.

3 § De allmänna skattetablerna ska grundas på att

1. inkomsten är oförändrad under året,
2. mottagaren bara kommer att beskattas för den inkomst som anges i tabellen,

3. mottagaren inte ska betala någon annan skatt eller avgift än

- a) kommunal inkomstskatt,

- b) statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster,

- c) begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144),

- d) avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, och

- e) avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund,

4. mottagaren inte kommer att medges något annat avdrag än grundavdrag vid beskattningen, och

5. mottagaren kommer att medges skattereduktion för allmän pensionsavgift och arbetsinkomst enligt 67 kap. 4–9 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Av tabellerna ska också skatteavdraget framgå

1. för den som inte är skyldig att betala allmän pensionsavgift, och

2. för den som inte har rätt till skattereduktion för arbetsinkomst enligt 67 kap. 4–9 §§ inkomstskattelagen.

Särskilda skattetabeller

4 § De särskilda skattetablerna för sjukpenning m.m. ska för olika sjukpenninggrundande inkomster enligt 25 och 26 kap. socialförsäkringsbalken ange det skatteavdrag som ska göras från en viss ersättning uttryckt i procent. I övrigt gäller 3 § första stycket.

5 § De särskilda skattetablerna för sjömän ska grundas på att den skattskyldige har rätt till sjöinkomstavdrag enligt 64 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) och skattereduktion enligt 67 kap. 3 § samma lag. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §.

6 § De särskilda skattetablerna för engångsbelopp ska för olika årsinkomster ange det skatteavdrag som ska göras från ett visst engångsbelopp uttryckt i procent. Tabellerna ska grundas på en för Sverige genomsnittlig sammanlagd skatte- och avgiftssats.

13 kap. Redovisning och betalning av särskild inkomstskatt

Beslut om särskild inkomstskatteredovisning

1 § Skatteverket beslutar huruvida skatt för en fysisk person ska tas ut enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta (*beslut om särskild inkomstskatteredovisning*). I ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning ska Skatteverket ange om

1. utbetalaren av den skattepliktiga ersättningen ska göra skatteavdrag enligt 3 §, och
2. mottagaren har inkomster som är undantagna från skatteplikt.

2 § Om Skatteverket har beslutat om särskild inkomstskatteredovisning, ska den som beslutet gäller genast visa upp beslutet för utbetalaren.

Skatteavdrag för särskild inkomstskatt

3 § Den som betalar ut kontant ersättning som är skattepliktig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta ska göra skatteavdrag för sådan skatt om

1. Skatteverket i ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning har angett att skatteavdrag ska göras, och
2. utbetalaren känner till beslutet.

Skatteavdrag ska dock inte göras om utbetalaren är hemmahörande i utlandet.

4 § Den som betalar ut kontant ersättning som är skattepliktig enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska göra skatteavdrag för sådan skatt.

5 § I fråga om skatteavdrag för särskild inkomstskatt gäller bestämmelserna om

1. befrielse från skatteavdrag i 10 kap. 10 § första stycket 2 och andra stycket,
2. skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag i 10 kap. 19 §, och
3. värdering av förmåner vid beräkning av underlag för skatteavdrag i 11 kap. 9–11 §§.

Första stycket 1 gäller inte skatteavdrag som avses i 4 §.

I vilka fall ska den skattskyldige redovisa och betala in skatten?

6 § Om utbetalaren är hemmahörande i utlandet, ska den som tar emot ersättning som är skattepliktig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta redovisa och betala skatten.

7 § Den som är skattskyldig arrangör enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska redovisa och betala in skatten.

14 kap. Syftet med kontrolluppgifter

1 § Kontrolluppgifter ska lämnas för andra än uppgiftslämnaren själv till ledning för

1. bestämmande av underlag för att ta ut skatt eller avgift enligt
 - a) inkomstskattelagen (1999:1229),
 - b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
 - c) lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
 - d) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4 och 6–8 den lagen,
 - e) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
 - f) lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
 - g) lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och
 - h) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
2. bestämmande av underlag för egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. registrering av skatteavdrag,
4. bestämmande av skattereduktion,
5. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken,
6. beskattning enligt
 - a) lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
 - b) lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och
7. beskattning utomlands.

15 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- skyldighet att lämna kontrolluppgift (2 §),
 - för vem och av vem kontrolluppgift ska lämnas (3–7 §§),
 - undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift (8 §),
 - kontrolluppgiftens innehåll (9 och 10 §§), och
 - värdering av ersättningar och förmåner (11 §).

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

2 § Kontrolluppgift ska lämnas om utgiven ersättning och förmån som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst. Kontrolluppgift ska inte lämnas om ersättningen eller förmånen är skattefria av någon annan anledning än förhållanden hos mottagaren.

Som utgiven ersättning räknas även

1. behållning på pensionssparkonto som ska avskattas i inkomstslaget tjänst enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. belopp som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst och som enligt en bestämmelse i inkomstskattelagen eller någon annan lag ska anses som utbetalt.

I 22 kap. 10 och 11 §§ finns bestämmelser om skyldighet att lämna kontrolluppgift om omständigheter som medför eller kan medföra avskattning i inkomstslaget tjänst av pensionsförsäkring eller av sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med pensionsförsäkring.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

För vem ska kontrolluppgift lämnas?

3 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

Den som ska lämna kontrolluppgift – huvudregeln

4 § Kontrolluppgift ska lämnas av den som har gett ut ersättning eller förmån.

Förmån av personaloptioner

5 § Kontrolluppgift om sådan förmån av personaloptioner som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämnas av den i vars tjänst rättigheten har förvärvats.

Rabatt, bonus eller annan förmån

6 § Om ersättningen eller förmånen utgörs av rabatt, bonus eller annan förmån som har getts ut på grund av kundtrohet eller liknande, ska kontrolluppgift lämnas av den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för ersättningen eller förmånen.

Ersättning från utlandet som har sin grund i en anställning i Sverige

7 § Om en ersättning eller en annan förmån än som avses i 5 § har getts ut av en fysisk person som är bosatt utomlands eller av en utländsk juridisk person, ska kontrolluppgift lämnas av den hos vilken mottagaren är anställd i Sverige om

1. ersättningen eller förmånen kan anses ha sin grund i anställningen, och

2. det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren av ersättningen eller förmånen och mottagaren.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

8 § Kontrolluppgift behöver inte lämnas om

1. sådan ersättning eller förmån för arbete som en fysisk person eller ett dödsbo har gett ut, under förutsättning att

- a) ersättningen eller förmånen inte motsvarar en utgift i en näringsverksamhet,
 - b) skatteavdrag inte har gjorts, och
 - c) det som mottagaren har fått sammanlagt har haft ett lägre värde än 1 000 kronor för hela året,
2. sådan ersättning eller förmån för arbete som har getts ut i annat fall än som avses i 1, under förutsättning att
- a) det som mottagaren har fått sammanlagt har haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året, och
 - b) skatteavdrag inte har gjorts,
3. sådan ersättning eller förmån som har redovisats i en förenklad arbetsgivardeklaration, eller
4. sådan ersättning eller förmån som är skattepliktig enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och som har redovisats för mottagaren i en arbetsgivardeklaration.

Kontrolluppgiftens innehåll

9 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut,
2. den tid ersättningen eller förmånen avser, om den bara avser del av året,
3. antalet dagar med sjöinkomst samt på vilket fartyg och i vilket fartområde tjänstgöringen har ägt rum,
4. om Skatteverket har bestämt värdet av en förmån enligt 2 kap. 10 b eller 10 c § socialavgiftslagen (2000:980),
5. om ersättningen ges ut på grund av tjänstepensionsförsäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), och
6. arbetsställesnummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställesnummer m.m., om ett sådant har tilldelats.

Om kontrolluppgiften avser en ersättning med ett sådant engångsbelopp på grund av personskada som avses i 11 kap. 38 § inkomstskattelagen, ska det i kontrolluppgiften anges om engångsbelopp på grund av samma skada har getts ut tidigare samt i så fall med vilket belopp och under vilket utbetalningsår.

10 § Om den uppgiftsskyldige har gett ut ersättning för sådana utgifter som avses i 12 kap. 2 § första och andra styckena inkomstskattelagen (1999:1229) och enligt 10 kap. 3 § andra stycket 9 eller 10 inte är skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen, är det tillräckligt att det i kontrolluppgiften anges att sådan ersättning har getts ut.

Värdering av ersättningar och förmåner

11 § Värdet av ersättningar och förmåner som har getts ut i annat än pengar ska beräknas i enlighet med bestämmelserna i 61 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Vid beräkning av värdet av kostförmån och bilförmån får bestämmelserna i 61 kap. 18, 19 och 19 b §§ inkomstskattelagen

tillämpas bara om Skatteverket har beslutat det enligt 2 kap. 10 b § socialavgiftslagen (2000:980).

Värdet av förmån av bostad i Sverige som inte är en semesterbostad eller en bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen ska beräknas enligt sådana värdetabeller som avses i 2 kap. 10 a § första stycket 1 socialavgiftslagen. Om Skatteverket har bestämt värdet enligt 2 kap. 10 c § socialavgiftslagen, ska detta värde användas.

16 kap. Kontrolluppgift om intäkt och avdrag i inkomstlaget näringsverksamhet

Ersättningar och förmåner

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om ersättningar och förmåner som anges i 3 § och som ska hänföras till inkomstlaget näringsverksamhet.

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och, i de fall som avses i 3 § 1 och 4, även för juridiska personer av den som har gett ut ersättning eller förmån.

3 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. ersättning och förmån som har getts ut för arbete och som utgivaren har gjort eller varit skyldig att göra skatteavdrag från,

2. sjukpenning och annan sådan ersättning som avses i 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229),

3. sådant utbetalt stöd eller efterskönt belopp som avses i 29 kap. inkomstskattelagen, och

4. betalning för

a) nyttjandet av eller rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, inklusive biograffilm, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller

b) upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

Skogs-, skogsskade- och upphovsmannakonto

4 § Kontrolluppgift ska lämnas om

1. insättning enligt

a) 21 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) på skogskonto eller skogsskadekonto, och

b) 32 kap. inkomstskattelagen på upphovsmannakonto,

2. uttag och utbetalning enligt

a) 21 kap. 36 § inkomstskattelagen från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, och

b) 32 kap. 8 § inkomstskattelagen från ett upphovsmannakonto, samt

3. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel, om dessa förhållanden är kända, enligt

a) 21 kap. 40 och 41 §§ inkomstskattelagen på skogskonto eller skogsskadekonto, och

b) 32 kap. 11 § första stycket 1 eller 2 inkomstskattelagen på upphovsmannakonto.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

5 § Kontrollavgift ska lämnas för kontohavaren av det kontoförande kreditinstitutet.

6 § I kontrollavgiften ska avgift lämnas om

1. insatt belopp,
2. uttaget eller utbetalt belopp, och
3. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av kontomedel.

17 kap. Kontrollavgift om ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter

Skyldighet att lämna kontrollavgift

1 § Kontrollavgift ska lämnas om ränteinkomster.

Kontrollavgift ska också lämnas om annan avkastning än kapitalvinst som hänför sig till fordringsrätter och som utgör intäkt i inkomstslaget kapital.

För vem och av vem ska kontrollavgift lämnas?

2 § Kontrollavgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrollavgift ska lämnas av den som har tillgodoräknat eller betalat ut ränta eller annan avkastning.

Uppgiftsskyldiga är andra juridiska personer än dödsbon.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrollavgift

4 § Kontrollavgift om ränteinkomster eller annan avkastning behöver inte lämnas

1. för ett konto som det inte finns ett personnummer för och som har öppnats före den 1 januari 1985, om räntan understiger 100 kronor under året eller, om kontot innehas av mer än en person, räntan för var och en av dem understiger 100 kronor,

2. om den sammanlagda räntan på konton i annat fall än som avses i 1 understiger 100 kronor under året för en person, och

3. för skogskonto, skogsskadekonto, uphovsmannakonto och pensionssparkonto.

Kontrollavgiftens innehåll

5 § I kontrollavgiften ska avgift lämnas om tillgodoräknad eller utbetald ränta och annan avkastning.

Om den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ränta, ska avgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrollavgiften.

När två eller flera personer innehar ett konto

6 § Om ett konto innehas av två eller flera personer, ska räntan eller annan avkastning fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan eller i annan avkastning eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

Om ett konto innehas av fler än fem personer och en person förfogar över kontot, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som förfogar över kontot.

18 kap. Kontrolluppgift om ränteutgifter

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om ränteutgifter.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift ska lämnas av den som har tagit emot ränta.

Uppgiftsskyldiga är andra juridiska personer än dödsbon.

Enskild som bara har tagit emot dröjsmålsränta behöver inte lämna kontrolluppgift.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

4 § Kontrolluppgift om ränteutgifter behöver inte lämnas om den sammanlagda räntan för en person understiger 100 kronor under året.

Kontrolluppgiftens innehåll

5 § I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om mottagen ränta.

Om någon del av räntan har betalats i förskott, ska uppgift bara lämnas om den del av räntan som avser tiden till och med den 31 januari året efter beskattningsåret.

När två eller flera personer är betalningsansvariga för en skuld

6 § Om två eller flera personer är betalningsansvariga för en skuld, ska räntan fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

Om en skuld är gemensam för fler än fem personer, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som kan anses som företrädare för dem.

19 kap. Kontrolluppgift om avkastning på delägarätter

Prop. 2010/11:165

Bilaga 9

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om ränta och utdelning på delägarätter.

Kontrolluppgift ska också lämnas om annan avkastning än kapitalvinst som hänför sig till delägarätter och som utgör intäkt i inkomstslaget kapital.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgiften ska lämnas av den som har tillgodoräknat eller betalat ut ränta, utdelning eller annan avkastning.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

4 § Kontrolluppgift ska inte lämnas om ränta, utdelning eller annan avkastning på tillgångar på pensionssparkonto.

Kontrolluppgiftens innehåll

5 § I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om tillgodoräknad eller utbetald ränta, utdelning och annan avkastning.

När fler än fem personer innehar en depå eller ett konto

6 § Om en depå eller ett konto innehas av fler än fem personer och en person förfogar över depån eller kontot, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som förfogar över depån eller kontot.

20 kap. Kontrolluppgift om avyttring av andelar i investeringsfonder

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om avyttring av andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift om avyttring genom inlösen ska lämnas av

1. sådana fondbolag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 7 lagen (2004:46) om investeringsfonder eller, om förvaltningen av fonden har övergått till ett förvaringsinstitut, av detta,

2. värdepappersbolag och kreditinstitut som förvaltar specialfonder enligt 1 kap. 5 § lagen om investeringsfonder,

3. förvaltningsbolag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 6 eller 8 § lagen om investeringsfonder, och

4. fondföretag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen om investeringsfonder.

Om ett fondföretag har slutit avtal med ett värdepappersinstitut om att ombesörja försäljning och inlösen av andelar, ska kontrolluppgiften i stället lämnas av värdepappersinstitutet.

Om en andel är förvaltarregistrerad ska i stället förvaltaren lämna kontrolluppgiften.

4 § Kontrolluppgift om annan avyttring än inlösen av andelar i en investeringsfond eller ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder ska lämnas av förvaltare, om andelarna är förvaltarregistrerade.

Om en andel i ett fondföretag inte är förvaltarregistrerad, ska kontrolluppgift lämnas av värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttringen.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

5 § Kontrolluppgift ska inte lämnas om avyttring av tillgångar på pensionssparkonto.

Kontrolluppgiftens innehåll

6 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. kapitalvinst eller kapitalförlust,
2. slag av fond,
3. fondens identifikationsuppgifter, och
4. om fonden är marknadsnoterad.

Om den uppgiftsskyldige saknar uppgift om ersättning vid avyttring, ska andelens marknadsvärde på avyttringsdagen användas vid beräkning av kapitalvinst eller kapitalförlust. Om avyttringsdagen inte är känd, ska marknadsvärdet på dagen då avyttringen registrerades användas.

Om uppgift saknas om anskaffningsutgift, ska uppgift lämnas om ersättningen vid avyttringen efter avdrag för utgifterna för avyttringen i stället för kapitalvinsten eller kapitalförlusten.

21 kap. Kontrolluppgift om avyttring av fordringsrätter och andra delägarätter än andelar i investeringsfonder

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om

1. avyttring av andra delägarätter än sådana som avses i 20 kap. 1 § och av fordringsrätter, om inte kontrolluppgift ska lämnas enligt 2,
2. slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egendom, samt
3. utfärdande av optioner.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift ska lämnas av

1. värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägar rätt eller fordringsrätt och kontrolluppgift inte ska lämnas av dem som avses i 2–6,

2. värdepappersinstitut i de fall de registrerar en option eller en termin eller på annat sätt medverkar vid utfärdandet av optionen eller vid slutförandet av options- eller terminsaffären,

3. kreditmarknadsföretag,

4. garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller lagen (1999:158) om investerarskydd,

5. den som har betalat ut ersättning vid avyttring genom inlösen, och

6. försäkringsgivare som har betalat ut ersättning på grund av en sådan försäkring som ett värdepappersbolag har tecknat för skadeståndsskyldighet som det kan komma att ådra sig när tjänster utförs i rörelsen.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

4 § Kontrolluppgift ska inte lämnas om avyttring av tillgångar på pensionssparkonto.

Kontrolluppgiftens innehåll

5 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. den ersättning som har överenskommits efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter,

2. antalet delägar rätter eller fordringsrätter,

3. delägar rätternas eller fordringsrätternas slag och sort, samt

4. den kontanta ersättningen vid sådana byten av andelar som avses i 48 a kap. 2 § och 49 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Om ett terminsavtal slutförs genom att den ena parten säljer en tillgång samtidigt som samma part förvärvar en mindre tillgång av samma slag, får uppgift lämnas om bruttoersättningen vid försäljningen.

6 § Om en utbetalning avser även annat än ersättning för delägar rätter eller fordringsrätter och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter, ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

När delägar rätter eller fordringsrätter ägs gemensamt av flera personer

7 § Om delägar rätter eller fordringsrätter ägs gemensamt av flera personer och det vid avyttringen har upprättats en rapport enligt 8 kap. 27 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som anges i rapporten.

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om skyldighet att lämna kontrolluppgift om

- överlåtelse av privatbostadsrätt och av andelar i vissa bostadsföretag (2 och 3 §§),
- upplåtelse av privatbostad eller bostad som innehas med hyresrätt (4 §),
- samfällighet (5 och 6 §§),
- räntebidrag (7 §),
- pensionsförsäkringar och pensionssparkonton (8 och 9 §§),
- avskattning av pensionsförsäkring (10 §),
- tjänstepensionsavtal (11 §),
- underlag för avkastningsskatt på livförsäkringar (12 §),
- skattereduktion för förmån av hushållsarbete (13 §),
- elcertifikat (14 §), och
- utsläppsrätter, utsläppsminskningsenheter och certifierade utsläppsminskningar (15 §).

Överlåtelse av privatbostadsrätt och av andelar i vissa bostadsföretag

2 § Kontrolluppgift ska lämnas om överlåtelse av en privatbostadsrätt.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av privatbostadsföretaget.

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. lägenhetens beteckning,
2. tidpunkten för överlåtelsen och för överlåtarens förvärv,
3. ersättningen vid överlåtelsen,
4. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1983, ersättningen vid detta förvärv,
5. överlåtarens andel av inestående medel i inre reparationsfond eller liknande fond vid avyttringen och, om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1973, vid detta förvärv,
6. kapitaltillskott som har lämnats efter utgången av år 1973 och som överlåtaren enligt 46 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) får räkna in i omkostnadsbeloppet, samt
7. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten senast år 1973, överlåtarens andel av privatbostadsföretagets förmögenhet den 1 januari 1974, beräknad enligt 46 kap. 14 § inkomstskattelagen.

3 § Kontrolluppgift ska lämnas om överlåtelse av en medlems eller en delägars andel i en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktieföretag som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § inkomstskattelagen (1999:1229) för att vara ett privatbostadsföretag men som tillhandahåller bostäder åt sina medlemmar eller delägare i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget, om det till andelen är knutet en sådan bostad.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av sådana svenska ekonomiska föreningar eller svenska aktiebolag som avses i första stycket. Prop. 2010/11:165 Bilaga 9

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. bostadens beteckning,
2. tidpunkten för överlåtelsen och för överlåtarens förvärv,
3. ersättningen vid överlåtelsen, samt
4. om överlåtaren förvärvade andelen efter år 1983, ersättningen vid detta förvärv.

Upplåtelse av privatbostad eller bostad som innehas med hyresrätt

4 § Kontrolluppgift ska lämnas om upplåtelse av en privatbostad eller en bostad som innehas med hyresrätt.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har gett ut ersättning eller förmån för bostad. Detta gäller dock bara om utbetalaren även har betalat ut ersättning för arbete till mottagaren och har gjort eller varit skyldig att göra skatteavdrag från denna ersättning.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om ersättningen eller förmånen.

Samfällighet

5 § Kontrolluppgift ska lämnas om utdelning till delägare i sådana samfälligheter som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den juridiska person som förvaltar samfälligheten.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetald utdelning och hur stor del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk som bedrivs i samfälligheten.

6 § Om en privatbostadsfastighet har del i en annan samfällighet än som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229), ska kontrolluppgift lämnas om privatbostadsfastighetens andel av samfällighetens inkomster som är avkastning av kapital.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den juridiska person som förvaltar samfälligheten.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om privatbostadsfastighetens andel av samfällighetens inkomster till den del dessa överstiger 600 kronor.

Räntebidrag

7 § Kontrolluppgift ska lämnas om statliga räntebidrag för bostadsändamål.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av Boverket.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetalt räntebidrag eller eftergiven återbetalningsskyldighet.

Pensionsförsäkringar och pensionssparkonton

8 § Kontrolluppgift ska lämnas om pensionsförsäkringar och pensionssparkonton.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare och pensionssparinstitut.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om betalda premier och gjorda inbetalningar som avdrag får göras för enligt 59 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

9 § Kontrolluppgift ska lämnas om

1. sådan överföring av hela värdet i en pensionsförsäkring som avses i 58 kap. 18 § tredje stycket inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. försäkringsgivares överlåtelse eller överföring av en pensionsförsäkring till en annan försäkringsgivare eller till en annan del av försäkringsgivarens verksamhet.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av den försäkringsgivare som har överfört värdet i försäkringen eller överlåtit eller överfört försäkringen.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om det överlåtna eller överförda värdet. Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för försäkringstagaren, den försäkrade och den mottagande försäkringsgivaren.

Avskattning av pensionsförsäkring

10 § Kontrolluppgift ska lämnas om omständigheter som medför eller kan medföra avskattning av en pensionsförsäkring enligt 58 kap. 19 eller 19 a § inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om den omständighet som medför eller kan medföra avskattning och det kapital som hänför sig till försäkringen när omständigheten inträffar. Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för försäkringstagaren och den försäkrade.

Tjänstepensionsavtal

11 § Kontrolluppgift som avses i 9 och 10 §§ ska också lämnas av utländska tjänstepensionsinstitut om sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med pensionsförsäkring.

Underlag för avkastningsskatt på livförsäkringar

12 § Kontrolluppgift ska lämnas om sådan försäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 2 § första stycket 6–8 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av försäkringsgivare och tjänstepensionsinstitut.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om värdet av försäkringen eller avtalet om tjänstepension vid närmast föregående års utgång. Värdet av försäkringen respektive värdet av avtalet om tjänstepension ska beräknas enligt bestämmelserna i 3 § åttonde respektive tionde stycket lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel.

Kontrolluppgiften ska också innehålla uppgift om huruvida

- 1 försäkringen är en pensionsförsäkring eller en kapitalförsäkring, eller
2. avtalet om tjänstepension är jämförbart med en pensionsförsäkring eller en kapitalförsäkring.

Skattereduktion för förmån av hushållsarbete

13 § Kontrolluppgift ska lämnas om skattereduktion för förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), om den som utför arbetet var godkänd för F-skatt vid någon av de tidpunkter som anges i 67 kap. 16 § 1 eller har ett intyg eller någon annan handling som avses i 67 kap. 17 § samma lag.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har gett ut förmånen.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om underlaget för skattereduktionen.

Elcertifikat

14 § Kontrolluppgift ska lämnas om avyttring av elcertifikat.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av Affärsverket svenska kraftnät.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om antalet avyttrade elcertifikat och försäljningspriset.

Utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar

15 § Kontrolluppgift ska lämnas om avyttring av utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av Statens energimyndighet.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om antalet avyttrade utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar.

23 kap. Kontrolluppgift om utländska förhållanden

Betalningar till och från utlandet

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om direkta och indirekta betalningar som överstiger 150 000 kronor eller utgör delbetalningar av en summa som överstiger 150 000 kronor, om betalningarna görs

1. till utlandet från en obegränsat skattskyldig,
2. från utlandet till en obegränsat skattskyldig, eller

3. inom landet mellan en obegränsat skattskyldig och en begränsat skattskyldig.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av den som har förmedlat betalningen.

I kontrolluppgiften om betalning till utlandet ska uppgift lämnas om

1. betalningens belopp i använd valuta,
2. betalningsdatum,
3. valutakod,
4. vilket land som betalningen har gjorts till,
5. vad betalningen avser, och
6. betalningsmottagaren.

I kontrolluppgiften om betalning från utlandet ska uppgift lämnas om

1. betalningens belopp i använd valuta,
2. betalningsdatum,
3. valutakod, och
4. vilket land som betalningen kommer från.

Begränsat skattskyldiga

2 § Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 4 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20 och 21 kap. samt 22 kap. 2, 3 och 9–11 §§ ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

3 § Kontrolluppgifter enligt 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 4 ska även lämnas för juridiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Utländska försäkringar

4 § Den som har förmedlat en utländsk försäkring som avses i 22 kap. 12 § ska lämna sådana uppgifter att försäkringsgivaren och försäkringsstagaren kan identifieras.

Förbindelse från utländska företag att lämna kontrolluppgift

5 § Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering här, ska innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Skyldigheten att lämna en sådan förbindelse gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Skyldigheten gäller inte heller

försäkringsgivare inom EES som bara meddelar pensionsförsäkring enligt 58 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

6 § Försäkringsgivare som meddelar försäkring från fast driftställe utanför Sverige men i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska för varje pensionsförsäkringsavtal ge in ett åtagande till Skatteverket om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkring enligt 15 och 22 kap. samt 2 §.

Detta gäller också utländska tjänstepensionsinstitut som ingår sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring.

Åtagandet ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för försäkringsgivaren, försäkringstagaren, den försäkrade och pensionsförsäkringsavtalet.

En kopia av försäkringsavtalet ska lämnas in tillsammans med åtagandet.

24 kap. Övriga bestämmelser om kontrolluppgifter

När ska kontrolluppgifter lämnas?

Huvudregeln

1 § Kontrolluppgifter ska lämnas för varje kalenderår och ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari närmast följande kalenderår.

Kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och tjänstepensionsavtal

2 § Kontrolluppgift enligt 22 kap. 9–11 §§ ska ha kommit in inom 14 dagar från den dag då den omständighet som utlöste kontrolluppgiftsskyldigheten inträffade.

Kontrolluppgifter om skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto

3 § Kontrolluppgift enligt 16 kap. 4 § 1 ska ha kommit in senast den 30 juni närmast följande kalenderår.

Uppgifter som ska finnas i alla kontrolluppgifter

4 § En kontrolluppgift ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för,
2. uppgift om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt, samt
3. uppgift om huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, närstående till en sådan person eller delägare, om uppgiften lämnas av ett fämansföretag eller ett fämanshandelsbolag.

25 kap. Undantag från kontrolluppgiftsskyldighet

1 § Skyldigheten att lämna kontrolluppgifter gäller inte uppgifter som saknar betydelse för

1. bestämmande av underlag för att ta ut skatt eller avgift enligt de lagar som anges i 14 kap. 1 § 1,
2. bestämmande av underlag för egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. registrering av skatteavdrag,
4. beskattning enligt
 - a) lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller
 - b) lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
5. beräkningen av pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken, och
6. Sveriges åtaganden inom det internationella utbytet av information.

26 kap. Skattedeklaration

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- vem som ska lämna en skattedeklaration (2 §),
- vilken sorts skattedeklaration som ska lämnas (3–9 §§),
- redovisningsperioder (10–17 §§),
- vad de olika skattedeklarationerna ska innehålla (18–25 §§),
- när en skattedeklaration ska lämnas (26–37 §§), och
- särskilda bestämmelser om redovisning (38 och 39 §§).

Vem ska lämna en skattedeklaration?

2 § En skattedeklaration ska lämnas av

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det,
2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200),
3. den som ska registreras enligt 7 kap. 1 § första stycket 4, 5 eller 6,
4. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
5. den som är skattskyldig för punktskatt enligt någon av de lagar som anges i 3 kap. 15 §, och
6. den som är skattskyldig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och som ska redovisa och betala in skatt enligt 13 kap. 6 och 7 §§.

Arbetsgivardeklaration

3 § Skatteavdrag och arbetsgivaravgifter ska redovisas i en arbetsgivardeklaration för redovisningsperioder.

Den som är registrerad ska lämna en arbetsgivardeklaration för varje redovisningsperiod. Om den registrerade skriftligen upplyser Skatteverket om att det varken finns skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter att redovisa för en viss redovisningsperiod, behöver deklARATION dock inte lämnas för den perioden. Det gäller även om bara en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 4 § ska lämnas för redovisningsperioden.

Förenklad arbetsgivardeklaration

4 § En fysisk person eller ett dödsbo som har betalat ut ersättning för arbete till en annan fysisk person får fullgöra skyldigheten att lämna arbetsgivardeklaration för den ersättningen genom att lämna en förenklad arbetsgivardeklaration, om ersättningen inte utgör utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren bedriver.

En förenklad arbetsgivardeklaration ska bara lämnas för redovisningsperioder då ersättning har betalats ut. En deklARATION ska lämnas för varje betalningsmottagare.

Mervärdesskattedeklaration

5 § Den som är skyldig att lämna en skattedeklaration enligt 2 § 2, 3 eller 4 ska, om inte annat följer av 7 § andra stycket, fullgöra skyldigheten genom att lämna en mervärdesskattedeklaration för redovisningsperioder.

Den som är registrerad ska lämna en mervärdesskattedeklaration för varje redovisningsperiod.

Punktskattedeklaration

6 § Punktskatt ska redovisas i en punktskattedeklaration för redovisningsperioder om inte annat följer av 8 §.

Den som är registrerad ska lämna en punktskattedeklaration för varje redovisningsperiod.

Särskilda skattedeclarationer

7 § Den som är betalningsskyldig bara på grund av felaktigt debiterad mervärdesskatt enligt 1 kap. 2 e § mervärdesskattelagen (1994:200) ska redovisa betalningen i en särskild skattedeklaration för den redovisningsperiod då debiteringen har gjorts.

Den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana nya transportmedel eller punktskattepliktiga varor som avses i 2 a kap. 3 § första stycket 1 eller 2 mervärdesskattelagen ska redovisa mervärdesskatten i en särskild skattedeklaration för varje förvärv.

8 § Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeclaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeclaration är skattskyldig enligt

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, eller lagen (1994:1776) om skatt på energi och inte ska registreras enligt 7 kap. 1 §,

2. 16 § lagen om tobaksskatt, 15 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § lagen om skatt på energi och inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket, eller

3. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.

9 § Den som är skyldig att lämna skattedeclaration enligt 2 § 6 ska lämna en särskild inkomstskattedeclaration för varje skattepliktig ersättning.

Redovisningsperioder

En kalendermånad är huvudregeln

10 § En redovisningsperiod omfattar en kalendermånad, om inte något annat föreskrivs särskilt.

Kalenderkvartal och beskattningsår för mervärdesskatt

11 § Om beskattningsunderlaget för mervärdesskatt, exklusive unions-interna förvärv och import, beräknas uppgå till högst 40 miljoner kronor för beskattningsåret, ska redovisningsperioden för mervärdesskatt vara ett kalenderkvartal. Om samma underlag beräknas uppgå till högst en miljon kronor, ska redovisningsperioden vara ett beskattningsår.

12 § För den som är skyldig att lämna skattedeclaration enligt 2 § 3 är redovisningsperioden ett kalenderkvartal.

Beslut om kortare redovisningsperiod än kalenderkvartal eller beskattningsår

13 § Skatteverket ska besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt ska vara en kalendermånad i stället för ett kalenderkvartal eller en kalendermånad eller ett kalenderkvartal i stället för ett beskattningsår om

1. den deklARATIONSSKYLDIGE begär det, eller
2. det finns särskilda skäl.

Ett beslut enligt första stycket 1 ska gälla minst 24 på varandra följande kalendermånader, om inte särskilda skäl talar emot det.

Från när gäller en ändring mellan kalenderkvartal och kalendermånad?

14 § Ett beslut enligt 13 § första stycket 2 om att redovisningsperioden för mervärdesskatt ska vara en kalendermånad i stället för ett kalenderkvartal gäller från ingången av det kalenderkvartal som har gått ut närmast före dagen för beslutet. Om beslutet meddelas efter den tidpunkt då deklARATION enligt 26 § ska lämnas för kalenderkvartalet eller om

deklaration har lämnats för kalenderkvartalet då beslutet meddelas, ska beslutet dock gälla från ingången av det kalenderkvartal då det meddelades. Prop. 2010/11:165 Bilaga 9

Om det finns särskilda skäl, gäller första stycket även beslut enligt 13 § första stycket 1.

15 § Om redovisningsperioden för mervärdesskatt ska ändras till en kalendermånad i stället för ett kalenderkvartal eller omvänt i andra fall än de som avses i 14 §, ska den nya redovisningsperioden börja gälla efter utgången av det kalenderkvartal då den deklARATIONSSKYLDIGE underrättade Skatteverket om ändringen eller Skatteverket beslutade om ändringen.

Från när gäller en ändring från eller till beskattningsår?

16 § Om redovisningsperioden för mervärdesskatt ska ändras från eller till ett beskattningsår, ska ändringen gälla från ingången respektive utgången av det beskattningsår då den deklARATIONSSKYLDIGE underrättade Skatteverket om ändringen eller Skatteverket beslutade om ändringen.

Beskattningsår som redovisningsperiod för punktskatt

17 § För den som kan beräknas redovisa punktskatt med ett nettobelopp på högst 50 000 kronor för beskattningsåret får Skatteverket besluta att redovisningsperioden för punktskatten ska vara ett beskattningsår.

Det som sägs om redovisningsperiod i 16 § gäller även ett sådant beslut.

Beslutet upphör att gälla om den deklARATIONSSKYLDIGE försätts i konkurs. Den pågående redovisningsperioden löper i sådana fall ut vid utgången av den kalendermånad då konkursbeslutet har fattats.

Vad ska de olika skattedeklarationerna innehålla?

Samtliga skattedeklarationer

18 § En skattedeklaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om den redovisningsperiod som redovisning lämnas för, och
3. de ytterligare uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna beräkna och kontrollera skatten och avgiften.

Arbetsgivardeklaration

19 § En arbetsgivardeklaration ska innehålla uppgift om

1. den sammanlagda ersättning från vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag,
2. sammanlagt avdraget belopp,
3. den sammanlagda ersättning som utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter för,
4. sammanlagt avdrag enligt 2 kap. 21 § socialavgiftslagen (2000:980), och

Förenklad arbetsgivardeklaration

20 § En förenklad arbetsgivardeklaration ska innehålla uppgift om

1. den ersättning som utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag för och betala arbetsgivaravgifter för,
2. verkställt skatteavdrag,
3. periodens arbetsgivaravgifter, och
4. avdrag för sådan preliminär skattereduktion för hushållsarbete som avses i 17 § första stycket 2 lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete.

Mervärdesskattedeklaration

21 § En mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgift om

1. utgående skatt,
2. ingående skatt, och
3. omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EU-länder.

En mervärdesskattedeklaration som ska lämnas av en gruppchef ska innehålla uppgifter för hela gruppen.

Punktskattedeklaration

22 § En punktskattedeklaration ska innehålla uppgift om

1. skattens bruttobelopp,
2. yrkade avdrag, och
3. skattens nettobelopp.

23 § Till varje redovisningsperiod ska den punktskatt hänföras för vilken redovisningsskyldighet har inträtt under perioden. Skatt enligt lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. ska dock hänföras till den redovisningsperiod då skattskyldigheten inträder.

Redovisningsskyldigheten inträder när affärshändelser, som grundar skattskyldighet, enligt god redovisningssed bokförs eller borde ha bokförts. Är den deklarationsskyldige inte bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) inträder redovisningsskyldigheten samtidigt med skattskyldigheten. Detsamma gäller om skattskyldigheten inträder vid händelser som inte föranleder någon bokföringsåtgärd.

Vid försäljning mot kredit får Skatteverket, om principerna för den redovisningsskyldiges bokföring föranleder det, besluta att redovisningsskyldigheten ska inträda vid beskattningsårets utgång, dock inte senare än när betalning inflyter eller fordran diskonteras eller överlåts.

Om en deklarationsskyldig försätts i konkurs, inträder redovisningsskyldighet genast för de affärshändelser för vilka skattskyldighet har inträtt före konkursbeslutet.

24 § En särskild skattedeclaration ska innehålla uppgift om

1. det förvärv eller den händelse som medför skattskyldighet som deklARATIONEN lämnas för, eller
2. det belopp som felaktigt har betecknats som mervärdesskatt enligt 1 kap. 1 § tredje stycket mervärdesskattelagen (1994:200), och
3. skatten på grund av förvärvet eller händelsen.

25 § En särskild inkomstskattedeclaration ska innehålla uppgift om

1. den skattepliktiga ersättningen, och
2. skatten på ersättningen.

När ska en skattedeclaration lämnas?

Mindre företag som ska lämna mervärdesskattedeclaration

26 § Den som är skyldig att lämna en mervärdesskattedeclaration ska, om inte annat följer av 27–35 §§, lämna skattedeclaration enligt följande uppställning:

<i>Arbetsgivar- deklaration för redovis- ningsperio- den</i>	<i>Punktskatte- deklaration för redovis- ningsperio- den</i>	<i>Mervärdes- skattedekla- ration för redovisnings- perioden</i>	<i>ska ha kom- mit in till Skatteverket senast den</i>
januari	december	oktober– december	12 februari
februari	januari		12 mars
mars	februari		12 april
april	mars	januari–mars	12 maj
maj	april		12 juni
juni	maj		12 juli
juli	juni	april–juni	17 augusti
augusti	juli		12 september
september	augusti		12 oktober
oktober	september	juli–september	12 november
november	oktober		12 december
december	november		17 januari

27 § Om Skatteverket har beslutat enligt 13 § att redovisningsperioden för mervärdesskatt ska vara en kalendermånad, ska mervärdesskatte-deklARATIONEN lämnas enligt uppställningen för punktskattedeclaration i 26 §.

28 § Om den deklARATIONENSSKYLDIGE begär det, ska Skatteverket besluta att mervärdesskattedeclaration som enligt 27 § ska lämnas enligt uppställningen för punktskattedeclaration i 26 § i stället ska lämnas

enligt uppställningen i 30 §. Beslutet ska, om inte särskilda skäl talar emot det, gälla minst tolv på varandra följande redovisningsperioder.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Deklarationstid när redovisningsperioden för mervärdesskatt har ändrats

29 § Den som saknar möjlighet att lämna mervärdesskattedeklaration i rätt tid på grund av att redovisningsperioden har ändrats från beskattningsår till ett kalenderkvartal eller en kalendermånad, eller från ett kalenderkvartal till en kalendermånad, ska lämna mervärdesskattedeklaration senast vid den deklARATIONSTIDPUNKT som kommer närmast efter den dag då den deklARATIONSSKYLDIGE underättade Skatteverket om ändringen eller Skatteverket beslutade om ändringen.

Om mervärdesskattedeklarationen ska lämnas för mer än en ny redovisningsperiod, får perioderna slås samman till en period och redovisas i en skattedeklaration.

Större företag som ska lämna mervärdesskattedeklaration

30 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive unionsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, ska lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte Skatteverket har beslutat något annat enligt 31 §.

<i>Arbetsgivar-, mervärdesskatt- och punktskattedeklaration för redovisningsperioden</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast den</i>
--	--

januari	26 februari
februari	26 mars
mars	26 april
april	26 maj
maj	26 juni
juni	26 juli
juli	26 augusti
augusti	26 september
september	26 oktober
oktober	26 november
november	27 december
december	26 januari

Tidigare redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

31 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket besluta att en sådan näringsidkare som avses i 30 § ska lämna arbetsgivardeklaration senast den 12 i månaden efter redovisningsperiodens utgång, i januari senast den 17.

32 § Den som inte ska lämna mervärdesskattedeclaration, ska lämna arbetsgivar- och punktskattedeclaration enligt följande uppställning:

<i>Arbetsgivar- och punktskattedeclaration för redovisningsperioden</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast den</i>
---	--

januari	12 februari
februari	12 mars
mars	12 april
april	12 maj
maj	12 juni
juni	12 juli
juli	17 augusti
augusti	12 september
september	12 oktober
oktober	12 november
november	12 december
december	17 januari

Annan redovisningsperiod än en kalendermånad

33 § Den som har en redovisningsperiod som är längre än en kalendermånad ska redovisa skatten i en skattedeclaration som ska ha kommit in till Skatteverket senast den 26 i andra månaden efter redovisningsperiodens utgång, med undantag för december då dedeclarationen i stället ska ha kommit in senast den 27.

Första stycket gäller inte den som enligt 11, 12 eller 13 § har kalenderkvartal som redovisningsperiod för mervärdesskatt.

Första stycket gäller inte heller sådan period som avses i 29 § andra stycket.

Kommuner och landsting

34 § Kommuner och landsting ska alltid lämna arbetsgivar- och punktskattedeclaration enligt uppställningen i 26 §. Mervärdesskattedeclaration ska alltid lämnas enligt uppställningen för punktskattedeclaration i den paragrafen. De skattedeclarationer som ska lämnas i januari och augusti ska dock i stället ha kommit in till Skatteverket senast den 12 i månaden.

Särskilda skattedeclarationer

35 § Särskilda skattedeclarationer ska, om inte annat följer av 36 eller 37 §, lämnas enligt följande uppställning.

<i>Deklaration som avses i</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast</i>
7 § första stycket	den 26 i månaden efter redovisningsperiodens utgång
7 § andra stycket	35 dagar efter förvärvet
8 § 1	fem dagar efter den händelse som medför skattskyldighet
8 § 2	vid den händelse som medför skattskyldighet
8 § 3	25 dagar efter den händelse som medför skattskyldighet
9 §	den 12 i månaden efter den månad då den skattepliktiga ersättningen kom den skattskyldige till del, med undantag för januari och augusti då deklARATIONEN i stället ska ha kommit in senast den 17

36 § Deklaration som avses i 8 § 1 och som ska lämnas av den som är skattskyldig enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha kommit in till Skatteverket senast en månad efter dagen för tillsynsmyndighetens beslut.

37 § Deklaration som avses i 8 § 1 ska ha kommit in till Skatteverket senast vid den händelse som medför skattskyldighet, om den som ska lämna deklARATIONEN är skattskyldig enligt

1. 9 § första stycket 6 lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 8 § första stycket 6 lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 6 lagen (1994:1776) om skatt på energi och inte har ställt säkerhet för skattens betalning,

2. 9 § första stycket 9 eller 16 c § lagen om tobaksskatt,

3. 8 § första stycket 9 eller 15 c § lagen om alkoholskatt, eller

4. 4 kap. 1 § 10 eller 4 kap. 10 § lagen om skatt på energi.

Särskilda bestämmelser om redovisning

Utländsk avgiftsskyldig

38 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket besluta att den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter och är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person som saknar fast driftställe i Sverige redovisar

Viss verksamhet för sig

39 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket besluta att en viss verksamhet ska redovisas för sig.

27 kap. Skalbolagsdeklaration

Syftet med skalbolagsdeklaration

1 § Skalbolagsdeklaration ska lämnas till ledning för beslut om säkerhet för slutlig skatt.

Skyldighet att lämna skalbolagsdeklaration

2 § En skalbolagsdeklaration ska lämnas av ett avyttrat företag som är ett skalbolag och som tillämpar undantagen från skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Om det avyttrade företaget är ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, ska skalbolagsdeklaration i stället lämnas av den avyttrande delägaren. Handelsbolaget eller den juridiska personen ska lämna delägaren de uppgifter som behövs för deklarationen.

Vad ska en skalbolagsdeklaration innehålla?

3 § En skalbolagsdeklaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den som har avyttrat andelen och för den som har förvärvat andelen,
2. uppgift om det avyttrade företagets över- eller underskott enligt ett sådant särskilt bokslut som avses i 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229),
3. uppgifter om de intäkts- och kostnadsposter som har tagits upp i bokslutet, och
4. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna fatta beslut om säkerhet för slutlig skatt.

När ska en skalbolagsdeklaration lämnas?

4 § En skalbolagsdeklaration ska ha kommit in till Skatteverket senast 30 dagar efter avyttringen eller, i fråga om ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, avyttringen eller tillträdet.

28 kap. Preliminär inkomstdeklaration

Syftet med preliminär inkomstdeklaration

1 § Preliminär inkomstdeklaration ska lämnas till ledning för bestämmande av preliminär skatt.

Skyldighet att lämna preliminär inkomstdeklaration

Preliminär inkomstdeklaration vid ansökan om godkännande för F-skatt

2 § Den som ansöker om godkännande för F-skatt ska lämna en preliminär inkomstdeklaration till Skatteverket.

Preliminär inkomstdeklaration inför beskattningsåret

3 § Den som är godkänd för F-skatt eller har särskild A-skatt ska lämna en preliminär inkomstdeklaration om den slutliga skatten för beskattningsåret beräknas överstiga motsvarande skatt för det föregående beskattningsåret och

1. skillnaden är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden, eller

2. räkenskapsåret har lagts om enligt 6 § bokföringslagen (1999:1078) utan Skatteverkets tillstånd.

Deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket senast en månad före beskattningsårets ingång.

Preliminär inkomstdeklaration under beskattningsåret

4 § Den som är godkänd för F-skatt eller har särskild A-skatt ska lämna en preliminär inkomstdeklaration om det kan antas att den slutliga skatten för beskattningsåret kommer att överstiga den debiterade preliminära skatten och

1. skillnaden är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden, eller

2. räkenskapsåret har lagts om enligt 6 § bokföringslagen (1999:1078) utan Skatteverkets tillstånd.

Deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket inom 14 dagar från det att deklARATIONSSKYLDIGHETEN uppkom. När mindre än en månad återstår av beskattningsåret behöver deklARATION dock inte lämnas.

Vad ska en preliminär inkomstdeklaration innehålla?

5 § En preliminär inkomstdeklaration ska innehålla uppgifter om beräknade inkomster och utgifter samt övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bestämma den preliminära skatten.

29 kap. Syftet med inkomstdeklaration

1 § Inkomstdeklaration ska lämnas till ledning för

1. bestämmande av underlag för att ta ut skatt eller avgift enligt
 - a) inkomstskattelagen (1999:1229),
 - b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
 - c) 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
 - d) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i de fall som avses i 2 § första stycket 1–4 och 6–8 samma lag,
 - e) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
 - f) lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
 - g) 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och
 - h) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
2. bestämmande av underlag för egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. bestämmande av skattereduktion, samt
4. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken.

30 kap. Vem ska lämna en inkomstdeklaration?

Fysiska personer

1 § En fysisk person ska lämna en inkomstdeklaration, om

1. intäkterna i inkomstlagen tjänst och näringsverksamhet i annat fall än som avses i 2 under beskattningsåret har uppgått till sammanlagt minst 42,3 procent av prisbasbeloppet,
2. sådan intäkt i inkomstlagen tjänst som avses i 11 kap. 45 §, 50 kap. 7 § samt 57 kap. 20 och 21 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) eller intäkt av passiv näringsverksamhet under beskattningsåret har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,
3. intäkterna i inkomstlagen kapital, med undantag för sådan ränta, utdelning eller annan avkastning som kontrolluppgift ska lämnas om enligt 17 eller 19 kap., har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret,
4. han eller hon är begränsat skattskyldig och den skattepliktiga intäkten har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,
5. underlag för statlig fastighetsskatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas, eller
6. uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 14 § ska lämnas.

Dödsbon

2 § Det som skulle ha gällt för den avlidne i fråga om deklareringskyldighet ska för dödsåret tillämpas på dödsboet.

3 § För år efter dödsåret ska ett dödsbo lämna en inkomstdeklaration, om

1. de skattepliktiga intäkterna, med undantag för sådan ränta, utdelning eller annan avkastning som kontrolluppgift ska lämnas om enligt 17 eller 19 kap., har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret,

2. underlag för statlig fastighetsskatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas, eller

3. uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 14 § ska lämnas.

Andra juridiska personer än dödsbon

4 § En inkomstdeklaration ska lämnas av

1. aktiebolag, ekonomiska föreningar och sådana stiftelser, andra liknande subjekt eller andra tillgångsmassor som enligt stiftelseförordnande eller motsvarande bestämmelse har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss släkts, vissa släkters eller bestämda fysiska personers ekonomiska intressen,

2. sådana ideella föreningar och registrerade trossamfund som avses i 7 kap. 7 och 14 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), om intäkterna under beskattningsåret har överstigit grundavdraget enligt 63 kap. 11 § den lagen,

3. andra juridiska personer än sådana som avses i 1 och 2, med undantag för dödsbon och svenska handelsbolag, om de skattepliktiga intäkterna under beskattningsåret har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

4. andra juridiska personer än dödsbon för vilka underlag för statlig fastighetsskatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas, och

5. fondbolag och förvaringsinstitut för varje av bolaget eller institutet förvaltda investeringsfond.

Skattefri inkomst

5 § Vid bedömning av deklarationsskyldighet som är beroende av att intäkterna har uppgått till visst belopp ska hänsyn inte tas till sådan intäkt som är skattefri eller som den fysiska personen inte är skattskyldig för enligt inkomstskattelagen (1999:1229).

Första stycket gäller inte i fråga om inkomst som enligt skatteavtal helt eller delvis ska undantas från beskattning i Sverige.

31 kap. Vad ska en inkomstdeklaration innehålla?

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

– uppgifter som ska lämnas i samtliga inkomstdeklarationer (2 och 3 §§),

– uppgifter som fysiska personer och dödsbon ska underrättas om (4 och 5 §§),

– uppgift som ska lämnas om inkomstslaget tjänst (6 §),

– uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget näringsverksamhet (7–15 §§),

– uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget kapital (16–19 §§),

– uppgift om tillkommande belopp (20 §),

- uppgifter om vissa andelsavyttringar m.m. (21–24 §§),
- uppgifter för beräkning av egenavgifter (25 och 26 §§),
- uppgifter som fåmansföretag samt företagsledare, delägare och närstående ska lämna (27–29 §§),
- uppgift om tillskott och uttag (30 §),
- uppgift om betalning till utlandet (31 §),
- uppgift som ekonomiska föreningar ska lämna (32 §),
- uppgifter om skattereduktion för hushållsarbete (33 §), och
- uppgifter om prissättningsbesked (34 §).

Samtliga inkomstdeklarationer

2 § En inkomstdeklaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgifter om de intäkt- och kostnadsposter som ska hänföras till respektive inkomstslag,
3. uppgifter om de allmänna avdrag som den deklarationsskyldige har rätt till,
4. de uppgifter som behövs för beräkning av skatt eller avgift enligt
 - a) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
 - b) 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
 - c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
 - d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
 - e) 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
 - f) 34 kap. inkomstskattelagen (1999:1229),
 - g) 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980), och
 - h) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
5. de uppgifter som behövs för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken, samt
6. de uppgifter som behövs för att avgöra om en begränsat skattskyldig uppfyller kraven för att få allmänna avdrag enligt 62 kap. 5–8 §§ eller grundavdrag enligt 63 kap. inkomstskattelagen.

3 § Den som är deklarationsskyldig ska också lämna de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna fatta riktiga beslut om slutlig skatt och beslut om pensionsgrundande inkomst.

Fysiska personer och dödsbon

Underrättelse

4 § Skatteverket ska före den 15 april året efter utgången av beskattningsåret underrätta fysiska personer och dödsbon som kan antas vara deklarationsskyldiga om de kontrolluppgifter och övriga uppgifter som har kommit in till verket som underlag för beslut om slutlig skatt och beslut om pensionsgrundande inkomst samt övriga uppgifter som verket känner till.

5 § Om en uppgift som den deklarationsskyldige har fått underrättelse om enligt 4 § är korrekt, ska den deklarationsskyldige godkänna uppgiften. Andra uppgifter ska den deklarationsskyldige själv lämna till Skatteverket.

Inkomstslaget tjänst

Uppgift om kostnadsersättning

6 § Uppgift om kostnadsersättning som avses i 15 kap. 10 § behöver bara lämnas i den utsträckning avdrag görs för ökade levnadskostnader.

Inkomstslaget näringsverksamhet

Undantag

7 § Om makar tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet, behöver uppgifterna enligt 2 och 3 §§ om näringsverksamheten bara lämnas av en av makarna.

Uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna tillämpa bestämmelserna om fördelning av inkomsten mellan makar i 60 kap. 6–11 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) ska dock lämnas av båda makarna.

8 § Uppgifter om näringsverksamhet enligt 33 kap. 6 § behöver inte lämnas.

Uppgifter om årsbokslut och årsredovisning

9 § Den som är skyldig att lämna inkomstdeklaration för inkomstslaget näringsverksamhet ska lämna uppgift om huruvida

1. årsbokslutet eller årsredovisningen, som ligger till grund för inkomstdeklarationen, har upprättats med hjälp av en uppdragstagare, eller

2. årsredovisningen, som ligger till grund för inkomstdeklarationen, har reviderats av en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag.

Uppgift om utdelning eller annat förfogande över uppkommen vinst

10 § Om lagervärdet ska höjas enligt 17 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229), ska företaget lämna uppgift om beslut om eller styrelsens förslag till utdelning eller annat förfogande över uppkommen vinst.

Uppgifter som dotterföretag ska lämna

11 § Ett dotterföretag som redovisar intäkter i inkomstslaget näringsverksamhet ska lämna

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för moderföretaget,
 2. nödvändiga identifikationsuppgifter för hela koncernens moderföretag om moderföretaget i sin tur är ett dotterföretag, samt
 3. uppgifter om sitt aktie- eller andelsinnehav i moderföretaget och innehavets röstvärde.
- Ägaruppgifterna ska avse förhållandena vid utgången av det senast avslutade beskattningsåret.

Uppgifter om näringsbetingade andelar och vissa andra tillgångar

12 § Den som har fått utdelning på en näringsbetingad andel som är marknadsnoterad ska lämna uppgift om utdelningen om andelen har innehafts kortare tid än ett år när utdelningen rätteligen skulle ha tagits upp i räkenskaperna.

Den som har avyttrat en näringsbetingad andel eller en näringsbetingad aktiebaserad delägar rätt som är marknadsnoterad ska lämna uppgift om avyttringen om andelen eller delägarrätten har innehafts kortare tid än ett år.

Uppgifter om ersättningsfond

13 § Den som har eller som under beskattningsåret har haft en ersättningsfond ska lämna uppgifter om

1. fondens ändamål,
2. fondens storlek,
3. fondens ianspråktagande, och
4. återfört avdrag för avsättning till fonden.

Fysiska personer ska även i fråga om en sådan ersättningsfond för byggnad eller markanläggning som avses i 31 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229) lämna uppgift om hur stor del av fonden som har återförts enligt 26 kap. 2 och 4–7 §§ den lagen.

Uppgift om skalbolag

14 § Den som har förvärvat tillgångar enligt 25 a kap. 18 § eller 49 a kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgift om detta.

Uppgifter om utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster

15 § Den som någon gång under beskattningsåret har haft andelar i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster i sådan omfattning eller på ett sådant sätt som anges i 39 a kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den juridiska personen,
2. uppgift om sitt andelsinnehav vid beskattningsårets utgång,
3. uppgift om röstvärdet för sina andelar vid beskattningsårets utgång, och
4. uppgift om förändringar av andelsinnehavet eller av röstvärdet för andelarna som har inträffat under året.

Den som innehar andelarna vid beskattningsårets utgång ska även lämna sådana resultat- och balansräkningar som avses i 39 a kap. 11 § inkomstskattelagen. Prop. 2010/11:165 Bilaga 9

Inkomstslaget kapital

Uppgifter om långgivare

16 § Den som gör avdrag för ränteutgifter vid beräkning av resultatet i inkomstslaget kapital ska, om kontrolluppgift inte ska lämnas enligt 18 kap., lämna nödvändiga identifikationsuppgifter för långgivaren.

Uppskovsbelopp

17 § Den som gör avdrag för uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) vid avyttring av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt ska lämna uppgift om beteckningen på ersättningsbostaden.

Om ersättningsbostaden är en bostad i ett privatbostadsföretag eller i ett företag som avses i 47 kap. 5 b § inkomstskattelagen, ska även nödvändiga identifikationsuppgifter för företaget lämnas.

Om ersättningsbostaden förvärvas först året efter det då ursprungsbostaden avyttrades, ska uppgifterna lämnas i inkomstdeklarationen för det senare året.

18 § En ägare av en ersättningsbostad med ett uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska, om ersättningsbostaden är belägen utomlands, lämna uppgifter av det slag som avses i 17 § första och andra styckena samt övriga uppgifter som är av betydelse för om uppskovsbeloppet ska tas upp till beskattning.

19 § Om äganderätten till en ersättningsbostad har övergått till någon annan genom arv, testamente eller bodelning, ska dödsboet eller överlåtaren lämna

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den nya ägaren,
2. de uppgifter som har lämnats enligt 17 §, och
3. uppgift om storleken på uppskovsbelopp som enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska återföras till beskattning vid avyttring av ersättningsbostaden.

Första stycket gäller bara om äganderätten har övergått

1. genom arv eller testamente till en make, en sambo eller ett hemmavarande barn under 18 år, eller
2. vid bodelning med anledning av upphörande av ett samboförhållande, äktenskapsskillnad eller makens eller sambons död.

Tillkommande belopp

20 § Om kapitalvinsten vid avyttring av en tillgång inte kan beräknas på grund av att vinsten är beroende av någon händelse i framtiden, ska den

skattskyldige lämna uppgift om detta. Det gäller dock inte om uppgiften ska lämnas enligt 33 kap. 6 § andra stycket.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Vissa andelsavyttringar m.m.

21 § Den som enligt 49 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) begär uppskov med beskattningen vid ett uppskovsgrundande andelsbyte ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna besluta om uppskovet.

Den som har fått uppskov ska årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för om uppskovsbeloppet ska tas upp till beskattning.

22 § Den som innehar en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna

1. bedöma om verksamhetsvillkoret enligt 48 a kap. 6 a och 12 §§ inkomstskattelagen är uppfyllt,
2. besluta om kapitalbeloppet enligt 48 a kap. 8 a § inkomstskattelagen,
3. besluta om tjänstebelopp för utdelning och kapitalvinst
 - a) vid partiell fission enligt 48 kap. 18 d § inkomstskattelagen, och
 - b) vid andelsbyten enligt 48 a kap. 8 b § inkomstskattelagen, samt
4. besluta om de tjänstebelopp som har fördelats enligt 48 kap. 18 e §, 48 a kap. 8 c § och 57 kap. 7 c § inkomstskattelagen.

Uppgifter om utdelning och kapitalvinst på andelarna ska också lämnas.

23 § Om äganderätten till andelar som har förvärvats genom sådant uppskovsgrundande andelsbyte som avses i 49 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva och om andelen är en lagertillgång hos förvärvaren, ska denne lämna

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,
2. uppgift om uppskovsbeloppet för varje andel, och
3. nödvändiga identifikationsuppgifter för den som andelarna har övergått från.

Förvärvaren ska årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för om uppskovsbeloppet ska tas upp till beskattning.

24 § Om äganderätten till andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva, ska förvärvaren lämna

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,
2. uppgift om tjänstebeloppen för varje andel, och
3. nödvändiga identifikationsuppgifter för den som andelarna har övergått från.

Förvärvaren ska årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för om tjänstebeloppet ska tas upp till beskattning.

Beräkning av egenavgifter

25 § Om ett avtal som avses i 2 kap. 7 § andra stycket socialavgiftslagen (2000:980) har träffats om att arbetsgivaravgifter ska betalas på en viss ersättning, ska den som får ersättningen lämna uppgift om detta.

Om ett avtal som avses i 2 kap. 8 § socialavgiftslagen har träffats om att arbetsgivaravgifter inte ska betalas på en viss ersättning, ska den som får ersättningen lämna uppgift om detta.

26 § Den som begär avdrag vid beräkningen av egenavgifterna enligt 3 kap. 18 § socialavgiftslagen (2000:980) ska lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats den uppgiftsskyldige under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som utgör sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse⁵,

– kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning nr 1860/2004⁶, eller

– kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter⁷, samt

2. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om den uppgiftsskyldige har rätt till avdrag.

Fåmansföretag

Uppgifter som fåmansföretag ska lämna

27 § Ett fåmansföretag ska lämna

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för delägarna och närstående till dem, samt

2. uppgifter om varje delägars andelsinnehav och innehavets röstvärde.

Uppgifter enligt första stycket 1 behöver inte lämnas för en närstående som inte har tagit emot ersättning från företaget eller träffat avtal med eller företagit någon annan rättshandling med företaget.

Vid tillämpningen av denna paragraf gäller 57 kap. 3 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

28 § Ett fåmansföretag ska också lämna

1. en sådan förteckning över penninglån och säkerheter som avses i 21 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551), och

⁵ EUT L 379, 28.12.2006, s. 5 (Celex 32006R1998).

⁶ EUT L 193, 25.7.2007, s. 6 (Celex 32007R0875).

⁷ EUT L 337, 21.12.2007, s. 35 (Celex 32007R1535).

2. en förteckning över utbetald vinstandelsränta till personer som avses i 24 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Uppgifter som företagsledare, delägare och närstående ska lämna

29 § En företagsledare och en delägare i fåmansföretag som avses i 27 § samt deras närstående ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna tillämpa bestämmelserna om utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar i 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Skyldigheten gäller för fem beskattningsår efter det att företaget har upphört att vara ett fåmansföretag.

Tillskott och uttag

30 § En fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag ska lämna uppgift om tillskott till och uttag från bolaget. Det gäller dock inte en delägare i en europeisk ekonomisk intressegruppering.

Betalning till utlandet

31 § Fåmansföretag, delägare i fåmanshandelsbolag och enskilda näringsidkare ska lämna uppgift om utgift som har tillgodoräknats mottagare i utlandet om den avser

1. annan ränta än dröjsmålsränta, eller
2. betalning för

a) nyttjandet av eller rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, inklusive biografifilm, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller

b) upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

Uppgiften behöver bara lämnas om utgiften ska dras av vid beskattningen.

Uppgift som ekonomiska föreningar ska lämna

32 § En ekonomisk förening ska lämna uppgift om huruvida den är en ekonomisk förening enligt 1 kap. 1 § första eller tredje stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Skattereduktion för hushållsarbete

33 § Den som begär skattereduktion för hushållsarbete enligt 67 kap. 11–19 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgift om underlaget för skattereduktionen.

I fråga om förmån av sådant arbete som räknas som hushållsarbete enligt 67 kap. 13 a och 13 b §§ inkomstskattelagen ska även sådana uppgifter som avses i 9 a § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete lämnas.

Prissättningsbesked

34 § Den som har fått ett prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ska lämna uppgift om huruvida

1. beskedet har tillämpats, och
2. de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts.

32 kap. När och var ska en inkomstdeklaration lämnas?

Fysiska personer och dödsbon

1 § Fysiska personer och dödsbon ska lämna inkomstdeklaration senast den 2 maj året efter utgången av beskattningsåret.

Andra juridiska personer än dödsbon

2 § Andra juridiska personer än dödsbon ska lämna inkomstdeklaration för ett beskattningsår enligt följande uppställning:

<i>Om beskattningsåret går ut den</i>	<i>ska deklaration ha kommit in senast den</i>
---------------------------------------	--

31 december	1 juli
30 april	1 november
30 juni	15 december
31 augusti	1 mars

Den som lämnar inkomstdeklaration elektroniskt får lämna deklaration en månad senare än vad som följer av första stycket.

Var ska en inkomstdeklaration lämnas?

3 § En inkomstdeklaration ska lämnas till Skatteverket eller till ett mottagningsställe som har godkänts av verket.

33 kap. Särskilda uppgifter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- syftet med särskilda uppgifter (2 §),
- uppgifter som ska lämnas av stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund (3–5 §§),
- uppgifter som ska lämnas av svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer (6 §),
- uppgifter om ersättningsbostad i utlandet (7 §),

- uppgifter som ska lämnas av redare (8 §),
- uppgifter om nedsättning av utländsk skatt (9 §),
- när särskilda uppgifter ska lämnas (10 och 11 §§), och
- redares uppgiftsskyldighet vid ändrade förhållanden (12 §).

Syftet med särskilda uppgifter

2 § Särskilda uppgifter ska lämnas till ledning för

1. bedömning av stiftelsers, ideella föreningars och registrerade trossamfunds skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229),
2. beskattning av delägare i svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer,
3. bestämmande av vilket fartområde ett fartyg går i,
4. kontroll av uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen när ersättningsbostaden är belägen utomlands, och
5. beslut om avräkning av utländsk skatt.

Stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund

Undantag från skattskyldighet för inkomst

3 § Stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund som är undantagna från skattskyldighet för inkomst ska lämna särskilda uppgifter om

1. intäkter och kostnader under räkenskapsåret,
2. tillgångar och skulder vid räkenskapsårets början och slut, samt
3. övriga omständigheter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma frågan om undantag från skattskyldighet.

Skyldigheten att lämna särskilda uppgifter gäller dock inte pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

4 § Skatteverket får besluta om undantag från skyldigheten att lämna särskilda uppgifter enligt 3 § om uppgifterna inte behövs för kontroll av undantag från skattskyldigheten.

Undantaget ska avse en viss tid och får återkallas.

Utländska arrangörer som motsvarar ideella föreningar

5 § Arrangörer som har inkomster som är undantagna från skatteplikt enligt 8 § första stycket 7 lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., ska lämna särskilda uppgifter om de omständigheter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma frågan om undantag från skatteplikt.

6 § Svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer med fast driftställe i Sverige ska till ledning för delägarnas beskattning lämna särskilda uppgifter om

1. näringsverksamheten enligt 31 kap. 2 och 3 §§,
2. varje delägars andel av bolagets eller den juridiska personens inkomst av varje inkomstslag och näringsverksamhet,
3. varje delägars andel eller lott i bolaget eller den juridiska personen,
4. skalbolag enligt 31 kap. 14 §, och
5. prissättningsbesked enligt 31 kap. 34 §.

Om ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med fast driftställe i Sverige har avyttrat en fastighet och kapitalvinsten inte kan beräknas på grund av att den är beroende av någon händelse i framtiden, ska bolaget eller den juridiska personen lämna uppgift om detta.

Ersättningsbostad i utlandet

7 § Den som inte är skyldig att lämna inkomstdeklaration och som äger en ersättningsbostad i utlandet med ett uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), ska lämna särskilda uppgifter om sådana förhållanden som avses i 31 kap. 18 §.

Redare

8 § Redare ska för tillämpning av 64 kap. 2 § och 67 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) lämna särskilda uppgifter om

1. storleken av de fartyg som redaren ska använda i sin näringsverksamhet,
2. vilka entreprenörer som redaren anlitar för sin verksamhet, och
3. övriga förhållanden som Skatteverket behöver för att kunna bestämma vilka fartområden fartygen går i.

Nedsättning av utländsk skatt

9 § Den som har fått avräkning av utländsk skatt från sin inkomstskatt enligt bestämmelser i skatteavtal eller enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt och därefter har fått nedsättning av den utländska skatten, ska lämna särskilda uppgifter om nedsättningen.

När ska särskilda uppgifter lämnas?

10 § Särskilda uppgifter enligt 3 och 6 §§ ska ha kommit in till Skatteverket senast den sista dagen för inkomstdeklaration enligt 32 kap. 2 §.

11 § Särskilda uppgifter enligt 5 och 7–9 §§ ska lämnas enligt följande uppställning:

<i>Särskilda uppgifter enligt</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast</i>
5 §	den 12 i månaden efter den månad då tillställningen ägde rum
7 §	den 2 maj året efter beskattningsåret
8 §	den 1 oktober året före det kalenderår uppgifterna avser
9 §	tre månader efter den dag då den som beslutet om nedsättning av utländsk skatt gäller fick del av det

Redares uppgiftsskyldighet vid ändrade förhållanden

12 § Om det inträffar någon ändring av de förhållanden som avses i 8 §, ska redaren inom två veckor från den dag då förhållandena ändrades underrätta Skatteverket om detta.

34 kap. Informationsuppgifter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- syftet med informationsuppgifter (2 §),
- uppgifter till den deklarationsskyldige (3–5 §§), och
- uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige (6–11 §§).

Syftet med informationsuppgifter

2 § Informationsuppgifter lämnas för att någon annan ska kunna fullgöra sin uppgiftsskyldighet.

Uppgifter till den deklarationsskyldige

Uppgifter till den som kontrolluppgiften lämnas för

3 § Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 kap. ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

4 § Onoterade företag som omfattas av 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) samt fåmanshandelsbolag ska till företagsledare och delägare samt deras närstående lämna alla uppgifter som dessa behöver för att kunna beräkna sina intäkter från företaget eller handelsbolaget.

Uppgifter till medhjälpare i enskild näringsverksamhet

5 § Om makar tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet och den ena är företagsledande make medan den andra är medhjälpare make, ska den företagsledande maken till den medhjälpare maken lämna de uppgifter om verksamheten som behövs för beräkningen av överskottet eller underskottet i verksamheten.

Uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige

Förmån av personaloptioner

6 § Den som har utnyttjat eller överlåtit en sådan rättighet som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska till den kontrolluppgiftsskyldige lämna de uppgifter som behövs för att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna fullgöras.

Rabatt, bonus eller annan förmån

7 § Den som har utnyttjat en sådan rabatt, bonus eller annan förmån som avses i 15 kap. 6 § ska till den kontrolluppgiftsskyldige lämna de uppgifter som behövs för att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna fullgöras.

Första stycket gäller även den som har tagit emot sådan ersättning eller förmån som avses i 15 kap. 7 §.

Betalningar till och från utlandet

8 § Den som har gjort en sådan betalning till eller från utlandet som avses i 23 kap. 1 § ska till den kontrolluppgiftsskyldige lämna de uppgifter som behövs för att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna fullgöras.

Uppgifter om anskaffningsutgift för andelar i investeringsfonder

9 § Fondbolag som ska föra eller låta föra ett register enligt 4 kap. 11 § lagen (2004:46) om investeringsfonder ska, då en förvaltare ska föras in i registret enligt 4 kap. 12 § den lagen, lämna förvaltaren uppgifter om den genomsnittliga anskaffningsutgiften för de andelar i en investeringsfond som tillhör en andelsägare och som har registrerats på förvaltaren i stället för andelsägaren.

Vid byte av en förvaltare eller om förvaltaren inte längre ska vara införd i registret, ska den förvaltare som andelarna i investeringsfonden flyttas från lämna den nya förvaltaren eller fondbolaget uppgifter om den genomsnittliga anskaffningsutgiften för de andelar som flyttas.

När ska uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige lämnas?

10 § Uppgifter som avses i 6 och 7 §§ ska lämnas senast månaden efter det att skyldigheten att lämna kontrolluppgift uppkom, dock inte senare än den 15 januari påföljande år.

Uppgifter som avses i 8 och 9 §§ ska lämnas snarast och senast den 15 januari året efter det år som uppgiften gäller.

Anmälan om uteblivna informationsuppgifter

11 § Om den som är skyldig att lämna uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige inte gör det, ska den kontrolluppgiftsskyldige snarast anmäla detta till Skatteverket.

35 kap. Periodiska sammanställningar

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- vad som ska lämnas i en periodisk sammanställning (2 §),
- för vilken period en sammanställning ska lämnas (3 §),
- beslut (4–8 §§), och
- när en periodisk sammanställning ska lämnas (9 §).

Vad ska lämnas i en periodisk sammanställning?

2 § Den som är registrerad eller skyldig att anmäla sig för registrering för mervärdesskatt enligt 7 kap. 1 eller 2 § ska lämna en periodisk sammanställning över

1. omsättning, förvärv och överföring av varor som transporteras mellan EU-länder, och

2. omsättning av en tjänst som är skattepliktig i det EU-land där tjänsten är omsatt om förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för förvärvet i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁸.

Uppgifterna ska tas upp för den period som omfattar den tidpunkt som avses i 13 kap. 8 b § andra stycket eller 8 c § mervärdesskattelagen (1994:200).

⁸ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1 (Celex 32006L0112).

För vilken period ska en periodisk sammanställning lämnas?

3 § En periodisk sammanställning ska lämnas för varje

1. kalendermånad för uppgifter om varor som avses i 2 § första stycket 1, eller
2. kalenderkvartal för uppgifter om tjänster som avses i 2 § första stycket 2.

Om uppgifter ska lämnas avseende både varor och tjänster enligt 2 §, ska sammanställningen lämnas för varje kalendermånad.

Den som övergår från att lämna en sammanställning för varje kalenderkvartal till att lämna den för varje kalendermånad ska tillämpa den nya perioden till och med det fjärde kalenderkvartalet som följer efter den tidpunkt när bytet av period gjordes.

Beslut

4 § Skatteverket ska besluta att en periodisk sammanställning ska göras för varje kalenderkvartal i stället för vad som föreskrivs i 3 § första stycket 1, om

1. den som är skyldig att lämna sammanställningen begär det, och
2. det sammanlagda värdet av omsättning och överföringar av varor enligt 2 § första stycket 1 inte överstiger 500 000 kronor exklusive mervärdesskatt för det innevarande kalenderkvartalet eller för något av de fyra närmast föregående kalenderkvartalen.

5 § Skatteverket ska besluta att en periodisk sammanställning ska göras för varje kalendermånad i stället för vad som föreskrivs i 3 § första stycket 2 eller 4 §, om

1. den som är skyldig att lämna sammanställningen begär det, eller
2. det finns särskilda skäl.

6 § Ett beslut enligt 4 § gäller från ingången av det kalenderkvartal som följer närmast efter den kalendermånad då beslutet fattades.

Ett beslut enligt 5 § gäller från ingången av det kalenderkvartal då beslutet fattades.

7 § Skatteverket ska upphäva ett beslut enligt 4 § om de förutsättningar som anges i 4 § 2 inte längre är uppfyllda.

Ett sådant beslut gäller från ingången av det kalenderkvartal då beslutet fattades.

8 § Om ett beslut har fattats enligt 5 eller 7 §, ska en sammanställning göras för varje kalendermånad som har gått sedan ingången av det kalenderkvartal då beslutet fattades.

När ska en periodisk sammanställning lämnas?

9 § En periodisk sammanställning ska lämnas till Skatteverket.

Sammanställningen ska ha kommit in till Skatteverket senast

1. den 25 i månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser, om den lämnas med hjälp av elektronisk filöverföring eller annan automatisk databehandling, eller

2. den 20 i månaden efter den period som den avser i andra fall.

Sammanställningar som ska göras enligt 8 § ska ha kommit in till Skatteverket senast den 20 i månaden efter utgången av den månad då beslutet fattades.

36 kap. Anstånd med att lämna deklaration och särskilda uppgifter

Ansökan om anstånd

1 § Anstånd kan beviljas efter ansökan från den som ska lämna deklaration eller särskilda uppgifter.

Anstånd enligt 3 § kan dock beviljas efter ansökan från den som i näringsverksamhet lämnar deklarationshjälp.

Inkomstdeklaration och särskilda uppgifter

Fysiska personer och dödsbon

2 § Om det finns särskilda skäl, ska Skatteverket bevilja en fysisk person eller ett dödsbo anstånd med att lämna

1. inkomstdeklaration, och
2. särskilda uppgifter enligt 33 kap. 7 §.

Anstånd längre än till den 31 maj får beviljas bara om det finns synnerliga skäl.

3 § Anstånd med att lämna inkomstdeklaration ska beviljas för fysiska personer och dödsbon som anlitar deklarationshjälp om hjälpen lämnas i en näringsverksamhet. Om den som ska lämna deklarationshjälpen har misskött tidigare anstånd, får anstånd vägras.

Anstånd får beviljas längst till och med den 15 juni.

Juridiska personer

4 § Om det finns synnerliga skäl, ska Skatteverket bevilja en annan juridisk person än ett dödsbo anstånd med att lämna

1. inkomstdeklaration, och
2. särskilda uppgifter enligt 33 kap. 3 eller 6 §.

Skattedeklaration

5 § Om det finns särskilda skäl, ska Skatteverket bevilja en deklara-tionsskyldig anstånd med att lämna skattedeklaration.

Om förhållandena har ändrats så att det inte längre finns förutsättningar för anståndet, ska anståndet återkallas.

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om föreläggande att

- fullgöra uppgiftsskyldighet (2 §),
- medverka personligen (3 §), och
- lämna uppgift (4–10 §§).

Föreläggande att fullgöra uppgiftsskyldighet

2 § Skatteverket får förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. att fullgöra skyldigheten.

Ett sådant föreläggande får inte enbart avse komplettering av arbetsställesnummer enligt 15 kap. 9 § första stycket 6.

Föreläggande att medverka personligen

3 § Skatteverket får förelägga den som har lämnat deklaration genom ett deklaraionsombud eller ett ombud för ett dödsbo att personligen eller genom behörig ställföreträdare bekräfta eller komplettera lämnade eller godkända uppgifter.

Föreläggande att lämna uppgift

Lämna deklaration

4 § Skatteverket får förelägga den som inte är skyldig att lämna deklaration att göra det.

Kommande utbetalningar av ersättning för arbete

5 § Skatteverket får förelägga den som ger ut ersättning för arbete att lämna uppgift om den ersättning som kan antas komma att betalas ut under mottagarens beskattningsår.

Kontroll av egen uppgifts- eller dokumentationsskyldighet

6 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera skyldigheten.

Skatteverket får även förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att redovisa punktskatt att lämna varuprov.

7 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än dödsbo, att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera dokumentationsskyldigheten enligt 39 kap. 3 §.

8 § Skatteverket får förelägga en fysisk person och ett dödsbo i andra fall än som avses i 16 och 17 kap. att lämna kontrolluppgift om

1. sådan ersättning för utfört arbete som har betalats till en namngiven näringsidkare, eller
2. ränta från en namngiven låntagare.

9 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan.

Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs

1. har fullgjort uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap., eller
2. kan fullgöra sådan uppgiftsskyldighet.

10 § Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i 9 § föreläggas att lämna sådan uppgift som avses i den paragrafen.

38 kap. Formkrav för lagens uppgiftsskyldigheter

Fastställt formulär

1 § Fastställda formulär ska användas för att lämna

1. kontrolluppgifter,
2. åtagande att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring,
3. deklARATIONER,
4. särskilda uppgifter, och
5. periodiska sammanställningar.

Uppgifter som ska undertecknas

2 § Följande uppgifter ska undertecknas:

1. uppgifter i deklaration, och
2. särskilda uppgifter som ska lämnas av
 - stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund enligt 33 kap. 3 §, och
 - ägare av en ersättningsbostad i utlandet enligt 33 kap. 7 §.

Vem ska underteckna uppgifterna?

3 § Uppgifterna enligt 2 § ska undertecknas av den uppgiftsskyldige eller behörig ställföreträdare.

Ett ombud får dock underteckna uppgifter i följande fall:

1. Ett deklaraTionsombud får underteckna uppgifter i en deklaration som lämnas elektroniskt.

2. Ett ombud för en utländsk företagare får underteckna uppgifter i en mervärdesskattedeclaration.

3. En dödsbodeläggare som är ombud för ett dödsbo får underteckna uppgifter i en deklARATION.

AVDELNING VII. DOKUMENTATION

39 kap. Dokumentations skyldighet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner (2 §),
- generell dokumentationsskyldighet (3 §),
- dokumentationsskyldighet som avser kassaregister (4–10 §§),
- dokumentationsskyldighet som avser restaurang- eller frisörverksamhet (11 och 12 §§),
- dokumentationsskyldighet som avser torg- och marknadshandel (13 §),
- dokumentationsskyldighet som avser omsättning av investeringsguld (14 §),
- dokumentationsskyldighet som avser interprissättning (15 och 16 §§), och
- föreläggande (17 §).

Definitioner

2 § I denna lag avses med

kassaregister: kassaapparat, kassaterminal, kassasystem och liknande apparatur för registrering av försäljning av varor och tjänster mot kontant betalning eller mot betalning med kontokort,

torg- och marknadshandel: all handel utom sådan som en näringsidkare stadigvarande bedriver i permanenta lokaler eller i omedelbar anslutning till dessa,

restaurangverksamhet: näringsverksamhet som avser restaurang, pizzabutik och annat liknande avhämtningsställe, gatukök, kafé, personalmatsal, catering och centralkök,

frisörverksamhet: näringsverksamhet som avser hårvård.

Näringsverksamhet som huvudsakligen avser annan verksamhet än restaurang- eller frisörverksamhet ska dock inte anses som sådan verksamhet.

Generell dokumentationsskyldighet

3 § Den som är uppgiftsskyldig enligt bestämmelserna i 15–35 kap. ska i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen.

Vem ska använda kassaregister?

4 § Den som i näringsverksamhet säljer varor eller tjänster mot kontant betalning eller mot betalning med kontokort ska använda kassaregister.

5 § Skyldigheten att använda kassaregister gäller inte för den som

1. bara i obetydlig omfattning säljer varor eller tjänster mot kontant betalning eller mot betalning med kontokort,

2. är befriad från skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomst från sådan försäljning som avses i 4 §,

3. bedriver taxitrafik enligt 1 kap. 3 § 2 yrkestrafiklagen (1998:490),

4. säljer varor eller tjänster genom sådana distansavtal eller hemförsäljningsavtal som avses i distans- och hemförsäljningslagen (2005:59),

5. säljer varor eller tjänster med hjälp av en varuautomat eller annan liknande automat eller i en automatiserad affärslokal,

6. anordnar automatspel enligt lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel eller enligt lotterilagen (1994:1000), eller

7. bedriver torg- och marknadshandel.

Undantaget i första stycket 7 gäller inte för den som enligt 8 kap. 1 § första stycket alkohollagen (2010:1622) har tillstånd för servering till allmänheten.

6 § Vid tillämpningen av 4 och 5 §§ ska självständiga verksamheter inom ramen för en näringsverksamhet bedömas var för sig.

Registrering i kassaregister

7 § All försäljning och annan löpande användning av ett kassaregister ska registreras i kassaregistret.

Vid varje försäljning ska ett av kassaregistret framställt kvitto tas fram och erbjudas kunden.

Krav som ett kassaregister ska uppfylla

8 § Ett kassaregister ska på ett tillförlitligt sätt visa

1. alla registreringar som har gjorts, samt

2. programmeringar och inställningar som utgör behandlingshistorik enligt bokföringslagen (1999:1078).

Kassaregistret ska vara certifierat.

Beslut om undantag i enskilda fall

9 § Skatteverket får i enskilda fall besluta om undantag från skyldigheter som gäller kassaregister om

1. behovet av tillförlitligt underlag för skattekontroll kan tillgodoses på annat sätt, eller

2. en viss skyldighet av tekniska orsaker är oskälig.

Undantaget får förenas med villkor.

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om

1. krav på kassaregister,
2. teknisk kontroll av kassaregister,
3. användning av kassaregister, och
4. undantag från skyldigheter som gäller kassaregister.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om certifiering av kassaregister.

Personalliggare

Vem ska föra personalliggare?

11 § Den som bedriver restaurang- eller frisörverksamhet ska i en personalliggare dokumentera identifikationsuppgifter för näringsidkaren och löpande dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för de personer som är verksamma i näringsverksamheten.

Skyldigheten att föra personalliggare gäller dock inte för

1. enskild näringsverksamhet där bara näringsidkaren, dennes make eller barn under 16 år är verksamma, och
2. fämansföretag eller fämanshandelsbolag där bara företagsledaren, dennes make eller barn under 16 år är verksamma.

Var ska personalliggaren förvaras?

12 § Personalliggaren ska finnas tillgänglig för Skatteverket i verksamhetslokalen.

Torg- och marknadshandel

13 § Den som upplåter en plats för torg- och marknadshandel ska dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för den som platsen upplåts till och för dennes företrädare.

Omsättning av investeringsguld

14 § En näringsidkare som omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § mervärdesskattelagen (1994:200) i Sverige eller till ett annat EU-land ska vid transaktioner som uppgår till ett belopp motsvarande 10 000 kronor eller mer dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för köparen.

Första stycket gäller även för transaktioner som understiger 10 000 kronor men som kan antas ha samband med en annan transaktion och tillsammans med denna uppgår till minst detta belopp. Om summan inte är känd vid tidpunkten för en transaktion, ska nödvändiga identifikationsuppgifter dokumenteras så snart summan av transaktionerna uppgår till minst 10 000 kronor.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § första stycket 1, 3 § första stycket 2, 5 § 2 a och 6 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska även tillämpas vid transaktioner som avses i första och andra styckena. Prop. 2010/11:165 Bilaga 9

Internprissättning

15 § Den som är skattskyldig för inkomst av en näringsverksamhet ska dokumentera transaktioner med ett företag som är begränsat skattskyldigt enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229), om det finns en sådan ekonomisk intressegemenskap som anges i 14 kap. 20 § samma lag.

Om den ekonomiska intressegemenskapen uteslutande kan hänföras till ett företags direkta eller indirekta kapitalinnehav i ett eller flera andra företag, behöver transaktionerna dokumenteras bara om kapitalandelen i varje led uppgår till mer än 50 procent.

16 § Dokumentationen ska innehålla de uppgifter som behövs för en bedömning av om resultatet av näringsverksamheten ska justeras enligt 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Föreläggande

17 § Skatteverket får förelägga

1. den som ska använda kassaregister att fullgöra sina skyldigheter enligt 7 och 8 §§, samt
2. den som ska föra personalliggare att fullgöra sina skyldigheter enligt 11 och 12 §§.

AVDELNING VIII. UTREDNING OCH KONTROLL

40 kap. Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera

Skatteverkets utredningsskyldighet

1 § Skatteverket ska se till att ärendena blir tillräckligt utredda.

Skatteverkets kommunikationsskyldighet

2 § Ett ärende får inte avgöras till nackdel för den som ärendet gäller utan att denne har fått tillfälle att yttra sig i ärendet. Om det är uppenbart obehövt, behöver den som ärendet gäller inte få tillfälle att yttra sig.

3 § Om ett ärende har tillförts uppgifter av någon annan än den som ärendet gäller, får det inte avgöras utan att den som ärendet gäller har underrättats om uppgifterna och fått tillfälle att yttra sig över dem.

Första stycket gäller inte om

1. avgörandet inte är till nackdel för den som ärendet gäller,

2. uppgiften saknar betydelse eller om det av någon annan anledning är uppenbart obehövt att den som ärendet gäller underrättas och får tillfälle att yttra sig,

3. det finns risk att en underrättelse skulle göra det avsevärt svårare att genomföra beslutet i ärendet, eller

4. avgörandet inte kan skjutas upp.

Underrättelseskyldigheten gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

4 § Om det kan antas att den som ett ärende om slutlig skatt gäller inte är deklarationsskyldig, får beslut om slutlig skatt fattas på grundval av kontrolluppgift om intäkter i inkomstslaget kapital utan att han eller hon har underrättats om och fått tillfälle att yttra sig över kontrolluppgiften.

41 kap. Revision

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- syftet med en revision (2 §),
- vem som får revideras (3 §),
- beslut om revision (4 och 5 §§),
- samverkan (6 §),
- revisorns befogenheter (7 §),
- den reviderades skyldigheter (8–11 §§),
- föreläggande (12 §), och
- revisionens avslutande (13 och 14 §§).

Syftet med en revision

2 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera

1. att uppgiftsskyldighet har fullgjorts,
2. att det finns förutsättningar att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma,
3. skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,
4. att den som har ansökt om återbetalning, kompensation eller nedläggning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
5. att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt i fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torg- och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §, eller
7. att den som har eller kan antas ha omsatt investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras.

Vem får revideras?

3 § Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),
2. någon annan juridisk person än dödsbo,
3. den som har anmält sig för registrering,
4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,
5. sådant ombud för en utländsk företagare som avses i 6 kap. 2 §,
6. sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi,
7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,
8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,
9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, och
10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.

Beslut om revision

4 § Ett beslut om revision ska innehålla

1. uppgift om syftet med revisionen,
2. uppgift om möjligheten att undanta uppgifter och handlingar från kontroll, och
3. förordnande av de tjänstemän som ska verkställa revisionen (*revisorer*).

Av uppgift som avses i första stycket 1 behöver det inte framgå vilken person eller rättshandling som kontrollen avser om

1. beslutet om revision gäller en sådan revision som avses i 2 § andra stycket, och
2. det finns särskilda skäl för att inte nämna personen eller rätts-handlingen.

5 § Innan en revision verkställs ska den reviderade underrättas om beslutet om revision.

Underrättelsen får ske i samband med att revisionen verkställs om

1. kontroll som avses i 7 § 2–6 behöver genomföras och kontrollen skulle förlora sin betydelse om den som ska revideras underrättas i förväg,
2. revisionen ska genomföras i samband med ett kontrollbesök enligt 42 kap. 8 § och är begränsad till handlingar som rör personalen, eller
3. det följer av bestämmelserna om underrättelse om beslut om bevissäkring.

Samverkan

6 § En revision ska genomföras i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten.

Kravet på samverkan gäller inte om tvångsåtgärden bevisssäkring har beslutats på grund av att det finns en påtaglig risk för sabotage.

Revisorns befogenheter

7 § Vid en revision får revisorn

1. granska räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten,
2. inventera kassan,
3. granska lager, maskiner och inventarier,
4. besiktiga verksamhetslokaler,
5. ta prov på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten, och
6. prova teknisk utrustning som används i verksamheten.

Den reviderades skyldigheter

8 § Den reviderade ska lämna tillträde till verksamhetslokalerna för

1. granskning av handlingar enligt 7 § 1 om granskningen inte utan svårighet kan genomföras på någon annan plats, och
2. sådana åtgärder som avses i 7 § 2–6.

I andra fall än som avses i första stycket får en revision genomföras i verksamhetslokalerna om den reviderade går med på det. Revisionen ska genomföras i verksamhetslokalerna om den reviderade begär det och revisionen kan genomföras där utan betydande svårighet.

I de fall en revision genomförs i verksamhetslokalerna ska den reviderade, om det är möjligt, ställa en ändamålsenlig arbetsplats till revisorns förfogande.

9 § Den reviderade ska tillhandahålla revisorn de handlingar och lämna de upplysningar som behövs för revisionen. Om handlingar ska granskas på någon annan plats än i verksamhetslokalerna, ska den reviderade på begäran och mot kvitto överlämna handlingarna till revisorn.

10 § Den reviderade ska på begäran ge revisorn tillfälle att använda tekniska hjälpmedel för att granska upptagning som kan uppfattas enbart med sådana hjälpmedel.

Första stycket gäller inte om

1. den reviderade tillhandahåller en kopia av upptagningen, och
2. kopian utan svårighet kan granskas med tekniska hjälpmedel som revisorn har tillgång till.

I det fall som avses i andra stycket ska den reviderade ge revisorn möjlighet att kontrollera att kopian stämmer överens med den upptagning som finns hos den reviderade.

Vid granskning enligt första stycket eller kontroll enligt tredje stycket får bara de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas som behövs

för att tillgodose syftet med revisionen. Granskningen får inte verkställas via telenät.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

11 § Den reviderade ska, utöver vad som följer av 8–10 §§, ge revisorn den hjälp som behövs vid revisionen.

Föreläggande

12 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 9–11 §§ att fullgöra dem.

Revisionens avslutande

13 § En revision får inte pågå under längre tid än nödvändigt.

Skatteverket ska snarast meddela den reviderade resultatet av revisionen i de delar som rör den reviderade.

14 § Skatteverket ska lämna tillbaka räkenskapsmaterial och andra handlingar till den reviderade så snart som möjligt och senast när revisionen har avslutats.

Om den reviderade har försatts i konkurs när handlingarna ska lämnas tillbaka, ska Skatteverket

1. överlämna handlingarna till konkursförvaltaren, och
2. underrätta den reviderade om att handlingarna har överlämnats till konkursförvaltaren.

42 kap. Tillsyn över kassaregister och kontrollbesök

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner (2 §),
- tillsyn över kassaregister (3–5 §§),
- kontrollbesök (6–9 §§), och
- genomförandet av tillsyn och kontrollbesök (10 och 11 §§).

Definitioner

2 § Med *kontrollremsa* avses dokumentation av den löpande registreringen i kassaregistret i pappersform.

Med *journalminne* avses dokumentation av den löpande registreringen i kassaregistret i elektronisk form.

Tillsyn över kassaregister

3 § Skatteverket utövar tillsyn över att den som är eller kan antas vara skyldig att använda kassaregister har kassaregister och att kassaregister som används i en verksamhet uppfyller föreskrivna krav.

4 § Skatteverket har för tillsynen rätt att få tillträde till verksamhetslokaler där den som är eller kan antas vara skyldig att använda kassaregister bedriver verksamhet.

Polismyndighet ska på Skatteverkets begäran lämna det biträde som behövs för tillsynen.

5 § Om Skatteverket begär det, ska den som är eller kan antas vara skyldig att använda kassaregister tillhandahålla de handlingar och lämna de upplysningar som behövs för tillsynen.

Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt första stycket att fullgöra dem.

Kontrollbesök

Kassaregister

6 § Skatteverket får besluta om kontrollbesök för att kontrollera att den som är eller kan antas vara skyldig att använda kassaregister fullgör sina eventuella skyldigheter. Verket får vid ett sådant besök göra kundräkning, kontrollköp, kvittokontroll och kassainventering.

Kontrollbesöket får bara genomföras i verksamhetslokaler som allmänheten har tillträde till. Kundräkning får även göras på en allmän plats i anslutning till en sådan lokal.

7 § Om Skatteverket begär det, ska den som verket har gjort kontrollbesök hos tillhandahålla kontrollremsa, uppgifter från journalminne eller tömningskvitto för kontroll av hur försäljningar har registrerats i kassaregistret.

Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt första stycket att fullgöra dem.

Personalliggare

8 § Skatteverket får besluta om kontrollbesök för att kontrollera att den som är eller kan antas vara skyldig att föra personalliggare fullgör sina eventuella skyldigheter. Verket får vid ett sådant besök begära att en person som utför eller kan antas utföra arbetsuppgifter i verksamheten styrker sin identitet. Uppgifterna får stämmas av mot personalliggaren.

Kontrollbesöket får bara genomföras i verksamhetslokaler.

Torg- och marknadshandel

9 § Skatteverket får besluta om kontrollbesök för att identifiera en person som bedriver eller kan antas bedriva torg- och marknadshandel. Verket får vid ett sådant besök kontrollera godkännande för F-skatt och ställa frågor om verksamheten.

Kontrollbesöket får bara genomföras där torg- och marknadshandel bedrivs.

10 § Den som enligt ett beslut om tillsyn eller kontrollbesök ska kontrolleras behöver inte underrättas om beslutet före tillsynen eller kontrollbesöket. Underrättelse om beslutet ska dock lämnas så snart det kan ske utan att kontrollen förlorar sin betydelse.

11 § Tillsyn och kontrollbesök ska genomföras på ett sådant sätt att verksamheten inte hindras i onödan.

AVDELNING IX. ERSÄTTNING FÖR KOSTNADER FÖR BITRÄDE

43 kap. Ersättning för kostnader för biträde

Rätten till ersättning

1 § Den som i ett ärende eller mål har haft kostnader för biträde har, efter ansökan, rätt till ersättning om den sökande skäligen har behövt biträde för att ta till vara sin rätt, och

1. den sökandes yrkanden i ärendet eller målet bifalls helt eller delvis,
2. ärendet eller målet avser en fråga som är av betydelse för rätts-tillämpningen, eller
3. det finns synnerliga skäl för ersättning.

Rätt till ersättning föreligger dock inte i ärenden som ska handläggas av behörig myndighet enligt skatteavtal eller enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exporråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst.

Begränsningar i rätten till ersättning

2 § Ersättning får inte beviljas för kostnader som avser skyldigheten att

1. lämna deklaration,
2. lämna föreskrivna uppgifter, eller
3. genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldighet samt för kontroll av uppgiftsskyldighet.

3 § Ersättning får inte beviljas för den sökandes eget arbete eller egen tidsspillan.

4 § Ersättning får inte beviljas för kostnader som har ersatts eller kan komma att ersättas enligt någon annan författning eller enligt avtal.

5 § Ersättningen får minskas om

1. den sökandes yrkanden i ärendet eller målet bifalls bara delvis, såvida inte övriga yrkanden bara är av ringa betydelse, eller
2. den sökande har varit försumlig eller orsakat att ärendet eller målet blivit mer omfattande än nödvändigt.

Ansökan om ersättning

6 § En ansökan om ersättning för kostnader ska göras hos den myndighet där kostnaderna har uppkommit. Ansökan ska ha kommit in till myndigheten innan ärendet eller målet avgörs.

7 § En ansökan om ersättning för kostnader som har kommit in för sent får prövas om förseningen beror på något ursäktligt misstag.

AVDELNING X. TVÅNGSÅTGÄRDER

44 kap. Vite

När får ett föreläggande förenas med vite?

1 § Ett föreläggande enligt 41 kap. 12 §, 42 kap. 5 § andra stycket eller 42 kap. 7 § andra stycket får förenas med vite.

2 § Även i andra fall än som avses i 1 § får ett föreläggande förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs.

Vitesförbud

3 § Ett föreläggande får inte förenas med vite om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg eller kontrollavgift, och

2. föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller första stycket även ställföreträdare för den juridiska personen.

Behörig förvaltningsrätt

4 § Frågor om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som enligt 67 kap. är behörig att pröva ett överklagande av den som föreläggandet gäller när ansökan om utdömande görs.

45 kap. Bevissäkring

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner (2 §),
- revision i den reviderades verksamhetslokaler (3 §),
- eftersökande och omhändertagande av handlingar (4–11 §§),
- försegling av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme (12 §),
- beslut om bevissäkring (13–16 §§), och
- behörig förvaltningsrätt (17 §).

Definitioner

2 § Med *bevisssäkring* avses revision i den reviderades verksamhetslokaler, eftersökande och omhändertagande av handlingar samt försegling av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme.

Med *risk för sabotage* avses att det finns risk för att den som bevisssäkringen gäller kommer att undanhålla, förvanska eller förstöra det som får kontrolleras.

Revision i den reviderades verksamhetslokaler

3 § En revision får genomföras i den reviderades verksamhetslokaler om den reviderade är skyldig att lämna tillträde till lokalerna och

1. den reviderade inte fullgör sina skyldigheter att medverka, eller
2. det finns en påtaglig risk för sabotage.

Eftersökande och omhändertagande av handlingar

4 § Om ett beslut om revision i den reviderades verksamhetslokaler har meddelats, får handlingar som behövs för revisionen eftersökas i verksamhetslokalerna och tas om hand för granskning.

Om revisionen har beslutats enligt 3 § 1, gäller dock första stycket bara om handlingen inte har tillhandahållits inom rimlig tid eller om det finns en påtaglig risk för sabotage.

5 § Om den reviderade har gått med på att revisionen genomförs i verksamhetslokalerna, får handlingar som påträffas eller granskas tas om hand.

6 § När en revision genomförs på någon annan plats än i verksamhetslokalerna, får en handling som behövs för revisionen eftersökas i verksamhetslokalerna och tas om hand för granskning om

1. den reviderade inte har följt ett föreläggande om att lämna ut handlingen, eller
2. det finns en påtaglig risk för sabotage.

7 § En handling som behövs för en revision får även eftersökas i en lokal, på en förvaringsplats eller i ett annat utrymme som inte utgör den reviderades verksamhetslokaler och tas om hand för granskning om det finns särskild anledning att anta att handlingen finns i utrymmet och

1. den reviderade inte har följt ett föreläggande om att lämna ut handlingen, eller
2. det finns en påtaglig risk för sabotage.

8 § Om ett föreläggande att lämna ut en handling vid annan kontroll än revision inte har följts och det finns särskild anledning att anta att handlingen finns hos den som har förelagts, får handlingen eftersökas och tas om hand för granskning.

9 § Hos den som inte får revideras men som kan föreläggas att lämna uppgift enligt 37 kap. 10 § får handling som han eller hon kan föreläggas att lämna uppgift om eftersökas och tas om hand för granskning utan föregående föreläggande om det finns

1. särskild anledning att anta att handlingen kommer att påträffas hos personen,

2. en påtaglig risk för sabotage om personen föreläggs, och

3. ett betydande intresse av att handlingen granskas.

Granskningen får ske på annan plats än hos den som bevissäkringen gäller.

10 § Om det finns särskilda skäl, behöver den som uppgifterna avser eller de uppgifter som eftersöks inte anges i ett beslut om åtgärd enligt 9 §.

11 § Beslut om åtgärd enligt 9 § får inte meddelas för att samla in uppgifter för att förbereda kontroll av någon annan person än den som kontrolleras.

Förseglning av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme

12 § Lokal, förvaringsplats eller annat utrymme får förseglas för att skydda handlingar som ska

1. granskas enligt 3 § eller tas om hand enligt 4 §,

2. tas om hand enligt 5 § om

a) handlingarna inte kan föras från platsen, och

b) det finns en befarad risk för sabotage, eller

3. tas om hand enligt 6–9 §§ om handlingarna inte omedelbart kan föras från platsen.

Beslut om bevissäkring

13 § Beslut om bevissäkring enligt 3 och 6–9 §§ fattas av förvaltningsrätten på ansökan av granskningsledaren.

Beslut enligt 4, 5 och 12 §§ fattas av granskningsledaren.

14 § Granskningsledaren får besluta om bevissäkring enligt 3 och 6–8 §§ om

1. det finns en påtaglig risk för sabotage och risken är akut, samt

2. åtgärden ska genomföras i en verksamhetslokal.

Om granskningsledaren har beslutat om åtgärd enligt första stycket, ska han eller hon så snart som möjligt och senast inom fem dagar ansöka om bevissäkring hos förvaltningsrätten. Om förvaltningsrätten avslår ansökan, ska omhändertagna handlingar lämnas tillbaka och övriga insamlade uppgifter förstöras.

Om den reviderade har försatts i konkurs när handlingarna ska lämnas tillbaka, ska handlingarna överlämnas till konkursförvaltaren och den reviderade underrättas om det.

15 § Ett beslut om bevissäkring ska innehålla uppgift om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter från kontroll samt om vad som gäller vid verkställighet.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

16 § Den som ett beslut om bevissäkring gäller ska omedelbart underrättas om beslutet.

Underrättelse får dock ske i samband med att åtgärden verkställs om det finns en påtaglig risk för sabotage om den som beslutet gäller underrättas i förväg.

Behörig förvaltningsrätt

17 § Frågor om bevissäkring prövas av den förvaltningsrätt som enligt 67 kap. är behörig att pröva ett överklagande av den som bevissäkringen gäller när ansökan görs.

46 kap. Betalningssäkring

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- definition och tillämpningsområde (2 §),
- avgifter som undantas från betalningssäkring (3 §),
- betalningssäkring enligt överenskommelse med en annan stat (4 §),
- beslut om betalningssäkring (5–13 §§),
- tidsfrist när betalningsskyldigheten inte är fastställd (14 och 15 §§),
- beslut om att ta egendom i förvar (16 §),
- ställande av säkerhet (17 §),
- när ställd säkerhet får tas i anspråk (18 §),
- behörig förvaltningsrätt (19 §), och
- ersättning för skada (20–22 §§).

Definition och tillämpningsområde

2 § Med *betalningssäkring* avses att Skatteverket får ta en betalningsskyldigs egendom i anspråk för att säkerställa betalningen av skatt, avgift, särskild avgift eller ränta.

Avgifter som undantas från betalningssäkring

3 § Betalningssäkring får inte användas för avgifter enligt

1. begravningslagen (1990:1144), och
2. lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Betalningssäkring enligt överenskommelse med en annan stat

4 § Om det följer av en överenskommelse mellan Sverige och en annan stat, får betalningssäkring även användas för att säkerställa betalningen av utländsk skatt, avgift, särskild avgift eller ränta.

Beslut om betalningssäkring

5 § Beslut om betalningssäkring fattas av förvaltningsrätten på ansökan av Skatteverket.

Förutsättningar för betalningssäkring

6 § Betalningssäkring ska beslutas om

1. det finns en påtaglig risk för att den som är betalningsskyldig försöker dra sig undan skyldigheten, och
2. betalningsskyldigheten avser ett betydande belopp.

7 § Om betalningsskyldigheten inte är fastställd, får betalningssäkring beslutas bara om det är sannolikt att skyldigheten kommer att fastställas. En betalningssäkring får i sådana fall inte avse högre belopp än vad betalningsskyldigheten sannolikt kommer att fastställas till.

8 § Betalningssäkring får inte beslutas förrän den tidsperiod som betalningsskyldigheten avser har gått ut.

När förutsättningar inte längre finns

9 § Ett beslut om betalningssäkring ska upphävas helt eller delvis om

1. det inte längre finns förutsättningar för beslutet, eller
2. beslutet av någon annan anledning inte bör kvarstå.

10 § Förvaltningsrätten ska pröva om ett beslut om betalningssäkring ska upphävas helt eller delvis om Skatteverket eller den betalningsskyldige begär det eller om det annars finns skäl för det.

Den betalningsskyldige ska upplysas om sin rätt att begära att ett beslut om betalningssäkring ska upphävas.

11 § Förvaltningsrättens befogenhet att pröva om ett beslut om betalningssäkring ska upphävas helt eller delvis gäller även beslut som har överklagats.

Ett överklagande av förvaltningsrättens beslut förfaller om förvaltningsrätten ändrar beslutet så som den betalningsskyldige begär. Om förvaltningsrätten ändrar beslutet på ett annat sätt än den betalningsskyldige begär, ska överklagandet anses omfatta det nya beslutet.

Muntlig förhandling

12 § Förvaltningsrätten och kammarrätten ska hålla muntlig förhandling i ett mål om betalningssäkring om den betalningsskyldige begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om en ansökan om betalningssäkring kommer att avslås eller ett beslut om betalningssäkring kommer att upphävas.

Den betalningsskyldige ska upplysas om sin rätt att begära muntlig förhandling.

13 § Den betalningsskyldige ska omedelbart underrättas om ett beslut om betalningssäkring.

Underrättelse får dock ske i samband med att beslutet verkställs om det finns risk för att den betalningsskyldige undanskaffar egendom som kan betalningssäkras.

Tidsfrist när betalningsskyldigheten inte är fastställd

14 § Ett beslut om betalningssäkring för en betalningsskyldighet som inte är fastställd upphör att gälla, om Skatteverket inte har fastställt betalningsskyldigheten eller ansökt om fastställelse hos förvaltningsrätten inom sex månader räknat från den dag då betalningssäkringen beslutades.

Om det finns särskilda skäl, får förvaltningsrätten på ansökan av Skatteverket förlänga tidsfristen med tre månader i taget.

15 § Om ett beslut om betalningssäkring har upphört att gälla enligt 14 §, får betalningssäkring på samma grund beslutas först efter det att Skatteverket har fastställt betalningsskyldigheten eller ansökt om fastställelse hos förvaltningsrätten.

Beslut om att ta egendom i förvar

16 § Om det finns en akut risk för att lös egendom som kan betalningssäkras undanskaffas, får granskningsledaren besluta att ta egendomen i förvar.

Om egendom har tagits i förvar, ska granskningsledaren så snart som möjligt och senast inom fem dagar ansöka om betalningssäkring hos förvaltningsrätten. Gör inte granskningsledaren det eller avslår förvaltningsrätten ansökan, ska egendomen omedelbart lämnas tillbaka. Om betalningssäkring beslutas, ska egendomen bli kvar i förvar till dess att beslutet verkställs om inte förvaltningsrätten bestämmer något annat.

Ställande av säkerhet

17 § Kronofogdemyndigheten får efter anvisning av Skatteverket ta emot säkerhet som den betalningsskyldige eller, där den betalningsskyldige kan antas medge det, någon annan erbjuder sig att ställa innan ett beslut om betalningssäkring har fattats.

När ställd säkerhet får tas i anspråk

18 § Ställd säkerhet får tas i anspråk när den tidsperiod som betalningsskyldigheten avser har gått ut eller vid den senare tidpunkt som Kronofogdemyndigheten har medgett.

Behörig förvaltningsrätt

19 § Frågor om betalningssäkring prövas av den förvaltningsrätt som enligt 67 kap. är behörig att pröva ett överklagande av den som betalningssäkringen gäller när ansökan görs.

Ersättning för skada

20 § Om betalningssäkring har beslutats för en betalningsskyldighet som inte är fastställd och som inte heller senare fastställs slutligt, ska staten ersätta den betalningsskyldige för ren förmögenhetsskada. Detsamma gäller om betalningssäkringen fastställs slutligt men till ett väsentligt lägre belopp än det som har betalningssäkrats.

Första stycket gäller inte kostnader som omfattas av bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde.

21 § Ersättning för skada får vägras eller sättas ned om

1. den betalningsskyldige inte har fullgjort sin uppgiftsskyldighet eller på annat sätt genom vållande har medverkat till skadan, eller
2. det annars är oskäligt att ersättning lämnas.

22 § Frågor om ersättning för skada prövas på det sätt som gäller för skadeståndsanspråk mot staten.

AVDELNING XI. UNDANTAG FRÅN KONTROLL

47 kap. Uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll

Undantag av uppgifter från föreläggande

1 § Ett föreläggande som gäller kontroll av uppgifts- eller dokumentationsskyldighet får inte avse en uppgift som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken.

Ett sådant föreläggande får inte heller avse en uppgift som har ett betydande skyddsintresse om det finns särskilda omständigheter som gör att uppgiften inte bör komma till någon annans kännedom och uppgiftens skyddsintresse är större än dess betydelse för kontrollen.

Undantag av handlingar från granskning

Vilka handlingar får Skatteverket inte granska?

2 § Vid revision, bevissäkring, tillsyn över kassaregister och kontrollbesök får Skatteverket inte granska

1. en handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken, eller
2. en handling som inte omfattas av revisionen, bevissäkringen, tillsynen eller kontrollbesöket.

Skatteverket får inte heller granska en handling som har ett betydande skyddsintresse om det finns särskilda omständigheter som gör att

handlingens innehåll inte bör komma till någon annans kännedom och handlingens skyddsintresse är större än dess betydelse för kontrollen.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Begäran om undantag

3 § En handling som inte får granskas ska på begäran av den som är föremål för revision, bevissäkring, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök undantas från kontrollen.

4 § Beslut om undantag av handling från kontroll fattas av den förvaltningsrätt som enligt 67 kap. är behörig att pröva ett överklagande av den som begär undantag när begäran görs.

Den handling som begäran avser ska ges in till förvaltningsrätten. Om Skatteverket redan har handlingen, ska verket omedelbart försegla handlingen och överlämna den till förvaltningsrätten.

Gemensamma bestämmelser

5 § Om en uppgift i en sådan upptagning som avses i 3 kap. 9 § ska undantas och revisorns rätt enligt 41 kap. 10 § att själv använda tekniska hjälpmedel för att granska upptagningen behöver begränsas för att uppgiften inte ska bli tillgänglig för revisorn, får förvaltningsrätten besluta om sådana begränsningar.

6 § Om den som vill ha undantag begär det, ska förvaltningsrätten pröva om beslut om undantag kan fattas utan att rätten granskar handlingen.

7 § Om en uppgift eller en handling har undantagits från kontroll, får Skatteverket inte återge eller åberopa innehållet i uppgiften eller handlingen.

AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER

48 kap. Förseningsavgift

Huvudregeln för förseningsavgift

1 § Förseningsavgift ska tas ut om den som ska lämna skattedeclaration, inkomstdeklaration, särskilda uppgifter eller periodisk sammanställning, inte gör det i rätt tid.

Förseningsavgift ska dock inte tas ut om det är fråga om

1. en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 §,
2. en särskild skattedeclaration för redovisning av mervärdesskatt enligt 26 kap. 7 § andra stycket,
3. särskilda uppgifter som redare ska lämna enligt 33 kap. 8 §, eller
4. särskilda uppgifter om nedsättning av utländsk skatt enligt 33 kap. 9 §.

Förseningsavgift om uppgifterna är bristfälliga

Prop. 2010/11:165

Bilaga 9

2 § Den uppgiftsskyldige ska inte anses ha lämnat inkomstdeklaration eller särskilda uppgifter, om de uppgifter som har lämnats eller godkänts är så bristfälliga att de uppenbarligen inte kan läggas till grund för beskattningen.

Undantagen

Fysiska personer i utlandet

3 § Förseningsavgift ska inte tas ut av en fysisk person som inte lämnar en inkomstdeklaration i rätt tid om han eller hon

1. är bosatt utomlands eller stadigvarande vistas utomlands den dag då deklaration ska lämnas, och
2. lämnar deklaration senast den 31 maj.

Om uppgifterna inte är undertecknade

4 § Om grunden för att ta ut förseningsavgift är att den som ska lämna inkomstdeklaration eller särskilda uppgifter inte har undertecknat uppgifterna enligt 38 kap. 2 §, ska Skatteverket förelägga den uppgiftsskyldige att göra det. Förseningsavgift ska tas ut bara om föreläggandet inte följs. Avgiften ska i sådana fall bestämmas enligt 6 §.

Inte mer än en förseningsavgift för skattedeklaration

5 § Om en deklarationsskyldig vid ett deklarationstillfälle är försenad med mer än en skattedeklaration, ska bara en förseningsavgift tas ut.

Förseningsavgiftens storlek

6 § Förseningsavgiftens storlek framgår av följande uppställning:

<i>Om förseningsavgiften gäller</i>	<i>uppgår den till</i>
-------------------------------------	------------------------

aktiebolags eller ekonomisk förenings inkomstdeklaration	5 000 kronor
någon annans inkomstdeklaration	1 000 kronor
särskilda uppgifter	1 000 kronor
periodisk sammanställning	1 000 kronor
skattedeklaration	500 kronor

Förseningsavgiften för skattedeklaration uppgår dock till 1 000 kronor om det är fråga om en deklaration som ska lämnas efter föreläggande.

7 § Om den som ska lämna en inkomstdeklaration utan föreläggande eller särskilda uppgifter inte har gjort det inom tre månader från den tidpunkt då skyldigheten enligt denna lag skulle ha fullgjorts, ska en andra förseningsavgift tas ut.

Om skyldigheten inte har fullgjorts efter ytterligare två månader, ska en tredje förseningsavgift tas ut.

Vid tillämpningen av första stycket ska hänsyn inte tas till den senarelagda deklarationstidpunkt som gäller för andra juridiska personer än dödsbon som lämnar deklaration elektroniskt.

49 kap. Skattetillägg

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- tillämpningsområdet för skattetillägg (2 och 3 §§),
- skattetillägg vid oriktig uppgift (4 och 5 §§),
- skattetillägg vid skönsbeskattning (6 och 7 §§),
- skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut (8 §),
- skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts (9 §),
- när skattetillägg inte får tas ut (10 §),
- beräkning av skattetillägg vid oriktig uppgift (11–14 §§),
- beräkning av skattetillägg vid skönsbeskattning (15 och 16 §§),
- beräkning av skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut (17 §),
- beräkning av skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts (18 §),
- att underlaget ska bestämmas utan hänsyn till andra frågor (19 §),
- ränteräkning (20 §), och
- när skattetillägg ska tas ut enligt mer än en procentsats (21 §).

Tillämpningsområdet för skattetillägg

2 § Skattetillägg ska tas ut på skatter som omfattas av denna lag, dock inte på skatt som avses i 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

3 § Skattetillägg ska tas ut på följande avgifter:

1. avgift enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
2. avgift enligt 1 och 3 §§ lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, samt

3. avgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift.

Det som sägs om skatt i detta kapitel gäller även dessa avgifter.

Skattetillägg vid oriktig uppgift

4 § Skattetillägg ska tas ut av den som på något annat sätt än muntligen

1. under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för egen beskattning, eller

2. har lämnat en oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning.
Skattetillägg enligt första stycket 2 får dock tas ut bara om uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

5 § En uppgift ska anses vara oriktig om det klart framgår att

1. en lämnad uppgift är felaktig, eller
2. en uppgift som ska lämnas till ledning för beskattningen har utelämnats.

En uppgift ska dock inte anses vara oriktig om

1. uppgiften tillsammans med övriga uppgifter som har lämnats eller godkänts utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut, eller
2. uppgiften uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

Skattetillägg vid skönsbeskattning

6 § Skattetillägg ska tas ut vid skönsbeskattning.

7 § Ett beslut om skattetillägg vid skönsbeskattning på grund av att den deklarationsskyldige inte har lämnat någon skattedeclaration eller inkomstdeklaration ska undanröjas om

1. en skattedeclaration lämnas inom två månader från utgången av den månad då beslutet meddelades, eller
2. en inkomstdeklaration lämnas inom fyra månader från utgången av den månad då beslutet meddelades.

Om den deklarationsskyldige gör sannolikt att han eller hon inte har fått kännedom om skattetillägget före utgången av den månad då beslutet meddelades, ska fristen i stället räknas från den dag då den deklarationsskyldige fick sådan kännedom.

Skattedeclaration eller inkomstdeklaration ska ha kommit in till Skatteverket eller en allmän förvaltningsdomstol inom den angivna tiden.

Skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut

8 § Skattetillägg ska tas ut av den som

1. har skönsbeskattats på grund av att någon inkomstdeklaration inte har lämnats,
 2. inte har lämnat deklARATION inom den tid som sägs i 7 §, och
 3. på Skatteverkets initiativ påförs ytterligare skatt genom omprövning.
- Skattetillägget ska inte undanröjas om en inkomstdeklaration lämnas senare.

Om skattetillägg inte har tagits ut på grund av det första skönsbeskattningsbeslutet ska, vid tillämpningen av första stycket 2, det som sägs i 7 § om beslutet om skattetillägg och kännedom om skattetillägget i stället gälla skönsbeskattningsbeslutet och kännedom om skönsbeskattningen.

Skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts

9 § Skattetillägg ska tas ut av den som inte har fullgjort sin skyldighet att göra skatteavdrag.

10 § Skattetillägg får inte tas ut om

1. den oriktiga uppgiften kan rättas med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för Skatteverket och som har varit tillgängligt för verket inom ett år från utgången av beskattningsåret,

2. den uppgiftsskyldige på eget initiativ har rättat den oriktiga uppgiften eller lämnat uppgift om att skatteavdrag inte har gjorts, eller

3. det skattebelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller passiviteten är obetydligt.

Beräkning av skattetillägg vid oriktig uppgift

Huvudregeln

11 § Skattetillägg på sådan skatt som avses i 56 kap. 3 § 1–4 och 6 (*skattetillägg på slutlig skatt*) är 40 procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för den som har lämnat uppgiften. Skattetillägg på annan skatt är 20 procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som har lämnat uppgiften.

Normalt tillgängligt kontrollmaterial

12 § Om den oriktiga uppgiften inte kan rättas med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för Skatteverket och som har varit tillgängligt för verket inom ett år från utgången av beskattningsåret, men att det ändå av sådant material framgår att uppgiften är oriktig, är skattetillägget på slutlig skatt 10 procent och skattetillägget på annan skatt 5 procent.

Periodiseringsfel

13 § Om den oriktiga uppgiften består i att ett belopp har hänförs eller kan antas komma att hänföras till fel beskattningsår eller fel redovisningsperiod, är

1. skattetillägget på slutlig skatt 10 procent,

2. skattetillägget på annan skatt

a) 2 procent om redovisningsperioden för skatten är högst tre månader och den uppgiftsskyldige har hänfört eller kan antas ha avsett att hänföra beloppet till en period som löper ut högst fyra månader från den period som beloppet borde ha hänförts till, och

b) 5 procent i andra fall.

Underskott

14 § Om en oriktig uppgift skulle ha medfört ett sådant underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst som inte utnyttjas samma beskattningsår, ska skattetillägget inte beräknas på skatt utan i stället på en fjärdedel av det underskott som, om den oriktiga uppgiften hade

godtagits, felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som har lämnat uppgiften.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Beräkning av skattetillägg vid skönsbeskattning

Huvudregeln

15 § Vid skönsbeskattning är skattetillägget på slutlig skatt 40 procent och skattetillägget på annan skatt 20 procent. Skattetillägget ska beräknas på

1. den skatt som till följd av skönsbeskattningen inte ska tillgodoräknas den uppgiftsskyldige, och

2. den skatt som till följd av skönsbeskattningen bestäms för den uppgiftsskyldige utöver vad som annars skulle ha bestämts enligt

a) de uppgifter som den uppgiftsskyldige har lämnat till ledning för beskattningen på något annat sätt än muntligen, och

b) kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för Skatteverket och som har varit tillgängligt för verket inom ett år från utgången av beskattningsåret.

I den utsträckning en skönsbeskattning innefattar rättelse av en oriktig uppgift, ska skattetillägget beräknas enligt bestämmelserna i 11–14 §§.

Underskott

16 § Om en skönsbeskattning har minskat ett sådant underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst som inte utnyttjas samma beskattningsår, ska skattetillägget inte beräknas på skatt utan i stället på en fjärdedel av denna minskning.

Om en skönsbeskattning har beslutats på grund av att den som är skyldig att lämna inkomstdeklaration inte har gjort det och beslutet innebär att ett för tidigare beskattningsår fastställt underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst utnyttjas, ska skattetillägget inte beräknas på skatt utan i stället på en fjärdedel av den del av underskottet som utnyttjas.

Beräkning av skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut

17 § Skattetillägg som tas ut vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut är 40 procent av den ytterligare skatt som har tagits ut genom omprövningsbeslutet.

Beräkning av skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts

18 § Skattetillägg som tas ut på grund av att skatteavdrag inte har gjorts är 5 procent av det skatteavdrag som skulle ha gjorts.

19 § När det underlag som skattetillägg ska beräknas på bestäms, ska hänsyn bara tas till förhållanden som rör den skattetilläggsgrundande frågan.

Rätträkning

20 § Innan ett skattetillägg beräknas, ska de ändringar göras av underlaget för inkomstskatt som gäller andra frågor än den som ligger till grund för skattetillägget. Det gäller dock inte ändringar som blir möjliga först på grund av rättelsen av den oriktiga uppgiften eller den skönmässiga avvikelserna från lämnade uppgifter.

Mer än en procentsats

21 § När skattetillägg på slutlig skatt ska tas ut enligt mer än en procentsats, ska de belopp som skattetilläggen ska beräknas på bestämmas enligt följande.

Om skattetillägg ska beräknas på undandragen skatt, ska först skatten på summan av de undanhållna beloppen beräknas. Skatten ska därefter fördelas på respektive undanhållet belopp efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Om skattetillägg ska beräknas på minskning av underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst, ska den sammanlagda minskningen fördelas på respektive undanhållet belopp efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Om skattetillägg ska beräknas på såväl undandragen skatt som minskning av underskott, ska beräkningen göras på varje underlag för sig.

50 kap. Kontrollavgift

Kassaregister och personalliggare

När ska kontrollavgift tas ut?

1 § Kontrollavgift ska tas ut om Skatteverket vid tillsyn eller kontrollbesök finner att den som är skyldig att använda kassaregister

1. inte fullgör denna skyldighet, eller
2. inte har lämnat uppgift om de kassaregister som finns i verksamheten enligt 7 kap. 3 och 4 §§.

2 § Kontrollavgiften enligt 1 § är 10 000 kronor för varje kontrolltillfälle.

Om Skatteverket tidigare har tagit ut en kontrollavgift och en ny kontrollavgift ska tas ut för en överträdelse som har inträffat inom ett år från den dag då beslutet om kontrollavgift meddelades, ska avgiften i stället vara 20 000 kronor.

3 § Kontrollavgift ska tas ut om Skatteverket vid kontrollbesök finner att den som är skyldig att dokumentera identifikationsuppgifter i en personalliggare

1. inte fullgör denna skyldighet, eller
2. inte håller personalliggaren tillgänglig i verksamhetslokalen.

4 § Kontrollavgiften enligt 3 § är

1. 10 000 kronor för varje kontrolltillfälle, och
2. 2 000 kronor för varje person som vid kontrollen är verksam och inte är dokumenterad i en tillgänglig personalliggare.

Om Skatteverket tidigare har tagit ut en kontrollavgift och en ny kontrollavgift ska tas ut för en överträdelse som har inträffat inom ett år från den dag då beslutet om kontrollavgift meddelades, ska avgiften enligt första stycket 1 i stället vara 20 000 kronor.

När får kontrollavgift inte tas ut?

5 § Kontrollavgift får inte tas ut för en överträdelse som omfattas av ett vitesföreläggande.

6 § Om en kontrollavgift har beslutats enligt 1 eller 3 §, ska den som beslutet gäller åtgärda bristen inom skälig tid. Under denna tid får en ny kontrollavgift inte tas ut för samma brist.

Torg- och marknadshandel samt omsättning av investeringsguld

7 § Kontrollavgift ska tas ut av den som inte har fullgjort dokumentationsskyldigheten vid upplåtelse av plats för torg- och marknadshandel eller vid omsättning av investeringsguld.

Kontrollavgiften är 2 000 kronor för varje tillfälle då skyldigheten inte har fullgjorts.

51 kap. Befrielse från särskilda avgifter

1 § Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från en särskild avgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp.

Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om

1. den felaktighet eller passivitet som har lett till avgiften kan antas ha
 - a) berott på ålder, hälsa eller liknande förhållande,
 - b) berott på en felbedömning av en regel eller betydelsen av de faktiska förhållandena, eller
 - c) föranletts av vilseledande eller missvisande kontrolluppgifter,
2. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten,
3. en oskäligt lång tid har gått efter det att Skatteverket har funnit anledning att anta att avgift ska tas ut utan att den som avgiften gäller kan lastas för dröjsmålet, eller
4. felaktigheten eller passiviteten även har medfört att den som avgiften gäller har fällt till ansvar för brott enligt skattebrottslagen

52 kap. Beslut om särskilda avgifter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- beslut om förseningsavgift (2 §),
- beslut om skattetillägg (3–8 §§),
- beslut om kontrollavgift (9 §),
- att särskild avgift inte får beslutas för en person som har avlidit (10 §), och
- att särskild avgift tillfaller staten (11 §).

Beslut om förseningsavgift

2 § Ett beslut om förseningsavgift ska meddelas inom två år från den dag då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts.

Beslut om skattetillägg

Skattetillägg vid oriktig uppgift och skönsbeskattning

3 § Ett beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas senast under det andra året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Skattetillägg vid för sen eller utebliven deklaration

4 § Om en deklaration lämnas efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket.

Om den deklARATIONSSKYLDIGE inte har lämnat någon deklaration, får beslutet meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Skattetillägg vid efterbeskattning

5 § Om efterbeskattning beslutas, får ett beslut om skattetillägg meddelas samtidigt.

Oriktig uppgift i ett omprövningsärende

6 § Ett beslut om skattetillägg på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende får meddelas samtidigt med beslutet i omprövningsärendet.

7 § Ett beslut om skattetillägg på grund av en oriktig uppgift i ett mål om beskattning får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut fick laga kraft.

Skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts

8 § Ett beslut om skattetillägg på grund av att skatteavdrag inte har gjorts ska meddelas senast under det sjätte året efter utgången av det kalenderår då avdraget skulle ha gjorts.

Om ansvar ska beslutas enligt 59 kap. för den skatt som inte har dragits av, ska beslutet om skattetillägg meddelas samtidigt.

Beslut om kontrollavgift

9 § Ett beslut om kontrollavgift ska meddelas inom två år från den dag då beslutet om tillsyn eller kontrollbesök meddelades.

Inget beslut för en person som har avlidit

10 § En särskild avgift får inte beslutas för en person som har avlidit.

Särskild avgift tillfaller staten

11 § En särskild avgift ska tillfalla staten.

AVDELNING XIII. BESLUT OM SKATTER OCH AVGIFTER

53 kap. Beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

1 § Beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt ska fattas för varje redovisningsperiod för sig med ledning av innehållet i skattedeclarationer och andra tillgängliga uppgifter.

Om punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeclaration för varje händelse som medför skattskyldighet, ska beslut om skatten fattas för varje händelse med ledning av innehållet i den särskilda skattedeclarationen och andra tillgängliga uppgifter.

För beslut om ansvar för den som har betalat ut ersättning utan att göra skatteavdrag med rätt belopp gäller 59 kap. 2–6 §§.

2 § Om en skattedeclaration har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om skatten och avgifterna ha fattats i enlighet med deklARATIONEN.

Även när en arbetsgivardeklaration eller en förenklad sådan kommer in för sent ska beslut om skatten och avgifterna anses ha fattats i enlighet med deklARATIONEN om

1. beslut har fattats enligt första stycket och omprövning inte har begärts eller beslutats, och

2. en eller flera förenklade arbetsgivardeklarationer har lämnats.

3 § Om den som är registrerad inte behöver lämna någon arbetsgivardeklaration till följd av bestämmelserna i 26 kap. 3 § andra stycket, anses skatteavdrag och arbetsgivaravgifter ha beslutats till noll kronor vid den tidpunkt då deklaration annars skulle ha lämnats.

4 § Om en skattedeklaration inte har lämnats i rätt tid eller på rätt sätt eller om någon skatt eller avgift inte har redovisats i deklarationen, ska varje oredovisad skatt eller avgift anses ha beslutats till noll kronor. Redovisas skatten eller avgifterna senare, anses ett beslut i stället ha fattats i enlighet med redovisningen, om inte ett beslut om omprövning har meddelats dessförinnan.

5 § Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt
 - a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
 - b) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller
 - c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och
2. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § tredje stycket, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12 eller 13 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

54 kap. Beslut om särskild inkomstskatt

1 § Om skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska redovisas av den skattskyldige, ska beslut om skatten fattas för varje skattepliktig ersättning för sig med ledning av innehållet i en särskild inkomstskattedeklaration och andra tillgängliga uppgifter.

Det som sägs i 53 kap. 2 § första stycket och 4 § gäller även särskilda inkomstskattedekclarationer.

2 § Skatteverket får inom den tid och på det sätt som gäller för omprövning besluta att den som är skattskyldig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska betala skatt i andra fall än som avses i 1 §.

3 § Om skatteavdrag för skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. har gjorts med för högt belopp, ska Skatteverket efter ansökan besluta att den skattskyldige ska tillgodoräknas det överskjutande beloppet.

Ansökan ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

4 § Om särskild inkomstskatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta har betalats in för en skattskyldig

med hemvist i en stat som Sverige har träffat skatteavtal med och om det följer av avtalet att Sverige ska medge avräkning för skatt som har betalats i den andra staten, ska Skatteverket efter ansökan besluta att den skattskyldige ska tillgodoräknas ett belopp motsvarande den skatt som har betalats i den andra staten. Den skattskyldige får dock inte tillgodoräknas ett högre belopp än inbetald särskild inkomstskatt på inkomsten i fråga.

55 kap. Beslut om preliminär skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- beslut om debitering av preliminär skatt (2–5 §§),
- beslut om preliminär A-skatt (6–13 §§), och
- ändrade skatte- eller avgiftssatser (14 §).

Beslut om debitering av preliminär skatt

2 § Skatteverket ska senast den 20 i den första månaden under beskattningsåret besluta om debitering av F-skatt och särskild A-skatt (*beslut om debitering av preliminär skatt*) för den som ska betala sådan skatt.

Om skyldigheten att betala F-skatt eller särskild A-skatt uppkommer senare, ska beslut om debitering av preliminär skatt fattas så snart som möjligt.

F-skatt och särskild A-skatt ska debiteras i en post. Skatt som inte uppgår till 2 400 kronor för beskattningsåret debiteras inte.

Beräkning enligt schablon

3 § F-skatt och särskild A-skatt ska beräknas enligt schablon om inte annat följer av 4 §. Skatten ska beräknas till 110 procent av den slutliga skatt som bestämdes i det senaste beslutet om slutlig skatt enligt 56 kap. 6 §. Om den slutliga skatten understeg den ursprungligen debiterade preliminära skatten, beräknas dock skatten till 105 procent av den slutliga skatten.

För svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer med fast driftställe i Sverige ska skatten i stället beräknas till belopp som motsvarar den senaste beslutade slutliga skatten för bolaget.

Skatt som beräknas enligt schablon får inte tas ut med ett lägre belopp än den senaste debiterade preliminära skatten.

Beräkning enligt tillgängliga uppgifter

4 § F-skatt och särskild A-skatt ska beräknas med ledning av tillgängliga uppgifter om beräknade inkomster om något beslut om debitering av preliminär skatt inte har fattats för beskattningsåret och

1. den skattskyldige har lämnat en preliminär inkomstdeklaration, eller

2. det inte finns någon slutlig skatt att lägga till grund för en schablonberäkning.

Skatten får också i andra fall beräknas med ledning av tillgängliga uppgifter om beräknade inkomster om det leder till att den skattskyldiges preliminära skatt stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten och förbättringen inte är obetydlig.

Hänsyn till andra belopp

5 § Vid beräkningen av F-skatt och särskild A-skatt ska om möjligt hänsyn tas till andra belopp som kan komma att dras ifrån eller läggas till den slutliga skatten enligt 56 kap. 9 § andra stycket och tredje stycket 1–3.

Beslut om preliminär A-skatt

6 § Skatteverket ska senast den 18 januari under beskattningsåret besluta om tillämplig skattetablell eller särskild beräkningsgrund (*beslut om preliminär A-skatt*) för en fysisk person som

1. inte är godkänd för F-skatt, eller
2. är godkänd för F-skatt med villkoret att godkännandet bara får åberopas i näringsverksamhet.

Om den som tidigare inte har haft inkomst som skatteavdrag ska göras från får sådan inkomst, ska beslut om preliminär A-skatt fattas så snart som möjligt.

7 § För en juridisk person får beslut om preliminär A-skatt fattas om förutsättningarna enligt 9 och 10 §§ är uppfyllda.

Tillämplig skattetablell

8 § Tillämplig skattetablell ska bestämmas med ledning av

1. den skattesats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen i hemortskommunen,
2. den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte ingår i avgiftssatsen enligt 3, och
3. den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats av ett trossamfund enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag

9 § Skatteverket får besluta att skatteavdrag ska göras enligt en särskild beräkningsgrund om

1. det leder till att den preliminära skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten, och
2. förbättringen inte är obetydlig.

Ett beslut som avser ränta, utdelning eller annan avkastning får bara innebära att skatteavdrag inte ska göras alls från viss ränta, utdelning eller annan avkastning.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

10 § Ett beslut om särskild beräkningsgrund för ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med fast driftställe i Sverige får fattas bara om det finns särskilda skäl.

11 § När Skatteverket bestämmer en särskild beräkningsgrund, ska

1. en juridisk persons kostnader för lön till delägare inte beaktas, och
2. hänsyn om möjligt tas till sådana belopp som kan komma att dras ifrån eller läggs till den slutliga skatten enligt 56 kap. 9 § andra stycket samt tredje stycket 1 och 2.

12 § När Skatteverket bestämmer en särskild beräkningsgrund, får bestämmelserna om justering av värdet av kost-, bil- och bostadsförmån i 61 kap. 18–20 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas bara om det finns ett beslut om värdering enligt 2 kap. 10 b eller 10 c § socialavgiftslagen (2000:980).

13 § När Skatteverket bestämmer en särskild beräkningsgrund, får avdrag för utgifter i arbetet beräknas på annat sätt än enligt sådan schablon som avses i 2 kap. 21 § tredje stycket socialavgiftslagen (2000:980) bara om det finns ett beslut enligt 2 kap. 21 § fjärde stycket samma lag.

Ändrade skatte- eller avgiftssatser

14 § Om en skatte- eller avgiftssats har ändrats så sent att ändringen inte kan beaktas när beslut om debitering av preliminär skatt eller beslut om preliminär A-skatt fattas, ska den tidigare skatte- eller avgiftssatsen tillämpas.

56 kap. Beslut och besked om slutlig skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- beslut om slutlig skatt (2 §),
- underlag för skatt och avgift (3–5 §§),
- skatternas och avgifternas storlek (6 §),
- skattereduktion (7 §),
- hur vissa avgifter ska beräknas (8 §),
- beräkning av om skatt ska betalas eller tillgodoräknas (9 §), och
- besked om slutlig skatt (10 §).

Beslut om slutlig skatt

2 § Skatteverket ska för varje beskattningsår besluta om slutlig skatt på grundval av uppgifter som har lämnats i en inkomstdeklaration, kontrolluppgifter och vad som i övrigt har kommit fram vid utredning och kontroll.

Underlag för skatt och avgift

3 § I beslut om slutlig skatt ska Skatteverket fastställa underlaget för att ta ut skatt eller avgift enligt

1. inkomstskattelagen (1999:1229),
2. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
3. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4 och 6–8 den lagen,
4. lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
5. lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, och
6. lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift.

Undantag från skattskyldighet vid vistelse utomlands

4 § Om en skattskyldig gör sannolikt att det efter att ett beslut om slutlig skatt har fattats kommer att finnas förutsättningar för att tillämpa bestämmelserna om undantag från skattskyldighet vid vistelse utomlands i 3 kap. 9–13 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), ska Skatteverket inte ta upp inkomsten till beskattning.

Avvikelse som avser mindre belopp

5 § Skatteverket får avstå från att besluta om avvikelse från en inkomstdeklaration om avvikelsen bara avser ett mindre belopp.

Skatternas och avgifternas storlek

6 § I beslut om slutlig skatt ska Skatteverket även bestämma storleken på följande skatter och avgifter:

1. skatt och avgift på de underlag som avses i 3 §,
2. skatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
3. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte ingår i avgiften enligt 5,
4. avgift enligt 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
5. avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, och
6. egenavgift enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980).

Skattereduktion

7 § I beslut om slutlig skatt ska Skatteverket utöver de skattereduktioner som ska göras enligt inkomstskattelagen (1999:1229) även göra de skattereduktioner som enligt andra lagar gäller för beskattningsåret.

Hur vissa avgifter ska beräknas

8 § När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) beräknas med ledning av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan,

2. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), som inte ingår i avgift enligt 3, beräknas med ledning av den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats för den församling eller kommun som avgiften ska betalas till, och att

3. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund beräknas med ledning av den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats av trossamfundet.

Beräkning av om skatt ska betalas eller tillgodoräknas

9 § Efter att ett beslut om slutlig skatt har fattats ska Skatteverket beräkna om den som beslutet gäller ska betala skatt eller tillgodoräknas skatt (slutskatteberäkning).

Från den slutliga skatten ska avdrag göras för

1. debiterad F-skatt och särskild A-skatt,
2. avdragen A-skatt,
3. A-skatt som ska betalas på grund av beslut enligt 59 kap. 3 § andra stycket,
4. skatt som har förts över från en stat som Sverige har träffat överenskommelse med om att ta ut och föra över skatt,
5. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. som har betalats för den tid under beskattningsåret då den som beslutet gäller har varit obegränsat skattskyldig i Sverige,
6. skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta som har betalats, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,
7. skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. som har betalats, om Skatteverket har fattat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen,
8. skatt som avser sådana återbetalningar som ska göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar⁹, senast ändrat genom rådets beslut 2004/ 587/EG¹⁰, och

⁹ EUT L 157, 26.6.2003, s. 38 (Celex 32003L0048).

¹⁰ EUT L 257, 4.8.2004, s. 7 (Celex 32004D0587).

9. beslutad jämställdhetsbonus enligt 14 § första stycket lagen (2008:313) om jämställdhetsbonus.

Till den slutliga skatten ska följande belopp läggas:

1. skatt som har betalats tillbaka enligt 64 kap. 5 § första stycket,
2. skatt som har förts över till en annan stat enligt 64 kap. 7 och 8 §§,
3. preliminär skattereduktion enligt 17 § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete,
4. skattetillägg som har beslutats med anledning av beslut om slutlig skatt, och
5. förseningsavgift som har beslutats för att en inkomstdeklaration inte har kommit in i rätt tid.

Besked om slutlig skatt

10 § Ett besked om den slutliga skatten och om resultatet av beräkningen enligt 9 § ska skickas till fysiska personer och dödsbon senast den 15 december efter beskattningsårets utgång.

Till andra juridiska personer än dödsbon ska sådana besked skickas senast den 15 i tolfte månaden efter beskattningsårets utgång.

57 kap. Skönsmässiga beslut om skatter och avgifter

1 § Om den som är skyldig att lämna deklARATION inte har gjort det, ska skatten eller underlaget för skatten bestämmas till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet (*skönsbeskattning*). Detsamma gäller om skatten eller underlaget för skatten inte kan beräknas tillförlitligt på grund av brister i eller bristfälligt underlag för deklARATIONEN.

Första stycket gäller även avgift.

2 § Skönsbeskattning på grund av att den som är skyldig att lämna inkomstdeklARATION inte har gjort det, får beslutas bara om ett föreläggande att lämna deklARATION har sänts ut till den deklARATIONSSKYLDIGE och föreläggandet inte har följts.

3 § Om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt har bestämts till noll kronor på grund av att deklARATION inte har lämnats eller skatt eller avgift inte har redovisats och om uppgifterna i ärendet inte talar för något annat får skönsbeskattning ske enligt schablon.

Vid skönsbeskattning enligt schablon ska skatten eller avgiften bestämmas till det högsta av de belopp, beräknat per kalendermånad, som har bestämts för skatten eller avgiften vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna multiplicerat med antalet kalendermånader i den redovisningsperiod som skönsbeskattningen omfattar.

Första och andra styckena gäller inte

1. beslut om mervärdesskatt eller punktskatt, om bara överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt har bestämts för de tre närmast föregående redovisningsperioderna, och

2. skatt eller avgift som har redovisats i en förenklad arbetsgivardeklARATION.

58 kap. Beslut om säkerhet för slutlig skatt för skalbolag

1 § Om en skalbolagsdeklaration har lämnats enligt bestämmelserna i 27 kap. får Skatteverket besluta om att säkerhet ska ställas för slutlig skatt. Vid prövningen ska hänsyn tas till tidigare ställda säkerheter och bestämmelserna i 59 kap. 24 § om ansvar för skatt för den som har avyttrat ett skalbolag. Om Skatteverket inte beslutar om att säkerhet för slutlig skatt ska ställas, gäller bestämmelserna i 59 kap. 24 §.

Säkerhetens storlek

2 § Om säkerhet ska ställas, ska storleken bestämmas till summan av företagets obetalda inkomstskatt för närmast föregående beskattningsår och 26,3 procent av det överskott som har redovisats i skalbolagsdeklarationen. I fråga om svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer ska säkerheten bara avse överskottet i skalbolagsdeklarationen.

Om en fysisk person har förvärvat en andel i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, ska säkerhetens storlek bestämmas till 40 procent av överskottet.

Om flera skalbolagsdeklarationer lämnas, ska kompletterande säkerhet ställas för den ökning av överskottet som redovisas i förhållande till en tidigare deklARATION.

När ställd säkerhet får tas i anspråk

3 § Ställd säkerhet får tas i anspråk om den slutliga skatten inte betalas. Om flera säkerheter har ställts, ska skatten fördelas proportionellt mellan säkerheterna.

Ersättning för säkerhet som inte behöver tas i anspråk

4 § Om säkerheten inte behöver tas i anspråk, ska Skatteverket efter ansökan besluta om skälig ersättning för kostnaden att ställa säkerhet.

En ansökan om ersättning ska ha kommit in till Skatteverket senast en månad efter den dag då den slutliga skatten betalades. Om en ansökan kommer in för sent och förseningen är ursäktlig, får ansökan ändå prövas.

59 kap. Ansvar för skatter och avgifter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansvar när skatteavdrag inte har gjorts med rätt belopp (2–6 §§),
- ansvar när anmälan om F-skatt i anställningsförhållande inte har gjorts (7–9 §§),
- betalningsmottagarens ansvar för arbetsgivaravgifter (10 §),
- ansvar för delägare i ett svenskt handelsbolag (11 §),
- företrädaransvar (12–21 §§),

- ansvar för redare (22 §),
- ansvar för näringsidkare i en mervärdesskattegrupp (23 §),
- ansvar för den som har avyttrat ett skalbolag (24 §),
- ansvar vid sammanläggning eller delning av investeringsfonder (25 §), och
- indrivning och preskription (26 och 27 §§).

Ansvar när skatteavdrag inte har gjorts med rätt belopp

2 § Skatteverket får besluta att den som har betalat ut ersättning utan att göra skatteavdrag med rätt belopp ska betala det belopp som skulle ha dragits av.

3 § Om mottagaren ska betala slutlig skatt, får utbetalarens ansvar inte avse större belopp än vad som kan behövas för att betala den slutliga skatten för det beskattningsår som ersättningen avser.

Ett beslut om ansvar för utbetalaren ska även omfatta mottagaren. Det gäller dock inte om

1. beslut om slutlig skatt för beskattningsåret har fattats eller tiden för att fatta ett sådant beslut har gått ut, eller
2. mottagaren är ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person.

4 § Om den skatt som skulle ha dragits av inte kan beräknas tillförlitligt, får skatten uppskattas till vad som framstår som skäligt.

5 § En utbetalare som har betalat skatt enligt 2 § har rätt att kräva mottagaren på beloppet.

6 § Ett beslut om ansvar för den som inte har gjort skatteavdrag med rätt belopp ska meddelas senast under det sjätte året efter utgången av det kalenderår då avdraget skulle ha gjorts.

Ansvar när anmälan om F-skatt i anställningsförhållande inte har gjorts

Förutsättningar för ansvar

7 § Skatteverket får besluta att den som i sin näringsverksamhet har betalat ut ersättning för arbete och inte har fullgjort skyldigheten att göra en anmälan om F-skatt i ett uppenbart anställningsförhållande enligt 10 kap. 14 §, är skyldig att betala det belopp som kan behövas för att betala skatten och avgifterna på ersättningen.

Ett beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som har tagit emot ersättningen har preskriberats.

Skatten och avgifterna på ersättningen

8 § Skatten och avgifterna på ersättningen för arbetet ska högst anses motsvara 60 procent av ersättningen.

Om mottagaren i sin tur betalar ersättning till den som utför arbetet, avses med skatten och avgifterna på ersättningen i stället skatteavdrag och arbetsgivaravgifter på den ersättningen.

Andra stycket gäller inte om mottagaren är ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som i sin tur betalar ersättning till en delägare.

Regressrätt

9 § En utbetalare som har betalat skatt eller avgift enligt 7 § har rätt att kräva mottagaren på beloppet.

Om arbetet har utförts av någon annan än mottagaren och skatteavdrag inte gjordes med rätt belopp när ersättningen betalades ut till den som utförde arbetet, får också denne krävas på beloppet till den del det avser skatteavdrag.

Betalningsmottagarens ansvar för arbetsgivaravgifter

10 § Skatteverket får besluta att den som i näringsverksamhet har tagit emot ersättning för arbete ska betala arbetsgivaravgifter för ersättningen om

1. utbetalaren har befriats från sin betalningsskyldighet för avgifterna enligt 60 kap. 1 §,
2. mottagaren inte är godkänd för F-skatt, och
3. det måste anses uppenbart för mottagaren att utbetalaren inte insåg att han eller hon var skyldig att betala arbetsgivaravgifter och saknade anledning att räkna med det.

Ett beslut om ansvar ska meddelas samtidigt med beslutet om befrielse.

Ansvar för delägare i ett svenskt handelsbolag

11 § Skatteverket beslutar om ansvar för delägare i ett svenskt handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende skatter och avgifter enligt denna lag.

Ett beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot handelsbolaget har preskriberats.

Företrädaransvar

Förutsättningar för företrädaransvar

12 § Om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte har gjort skatteavdrag med rätt belopp eller anmälan om F-skatt i ett uppenbart anställningsförhållande, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala det belopp som den juridiska personen har gjorts ansvarig för.

Betalningsskyldigheten är knuten till den tidpunkt vid vilken skatten ursprungligen skulle ha dragits av eller anmälan skulle ha gjorts.

13 § Om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte har betalat skatt eller avgift, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten eller avgiften.

Betalningsskyldigheten är knuten till den tidpunkt vid vilken skatten eller avgiften ursprungligen skulle ha betalats.

Om Skatteverket enligt 66 kap. 35 § har hänfört skatt eller avgift som avser flera redovisningsperioder till en period, avses med ursprunglig tidpunkt för betalning förfallodagen för skatt eller avgift som redovisas i den perioden.

14 § Om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har lämnat oriktiga uppgifter som har lett till att den juridiska personen har tillgodoräknats överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt med ett för stort belopp, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala beloppet. Detsamma gäller om de oriktiga uppgifterna har lett till att ingående mervärdesskatt eller punktskatt har betalats tillbaka med ett för högt belopp.

15 § Om det finns särskilda skäl, får företrädaren helt eller delvis befrias från betalningsskyldigheten.

Förfarandet

16 § Förvaltningsrätten beslutar om företrädaransvar på ansökan av Skatteverket.

Ansökan ska göras hos den förvaltningsrätt som enligt 67 kap. är behörig att pröva ett överklagande av beslutet om den skatt eller avgift som ansvaret gäller.

17 § Skatteverket får inte ansöka om företrädaransvar om statens fordran mot den juridiska personen har preskriberats eller om det finns en överenskommelse om betalningsskyldighet.

18 § Förvaltningsrätten och kammarrätten ska hålla muntlig förhandling i ett mål om företrädaransvar om företrädaren begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om betalningsskyldighet inte kommer att fastställas.

Företrädaren ska upplysas om sin rätt att begära muntlig förhandling.

Överenskommelse om företrädaransvar

19 § Skatteverket får träffa en överenskommelse med företrädaren om betalningsskyldigheten, om inte detta med hänsyn till företrädarens personliga förhållanden eller av annan anledning framstår som olämpligt från allmän synpunkt.

Om talan om företrädaransvar har väckts vid domstol när överenskommelsen träffas, får överenskommelsen verkan först sedan talan i målet har återkallats och målet avskrivits.

20 § Om en överenskommelse fullföljs inom rätt tid, avstår staten från ytterligare anspråk mot företrädaren avseende de skulder som omfattas av överenskommelsen.

En överenskommelse som inte fullföljs inom rätt tid upphör att gälla. Belopp som företrädaren har betalat in till Skatteverket på grund av överenskommelsen ska då tillgodoräknas företrädaren. Den juridiska personens skulder ska ökas med motsvarande belopp.

Regressrätt

21 § En företrädare som har betalat skatt eller avgift på grund av företrädaransvar har rätt att kräva den juridiska personen på beloppet.

Ansvar för redare

22 § Om den som betalar ut ersättning för arbete till sjömän har fast driftställe i Sverige bara på fartyg, svarar redaren för att utbetalaren fullgör sina förpliktelser som om redaren själv har haft förpliktelserna.

En redare som har betalat skatt eller avgift enligt första stycket har rätt att kräva utbetalaren på beloppet.

Ansvar för näringsidkare i en mervärdesskattegrupp

23 § Om huvudmannen för en mervärdesskattegrupp inte har fullgjort skyldigheten att betala mervärdesskatt, är varje annan näringsidkare som ingår i gruppen tillsammans med huvudmannen skyldig att betala skatten till den del skatten hänför sig till verksamhet som gruppen har bedrivit under den tid näringsidkaren varit medlem i gruppen.

Ansvar för den som har avyttrat ett skalbolag

24 § Om Skatteverket inte har beslutat om att säkerhet för slutlig skatt ska ställas enligt 58 kap. 1 §, är den som har avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten i företaget tillsammans med företaget skyldig att betala företagets slutliga skatt. Om den avyttrade andelen avser ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, är den som har avyttrat andelen tillsammans med den som förvärvat andelen skyldig att betala förvärvarens slutliga skatt.

Betalningsansvar för den som har avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten får uppgå högst till det belopp som säkerhet skulle ha ställts för om sådan hade beslutats.

Om det finns säkerhet för slutlig skatt, ska den tas i anspråk innan Skatteverket beslutar om betalningsskyldighet för den som har avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten.

Ansvar vid sammanläggning eller delning av investeringsfonder

25 § Om en investeringsfond har sammanlagts eller delats enligt 8 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, övergår rättigheter och

skyldigheter när det gäller skatter och avgifter som avser tiden före ombildningen till den eller de nybildade fonderna. Vid delning fördelas rättigheterna och skyldigheterna mellan de nybildade fonderna i förhållande till fondernas värde vid delningen.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Indrivning och preskription

26 § En regressfordran får drivas in på det sätt som gäller för indrivning av skatter och avgifter.

27 § Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller för en regressfordran.

60 kap. Beslut om befrielse från skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

1 § Om det finns synnerliga skäl, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer helt eller delvis medge befrielse från

1. betalningsskyldigheten för den som inte har gjort skatteavdrag, och
2. skyldigheten att betala arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt.

Om beslut om befrielse fattas enligt första stycket får motsvarande befrielse medges från förseningsavgift, skattetillägg och ränta.

AVDELNING XIV. BETALNING OCH ÅTERBETALNING AV SKATTER OCH AVGIFTER

61 kap. Skattekonton

Vad ska registreras på ett skattekonto?

1 § På ett skattekonto ska Skatteverket registrera

1. skatter och avgifter som ska betalas eller tillgodoräknas,
2. belopp som ska dras ifrån eller läggas till slutlig skatt enligt 56 kap. 9 §, samt
3. inbetalningar och utbetalningar.

Skatter och avgifter som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap. ska dock inte registreras. Ersättningar ska inte heller registreras.

När ska registreringen på skattekontot göras?

Huvudregeln

2 § Belopp som ska betalas ska registreras på förfallodagen. Belopp som ska tillgodoräknas ska registreras så snart det finns underlag.

Anstånd

3 § Om anstånd med att betala skatt eller avgift har beviljats före skattens eller avgiftens förfallodag, ska anståndet registreras på förfallodagen.

4 § Om överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt redovisas i månaden efter redovisningsperioden, ska den registreras den 12, i januari den 17, i denna månad. Överskjutande skatt som redovisas senare ska registreras den dag då redovisningen senast ska lämnas.

Årlig registrering av slutlig skatt m.m.

5 § Slutlig skatt och belopp som avses i 56 kap. 9 § ska registreras samtidigt. Beloppen ska registreras

1. på förfalldagen för slutlig skatt, om beräkningen enligt 56 kap. 9 § visar att slutlig skatt ska betalas, eller

2. så snart det finns underlag, om beräkningen visar att skatt ska tillgodoräknas.

6 § Registreringen ska göras så snart det finns underlag även om slutlig skatt ska betalas, om

1. det finns ett överskott på skattekontot som täcker den skatt som ska betalas, och

2. kontohavaren inte

a) har F-skatt eller särskild A-skatt,

b) har varit skyldig att lämna annan skattedeclaration än förenklad arbetsgivardeklaration under det innevarande beskattningsåret, eller

c) har en skatt eller avgift att betala med förfalldag före förfalldagen för den slutliga skatten.

När ska skattekontot stämmas av?

7 § Skatteverket ska stämma av skattekontot varje månad om något annat belopp än ränta har registrerats.

62 kap. Betalning av skatter och avgifter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

– inbetalning till det särskilda kontot för skattebetalningar (2 §),
– när skatter och avgifter som redovisas i en skattedeclaration ska betalas (3 §),

– när F-skatt och särskild A-skatt ska betalas (4–7 §§),

– när övriga skatter och avgifter ska betalas (8 och 9 §§),

– betalning från kommuner och landsting (10 §),

– avräkning (11–14 §§),

– vilken skatt eller avgift som är betald (15 och 16 §§),

– ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift (17 och 18 §§), samt

– inbetalda belopp som inte har kunnat tillgodoräknas någon (19 §).

2 § Skatter och avgifter ska betalas in till Skatteverkets särskilda konto för skattebetalningar.

Skatten eller avgiften är betald den dag betalningen har bokförts på det särskilda kontot.

När ska skatter och avgifter som redovisas i en skattedeklaration betalas?

3 § Skatter och avgifter som ska redovisas i en skattedeklaration ska vara betalda senast den dag då deklARATIONEN ska ha kommit in till Skatteverket.

För den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive unionsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, är förfalldagen för skatteavdragen och arbetsgivaravgifterna i stället den 12, i januari den 17, i månaden efter redovisningsperioden.

När ska F-skatt och särskild A-skatt betalas?

Huvudregeln

4 § F-skatt och särskild A-skatt ska betalas med lika stora belopp varje månad. Betalning ska göras från och med beskattningsårets andra månad till och med månaden efter beskattningsårets utgång.

Förfalldagarna är

- den 17 i januari och augusti, och
- den 12 i övriga månader.

I augusti är förfalldagen dock den 12 för den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive unionsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor.

Kortare betalningsperiod för skatt som beslutas sent

5 § För F-skatt och särskild A-skatt som beslutas under perioden från och med den 21 i beskattningsårets första månad till och med den 20 i beskattningsårets sista månad gäller följande. Om beslutet fattas

1. senast den 20 i en månad, ska den första betalningen göras senast på förfalldagen i månaden efter beslutet,
2. efter den 20 i en månad, ska den första betalningen göras senast på förfalldagen i den andra månaden efter beslutet.

Om F-skatt och särskild A-skatt beslutas efter den 20 i beskattningsårets sista månad, ska hela skatten betalas på den förfalldag som gäller enligt första stycket.

6 § Skatteverket får besluta att F-skatt och särskild A-skatt ska betalas bara under vissa kalendermånader om

1. den som ska betala skatten begär det, och
2. näringsverksamheten pågår bara under en del av beskattningsåret.

Nystartad verksamhet

7 § Om den som startar en ny näringsverksamhet begär det, ska Skatteverket besluta att den första betalningen av F-skatt eller särskild A-skatt ska senareläggas med tre månader.

Första stycket gäller inte om

1. beslutet om F-skatt eller särskild A-skatt fattas efter beskattningsårets utgång,
2. näringsverksamhet redan bedrivs, eller
3. särskilda skäl talar emot det.

När ska övriga skatter och avgifter betalas?

8 § Slutlig skatt beräknad enligt 56 kap. 9 § ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut fattades.

Följande skatter och avgifter ska vara betalda senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades:

1. annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt samt arbetsgivaravgifter som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol,
2. förseningsavgift och skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut samt kontrollavgift,
3. särskild inkomstskatt som har beslutats enligt 54 kap. 2 §, samt
4. skatt och avgift som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap.

Slutlig skatt enligt andra stycket 1 samt förseningsavgift och skattetillägg enligt andra stycket 2 behöver dock inte betalas före den tidpunkt som anges i första stycket.

9 § Förfallodagarna är

- i januari den 17 och 26,
- i februari–juli den 12 och 26,
- i augusti den 12, 17 och 26,
- i september–november den 12 och 26, samt
- i december den 12 och 27.

Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket besluta att en annan förfallodag ska gälla.

10 § Betalning av skatt och avgift enligt denna lag från kommuner och landsting ska göras genom avräkning från fordran enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. Detsamma gäller sådan ersättning som debiterats enligt 17 b § lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner och landsting.

Avräkning

Huvudregeln

11 § Inbetalda och andra tillgodoräknade belopp ska i första hand räknas av från den del av betalarens sammanlagda skuld för skatter och avgifter (*sammanlagd skatteskuld*) som inte har lämnats för indrivning och i andra hand från den del av skulden som har lämnats för indrivning.

Betalning av någon annans skatter eller avgifter

12 § Om betalaren är betalningsskyldig för någon annans skatter eller avgifter enligt 59 kap., ska inbetalda och andra tillgodoräknade belopp i första hand räknas av från den egna skulden.

Inbetalda belopp ska dock räknas av från den skuld som avser någon annans skatter eller avgifter om betalaren i samband med inbetalningen begär det.

13 § Den som är betalningsskyldig för någon annans skatter eller avgifter enligt 5 kap. får bestämma om ett inbetalt belopp ska räknas av från den egna skulden eller från den skuld som avser någon annans skatter eller avgifter.

Andra tillgodoräknade belopp än inbetalningar ska i första hand räknas av från skulden för den verksamhet som beloppet hör till.

Överskjutande ingående mervärdesskatt som tillgodoräknas en grupp-huvudman ska dock räknas av från grupphuvudmannens egen skuld eller andra gruppmedlemmars skulder i den ordning som grupphuvudmannen bestämmer.

Avräkning efter ackord

14 § Om en skatt eller avgift som omfattas av ett villkor om avräkning i ett beslut om ackord sätts ned, ska det tillgodoräknade beloppet i första hand räknas av mot den skuld som ackordet avsåg.

Vilken skatt eller avgift är betald?

15 § Om det behöver anges om en skatt eller avgift är betald, ska inbetalda och andra tillgodoräknade belopp fördelas proportionellt mellan samtliga skatter och avgifter som har registrerats under den aktuella avstämningssperioden. Anstånd med betalning eller nedsättning av

skatt eller avgift som har tillgodoräknats under perioden ska dock beaktas bara om beloppet avser en skatt eller avgift som har betalats under en tidigare period. Den skatt eller avgift som ett anstånd eller en nedsättning avser ska inte beaktas.

Första stycket gäller inte om annat följer av 12, 13 eller 14 § eller av bestämmelser i annan lag.

16 § Om en säkerhet som har ställts enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi ska tas i anspråk, ska obetald tobaksskatt, alkoholskatt eller energiskatt som har bestämts enligt 15 § fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas.

Ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift

17 § Vid beräkning av pensionsrätt och pensionspoäng enligt 61 kap. socialförsäkringsbalken anses den ålderspensionsavgift och allmänna pensionsavgift som den fysiska personen ska betala själv vara helt betald om betald preliminär skatt är minst lika stor som den slutliga skatten.

Om den betalda preliminära skatten understiger den slutliga skatten, anses så stor del av det betalda beloppet avse avgifter som motsvarar avgifternas andel av den slutliga skatten. Samtliga betalningar som görs under beskattningsåret och fram till den dag då beslut om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § fattas ska beaktas.

Belopp som betalas senare, men före utgången av juni månad andra året efter beskattningsåret, anses som betalning av obetalda avgifter till samma kvotdel som de obetalda avgifterna utgör av den fysiska personens sammanlagda skuld vid den tidpunkt då betalningen görs. Det samma gäller om avgifterna beslutas på annat sätt än genom ett grundbeslut om slutlig skatt, dock bara i fråga om belopp som betalas före utgången av den fjärde månaden efter den månad då skatten beslutades.

Avgifter som inte har betalats inom den tid som sägs i tredje stycket tas inte ut.

18 § En fysisk person anses ha betalat ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift med de belopp som har beräknats enligt 17 § även om avgifterna för beskattningsåret sätts ned.

Inbetalda belopp som inte har kunnat tillgodoräknas någon

19 § Ett inbetalt skatte- eller avgiftsbelopp tillfaller staten om det på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat tillgodoräknas den som gjort inbetalningen inom sju år efter det kalenderår då inbetalningen gjordes.

63 kap. Anstånd med betalning av skatter och avgifter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansökan om anstånd (2 §),
- deklarationsanstånd (3 §),
- ändringsanstånd (4 §),
- anstånd för att undvika betydande skada (5 §),
- anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§ (6 §),
- anstånd med att betala skattetillägg och kontrollavgift (7 §),
- säkerhet (8–10 §§),
- anstånd vid avyttring av tillgångar (11 §),
- anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager (12 §),
- anstånd vid totalförsvarstjänstgöring (13 §),
- anstånd med inbetalning av skatt i samband med uttagsbeskattning (14 §),
- anstånd på grund av synnerliga skäl (15 §),
- anståndsbeloppet (16–21 §§),
- ändrade förhållanden (22 §), och
- anstånd som är till fördel för det allmänna (23 §).

Ansökan om anstånd

2 § Anstånd kan beviljas efter ansökan. Skatteverket får dock bevilja anstånd enligt 23 § utan ansökan.

Deklarationsanstånd

3 § Om Skatteverket beviljar anstånd med att lämna skattedeklaration, får verket också bevilja motsvarande anstånd med betalning av den skatt och de avgifter som ska redovisas i deklarationen.

Ändringsanstånd

4 § Skatteverket ska bevilja anstånd med betalningen av skatt eller avgift, om det är tveksamt hur stort belopp som kommer att behöva betalas.

Om regeringen handlägger ärenden enligt skatteavtal, får även regeringen bevilja anstånd enligt första stycket.

Anstånd för att undvika betydande skada

5 § Om den som är skyldig att betala skatt eller avgift har begärt omprövning av eller överklagat beslutet och det skulle medföra betydande skadeverkningar för den betalningsskyldige eller annars framstå som oskäligt att betala skatten eller avgiften, ska Skatteverket bevilja anstånd med betalningen.

Anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§

6 § Anståndstiden ska i de fall som avses i 4 och 5 §§ bestämmas till längst tre månader efter dagen för beslutet i den fråga som har föranlett anståndet.

Anstånd med att betala skattetillägg och kontrollavgift

7 § Skatteverket ska bevilja anstånd med betalningen av skattetillägg och kontrollavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat

1. beslutet om skattetillägg eller kontrollavgift, eller
2. beslutet i den fråga som har föranlett skattetillägget.

Anstånd vid omprövning får dock inte beviljas om anstånd tidigare har beviljats enligt första stycket med betalningen i avvaktan på en omprövning av samma fråga.

Anståndet ska gälla fram till dess att Skatteverket eller förvaltningsrätten har meddelat sitt beslut eller längst tre månader efter dagen för beslutet.

Säkerhet

Säkerhet som villkor för anstånd

8 § Om det i de fall som avses i 4 eller 5 § kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas bara om säkerhet ställs för skattens eller avgiftens betalning.

Första stycket gäller inte om

1. anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt,
2. det kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att behöva betalas,
3. anståndet avser skattetillägg eller kontrollavgift,
4. det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, eller
5. det annars finns särskilda skäl.

När får ställd säkerhet tas i anspråk?

9 § Ställd säkerhet får tas i anspråk när anståndstiden har gått ut.

Skälig ersättning för ställd säkerhet

10 § Om säkerheten inte behöver tas i anspråk, ska Skatteverket efter ansökan besluta om skälig ersättning för kostnaden att ställa säkerhet.

En ansökan om ersättning ska ha kommit in till Skatteverket senast en månad efter den dag då anståndstiden gick ut. Om en ansökan kommer in för sent och förseningen är ursäktlig, får ansökan ändå prövas.

Anstånd vid avyttring av tillgångar

11 § Den som är skyldig att betala inkomstskatt enligt inkomstskattelagen (1999:1229) på grund av att tillgångar har avyttrats, ska beviljas anstånd med betalning av skatten om det finns särskilda skäl och

1. ersättningen för den avyttrade tillgången ska betalas under minst tre år, eller
2. det är tveksamt om avyttringen kommer att bestå.

Anståndstiden får bestämmas till längst två år. Anstånd enligt första stycket 2, får dock inte beviljas för längre tid än tre månader efter den dag då det blev klart att avyttringen skulle bestå. Prop. 2010/11:165 Bilaga 9

Anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager

12 § Den som är skyldig att betala punktskatt för lager av varor på grund av att den skattepliktiga verksamheten har upphört eller på grund av att godkännandet som upplagshavare eller lagerhållare har återkallats, ska beviljas anstånd med betalning av skatten om det finns särskilda skäl.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad då skatten senast ska betalas.

Anstånd vid totalförvarstjänstgöring

13 § Den som har nedsatt betalningsförmåga på grund av tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförvarspåbrott under minst 60 dagar, ska beviljas anstånd med betalningen av skatt eller avgift som ska betalas under tjänstgöringstiden eller under någon av de tre närmast följande månaderna. Detsamma gäller vid tjänstgöring av

1. officerare på reservstat, reservpersonal, och reservofficerare,
2. krigsfrivillig personal,
3. hemvärnspersonal, samt
4. medlemmar i frivilliga försvarsorganisationer.

Anståndstiden får bestämmas till längst fyra månader efter den dag då tjänstgöringen upphörde.

Anstånd med inbetalning av skatt i samband med uttagsbeskattning

14 § Skatteverket ska bevilja en obegränsat skattskyldig anstånd med inbetalning av slutlig skatt till den del den avser skatt enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och egenavgifter som avses i 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980) om

1. uttagsbeskattning har skett bara på grund av bestämmelserna i 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen,
2. det skatteavtal som avses i 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen har ingåtts med en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),
3. tillgången ingår i en näringsverksamhet inom EES, och
4. den näringsverksamhet som enligt 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen ska beskattas i en annan stat inte har upphört.

Anståndstiden ska bestämmas till ett år efter den dag då skatten senast ska betalas. Om ett nytt anstånd beviljas, ska anståndstiden bestämmas till ett år efter den dag då föregående anståndstid löper ut.

Anstånd på grund av synnerliga skäl

15 § Om det finns synnerliga skäl, ska Skatteverket bevilja anstånd med betalningen av skatt eller avgift även i andra fall eller på annat sätt än som avses i 3–8 och 11–14 §§.

Anståndsbeloppet

16 § Anstånd beviljas, om inte annat följer av 17–21 §§, med skäligt belopp. I de fall som avses i 7 § ska anstånd dock beviljas med det belopp som begäran om omprövning eller överklagandet gäller.

17 § Anstånd enligt 14 § beviljas högst med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan den slutliga skatt som har bestämts för det beskattningsår då inkomsten på grund av uttaget togs med vid beräkningen av inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet, och den slutliga skatt som skulle ha bestämts om denna inkomst inte hade tagits med vid beräkningen.

Anståndsbeloppet får inte överstiga den slutliga skatten på de tillgångar som vid tidpunkten för ansökan om anstånd finns kvar i näringsverksamheten och omfattas av ansökan.

Den slutliga skatten på en tillgång utgörs av så stor del av det högsta tillåtna anståndsbeloppet enligt första stycket som den anståndsgrundande inkomsten för tillgången utgör av de ursprungliga anståndsgrundande inkomsterna för de tillgångar som har legat till grund för uttagsbeskattningen.

18 § De lagertillgångar som fortfarande finns kvar i näringsverksamheten ska anses vara de som har anskaffats eller tillverkats senast.

19 § Den anståndsgrundande inkomsten för en tillgång utgörs av marknadsvärdet minskat med det skattemässiga värdet vid tidpunkten för uttaget om inte annat anges i 21 §.

20 § Det skattemässiga värdet för inventarier utgörs av en skälig del av det skattemässiga värdet av samtliga inventarier i näringsverksamheten.

21 § Om en tillgång efter tidpunkten för uttaget delvis har övergått till någon annan, utgör den anståndsgrundande inkomsten för den kvarvarande tillgången så stor del av den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten som belöper på den kvarvarande tillgången.

För inventarier gäller dock att den anståndsgrundande inkomsten för den kvarvarande tillgången utgör så stor del av den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten, minskad med en femtedel varje år nytt anstånd beviljas, som belöper på den kvarvarande tillgången.

Andra stycket gäller även för immateriella tillgångar med den skillnaden att den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten minskas med en tiondel varje år nytt anstånd beviljas.

22 § Om förhållandena har ändrats väsentligt sedan anstånd beviljats eller om det finns andra särskilda skäl, får Skatteverket

1. återkalla anståndet,
2. sätta ned anståndsbeloppet, eller
3. i de fall som avses i 4 eller 5 § kräva säkerhet för fortsatt anstånd.

Första stycket gäller även om anstånd har beviljats på grund av att sökanden har lämnat felaktiga uppgifter.

Anstånd som är till fördel för det allmänna

23 § Om det kan antas vara till fördel för det allmänna, får Skatteverket bevilja anstånd med betalningen av skatt eller avgift.

64 kap. Återbetalning av skatter och avgifter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- återbetalning vid avstämning av skattekonto (2 §),
- förtidsåterbetalning av mervärdesskatt och punktskatt (3 §),
- hinder mot återbetalning (4 §),
- förtidsåterbetalning av preliminär A-skatt (5 §),
- återbetalning vid skattefrihet (6 §),
- överföring av skatt till en annan stat (7 och 8 §§), och
- överskott som inte har kunnat betalas tillbaka (9 och 10 §§).

Återbetalning vid avstämning av skattekonto

2 § Om en avstämning av skattekontot visar att det finns ett överskott på kontot, ska beloppet betalas tillbaka om

1. kontohavaren begär det,
2. överskottet grundas på
 - a) en slutskatteberäkning enligt 56 kap. 9 §,
 - b) ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt,
 - c) ett beslut om överskjutande punktskatt,
 - d) ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol, eller
3. kontohavaren är en kommun eller ett landsting.

En automatisk återbetalning enligt första stycket 2 ska dock göras bara om beloppet är minst 2 000 kronor eller återbetalningen kan göras till ett konto hos bank- eller kreditmarknadsföretag.

Förtidsåterbetalning av mervärdesskatt och punktskatt

3 § Överskjutande ingående mervärdesskatt och överskjutande punktskatt som har redovisats före den tid som anges i 26 kap. 26, 27, 28 eller 30 §, ska betalas tillbaka först när samtliga arbetsgivar-, mervärdesskatte- och punktskattedeclarationer har lämnats för skatter och avgifter som ska redovisas senast den månad då den överskjutande skatten redovisades.

Det gäller dock inte deklARATIONER för redovisningsperioder som omfattas av ett omprövningsbeslut.

Första stycket gäller inte kommuner och landsting.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Hinder mot återbetalning

4 § En återbetalning enligt 2 eller 3 § ska inte göras av belopp som

1. understiger 100 kronor om det inte finns särskilda skäl för återbetalning,

2. behövs för avräkning enligt 62 kap. 11–14 §§,

3. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt eller avgift som

a) har beslutats men ännu inte ska ha betalats, eller

b) inte har beslutats men kan antas komma att beslutas,

4. kan antas komma att föras över till en annan stat, eller

5. enligt kontohavarens begäran ska användas för betalning av framtida skatte- eller avgiftsskulder.

Förtidsåterbetalning av preliminär A-skatt

5 § Belopp som motsvarar ännu inte tillgodoräknad preliminär A-skatt ska betalas tillbaka om kontohavaren begär det och

1. det kan antas att beloppet annars skulle betalas tillbaka efter slutskatteberäkningen enligt 56 kap. 9 §, och

2. det är oskäligt att vänta med återbetalningen.

Vid bedömningen av om återbetalning kan göras till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare.

Återbetalning till ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med fast driftställe i Sverige ska göras till delägarernas skattekonto om det inte finns särskilda skäl för återbetalning direkt till handelsbolaget eller den juridiska personen.

Återbetalning vid skattefrihet

6 § Den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EU-bestämmelser har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt, får utöva den rätten genom en ansökan om återbetalning av skatten. Detta gäller dock inte om någon av följande bestämmelser om återbetalning av skatt är tillämplig på förvärvet:

– 10 kap. 5–8 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),

– 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

– 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, eller

– 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

7 § Om skatt har betalats genom skatteavdrag i Sverige för en inkomst som ska beskattas i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med om att ta ut och föra över skatt, får Skatteverket besluta att skatten ska föras över till den andra staten.

8 § Om en inkomst har beskattats såväl i Sverige som i en stat som Sverige har träffat skatteavtal med, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt som har betalats in för beskattningsåret ska föras över till den andra staten.

En överföring enligt första stycket får bara göras till den del som den svenska skatten sätts ned genom avräkning av den utländska skatten eller genom att inkomsten undantas från beskattning. Överföringen får inte avse ett belopp som behövs för betalning av svensk skatt för beskattningsåret.

Överskott som inte har kunnat betalas tillbaka

9 § Om ett överskott på ett skattekonto inte har kunnat betalas tillbaka på grund av att betalningsmottagarens adress inte är känd för Skatteverket eller på grund av någon annan omständighet som beror på betalningsmottagaren, ska beloppet stå kvar på skattekontot.

10 § Ett överskott som inte har kunnat betalas tillbaka inom tio år tillfaller staten.

Om överskottet, utan hänsyn till intäktsränta, understiger 100 kronor, ska det dock tillfalla staten efter tre år om inga andra registreringar än ränta har gjorts på skattekontot under den tiden och ett försök att betala tillbaka beloppet har misslyckats.

Om ett överskott ska tillfalla staten, gäller det även intäktsräntan.

65 kap. Ränta

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- grunder för ränteberäkningen (2–4 §§),
- kostnadsränta på sent debiterad preliminär skatt (5 §),
- kostnadsränta på slutlig skatt (6 §),
- kostnadsränta vid anstånd (7 §),
- kostnadsränta vid omprövning och överklagande (8–11 §§),
- kostnadsränta när befrielse från skatt på energi upphör (12 §),
- kostnadsränta vid för sen betalning (13 §),
- minskning av och befrielse från kostnadsränta (14 och 15 §§),
- intäktsränta (16 och 17 §§),
- en annan startdag för ränteberäkningen på grund av helg (18 §), och
- ränteberäkning utanför skattekontot (19 och 20 §§).

Grunder för ränteberäkningen

2 § Ränta ska beräknas dagligen på skattekontots saldo. Ränta som ska påföras (kostnadsränta) ska beräknas när det finns ett underskott på skattekontot och ränta som ska tillgodoräknas (intäktsränta) när kontot uppvisar ett överskott.

Ränta på skatt eller avgift som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap. ska dock beräknas utan hänsyn till skattekontots saldo enligt bestämmelserna i 19 och 20 §§.

Ränta ska påföras eller tillgodoräknas varje månad.

3 § Ränta ska beräknas med utgångspunkt från en basränta. Basräntan ska fastställas på grundval av 125 procent av räntesatsen för sexmånaders statskuldväxlar och gälla från och med kalendermånaden närmast efter fastställandet. Basräntan får dock beräknas till lägst 1,25 procent.

4 § Kostnadsränta beräknas, om inget annat sägs, efter en räntesats som motsvarar basräntan.

På sent debiterad preliminär skatt och på slutlig skatt beräknas inte kostnadsränta från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret till och med den 3 i femte månaden efter beskattningsåret på belopp upp till och med 30 000 kronor.

Intäktsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar 45 procent av basräntan.

Kostnadsränta på sent debiterad preliminär skatt

5 § Om debiterad preliminär skatt ska betalas den 12 i andra månaden efter beskattningsåret eller senare, ska kostnadsränta, om inte annat följer av 4 § andra stycket, beräknas från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret. Kostnadsränta ska beräknas till och med den dag betalning senast ska ske.

Kostnadsränta på slutlig skatt

6 § Om en beräkning enligt 56 kap. 9 § visar att slutlig skatt ska betalas, ska kostnadsränta, om inte annat följer av 4 § andra stycket, beräknas från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret. Kostnadsränta ska beräknas till och med den dag då betalning senast ska ske.

Innan kostnadsräntan beräknas ska avräkning göras för

1. särskilda avgifter, och
2. skatt enligt 2 § första stycket 6 och 7 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

Kostnadsränta vid anstånd

7 § Om anstånd med inbetalning av skatt eller avgift har beviljats och anståndsbeloppet ska betalas när anståndstiden har gått ut, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga

förfallodag. Vid anstånd enligt 63 kap. 13 eller 15 § ska dock räntan beräknas från och med dagen efter den dag då anståndet beviljades.

Vid anstånd enligt 63 kap. 14 § tas anståndsränta inte ut. Om beslutet om anstånd genom omprövning har upphört, eller beviljats med ett lägre belopp än tidigare, beräknas dock kostnadsränta från och med dagen efter den dag då den omständighet som har föranlett omprövningen inträffade.

Kostnadsränta ska beräknas till och med dagen då anståndsbeloppet senast ska vara inbetalt.

Kostnadsränta vid omprövning och överklagande

Huvudregeln

8 § Om skatt eller avgift ska betalas på grund av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag. Kostnadsränta ska beräknas till och med den dag då betalning senast ska ske.

Sent debiterad preliminär skatt och slutlig skatt

9 § Om det är debiterad preliminär skatt som ska betalas den 12 i andra månaden efter beskattningsåret eller senare eller slutlig skatt som ska betalas, ska kostnadsränta beräknas från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret, om inte annat följer av 4 § andra stycket.

För skatt enligt 2 § första stycket 6 och 7 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel gäller dock 8 §.

Överskjutande ingående mervärdesskatt och överskjutande punktskatt

10 § Om skatt ska betalas på grund av att överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt har satts ned, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den dag då skatten registrerades.

Skönsbeskattning

11 § Om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt ska betalas enligt ett beslut om skönsbeskattning som har fattats på grund av att skatten inte har redovisats, ska kostnadsräntan beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter.

Första stycket gäller även särskild inkomstskatt som ska betalas enligt ett beslut om skönsbeskattning på grund av att skatten inte har redovisats i en särskild inkomstskattedeklaration.

Kostnadsränta när befrielse från skatt på energi upphör

12 § Om punktskatt ska betalas på grund av att Skatteverket enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi har beslutat att förutsättningarna för skattebefrielse för energieffektivisering

inte är uppfyllda, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den dag då skatten senast skulle ha betalats om befrielse aldrig hade medgetts.

Har skattebefrielsen medgetts genom återbetalning, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den dag då återbetalningen beslutades.

Kostnadsränta ska beräknas till och med den dag då betalning senast ska ske.

Kostnadsränta vid för sen betalning

13 § Om skatt eller avgift inte betalas i rätt tid, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den dag då beloppet senast skulle ha betalats.

Kostnadsränta ska beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter fram till och med den dag då ett beslut om att lämna beloppet till Kronofogdemyndigheten för indrivning eller för verkställighet av betalningssäkring registreras i utsöknings- och indrivningsdatabasen enligt lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet. Därefter beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan.

Minskning av och befrielse från kostnadsränta

14 § Om den betalningsskyldige betalar en del av skulden, ska betalningen anses minska den del av skulden som den högsta kostnadsräntan skulle ha beräknats på.

15 § Om det finns synnerliga skäl, ska Skatteverket besluta om befrielse från kostnadsränta.

Intäktsränta

Omprövning och överklagande

16 § Om skatt eller avgift ska tillgodoräknas på grund av ett omprövningsbeslut eller beslut av domstol, ska intäktsränta beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag.

Första stycket gäller inte skatt som till följd av ett beslut enligt 64 kap. 8 § ska föras över till en annan stat för att där tillgodoräknas den som beslutet gäller.

Slutlig skatt samt minskning och återbetalning av preliminär skatt

17 § Intäktsränta ska beräknas från den 13 i andra månaden efter beskattningsåret fram till och med den dag då skatt tillgodoräknas eller betalas tillbaka om

1. en beräkning enligt 56 kap. 9 § visar att skatt ska tillgodoräknas, eller
2. preliminär skatt ska betalas tillbaka i förtid enligt 64 kap. 5 §.

18 § Om den 12 i andra månaden efter beskattningsåret är en lördag eller söndag, ska ränta som ska beräknas från och med den 13 i den månaden i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

Om den 3 i femte månaden efter beskattningsåret är en lördag eller söndag, ska ränta som ska beräknas från och med den 4 i den månaden i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

Ränteberäkning utanför skattekontot

Kostnadsränta

19 § Om skatt eller avgift ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap., ska kostnadsränta beräknas på beloppet från och med dagen efter beslutet till dess att betalning sker.

Intäktsränta

20 § Om den som ett beslut om ansvar enligt 59 kap. gäller ska tillgodoräknas belopp på grund av att ansvarsbeslutet har ändrats, ska intäktsränta beräknas på beloppet från och med dagen efter den dag då betalningen gjordes till dess att beloppet tillgodoräknas.

AVDELNING XV. OMRÖVNING SAM ÖVERKLAGANDE OCH ÄNDRING I BESLUT PÅ GRUND AV SKATTEAVTAL

66 kap. Omprövning

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om omprövning av Skatteverkets beslut. Bestämmelserna ges i följande ordning:

- Skatteverkets skyldighet att ompröva beslut (2–4 §§),
- särskilt kvalificerad beslutsfattare (5 §),
- omprövning på begäran av den som beslutet gäller (6–18 §§),
- omprövning till fördel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (19 §),
- omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (20–34 §§), och
- omprövning av flera redovisningsperioder (35 §).

Skatteverkets skyldighet att ompröva beslut

2 § Skatteverket ska ompröva ett beslut i en fråga som har betydelse för beskattningen eller något annat förhållande mellan en enskild och det allmänna om

1. den som beslutet gäller begär omprövning,
2. den som beslutet gäller eller företrädaren enligt 67 kap. 4 § överklagar, eller
3. det finns andra skäl.

Om Skatteverket ska besluta i en fråga inom viss tid och inte har gjort det, får verket besluta i frågan på det sätt och inom den tid som gäller för omprövning.

3 § Skatteverket får inte ompröva beslut i frågor som har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol.

Skatteverket får dock på begäran av den som beslutet gäller ompröva en fråga som har avgjorts av förvaltningsrätt eller kammarrätt genom beslut som har fått laga kraft om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett avgörande från Högsta förvaltningsdomstolen som har meddelats senare.

4 § Om den som ett beslut gäller varken har begärt omprövning eller överklagat, får Skatteverket avstå från att besluta om omprövningar som avser mindre belopp.

Särskilt kvalificerad beslutsfattare

5 § Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om

1. den som beslutet gäller har begärt omprövning eller överklagat och inte är ense med Skatteverket om utgången,
2. de omständigheter och bevis som åberopas inte redan har prövats vid en sådan omprövning,
3. frågan ska prövas i sak, och
4. prövningen inte är enkel.

Första stycket gäller inte den första omprövningen av ett beslut enligt 53 kap. 2, 3 eller 4 §.

Omprövning på begäran av den som beslutet gäller

Hur omprövning begärs

6 § En begäran om omprövning ska vara skriftlig.

Om en begäran om omprövning inte är undertecknad, får Skatteverket förelägga den som har begärt omprövningen att underteckna begäran. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att omprövning annars inte kommer att ske.

Tiden för begäran om omprövning – huvudregeln

7 § En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,

3. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
4. föreläggande,
5. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,
6. tvångsåtgärder,
7. kontrollavgift,
8. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
9. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
10. verkställighet, eller
11. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

Förlängd tid för omprövning av beslut som meddelas sent

8 § Om ett beslut har meddelats efter den 30 juni det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut och den som beslutet gäller har fått del av det efter utgången av oktober månad samma år, får en begäran om omprövning komma in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Förlängd tid för omprövning av beslut om skattetillägg

9 § Omprövning av ett beslut om skattetillägg får begäras så länge beslutet i den fråga som har föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

Förlängd tid för omprövning av skatt på ackumulerad inkomst

10 § En begäran om omprövning som avser särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst och föranleds av ett beslut i ett ärende eller mål, får komma in inom ett år från den dag då beslutet meddelades.

Förlängd tid för omprövning av inkomstskatt för utomlands bosatta

11 § En begäran om omprövning som avser tillämpning av 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller 5 a § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och föranleds av ett beslut i ett ärende eller mål, får komma in inom ett år från den dag då beslutet meddelades.

Förlängd tid för omprövning av prissättning av internationella transaktioner

12 § En begäran om omprövning som avser prissättning av internationella transaktioner och föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner, får komma in inom ett år från den dag då beslutet meddelades.

Omprövning av beslut om preliminär skatt

13 § En begäran om omprövning av ett beslut om debitering av preliminär skatt ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av den sjätte månaden efter beskattningsåret.

Om beslutet meddelas efter utgången av den fjärde månaden efter beskattningsåret, får begäran om omprövning komma in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

14 § En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad om den gäller ett beslut om

1. preliminär A-skatt,
2. befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag enligt 10 kap. 9 eller 10 §, eller
3. skatteavdrag för hemresa enligt 11 kap. 12 §.

15 § Om den som ett beslut om preliminär A-skatt gäller är försatt i konkurs, får konkursboet begära omprövning.

Om ett beslut om preliminär A-skatt omfattar ersättning som ska utmätas, får även Kronofogdemyndigheten begära omprövning.

Omprövning av beslut om särskild inkomstskatteredovisning

16 § En begäran om omprövning av ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning eller befrielse från skatteavdrag för särskild inkomstskatt enligt 13 kap. 5 § första stycket 1 ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad.

Omprövning av beslut om ersättning för kostnader för biträde

17 § En begäran om omprövning av ett beslut om ersättning för kostnader för biträde, som har meddelats i samband med avgörandet av det ärende som kostnaderna hänför sig till, ska ha kommit in till Skatteverket inom den tid som gäller för begäran om omprövning av avgörandet i ärendet. I annat fall ska en begäran ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Omprövning som lämnas i rätt tid till domstol

18 § En begäran om omprövning som kommer in för sent till Skatteverket ska inte avvisas om den har kommit in till allmän förvaltningsdomstol i rätt tid. I sådant fall ska domstolen sända begäran om omprövning till Skatteverket och samtidigt lämna uppgift om vilken dag begäran om omprövning kom in till domstolen.

Omprövning till fördel på initiativ av Skatteverket

19 § Skatteverket får på eget initiativ ompröva ett beslut till fördel för den som beslutet gäller.

Beslut som inte får omrövas till nackdel

20 § Följande beslut får inte omrövas till nackdel för den som beslutet gäller:

1. beslut om ansvar för skatt eller avgift enligt 59 kap., och
2. beslut om skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts.

Beslut som får återkallas får inte heller omrövas till nackdel.

Omrövningstiden – huvudregeln

21 § Ett beslut om omrövning till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (*tvåårsfristen*).

Förlängd omrövningstid på grund av sen eller utebliven deklaration

22 § Om den som är deklarationsskyldig lämnar deklaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om omrövning till nackdel för den som beslutet gäller meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket. Ett sådant beslut får dock bara meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Om den deklarationsskyldige inte har lämnat någon deklaration, får beslutet meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Första och andra styckena gäller inte beslut om förseningsavgift.

Förseningsavgift – annan utgångspunkt för omrövningstiden

23 § Om beslutet avser förseningsavgift, ska tvåårsfristen för omrövning räknas från den dag då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts.

Kontrollavgift – annan utgångspunkt för omrövningstiden

24 § Om beslutet avser kontrollavgift, ska tvåårsfristen för omrövning räknas från den dag då beslutet om tillsyn eller kontrollbesök meddelades.

Omrövning till nackdel av beslut om ersättning för kostnader

25 § Ett beslut om ersättning för kostnader i ett ärende hos Skatteverket får omrövas till nackdel bara om

1. ersättningen har beslutats med för högt belopp på grund av att den som beslutet gäller har lämnat felaktiga uppgifter, eller
2. det finns särskilda skäl.

Tvåårsfristen för omrövning ska räknas från den dag då beslutet om ersättning meddelades.

26 § Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller som avser debitering av preliminär skatt ska meddelas inom sex månader från utgången av beskattningsåret.

Efterbeskattning – omprövning till nackdel efter tvåårsfristen

27 § Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller av ett beslut som avser skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 § får meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (*efterbeskattning*) om

1. ett beslut har blivit felaktigt eller inte fattats på grund av att den uppgiftsskyldige

a) under förfarandet har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning,

b) har lämnat oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning,

c) inte har lämnat en deklaration eller låtit bli att lämna en begärd uppgift, eller

d) inte har lämnat begärt varuprov,

2. en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende ska rättas,

3. kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande har saknats eller varit felaktig och den som uppgiften ska lämnas för inte har varit skyldig att lämna inkomstdeklaration,

4. det föranleds av ett beslut i ett ärende eller mål

a) om en annan skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, eller samma skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, men för en annan redovisningsperiod, ett annat beskattningsår eller en annan person,

b) om fastighetstaxering,

c) om utländsk skatt eller om obligatoriska utländska socialförsäkringsavgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229),

d) enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner och landsting,

e) om huruvida en inkomst ska beskattas enligt inkomstskattelagen eller enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., eller

f) om Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked,

5. en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som föreskrivs i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 12 § inkomstskattelagen eller inte har följt ett annat villkor i beslutet, eller

6. det föranleds av en uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 14 §.

28 § Efterbeskattning får inte beslutas om

1. Skatteverket tidigare har beslutat om efterbeskattning avseende samma fråga, eller

2. det är uppenbart oskäligt.

Efterbeskattning enligt 27 § 1–3 får inte heller beslutas om den avser ett obetydligt skatte- eller avgiftsbelopp.

Förkortad tid för efterbeskattning vid dödsfall

29 § Om den som en efterbeskattning gäller har avlidit, får efterbeskattning inte meddelas efter utgången av det andra året efter det kalenderår då bouppteckningen efter den avlidne gavs in för registrering.

Förlängd tid för efterbeskattning

30 § Beslut om efterbeskattning enligt 27 § 4 får meddelas inom sex månader från den dag då det beslut som föranleder ändringen meddelades.

Om anstånd med betalning av skatt eller avgift har beviljats i avvaktan på beslut av kammarrätten eller Högsta förvaltningsdomstolen med anledning av ett överklagande, får beslut om efterbeskattning som avser skatteavdrag meddelas senast andra året efter utgången av det kalenderår då domstolens beslut meddelades.

31 § Beslut om efterbeskattning på grund av oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller i ett mål om skatt eller avgift får meddelas inom ett år från utgången av den månad då beslutet i ärendet eller målet har fått laga kraft.

32 § Ett beslut om efterbeskattning får meddelas inom ett år från utgången av det kalenderår då

1. den som efterbeskattningen gäller

a) delgavs underrättelse om misstanke om brott som avser hans eller hennes beskattning på sådant sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69),

b) åtalades för sådant brott enligt skattebrottslagen, eller

c) gjorde en frivillig rättelse enligt 12 § skattebrottslagen, eller

2. det beslutades enligt 14 a § skattebrottslagen om förlängning av tiden för att döma den som efterbeskattningen gäller till påföljd.

Om den som efterbeskattningen gäller har avlidit, får beslutet dock inte meddelas senare än sex månader efter dödsfallet.

33 § Ett beslut om efterbeskattning enligt 32 § första stycket 1 a, b eller 2 ska undanröjas, om

1. åtal inte väcks på grund av den förundersökning som har föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning, eller

2. åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del.

34 § Ett beslut om efterbeskattning som gäller en juridisk person får meddelas inom den tid som anges i 32 § eller undanröjas enligt 33 §, om det som sägs där gäller den som har företrätt den juridiska personen. Prop. 2010/11:165 Bilaga 9

Omprövning av flera redovisningsperioder

35 § Om en omprövning av ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt avser flera redovisningsperioder och det inte framgår vilka perioder skatten eller avgiften ska hänföras till, får en omprövning som beslutas under beskattningsåret hänföras till den senaste redovisningsperioden. Beslutas omprövningen efter beskattningsårets utgång, får ändringen hänföras till beskattningsårets sista period.

67 kap. Överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- överklagande av Skatteverkets beslut (2–11 §§),
- överklagande av den som beslutet gäller (12–22 §§),
- det allmänna ombudets överklagande (23–25 §§),
- överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut (26–37 §§),
- regeringens beslut (38 §), och
- ändring i beslut om skatt eller avgift på grund av skatteavtal (39 §).

Överklagande av Skatteverkets beslut

Beslut som får överklagas och vem som får överklaga

2 § Skatteverkets beslut i en fråga som har betydelse för beskattningen eller något annat förhållande mellan en enskild och det allmänna får överklagas av den som beslutet gäller.

Den som beslutet gäller får överklaga även om beslutet inte är till nackdel för denne.

3 § Hos Skatteverket ska det finnas ett allmänt ombud som utses av regeringen.

Det allmänna ombudet får överklaga beslut som avses i 2 §.

4 § Om Skatteverket har ansökt om företrädaransvar, får företrädaren överklaga beslut som omfattas av ansökan inom den tid och på det sätt som gäller för den juridiska personen.

Beslut som inte får överklagas

5 § Följande beslut får inte överklagas. Beslut som avser

1. befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag enligt 10 kap. 10 § eller 13 kap. 5 § första stycket 1,
2. föreläggande utan vite,

3. revision,
4. tillsyn över kassaregister,
5. kontrollbesök,
6. anstånd enligt 63 kap. 23 §.

En granskningsledares beslut om bevissäkring eller betalningssäkring som ska prövas av förvaltningsrätten enligt särskilda bestämmelser får inte överklagas.

Skatteverkets beslut överklagas till förvaltningsrätten med ett undantag

6 § Skatteverkets beslut överklagas till förvaltningsrätten. Skatteverkets eller en annan myndighets beslut om befrielse från betalningsskyldighet enligt 60 kap. 1 § överklagas dock till regeringen.

Behörig förvaltningsrätt för fysiska personer

7 § Ett beslut som gäller en fysisk person överklagas till den förvaltningsrätt inom vars domkrets personen hade sin hemortskommun det år då beslutet fattades.

8 § Beslut som gäller juridiska personer överklagas enligt följande uppställning:

<i>Beslut som gäller</i>	<i>Överklagas till den förvaltningsrätt</i>
1. ett svenskt handelsbolag	inom vars domkrets bolaget enligt uppgift i handelsregistret hade sitt huvudkontor den 1 november året före det år då beslutet fattades
2. en europeisk ekonomisk intressegrupp	inom vars domkrets intressegrupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades
3. en europeisk grupp för territoriellt samarbete	inom vars domkrets gruppen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades
4. ett dödsbo	som senast var behörig att pröva ett överklagande som gällde den avlidne
5. någon annan juridisk person än som avses i 1–4	inom vars domkrets styrelsen hade sitt säte eller, om sådant saknas, förvaltningen utövades den 1 november året före det år då beslutet fattades
6. en juridisk person som inte är ett dödsbo och som har bildats efter den 1 november året före det år då beslutet fattades	inom vars domkrets huvudkontoret eller sätet var beläget eller, om huvudkontor och säte saknas, förvaltningen utövades då den juridiska personen bildades
7. en juridisk person som har upplösts	som senast var behörig.

9 § Följande beslut får överklagas till den förvaltningsrätt som ska pröva moderföretagets eller den juridiska personens överklagande. Beslut som gäller

1. företag eller annan näringsidkare inom en koncern och moderföretaget i koncernen,
2. två eller flera företag eller andra näringsidkare inom en koncern,
3. delägare i en juridisk person och den juridiska personen, eller
4. två eller flera delägare i en juridisk person.

Första stycket gäller bara om överklagandena sker samtidigt och stöder sig på väsentligen samma grund.

10 § Bestämmelserna i 7 och 8 §§ gäller inte, om regeringen har meddelat föreskrifter om att beslut i vissa ärenden ska tas upp av någon annan förvaltningsrätt. Prop. 2010/11:165 Bilaga 9

Skatteverket eller det allmänna ombudet är motpart

11 § Skatteverket är klagandens motpart efter det att handlingarna i målet har överlämnats till förvaltningsrätten.

Om det allmänna ombudet har överklagat Skatteverkets beslut i en fråga, förs dock det allmännas talan av ombudet. Det allmänna ombudet för även det allmännas talan i mål om ersättning för kostnader för biträde om ombudet har överklagat beslutet i den fråga som kostnaderna hänför sig till.

Överklagande av den som beslutet gäller

Tiden för överklagande – huvudregeln

12 § Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
4. deklarationsombud,
5. tvångsåtgärder,
6. kontrollavgift,
7. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
8. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
9. verkställighet, eller
10. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

Förlängd tid för överklagande av beslut som meddelas sent

13 § Om ett beslut har meddelats efter den 30 juni det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut och den som beslutet gäller har fått del av det efter utgången av oktober samma år, får ett överklagande komma in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Förlängd tid för överklagande av beslut om skattetillägg

14 § Ett beslut om skattetillägg får överklagas så länge beslutet i den fråga som har lett till skattetillägget inte har fått laga kraft.

Överklagande av beslut om preliminär skatt

15 § Ett överklagande av ett beslut om debitering av preliminär skatt ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av den sjätte månaden efter beskattningsåret.

Om beslutet meddelas efter utgången av den fjärde månaden efter beskattningsåret, får överklagandet komma in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

16 § Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad om det gäller ett beslut om

1. preliminär A-skatt,
2. befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag enligt 10 kap. 9 eller 10 §, eller
3. skatteavdrag för hemresa enligt 11 kap. 12 §.

Överklagande av beslut om särskild inkomstskatteredovisning

17 § Ett överklagande av ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning enligt 13 kap. 1 § eller befrielse från skatteavdrag enligt 13 kap. 5 § första stycket 1 ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad.

Överklagande av beslut om ersättning för kostnader för biträde

18 § Ett överklagande av ett beslut om ersättning för kostnader för biträde, som har meddelats i samband med avgörandet av det ärende som kostnaderna hänför sig till, ska ha kommit in till Skatteverket inom den tid som gäller för överklagande av avgörandet i ärendet. I annat fall ska ett överklagande ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Rättsprövning, omprövning och överlämnande till förvaltningsrätten

19 § Skatteverket ska pröva om ett överklagande har kommit in i rätt tid. Om ett överklagande har kommit in för sent, ska Skatteverket avvisa det.

Ett överklagande ska dock inte avvisas om

1. förseningen beror på att Skatteverket har lämnat den som beslutet gäller en felaktig underrättelse om hur man överklagar, eller
2. det i rätt tid har kommit in till en allmän förvaltningsdomstol.

20 § Om överklagandet inte ska avvisas och det inte finns hinder mot omprövning, ska Skatteverket snarast ompröva det överklagade beslutet.

21 § Ett överklagande förfaller om Skatteverket ändrar det överklagade beslutet så som den klagande begär. Om Skatteverket ändrar beslutet på något annat sätt, ska överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Detsamma gäller om Skatteverket på eget initiativ omprövar det överklagade beslutet i en fråga som omfattas av överklagandet till nackdel för den som beslutet gäller.

22 § Om ett överklagande varken avvisas eller förfaller, ska Skatteverket överlämna handlingarna i ärendet till förvaltningsrätten.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Det allmänna ombudets överklagande

23 § Ett överklagande från det allmänna ombudet ska ha kommit in till Skatteverket inom den tid som gäller för omprövning på initiativ av Skatteverket eller, om den tiden har gått ut, inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Bestämmelserna i 19 och 22 §§ gäller när det allmänna ombudet överklagar.

24 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut om efterbeskattning eller ett beslut om skattetillägg som har meddelats samtidigt och yrkar ändring till nackdel för den som beslutet gäller, ska överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades. Detsamma gäller om det allmänna ombudet yrkar att skattetillägg ska tas ut.

25 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut i en fråga som har lett till att skattetillägg har tagits ut till nackdel för den som beslutet gäller, ska ombudet samtidigt även ta upp frågan om skattetillägg.

Överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut

Beslut som inte får överklagas

26 § Följande beslut av förvaltningsrätten får inte överklagas:

1. beslut som avser Skatteverkets beslut att avvisa en begäran om omprövning, och
2. beslut som avser särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 26 kap. 38 §.

Prövningstillstånd i kammarrätten

27 § Det krävs prövningstillstånd för att kammarrätten ska pröva ett överklagande om förvaltningsrättens beslut avser

1. registrering,
2. preliminär skatt,
3. särskild inkomstskatteredovisning,
4. anstånd med att lämna deklaration eller särskild uppgift,
5. undantag från skyldigheten att använda kassaregister,
6. deklarationsombud,
7. kontrollavgift,
8. betalning eller återbetalning av skatt med undantag för beslut om återbetalning på grund av skattefrihet enligt 64 kap. 6 §, eller
9. ersättning för kostnader för ställd säkerhet.

Tiden för överklagande

28 § Ett överklagande av förvaltningsrättens eller kammarrättens beslut ska ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Överklagandet ska ha kommit in inom tre veckor från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. deklarationsombud,
2. tvångsätgärder, eller
3. ersättning för kostnader för biträde om beslutet inte har meddelats i samband med avgörandet av det ärende som kostnaderna hänför sig till.

Om Skatteverket eller det allmänna ombudet överklagar, ska tiden för överklagande räknas från den dag då beslutet meddelades.

Anslutningsöverklagande

29 § Om någon som var part i förvaltningsrätten eller kammarrätten överklagar, får också motparten komma in med ett överklagande även om tiden för överklagande har gått ut. Ett sådant överklagande ska ha kommit in inom en månad från utgången av tiden för överklagande för den som överklagade först. Överklagandet ska dock ha kommit in inom en vecka från utgången av tiden för den som överklagade först om beslutet avser

1. deklarationsombud,
2. tvångsätgärder, eller
3. ersättning för kostnader för biträde om beslutet inte har meddelats i samband med avgörandet av det ärende som kostnaderna hänför sig till.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet, förfaller även det senare överklagandet.

Det allmänna får överklaga till fördel för den som beslutet gäller

30 § Skatteverket och det allmänna ombudet får överklaga till fördel för den som ett beslut gäller.

Ändring av talan

31 § Den som har överklagat får inte ändra sin talan i andra fall än som anges i 32 och 33 §§.

Det ska dock inte anses vara en ändring av talan när klaganden

1. inskränker sin talan, eller
2. åberopar en ny omständighet till stöd för sin talan utan att frågan som ska prövas ändras.

32 § Den som har överklagat får yrka något nytt under förutsättning att någon ny fråga inte tas upp i målet.

I mål i förvaltningsrätten får den som har överklagat ta upp en ny fråga om

1. det görs före utgången av överklagandetiden,
2. den nya frågan har samband med den fråga som ska prövas, och

3. förvaltningsrätten anser att den nya frågan utan problem kan prövas i målet.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

33 § Den som har överklagat ett beslut i en fråga som har lett till skattetillägg får även ta upp frågan om skattetillägg om domstolen anser att skattetillägget utan problem kan prövas i målet.

34 § Om en domstol inte prövar en ny fråga eller en fråga om skattetillägg, ska domstolen överlämna frågan till Skatteverket för omprövning.

Deldom

35 § Om det finns flera frågor i ett mål, får domstolen besluta särskilt i någon av frågorna trots att handläggningen av övriga frågor inte är klar.

Mellandom

36 § Om det är lämpligt med hänsyn till utredningen i ett mål, får domstolen besluta särskilt om

1. en eller flera omständigheter som var för sig har omedelbar betydelse för utgången i målet, eller

2. hur en uppkommen fråga, som främst har betydelse för rättstillämpningen, ska bedömas vid avgörandet av målet.

Domstolen bestämmer om beslutet ska få överklagas direkt eller först i samband med domstolens beslut i själva målet.

Om domstolen bestämmer att ett särskilt beslut får överklagas direkt, får domstolen besluta att målet i övrigt ska vila till dess att det särskilda beslutet har fått laga kraft.

Muntlig förhandling

37 § Förvaltningsrätt och kammarrätt ska hålla muntlig förhandling i ett mål om särskilda avgifter om en enskild begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om avgift inte kommer att tas ut.

Regeringens beslut

38 § Beslut som meddelas av regeringen får inte överklagas.

Ändring i beslut om skatt eller avgift på grund av skatteavtal

39 § Om en bestämmelse i ett skatteavtal som Sverige har ingått med en annan stat leder till att ett beslut om skatt eller avgift ska ändras, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer vidta sådan ändring.

68 kap. Besluts verkställbarhet

Huvudregeln

1 § Beslut enligt denna lag gäller omedelbart.

Undantagen

2 § Ersättning för kostnader för biträde eller ställande av säkerhet får inte betalas ut förrän beslutet har fått laga kraft mot Skatteverket.

3 § Om det anges i beslutet, gäller följande beslut inte omedelbart:

1. beslut om återkallelse av godkännande som deklaraionsombud,
2. beslut om bevissäkring, och
3. beslut om att undanta uppgift eller handling från kontroll.

69 kap. Verkställighet av beslut om bevissäkring och betalningssäkring

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- bevissäkring (2–12 §§),
- betalningssäkring (13–15 §§),
- ställande av säkerhet (16 §),
- när ställd säkerhet får tas i anspråk (17 §), och
- överklagande (18 §).

Bevissäkring

2 § Ett beslut om bevissäkring upphör att gälla om verkställigheten inte påbörjas inom en månad från dagen för beslutet.

3 § Kronofogdemyndigheten verkställer beslut om bevissäkring på begäran av granskningsledaren. Granskningsledaren får dock verkställa beslut om bevissäkring i verksamhetslokaler, om det kan ske obehindrat.

4 § Verkställighet av beslut om bevissäkring ska genomföras så att den inte vållar den som beslutet gäller större kostnader eller olägenheter än vad som är nödvändigt. Utan särskilda skäl får ett beslut inte verkställas mellan kl. 19.00 och kl. 8.00.

Förutsättningar för verkställighet

5 § Följande beslut om bevissäkring får verkställas utan att den som beslutet gäller har underrättats om beslutet:

1. beslut att ta om hand handlingar enligt 45 kap. 4 eller 5 §, och
2. beslut om försegling enligt 45 kap. 12 §.

Om den som beslutet gäller inte underrättats om beslutet innan det verkställs, ska underrättelse lämnas omedelbart efter verkställigheten.

6 § Andra beslut om bevissäkring än de som anges i 5 § får inte verkställas förrän den som beslutet gäller har underrättats om beslutet. Om det finns synnerliga skäl, får dock beslutet verkställas även om den som beslutet gäller inte har gått att nå.

7 § Den som ska underrättas om ett beslut om bevissäkring innan det verkställs ska ges skälig tid att inställa sig och tillkalla ombud eller biträde. Det gäller dock inte om

1. bevissäkringen därigenom fördröjs väsentligt, eller
2. det finns en påtaglig risk för att ändamålet med bevissäkringen annars inte uppnås.

Befogenheter och begränsningar vid verkställigheten

8 § När en handling tas om hand får även pärm, mapp eller liknande förvaringsmaterial tas med.

Om en upptagning som kan uppfattas bara med tekniska hjälpmedel tas om hand, ska ett exemplar lämnas kvar om det är möjligt.

9 § Tekniska hjälpmedel som finns där beslutet verkställs får användas om det är nödvändigt.

Om det finns synnerliga skäl får tekniska hjälpmedel tas om hand.

10 § Vid verkställighet som avser upptagning som kan uppfattas bara med tekniska hjälpmedel gäller de begränsningar som anges i 41 kap. 10 § fjärde stycket.

Kronofogdemyndighetens befogenhet att använda tvång

11 § Kronofogdemyndigheten får genomsöka en lokal, en förvaringsplats eller ett annat utrymme.

Om ett utrymme som behöver genomsökas är tillslutet, får Kronofogdemyndigheten öppna lås eller ta sig in på annat sätt. Myndigheten får även i övrigt använda tvång om det kan anses befogat med hänsyn till omständigheterna.

Våld mot person får dock användas bara om Kronofogdemyndigheten möter motstånd och det med hänsyn till ändamålet med beslutet om bevissäkring kan anses försvarligt.

Återlämnande av handlingar

12 § Granskningsledaren ska lämna tillbaka handlingar och annat som har tagits om hand så snart de inte längre behövs.

Om den som beslutet om bevissäkring gäller har försatts i konkurs när handlingarna ska lämnas tillbaka, ska granskningsledaren

1. överlämna handlingarna till konkursförvaltaren, och
2. underrätta den som beslutet om bevissäkring gäller om att handlingarna har överlämnats till konkursförvaltaren.

Betalningssäkring

13 § Kronofogdemyndigheten verkställer beslut om betalningssäkring på begäran av Skatteverket.

14 § Om ett beslut om betalningssäkring upphävs, ska betalningssäkrad egendom omedelbart lämnas tillbaka. Förvaltningsrätten eller kammarrätten får dock besluta att egendomen ska vara betalningssäkrad till dess att beslutet om upphävande har fått laga kraft.

15 § I fråga om verkställigheten tillämpas bestämmelserna i utsökningsbalken om

- exekutiv myndighet m.m. i 1 kap.,
- förfarandet hos Kronofogdemyndigheten i 2 kap.,
- utmätning i 4 kap. 2–9 och 12–19 §§, 22 § första och tredje styckena, 24 och 25 §§, 29 § andra stycket, 31 och 33–35 §§,
- undantag från utmätning i 5 kap.,
- säkerställande av utmätning i 6 kap.,
- beskrivning och värdering av utmätt fastighet m.m. i 12 kap. 3–5 §§,
- förvaltning av utmätt fastighet i 12 kap. 6–10 §§,
- verkställighet av beslut om kvarstad för fordran i 16 kap. 14 § första och tredje styckena samt 15 §, och
- förrättningskostnader i 17 kap. 9 § första stycket.

Ställande av säkerhet

16 § Om ett beslut om betalningssäkring har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för verkställighet, får myndigheten ta emot säkerhet som den betalningsskyldige eller, där den betalningsskyldige kan antas medge det, någon annan erbjuder sig att ställa.

När ställd säkerhet får tas i anspråk

17 § Ställd säkerhet får tas i anspråk när den tidsperiod som betalningsskyldigheten avser har gått ut eller vid den senare tidpunkt som Kronofogdemyndigheten har medgett.

Överklagande

18 § I fråga om Kronofogdemyndighetens beslut tillämpas bestämmelserna om överklagande i 18 kap. utsökningsbalken.

70 kap. Indrivning

Begäran om indrivning

1 § Om ett skatte- eller avgiftsbelopp inte har betalats i rätt tid, ska fordran lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, om

1. det obetalda beloppet uppgår till

a) minst 10 000 kronor för en betalningsskyldig som ska lämna skattedeklaration eller är godkänd för F-skatt,

b) minst 2 000 kronor för andra betalningsskyldiga, och

2. den betalningsskyldige har uppmanats att betala beloppet.

En fordran på en betalningsskyldig som avses i första stycket 1 a ska också lämnas för indrivning, om ett belopp på minst 2 000 kronor har varit obetalt under en längre tid.

2 § Om det finns särskilda skäl får Skatteverket

1. avstå från att lämna en fordran för indrivning, och

2. lämna en fordran för indrivning även om förutsättningarna enligt 1 § inte är uppfyllda.

3 § Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Ränta

4 § Om en fordran på skatt eller avgift har lämnats för indrivning, ska Kronofogdemyndigheten beräkna räntan för tiden efter överlämnandet och driva in den.

Återtagande av en fordran från indrivning

5 § Skatteverket ska återta en fordran på skatt eller avgift från indrivning om

1. anstånd beviljas med betalningen, eller

2. fordran sätts ned eller tas bort helt.

När belopp som inte lämnas för indrivning ska falla bort

6 § Ett underskott på ett skattekonto som, utan hänsyn till kostnadsränta, understiger 2 000 kronor ska falla bort om underskottet har varit obetalt i minst fem år och inga andra belopp än kostnadsränta har registrerats på kontot under samma tid.

Om ett underskott ska falla bort, gäller det även kostnadsräntan.

71 kap. Övriga bestämmelser om verkställighet

När säkerhet tas i anspråk

1 § Om Kronofogdemyndigheten beslutar att ställd säkerhet ska tas i anspråk, ska 13 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas.

Detsamma gäller om Skatteverket beslutar att ställd säkerhet enligt 58 kap. 1 § eller 63 kap. 8 § ska tas i anspråk. Det som sägs om Kronofogdemyndigheten i 13 § lagen om indrivning av statliga fordringar m.m. gäller då i stället Skatteverket.

Förbud mot överlåtelse

2 § En fordran på skatt eller avgift som ska betalas tillbaka eller ersättning för kostnader för ställande av säkerhet får inte överlätas innan beloppet kan betalas ut.

En fordran på skatt som ska föras över till en annan stat enligt 64 kap. 7 eller 8 § får inte överlätas.

3 § En fordran som avses i 2 § första stycket får utmätas trots att den inte får överlätas.

Om fordran avser skatt eller avgift som ska betalas tillbaka efter den årliga avstämningen av skattekontot, får utmätning dock göras först efter det att Kronofogdemyndigheten har fått tillfälle att ta fordran i anspråk enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Bestämmelserna i 5 kap. 1–3 §§ utsköningsbalken tillämpas inte vid utmätning av en fordran på skatter eller avgifter som ska betalas tillbaka.

Förbud mot kvittning

4 § Skatteverket får inte fullgöra skyldigheten att betala ut beviljad ersättning för kostnader för biträde genom att kvitta fordran på ersättning mot den enskildes sammanlagda skatteskuld.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas första gången enligt följande uppställning:

När det gäller	tillämpas lagen första gången på
a) <i>F-skatt, särskild A-skatt och slutlig skatt:</i>	skatt som avser beskattningsår som börjar den 1 februari 2012
b) <i>arbetsgivaravgifter:</i>	avgifter som avser redovisningsperioden januari 2012
c) <i>skatteavdrag:</i>	skatt som ska dras av från ersättningar som betalas ut efter utgången av 2011
d) <i>mervärdesskatt och punktskatt:</i>	
– för redovisningsperioder	skatt som avser redovisningsperioder som börjar den 1 januari 2012 eller, om redovisningsperioden är ett beskattningsår, den redovisningsperiod som börjar den 1 februari 2012
– för händelser som medför skattskyldighet och som inte ska hänföras till redovisningsperioder	skatt som avser händelser som inträffar efter utgången av 2011

- e) *särskild inkomstskatt*: inkomster som kommer den skattskyldige till del efter utgången av 2011 Prop. 2010/11:165 Bilaga 9
- f) *kontrolluppgifter och informationsuppgifter*: uppgifter som avser kalenderåret 2013
- g) *särskilda uppgifter*:
 – enligt 33 kap. 8 § uppgifter som avser kalenderåret 2013
 – enligt 33 kap. 9 § uppgifter som avser beslut som meddelas efter utgången av 2012
 – övriga särskilda uppgifter uppgifter som avser beskattningsår som börjar den 1 februari 2012
- h) *periodiska sammanställningar*: uppgifter som avser första kalenderkvartalet 2012
- i) *ersättning för kostnader för biträde*: kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011.

2. Den som vid utgången av 2011 har ett skattekonto enligt skattebetalningslagen (1997:483) ska vid ingången av 2012 anses ha ett skattekonto enligt skatteförfarandelagen. Ingående saldo enligt skatteförfarandelagen är utgående saldo enligt skattebetalningslagen.

3. Den som vid utgången av 2011 har en sammanlagd skatteskuld enligt 16 kap. 9 § skattebetalningslagen ska vid ingången av 2012 anses ha en lika stor sammanlagd skatteskuld enligt 62 kap. 11 §.

4. På ett skattekonto enligt skatteförfarandelagen ska även registreringar enligt skattebetalningslagen göras.

5. Den som vid utgången av 2011 är registrerad som deklara-tionsombud enligt 5 § lagen (2005:1117) om deklara-tionsombud ska vid ingången av 2012 anses vara godkänd som deklara-tionsombud enligt 6 kap. 6 §.

6. Den som vid utgången av 2011 har en F-skattsedel ska vid ingången av 2012 anses vara godkänd för F-skatt enligt 9 kap. 1 §. Om F-skattsedeln har utfärdats under villkor att den får återopas bara i personens näringsverksamhet, ska personen anses vara godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 §.

7. Ett innehav av F-skattsedel före den 1 januari 2012 ska vid tillämpningen av skatteförfarandelagen anses vara ett godkännande för F-skatt under samma tid.

8. Vid beräkningen av F-skatt och särskild A-skatt enligt 55 kap. 3 § ska skatten för det beskattningsår som börjar den 1 februari 2012 beräknas med utgångspunkt i den slutliga skatten vid 2011 års taxering. För beskattningsår som börjar den 1 januari 2013 ska skatten beräknas med utgångspunkt från den slutliga skatten vid 2012 års taxering.

9. Den som vid utgången av 2011 har ett undantag enligt 30 § lagen (2007:592) om kassaregister m.m. ska vid ingången av 2012 anses ha motsvarande undantag från skyldigheten att använda kassaregister enligt 39 kap. 9 §.

10. Följande bestämmelser om särskilda avgifter ska tillämpas från ikraftträdandet i fråga om uppgifter som ska lämnas efter ikraftträdandet:

- a) 49 kap. 10 § 1,
- b) 49 kap. 15 § första stycket 2 b, och
- c) 51 kap. 1 §.

Bestämmelsen i 49 kap. 10 § 2 ska tillämpas på åtgärder som vidtas efter ikraftträdandet.

Det som sägs i första stycket c gäller även skattetillägg på grund av att skatteavdrag, som ska göras efter utgången av 2011, inte har gjorts.

11. Bestämmelserna om skattekonton i 61 kap. 3 och 7 §§, om betalning av skatter och avgifter i 62 kap. 10–16 §§, om anstånd i 63 kap., om återbetalning av skatter och avgifter i 64 kap. och om återtagande av fordran från indrivning i 70 kap. 5 § ska tillämpas från ikraftträdandet.

12. Bestämmelserna om ränta i 65 kap. ska tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. För ränta som hänför sig till tid dessförinnan gäller bestämmelserna om ränta i 19 kap. skattebetalningslagen (1997:483).

13. Den som under tiden den 1 januari 2008–den 31 december 2009 har avyttrat en sådan andel som avses i 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgift om eget och närståendes, direkta eller indirekta, innehav, förvärv och om inflytande som avses i punkterna 4, 5, 7 och 8 i övergångsbestämmelserna till lagen (2007:1251) om ändring i inkomstskattelagen. Uppgift ska också lämnas om verksamheten inte drivs vidare på sätt som anges i punkt 9 andra stycket av övergångsbestämmelserna till nämnda lag.

Det som sägs i första stycket gäller även för den som under 2007 har avyttrat en sådan andel som avses i 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § inkomstskattelagen och som enligt punkten 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag om ändring i inkomstskattelagen har begärt att punkterna 3–10 i övergångsbestämmelserna ska tillämpas.

En fysisk person som är uppgiftsskyldig enligt första eller andra stycket ska lämna en inkomstdeklaration enligt 30 kap. Detta gäller även ett dödsbo som är uppgiftsskyldigt enligt första eller andra stycket. Uppgift enligt första och andra styckena ska lämnas när skyldigheten att lämna inkomstdeklaration fullgörs för det beskattningsår då sådan omständighet har inträffat som utlöser uppgiftsskyldigheten.

Om en ändring i ett beslut om slutlig skatt föranleds av en uppgift som har lämnats eller skulle ha lämnats enligt första och andra styckena, får efterbeskattning ske enligt 66 kap. 27–34 §§.

14. Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för betalningssäkring som avser beskattningsår,

redovisningsperioder och skattepliktiga händelser som har avslutats respektive inträffat före den tidpunkt då skatteförfarandelagen enligt punkten 1 ska tillämpas för första gången. Den upphävda lagen gäller också fortfarande för skatter, tullar och avgifter som inte ska tas ut enligt skatteförfarandelagen och som avser perioder eller händelser som har avslutats eller inträffat före utgången av 2011.

15. Lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om kostnader i ärenden och mål som har inletts före utgången av 2011.

16. Taxeringslagen (1990:324) ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande, om inte annat följer av punkten 10, för 2013 och tidigare års taxeringar.

Bestämmelserna om skattenämnd och dess medverkan i skatteärenden gäller dock inte efter utgången av 2011. I stället gäller i tillämpliga delar bestämmelserna om särskilt kvalificerad beslutsfattare i 66 kap. 5 § denna lag.

Överklagandeförbudet i 6 kap. 2 § den upphävda lagen gäller inte vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2011. Vitesförelägganden som meddelas efter den tidpunkten gäller omedelbart.

17. Lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för tvångsåtgärder som avser

a) beskattningsår, redovisningsperioder, skattepliktiga händelser och anteckningsskyldigheter som har avslutats respektive inträffat före den tidpunkt då skatteförfarandelagen enligt punkten 1 ska tillämpas för första gången, och

b) kontroller enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. som har inletts före utgången av 2011.

Den upphävda lagen gäller också fortfarande för tvångsåtgärder som avser skatter, tullar och avgifter som inte ska tas ut enligt skatteförfarandelagen för perioder eller händelser som har avslutats eller inträffat före utgången av 2011.

18. Skattebetalningslagen (1997:483) ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande, om inte annat följer av punkterna 2–4, 10 och 11, för beskattningsår, redovisningsperioder och skattepliktiga händelser som har avslutats respektive inträffat före den tidpunkt då skatteförfarandelagen enligt punkten 1 ska tillämpas för första gången.

Överklagandeförbudet i 22 kap. 2 § första stycket 4 den upphävda lagen gäller inte vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2011.

19. F-skatt och särskild A-skatt som enligt 11 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) ska debiteras senast den 18 januari 2012 ska för den som har ett brutet räkenskapsår som beskattningsår avse perioden

från och med den 1 januari 2012 till och med beskattningsårets sista dag (förkortat inkomstår).

Skatten ska beräknas till en andel av den senast debiterade preliminära skatten som motsvarar det förkortade inkomstårets andel av ett helt inkomstår. Om den skattskyldige inte har debiterats någon preliminär skatt för inkomståret 2011 eller om det finns synnerliga skäl, ska beräkningen göras enligt preliminär taxering enligt 6 kap. 3 och 4 §§ skattebetalningslagen.

Skatten ska betalas med lika stora belopp i varje månad från och med det förkortade inkomstårets andra månad till och med månaden efter det förkortade inkomstårets utgång. De förfallodagar som anges i 16 kap. 5 § första stycket skattebetalningslagen ska gälla som sista dag för betalningen.

20. Skattebetalningslagen (1997:483) ska fortfarande tillämpas i fråga om skatt enligt lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel som hänför sig till tiden före den 1 januari 2010.

21. Lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknads-handel m.m., lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher och lagen (2007:592) om kassaregister m.m. ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. De upphävda lagarna gäller dock fortfarande för kontroller som har inletts före utgången av 2011.

Överklagandeförbuden i 7 § andra stycket lagen om särskild skattekontroll av torg och marknadshandel m.m., 19 § första stycket lagen om särskild skattekontroll av vissa branscher och 32 § första stycket lagen om kassaregister m.m. gäller inte vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2011. Vitesförelägganden som meddelas efter den tidpunkten gäller omedelbart.

22. Lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för 2013 och tidigare års taxeringar.

Överklagandeförbudet i 19 kap. 3 § den upphävda lagen gäller inte vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2011. Vitesförelägganden som meddelas efter den tidpunkten gäller omedelbart.

23. Lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Lagen gäller fortfarande för beslut som ska överklagas enligt äldre bestämmelser.

24. Lagen (2005:1117) om deklarationsombud ska upphöra att gälla vid utgången av 2011.

25. Vid tillämpningen av punkterna 1, 8, 16, 19 och 22 ska vad som sägs om beskattningsår och redovisningsperioder som är brutna räkenskapsår även gälla beskattningsår och redovisningsperioder som består av ett räkenskapsår som är längre eller kortare än tolv månader.

26. Skatteförfarandelagen ska tillämpas på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012. Detsamma gäller förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. I detta fall ska dock

bestämmelserna om när en inkomstdeklaration ska lämnas i 32 kap. och Prop. 2010/11:165
betalning av slutlig skatt i 62 kap. tillämpas som om räkenskapsåret hade Bilaga 9
avslutats den 30 april 2013.

Härigenom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster i de fall tjänsten tillhandahålls

- av en icke-etablerad näringsidkare,
- till en person som inte är näringsidkare men som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EU-land.

Definitioner

2 § I denna lag avses med

icke-etablerad näringsidkare: en näringsidkare som inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe i Sverige eller i ett annat EU-land och inte heller är bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EU-land,

elektroniska tjänster: sådana tjänster som är elektroniska tjänster enligt 5 kap. 18 § 12 mervärdesskattelagen (1994:200),

motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land: bestämmelser som gäller i ett annat EU-land och som har sin grund i bestämmelserna i rådets direktiv 2002/38/EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för en begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg¹,

e-handelsdeklaration: en sådan skattedeklaration som är avsedd för redovisning av mervärdesskatt enligt bestämmelserna i denna lag.

Beslutande myndighet

3 § Beslut enligt denna lag fattas av Skatteverket.

Identifiering

Identifieringsbeslut

4 § Skatteverket ska fatta beslut om att identifiera en icke-etablerad näringsidkare som skyldig att redovisa och betala mervärdesskatt enligt bestämmelserna i denna lag (*identifieringsbeslut*) om

1. näringsidkaren ansöker om det,
2. mervärdesskatten avser tillhandahållanden av elektroniska tjänster som ska beskattas i Sverige eller i ett annat EU-land,

¹ EGT L 128, 15.5.2002, s. 41 (Celex 32002L0038).

3. tjänsterna tillhandahålls en person som inte är näringsidkare men som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EU-land,

4. det inte redan har fattats ett motsvarande identifieringsbeslut i ett annat EU-land, och

5. näringsidkaren inte är eller ska vara registrerad för mervärdesskatt i Sverige eller i ett annat EU-land.

5 § Den som ett identifieringsbeslut gäller för ska inte redovisa och betala mervärdesskatt enligt skatteförfarandelagen (0000:000) för de tjänster som beslutet avser.

6 § Om en näringsidkare som är skattskyldig i Sverige för tjänster som omfattas av 4 § har ett identifieringsbeslut i ett annat EU-land, ska näringsidkaren redovisa och betala skatten enligt bestämmelserna i det landet.

7 § Skatteverket ska ge ett individuellt nummer (*identifieringsnummer*) till den som identifieringsbeslutet gäller för.

8 § Om näringsidkarens verksamhet upphör eller ändras på ett sådant sätt att villkoren för att redovisa och betala mervärdesskatt enligt denna lag inte längre är uppfyllda, ska näringsidkaren underrätta Skatteverket om ändringen. Detsamma gäller om något annat förhållande som har tagits upp i en ansökan om identifiering har ändrats.

Återkallelse

9 § Skatteverket ska återkalla ett identifieringsbeslut om näringsidkaren

1. enligt egen anmälan inte längre tillhandahåller elektroniska tjänster eller om det på annat sätt kan antas att denna verksamhet har upphört,

2. inte längre uppfyller övriga krav i 4 §, eller

3. vid upprepade tillfällen har brutit mot bestämmelserna i denna lag.

Redovisning och betalning av mervärdesskatt

10 § Den som omfattas av ett identifieringsbeslut ska för varje redovisningsperiod lämna en e-handelsdeklaration.

Deklaration ska lämnas även om näringsidkaren inte har någon mervärdesskatt att redovisa för perioden.

11 § En redovisningsperiod omfattar ett kalenderkvartal.

12 § En e-handelsdeklaration ska innehålla

1. identifieringsnumret,

2. följande uppgifter för Sverige eller varje annat EU-land där tillhandahållanden av elektroniska tjänster ska beskattas:

a) det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av ersättningarna för dessa tjänster under redovisningsperioden,

b) det sammanlagda beloppet av mervärdesskatten på tjänsterna, och

c) tillämplig skattesats, samt
3. det sammanlagda beloppet av den mervärdesskatt som ska betalas för redovisningsperioden.

13 § Belopp som redovisas i en e-handelsdeklaration ska anges i euro.

14 § En e-handelsdeklaration ska ha kommit in till Skatteverket senast den 20 i månaden efter redovisningsperiodens utgång.

15 § Om en e-handelsdeklaration har lämnats, anses ett beslut om mervärdesskatten ha fattats i enlighet med deklARATIONEN. Detsamma gäller i fråga om en deklARATION som har lämnats till en myndighet i ett annat EU-land i enlighet med bestämmelserna i det landet.

16 § Mervärdesskatt som ska redovisas i en e-handelsdeklaration ska ha betalats till Skatteverket senast den dag då deklARATIONEN ska ha kommit in.

Inbetalning ska göras genom insättning på Skatteverkets särskilda konto i euro för skatteinbetalningar som görs enligt denna lag. Skatten anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på kontot.

Omprövning

17 § Skatteverket ska ompröva ett beslut om identifiering eller återkallelse om den som beslutet gäller begär det, om beslutet överklagas eller om det finns andra skäl.

Den som vill begära omprövning får göra detta på elektronisk väg. Begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Om en fråga som avses i första stycket har avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol, får Skatteverket inte ompröva frågan. En fråga som har avgjorts av en förvaltningsrätt eller en kammarrätt genom beslut som fått laga kraft får dock omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett avgörande från Högsta förvaltningsdomstolen som har meddelats senare.

18 § Om Skatteverket på eget initiativ omprövar ett beslut som avses i 17 § första stycket, ska omprövningsbeslut meddelas senast tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Ett omprövningsbeslut som är till fördel för den som beslutet gäller får meddelas även efter denna tid.

19 § Beslut om skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som redovisas enligt denna lag eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land omprövas enligt bestämmelserna i 66 kap. 2–8, 20, 22 och 27–34 §§ skatteförfarandelagen (0000:000).

Överklagande

20 § Beslut om identifiering eller återkallelse får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den som beslutet gäller eller av det allmänna ombudet hos Skatteverket.

Överklagandet ska ha kommit in inom tre veckor från den dag beslutet meddelades.

I fråga om överklagandet tillämpas bestämmelserna i 67 kap. 2 §, 5 § första stycket 3, 19–22 §§, 26 § 1 och 28–37 §§ skatteförfarandelagen (0000:000).

21 § Beslut om mervärdesskatt som redovisas enligt denna lag eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den som beslutet gäller eller av det allmänna ombudet hos Skatteverket.

I fråga om överklagandet tillämpas bestämmelserna i 67 kap. 2 § andra stycket, 5 § första stycket 3 samt 6, 12, 13 och 19–25 §§, 26 § 1 samt 28–37 §§ skatteförfarandelagen (0000:000).

Förfarandet i övrigt

22 § Vid prövning av frågor om identifiering och återkallelse tillämpas bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. uppgifter som lämnas för någon annans räkning i 4 kap.,
2. omprövningsbegäran i rätt tid till domstol i 66 kap. 18 §, och
3. besluts verkställbarhet i 68 kap. 1 §.

23 § I ärenden och mål om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt enligt denna lag eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land tillämpas även bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. uppgifter som lämnas för någon annans räkning i 4 kap.,
2. föreläggande i 37 kap. 9 och 10 §§,
3. Skatteverkets kommunikationsskyldighet i 40 kap. 2 och 3 §§,
4. revision i 41 kap.,
5. ersättning för kostnader för biträde i 43 kap.,
6. bevissäkring i 45 kap.,
7. betalningssäkring i 46 kap.,
8. uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll i 47 kap.,
9. ansvar för skatter och avgifter i 59 kap. 13, 16, 17, 21, 26 och 27 §§,
10. beslut om befrielse från skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt i 60 kap.,
11. betalning av skatter och avgifter i 62 kap. 8 och 19 §§,
12. anstånd med betalning av skatter och avgifter i 63 kap. 2, 4–10, 16 och 22 §§,
13. återbetalning av skatter och avgifter i 64 kap. 10 § första stycket,
14. omprövning av flera redovisningsperioder i 66 kap. 35 §,
15. besluts verkställbarhet i 68 kap.,
16. verkställighet av beslut om bevissäkring och betalningssäkring i 69 kap.,
17. indrivning i 70 kap., och

18. övriga bestämmelser om verkställighet i 71 kap.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

24 § Indrivning får inte begäras av ett belopp som omfattas av anstånd.

25 § Den som är uppgiftsskyldig enligt denna lag ska i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten och för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen.

Om Skatteverket begär det, ska näringsidkaren göra sådant underlag som avses i första stycket tillgängligt på elektronisk väg.

Underlaget ska bevaras i tio år efter utgången av det år då den transaktion som underlaget avser utfördes.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på redovisningsperioder som påbörjas efter utgången av 2011.

Härigenom föreskrivs att 1, 4, 23, 24, 27, 29 och 30 §§ kupongskattelagen (1970:624) ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*1 §¹

Kupongskatt *skall* betalas enligt denna lag till staten för utdelning av annat slag än som avses i 42 kap. 16 § inkomstskattelagen (1999:1229) på aktie i svenskt aktiebolag.

Vad i denna lag sägs om aktie i svenskt aktiebolag gäller även aktie i europabolag med säte i Sverige och andel i svensk investeringsfond.

Kupongskatt *ska* betalas enligt denna lag till staten för utdelning av annat slag än som avses i 42 kap. 16 § inkomstskattelagen (1999:1229) på aktie i svenskt aktiebolag.

I ärenden och mål om kupongskatt gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. ersättning för kostnader för biträde i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §,

2. bevissäkring och betalnings-säkring i 45 kap., 46 kap., 68 kap. 1 och 3 §§, 69 kap. och 71 kap. 1 §, samt

3. uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll i 47 kap. och 68 kap. 1 och 3 §§.

*Lydelse enligt prop. 2010/11:52**Föreslagen lydelse*

4 §

Skattskyldighet föreligger för utdelningsberättigad om denne är fysisk person, som är begränsat skattskyldig, dödsbo efter sådan person eller utländsk juridisk person, och utdelningen ej är hänförlig till inkomst av näringsverksamhet som bedrivits från fast driftställe här i riket. Skattskyldighet föreligger dock inte för utdelningsberättigad utländsk juridisk person för sådan del av utdelningen som motsvarar det belopp som ska beskattas hos delägaren enligt 5 kap. 2 a § eller 39 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229).

För handelsbolag, europeisk ekonomisk intressegruppering, kommanditbolag och rederi föreligger skattskyldighet för den del av utdelningen som ej är hänförlig till inkomst av näringsverksamhet som bedrivits från fast driftställe här i riket och som belöper på delägare eller medlem som är begränsat skattskyldig.

Skattskyldighet föreligger slut-

Skattskyldighet föreligger slut-

¹ Senaste lydelse 2004:495.

ligen för utdelningsberättigad, som innehar aktie under sådana förhållanden, att annan därigenom obehörigen beredes förmån vid *taxering till* inkomstskatt eller vinner befrielse från kupongskatt.

ligen för utdelningsberättigad, som innehar aktie under sådana förhållanden, att annan därigenom obehörigen beredes förmån vid *beslut om* inkomstskatt eller vinner befrielse från kupongskatt.

Skattskyldighet föreligger inte för person som avses i 3 kap. 17 § 2–4 inkomstskattelagen.

Skattskyldighet föreligger inte heller för en juridisk person i en främmande stat som är medlem i Europeiska unionen, om den innehar 10 procent eller mer av andelskapitalet i det utdelande bolaget och uppfyller villkoren i artikel 2 i det av Europeiska gemenskapernas råd den 23 juli 1990 antagna direktivet om en gemensam ordning för beskattning avseende moder- och dotterbolag i olika medlemsstater i direktivets lydelse den 1 januari 2005 (90/435/EEG).

Skattskyldighet föreligger inte heller för utländskt bolag som avses i 2 kap. 5 a § inkomstskattelagen och som motsvarar ett sådant svenskt företag som avses i 24 kap. 13 § 1–4 den lagen, för utdelning på aktie om aktien är en sådan näringsbetingad andel som avses i 24 kap. 14 § första stycket 1 eller 2 samma lag.

Som förutsättning för skattefrihet enligt sjätte stycket gäller att utdelningen skulle ha omfattats av bestämmelserna om skattefrihet i 24 kap. 17–22 §§ eller 25 a kap. 5, 6 och 8 §§ inkomstskattelagen, om det utländska bolaget varit ett svenskt företag. I fråga om innehavstid enligt 24 kap. 20 § samma lag gäller dock att andelen alltid ska ha innehafts minst ett år vid utdelningstillfället.

Skattskyldighet för utdelning föreligger inte heller för handelsbolag, europeisk ekonomisk intressegruppering, kommanditbolag eller i utlandet delägarbeskattade juridiska personer om motsvarande utdelning hade varit skattefri enligt femte eller sjätte stycket om delägaren själv hade varit utdelningsberättigad. Vid bedömningen av om utdelningen hade varit skattefri ska aktieinnehavet bestämmas utifrån storleken på delägarrens indirekta innehav.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

23 §²

Försummar aktiebolag annan skyldighet enligt denna lag än skyldigheten att innehålla eller inbetala kupongskatt i föreskriven tid eller ordning, kan Skatteverket förelägga bolaget att vid vite fullgöra förstnämnda skyldighet. Fråga om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

I fråga om vite enligt första stycket gäller i övrigt 6 kap. 2 § samt 7 kap. 1 och 2 §§ taxeringslagen (1990:324).

24 §³

² Senaste lydelse 2009:782.

För kontroll av kupongskatten kan Skatteverket meddela beslut om *skatterevision* hos aktiebolag. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i *taxeringslagen (1990:324) om taxeringsrevision*.

För kontroll av kupongskatten kan Skatteverket meddela beslut om *revision* hos aktiebolag. Då gäller bestämmelserna om *revision och vite i 41 kap. och 44 kap. skatteförfarandelagen (0000:000)*.

Lydelse enligt prop. 2010/11:18

Föreslagen lydelse

27 §

Har i annat fall än som avses i 9 eller 16 § kupongskatt innehållits för någon som inte varit skattskyldig eller har kupongskatt innehållits med högre belopp än vad som ska betalas enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning, har den utdelningsberättigade rätt till återbetalning av vad som innehållits för mycket.

Rätt till återbetalning föreligger även

– om aktie förlorat sitt värde till följd av att bolaget upplösts genom likvidation inom två år efter det att sådan utbetalning som avses i 2 § andra stycket 2 eller 3 blivit tillgänglig för lyftning,

– vid återbetalning till aktieägare enligt aktiebolagslagen (2005:551) i samband med minskning av aktiekapitalet som genomförts med indragning av aktier,

– vid återbetalning till aktieägare enligt försäkringsrörelselagen (1982:713) i samband med minskning av aktiekapitalet som genomförts genom inlösen av aktier, och

– vid utbetalning till aktieägare vid bolagets förvärv av egna aktier genom ett förvärvserbjudande som har riktats till samtliga aktieägare eller samtliga ägare till aktier av ett visst slag.

Underlaget för kupongskatten ska i de fall som avses i andra stycket beräknas på ett belopp som svarar mot skillnaden mellan utbetalningen till aktieägaren och dennes anskaffningskostnad för aktierna. Har aktierna förvärvats som fusionsvederlag eller delningsvederlag ska som anskaffningskostnad för aktierna anses den anskaffningskostnad som aktieägaren hade för aktierna i det överlåtande aktiebolaget. För marknadsnoterade aktier får anskaffningskostnaden i stället bestämmas till 20 procent av utbetalningen.

Ansökan om återbetalning ska göras skriftligen hos Skatteverket senast vid utgången av femte kalenderåret efter utdelningstillfället.

Tillsammans med ansökan ska det lämnas ett intyg eller annan utredning om att kupongskatt innehållits för sökanden liksom utredning som styrker att sökanden inte är skattskyldig.

Beslut rörande återbetalning får anstå intill dess fråga om skattskyldighet för utdelningen enligt inkomstskattelagen (1999:1229) slutligen prövats.

Föreligger de förutsättningar för återbetalning som anges i första stycket först sedan förvaltningsrätt, kammarrätt eller Högsta

Föreligger de förutsättningar för återbetalning som anges i första stycket först sedan förvaltningsrätt, kammarrätt eller Högsta

³ Senaste lydelse 2003:647.

förvaltningsdomstolen meddelat beslut angående utdelningsbeloppet eller efter det att utdelningsberättigad åsatts *eftertaxering* för detsamma, kan ansökan om återbetalning göras hos Skatteverket senast inom ett år efter det beslutet meddelades eller *eftertaxeringen* skedde.

Är den som har rätt till återbetalning av kupongskatt skyldig att betala skatt enligt denna lag eller *skattebetalningslagen (1997:483)*, gäller 18 kap. *skattebetalningslagen i tillämpliga delar*.

Nuvarande lydelse

förvaltningsdomstolen meddelat beslut angående utdelningsbeloppet eller efter det att utdelningsberättigad *efterbeskattats* för detsamma, kan ansökan om återbetalning göras hos Skatteverket senast inom ett år efter det beslutet meddelades eller *efterbeskattningen* skedde.

Är den som har rätt till återbetalning av kupongskatt skyldig att betala skatt enligt denna lag eller *skatteförfarandelagen (0000:000)*, gäller 64 kap. samt 71 kap. 2 § första stycket och 3 § *skatteförfarandelagen*.

Föreslagen lydelse

29 §⁴

Beslut av Skatteverket enligt denna lag *utom i fråga om vite* får hos förvaltningsrätten överklagas av den som beslutet rör och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Ett överklagande av den som beslutet rör *skall* ha kommit in inom två månader från den dag då denne fick del av beslutet. Ett överklagande av det allmänna ombudet *skall* ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Skatteverkets beslut enligt 22 § överklagas.

Beslut av Skatteverket enligt denna lag får hos förvaltningsrätten överklagas av den som beslutet rör och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Ett överklagande av den som beslutet rör *ska* ha kommit in inom två månader från den dag då denne fick del av beslutet. Ett överklagande av det allmänna ombudet *ska* ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

första stycket eller 24 § får inte

30 §⁵

Bestämmelserna i 6 kap. *taxeringslagen (1990:324)* om överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag.

Bestämmelserna i 6 kap. 9 a § taxeringslagen gäller för det allmänna ombudets överklagande av Skatteverkets beslut.

Bestämmelserna i 67 kap. *skatteförfarandelagen (0000:000)* om överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag.

⁴ Senaste lydelse 2009:782.

⁵ Senaste lydelse 2009:782.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på utdelning som lämnas efter utgången av 2011.

2. Den nya lydelsen av 1 § tredje stycket 1 tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011.

3. De nya lydelserna av 23 och 29 §§ tillämpas på vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2011.

Häriigenom föreskrivs att 6, 7, 12 och 14 §§ skattebrottslagen (1971:69) ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*6 §¹

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra skyldighet att göra skatteavdrag på sätt som föreskrivs i *skattebetalningslagen (1997:483)* döms för skatteavdragsbrott till böter eller fängelse i högst ett år.

I ringa fall *skall* inte dömas till ansvar enligt första stycket.

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra skyldighet att göra skatteavdrag på sätt som föreskrivs i *skatteförfarandelagen (0000:000)* döms för skatteavdragsbrott till böter eller fängelse i högst ett år.

I ringa fall *ska* inte dömas till ansvar enligt första stycket

7 §²

Den som, i annat fall än som avses i 2 §, på annat sätt än muntligen uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till

1. myndighet, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldigheten för honom eller annan att betala skatt,

2. någon som är skyldig att för honom innehålla skatt eller lämna kontrolluppgift eller motsvarande underrättelse, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldighetens fullgörande eller för skyldigheten för honom eller annan att betala skatt,

döms för *skatteredovisningsbrott* till böter eller fängelse i högst sex månader.

Detsamma gäller den som, i annat fall än som avses i 2 §, uppsåtligen underlåter att lämna en föreskriven uppgift angående sådant förhållande som anges i första stycket 1 eller 2 till någon som avses där. Detta gäller dock endast under förutsättning att uppgiften *skall* lämnas utan föreläggande eller anmaning och inte avser egen *självdeklaration*.

I ringa fall *skall* inte dömas till ansvar enligt första eller andra stycket.

Detsamma gäller den som, i annat fall än som avses i 2 §, uppsåtligen underlåter att lämna en föreskriven uppgift angående sådant förhållande som anges i första stycket 1 eller 2 till någon som avses där. Detta gäller dock endast under förutsättning att uppgiften *ska* lämnas utan föreläggande eller anmaning och inte avser egen *inkomstdeklaration*.

I ringa fall *ska* inte dömas till ansvar enligt första eller andra stycket.

¹ Senaste lydelse 1997:486.

² Senaste lydelse 1996:658.

12 §³

Den som *frivilligt* vidtar åtgärd som leder till att skatten kan påföras, tillgodoräknas eller återbetalas med rätt belopp, döms inte till ansvar enligt 2–8 §.

Ansvar enligt 10 § inträder inte för den som *frivilligt* uppfyller skyldighet som där avses.

Den som *på eget initiativ* vidtar åtgärd som leder till att skatten kan påföras, tillgodoräknas eller återbetalas med rätt belopp, döms inte till ansvar enligt 2–8 §§.

Ansvar enligt 10 § inträder inte för den som *på eget initiativ* uppfyller skyldighet som där avses.

14 §⁴

Utan hinder av 35 kap. 1 § brottsbalken får påföljd för brott enligt 3 eller 5–8 §§ ådömas, om den misstänkte häktats eller erhållit del av åtal för brottet inom fem år från brottet. Har vid brott som avses i 10 § den misstänkte blivit föremål för *skatte- eller taxeringsrevision* inom fem år från brottet, *skall* de i 35 kap. 1 § brottsbalken angivna tiderna räknas från den dag då revisionen beslutades.

Påföljd får ådömas för brott enligt denna lag utan hinder av att den misstänkte inte erhållit del av åtal för brottet inom den tid som anges i 35 kap. 1 § brottsbalken eller första stycket denna paragraf, om den misstänkte inom samma tid har delgetts underrättelse om att han är skäligen misstänkt för brottet. Underrättelsen *skall* ha skett under en förundersökning som sedermera lett till allmänt åtal mot den misstänkte för brottet. Den *skall* ha utfärdats av åklagaren och ange de omständigheter som utgör grund för misstanken. Delgivningen *skall* ha skett på sätt som gäller för delgivning av stämning i brottmål. Avvisas eller avskrivs mål mot någon om brott som han delgetts misstanke om enligt detta stycke *skall* i fråga om möjligheten att ådöma påföljd så

Utan hinder av 35 kap. 1 § brottsbalken får påföljd för brott enligt 3 eller 5–8 §§ ådömas, om den misstänkte häktats eller erhållit del av åtal för brottet inom fem år från brottet. Har vid brott som avses i 10 § den misstänkte blivit föremål för *revision enligt skatteförfarandelagen (0000:000)* inom fem år från brottet, *ska* de i 35 kap. 1 § brottsbalken angivna tiderna räknas från den dag då revisionen beslutades.

Påföljd får ådömas för brott enligt denna lag utan hinder av att den misstänkte inte erhållit del av åtal för brottet inom den tid som anges i 35 kap. 1 § brottsbalken eller första stycket denna paragraf, om den misstänkte inom samma tid har delgetts underrättelse om att han är skäligen misstänkt för brottet. Underrättelsen *ska* ha skett under en förundersökning som sedermera lett till allmänt åtal mot den misstänkte för brottet. Den *ska* ha utfärdats av åklagaren och ange de omständigheter som utgör grund för misstanken. Delgivningen *ska* ha skett på sätt som gäller för delgivning av stämning i brottmål. Avvisas eller avskrivs mål mot någon om brott som han delgetts misstanke om enligt detta stycke *ska* i fråga om möjligheten att ådöma påföljd så anses som om

³ Senaste lydelse 1996:658.

⁴ Senaste lydelse 1996:658.

anses som om delgivning av underrättelsen inte skett.

delgivning av underrättelsen inte skett.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om gärningar som har begåtts före ikraftträdandet.
 3. Bestämmelserna i 12 § i dess nya lydelse tillämpas på åtgärder som vidtas från och med ikraftträdandet, oavsett när gärningen har begåtts.

Härigenom föreskrivs i fråga om fastighetstaxeringslagen (1979:1152)¹ dels att 18 kap. 13 och 16 §§ ska upphöra att gälla, dels att 17 kap. 3 §, 18 kap. 46 §, 22 kap. 3 § och 26 kap. 3 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas åtta nya paragrafer, 17 kap. 3 a–3 g och 7 §§, samt närmast före 17 kap. 7 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagna lydelse

17 kap.

3 §²

Skattenämnd enligt taxeringslagen (1990:324) utgör skattenämnd vid tillämpning av denna lag.

Vid varje skattekontor finns en skattenämnd.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att en skattenämnd ska bestå av flera avdelningar. Bestämmelserna om skattenämnd gäller även avdelning.

3 a §

I en skattenämnd finns ordförande, vice ordförande och övriga ledamöter. Om nämnden består av flera avdelningar, ska det finnas en ordförande för varje avdelning. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer antalet vice ordförande vid varje skattekontor.

3 b §

Ordföranden och vice ordföranden i skattenämnden ska vara anställda vid Skatteverket. De förordnas av verket för högst fyra år i taget.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer det antal övriga ledamöter i skattenämnden som ska finnas vid

¹ Senaste lydelse av
18 kap. 13 § 1990:379
18 kap. 16 § 2001:1229.

² Senaste lydelse 1993:1193.

varje skattekontor. Sådana ledamöter väljs för högst fyra år. För val av dessa ledamöter gäller bestämmelserna i 3 d–3 f §§.

3 c §

Skattenämnden är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och tre övriga ledamöter är närvarande. Nämnden är dock beslutför med tre ledamöter, bland dem ordföranden eller vice ordföranden, om de är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden eller vice ordföranden och fem övriga ledamöter får inte delta i behandlingen av ett ärende.

3 d §

Val av ledamot i skattenämnd vid skattekontor förrättas av landstingsfullmäktige i det landsting där skattekontoret är beläget. Val av ledamot i skattenämnd vid skattekontor i Gotlands län förrättas av kommunfullmäktige i Gotlands kommun.

Om skattekontorets beslutande arbetsenheter är belägna inom flera landsting eller inom ett eller flera landsting och Gotlands kommun, ska ledamöter väljas av landstingsfullmäktige respektive kommunfullmäktige i proportion till folkmängden i de kommuner där skattekontorets beslutande arbetsenheter är belägna.

Valet ska vara proportionellt, om det begärs av minst så många ledamöter som motsvarar den kvot som erhålls om antalet närvarande ledamöter delas med det antal personer valet avser, ökat med 1. Om kvoten är ett brutet tal, ska den avrundas till närmast högre hela tal. I lagen (1992:339) om proportionellt valsätt finns sär-

skilda föreskrifter om förfarandet.

Vid val av ledamöter ska eftersträvas att lekmanakåren får en allsidig sammansättning med hänsyn till ledamöternas ålder, kön och yrke.

3 e §

Valbar till ledamot i skattnämnd är den som har rösträtt vid val av kommunfullmäktige och inte har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Den som är anställd vid Skatteverket eller allmän förvaltningsdomstol eller nämndeman i allmän förvaltningsdomstol får inte väljas till ledamot i skattnämnd.

Den som har fyllt sextio år eller uppger giltigt hinder är inte skyldig att ta emot uppdrag som ledamot.

Skatteverket ska pröva den valdes behörighet.

3 f §

Den som har fyllt sextio år har rätt att frånträda uppdrag att vara ledamot. Skatteverket får entlediga en ledamot som visar giltigt hinder. Om en ledamot inte längre är valbar, upphör uppdraget.

När ett uppdrag blir ledigt, utses en ny ledamot för den tid som återstår. Om antalet valda ledamöter ändras, får en nytillträdande ledamot utses för kortare tid än fyra år.

3 g §

Landstingsfullmäktige får besluta att använda landstingets medel till att betala landstingsvalda skattnämndsledamöters arvoden, reseersättningar, traktamenten och andra ekonomiska förmåner enligt de grunder som anges i 4 kap. 14 § kommunallagen (1991:900). Kommunfullmäktige har motsvarande rätt i fråga om

Ersättning för kostnader för
biträde

7 §³

*I ärenden och mål om fastighets-
taxering och förseningsavgift
enligt denna lag gäller
bestämmelserna om ersättning för
kostnader för biträde i 43 kap.,
68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §
skatteförfarandelagen (0000:000).*

18 kap.

46 §⁴

Bestämmelserna i denna lag om omprövning och överklagande av beslut om fastighetstaxering gäller i tillämpliga delar för beslut om förseningsavgift.

I fråga om *debitering och betalning* av förseningsavgift enligt denna lag gäller bestämmelserna i *skattebetalningslagen (1997:483)*.

I fråga om förseningsavgift enligt denna lag gäller bestämmelserna om *debitering och betalning av förseningsavgift* i *skatteförfarandelagen (0000:000)*.

22 kap.

3 §⁵

Bestämmelserna i 6 kap. 8 § tredje stycket samt 9 a, 13, 14 och 17–24 §§ *taxeringslagen (1990:324)* gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. *Vad som i taxeringslagen sägs om skattskyldig skall gälla fastighetsägare.*

Bestämmelserna i 67 kap. 12, 23 och 28–37 §§ *skatteförfarandelagen (0000:000)* gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag.

26 kap.

3 §⁶

Bestämmelserna i 18 kap. 2–9, 12–14, 16 och 22–40 §§ *skall*, om inte annat är föreskrivet i detta kapitel, gälla vid särskild fastighetstaxering. I föreläggande att lämna fastighetsdeklaration *skall* vidare lämnas uppgift om den grund på vilken föreläggandet

Bestämmelserna i 18 kap. 2–9, 12, 14 och 22–40 §§ *ska*, om inte annat är föreskrivet i detta kapitel, gälla vid särskild fastighetstaxering. I föreläggande att lämna fastighetsdeklaration *ska* vidare lämnas uppgift om den grund på vilken föreläggandet

³ Tidigare 17 kap. 7 § upphävd genom 1993:1193.

⁴ Senaste lydelse 2003:230.

⁵ Senaste lydelse 2003:650.

⁶ Senaste lydelse 1996:668.

sker.

sker.

Prop. 2010/11:165

Föreläggande får inte förenas med vite i fall som sägs i 2 §. Förnyat föreläggande att lämna särskild fastighetsdeklaration får däremot förenas med vite.

Bilaga 9

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012. Den nya bestämmelsen i 17 kap. 7 § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011.

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter ska införas två nya paragrafer, 3 a och 3 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a §

I ärenden och mål om stämpelskatt och dröjsmålsavgift enligt denna lag gäller bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 § skatteförarandelagen (0000:000). Vad som sägs där om Skatteverket ska i stället gälla den myndighet som ska betala ut ersättningen.

3 b §

I ärenden och mål om stämpelskatt och dröjsmålsavgift enligt denna lag gäller bestämmelserna om betalningssäkring i 46 kap., 68 kap. 1 §, 69 kap. 13–18 §§ och 71 kap. 1 § skatteförarandelagen (0000:000).

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.
 2. Lagen tillämpas i fråga om förvärv som görs efter den 31 december 2011 och ansökningar om inteckning som beviljas efter denna dag.
 3. De nya bestämmelserna i 3 a § om ersättning för kostnader för biträde tillämpas i fråga om kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.¹

dels att 15 § ska upphöra att gälla,

dels att 4, 12 och 14 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §²

Ärenden om skatt enligt denna lag prövas av Skatteverket.

I ärenden och mål om skatt enligt denna lag gäller bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 § skatteförfarandelagen (0000:000).

12 §³

För kontroll beträffande skatten kan Skatteverket meddela beslut om *skatterevision* hos kreditinstitutet. Därvid gäller i *tillämpliga delar* bestämmelserna i *taxeringslagen (1990:324) om taxeringsrevision*.

För kontroll beträffande skatten får Skatteverket meddela beslut om *revision* hos kreditinstitutet.

Vid revisionen gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. revision i 41 kap.,

2. vite i 44 kap.,

3. bevissäkring i 45 kap., 68 kap. 1 och 3 §§ och 69 kap. 2–12 §§, samt

4. uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll i 47 kap. och 68 kap. 1 och 3 §§.

14 §⁴

Bestämmelserna i 6 kap. *taxeringslagen (1990:324)* om överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut gäller i *tillämpliga delar* för mål enligt denna lag. *Bestämmelserna i 6 kap. 9 a § taxeringslagen* gäller för det allmänna ombudets överklagande av Skatteverkets beslut.

Bestämmelserna i 67 kap. *skatteförfarandelagen (0000:000)* om överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut gäller för mål enligt denna lag.

¹ Senaste lydelse av 15 § 2003:541.

² Senaste lydelse 2003:656.

³ Senaste lydelse 2004:433.

⁴ Senaste lydelse 2009:806.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.
2. Lagen tillämpas på ränta som gottskrivs efter utgången av 2011.
3. Den nya bestämmelsen i 4 § andra stycket tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta¹

dels att 9–10, 12–14 och 17–21 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 9, 18, 19 och 21 §§ och rubriken närmast efter 14 § ska utgå,

dels att 2, 5 och 8 §§ samt rubriken närmast före 8 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) och *skattebetalningslagen (1997:483)* har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. I denna lag avses med bosatt utomlands: om fysisk person att denne är begränsat skattskyldig, samt med hemmahörande i utlandet: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här.

Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

I denna lag avses med

bosatt utomlands: om fysisk person att denne är begränsat skattskyldig,

hemmahörande i utlandet: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här, och

arbetsgivare: den som betalar ut ersättning för arbete.

5 §³

Skattepliktig inkomst enligt denna lag är:

1. avlöning eller därmed jämförlig förmån, som utgått av anställning eller uppdrag hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting;

2. avlöning eller därmed jämförlig förmån, som utgått av annan anställning eller annat uppdrag än hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting, i den mån inkomsten förvärvats genom verksamhet här i riket;

¹ Senaste lydelse av

9 § 2004:1140 14 § 2003:701

9 a § 2004:1140 17 § 2004:1140

9 b § 2004:1140 18 § 2001:1233

9 c § 2004:1140 19 § 2009:1062

10 § 2004:1140 20 § 2009:1062

12 § 2000:52 21 § 2004:1140

12 a § 2000:52 rubriken närmast efter 14 § 1997:496.

² Senaste lydelse 1999:1271.

³ Senaste lydelse 2010:1246.

3. arvode och liknande ersättning som uppburits av någon i egenskap av ledamot eller suppleant i styrelse eller annat liknande organ i svenskt aktiebolag eller annan svensk juridisk person, oavsett var verksamheten utövats;

4. ersättning i form av pension, med undantag av barnpension, sjukersättning och aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken till den del det totala beloppet av uppburna ersättningar för varje kalendermånad överstiger en tolfedel av 0,77 prisbasbelopp, samt annan ersättning enligt samma balk;

5. pension på grund av anställning eller uppdrag hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting;

6. belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring, om försäkringen meddelats i här i riket bedrivna försäkringsrörelse samt belopp som utbetalas från pensionssparkonto fört av ett svenskt pensionssparinstitut eller av ett utländskt instituts filial i Sverige enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande samt avskattning av en sådan försäkring eller ett sådant pensionssparkonto;

6 a. belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring samt avskattning av sådan annan försäkring, om försäkringen meddelats i en utländsk försäkringsrörelse i den utsträckning den skattskyldige vid den årliga *taxeringen* fått avdrag för premier eller om premierna inte räknats som inkomst för den försäkrade enligt inkomstskattelagen (1999:1229);

6 a. belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring samt avskattning av sådan annan försäkring, om försäkringen meddelats i en utländsk försäkringsrörelse i den utsträckning den skattskyldige vid den årliga *beskattningen* fått avdrag för premier eller om premierna inte räknats som inkomst för den försäkrade enligt inkomstskattelagen (1999:1229);

7. pension på grund av tjänstepensionsförsäkring eller avtal om tjänstepension som är jämförbart med försäkring inklusive avskattning av sådan försäkring eller sådant avtal, samt annan pension eller förmån, om förmånen utgår på grund av förutvarande tjänst och den tidigare verksamheten huvudsakligen utövats i Sverige;

8. ersättning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller annan författning, som utgått till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller på grund av militärtjänstgöring;

9. dagpenning från arbetslöshetskassa enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring;

10. annan härifrån uppburda, genom verksamhet här i riket förvärvad inkomst av tjänst;

11. återfört avdrag för egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980), egenavgifter som satts ned genom ändrad debitering, i den utsträckning avdrag har medgetts för avgifterna samt avgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen och som satts ned genom ändrad debitering i den utsträckning avdrag har medgetts för avgifterna och dessa inte hänför sig till näringsverksamhet;

12. sjiöinkomst som avses i 64 kap. 3 och 4 §§ inkomstskattelagen i den utsträckning inkomsten förvärvats genom verksamhet på

– ett handelsfartyg som ska anses som svenskt enligt sjölagen (1994:1009), utom i de fall fartyget hyrs ut i huvudsak obemannat till en utländsk redare och sjömannen inte är anställd hos fartygets ägare eller hos en arbetsgivare som ägaren anlitar, eller

– ett utländskt handelsfartyg som en svensk redare hyr i huvudsak obemannat, om sjömannen är anställd hos redaren eller hos arbetsgivare som redaren anlitar.

Som inkomst enligt första stycket 1–3 och 12 anses också förskott på sådan inkomst.

Verksamhet på grund av anställning eller uppdrag i svenskt företag eller vid ett utländskt företags fasta driftställe i Sverige anses utövad här i riket även om den enskilde inom ramen för verksamheten

– gör tjänsteresor utomlands, eller

– utför arbete utomlands i sin bostad under förutsättning att tiden för arbetet där uppgår till högst hälften av den enskildes totala arbetstid i verksamheten under varje tremånadersperiod.

Skattepliktig inkomst enligt denna lag är dock endast sådan inkomst som skulle ha beskattats hos en obegränsat skattskyldig enligt inkomstskattelagen.

Beskattningsmyndighet

Förfarandet

8 §⁴

Beslut om särskild inkomstskatt meddelas av beskattningsmyndigheten. Beskattningsmyndighet är Skatteverket. *Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (0000:000).*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på inkomster som upp bärs efter utgången av 2011.

⁴ Senaste lydelse 2003:701.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.¹

dels att 3 a, 6 och 12–23 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 3 a, 6, 12, 19, 20, 21 och 23 ska utgå,

dels att rubrikerna närmast före 14 § ska utgå,

dels att 2 och 10 §§ samt rubriken närmast före 10 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) och *skattebetalningslagen* (1997:483) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

Beskattningsmyndighet m.m.

Förfarandet

10 §³

Skatteverket är beskattningsmyndighet enligt denna lag.

Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (0000:000).

Beslut enligt 5 a § tredje stycket får omprövas och överklagas enligt de bestämmelser som gäller för omprövning och överklagande av beslut om slutlig skatt i 66 och 67 kap. skatteförfarandelagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på inkomster som uppstår efter utgången av 2011.

¹ Senaste lydelse av

3 a § 2000:53	17 a § 2000:53
12 § 1997:498	19 § 1997:498
14 § 1997:498	20 § 2009:1061
16 § 2004:1141	21 § 2009:807
17 § 2000:53	23 § 2003:658.

² Senaste lydelse 1999:1272.

³ Senaste lydelse 2003:658.

Härigenom föreskrivs i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)¹
dels att 19 kap. 36 § ska upphöra att gälla,
dels att 6 kap. 2 §, 7 kap. 4 §, 8 kap. 1 a §, 9 kap. 11 §, 9 a kap. 11 §,
 10 kap. 4 a §, 13 kap. 1, 8 c, 15 a, 23 a och 27 §§, 19 kap. 1, 21, 22, 34,
 35 och 38 §§, 20 kap. 1–3 och 6 §§ samt 22 kap. 1 § ska ha följande
 lydelse,
dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 11 kap. 12 och 13 §§,
 samt närmast före 11 kap. 12 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

2 §²

En delägare i ett enkelt bolag eller i ett partrederi är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget eller rederiet. I 23 kap. 3 § *skattebetalningslagen* (1997:483) finns bestämmelser om att Skatteverket får besluta att en av delägarna skall svara för redovisningen och betalningen av mervärdesskatt.

En delägare i ett enkelt bolag eller i ett partrederi är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget eller rederiet. I 5 kap. 2 § *skatteförfarandelagen* (0000:000) finns bestämmelser om när Skatteverket får besluta att en av delägarna ska vara representant.

7 kap.

4 §³

Vid uttag i form av användande av personbil för privat ändamål enligt 2 kap. 5 § första stycket 3 utgörs det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet av det värde som enligt 9 kap. 2 § *skattebetalningslagen* (1997:483) har bestämts i fråga om tillhandahållandet av bilförmåner åt anställda. När det gäller den skattskyldiges eget nyttjande får Skatteverket på ansökan bestämma det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet enligt de grunder som anges i 9 kap. 2 § *skattebetalningslagen*. Detsamma gäller i fråga om delägare i handelsbolag.

Vid uttag i form av användande av personbil för privat ändamål enligt 2 kap. 5 § första stycket 3 utgörs det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet av det värde som enligt 2 kap. 10 a–10 c §§ *socialavgiftslagen* (2000:980) har bestämts i fråga om tillhandahållandet av bilförmåner åt anställda. När det gäller den skattskyldiges eget nyttjande får Skatteverket på ansökan bestämma det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet enligt de grunder som anges i 2 kap. 10 a–10 c §§ *socialavgiftslagen*. Detsamma gäller i fråga om delägare i handelsbolag.

¹ Lagen omtryckt 2000:500.

Senaste lydelse av 19 kap. 36 § 2009:1333.

² Senaste lydelse 2003:659.

³ Senaste lydelse 2007:1376.

8 kap.

1 a §

Den som redovisar mervärdes-
skatt enligt *bestämmelserna i*
10 a kap. skattebetalningslagen
(1997:483) för elektroniska
tjänster eller enligt motsvarande
bestämmelser i ett annat EU-land
har inte rätt till avdrag för
ingående skatt. I 10 kap. 4 a §
finns bestämmelser om åter-
betalning av ingående skatt i dessa
fall.

Den som redovisar mervärdes-
skatt enligt *lagen (0000:000) om*
redovisning, betalning och
kontroll av mervärdesskatt för
elektroniska tjänster eller enligt
motsvarande bestämmelser i ett
annat EU-land har inte rätt till
avdrag för ingående skatt. I
10 kap. 4 a § finns bestämmelser
om återbetalning av ingående skatt
i dessa fall.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

11 §

Om frivillig skattskyldighet som
beslutats enligt 2 § upphör innan
någon skattepliktig uthyrning eller
annan upplåtelse kommit till stånd
skall jämkning ske vid ett enda
tillfälle och avse återstoden av
korrigeringstiden. Dessutom *skall*
ingående skatt, som hänför sig till
tiden mellan beslutet om frivillig
skattskyldighet och dennas upphö-
rande, betalas in till staten. På
jämknings- och skattebelopp *skall*
kostnadsränta betalas. Räntan *skall*
motsvara den av regeringen fast-
ställda basräntan enligt *19 kap. 3 §*
skattebetalningslagen (1997:483)
och löpa från och med dagen för
återbetalning av den ingående
skatten till fastighetsägaren.

Om frivillig skattskyldighet som
beslutats enligt 2 § upphör innan
någon skattepliktig uthyrning eller
annan upplåtelse kommit till stånd
ska jämkning ske vid ett enda
tillfälle och avse återstoden av
korrigeringstiden. Dessutom *ska*
ingående skatt, som hänför sig till
tiden mellan beslutet om frivillig
skattskyldighet och dennas upphö-
rande, betalas in till staten. På
jämknings- och skattebelopp *ska*
kostnadsränta betalas. Räntan *ska*
motsvara den av regeringen fast-
ställda basräntan enligt *65 kap. 3 §*
skatteförfarandelagen (0000:000)
och löpa från och med dagen för
återbetalning av den ingående
skatten till fastighetsägaren.

När avdragsrätt föreligger enligt 8 § andra stycket beräknas
korrigeringstiden från ingången av det räkenskapsår under vilket
avdragsrätten inträtt.

9 a kap.

11 §⁴

När flera varor köps eller säljs samtidigt utan att de enskilda varornas pris är känt, utgörs beskattningsunderlaget av den sammanlagda vinstmarginalen, minskad med den mervärdesskatt som hänför sig till vinstmarginalen, för sådana varor under redovisningsperioden enligt 10 kap. skattebetalningsslagen (1997:483), om inte annat följer av tredje stycket. Om olika skattesatser är tillämpliga, skall beskattningsunderlaget fördelas efter skattesats. Fördelningen får om så erfordras bestämmas genom uppdelning efter skälig grund.

Om inköp eller försäljningar av varor enligt första stycket utgör den huvudsakliga delen av en återförsäljares inköp eller försäljningar under redovisningsperioden, får även andra omsättningar som avses i 1 eller 2 § ingå i beskattningsunderlag enligt första stycket.

Första och andra styckena gäller i fråga om motorfordon endast om de förvärvats för att efter skrotning säljas i delar.

Lydelse enligt prop. 2010/11:52

Föreslagen lydelse

10 kap.

4 a §

Den som redovisar mervärdesskatt enligt bestämmelserna i 10 a kap. skattebetalningsslagen (1997:483) för elektroniska tjänster eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land har på ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt avseende förvärv eller import som hänför sig till omsättning av de elektroniska tjänsterna i Sverige.

Den som redovisar mervärdesskatt enligt lagen (0000:000) om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land har på ansökan rätt till återbetalning av ingående skatt avseende förvärv eller import som hänför sig till omsättning av de elektroniska tjänsterna i Sverige.

Vad som föreskrivs i 3 § gäller också för den som har rätt till återbetalning enligt första stycket.

⁴ Senaste lydelse 2001:1169.

11 kap.Särskilda regler om bevarande av fakturor

12 §

Den som enligt bestämmelserna i detta kapitel ska säkerställa att faktura utfärdas är även skyldig att säkerställa att ett exemplar av fakturan bevaras. Skyldigheten att bevara ett exemplar av fakturan gäller även fakturor som en näringsidkare tagit emot.

Den som avses i första stycket ska även säkerställa att uppgifterna i fakturor som lagras i elektronisk form är oförändrade och läsbara under hela lagringstiden.

Med bevarande av fakturor på elektronisk väg avses bevarande av data via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska hjälpmedel.

13 §

I bokföringslagen (1999:1078) finns bestämmelser om arkivering av räkenskapsinformation för fysiska och juridiska personer som är bokföringsskyldiga.

För den som inte är bokföringsskyldig, men som omfattas av skyldigheten att bevara fakturor enligt 12 §, ska bestämmelserna om former för bevarande av fakturor i 7 kap. 1 § andra stycket och 6 § bokföringslagen samt platsen för bevarande av fakturor enligt 7 kap. 2–4 §§ bokföringslagen tillämpas.

13 kap.

1 §⁵

I 10 och 10 a kap. skattebetalningslagen (1997:483) samt i lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt. Ytterligare bestämmelser om redovisningen finns i det följande i 6–28 a §§.

I 26 kap. skatteförfarandelagen (0000:000), lagen (0000:000) om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster samt i lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt. Ytterligare bestämmelser om redovisningen finns i det följande i 6–28 a §§.

8 c §⁶

Omsättning av tjänster som omfattas av uppgiftsskyldigheten enligt 10 kap. 33 § första stycket 2 skattebetalningslagen (1997:483) ska redovisas för den redovisningsperiod under vilken skattskyldighet för motsvarande omsättning inom landet inträder enligt 1 kap. 3 och 5 a §§.

Omsättning av tjänster som omfattas av uppgiftsskyldigheten enligt 35 kap. 2 § första stycket 2 skatteförfarandelagen (0000:000) ska redovisas för den redovisningsperiod under vilken skattskyldighet för motsvarande omsättning inom landet inträder enligt 1 kap. 3 och 5 a §§.

15 a §⁷

Om den utgående skattens belopp enligt 11 kap. 11 § första stycket angetts i flera valutor i en faktura skall den skattskyldige vid tillämpningen av 1 kap. 7 § skattebetalningslagen (1997:483) vid redovisning av skatten utgå från det skattebelopp som angetts i den egna redovisningsvalutan.

Om den utgående skattens belopp enligt 11 kap. 11 § första stycket angetts i flera valutor i en faktura ska den skattskyldige vid redovisning av skatten utgå från det skattebelopp som angetts i den egna redovisningsvalutan.

I 15 och 17 §§ lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns regler om omräkning till svenska kronor i fall som avses i första stycket eller 11 kap. 11 § tredje stycket. Vad som sägs i dessa paragrafer skall tillämpas även av

I 15 och 17 §§ lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns regler om omräkning till svenska kronor i fall som avses i första stycket eller 11 kap. 11 § tredje stycket. Vad som sägs i dessa paragrafer ska tillämpas även av

⁵ Senaste lydelse 2003:220.

⁶ Senaste lydelse 2009:1333.

⁷ Senaste lydelse 2003:1134.

en utländsk företagare med redovisningsvaluta i euro.

en utländsk företagare med redovisningsvaluta i euro.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

23 a §⁸

Om skattens belopp enligt 11 kap. 11 § första stycket angetts i flera valutor i en faktura *skall vid tillämpningen av 1 kap. 7 § skattebetalningslagen (1997:483)* vid redovisningen av den ingående skatten det skattebelopp användas som angetts i den skattskyldiges egen redovisningsvaluta. Om beloppet inte angetts i denna valuta, *skall* det skattebelopp användas som angetts i den valuta i vilken fakturan är utställd.

I 15 och 17 §§ lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns regler om omräkning till svenska kronor i fall som avses i första stycket eller i 11 kap. 11 § tredje stycket. Vad som sägs i dessa paragrafer *skall* tillämpas även av en utländsk företagare med redovisning i euro.

Om skattens belopp enligt 11 kap. 11 § första stycket angetts i flera valutor i en faktura *ska* vid redovisningen av den ingående skatten det skattebelopp användas som angetts i den skattskyldiges egen redovisningsvaluta. Om beloppet inte angetts i denna valuta, *ska* det skattebelopp användas som angetts i den valuta i vilken fakturan är utställd.

I 15 och 17 §§ lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns regler om omräkning till svenska kronor i fall som avses i första stycket eller i 11 kap. 11 § tredje stycket. Vad som sägs i dessa paragrafer *ska* tillämpas även av en utländsk företagare med redovisning i euro.

27 §⁹

Ett belopp som avses i 1 kap. 2 e § ska redovisas i den ordning som gäller för den skattskyldiges redovisning av utgående skatt. Om beloppet inte motsvaras av någon underliggande leverans av vara eller tillhandahållande av tjänst ska det redovisas för den period under vilken fakturan eller handlingen har utfärdats.

Den som endast ska redovisa sådant belopp som avses i första stycket, ska redovisa detta i särskild skattdeklaration enligt bestämmelsen i 10 kap. 32 § skattebetalningslagen (1997:483).

⁸ Senaste lydelse 2003:1134.

⁹ Senaste lydelse 2007:1376.

19 kap.

1 §

En utländsk företagare som är etablerad i ett annat EU-land och inte har omsatt några varor eller tjänster i Sverige under den återbetalningsperiod som avses i 6 § och som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 1, 2, 3, 11 eller 12 § ska ansöka om detta hos Skatteverket. Ansökan ska göras genom den elektroniska portal som inrättats för detta ändamål i det EU-land där företagaren är etablerad.

Utän hinder av bestämmelserna i första stycket om omsättning i Sverige får företagaren under återbetalningsperioden inom landet ha omsatt

1. transporttjänster eller stödtjänster till dessa som är undantagna från skatteplikt enligt 3 kap. 21 § första stycket 4, 30 a § tredje stycket, 30 e, 31, 31 a eller 32 § eller 9 c kap. 1 §, eller

2. varor eller tjänster som köparen är skattskyldig för enligt 1 kap. 2 § första stycket 2, 3, 4, 4 b eller 4 c.

En utländsk företagare som är etablerad i ett annat EU-land och som är eller ska vara registrerad enligt 3 kap. 1 § 2, 4, 5 eller 5 a skattebetalningslagen (1997:483), ska dock ansöka om sådan återbetalning som avses i första stycket i enlighet med vad som föreskrivs i 34–36 §§.

En utländsk företagare som är etablerad i ett annat EU-land och inte har omsatt några varor eller tjänster i Sverige under den återbetalningsperiod som avses i 6 § och som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 1, 2, 3, 11 eller 12 § ska ansöka om detta hos Skatteverket. Ansökan ska göras genom den elektroniska portal som inrättats för detta ändamål i det EU-land där företagaren är etablerad.

En utländsk företagare som är etablerad i ett annat EU-land och som är eller ska vara registrerad enligt 7 kap. 1 § första stycket 3, 4, 5 eller 6 skatteförfarandelagen (0000:000), ska dock ansöka om sådan återbetalning som avses i första stycket i enlighet med vad som föreskrivs i 34–36 §§.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*21 §¹⁰

Ränta ska beräknas från och med dagen efter den i 19 § första stycket angivna senaste dagen för utbetalning till den dag utbetalningen faktiskt görs.

Räntan ska beräknas efter den räntesats som anges i 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483).

Räntan ska beräknas efter den räntesats som anges i 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförfarandelagen (0000:000).

¹⁰ Senaste lydelse 2009:1333.

22 §

En utländsk företagare som inte är etablerad i något EU-land och som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 1–3 §§ ska ansöka om detta hos Skatteverket.

En utländsk företagare som inte är etablerad i något EU-land och som är eller ska vara registrerad enligt 3 kap. 1 § 2, 4 eller 5 skattebetalningslagen (1997:483) ska dock ansöka om sådan återbetalning som avses i första stycket i enlighet med vad som föreskrivs i 34–36 §§.

En utländsk företagare som inte är etablerad i något EU-land och som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 1–3 §§ ska ansöka om detta hos Skatteverket.

En utländsk företagare som inte är etablerad i något EU-land och som är eller ska vara registrerad enligt 7 kap. 1 § första stycket 3, 4 eller 5 skatteförfarandelagen (0000:000) ska dock ansöka om sådan återbetalning som avses i första stycket i enlighet med vad som föreskrivs i 34–36 §§.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

34 §¹¹

Den som utan att omfattas av 1 § vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9 och 11–13 §§ ska ansöka om detta hos Skatteverket enligt 35 och 36 §§.

Första stycket gäller även en utländsk företagare som ansöker om återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§, om denne är eller ska vara registrerad enligt 3 kap. 1 § 2, 4, 5 eller 5 a skattebetalningslagen (1997:483).

Första stycket gäller även en utländsk företagare som ansöker om återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§, om denne är eller ska vara registrerad enligt 7 kap. 1 § första stycket 3, 4, 5 eller 6 skatteförfarandelagen (0000:000).

Vad som föreskrivs i 24 § om minsta belopp för en ansökan om återbetalning gäller även för en ansökan enligt andra stycket.

35 §¹²

En ansökan enligt 34 § om återbetalning ska göras i den form som föreskrivs i 10 kap. 17 § eller 31 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483) för deklaration av ingående skatt i en verksamhet som medför skattskyldighet. För den som ansöker om sådan återbetalning gäller vad som föreskrivs i 13 kap. samt vad som

En ansökan enligt 34 § om återbetalning ska göras i den form som föreskrivs i 26 kap. skatteförfarandelagen (0000:000) för deklaration av ingående skatt i en verksamhet som medför skattskyldighet. För den som ansöker om sådan återbetalning gäller vad som föreskrivs i 13 kap. samt vad som föreskrivs om förfarandet i skatte-

¹¹ Senaste lydelse 2009:1333.¹² Senaste lydelse 2009:1333.

föreskrivs om förfarandet i *skatteförfarandelagen*.
betalningslagen i fråga om den
som är skattskyldig, om inget
annat följer av 36 §.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

38 §¹³

Föreskrifter som avser återbetalning av mervärdesskatt finns även i 18 kap. 4 b § *skattebetalningslagen* (1997:483).

Föreskrifter som avser återbetalning av mervärdesskatt finns även i 64 kap. 6 § *skatteförfarandelagen* (0000:000).

20 kap.

1 §¹⁴

Vid överklagande av beslut enligt denna lag gäller 22 kap. *skattebetalningslagen* (1997:483), med undantag för överklagande enligt andra, tredje eller fjärde stycket av någon annan än sådan utländsk företagare som avses i 19 kap. 1 §.

Vid överklagande av beslut enligt denna lag gäller 67 kap. *skatteförfarandelagen* (0000:000), med undantag för överklagande enligt andra, tredje eller fjärde stycket av någon annan än sådan utländsk företagare som avses i 19 kap. 1 §.

Beslut som Skatteverket har fattat om betalningsskyldighet enligt 3 kap. 26 b §, i ärende som rör återbetalning enligt 10 kap. 1–3 och 5–8 §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 28 § får överklagas hos Förvaltningsrätten i Falun.

Beslut som Skatteverket fattat om gruppregistrering enligt 6 a kap. 4 § och om ändring eller avregistrering enligt 6 a kap. 5 § får överklagas hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av grupphuvudmannen.

Beslut om avräkning får överklagas särskilt på den grunden att avräkningsbeslutet i sig är felaktigt men i övrigt endast i samband med överklagande av beslut om betalningsskyldighet.

Ett överklagande enligt andra, tredje eller fjärde stycket ska ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.

Ett beslut enligt 6 a kap. 4 eller 5 § får även överklagas av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Om en enskild part överklagar ett sådant beslut förs det allmänna talan av Skatteverket.

2 §¹⁵

Vid omprövning av ett beslut om återbetalning av ingående skatt till en sådan utländsk företagare som avses i 19 kap. 1 § eller ett beslut enligt 19 kap. 33 § första stycket gäller 21 kap. *skattebetalningslagen* (1997:483).

Vid omprövning av ett beslut om återbetalning av ingående skatt till en sådan utländsk företagare som avses i 19 kap. 1 § eller ett beslut enligt 19 kap. 33 § första stycket gäller 66 kap. *skatteförfarandelagen* (0000:000).

¹³ Senaste lydelse 2009:1333.

¹⁴ Senaste lydelse 2010:13.

¹⁵ Senaste lydelse 2009:1333.

Lydelse enligt prop. 2010/11:52 *Föreslagen lydelse*

3 §

Ett beslut i en fråga som avser återbetalning av ingående skatt till en utländsk företagare som varken är etablerad i något EU-land eller ansöker om återbetalning i den form som anges i 10 kap. 17 § eller 31 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483), ska på begäran av den sökande omprövas, om beslutet inneburit att hans ansökan inte helt har bifallits. Detsamma gäller om den sökande begär återbetalning av ytterligare ingående skatt för en period för vilken beslut meddelats.

Ett beslut i en fråga som avser återbetalning av ingående skatt till en utländsk företagare som varken är etablerad i något EU-land eller ansöker om återbetalning i den form som anges i 26 kap. skatteförfarandelagen (0000:000), ska på begäran av den sökande omprövas, om beslutet inneburit att hans ansökan inte helt har bifallits. Detsamma gäller om den sökande begär återbetalning av ytterligare ingående skatt för en period för vilken beslut meddelats.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹⁶

Bestämmelserna om skatte-tillägg i 15 kap. skattebetalningslagen (1997:483) gäller också i fråga om uppgifter som lämnas i en ansökan om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap.

Bestämmelserna om skatte-tillägg i 49 kap. skatteförfarandelagen (0000:000) gäller också i fråga om uppgifter som lämnas i en ansökan om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap.

22 kap.

1 §

I fråga om betalning och återbetalning av skatt samt förfarandet i övrigt finns det även bestämmelser i skattebetalningslagen (1997:483).

I fråga om betalning och återbetalning av skatt samt förfarandet i övrigt finns det även bestämmelser i skatteförfarandelagen (0000:000).

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.
 3. Om mervärdesskatt ska redovisas för beskattningsår, tillämpas lagen första gången på beskattningsår som börjar den 1 februari 2012.
 4. Bestämmelserna om ränta i 9 kap. 11 § första stycket och 19 kap. 21 § andra stycket tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med

¹⁶ Senaste lydelse 2009:1333.

den 1 januari 2013. För ränta som hänför sig till tid dessförinnan gäller Prop. 2010/11:165
bestämmelserna om ränta i 19 kap. skattebetalningslagen (1997:483). Bilaga 9

Härigenom föreskrivs att 1, 9, 10, 20 och 22 §§ lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller förhandsbesked om

1. skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),

2. punktskatt som avses i 1 kap. 1 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483),

3. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), och

4. taxering enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Förhandsbesked lämnas av Skatterättsnämnden efter ansökan av en enskild eller det allmänna ombudet hos Skatteverket.

1. skatt eller avgift som avses i a) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,

b) lagen (1990:661) om avkastningskatt på pensionsmedel för dem som avses i 2 § första stycket 1–5 och 7–9 i den lagen,

c) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,

d) lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,

e) inkomstskattelagen (1999:1229), och

f) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift

2. punktskatt som avses i 3 kap. 15 § skatteförarandelagen (0000:000),

9 §

En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 *skall* ha kommit in till Skatterättsnämnden senast den dag då deklaration senast *skall* lämnas till ledning för den *taxering* som frågan avser.

En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 *skall* ha kommit in till Skatterättsnämnden innan den första redovisningsperiod som berörs av den fråga som ansökan avser har börjat. Om skatteredo-

En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 *ska* ha kommit in till Skatterättsnämnden senast den dag då deklaration senast *ska* lämnas till ledning för *det beslut om slutlig skatt* som frågan avser.

En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 *ska* ha kommit in till Skatterättsnämnden innan den första redovisningsperiod som berörs av den fråga som ansökan avser har börjat. Om skatteredo-

¹ Senaste lydelse 2003:666.

visningen inte avser redovisningsperioder *skall* ansökan ha kommit in senast den dag då deklaration senast *skall* lämnas.

visningen inte avser redovisningsperioder *ska* ansökan ha kommit in senast den dag då deklaration senast *ska* lämnas.

10 §²

En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 *skall* ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av året efter *taxeringsåret*.

En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 *skall* ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av andra året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden har gått ut eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat.

En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 *ska* ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av *det andra* året efter *det år beskattningsåret löpte ut*.

En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 *ska* ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av andra året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden har gått ut eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat.

20 §³

Bestämmelser om ersättning av allmänna medel för en skattskyldigs kostnader i ärenden om sådana förhandsbesked som det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om finns i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

I ärenden och mål om sådana förhandsbesked som det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om gäller bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 § skatteförfarandelagen (0000:000).

22 §⁴

Ett förhandsbesked får överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen.

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatterättsnämnden inom tre veckor från den dag då klaganden

Ett förhandsbesked *och Skatterättsnämndens beslut om ersättning för kostnader för biträde* får överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen.

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatterättsnämnden inom tre veckor från den dag då klaganden

² Senaste lydelse 2003:666.

³ Senaste lydelse 2003:666.

⁴ Senaste lydelse 2010:1452.

fick del av förhandsbeskedet.

fick del av förhandsbeskedet *eller, om överklagandet gäller ett beslut om ersättning för kostnader för biträde, inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet.*

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Om en enskild ansöker om förhandsbesked, får Skatteverket överklaga förhandsbeskedet oavsett utgången i Skatterättsnämnden och även om någon ändring inte yrkas. Om det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, har ombudet samma rätt.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

2. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 20 och 22 §§ tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011.

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:506) om punkt-
skattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror
och energiprodukter

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:506) om punkt-
skattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och
energiprodukter

dels att 2 kap. 13 §, 3 kap. 5 § samt 4 kap. 2, 5–8 a och 9 a §§ ska ha
följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 4 kap. 6 § ska sättas närmast före 4 kap.
5 §,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 4 kap. 5 a §, av följande
lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

13 §¹

Om skattskyldighet föreligger
för omhändertagen punktskat-
tepliktig vara enligt lagen
(1994:1563) om tobaksskatt, lagen
(1994:1564) om alkoholskatt eller
lagen (1994:1776) om skatt på
energi *skall* Tullverket besluta om
skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid
med 1 kap. 6 §.

Skatt enligt första stycket *skall*
tas ut enligt de skattesatser som
anges i lagen om tobaksskatt,
lagen om alkoholskatt eller lagen
om skatt på energi.

Beslut enligt första stycket får
inte fattas om varorna i fråga
omfattas av ett *beskattningsbeslut*
enligt *skattebetalningslagen*
(1997:483) som fattades innan
varorna omhändertogs.

Första stycket gäller inte i sådana fall som avses i 3 kap. 4 § tullagen
(2000:1281).

Om skattskyldighet föreligger
för omhändertagen punktskat-
tepliktig vara enligt lagen
(1994:1563) om tobaksskatt, lagen
(1994:1564) om alkoholskatt eller
lagen (1994:1776) om skatt på
energi, *ska* Tullverket besluta om
skatten på varan om

1. skattskyldighet har inträtt, och
2. varan har transporterats i strid
med 1 kap. 6 §.

Skatt enligt första stycket *ska* tas
ut enligt de skattesatser som anges
i lagen om tobaksskatt, lagen om
alkoholskatt eller lagen om skatt
på energi.

Beslut enligt första stycket får
inte fattas om varorna i fråga
omfattas av ett *beslut om skatt*
enligt *skatteförfarandelagen*
(0000:000) som fattades innan
varorna omhändertogs.

3 kap.

5 §²

Om skattskyldighet har inträtt
enligt lagen (1994:1564) om

Om skattskyldighet har inträtt
enligt lagen (1994:1564) om

¹ Senaste lydelse 2002:426.

² Senaste lydelse 2003:812.

alkoholskatt eller lagen (1994:1563) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen alkohol- eller tobaksvara, *skall* Tullverket besluta om skatten på varan. Skatt *skall* tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett *beskattningsbeslut* enligt *skattebetalningslagen* (1997:483) som fattades innan varorna omhändertogs.

Är den skattskyldige inte känd, eller har han inte betalat skatten trots anmaning därom, *skall* mottagaren ges tillfälle att lösa ut en vara som omhändertagits enligt 4 § genom att betala ett belopp som motsvarar skatten.

alkoholskatt eller lagen (1994:1563) om tobaksskatt för en enligt 4 § omhändertagen alkohol- eller tobaksvara, *ska* Tullverket besluta om skatten på varan. Skatt *ska* tas ut enligt de skattesatser som anges i nämnda lagar.

Beslut enligt första stycket får inte fattas om varorna i fråga omfattas av ett *beslut om skatt* enligt *skatteförfarandelagen* (0000:000) som fattades innan varorna omhändertogs.

Är den skattskyldige inte känd, eller har han inte betalat skatten trots anmaning därom, *ska* mottagaren ges tillfälle att lösa ut en vara som omhändertagits enligt 4 § genom att betala ett belopp som motsvarar skatten.

4 kap.

2 §³

Ett transporttillägg som beslutats enligt 1 § första stycket 1 eller tredje stycket ska undanröjas, om den som beslutet gäller kommer in med föreskrivna dokument inom en månad från dagen för beslutet.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 § andra stycket ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, *skattebetalningslagen* (1997:483), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

Ett transporttillägg som påförts med stöd av 1 § andra stycket ska undanröjas om det i ett ärende eller mål om skatt enligt denna lag, *skatteförfarandelagen* (0000:000), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi konstateras att den som påförts tillägget inte är skattskyldig.

5 §⁴

Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter är tillämplig på transporttillägg.

I ärenden och mål om skatt eller transporttillägg enligt denna lag gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. ersättning för kostnader för biträde i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §, samt

2. betalningssäkring i 46 kap.,

³ Senaste lydelse 2008:1321.

⁴ Senaste lydelse 2002:426.

68 kap. 1 §, 69 kap. och 71 kap.
1 §.

När Tullverket tillämpar bestämmelserna i första stycket ska vad som sägs i skatteförfarandelagen om Skatteverket i stället gälla Tullverket.

5 a §

Frågor om betalningssäkring prövas av den förvaltningsrätt som är behörig enligt 46 kap. skatteförfarandelagen (0000:000) eller den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av den skatt eller det transporttillägg som betalningssäkringen gäller.

6 §⁵

Skatt och transporttillägg som beslutats med stöd av denna lag ska betalas till Tullverket inom den tid som verket bestämmer.

Om skatt eller transporttillägg inte betalas i rätt tid, gäller bestämmelserna om kostnadsränta i 19 kap. 8, 9, 11 och 15 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om skatt eller transporttillägg inte betalas i rätt tid, gäller bestämmelserna om kostnadsränta i 65 kap. 13 och 15 §§ skatteförfarandelagen (0000:000).

I 9 a § andra stycket finns särskilda bestämmelser om betalning av transporttillägg som Skatteverket beslutat om.

7 §⁶

En skattskyldig kan av Tullverket få anstånd med att betala skatten eller transporttillägget om

1. ett beslut om skatt eller transporttillägg överklagats,
2. det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor, eller
3. det i andra fall kan antas att skatten eller transporttillägget kommer att sättas ned.

Bestämmelserna i 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483) gäller då i tillämpliga delar.

Om anstånd medges, gäller bestämmelserna om kostnadsränta i 65 kap. 4 § första stycket och 7 § skatteförfarandelagen (0000:000).

⁵ Senaste lydelse 2008:1321.

⁶ Senaste lydelse 2003:722.

8 §⁷

Om skatt eller transporttillägg som beslutats med stöd av denna lag *skall* återbetalas *skall* ränta *utgå* med den räntesats som anges i 19 kap. 14 § *skattebetalningslagen* (1997:483). Ränta *utgår* från den dag då skattebeloppet eller transporttillägget har betalats till och med den dag då det återbetalas.

Om skatt eller transporttillägg som beslutats med stöd av denna lag *ska* återbetalas, *ska* ränta *lämnas* med den räntesats som anges i 65 kap. 4 § *tredje stycket skatteförfarandelagen* (0000:000). Ränta *utberäknas* från den dag då skattebeloppet eller transporttillägget har betalats till och med den dag då det återbetalas.

8 a §⁸

I fråga om skatt och transporttillägg tillämpas bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 12 kap. 6 § *första* och *andra styckena*, 6 a §, 7 §, 12 § *första stycket* och 13 §, indrivning i 20 kap. *samt* verkställighet i 23 kap. 7 och 8 §§ *skattebetalningslagen* (1997:483).

I fråga om skatt och transporttillägg tillämpas bestämmelserna om ansvar för företrädare för juridisk person i 59 kap. 13, 14, 16, 21, 26 och 27 §§, verkställighet i 68 kap. 1 § *samt* indrivning i 70 kap. *skatteförfarandelagen* (0000:000).

9 a §⁹

Skatteverket beslutar om transporttillägg avseende den som är skattskyldig för bränsle till följd av bestämmelsen i 4 kap. 1 a § *andra stycket* lagen (1994:1776) om skatt på energi.

I fråga om transporttillägg enligt första stycket gäller bestämmelserna i *skattebetalningslagen* (1997:483) om debitering, betalning, överklagande och *förfarandet* i övrigt.

Om Skatteverket beslutar om transporttillägg, gäller bestämmelserna i *skatteförfarandelagen* (0000:000) om

1. debitering och betalning av skattetillägg i 61–65 kap.,

2. omprövning och överklagande av beslut om skattetillägg i 66 och 67 kap.,

3. verkställighet i 68 kap. 1 §, och

4. indrivning i 70 kap.

Vid tillämpningen av andra stycket 2 avses med *beskattningsår* det kalenderår då den omständighet som utgör grund för att ta ut transporttillägg inträffade.

⁷ Senaste lydelse 2002:426.

⁸ Senaste lydelse 2009:1507.

⁹ Senaste lydelse 2008:1321.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.
3. De nya bestämmelserna i 4 kap. 5 § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011.
4. Bestämmelserna om ränta i 4 kap. 6 § andra stycket, 7 § andra stycket och 8 §§ tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. För ränta som hänför sig till tid dessförinnan gäller bestämmelserna om ränta i 19 kap. skattebetalningslagen (1997:483).

Häri genom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹

dels att 1 kap. 12 § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 1 kap. 12 § ska utgå,

dels att 1 kap. 5, 7 och 13–16 §§, 2 kap. 1 och 27 §§, 7 kap. 11 §, 8 kap. 7 och 8 §§, 9 kap. 8 och 11 §§, 10 kap. 14 §, 15 kap. 6 §, 16 kap. 16 §, 19 kap. 3 §, 21 kap. 24, 33 och 38 §§, 25 kap. 12 §, 25 a kap. 11 §, 30 kap. 3, 6 a, 7, 13 och 15 §§, 31 kap. 19 och 26 §§, 32 kap. 6, 10 och 11 §§, 33 kap. 3 och 10 §§, 35 kap. 3 §, 35 a kap. 5 §, 38 kap. 15 §, 38 a kap. 15 §, 39 kap. 22 §, 39 a kap. 11 och 13 §§, 48 kap. 26 §, 49 a kap. 13 §, 51 kap. 6 §, 58 kap. 16 a, 18 a och 19 b §§, 61 kap. 5 §, 63 kap. 3 och 3 a §§, 65 kap. 1, 3 och 5 §§, 66 kap. 11, 12 och 14 §§ samt 67 kap. 11, 12 och 16–19 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 §

Fysiska personers skatt på förvärvsinkomster ska beräknas på den beskattningsbara förvärvsinkomsten. Denna ska beräknas på följande sätt.

Summan av överskott i inkomstlagen tjänst och näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt hundratal kronor och är den *taxerade* förvärvsinkomsten.

Från den *taxerade* förvärvsinkomsten dras grundavdrag och sjöinkomstavdrag. Avdragen ska göras i nu nämnd ordning. Det återstående beloppet är den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

Summan av överskott i inkomstlagen tjänst och näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt hundratal kronor och är den *fastställda* förvärvsinkomsten.

Från den *fastställda* förvärvsinkomsten dras grundavdrag och sjöinkomstavdrag. Avdragen ska göras i nu nämnd ordning. Det återstående beloppet är den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

7 §

Juridiska personers skatt ska beräknas på den beskattningsbara inkomsten. Denna ska beräknas på följande sätt.

Överskottet i inkomstslaget näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt tiotal kronor och är den *taxerade* och den beskattningsbara inkomsten.

För sådana ideella föreningar och registrerade trossamfund som

Överskottet i inkomstslaget näringsverksamhet minskas med allmänna avdrag. Det återstående beloppet avrundas nedåt till helt tiotal kronor och är den *fastställda* och den beskattningsbara inkomsten.

För sådana ideella föreningar och registrerade trossamfund som

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

uppfyller kraven i 7 kap. 7 § första stycket minskas den *taxerade* inkomsten med grundavdrag. Det belopp som återstår är den beskattningsbara inkomsten.

uppfyller kraven i 7 kap. 7 § första stycket minskas den *fastställda* inkomsten med grundavdrag. Det belopp som återstår är den beskattningsbara inkomsten.

13 §

Beskattningsåret är för fysiska personer *kalenderåret före taxeringsåret*.

Beskattningsåret är för fysiska personer *ett kalenderår*.

Om en enskild näringsidkare som är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) har ett räkenskapsår som inte sammanfaller med kalenderåret och har följt bestämmelserna i 3 kap. bokföringslagen, är beskattningsåret för näringsverksamheten i stället *det räkenskapsår som slutat närmast före taxeringsåret*.

Om en enskild näringsidkare som är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) har ett räkenskapsår som inte sammanfaller med kalenderåret och har följt bestämmelserna i 3 kap. bokföringslagen, är beskattningsåret för näringsverksamheten i stället *räkenskapsåret*.

Om en enskild näringsidkare för över hela eller en del av näringsverksamheten till en juridisk person eller ett svenskt handelsbolag, avslutas beskattningsåret för näringsverksamheten tidigast vid den tidpunkt när den överförda näringsverksamheten enligt god redovisningssed ska tas upp i det övertagande företags räkenskaper.

14 §

Inkomster i ett svenskt handelsbolag ska tas upp *vid den taxering då handelsbolaget skulle ha taxerats om det hade varit skattskyldigt*. För delägare som är fysiska personer gäller detta dock bara sådana inkomster som inte ska tas upp i inkomstslaget kapital.

Inkomster i ett svenskt handelsbolag ska tas upp *det beskattningsår som går ut samtidigt som handelsbolagets räkenskapsår*. Om handelsbolagets räkenskapsår *inte överensstämmer med delägarens beskattningsår, ska inkomsterna i stället tas upp det beskattningsår som går ut närmast efter handelsbolagets räkenskapsår*. För delägare som är fysiska personer gäller detta dock bara sådana inkomster som inte ska tas upp i inkomstslaget kapital.

15 §

Beskattningsåret är för juridiska personer *det räkenskapsår som slutat närmast före taxeringsåret*. För näringsverksamhet som bokföringslagen (1999:1078) inte tillämpas på är dock kalenderåret *före taxeringsåret* alltid beskattningsår.

Beskattningsåret är för juridiska personer *räkenskapsåret*. För näringsverksamhet som bokföringslagen (1999:1078) inte tillämpas på är dock kalenderåret alltid beskattningsår.

16 §²

Bestämmelser om
– skyldighet att lämna uppgifter till Skatteverket till ledning för taxeringen finns i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,
– förfarandet för att fastställa underlaget för skatten finns i taxeringslagen (1990:324),
– hur skatten bestäms, debiteras, redovisas och betalas finns i skattebetalningslagen (1997:483),
och
– förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete finns i lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete.

Bestämmelser om
– förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (0000:000), och
– förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete finns i lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete.

2 kap.

1 §³

I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i denna lag. Det finns definitioner och förklaringar också i andra kapitel.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används finns i nedan angivna paragrafer:

handelsbolag i 5 kap., se också 3 §

handelsbolag i 5 kap., se också 3 §
*hemortskommun i 65 kap. 3 §
andra och tredje styckena*

hyreshusenhet i 15 §

hyreshusenhet i 15 §

taxeringsvärde i 15 §
taxeringsår i 1 kap. 12 §

taxeringsvärde i 15 §

termin i 44 kap. 11 §

termin i 44 kap. 11 §

27 §⁴

Med prisbasbelopp avses det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som

Med prisbasbelopp avses det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som

² Senaste lydelse 2009:197.

³ Senaste lydelse 2009:1060.

⁴ Senaste lydelse 2010:1277.

gällde för året före taxeringsåret.

gällde för det kalenderår då
beskattningsåret gick ut.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

7 kap.

11 §

Skatteverket får medge undantag från fullföljdskravet i 10 § för en förening som avser att förvärva en fastighet eller annan anläggning som är avsedd för den ideella verksamheten. Detsamma gäller om en förening avser att genomföra omfattande byggnads-, reparations- eller anläggningsarbeten på en fastighet som används av föreningen.

Beslutet får avse högst fem beskattningsår i följd. Det får förenas med villkor att föreningen ska ställa säkerhet eller liknande för den inkomstskatt som föreningen kan bli skyldig att betala på grund av omprövning av *taxeringarna* för de år som beslutet avser, om det upphör att gälla enligt 12 §.

Beslutet får avse högst fem beskattningsår i följd. Det får förenas med villkor att föreningen ska ställa säkerhet eller liknande för den inkomstskatt som föreningen kan bli skyldig att betala på grund av omprövning av *besluten om slutlig skatt* för de år som beslutet avser, om det upphör att gälla enligt 12 §.

Skatteverkets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

8 kap.

7 §

Räntor på återbetald skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser är skattefria:

– 40 och 42 §§ lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,

– 5 kap. 21 § tullagen (2000:1281), och

– 19 kap. 2 och 12–14 §§ *skattebetalningslagen* (1997:483).

– 65 kap. 2, 4, 17 och 20 §§ *skatteförfarandelagen* (0000:000).

8 §

Räntor som enligt bestämmelserna i 8 kap. 4 § 1 och 2 *lagen* (2001:1227) om *självdeklarationer och kontrolluppgifter* inte anges i kontrolluppgifter är skattefria om de för den skattskyldige under beskattningsåret sammanlagt inte uppgår till 500 kronor.

Räntor som enligt bestämmelserna i 17 kap. 4 § 1 och 2 *skatteförfarandelagen* (0000:000) inte anges i kontrolluppgifter är skattefria om de för den skattskyldige under beskattningsåret sammanlagt inte uppgår till 500 kronor.

9 kap.

8 §

Räntor på skatt, tull eller avgift enligt följande bestämmelser får inte dras av:

– 5 kap. 8 § *vägtrafikskattelagen* (2006:227) eller 8 § *lagen* (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,

– 5 kap. 14–18 §§ *tullagen* (2000:1281), och

– 19 kap. 2 och 4–9 §§ *skatte-*

– 65 kap. 2, 5–13 och 19 §§

Dröjsmålsavgifter beräknade enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift får inte dras av.

11 §

Belopp som en *arbetsgivare* är skyldig att betala enligt 12 kap. 1 § *skattebetalningslagen* (1997:483) får inte dras av.

Belopp som en *utbetalare* är skyldig att betala enligt 59 kap. 2 § *skatteförfarandelagen* (0000:000) får inte dras av.

10 kap.

14 §

Sådan särskild skatt eller avgift som ingår i slutlig skatt enligt *skattebetalningslagen* (1997:483) ska dras av som kostnad det beskattningsår då skatten debiteras.

Sådan särskild skatt eller avgift som ingår i slutlig skatt enligt *skatteförfarandelagen* (0000:000) ska dras av som kostnad det beskattningsår då skatten debiteras.

15 kap.

6 §

Vad som motsvarar utgående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) ska inte tas upp. I 16 kap. 16 § finns bestämmelser om avdrag för det fall att skatten ändå har tagits upp samt för det fall denna sätts ned.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt enligt 9 kap. 8 § mervärdesskattelagen, ska beloppet tas upp till den del de utgifter som avdraget avser har dragits av omedelbart vid *taxeringen*.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigeringstiden tas upp till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid *taxeringen*.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt enligt 9 kap. 8 § mervärdesskattelagen, ska beloppet tas upp till den del de utgifter som avdraget avser har dragits av omedelbart vid *beskattningen*.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har dragit av ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigeringstiden tas upp till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid *beskattningen*.

16 kap.

16 §

Sådan ingående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som medför rätt till avdrag enligt 8 kap. eller återbetalning enligt 10 kap. nämnda lag får inte dras av.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har återfört ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigerings tiden dras av till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid *taxeringen*.

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag vid redovisningen av mervärdesskatt har återfört ingående skatt på grund av jämkning enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, ska summan av jämningsbeloppen för den återstående korrigerings tiden dras av till den del jämkningen avser mervärdesskatt på sådana utgifter som har dragits av omedelbart vid *beskattningen*.

Mervärdesskatt ska dras av om skatten avser utgående skatt som i strid med 15 kap. 6 § första stycket har tagits upp som intäkt och som har betalats in till staten. Om denna mervärdesskatt sätts ned ska motsvarande del av avdraget återföras.

19 kap.

3 §

En delägare i ett andelshus får inte dra av utgifter för reparation och underhåll av andelshuset omedelbart till den del hans andel av utgifterna överstiger hans andel av tio procent av fastighetens taxeringsvärde *året före taxeringsåret*.

En delägare i ett andelshus får inte dra av utgifter för reparation och underhåll av andelshuset omedelbart till den del hans andel av utgifterna överstiger hans andel av tio procent av fastighetens taxeringsvärde *vid utgången av beskattningsåret*.

Av 13 § framgår att utgifter som enligt första stycket inte får dras av omedelbart ska räknas in i anskaffningsvärdet.

21 kap.

24 §

Avdrag för insättning på skogsskadekonto får inte göras om den skattskyldige samma beskattningsår gör avdrag för insättning på skogsskonto.

Om avdrag för insättning på skogsskadekonto har vägrats därför att förutsättningarna enligt 23 § inte varit uppfyllda, får den skattskyldige begära avdrag för insättning på skogsskonto. En sådan begäran ska ha kommit in till Skatteverket inom sex månader efter det att det beslut meddelades som innebär att den skattskyldige

Om avdrag för insättning på skogsskadekonto har vägrats därför att förutsättningarna enligt 23 § inte varit uppfyllda, får den skattskyldige begära avdrag för insättning på skogsskonto. En sådan begäran ska ha kommit in till Skatteverket inom sex månader efter det att det beslut meddelades som innebär att den skattskyldige

inte har rätt till avdrag för insättning på skogsskadekonto, om inte längre tid följer av bestämmelserna i *taxeringslagen (1990:324)*.

inte har rätt till avdrag för insättning på skogsskadekonto, om inte längre tid följer av bestämmelserna i *skatteförfarandelagen (0000:000)*.

33 §

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto eller skogsskadekonto senast den dag som den skattskyldige enligt *lagen (2001:1227) om självdeklarerationer och kontrolluppgifter* ska lämna *självdeklaration*.

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett skogskonto eller skogsskadekonto senast den dag som den skattskyldige enligt *skatteförfarandelagen (0000:000)* ska lämna *inkomstdeklaration*.

38 §⁵

Medel på ett skogskonto eller skogsskadekonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 37 § om hela det inestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet. En sådan överföring får även göras när lantbruksenheten och kontomedel tas över enligt 41 §.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och *lagen (2001:1227) om självdeklarerationer och kontrolluppgifter*.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och *skatteförfarandelagen (0000:000)*.

25 kap.

12 §

Om ett företag som enligt 24 kap. 13 § kan inneha en näringsbetingad andel har gjort en kapitalförlust på en fastighet, får denna dras av bara mot kapitalvinster på fastigheter. Om en del av en förlust inte kan dras av, får den dras av mot en annan juridisk persons kapitalvinster på fastigheter om var och en av de juridiska personerna

1. begär det vid samma års *taxering*, och

2. med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till den andra juridiska personen.

1. begär det vid samma *deklarationstillfälle*, och

Om de juridiska personerna inte kan begära att förlusten ska dras av vid samma deklarationstillfälle på grund av att någons bokföringsskyldighet upphör, ska

⁵ Senaste lydelse 2008:1066.

begäran vid tillämpning av första stycket 1 ändå anses gjord vid samma deklarationstillfälle om de juridiska personerna i stället begär att förlusten ska dras av vid de deklarationstillfällena som gäller för beskattningsåren.

Till den del en förlust inte kan dras av behandlas den det följande beskattningsåret som en ny kapitalförlust på fastigheter hos den juridiska person som haft förlusten.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas inte om fastigheten under de tre senaste åren i betydande omfattning har använts för produktions- eller kontorsändamål eller liknande hos det avyttrande företaget eller hos ett företag i intressegemenskap.

Om det föreligger särskilda omständigheter tillämpas inte första stycket trots att fastigheten har använts i mindre omfattning på angivet sätt.

Första stycket första meningen, *andra* och *tredje* styckena tillämpas på motsvarande sätt om företaget beskattas för näringsverksamhet i ett handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Om skattskyldigheten för en andel i ett sådant bolag eller sådan utländsk juridisk person övergår till någon annan, gäller i stället bestämmelserna denne. Om skattskyldigheten för en andel i ett svenskt handelsbolag övergår till en fysisk person tillämpas dock bestämmelsen i 45 kap. 32 a §.

Första stycket första meningen, *tredje* och *fjärde* styckena tillämpas på motsvarande sätt om företaget beskattas för näringsverksamhet i ett handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. Om skattskyldigheten för en andel i ett sådant bolag eller sådan utländsk juridisk person övergår till någon annan, gäller i stället bestämmelserna denne. Om skattskyldigheten för en andel i ett svenskt handelsbolag övergår till en fysisk person tillämpas dock bestämmelsen i 45 kap. 32 a §.

25 a kap.

11 §⁶

Skalbolagsbeskattning enligt 9 eller 9 a § ska inte ske om

1. det företag som den avyttrade delägarretten hänför sig till eller, i fråga om ett svenskt handelsbolag, säljaren tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skalbolagsdeklaration som avses i 10 kap. 8 a § *skattebetalningslagen (1997:483)*,

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1, och

3. säkerhet ställs om *sådan* har

1. det företag som den avyttrade delägarretten hänför sig till eller, i fråga om ett svenskt handelsbolag, säljaren tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skalbolagsdeklaration som avses i 27 kap. *skatteförfarandelagen (0000:000)*,

3. säkerhet ställs om *Skattever-*

⁶ Senaste lydelse 2009:1413.

begärts med stöd av 11 kap. 11 a § skattebetalningslagen.

ket med stöd av 58 kap. skatteförfarandelagen har beslutat om att sådan ska ställas.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Bokslutet ska upprättas som om företagets beskattningsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen eller, i fråga om svenskt handelsbolag, vid avyttringen eller tillträdet. Avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts.

Första och andra styckena gäller även företag i sådan intressegemenskap som avses i 2 § 1 med företaget som den avyttrade delägarrätten är hänförlig till. Vid tillämpning av första och andra styckena likställs en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med ett svenskt handelsbolag.

30 kap.

3 §

Juridiska personer som är skyldiga att upprätta årsredovisning eller årsbokslut enligt bokföringslagen (1999:1078) får göra avdrag bara om motsvarande avsättning görs i räkenskaperna.

När en juridisk person gör avsättning för en andel i ett svenskt handelsbolag och den juridiska personen och handelsbolaget inte har samma räkenskapsår, ska avsättningen göras i bokslutet för det räkenskapsår då handelsbolagets räkenskapsår löper ut. Beloppet ska dock alltid dras av vid taxeringen för det beskattningsår då handelsbolagets överskott eller underskott tas upp till beskattning.

6 a §

En juridisk person som har gjort avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 72 procent av statslåneräntan vid utgången av november månad *andra* året före *taxeringsåret* multiplicerad med summan av gjorda avdrag för avsättningar till sådana periodiseringsfonder som den juridiska personen har vid beskattningsårets ingång.

En juridisk person som har gjort avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 72 procent av statslåneräntan vid utgången av november månad året *närmast* före *det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut* multiplicerad med summan av gjorda avdrag för avsättningar till sådana periodiseringsfonder som den juridiska personen har vid beskattningsårets ingång.

Avsättning för en andel i ett handelsbolag som enligt 3 § andra stycket dragits av vid

beskattningen, ska vid tillämpning av denna paragraf anses ha gjorts av den juridiska personen vid beskattningsårets utgång.

Om beskattningsåret är längre eller kortare än tolv månader, ska schablonintäkten justeras i motsvarande mån.

7 §⁷

Avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska återföras senast det sjätte *taxeringsåret* efter det *taxeringsår som avdraget hänför sig till. Om taxering på grund av förlängning av räkenskapsår inte sker det sjätte taxeringsåret, ska avdraget återföras senast det följande taxeringsåret.*

Avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska återföras senast det sjätte *beskattningsåret* efter det *beskattningsår då avdraget gjordes.*

När återföring av avdrag för avsättning till periodiseringsfond sker, ska det tidigast gjorda avdraget återföras först.

I 8–10 §§ finns bestämmelser om att avdragen för avsättningarna i vissa fall ska återföras tidigare och i 11–14 §§ om att periodiseringsfonderna i vissa fall får föras över till annan näringsverksamhet i stället för att avdragen återförs.

13 §

Om en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag tillskiftas reallgångar vid bolagets upplösning och överföringen inte föranleder uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap., får avsättningarna till periodiseringsfonder och de motsvarande avdrag som han gjort för andelen anses ha gjorts i enskild näringsverksamhet *vid de taxeringar* som avdragen hänför sig till.

Om en fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag tillskiftas reallgångar vid bolagets upplösning och överföringen inte föranleder uttagsbeskattning enligt bestämmelserna i 22 kap., får avsättningarna till periodiseringsfonder och de motsvarande avdrag som han gjort för andelen anses ha gjorts i enskild näringsverksamhet *för de beskattningsår* som avdragen hänför sig till.

Vad som är reallgångar framgår av 34 kap. 23 §.

15 §

Om en periodiseringsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna *vid den taxering* som avdraget faktiskt hänför sig till.

Om en periodiseringsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna *för det beskattningsår* som avdraget faktiskt hänför sig till.

⁷ Senaste lydelse 2008:1064.

31 kap.

19 §

Om en ersättningsfond inte tas i anspråk senast under det *beskattningsår för vilket taxering sker under det tredje taxeringsåret* efter det *taxeringsår som avdraget hänför sig till*, ska avdraget återföras *det tredje taxeringsåret*. Om *taxering på grund av förlängning av räkenskapsår inte sker det tredje taxeringsåret*, ska avdraget återföras *senast det fjärde taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till*.

Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att fonden behålls under en viss tid därefter. Som längst får den behållas till och med det *beskattningsår för vilket taxering sker under det sjätte taxeringsåret* efter det *taxeringsår som avdraget hänför sig till*.

Om en ersättningsfond inte tas i anspråk senast under det *tredje beskattningsåret* efter det *beskattningsår då avdraget gjordes*, ska avdraget återföras *detta år*.

Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att fonden behålls under en viss tid därefter. Som längst får den behållas till och med det *sjätte beskattningsåret* efter det *beskattningsår då avdraget gjordes*.

26 §

Om en ersättningsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna *vid den taxering som avdraget faktiskt hänför sig till*.

Om en ersättningsfond tas över, anses den som tar över fonden själv ha gjort avsättningen och avdraget för denna *det beskattningsår som avdraget faktiskt hänför sig till*.

32 kap.

6 §

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett upphovsmannakonto senast den dag som den skattskyldige enligt *lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter* ska lämna *självdeklaration*.

Avdrag får göras bara om medlen sätts in på ett upphovsmannakonto senast den dag som den skattskyldige enligt *skatteförfarandelagen (0000:000)* ska lämna *inkomstdeklaration*.

10 §

Medel på ett upphovsmannakonto får föras över till ett annat kreditinstitut utan att beskattning sker enligt 9 § under förutsättning att hela det inestående beloppet direkt förs över till ett motsvarande konto i det mottagande kreditinstitutet.

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet

När kontomedel förs över ska det överförande kreditinstitutet

lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och *lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter*.

lämna det mottagande kreditinstitutet de uppgifter som behövs för att det mottagande kreditinstitutet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt detta kapitel och *skatteförfarandelagen (0000:000)*.

11 §

Medel på ett upphovsmannakonto ska tas upp som intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet om

1. avtal träffas om överlåtelse eller pantsättning av medlen,
2. medlen övergår till den skattskyldiges make genom bodelning, eller
3. den skattskyldige vid beskattningsårets utgång inte längre är obegränsat skattskyldig.

Om den skattskyldige dör, ska medel på ett upphovsmannakonto tas upp som intäkt senast det beskattningsår då dödsboet skiftas helt eller delvis, dock inte i något fall senare än *vid den taxering som sker det tredje kalenderåret* efter det år dödsfallet inträffade

Om den skattskyldige dör, ska medel på ett upphovsmannakonto tas upp som intäkt senast det beskattningsår då dödsboet skiftas helt eller delvis, dock inte i något fall senare än det *andra beskattningsåret* efter det år dödsfallet inträffade.

33 kap.

3 §

Ett positivt fördelningsbelopp beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november *andra* året före *taxeringsåret* ökad med fem procentenheter.

Ett positivt fördelningsbelopp beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november året *närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut* ökad med fem procentenheter.

Ett negativt fördelningsbelopp beräknas genom att ett negativt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid samma tidpunkt ökad med en procentenhet.

Om beskattningsåret omfattar längre eller kortare tid än tolv månader, ska fördelningsbeloppet justeras i motsvarande mån.

Hur kapitalunderlaget beräknas framgår av 8–20 §§.

10 §

Som tillgångar eller skulder i näringsverksamheten räknas inte fordringar eller skulder som avser

- statlig inkomstskatt,
- kommunal inkomstskatt,
- egenavgifter,
- avkastningsskatt enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,

- särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
- statlig fastighetsskatt,
- kommunal fastighetsavgift,
- *mervärdesskatt som ska redovisas i självdeklaration enligt 10 kap. 31 § skattebetalningslagen (1997:483),*
- avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, *och*
- skattetillägg och förseningsavgift enligt *taxeringslagen (1990:324).*
- avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
- skattetillägg *på skatter och avgifter enligt 56 kap. 3 § 1–4 och 7 § skatteförfarandelagen (0000:000), och*
- *förseningsavgift enligt skatteförfarandelagen för den som inte lämnar inkomstdeklaration eller särskilda uppgifter i rätt tid.*

35 kap. 3 §⁸

Ett koncernbidrag från ett moderföretag till ett helägt dotterföretag eller från ett helägt dotterföretag till ett moderföretag ska dras av under förutsättning att

1. varken givaren eller mottagaren är ett privatbostadsföretag eller investmentföretag,
2. både givaren och mottagaren redovisar bidraget öppet i *självdeklarationen* vid samma års *taxering*,
2. både givaren och mottagaren redovisar bidraget öppet i *inkomstdeklarationen* vid samma *deklarationstillfälle*,
3. dotterföretaget har varit helägt under givarens och mottagarens hela beskattningsår eller sedan dotterföretaget började bedriva verksamhet av något slag,
4. mottagaren inte enligt ett skatteavtal ska anses ha hemvist i en utländsk stat utom i fall som avses i 2 a § andra meningen,
5. näringsverksamheten som koncernbidraget hänför sig till inte är undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal, och
6. om bidraget lämnas från dotterföretaget till moderföretaget, utdelning under beskattningsåret från dotterföretaget inte ska tas upp hos moderföretaget.

Om givaren och mottagaren inte kan redovisa bidraget vid samma deklarationstillfälle på grund av att någons bokföringsskyldighet upphör, ska bidraget vid tillämpning av första stycket 2 ändå anses redovisat vid samma deklarations-

⁸ Senaste lydelse 2008:1064.

tillfälle om givaren och mottagaren i stället redovisar bidraget vid de deklarationstillfällena som gäller för beskattningsåren.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

35 a kap.

5 §⁹

Ett svenskt moderföretag får göra koncernavdrag för en slutlig förlust hos ett helägt utländskt dotterföretag om

1. dotterföretaget har försatts i likvidation och denna har avslutats,
2. dotterföretaget har varit helägt under hela moderföretagets och dotterföretagets beskattningsår till dess likvidationen har avslutats eller dotterföretaget har varit helägt sedan det började driva verksamhet av något slag till dess likvidationen har avslutats,
3. avdraget görs vid *taxeringen* 3. avdraget görs vid för det beskattningsår då *beskattningen* för det likvidationen har avslutats, beskattningsår då likvidationen har avslutats,
4. moderföretaget redovisar 4. moderföretaget redovisar avdraget öppet i *självdeklarationen*, avdraget öppet i *inkomst- och deklarationen*, och
5. det inte finns företag i intressegemenskap med moderföretaget som vid likvidationens avslutande bedriver rörelse i den stat där dotterföretaget hör hemma.

38 kap.

15 §

Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det säljande företaget ska tas över av det köpande företaget, om företagen begär det. Det köpande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna *vid de taxeringar* avdragen faktiskt hänför sig till. Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det säljande företaget ska tas över av det köpande företaget, om företagen begär det. Det köpande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna *för de beskattningsår* avdragen faktiskt hänför sig till.

Om avyttringen inte omfattar samtliga tillgångar i det säljande företaget, får högst en så stor andel av periodiseringsfonder och ersättningsfonder tas över som motsvarar förhållandet mellan de skattemässiga värdena på de avyttrade tillgångarna och motsvarande värden på samtliga tillgångar i det säljande företaget vid tidpunkten för verksamhetsavyttringen.

38 a kap.

15 §

Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det överlåtande Periodiseringsfonder och ersättningsfonder hos det överlåtande

⁹ Senaste lydelse 2010:353.

företaget ska tas över av det övertagande företaget, om företagen begär det. Det övertagande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna vid de *taxeringar* avdragen faktiskt hänför sig till.

företaget ska tas över av det övertagande företaget, om företagen begär det. Det övertagande företaget ska i så fall anses ha gjort avsättningarna till fonderna och fått avdragen för avsättningarna för de *beskattningsår* avdragen faktiskt hänför sig till.

Högst en så stor andel av periodiseringsfonder och ersättningsfonder får tas över som motsvarar förhållandet mellan de skattemässiga värdena på de överlåtna tillgångarna och motsvarande värden på samtliga tillgångar i det överlåtande företaget vid tidpunkten för den partiella fissionen.

39 kap.

22 §

Utdelning som en kooperativ förening lämnar av vinsten av den kooperativa verksamheten i form av rabatt eller pristillägg i förhållande till gjorda köp eller försäljningar ska dras av.

Om föreningen har medlemmar som får sådan utdelning som enligt 42 kap. 14 § inte ska tas upp hos dem och det inte är fråga om bara enstaka sådana medlemmar, får utdelningen dras av med högst ett belopp som motsvarar 80 procent av statslåneräntan vid utgången av november *andra* året före *taxeringsåret* multiplicerat med summan av medlemmarnas omsättning med föreningen. Vid beräkningen av medlemmarnas omsättning med föreningen medräknas även medlemmarna i en medlemsfrämjande förening som har andelar i den utdelande föreningen.

Om föreningen har medlemmar som får sådan utdelning som enligt 42 kap. 14 § inte ska tas upp hos dem och det inte är fråga om bara enstaka sådana medlemmar, får utdelningen dras av med högst ett belopp som motsvarar 80 procent av statslåneräntan vid utgången av november året *närmast* före *det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut* multiplicerat med summan av medlemmarnas omsättning med föreningen. Vid beräkningen av medlemmarnas omsättning med föreningen medräknas även medlemmarna i en medlemsfrämjande förening som har andelar i den utdelande föreningen.

39 a kap.

11 §

Inkomstberäkningen ska ske med utgångspunkt i *sådana* resultat- och balansräkningar som ska lämnas enligt 3 kap. 9 b § *lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter*. Om resultat- och balansräkningar upprättats i utländsk valuta, ska det enligt 3 kap. 9 c § *samma lag* omräknade resultatet ligga till

Inkomstberäkningen ska ske med utgångspunkt i resultat- och balansräkningar för den *utländska* juridiska personen. Resultat- och balansräkningarna ska

1. vara upprättade enligt 6 kap. 4 § bokföringslagen (1999:1078),

2. innehålla de tilläggsupplysningar som anges i 6 kap. 5 § *andra* stycket 1 och 2 samt

Om resultat- och balansräkningarna ska upprättas i utländsk valuta, ska de räknas om till svenska kronor. Vid omräkningen ska principerna i 5–7 §§ lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. tillämpas på motsvarande sätt. Om principerna i den lagen inte kan tillämpas, ska omräkningen göras på något annat lämpligt sätt.

Inkomstberäkningen får ske med utgångspunkt i resultat- och balansräkningar som har upprättats enligt andra regler än de som avses i första stycket 1 och 2, om den upprättade redovisningen innehåller tillförlitliga uppgifter som är tillräckliga för beskattningen.

13 §

En delägare i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster är skattskyldig för en så stor andel av överskottet av dessa beräknat med tillämpning av 10–12 §§ som svarar mot delägarens enligt 2 och 4 §§ beräknade andel av kapitalet i personen. Till den del överskottet tas upp till beskattning av en begränsat skattskyldig delägare ska det inte tas upp av en obegränsat skattskyldig delägare.

En delägare får vid beräkning av sin andel av överskottet bara dra av sådant underskott som dragits av vid beräkningen av beskattningsårets nettoinkomst hos den utländska juridiska personen enligt 6 §. Om periodiseringsfonder helt eller delvis inte återförts på grund av bestämmelserna i 30 kap. 10 a § ska underskottet minskas med motsvarande belopp.

Överskottet i en utländsk juridisk person ska tas upp *vid den taxering då* den utländska juridiska personen hade taxerats *om den hade varit skattskyldig.*

Överskottet i en utländsk juridisk person ska tas upp *det beskattningsår som går ut samtidigt som* den utländska juridiska personens beskattningsår. *Om den utländska juridiska personen och delägaren inte har samma beskattningsår, ska överskottet i stället tas upp det beskattningsår som går ut närmast efter den utländska juridiska*

45 kap.

32 a §

Om skattskyldigheten för en andel i ett svenskt handelsbolag övergår till en fysisk person i fall som avses i 25 kap. 12 § *fyjärde* stycket får en kapitalförlust på en fastighet inte dras av.

Om skattskyldigheten för en andel i ett svenskt handelsbolag övergår till en fysisk person i fall som avses i 25 kap. 12 § *femte* stycket får en kapitalförlust på en fastighet inte dras av.

48 kap.

26 §

Juridiska personers kapitalförluster på delägarätter för vilka avdrag ska göras får dras av bara mot kapitalvinster på delägarätter. Om en del av en sådan förlust inte kan dras av, får den dras av mot en annan juridisk persons kapitalvinster på delägarätter om var och en av de juridiska personerna

1. begär det vid samma års *taxering*, och

2. med avdragsrätt kan lämna koncernbidrag till den andra juridiska personen.

1. begär det vid samma *deklarationstillfälle*, och

Till den del en förlust inte kan dras av enligt första stycket behandlas den det följande beskattningsåret som en ny kapitalförlust på delägarätter hos den juridiska person som haft förlusten.

Om de juridiska personerna inte kan begära att förlusten ska dras av vid samma deklarationstillfälle på grund av att någons bokföringsskyldighet upphör, ska begäran vid tillämpning av första stycket 1 ändå anses gjord vid samma deklarationstillfälle om de juridiska personerna i stället begär att förlusten ska dras av vid de deklarationstillfällen som gäller för beskattningsåren.

49 a kap.

13 §¹⁰

Bestämmelserna i 11 § ska inte tillämpas om

1. det avyttrade företaget eller, i fråga om handelsbolag, säljaren tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skatbolagsdeklaration som avses i 10 kap. 8 a § *skattebetalnings-*

Bestämmelserna i 11 § ska inte tillämpas om

1. det avyttrade företaget eller, i fråga om handelsbolag, säljaren tar upp företagets överskott eller underskott i en sådan skatbolagsdeklaration som avses i 27 kap. *skatteförarandelagen*

¹⁰ Senaste lydelse 2008:1064.

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1, och

3. säkerhet ställs om *sådan* har begärts med stöd av bestämmelserna i 11 kap. 11 a § skattebetalningslagen.

3. säkerhet ställs om *Skatteverket med stöd av 58 kap. skatteförfarandelagen (0000:000)* har beslutat om att *sådan* ska ställas.

Bokslutet ska upprättas som om företagets beskattningsår avslutats vid tidpunkten för avyttringen eller, i fråga om handelsbolag, vid avyttringen eller tillträdet. Företagets avsättningar till periodiseringsfond och ersättningsfond ska anses ha återförts. Om det är en andel i ett handelsbolag som har avyttrats, ska säljaren ta upp så stor del av handelsbolagets överskott eller underskott samt kapitalvinster och kapitalförluster vid avyttring av handelsbolagets näringsfastigheter och näringsbostadsrätter som belöper sig på den avyttrade andelen.

Första och andra styckena gäller även företag i intressegemenskap.

51 kap.

6 §

Bestämmelserna i 3–5 §§ ska inte tillämpas, om

1. överlåtaren enligt en överenskommelse med förvärvaren tar upp överskott eller drar av underskott i handelsbolaget som avser tiden före avyttringen eller tiden före tillträdesdagen samt tar upp kapitalvinster och drar av kapitalförluster vid avyttringar av handelsbolagets näringsfastigheter och näringsbostadsrätter före samma tidpunkt, och

2. ett särskilt bokslut ligger till grund för inkomstberäkningen enligt 1.

Bokslutet enligt första stycket 2 ska upprättas som om handelsbolaget hade ett beskattningsår som avslutats vid den sluttidpunkt för inkomstberäkningen som överlåtaren valt enligt första stycket 1. Bokslutet och sådana uppgifter till ledning för *taxering* som avses i 3 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska ha godkänts skriftligen av förvärvaren.

Bokslutet enligt första stycket 2 ska upprättas som om handelsbolaget hade ett beskattningsår som avslutats vid den sluttidpunkt för inkomstberäkningen som överlåtaren valt enligt första stycket 1. Bokslutet och sådana uppgifter till ledning för *beskattning* som avses i 31 kap. 2 och 3 §§ skatteförfarandelagen (0000:000) ska ha godkänts skriftligen av förvärvaren.

Med förvärvare avses vid inlösen de kvarvarande delägarna i handelsbolaget.

58 kap.

16 a §

Ett pensionsförsäkringsavtal ska också innehålla villkor om att försäkringsgivaren ska lämna sådana kontrolluppgifter som enligt 6, 11 och 12 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska lämnas

Ett pensionsförsäkringsavtal ska också innehålla villkor om att försäkringsgivaren ska lämna sådana kontrolluppgifter som enligt 15, 22 och 23 kap. skatteförfarandelagen (0000:000) ska lämnas om pensionsförsäkring.

om pensionsförsäkring.

För att villkoret i första stycket ska vara uppfyllt gäller för en försäkringsgivare som meddelar försäkring från ett fast driftställe beläget i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) dessutom att försäkringsgivaren för varje försäkringsavtal ska ha kommit in med ett skriftligt åtagande till Skatteverket enligt 13 kap. 2 och 3 §§ lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Andra stycket tillämpas också när en försäkringsgivare som är etablerad i en utländsk stat inom EES eller när en del av en försäkringsgivares verksamhet som är etablerad i en sådan stat övertar försäkringen efter en överlåtelse eller överföring av försäkringsavtalet.

18 a §¹¹

En försäkringsgivare som bedriver verksamhet från ett fast driftställe i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som gett in ett sådant åtagande som avses i 16 a § andra stycket, får avtala med försäkringens innehavare om att för dennes räkning betala den avkastningsskatt som enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel är hänförlig till försäkringen. Ett sådant avtal om betalning av avkastningsskatt ska vara skriftligt och får avse flera år.

Betalningen ska inte anses strida mot bestämmelserna i detta kapitel och inte heller anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 4, om

– beloppet betalats ut sedan underlaget för avkastningsskatt fastställts i beslut om <i>årlig taxering</i> , och	– beloppet betalats ut sedan underlaget för avkastningsskatt fastställts i beslut om <i>slutlig skatt</i> , och
--	---

– det belopp som betalats ut inte överstiger avkastningsskattens storlek enligt beslut om slutlig skatt med tillägg för bankavgifter och andra sedvanliga kostnader som har direkt samband med överföringen av beloppet.

Om skatt som försäkringsgivaren betalat till följd av avtalet återbetalas, anses beloppet som pension om det inte, tillsammans med *ränta* enligt 19 kap. 12 § *skattebetalningslagen* (1997:483), tillgodoförs försäkringen inom 14 dagar. Har försäkringen avslutats, ska beloppet i stället tillgodoföras den försäkring till vilken värdet i den avslutade

För att villkoret i första stycket ska vara uppfyllt gäller för en försäkringsgivare som meddelar försäkring från ett fast driftställe beläget i en utländsk stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) dessutom att försäkringsgivaren för varje försäkringsavtal ska ha kommit in med ett skriftligt åtagande till Skatteverket enligt 23 kap. 6 § och 38 kap. 1 § *skatteförfarandelagen*.

Om skatt som försäkringsgivaren betalat till följd av avtalet återbetalas, anses beloppet som pension om det inte, tillsammans med *intäktsränta* enligt 65 kap. 16 § *skatteförfarandelagen* (0000:000), tillgodoförs försäkringen inom 14 dagar. Har försäkringen avslutats, ska beloppet i stället tillgodoföras den försäkring till vilken värdet i den avslutade

¹¹ Senaste lydelse 2010:1277.

försäkringen har överförts.

försäkringen har överförts.

Prop. 2010/11:165

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också på tjänstepensionsavtal som är jämförbara med pensionsförsäkring och uppfyller villkoren i 1 a §.

Bilaga 9

19 b §

Om försäkringsgivaren för ett enstaka år inte inom den tid som föreskrivs i *lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter* lämnar sådana kontrolluppgifter som avses i 16 a § och som ska lämnas senast den 31 januari *under taxeringsåret*, ska avskattning enligt 19 a § inte ske om försäkringstagaren eller den försäkrade själv lämnar uppgifter från försäkringsgivaren om försäkringen senast den 31 maj under det år kontrolluppgiften skulle ha lämnats.

Om avskattning inte ska ske på grund av bestämmelsen i första stycket, och försäkringstagaren under det år då kontrolluppgiften skulle ha lämnats för över pensionsförsäkringens värde till en annan försäkring hos en annan försäkringsgivare på det sätt som avses i 18 § tredje stycket ska avskattning inte ske även om kontrolluppgift om överföringen enligt 11 kap. 7 a § *lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter* inte lämnas.

Om försäkringsgivaren för ett enstaka år inte inom den tid som föreskrivs i *skatteförfarandelagen (0000:000)* lämnar sådana kontrolluppgifter som avses i 16 a § och som ska lämnas senast den 31 januari *året efter beskattningsåret*, ska avskattning enligt 19 a § inte ske om försäkringstagaren eller den försäkrade själv lämnar uppgifter från försäkringsgivaren om försäkringen senast den 31 maj under det år kontrolluppgiften skulle ha lämnats.

Om avskattning inte ska ske på grund av bestämmelsen i första stycket, och försäkringstagaren under det år då kontrolluppgiften skulle ha lämnats för över pensionsförsäkringens värde till en annan försäkring hos en annan försäkringsgivare på det sätt som avses i 18 § tredje stycket ska avskattning inte ske även om kontrolluppgift om överföringen enligt 22 kap. 9 § *skatteförfarandelagen* inte lämnas.

61 kap.

5 §

Värdet av bilförmån exklusive drivmedel ska för ett kalenderår beräknas till summan av

- 0,317 prisbasbelopp,
- ett ränterelaterat belopp, och
- ett prisrelaterat belopp.

Det ränterelaterade beloppet ska beräknas till 75 procent av statslåneräntan vid utgången av november *andra* året före *taxeringsåret* multiplicerat med bilmodellens nybilspris.

Det ränterelaterade beloppet ska beräknas till 75 procent av statslåneräntan vid utgången av november året *närmast* före *det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut* multiplicerat med bilmodellens nybilspris.

Det prisrelaterade beloppet ska beräknas till 9 procent av bilmodellens nybilspris, om detta uppgår till högst 7,5 prisbasbelopp. Om bilmodellens nybilspris är högre, ska det prisrelaterade beloppet beräknas till summan av 9 procent av 7,5 prisbasbelopp och 20 procent av den del av nybilspriset som överstiger 7,5 prisbasbelopp.

Nuvarande lydelse

63 kap.

3 §

För dem som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret eller begränsat skattskyldiga uppgår grundavdraget till följande belopp.

Taxerad förvärvsinkomst

Grundavdrag

överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp ökat med 20 procent av det belopp med vilket den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten överstiger 0,99 prisbasbelopp
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,77 prisbasbelopp
överstiger 3,11 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,77 prisbasbelopp minskat med 10 procent av det belopp med vilket den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten överstiger 3,11 prisbasbelopp
överstiger 7,88 prisbasbelopp	0,293 prisbasbelopp

Föreslagen lydelse

63 kap.

3 §

För dem som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret eller begränsat skattskyldiga uppgår grundavdraget till följande belopp.

Fastställd förvärvsinkomst

Grundavdrag

överstiger inte 0,99 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,423 prisbasbelopp ökat med 20 procent av det belopp med vilket den <i>fastställda</i> förvärvsinkomsten överstiger 0,99 prisbasbelopp
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,77 prisbasbelopp

överstiger 3,11 men inte 7,88 prisbasbelopp 0,77 prisbasbelopp minskat med 10 procent av det belopp med vilket den *fastställda* förvärvsinkomsten överstiger 3,11 prisbasbelopp Prop. 2010/11:165 Bilaga 9

överstiger 7,88 prisbasbelopp 0,293 prisbasbelopp

Nuvarande lydelse

3 a §¹²

För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år är grundavdraget beloppet enligt 3 § med tillägg av följande särskilda belopp.

Taxerad förvärvsinkomst

Särskilt belopp

överstiger inte 0,98 prisbasbelopp	0,557 prisbasbelopp
överstiger 0,98 men inte 0,99 prisbasbelopp	0,459 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,657 prisbasbelopp minskat med 10 procent av den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,112 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten
överstiger 3,11 men inte 3,85 prisbasbelopp	20 procent av den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten minskat med 0,199 prisbasbelopp
överstiger 3,85 men inte 4,8 prisbasbelopp	0,186 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten
överstiger 4,8 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,619 prisbasbelopp ökat med 1 procent av den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten
överstiger 7,88 men inte 12,21 prisbasbelopp	1,407 prisbasbelopp minskat med 9 procent av den <i>taxerade</i> förvärvsinkomsten
överstiger 12,21 prisbasbelopp	0,307 prisbasbelopp

¹² Senaste lydelse 2010:1826.

3 a §

För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år är grundavdraget beloppet enligt 3 § med tillägg av följande särskilda belopp.

<u>Fastställd förvärvsinkomst</u>	<u>Särskilt belopp</u>
överstiger inte 0,98 prisbasbelopp	0,557 prisbasbelopp
överstiger 0,98 men inte 0,99 prisbasbelopp	0,459 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den <i>fastställda</i> förvärvsinkomsten
överstiger 0,99 men inte 2,72 prisbasbelopp	0,657 prisbasbelopp minskat med 10 procent av den <i>fastställda</i> förvärvsinkomsten
överstiger 2,72 men inte 3,11 prisbasbelopp	0,112 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den <i>fastställda</i> förvärvsinkomsten
överstiger 3,11 men inte 3,85 prisbasbelopp	20 procent av den <i>fastställda</i> förvärvsinkomsten minskat med 0,199 prisbasbelopp
överstiger 3,85 men inte 4,8 prisbasbelopp	0,186 prisbasbelopp ökat med 10 procent av den <i>fastställda</i> förvärvsinkomsten
överstiger 4,8 men inte 7,88 prisbasbelopp	0,619 prisbasbelopp ökat med 1 procent av den <i>fastställda</i> förvärvsinkomsten
överstiger 7,88 men inte 12,21 prisbasbelopp	1,407 prisbasbelopp minskat med 9 procent av den <i>fastställda</i> förvärvsinkomsten
överstiger 12,21 prisbasbelopp	0,307 prisbasbelopp

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

65 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om beräkning av statlig och kommunal inkomstskatt. *Bestämmelser om avrundning av skatten finns i 23 kap. 1 § skattebetal-*

I detta kapitel finns bestämmelser om beräkning av statlig och kommunal inkomstskatt.

3 §

För fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret är den kommunala inkomstskatten summan av de skattesatser för kommunalskatt och landstingsskatt som gäller i hemortskommunen för året före taxeringsåret multiplicerad med den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

Med hemortskommun avses hemortskommunen enligt 22 kap. 1 a § skattebetalningslagen (1997:483) för året före taxeringsåret. Med hemortskommun för ett dödsbo avses den dödes hemortskommun för dödsåret. Om den döde hade bytt folkbokföringsort efter den 1 november året före dödsåret, ska dock hemortskommunen för dödsboet från och med andra taxeringsåret efter dödsåret anses vara den kommun där den döde hade sin senaste rätta folkbokföringsort.

För fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret är den kommunala inkomstskatten summan av de skattesatser för kommunalskatt och landstingsskatt som gäller i hemortskommunen för beskattningsåret multiplicerad med den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före beskattningsåret. För den som var bosatt eller stadigvarande vistades här i landet under någon del av beskattningsåret, men som inte var folkbokförd här den 1 november föregående år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt eller stadigvarande vistades. För den som på grund av väsentlig anknytning till Sverige är obegränsat skattskyldig enligt 3 kap. 3 § första stycket 3, avses med hemortskommun den kommun till vilken anknytningen var starkast under året före beskattningsåret.

Med hemortskommun för ett dödsbo avses den dödes hemortskommun för dödsåret. Om den döde hade bytt folkbokföringsort efter den 1 november året före dödsåret, ska dock hemortskommunen för dödsboet från och med beskattningsåret efter dödsåret anses vara den kommun där den döde hade sin senaste rätta folkbokföringsort.

För en enskild näringsidkare som enligt 1 kap. 13 § andra stycket har ett beskattningsår som inte sammanfaller med kalenderåret, avses med beskattningsår enligt första–tredje styckena det kalenderår under vilket beskatt-

5 §¹³

För fysiska personer är den statliga inkomstskatten på beskattningsbara förvärvsinkomster

– 20 procent av den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en nedre skiktgräns, och

– 5 procent av den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger en övre skiktgräns.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 367 600 kronor *vid 2010 års taxering* och en övre skiktgräns på 526 200 kronor *vid 2010 års taxering*.

Vid de därpå följande taxeringarna uppgår skiktgränserna till skiktgränserna för det föregående *taxeringsåret* multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni *andra* året före *taxeringsåret* och prisläget i juni *tredje* året före *taxeringsåret* plus två procentenheter. Skiktgränserna fastställs av regeringen före utgången av *andra* året före *taxeringsåret* och avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Skiktgränserna bestäms med utgångspunkt i en nedre skiktgräns på 367 600 kronor *för beskattningsåret 2009* och en övre skiktgräns på 526 200 kronor *för beskattningsåret 2009*.

För de därpå följande beskattningsåren uppgår skiktgränserna till skiktgränserna för det föregående *beskattningsåret* multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni året före *beskattningsåret* och prisläget i juni *andra* året före *beskattningsåret* plus två procentenheter. Skiktgränserna fastställs av regeringen före utgången av året före *beskattningsåret* och avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Om en enskild näringsidkare enligt 1 kap. 13 § andra stycket har ett beskattningsår som inte sammanfaller med kalenderåret, ska de skiktgränser som gäller vid detta beskattningsårs utgång tillämpas.

66 kap.

11 §

Den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten räknas fram med utgångspunkt i summan av den beskattningsbara förvärvsinkomsten för *taxeringsåret*, minskad med nettobeloppen av de ackumulerade inkomsterna och de beskattningsbara förvärvs-

Den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten räknas fram med utgångspunkt i summan av den beskattningsbara förvärvsinkomsten för *beskattningsåret*, minskad med nettobeloppen av de ackumulerade inkomsterna, och de beskatt-

¹³ Senaste lydelse 2008:1327.

inkomsterna för så många av de närmast föregående *taxeringsåren* att det sammanlagda antalet år motsvarar antalet årsbelopp.

ningsbara förvärvsinkomsterna för så många av de närmast föregående *beskattningsåren* att det sammanlagda antalet år motsvarar antalet årsbelopp.

12 §

I fråga om *taxeringsår* då den skattskyldige *inte taxerats på grund av att han ändrat räkenskapsår* eller varit begränsat skattskyldig, ska den beskattningsbara förvärvsinkomsten tas upp till noll.

Om det för ett taxeringsår fattats beslut om två taxeringar för den skattskyldige på grund av att han ändrat räkenskapsår, ska dessa taxeringar behandlas som två skilda taxeringsår.

I fråga om *beskattningsår* då den skattskyldige *har* varit begränsat skattskyldig, ska den beskattningsbara förvärvsinkomsten tas upp till noll.

14 §

Om en ackumulerad inkomst hänför sig enbart till beskattningsåret och tid dessförinnan, ska den genomsnittliga beskattningsbara förvärvsinkomsten ökas med ett belopp som motsvarar den nedre skiktgränsens förändring mellan

1. det närmast föregående *taxeringsåret* och det aktuella *taxeringsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till tre eller fyra beskattningsår,

2. det andra *taxeringsåret* före *taxeringsåret* och det aktuella *taxeringsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till fem eller sex beskattningsår,

3. det tredje *taxeringsåret* före *taxeringsåret* och det aktuella *taxeringsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till sju eller åtta beskattningsår, eller

4. det fjärde *taxeringsåret* före *taxeringsåret* och det aktuella *taxeringsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till nio eller tio beskattningsår.

1. det närmast föregående *beskattningsåret* och det aktuella *beskattningsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till tre eller fyra beskattningsår,

2. det andra *beskattningsåret* före *beskattningsåret* och det aktuella *beskattningsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till fem eller sex beskattningsår,

3. det tredje *beskattningsåret* före *beskattningsåret* och det aktuella *beskattningsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till sju eller åtta beskattningsår, eller

4. det fjärde *beskattningsåret* före *beskattningsåret* och det aktuella *beskattningsåret*, om den ackumulerade inkomsten hänför sig till nio eller tio beskattningsår.

67 kap.
11 §¹⁴

Rätt till skattereduktion enligt 12–19 §§ har efter begäran de som

1. vid beskattningsårets utgång har fyllt 18 år,
 2. är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret, och
 3. har haft utgifter för utfört hushållsarbete, fått förmån av hushållsarbete som ska tas upp i inkomstslaget tjänst eller har redovisat ersättning för utfört hushållsarbete i en förenklad *skattedeclaration*.
3. har haft utgifter för utfört hushållsarbete, fått förmån av hushållsarbete som ska tas upp i inkomstslaget tjänst eller har redovisat ersättning för utfört hushållsarbete i en förenklad *arbetsgivardeklaration*.

Sådan rätt till skattereduktion har efter begäran också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Även dödsbon har efter begäran rätt till skattereduktion för hushållsarbete som har utförts före dödsfallet.

Utgifterna för hushållsarbetet utgörs av det debiterade beloppet för arbetet inklusive mervärdesskatt.

12 §¹⁵

En begäran om skattereduktion för hushållsarbete ska göras i *självdeklarationen vid taxeringen* för det beskattningsår då

1. utgifter för utfört hushållsarbete har betalats,
2. förmån av hushållsarbete har tillhandahållits, eller
3. ersättning för hushållsarbete har redovisats i en förenklad *skattedeclaration* enligt 10 kap. 13 a § *skattebetalningslagen* (1997:483).

En begäran om skattereduktion för hushållsarbete ska göras i *inkomstdeklarationen för beslut om slutlig skatt* för det beskattningsår då

3. ersättning för hushållsarbete har redovisats i en förenklad *arbetsgivardeklaration* enligt 26 kap. 4 § *skatteförfarandelagen* (0000:000).

16 §¹⁶

För rätt till skattereduktion krävs beträffande den som utför hushållsarbete (utföraren) att denne uppfyller förutsättningarna i någon av 1 eller 2 eller i 17 §.

1. Utföraren ska *ha F-skattsedel* när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut.

2. Redovisning av arbetsgivaravgifter på ersättning för arbetet

1. Utföraren ska *vara godkänd för F-skatt* när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut.

2. Redovisning av arbetsgivaravgifter på ersättning för arbetet

¹⁴ Senaste lydelse 2009:1060.

¹⁵ Senaste lydelse 2009:197.

¹⁶ Senaste lydelse 2009:197.

har skett i en förenklad *skatte-deklaration enligt 10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (1997:483)*. Utföraren får då inte ha varit skattskyldig enligt mervärdes-skattelagen (1994:200) i fråga om verksamhet som omfattar hushållsarbetet.

har skett i en förenklad *arbets-givardeklaration enligt 26 kap. 4 § skatteförfarandelagen (0000:000)*. Utföraren får då inte ha varit skattskyldig enligt mervärdes-skattelagen (1994:200) i fråga om verksamhet som omfattar hushållsarbetet.

17 §¹⁷

Om hushållsarbetet har utförts utomlands och utföraren inte har bedrivit någon näringsverksamhet i Sverige, ska utföraren när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut ha ett intyg eller någon annan handling som visar att företaget i fråga om skatter och avgifter i sitt hemland genomgår motsvarande kontroll som *den innehavare av F-skattsedel*.

Om hushållsarbetet har utförts utomlands och utföraren inte har bedrivit någon näringsverksamhet i Sverige, ska utföraren när avtalet om arbetet träffas eller när ersättningen betalas ut ha ett intyg eller någon annan handling som visar att företaget i fråga om skatter och avgifter i sitt hemland genomgår motsvarande kontroll som *den som är godkänd för F-skatt*.

18 §¹⁸

Underlag för skattereduktion består av

1. belopp som har legat till grund för preliminär skattereduktion som har tillgodoräknats för beskattningsåret enligt 17 § första stycket 1 lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete,

2. värdet av förmån av hushållsarbete som tillhandahållits den skattskyldige under beskattningsåret, och

3. sådan ersättning för hushållsarbete och arbetsgivaravgifter för denna ersättning som har redovisats för beskattningsåret i en förenklad skattedeclaration enligt 10 kap. 13 a § *skattebetalningslagen (1997:483)*.

3. sådan ersättning för hushållsarbete och arbetsgivaravgifter för denna ersättning som har redovisats för beskattningsåret i en förenklad *arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 § skatteförfarandelagen (0000:000)*.

I underlaget räknas inte utgifter för material, utrustning och resor in.

19 §¹⁹

Skattereduktionen uppgår till

1. belopp motsvarande den preliminära skattereduktion som avses i 18 § första stycket 1,

2. 50 procent av underlaget enligt 18 § första stycket 2, och

3. belopp motsvarande de arbetsgivaravgifter i fråga om sådan

3. belopp motsvarande de arbetsgivaravgifter i fråga om sådan

¹⁷ Senaste lydelse 2009:197.

¹⁸ Senaste lydelse 2009:197.

¹⁹ Senaste lydelse 2009:197.

ersättning för hushållsarbete som har redovisats i en förenklad *skattedeklaration* enligt 18 § första stycket 3.

ersättning för hushållsarbete som har redovisats i en förenklad *arbetsgivardeklaration* enligt 18 § första stycket 3.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

Den sammanlagda skattereduktionen får uppgå till högst 50 000 kronor för ett beskattningsår.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.

2. När de nya bestämmelserna i 1 kap. 14 § tillämpas första gången ska inkomsterna från handelsbolaget inte tas upp av delägaren om de redan har tagits upp enligt äldre bestämmelser.

3. När de nya bestämmelserna i 39 a kap. 13 § tredje stycket tillämpas första gången ska överskottet från den juridiska personen inte tas upp av delägaren om det redan har tagits upp enligt äldre bestämmelser.

4. De nya bestämmelserna i 25 kap. 12 §, 35 kap. 3 § och 48 kap. 26 § får tillämpas av den som har ett förlängt räkenskapsår som slutar efter den 31 december 2012 eller ett förkortat räkenskapsår som slutar mellan den 1 februari 2012 och den 31 december 2012.

Härigenom föreskrivs i fråga om socialavgiftslagen (2000:980) dels att 1 kap. 5 §, 2 kap. 5, 7, 10, 11, 21 och 24 §§, 3 kap. 12, 15–16 och 18 §§ samt 4 kap. 1 och 2 §§ samt rubriken närmast före 2 kap. 5 § ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före 3 kap. 8 och 11 §§ ska lyda ”Inkomster för den som är godkänd för F-skatt” och ”Ersättning till näringsidkare som inte är godkänd för F-skatt”,

dels att det i lagen ska införas fyra nya paragrafer, 2 kap. 10 a–10 d §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 §

I denna lag avses med

F-skattsedel: sådan skattsedel som innebär att innehavaren skall betala F-skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483),

godkännande för F-skatt: sådant godkännande som innebär att innehavaren ska betala F-skatt enligt skatteförfarandelagen (0000:000),

näringsverksamhet: näringsverksamhet enligt inkomstskattelagen (1999:1229),

inkomst av tjänst: inkomst i inkomstslaget tjänst enligt inkomstskattelagen.

Vad som sägs i denna lag om handelsbolag och om delägare i dem gäller också i fråga om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) och delägare i dem.

Mottagaren av ersättningen har *F-skattsedel*

Mottagaren av ersättningen är *godkänd för F-skatt*

2 kap.

5 §

Arbetsgivaravgifter *skall* inte betalas om den som tar emot ersättning för arbete har en *F-skattsedel* antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om *innehav av en F-skattsedel* får godtas om *uppgiften* lämnas i en *anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling* som även innehåller *utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av en*

Arbetsgivaravgifter *ska* inte betalas om den som tar emot ersättning för arbete är *godkänd för F-skatt* antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om *godkännande för F-skatt* får godtas om *den* lämnas i en *handling som upprättas i samband med uppdraget och som innehåller nödvändiga identifikationsuppgifter. Om utbetalaren känner till att en uppgift om godkännande för F-skatt är oriktig, får den inte godtas.*

F-skattsedel får dock inte godtas om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

Om betalningsmottagaren har en F-skattsedel med sådant villkor som avses i 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall arbetsgivaravgifter inte betalas om F-skattsedeln åberopas skriftligen.

Första och andra styckena gäller inte ersättning från semesterkassa.

7 §

Bestämmelserna i 6 § gäller inte om den avgiftspliktiga ersättningen utgör

1. en utgift i en av utgivaren bedriven näringsverksamhet, eller
2. sådan ersättning till en förmyndare, god man eller förvaltare som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken.

Bestämmelserna i 6 § gäller inte heller om utgivaren och mottagaren har kommit överens om att arbetsgivaravgifter *skall* betalas på ersättningen. En sådan överenskommelse gäller dock inte om mottagaren *har en F-skattsedel* utan sådant villkor som avses i 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483).

Om mottagaren är godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 § skatteförfarandelagen (0000:000), gäller första stycket bara om godkännandet åberopas skriftligen.

Bestämmelserna i 6 § gäller inte heller om utgivaren och mottagaren har kommit överens om att arbetsgivaravgifter *ska* betalas på ersättningen. En sådan överenskommelse gäller dock inte om mottagaren *är godkänd för F-skatt* utan sådant villkor som avses i 9 kap. 3 § skatteförfarandelagen (0000:000).

10 §

Löner, arvoden, förmåner och andra ersättningar för arbete är avgiftspliktiga. Detsamma gäller annat som utges med anledning av ett avtal om arbete, dock inte pension.

Bestämmelser om värdering av förmåner finns i 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483).

10 a §

Förmåner ska värderas enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229) med följande undantag:

1. värdet av förmån av bostad här i landet som inte är semesterbostad eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen ska beräknas enligt värdetabeller, och

2. värdet av drivmedelsförmån som avses i 61 kap. 10 § inkomst-

skattelagen ska beräknas till marknadsvärdet.

De tabeller som avses i första stycket 1 ska ange förmånsvärdet av en bostad till den genomsnittliga kostnaden per kvadratmeter bostadsyta inom ett område där boendekostnaderna är i huvudsak enhetliga. Förmånsvärdet för en bostad som ligger utanför tätort och dess närområde ska dock bestämmas till 90 procent av den lägsta genomsnittskostnaden.

10 b §

Bestämmelserna om justering av värdet av bilförmån eller kostförmån i 61 kap. 18, 19 och 19 b §§ inkomstskattelagen (1999:1229) får tillämpas bara om Skatteverket på begäran av utgivaren har beslutat om en justering.

10 c §

Om värdet av bostadsförmån enligt 10 a § första stycket 1 avviker med mer än 10 procent från det värde som följer av 61 kap. 2 eller 20 § inkomstskattelagen (1999:1229), får Skatteverket på begäran av utgivaren bestämma värdet av förmånen.

10 d §

Om Skatteverket har bestämt ett förmånsvärde enligt 10 b eller 10 c §, ska utgivaren underrätta mottagaren om beslutet.

Lydelse enligt prop. 2010/11:52

Föreslagen lydelse

11 §

Med ersättning för arbete likställs i denna lag

1. kostnadsersättning, utom sådan som enligt 8 kap. 19 eller 20 § skattebetalningslagen (1997:483) ska undantas vid beräkning av skatteavdrag,

2. garantibelopp enligt lönegarantilagen (1992:497),

1. kostnadsersättning och sådan ersättning som enligt 10 kap. 3 § andra stycket 9 och 10 skatteförfarandelagen (0000:000) ska räknas som ersättning för arbete,

3. ersättning som utges till Försäkringskassan enligt 24 § första stycket lagen (1991:1047) om sjuklön, varvid ersättningen ska anses ha betalats ut till den person som sjuklönen avser,

4. forskarstipendium från Europeiska unionen eller Europeiska atomenergigemenskapen (Marie Curie-stipendium), om stipendiet utges av en fysisk person bosatt i Sverige eller av en svensk juridisk person, och

5. ersättning från semesterkassa.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 §

Om en ersättning till viss del motsvarar utgifter i arbetet är ersättningen till den delen avgiftsfri, om ifrågavarande utgifter under året kan beräknas uppgå till minst 10 procent av ersättningen från utgivaren under samma år.

Detta gäller inte ersättning som beskattas enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Utgifterna får för bestämda yrkesgrupper beräknas enligt schablon grundad på de genomsnittliga utgifterna inom respektive grupp.

Om det inte finns någon sådan schablon som avses i tredje stycket, ska Skatteverket på begäran av den som ger ut ersättning för utgifterna bestämma hur utgifterna ska beräknas.

Om utgifterna har beräknats enligt tredje eller fjärde stycket, ska utgivaren underrätta mottagaren om beslutet.

24 §

Underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter (avgiftsunderlaget) är summan av de avgiftspliktiga ersättningar som den avgiftsskyldige har utgett under en kalendermånad.

Ersättning som avses i 1 § andra stycket ska räknas in i underlaget för den kalendermånad under vilken rättigheten utnyttjas eller överläts, dock senast för den kalendermånad då utgivaren fick kännedom om ersättningen.

Ersättningar som avses i 2 och 3 §§ ska räknas in i underlaget för den kalendermånad under vilken den avgiftsskyldige fick kännedom om ersättningen.

I avgiftsunderlaget *skall* också ingå tidigare under året utgiven avgiftsfri ersättning som sammanräknad med en ersättning som ut-

I avgiftsunderlaget *ska* också ingå tidigare under året utgiven avgiftsfri ersättning som sammanräknad med en ersättning som ut-

getts under kalendermånaden blir avgiftspliktig.

getts under kalendermånaden blir avgiftspliktig.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

3 kap.

12 §

Underlaget för beräkning av egenavgifter (avgiftsunderlaget) är summan av de avgiftspliktiga nettoinkomsterna vid den avgiftsskyldiges taxering till inkomstskatt.

Underlaget för beräkning av egenavgifter (avgiftsunderlaget) är summan av de avgiftspliktiga nettoinkomsterna enligt beslut om slutlig skatt för den avgiftsskyldige.

Ett underskott i en näringsverksamhet får inte minska ett överskott i en annan näringsverksamhet.

Avgiftsunderlag skall inte fastställas, om den avgiftsskyldige avlidit under året före taxeringsåret.

Avgiftsunderlag ska inte fastställas, om den avgiftsskyldige avlidit under beskattningsåret.

15 §

Den som vid ingången av året före taxeringsåret har fyllt 65 år skall bara betala ålderspensionsavgiften.

Den som vid ingången av beskattningsåret har fyllt 65 år ska bara betala ålderspensionsavgiften.

15 a §¹

Den som vid ingången av året före taxeringsåret inte har fyllt 26 år ska betala hela ålderspensionsavgiften men bara en fjärdedel av de övriga egenavgifterna. Procenttalen för avgifterna ska efter kvoteringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort.

Den som vid ingången av beskattningsåret inte har fyllt 26 år ska betala hela ålderspensionsavgiften men bara en fjärdedel av de övriga egenavgifterna. Procenttalen för avgifterna ska efter kvoteringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort.

16 §²

Den som har haft hel allmän ålderspension enligt socialförsäkringsbalken hela året före taxeringsåret ska bara betala ålderspensionsavgiften. Detsamma gäller den som har haft hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt samma balk någon del av året före taxeringsåret.

Den som har haft hel allmän ålderspension enligt socialförsäkringsbalken hela beskattningsåret ska bara betala ålderspensionsavgiften. Detsamma gäller den som har haft hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt samma balk någon del av beskattningsåret.

¹ Senaste lydelse 2008:1266.

² Senaste lydelse 2010:1282.

18 §³

Vid beräkning av egenavgifter ska, efter begäran i *självdeklarationen*, avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 10 000 kronor per år.

Vid beräkning av egenavgifter ska, efter begäran i *inkomstdeklarationen*, avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 10 000 kronor per år.

Första stycket gäller bara

1. till den del avgiftsunderlaget utgörs av avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet,

2. om den del av avgiftsunderlaget som utgörs av avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet överstiger 40 000 kronor,

3. om den avgiftsskyldige vid ingången av året före taxeringsåret har fyllt 26 men inte 65 år och inte bara ska betala ålderspensionsavgiften enligt 16 §, och

3. om den avgiftsskyldige vid ingången av beskattningsåret har fyllt 26 men inte 65 år och inte bara ska betala ålderspensionsavgiften enligt 16 §, och

4. om avdraget uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse enligt

– kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning nr 1860/2004, eller

– kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter.

4 kap.

1 §

Föreskrifter om *bestämmande, debitering, redovisning och betalning* av avgifter enligt denna lag finns i *skattebetalningslagen* (1997:483).

Föreskrifter om *förfarandet vid uttag* av avgifter enligt denna lag finns i *skatteförfarandelagen* (0000:000).

Bestämmelserna om omprövning och överklagande i 66 och 67 kap. skatteförfarandelagen gäller för beslut enligt 2 kap. 10 b och 10 c §§ samt 2 kap. 21 § fjärde stycket. Besluten ska vid tillämpningen av bestämmelserna i skatteförfarandelagen anses som beslut om arbetsgivaravgifter.

³ Senaste lydelse 2010:436.

2 §⁴

I fråga om avgift som avses i denna lag gäller vad som föreskrivs om skatt i skattebrottslagen (1971:69) och *lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter*.

I fråga om avgift som avses i denna lag gäller vad som föreskrivs om skatt i skattebrottslagen (1971:69).

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.
 2. De nya bestämmelserna om arbetsgivaravgifter i 2 kap. 5, 7, 10–11, 21 och 24 §§ samt 4 kap. 1 och 2 §§ tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011.
 3. De nya bestämmelserna om egenavgifter i 3 kap. 12, 15–16 och 18 §§ samt 4 kap. 1 och 2 §§ tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012.

⁴ Senaste lydelse 2003:551.

Häri genom föreskrivs i fråga om tullagen (2000:1281)

dels att 8 kap. 14 § ska upphöra att gälla,

dels att 5 kap. 13, 16, 20, 21 och 24 §§, 8 kap. 2, 6 och 10 §§ samt 9 kap. 2 och 23 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas tre nya paragrafer, 1 kap. 8 § samt 9 kap. 24 och 25 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagna lydelse

1 kap.

8 §

I ärenden och mål om tull, skatt som ska betalas till Tullverket, ränta, tulltillägg och avgift enligt denna lag gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. ersättning för kostnader för biträde i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §,

2. bevissäkring och betalnings-säkring i 45 kap. 2–16 §§, 46 kap., 68 kap. 1 och 3 §§ samt 69 och 71 kap.

Vid tillämpningen av första stycket ska vad som sägs i skatteförfarandelagen om Skatteverket och Kronofogdemyndigheten i stället gälla Tullverket.

5 kap.

13 §

Bestämmelser om återbetalning och eftergift av tull finns i artiklarna 235–242 i förordningen (EEG) nr 2913/92 och i artiklarna 877–912 i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Om annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift har betalats med högre belopp än som rätteligen *skall* betalas, återbetalas överskjutande belopp. Motsvarande gäller när annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift rätteligen inte skulle ha betalats. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ samma lag återbetalas dock

Om annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift har betalats med högre belopp än som rätteligen *ska* betalas, återbetalas överskjutande belopp. Motsvarande gäller när annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift rätteligen inte skulle ha betalats. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ samma lag återbetalas dock

inte.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som *skall* betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Om det finns synnerliga skäl, får *Tullverket* medge nedsättning av eller befrielse från annan skatt än tull.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar de närmare föreskrifter som behövs i övrigt till komplettering av bestämmelserna om återbetalning och eftergift av tull i förordningarna (EEG) nr 2913/92 och 2454/93.

inte.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som *ska* betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Om det finns synnerliga skäl, får *regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer* medge nedsättning av eller befrielse från annan skatt än tull.

16 §

Bestämmelserna om dröjsmålsränta och befrielse från dröjsmålsränta i artikel 232 i förordningen (EEG) nr 2913/92 tillämpas även på annan skatt än tull som *skall* tas ut för varor vid import.

Dröjsmålsräntan *skall* beräknas på det sätt som anges i 19 kap. 8 § *skattebetalningslagen* (1997:483).

Dröjsmålsräntan är minst 100 kronor. Om det ursprungligen obetalda beloppet är mindre än 100 kronor, får dröjsmålsränta dock endast tas ut med motsvarande belopp.

Bestämmelserna om dröjsmålsränta och befrielse från dröjsmålsränta i artikel 232 i förordningen (EEG) nr 2913/92 tillämpas även på annan skatt än tull som *ska* tas ut för varor vid import.

Dröjsmålsräntan *ska* beräknas på det sätt som anges i 65 kap. 13 § *skatteförfarandelagen* (0000:000).

20 §¹

Ränta som avses i 15 § första stycket 1 eller 2 ska beräknas från utgången av den första månaden efter den då varan deklarerades för övergång till fri omsättning till och med den månad då beloppet ska betalas. Ränta på skatt, som motsvarar tidigare återbetalt belopp, beräknas dock från utgången av den månad då beloppet återbetalades.

Ränta enligt 15 § första stycket 3 ska beräknas från utgången av den månad då varan infördes eller det olovliga förfarandet ägde rum till och med den månad då beloppet ska betalas.

Ränta enligt 15 § andra tycket tas ut för den tid fördröjningen omfattar.

Räntesatser för ränta enligt 15 § första stycket 2 ska vara de räntesatser som anges i 19 kap. 7 § *skattebetalningslagen* (1997:483).

Räntesatser för ränta enligt 15 § första stycket 2 ska vara de räntesatser som anges i 65 kap. 4 § första stycket och 11 § första

¹ Senaste lydelse 2007:1276.

Räntesatsen för ränta enligt 15 § första stycket 1 och 3 och andra stycket ska vara den som anges i 19 kap. 7 § andra stycket andra meningen skattebetalningslagen.

stycket skatteförfarandelagen (0000:000).

Räntesatsen för ränta enligt 15 § första stycket 1 och 3 och andra stycket ska vara den som anges i 65 kap. 11 § första stycket skatteförfarandelagen.

21 §

På belopp som återbetalas i fall som anges i 13 § tillgodoförs ränta. Ränta tillgodoförs även på ränta enligt 14–16 §§ som återbetalas. Räntan tillgodoförs från utgången av den månad under vilken beloppet betalats till och med den månad då beloppet återbetalas.

Räntesatsen *skall* vara den som anges i 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483).

Räntesatsen *ska* vara den som anges i 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförfarandelagen (0000:000).

24 §²

I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för en gäldenär som är juridisk person och som inte har betalat in tull i rätt tid och på rätt sätt gäller 12 kap. 6, 6 b, 7–7 e §§, 12 § första stycket och 13 §, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2 och 14 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för en gäldenär som är juridisk person och som inte har betalat in tull i rätt tid och på rätt sätt gäller 59 kap. 13, 15–21, 26 och 27 §§, 67 kap. 4 och 28 §§, 68 kap. 1 § samt 70 kap. skatteförfarandelagen (0000:000).

Tullverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende tull enligt denna lag.

Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske enligt 23 §.

8 kap.

2 §³

Om den som är gäldenär och skyldig att lämna skriftlig eller med databehandlingsteknik upprättad tulldeklaration på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för tulltaxeringen, *skall* en särskild avgift (*tulltillägg*) tas ut. Detsamma gäller, om gäldenären har lämnat en sådan uppgift i ett ärende som avser omprövning av tulltaxerings-

Om den som är gäldenär och skyldig att lämna skriftlig eller med databehandlingsteknik upprättad tulldeklaration på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för tulltaxeringen, *ska* en särskild avgift (*tulltillägg*) tas ut. Detsamma gäller, om gäldenären har lämnat en sådan uppgift i ett ärende som avser omprövning av tulltaxerings-

² Senaste lydelse 2003:749.

³ Senaste lydelse 2003:214.

beslut eller i ett överklagat ärende som avser fastställande av tull och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

En uppgift *skall* anses vara oriktig om det klart framgår att en uppgift *som gäldenären har lämnat* är felaktig eller *att gäldenären har utelämnat* en uppgift till ledning för tulltaxeringen *som han varit skyldig att lämna*. En uppgift *skall* dock inte anses vara oriktig om uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut. *En uppgift skall inte heller anses vara oriktig om uppgiften är så orimlig att* den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

Tulltillägget är tjugo procent av den tull som inte skulle ha påförts, om den oriktiga uppgiften godtagits.

Avgiftsberäkning enligt tredje stycket sker efter tio procent när det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

beslut eller i ett överklagat ärende som avser fastställande av tull och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

En uppgift *ska* anses vara oriktig om det klart framgår att

1. en *lämnad* uppgift är felaktig, eller

2. en uppgift *som ska lämnas* till ledning för tulltaxeringen *har utelämnats*.

En uppgift *ska* dock inte anses vara oriktig om

1. uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut, *eller*

2. den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

6 §⁴

Tulltillägg *påförs* inte

1. *vid rättelse av en felräkning eller felskrivning, som uppenbart framgår av tulldeklaration eller annat dokument som lämnats till ledning för tulltaxeringen,*

2. *om en avvikelse avser bedömning av ett yrkande och avvikelsen inte gäller någon uppgift i sak,*

3. om gäldenären frivilligt har rättat den oriktiga uppgiften eller anmält förhållande som avses i 3 §, eller

4. om det tullbelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller *underlåtenheten* är obetydligt.

Tulltillägg *ska* inte *tas ut*

1. om gäldenären frivilligt har rättat den oriktiga uppgiften eller anmält förhållande som avses i 3 §, eller

2. om det tullbelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller *passiviteten* är obetydligt.

10 §⁵

Gäldenären respektive deklarenten ska helt eller delvis befrias

Gäldenären respektive deklarenten ska helt eller delvis befrias

⁴ Senaste lydelse 2003:214.

⁵ Senaste lydelse 2008:373.

från tulltillägg respektive förseningsavgift om *felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig eller om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp.*

Vid bedömningen av om *felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig* ska det särskilt beaktas om *denna* kan antas ha

1. stått i samband med gäldenärens respektive deklarantens ålder, hans eller hans ombuds hälsa eller liknande förhållanden, eller

2. berott på att *gäldenären respektive deklaranten har felbedömt* reglerna eller betydelsen av de faktiska förhållandena.

Vid bedömningen av om *det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp ska det särskilt beaktas om*

1. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller underlåtenheten,

2. en oskäligt lång tid *förflutit* efter det att Tullverket har funnit anledning att anta att *gäldenären respektive deklaranten ska påföras* avgift utan att *han* kan lastas för dröjsmålet, eller

3. felaktigheten eller *underlåtenheten* även har medfört att *gäldenären respektive deklaranten har* fällts till ansvar för brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller 10 kap. denna lag eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken.

Deklaranten får helt eller delvis befrias från förseningsavgift även när underlåtenheten är obetydlig.

från tulltillägg respektive förseningsavgift om *det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp.*

Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om

1. *den felaktighet eller passivitet som lett till avgiften* kan antas ha

– stått i samband med gäldenärens respektive deklarantens ålder, hans eller hans ombuds hälsa eller liknande förhållanden, eller

– berott på *en felbedömning av* reglerna eller betydelsen av de faktiska förhållandena.

2. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller *passiviteten*,

3. en oskäligt lång tid *har gått* efter det att Tullverket har funnit anledning att anta att avgift *ska tas ut* utan att *den som avgiften gäller* kan lastas för dröjsmålet, eller

4. felaktigheten eller *passiviteten* även har medfört att *den som avgiften gäller* fällts till ansvar för brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller 10 kap. denna lag eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken.

9 kap.
2 §⁶

Ett beslut av Tullverket enligt tullagstiftningen eller artikel 5 i förordningen (EG) nr 1383/2003 eller beslut om förlängning enligt artikel 8 i nämnda förordning eller artikel 4.2 i förordningen (EG) nr 1889/2005 får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Ett beslut av Tullverket enligt tullagstiftningen eller artikel 5 i förordningen (EG) nr 1383/2003 eller beslut om förlängning enligt artikel 8 i nämnda förordning eller artikel 4.2 i förordningen (EG) nr 1889/2005 får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. *Tullverkets eller annan förvaltningsmyndighets beslut om nedläggning eller befrielse enligt 5 kap. 13 § fjärde stycket eller 19 § överklagas hos regeringen.*

Tullverkets beslut om revision enligt 6 kap. 28 § får inte överklagas. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Detsamma gäller vid överklagande i mål som avses i 8 kap. 13 §. Föreskrifter om överklagande av Tullverkets beslut om föreskrifter med stöd av ett bemyndigande enligt denna lag meddelas av regeringen.

23 §⁷

Om talan om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § *skattebetalningslagen (1997:483)* har väckts genom ansökan mot en företrädare för en juridisk person, *skall* vad som sägs i detta kapitel om skattskyldig, klagande, enskild, part eller motpart även gälla företrädaren.

Om talan om betalningsskyldighet enligt 59 kap. 13 § *skatteförfarandelagen (0000:000)* har väckts genom ansökan mot en företrädare för en juridisk person, *ska* vad som sägs i detta kapitel om skattskyldig, klagande, enskild, part eller motpart även gälla företrädaren.

24 §

Frågor om bevissäkring prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets bevissäkring ska verkställas eller har verkställts.

25 §

Frågor om betalningssäkring prövas av den förvaltningsrätt som är behörig enligt 46 kap. 19 § skatteförfarandelagen (0000:000) eller den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av den tull, skatt, ränta eller avgift som betalningssäkringen gäller.

⁶ Senaste lydelse 2007:271.

⁷ Senaste lydelse 2003:749.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.
 2. Lagen tillämpas på förhållanden som hänför sig till tid efter utgången av 2011.
 3. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 1 kap. 8 § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011.
 4. Bestämmelserna om ränta i 5 kap. 16 § andra stycket, 20 § tredje och fjärde styckena samt 21 § andra stycket tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. För ränta som hänför sig till tid dessförinnan gäller bestämmelserna om ränta i 19 kap. skattebetalningslagen (1997:483).

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2004:629) om trängselskatt dels att 17 § ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 3 b §, av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse**3 b §*

I ärenden och mål om trängselskatt och tilläggsavgift enligt denna lag gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. ersättning för kostnader för biträde i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §, samt

2. betalningssäkring i 46 kap., 68 kap. 1 §, 69 kap. 13–18 §§ och 71 kap. 1 §.

17 §¹

Bestämmelserna i 17 kap. 2 och 2 a §§ samt 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483) ska tillämpas i fråga om anstånd med betalning av trängselskatt och tilläggsavgift. Med skattetillägg ska då i stället avses tilläggsavgift.

Bestämmelserna i 63 kap. 2, 4–7 och 23 §§, 65 kap. 4 § första stycket och 7 § samt 67 kap. 5 § första stycket 6 skatteförfarandelagen (0000:000) ska tillämpas i fråga om anstånd med betalning av trängselskatt och tilläggsavgift. Med skattetillägg ska då i stället avses tilläggsavgift.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på skatt för vilken skattskyldighet inträder efter utgången av 2011.

2. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 3 b § tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011.

3. De nya bestämmelserna om anstånd med betalning av skatt och avgift i 17 § tillämpas från och med ikraftträdandet. Bestämmelserna om ränta i 17 § tillämpas dock på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. För ränta som hänför sig till tid dessförinnan gäller bestämmelserna om ränta i 19 kap. skattebetalningslagen (1997:483)

¹ Senaste lydelse 2008:185.

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 8 §, 4 kap. 9 §, 5 kap. 8 § samt 7 kap. 1, 2, 4 och 6 §§ vägtrafikskattelagen (2006:227) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

8 §

Vid kontroll av skatt enligt denna lag tillämpas bestämmelserna om föreläggande i 10 kap. 27 §, om utredning i skatteärenden i 14 kap. och om vite i 23 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483).

I ärenden och mål om vägtrafikskatt gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om

1. föreläggande i 37 kap. 6, 7, 9 och 10 §§,

2. dokumentationsskyldighet i 39 kap. 3 §,

3. Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera i 40 kap. 1–3 §§,

4. revision i 41 kap.,

5. ersättning för kostnader för biträde i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §,

6. vite i 44 kap.,

7. bevissäkring och betalningssäkring i 45, 46 kap., 68 kap. 1 och 3 §§ samt 69 och 71 kap., samt

8. uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll i 47 kap. och 68 kap. 1 och 3 §§.

4 kap.

9 §

Skatteverkets beslut om efterbeskattning skall, om inte något annat följer av andra eller tredje stycket, meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått ut.

Beslut om efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller i ett mål om betalning eller återbetalning av vägtrafikskatt får meddelas efter den tid som anges i första stycket, men senast ett år från utgången av den månad då Skatteverkets eller domstolens beslut i ärendet eller målet fått laga kraft.

Vid efterbeskattning gäller i övrigt bestämmelserna i 21 kap. 17–20 §§ skattebetalningslagen

Skatteverkets beslut om efterbeskattning ska, om inte något annat följer av andra eller tredje stycket, meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått ut.

Vid efterbeskattning gäller i övrigt bestämmelserna i 66 kap. 29 och 32–34 §§ skatteförfar-

(1997:483). Om den skattskyldige har avlidit, *skall* efterbeskattningen påföras dödsboet.

andelagen (0000:000). Om den skattskyldige har avlidit, *ska* efterbeskattningen påföras dödsboet.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 9

5 kap.

8 §

Skatteverket får bevilja anstånd med betalning av vägtrafikskatt om

1. den skattskyldige har begärt omprövning av eller har överklagat ett beskattningsbeslut och det är tveksamt om betalningsskyldighet kommer att gälla, eller

2. det i andra fall kan antas att den skattskyldige kommer att bli helt eller delvis befriad från skatten.

Bestämmelserna i 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483) om kostnadsränta vid anstånd *skall* då tillämpas.

Bestämmelserna i 65 kap. 4 § första stycket och 7 § skatteförfarandelagen (0000:000) om kostnadsränta vid anstånd *ska* då tillämpas.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslut fattades med anledning av begäran om befrielse eller omprövning eller med anledning av överklagandet.

7 kap.

1 §¹

Beslut enligt denna lag får, utom i de fall som avses i andra stycket, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och av det allmänna ombudet hos Skatteverket om inte något annat följer av andra föreskrifter. Transportstyrelsens beslut om vägtrafikskatt genom automatiserad behandling med stöd av 4 kap. 1 § får dock överklagas av den skattskyldige först när beslutet har omprövats av Skatteverket enligt 4 kap. 2 §. En skattskyldigs överklagande av ett sådant beslut innan beslutet har omprövats *skall* anses som en begäran om omprövning.

Beslut om *skatterevision och föreläggande vid vite* får inte överklagas.

Beslut enligt denna lag får, utom i de fall som avses i andra stycket, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och av det allmänna ombudet hos Skatteverket om inte något annat följer av andra föreskrifter. Transportstyrelsens beslut om vägtrafikskatt genom automatiserad behandling med stöd av 4 kap. 1 § får dock överklagas av den skattskyldige först när beslutet har omprövats av Skatteverket enligt 4 kap. 2 §. En skattskyldigs överklagande av ett sådant beslut innan beslutet har omprövats *ska* anses som en begäran om omprövning.

Beslut om *revision* får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

¹ Senaste lydelse 2008:1384.

2 §²

Om det är den skattskyldige som överklagar, *skall* Skatteverket vara den skattskyldiges motpart sedan handlingarna i målet överlämnats till förvaltningsrätten. Om *även* det allmänna ombudet hos Skatteverket överklagar, tillämpas dock bestämmelserna i 2 § lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket.

Det allmänna ombudet får föra talan till den skattskyldiges förmån. Ombudet har då samma behörighet som den skattskyldige.

Om det är den skattskyldige som överklagar, *ska* Skatteverket vara den skattskyldiges motpart sedan handlingarna i målet överlämnats till förvaltningsrätten. Om det allmänna ombudet hos Skatteverket överklagar, tillämpas dock bestämmelserna i 67 kap. 11 § *andra stycket skatteförfarandelagen* (0000:000).

4 §³

Vid en begäran *av* omprövning av Transportstyrelsens automatiserade beslut enligt 4 kap. 1 § gäller 6 kap. 5 och 6 §§ *taxeringslagen* (1990:324).

Vid överklagande av Skatteverkets omprövningsbeslut enligt 4 kap. 2 § gäller 6 kap. 5–7 §§ *taxeringslagen*.

Vid en begäran *om* omprövning av Transportstyrelsens automatiserade beslut enligt 4 kap. 1 § gäller 67 kap. 19–21 §§ *skatteförfarandelagen* (0000:000).

Vid överklagande av Skatteverkets omprövningsbeslut enligt 4 kap. 2 § gäller 67 kap. 19–22 §§ *skatteförfarandelagen*.

6 §⁴

Vid överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut gäller 6 kap. 10, 14 och 17 §§ *taxeringslagen* (1990:324).

Vid överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut gäller 67 kap. 26 § 1, 29 och 30 §§ *skatteförfarandelagen* (0000:000).

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.
 2. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för biträde i 1 kap. 8 § 5 tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011.
 3. Bestämmelserna om ränta i 5 kap. 8 § andra stycket tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. För ränta som hänför sig till tid dessförinnan gäller bestämmelserna om ränta i 19 kap. *skattebetalningslagen* (1997:483).
 4. Den nya lydelsen av 7 kap. 1 § tillämpas på vitesförlägganden som meddelas efter utgången av 2011.

² Senaste lydelse 2009:846.

³ Senaste lydelse 2008:1384.

⁴ Senaste lydelse 2009:846.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2011-06-21

Närvarande: F.d. regeringsrådet Rune Lavin samt justitieråden Carina Stävberg och Ella Nyström.

Skatteförfarandet

Enligt en lagrådsremiss den 13 januari 2011 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. skatteförfarandelag,
2. lag om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster,
3. lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624),
4. lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69),
5. lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
6. lag om ändring i lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,
7. lag om ändring i lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.,
8. lag om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
9. lag om ändring i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
10. lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200),
11. lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor,
12. lag om ändring i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
13. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
14. lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980),
15. lag om ändring i tullagen (2000:1281),
16. lag om ändring i lagen (2004:629) om trängselskatt,
17. lag om ändring i vägtrafikskattelagen (2006:227).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av departementssekreteraren Annica Axén Linderl, kammarrättsassessorn Torbjörn Almerheim och rättssakkunniga Annelie Sjöberg.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Förslaget till skatteförfarandelag

Allmänt

Huvudförslaget i remissen gäller införandet av en skatteförfarandelag. Lagen är avsedd att ersätta lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter, lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m., taxeringslagen (1990:324), lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet,

skattebetalningslagen (1997:483), lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket, lagen (2005:1117) om deklarationsombud, lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher och lagen (2007:592) om kassaregister m.m. I lagen ska också ingå förfarandebestämmelser som överförs från speciallagar som inte är avsedda att upphävas i detta sammanhang (t.ex. lagen /1991:586/ om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen /1991:591/ om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.).

I samband med att gällande förfaranderegler överförs till skatteförfarandelagen görs också här och var viktiga ändringar i reglerna. En sådan ändring är att begreppen taxering och taxeringsbeslut utmönstras och över huvud inte förekommer i skatteförfarandelagen. Avsikten är att Skatteverket endast ska fatta ett beslut, nämligen beslut om slutlig skatt. Praktiskt sett medför detta att Skatteverket i ett och samma beslut ska både fastställa underlaget för att ta ut en skatt eller en avgift och bestämma storleken på skatten eller avgiften. Vidare ska det nuvarande begreppet självdeklaration ersättas med begreppet inkomstdeklaration. Termen beskattningsbeslut ska inte heller användas utan i stället uttrycket beslut om skatt.

Andra ändringar av betydelse är att möjligheten att använda deklarationsombud utvidgas, att flera deklarationstidpunkter erbjuds andra juridiska personer än dödsbon, att enhetligare ränteregler och generösare anståndsregler införs och att vissa ändringar görs i fråga om skattetillägg. Vidare föreslås att möjligheten att redovisa mervärdesskatt i inkomstdeklarationen tas bort och att skattenämnderna avskaffas.

Högst anmärkningsvärt är att remissen inte innehåller något förslag om hur man avser att komma till rätta med de allmänt kritiserade effekterna av tredjemansrevision och inte heller något ställningstagande i frågan om möjligheten att i ett visst fall ådöma både skattetillägg och straff. I stället utlovas att planerade utredningar ska ta sig an problemen jämte vissa andra i remissen angivna frågor.

Lagens struktur

Rubrikerna är av olika slag. De kan bestå av ett eller flera enstaka ord. En rubrik kan också innehålla en fullständig mening, som ibland formulerats som en fråga. Just frågornas utformning bryter av mot texterna i övrigt.

Rubriker i en lagtext är vanligtvis avsedda att underlätta för en läsare att finna vad denne söker och att få en översikt över innehållet. Rubrikerna har emellertid i lagförslaget tilldelats en uppgift som är knappast förekommande på andra rättsområden. De innehåller nämligen ofta saklig information som inte går att läsa ut av lagtexten. För att förstå innehållet i enskilda paragrafer måste en läsare mycket noggrant tillgodogöra sig rubrikernas innehåll och sedan koppla samman detta med paragrafens lydelse. Lagrådet har en gång tidigare kritiserat detta förfaringsätt på skatterättens område (prop. 2001/02:25 s. 333). Lagrådet vidhåller denna kritik här. I förslaget till skatteförfarandelag har

metoden att ”lagstifta” genom rubriker fått en omfattande utbredning. Lagrådet vill därför understryka vikten av att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet ses till att alla viktiga förutsättningar och preciseringar verkligen kommer till uttryck i själva lagtexten och inte bara i rubriker.

I modern lagstiftning har det blivit mycket vanligt att somliga bestämmelser lämnar upplysningar om att ytterligare regler på ett område eller i en fråga kan finnas i förordning eller i myndighets föreskrifter. I förslaget till skatteförfarandelag finns inga som helst sådana upplysningsbestämmelser. De har helt enkelt ansetts onödiga i sammanhanget. Det går dock inte att bortse från att sådana upplysningar kan vara värdefulla för en läsare som om inte annat kommer att förstå att det finns mer reglering i ett ämne. Jfr Strömberg, Normgivningsmakten enligt 1974 års regeringsform, 3 u. 1999, s. 145. I remissen föreslås också ett antal upplysningsbestämmelser avsedda att ingå i följdförfattningarna till skatteförfarandelagen.

Förslaget till skatteförfarandelag speglar i stort gången av ett ärende. En sådan uppbyggnad av en förfarandelag är sedan tidigare beprövad och har föranlett ett gott resultat i den faktiska rättstillämpningen. Se t.ex. förvaltningslagen (1986:223) och förvaltningsprocesslagen (1971:291). I de exemplifierade lagarna har föremålet varit en enhetlig ärende- eller målgrupp. Som jämförelse kan nämnas rättegångsbalken, i vilken regleras två målgrupper. Detta har resulterat i en uppdelning av reglerna med avseende på om dessa angår rättegången i tvistemål eller rättegången i brottmål, men naturligtvis finns det också partier med gemensamma bestämmelser. Skatteförfarandelagen är avsedd att i ett sammanhang innehålla regler om både direkta och indirekta skatter. Handläggningsreglerna skiljer sig avsevärt mellan inkomstskatt och mervärdesskatt, och de som berörs av reglerna tillhör oftast olika grupper av skattskyldiga. De materiella reglerna finns också i olika författningskomplex, nämligen inkomstskattelagen (1999:1229) och mervärdesskattelagen (1994:200). Under föredragningen i Lagrådet har det visat sig att det inte varit särskilt lätt att få ett fast grepp om och få en överblick över reglerna som tillhör respektive skatteform. Inom lagförslaget förekommer dessutom mycket sparsamt hänvisningar till det ställe i lagen där en viss fråga är reglerad. Utan en sådan hänvisning kan en läsare ha mycket svårt att finna det rätta stället (lagen omfattar 71 kapitel), vilket kan medföra risk för felaktig rättstillämpning. Det har därför föresvävat Lagrådets ledamöter om inte en annan disposition av lagen borde ha valts eller åtminstone övervägts. I sådana fall då skillnaden är påfallande i fråga om regleringen mellan direkta och indirekta skatter skulle en klar uppdelning dem emellan kunna underlätta rättstillämpningen. Om exakt samma bestämmelser ska gälla i en fråga finns det naturligtvis inte någon anledning att göra någon uppdelning.

Ärendets beredning

Det förslag till räntebestämmelser som finns i 65 kap. skiljer sig i vissa delar från utredningens förslag. Detta har medfört att departementets

förslag i dessa delar inte har ingått i det material som varit föremål för sedvanlig remiss.

Beredningen av ärendet kan i ovan nämnda hänseende ifrågasättas, eftersom vissa omarbetade regler inte ingått i remissförfarandet. Enligt 7 kap. 2 § regeringsformen ska vid beredningen av regeringsärenden behövliga upplysningar och yttranden inhämtas från berörda myndigheter. Vidare ska upplysningar och yttranden i den omfattning som behövs inhämtas från kommuner. Även sammanslutningar och enskilda ska, enligt samma lagrum, ges möjlighet att yttra sig i den omfattning som behövs. Som framgår av lagtexten gäller kravet behövliga upplysningar och yttranden. Vad som kan anses vara behövligt får bedömas från fall till fall. Lagrådet har viss förståelse för att behovet av att inhämta remissinstansernas synpunkter i det aktuella fallet inte ansetts ha varit så betydande att en ny remissomgång varit nödvändig i fråga om detta enstaka kapitel.

Granskningen av förordningstext

Lagrådet har haft tillgång till ett utkast till skatteförfarandeförordning. Utkastet har dock inte varit föremål för föredragning. Lagrådet har inte kunnat finna att förordningen kommer att innehålla något som går utanför ramen för vad en förordning på skatterättens område får innehålla. Inte heller i övrigt har Lagrådet något att erinra mot förordningens innehåll.

Lagrådet lämnar följande synpunkter på enskilda bestämmelser i förslaget:

2 kap. 3 §

I paragrafens första stycke punkterna 1 och 2 undantas vissa punktskattepliktiga varor från skatteförfarandelagens tillämpningsområde. Om ett beslut som avses i första stycket upphävs, ska dock enligt andra stycket den här lagen anses ha varit tillämplig som om beslutet aldrig hade fattats. Av ordalydelsen i andra stycket framgår inte om stycket avser både punkten 1 och punkten 2 i första stycket. Tveksamhet om innebörden uppstår eftersom ordet beslut förekommer i endast andra punkten. Såvitt Lagrådet har kunnat utröna torde syftet emellertid vara att båda punkterna ska omfattas. Om detta är en riktig tolkning föreslås att andra stycket formuleras om och därvid får följande lydelse:

Om ett beslut om omhändertagande eller ett beslut om skatt som avses i första stycket upphävs, ska dock lagen anses ha varit tillämplig som om beslutet aldrig hade fattats.

3 kap. 2 §

Enligt Lagrådets mening borde paragrafen ges följande lydelse:

Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i de lagar enligt vilka en skatt eller en avgift bestäms. Detta gäller dock inte om annat anges i denna lag.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 10

3 kap. 3 §

Vad gäller tredje punkten i paragrafen bör hänvisningen till lagen om allmän löneavgift (1994:1920) avse endast 1 §, eftersom 3 § gäller det underlag varpå avgiften beräknas.

3 kap. 5 §

Paragrafen är svårtillgänglig och bör därför kunna förtydligas. Lagrådet föreslår följande lydelse:

Om en juridisk persons beskattningsår har en annan slutdag än den 31 december, den 30 april, den 30 juni eller den 31 augusti gäller andra och tredje styckena.

I stället för det egentliga beskattningsåret avses med beskattningsår den av följande perioder som går ut närmast efter det egentliga beskattningsåret:

–1 januari–31 december

–1 maj–30 april

–1 juli–30 juni

–1 september–31 augusti.

Vad nu föreskrivits gäller vid tillämpning av

–28 kap. 3 § andra stycket.... (se lagrådsremissen)

Lagrådet understryker vikten av att det i författningskommentaren i anslutning till var och en av de i tredje stycket uppräknade bestämmelserna tydligt hänvisas till den nu aktuella bestämmelsen i 5 §.

3 kap. 6 §

Den föreslagna lagtexten bör justeras bl.a. på så sätt att satsen ”om inte annat anges” skjuts in i texten. Anledningen härtill är att en specialbestämmelse finns i 31 kap. 30 §. Paragrafen kan förslagsvis ges följande lydelse:

Det som föreskrivs om svenska handelsbolag gäller, om inte annat anges, även europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG).

3 kap. 9 §

Lagrådet föreslår att orden ”hjälp av” utgår.

5 kap. 1 §

Andra stycket bör enligt Lagrådets mening ges följande lydelse:

Underlag för kontroll av att deklARATIONSSKYLDIGHETEN fullgörs ska finnas tillgängligt hos ombudet.

6 kap. 2 §

Av första stycket framgår att en utländsk företagare som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen ska företrädas av ett ombud. Detta ombud ska enligt fullmakt av företagaren svara för redovisningen av mervärdesskatt ”för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar” och i övrigt företräda företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt. Den inom citat återgivna skrivningen torde inte tillföra något i sak och kan enligt Lagrådets mening utgå.

6 kap. 5 §

Första styckets första punkt är något otydligt formulerad. Ett deklara-
tionsombud får inte bara *lämna* deklaration elektroniskt utan även *underteckna uppgifter* i en deklaration som lämnas på sådant sätt (38 kap. 3 § andra stycket 1). Lagrådet föreslår att första styckets första punkt ges följande lydelse:

1. lämna deklaration endast på elektronisk väg,

6 kap. 7 §

För att uppnå bättre överensstämmelse med rubriken till paragrafen föreslås att första meningen i paragrafen får lydelsen ”Den som är underärig eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte godkännas som deklara-
tionsombud”. Vidare bör konkurslagens begrepp ”försatt i konkurs”, som eljest förekommer i lagförslaget, användas i punkten 1 [jfr lagrådsremissens förslag i t.ex. 9 kap. 1 § andra stycket 3 e), 26 kap. 23 § fjärde stycket, 45 kap. 14 § tredje stycket och 69 kap. 12 § andra stycket].

6 kap. 8 § och dess rubrik

Rubriken bör på ett tydligare sätt ge vägledning om paragrafens innehåll och kan förslagsvis ges lydelsen ”Återkallelse av godkännande som deklara-
tionsombud” (jfr rubriken till 9 kap. 4 §).

Enligt tredje punkten i paragrafen ska Skatteverket återkalla ett godkännande som deklara-
tionsombud om det har visat sig att ombudet inte är lämplig för uppdraget. I 6 § föreskrivs att Skatteverket ska godkänna ett deklara-
tionsombud om han eller hon kan antas vara lämplig för uppdraget. I andra stycket samma paragraf finns en uppräknig av omständigheter som särskilt ska beaktas vid lämplighetsprövningen. För att tydliggöra att prövningen enligt den aktuella punkten även ska göras med stöd av 7 § föreslås att punkten får följande lydelse:

Skatteverket ska återkalla ett godkännande som deklara-
tionsombud om

1. ...
2. ...
3. det har visat sig att ombudet inte uppfyller kraven enligt 6 och 7 §§.

7 kap. 2 §

Bestämmelsen i första stycket bör förtydligas, vilket förslagsvis kan ske på följande sätt:

Den som avser att bedriva näringsverksamhet och som därför ska registreras enligt 1 § ska anmäla sig för registrering hos Skatteverket innan näringsverksamheten påbörjas eller övertas.

7 kap. 5 §

Enligt bestämmelsen får Skatteverket bl.a. förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 2–4 §§ att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. Uppgiftsskyldigheten avser således sådana fall där det ännu inte är utrett om det finns några skyldigheter som borde ha fullgjorts. För att uppnå bättre överensstämmelse med den situation som avses föreslås att paragrafen få följande lydelse:

Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 2–4 §§ att fullgöra dessa. Verket får också förelägga den som inte gör en anmälan eller lämnar en underrättelse enligt 2–4 §§ att lämna de uppgifter som behövs för att verket ska kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

7 kap. 6 §

Den andra bestämmelsen i första stycket bör från språklig synpunkt formuleras på följande sätt:

Om den som inte längre ska vara registrerad begär att få bli avregistrerad, ska Skatteverket besluta härom.

8 kap. 1 §

I 1 § finns huvudregeln om att preliminär skatt ska betalas med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten. I 5 § har detta uttryckts som att den ”preliminära skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten”. Lagrådet föreslår att samma begrepp används i förevarande paragraf som i 5 §, dvs. ”den beräknade slutliga skatten” (jfr bl.a. 55 kap. 4 § andra stycket och 9 § första stycket). Regeln skulle förslagsvis kunna formuleras på följande sätt:

Preliminär skatt ska betalas för beskattningsåret med belopp som så nära som möjligt motsvarar den beräknade slutliga skatten.

9 kap. 3 §

I andra stycket anges att Skatteverket får besluta att ett godkännande för F-skatt som inte har förenats med ett villkor ska *bytas ut* mot ett godkännande med ett sådant villkor. Med *bytas ut* brukar menas att något

ersätts med något annat. Det medför dock inte att det som ersätts upphör att existera. Av författningskommentaren framgår att avsikten enligt förarbetena till 4 kap. 9 § skattebetalningslagen också är att den först utfärdade F-skattsedeln inte ska behöva återkallas. Konsekvensen skulle bli att båda F-skattsedlarna finns sida vid sida, men att den sist utfärdade är den tillämpliga. Man kan fråga sig om den ursprungliga F-skattsedeln automatiskt blir gällande igen om den sist utfärdade återkallas. Enligt Lagrådets mening vore den bästa ordningen att det först utfärdade godkännandet för F-skatt återkallades när det nya utfärdades.

9 kap. 4 §

Enligt första stycket andra punkten ska Skatteverket återkalla ett godkännande för F-skatt om förutsättningarna för godkännande för F-skatt inte är uppfyllda enligt 1 § andra stycket. I sistnämnda föreskrifter regleras hindren för godkännande. Lagrådet föreslår att detta får komma till tydligare uttryck i den aktuella punkten och att den ges följande lydelse:

Skatteverket ska återkalla ett godkännande för F-skatt om

1. ...
2. det finns hinder mot godkännande för F-skatt enligt 1 § andra stycket.

10 kap. 4 §

I fråga om punkten 3 c) finns inte den hänvisning till 25 kap. 13 § 4 socialförsäkringsbalken som motsvarande bestämmelse i 5 kap. 3 § 3 c) skattebetalningslagen innehåller. Av författningskommentaren framgår inte om någon saklig ändring är åsyftad. Det anförs inte heller att hänvisningen skulle vara överflödigt.

10 kap. 5 §

Punkterna 1 och 3 i paragrafen avser, såvitt Lagrådet har förstått, ersättning för arbete. Detta bör framgå av ordalydelsen i lagtexten. Vidare föreslås att punkten 1 förtydligas och ges följande lydelse:

Skatteavdrag ska inte göras från

1. ersättning för arbete som ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person betalar ut till en delägare i bolaget eller den i utlandet delägarbeskattade juridiska personen,

Orden ”för arbete” efter ersättning bör också läggas till i 6–8 och 10 §§.

10 kap. 11 §

Enligt andra stycket krävs att ett godkännande för F-skatt åberopas skriftligen om den som tar emot ersättning för arbete är godkänd med villkor enligt 9 kap. 3 §.

En utbetalare kan få uppgift om godkännande för F-skatt direkt från Skatteverket. Om utbetalaren har fått en sådan uppgift från Skatteverket är det för Lagrådet svårbegripligt att det just i de fall godkännandet är förenat med villkor skulle krävas att den som tar emot ersättningen åberopar godkännandet skriftligen.

10 kap. 13 §

För att tydliggöra bestämmelsens innebörd bör texten justeras. Detta kan förslagsvis göras på följande sätt:

Även om mottagaren innehar ett godkännande för F-skatt, ska skatteavdrag göras från pension, sjukpenning och annan ersättning som avses i 3 § andra stycket samt från ersättning från semesterkassa.

10 kap. 19 §

Andra stycket bör förtydligas och ges följande lydelse:

Skatteverket får besluta om undantag från skyldigheten att lämna uppgift om skatteavdragets belopp, om avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället och beslutet inte medför väsentlig olägenhet för den skattskyldige.

11 kap. 2 §

Enligt Lagrådets mening skulle definitionen bli tydligare, om texten gavs följande utformning:

Med *regelbunden ersättning* avses sådan ersättning för arbete som gäller en bestämd tidsperiod och som betalas ut till en fysisk person vid regelbundet återkommande tillfällen.

11 kap. 4 §

Uppdelningen i a) och b) i punkten 2 är enligt Lagrådets mening onödig och kan slopas.

Punkten 3 innehåller en hänvisning till 5–7 §§. För att hänvisningen ska vara korrekt formulerad bör efter ”ersättning” infogas ”eller förmån”.

Lagrådet föreslår mot denna bakgrund att paragrafen ges följande lydelse:

- I underlaget för beräkning av skatteavdrag från ersättning för arbete ska det ingå
1. kontant ersättning som en utbetalare ska göra skatteavdrag från enligt 10 kap.,
 2. värdet av förmåner som ges ut av utbetalaren och som är skattepliktiga enligt inkomstskattelagen (1999:1229), samt
 3. ersättning eller förmån som enligt 5–7 §§ anses utgiven av utbetalaren, om skatteavdrag enligt 10 kap. skulle ha gjorts från motsvarande ersättning eller förmån som ges ut direkt av utbetalaren.

Rubriken närmast före 11 kap. 5 §

Begreppet personaloptioner förekommer inte i inkomstskattelagen och bör lämpligen inte heller föras in i rubriken till den aktuella bestämmelsen. Rubriken kan förslagsvis ges lydelsen ”Förmån av framtida förvärv av värdepapper”.

11 kap. 5 §

Orden ”förmån” och ”rättighet” har i den föreslagna bestämmelsen kommit att användas på ett sätt som om det vore fråga om liktydiga termer. Bestämmelsen kan förslagsvis ges följande lydelse:

En sådan förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som innebär en rätt att i framtiden förvärva värdepapper ska anses utgiven av den i vars tjänst rättigheten har förvärvats.

11 kap. 6 § och dess rubrik

Bestämmelsen jämte rubriken bör föras med vissa tillägg, vilka framgår av följande förslag till lydelse:

Rabatt, bonus eller annan liknande förmån

Intäkt i form av rabatt, bonus eller annan liknande förmån som getts ut på grund av kundtrohet eller motsvarande ska anses utgiven av den som betalar ut ersättning för arbete och som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för ersättningen eller förmånen.

11 kap. 8 §

I första stycket regleras vid vilken tidpunkt en förmån som avses i 5 § ska räknas med i underlaget för skatteavdrag. Bestämmelsen kan läsas så att det är två alternativa tidpunkter som kan komma i fråga. En förutsättning för att förmånen över huvud taget ska kunna räknas med i underlaget vid den tidpunkt då rättigheten utnyttjas eller överläts torde dock vara att den som ska göra skatteavdraget har fått kännedom om utnyttjandet eller överlåtelsen vid den aktuella tidpunkten. Stöd för detta synsätt finns i författningskommentaren. Om Lagrådets tolkning godtas föreslås att första stycket förtydligas och ges följande lydelse:

En sådan förmån som avses i 5 § ska räknas med i underlaget för beräkning av skatteavdrag när den som ska anses som utgivare av förmånen har fått kännedom om att rättigheten har utnyttjats eller överlåtit.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 10

Om första stycket justeras i enlighet med Lagrådets förslag kan ordet först i andra stycket utgå.

11 kap. 10 §

I paragrafen anges värderingsregler för bostadsförmån som inte är semesterbostad eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen. Sistnämnda paragraf avser bostadsförmån som en fysisk person får av en annan fysisk person och som ges ut i dennes hushåll. Det framstår som oklart vilken innebörd termen semesterbostad har i förevarande paragraf. Termen synes inte heller finnas i inkomstskattelagen. Ett klagörande i denna fråga behövs därför.

Vidare bör i första stycket hänvisningen till 2 kap. 10 a § första stycket 1 socialavgiftslagen avse även andra stycket.

11 kap. 11 §

Paragrafen bör förtydligas och ges följande lydelse:

Om Skatteverket har bestämt värdet av en bilförmån eller kostförmån vid beräkning av underlag för arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 10 b § socialavgiftslagen (2000:980), ska detta värde användas i underlaget för beräkning av skatteavdrag.

11 kap. 14 §

Paragrafens första stycke bör omformuleras. Stycket kan förslagsvis ges följande lydelse:

Underlaget för beräkning av skatteavdrag ska bestämmas utan hänsyn till förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), om den som har utfört arbetet var godkänd för F-skatt vid någon av de tidpunkter som anges i 67 kap. 16 § 1 inkomstskattelagen eller har ett intyg eller någon annan handling som avses i 67 kap. 17 § samma lag.

11 kap. 15 §

Punkten 1 i första stycket bör ges en mera preciserad innebörd, förslagsvis genom följande lydelse:

1. den som tar emot ersättning för arbete är en fysisk person som får dra av utgifterna vid beskattningen, och

11 kap. 16 §

Enligt första styckets första mening ska från ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person skatteavdrag göras enligt beslut om preliminär A-skatt. I 55 kap. 6 § finns närmare bestämmelser om beslut om preliminär A-skatt. Där framgår att Skatteverket ska besluta om tillämplig skattetabell eller om särskild beräkningsgrund. Enligt Lagrådets mening kunde det vara av värde att i första styckets första mening infoga en hänvisning till 55 kap. 6 §, eftersom det annars inte går att utläsa av bestämmelserna om skatteavdrag från ersättning för arbete till en fysisk person (16–23 §§) att det kan finnas ett beslut om särskild beräkningsgrund. (Jfr däremot 24 och 25 §§.)

11 kap. 17 §

Frågetecknet i rubriken bör strykas. Vidare bör i den första bestämmelsen göras en precisering, som framgår av följande förslag till lydelse:

Skatteavdrag ska, om inte annat föreskrivs i 18 eller 19 §, göras enligt en allmän skattetabell i fråga om sådan ersättning som är mottagarens huvudinkomst.

11 kap. 20 §

Ett ”avse” i punkten 2 bör bytas ut. En ny formulering är förslagsvis den följande:

2. gäller arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka.

11 kap. 21 §

Vissa språkliga förbättringar bör göras. Sålunda föreslås följande formulering av paragrafen:

Ett förhöjt skatteavdrag ska göras från ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person om

1. ...
2. den som ska ta emot ersättningen inte har visat upp ett beslut om preliminär A-skatt trots att utbetalaren har begärt detta, och
3. ...

12 kap. 3 §

Andra stycket bör förtydligas och ges följande lydelse:

Av tabellerna ska också framgå skatteavdraget för

1. den som inte är skyldig att betala allmän pensionsavgift enligt 67 kap. 4 § inkomstskattelagen, och
2. den som inte har rätt till skattereduktion för arbetsinkomst enligt 67 kap. 5–9 §§ inkomstskattelagen.

12 kap. 6 §

Av paragrafen bör framgå att det engångsbelopp som avses är ett sådant belopp som betalas ut tillsammans med den egentliga huvudinkomsten och som enligt definitionen i 11 kap. 3 § andra stycket räknas till huvudinkomsten. Man kan av förevarande paragraf knappast utläsa att engångsbeloppet ska ha denna anknytning till den reguljära huvudinkomsten. Jfr 20 § skattebetalningsförordningen (1997:750). Därför bör ett tillägg härom införas i paragrafen, vilket förslagsvis kan ge den första bestämmelsen följande lydelse:

De särskilda skattetabellerna för engångsbelopp, som betalas ut tillsammans med sådan huvudinkomst som avses i 11 kap. 3 § första stycket, ska för olika årsinkomster ange det skatteavdrag som ska göras från ett visst engångsbelopp uttryckt i procent.

13 kap. 3 §

Paragrafen ersätter 9 § första stycket lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta. Enligt den bestämmelsen ska skatteavdrag under vissa förutsättningar göras av den som betalar ut kontant belopp eller annat vederlag som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt lagen. I det remitterade förslaget har orden ”eller annat vederlag” utelämnats. Om någon ändring är avsedd bör det tydliggöras i författningskommentaren.

Efter ordet ”skattepliktig” bör infogas ordet ”inkomst”.

13 kap. 4 §

Vad som sagts under 3 § har motsvarande tillämpning på 4 § (jfr 7 och 12 §§ lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.).

14 kap. 1 §

Enligt punkten 4 ska kontrolluppgifter lämnas till ledning för bestämmande av skattereduktion. Den enda skattereduktion som åsyftas torde vara förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen. För att underlätta läsningen av bestämmelsen föreslås att detta får framgå av lagtexten. Av samma skäl föreslås att punkterna 2 och 7 förtydligas. Lagrådet föreslår att nämnda punkter får följande lydelse:

Kontrolluppgifter ska lämnas för andra än uppgiftslämnaren själv till ledning för

1. ...
2. bestämmande av underlag för att ta ut egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. ...
4. bestämmande av skattereduktion för förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen,
5. ...
6. ...

15 kap. 5 § och dess rubrik

Med hänvisning till vad som anförts under 11 kap. 5 § föreslås att paragrafen och dess rubrik ges följande lydelse:

Förmån av framtida förvärv av värdepapper

Kontrolluppgift om en sådan förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som innebär en rätt att i framtiden förvärva värdepapper ska lämnas av den i vars tjänst rättigheten har förvärvats.

15 kap. 8 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst. I punkterna 1 c) och 2 a) används uttrycket ”hela året”. När det gäller undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift om ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter används i 17 kap. 4 § 1 och 2 formuleringen ”understiger --- under året”. I bestämmelserna i 10 kap. 4 § 2 och 3 om undantag från skyldigheten att göra skatteavdrag från ersättning för arbete finns en tredje variant av att uttrycka samma sak, nämligen ”under kalenderåret är mindre”. Såvitt framkommit under föredragningen är ingen saklig skillnad avsedd med de olika formuleringarna. Så långt det är möjligt bör enligt Lagrådets mening ett enhetligt uttryckssätt eftersträvas. Detta bör övervägas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

15 kap. 10 §

I bestämmelsen anges att det enligt 10 kap. 3 § andra stycket 9 eller 10 inte skulle föreligga någon skyldighet att göra skatteavdrag från viss ersättning. Detta är emellertid inte riktigt. Tvärtom anges i 10 kap. 3 § andra stycket att avdragsplikt är för handen. Däremot bör man motsatsvis kunna dra vissa slutsatser av bestämmelsens formulering om vad som faller utanför dennas tillämpningsområde. Den aktuella bestämmelsen i 15 kap. 10 § kan förslagsvis ges följande lydelse:

Om den uppgiftsskyldige har gett ut ersättning för sådana utgifter som avses i 12 kap. 2 § första och andra styckena inkomstskattelagen (1999:1229) och det av 10 kap. 3 § andra stycket 9 eller 10 följer att skatteavdrag inte ska göras från ersättningen, är det tillräckligt att det i kontrolluppgiften anges att sådan ersättning har getts ut.

15 kap. 11 §

När det gäller paragrafens tredje stycke hänvisas till det som anförts under 11 kap. 10 §.

17 kap. 1 §

Bestämmelsen i andra stycket har formulerats sålunda att ordet ”som” i bisatsen kan antas avse ordet ”kapitalvinst” i huvudsatsen. Avsikten torde vara att ”som” ska hänföras till ordet ”avkastning”. Bestämmelsen kan förlagsvis ges följande lydelse:

Kontrolluppgift ska också lämnas om annan sådan avkastning än kapitalvinst som hänför sig till fordringsrätter och som utgör intäkt i inkomstslaget kapital.

17 kap. 4 §

I punkten 1 bör orden ”räntan understiger 100 kronor under året” bytas ut mot orden ”räntan under ett kalenderår understiger 100 kronor”. Anledningen härtill är främst att något år inte tidigare nämnts i paragrafen. Jfr vad som sägs under 15 kap. 8 §.

22 kap. 2 §

I syfte att underlätta läsningen av bestämmelsen i tredje stycket punkten 5 föreslås att den får följande lydelse:

5. överlåtarens andel av inestående medel i inre reparationsfond eller liknande fond vid avyttringen och, om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1973, andelen vid detta förvärv,

För att uppnå enhetlighet med ordalydelsen i tredje stycket punkterna 4 och 5 föreslås att orden ”utgången av” utmönstras i punkten 6.

Rubriken närmast före 23 kap. 5 §

Rubriken bör inledas ”Förbindelse och åtagande från...”

24 kap. 2 och 3 §§

Lagrådet föreslår att det i båda paragraferna anges att kontrolluppgiften ska ha kommit in till Skatteverket (jfr 1 §).

25 kap. 1 §

Lagrådet föreslår att punkten 2 förtydligas på det sätt som angetts beträffande bestämmelsen i 14 kap. 1 § 2.

26 kap. 3 §

Lagrådet ifrågasätter om orden ”för redovisningsperioder” i första stycket fyller någon funktion mot bakgrund av preciseringarna i andra stycket.

Vad nu sagts har tillämpning även på 5 och 6 §§.

26 kap. 8 §

Hänvisningen i punkten 2 till 16 § lagen om tobaksskatt ska rätteligen vara 16 § första stycket nämnda lag. Bestämmelsen i den aktuella punkten är delvis ett undantag från regeln i punkten 1 såtillvida att punktskatt ska redovisas för varje händelse trots att den skattskyldige ska registreras enligt 7 kap. 1 §. I förtydligande syfte föreslås att punkten 2 får följande lydelse:

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 § samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket, eller

26 kap. 9 §

I rubriken och i 7 och 8 §§ anges att det är fråga om s.k. särskilda skattedeklarationer. I 9 § har uttrycket emellertid fått en ny lydelse på så sätt att deklarationen skulle komma att kallas särskild inkomstskattedeklaration. Enligt Lagrådets mening saknas anledning härtill, varför uttrycket även i 9 § bör ha lydelsen särskild skattedeklaration.

Om Lagrådets förslag godtas, måste vissa följdändringar göras i lagförslaget.

Rubriken närmast före 26 kap. 13 §

Lagrådet föreslår att rubriken ges följande lydelse:

Kortare redovisningsperiod för mervärdesskatt än kalenderkvartal eller beskattningsår

Rubrikerna närmast före 26 kap. 14, 15 och 16 §§

I rubrikerna närmast före 11 och 12 §§ ges upplysningen att bestämmelserna avser mervärdesskatt. Föreskrifterna i 14, 15 och 16 §§ gäller också mervärdesskatt, vilket bör framgå av rubrikerna till dessa bestämmelser.

26 kap. 15 §

Paragrafen innehåller regler om när en ändring av en redovisningsperiod ska börja gälla. Enligt Lagrådets mening bör paragrafen förtydligas. Den kan förslagsvis ges följande lydelse:

Om redovisningsperioden för mervärdesskatt ändras till en kalendermånad i stället för ett kalenderkvartal eller omvänt i andra fall än de som avses i 14 §, ska den nya redovisningsperioden börja gälla efter utgången av det kalenderkvartal då den deklarationsskyldige underrättade Skatteverket om ändringen enligt 7 kap. 4 § eller Skatteverket beslutade om ändringen enligt 13 §.

Motsvarande förtydligande bör göras av 16 §.

I andra stycket föreskrivs att det som sägs om redovisningsperiod i 16 § gäller även ett ”sådan” beslut. (Härmed torde åsyftas den beslutanderätt för Skatteverket som föreskrivs i första stycket.) I 16 § regleras den tidpunkt då en ändring av redovisningsperioden för mervärdesskatt ska inträda. Av föredragningen har framgått att det i 17 § avses inte bara en ändring av en redovisningsperiod utan också införandet av en redovisningsperiod. Enligt Lagrådets mening bör detta uttryckligen framgå av en bestämmelse i andra stycket. En sådan bestämmelse kan förslagsvis ges följande lydelse:

Redovisningsperioden för punktskatt ska bestämmas att gälla från ingången av det beskattningsår då den deklarationsskyldige ansökte om en redovisningsperiod bestående av ett beskattningsår eller från utgången av det beskattningsår då den deklarationsskyldige underrättade Skatteverket om en ändring av gällande redovisningsperiod enligt 7 kap. 4 § eller verket beslutade om en sådan ändring.

Vad Lagrådet anfört under 15 § i fråga om förtydligande av tidpunkterna gäller även här.

26 kap. 19 §

I punkten 4 bör ”enligt” bytas ut mot ”med tillämpning av” eftersom ordet avdrag inte förekommer i 2 kap. 21 § socialavgiftslagen.

26 kap. 24 §

Punkten 3 avser endast skatten på grund av förvärvet eller händelsen enligt punkten 1 och saknar således samband med punkten 2. Av detta skäl och med beaktande av att det är sådana särskilda skattedeclarationer som avses i 7 och 8 §§ som omfattas av de aktuella bestämmelserna föreslås att paragrafen får följande lydelse:

En sådan särskild skattedeclaration som avses i 7 och 8 §§ ska innehålla uppgifter om

1. det förvärv eller den händelse som medför skattskyldighet, och skatten på grund av förvärvet eller händelsen, eller
2. det belopp som felaktigt har betecknats som mervärdesskatt enligt 1 kap. 1 § tredje stycket mervärdesskattelagen (1994:200).

26 kap. 25 §

Med hänvisning till vad som anförts under 9 § föreslås att paragrafen får följande lydelse:

En sådan särskild skattedeclaration som avses i 9 § ska innehålla uppgifter om

1. den skattepliktiga ersättningen, och
2. skatten på ersättningen.

26 kap. 26 § och rubriken närmast före paragrafen

I paragrafen föreskrivs att den som är skyldig att lämna mervärdes-skattedeklaration ska, om inte annat följer av 27–35 §§, lämna skattedeklaration vid de deklarationstidpunkter som anges i uppställningen. Av rubriken närmast före paragrafen framgår att paragrafen gäller mindre företag. Någon definition av begreppet mindre företag finns inte i paragrafen och inte heller i någon annan bestämmelse i skatteförfarandelagen. Av 30 § och dess rubrik kan man sluta sig till att med mindre företag torde avses sådana företag som har ett beskattningsunderlag som beräknas uppgå till högst 40 miljoner kronor för beskattningsåret. Det är enligt Lagrådets mening önskvärt att det i skatteförfarandelagen finns en definition av nämnda begrepp, särskilt som bestämmelsen i 26 § enligt författningskommentaren uppges vara huvudregeln för när en skattedeklaration ska lämnas. Det kan vidare noteras att de i paragrafen nämnda föreskrifterna i 30, 31 och 34 §§ inte kan avse mindre företag. Mot bakgrund av det sagda föreslås att utformningen av 26 § och dess rubrik övervägs på nytt i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

26 kap. 31 §

De förutsättningar under vilka Skatteverket får besluta den i paragrafen angivna sanktionen är att det föreligger särskilda skäl. Av författningskommentaren framgår att härmed avses att den skattskyldige inte har skött inbetalningarna av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter. Enligt Lagrådets mening bör förutsättningarna i en sanktionsbestämmelse preciseras så tydligt som möjligt. Lagrådet föreslår därför att bestämmelsen ges följande lydelse:

Om en sådan näringsidkare som avses i 30 § inte har skött inbetalningarna av skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter, får Skatteverket besluta att han eller hon ska lämna arbetsgivardeklaration senast den 12 i månaden efter redovisningsperiodens utgång, i januari senast den 17.

27 kap. 1 §

Syftet med en skalbolagsdeklaration anges i paragrafen vara att lämna ledning för beslut om säkerhet för slutlig skatt. Huruvida detta skulle vara enda syftet med en sådan deklaration kan ifrågasättas. Deklarationen har nämligen också en viss betydelse för vilka skalbolagsregler i inkomstskattelagen som blir tillämpliga. Lagrådet föreslår att paragrafens text utökas på följande sätt:

Skalbolagsdeklaration ska lämnas för att möjliggöra tillämpningen av 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) och för att ge underlag för meddelande av beslut om säkerhet för slutlig skatt.

Vad ”avyttringen” ska bestå av borde förtydligas i paragrafen. Lagrådet föreslår därför att första delen av bestämmelsen ges följande lydelse:

En skalbolagsdeklaration ska ha kommit in till Skatteverket senast 30 dagar efter det att andelen eller delägarrätten har avyttrats ...

28 kap. 1 §

I nuvarande bestämmelse i 10 kap. 2 § skattebetalningslagen föreskrivs att en skattskyldig får lämna en preliminär självdeklaration även i annat fall. I författningskommentaren till 1 § sägs att en bestämmelse som motsvarar den i 10 kap. 2 § skattebetalningslagen inte fyller någon funktion, eftersom det av ”ändamålet med en sådan deklaration” följer att en preliminär inkomstdeklaration kan lämnas även om någon skyldighet inte föreligger. Lagrådet noterar att 1 § formulerats som om det enbart var fråga om en skyldighet (”ska lämnas”). Med hänsyn härtill kan en regel av det slag som finns i 10 kap. 2 § skattebetalningslagen mycket väl fylla en funktion. Det kan också vara att begära för mycket av en enskild att på egen hand dra slutsatser av en deklara-tions ändamål.

28 kap. 3 §

I bestämmelsen i första stycket bör under punkten 2 föras in att den angivna 6 § finns i 3 kap. bokföringslagen (1999:1078). Vidare bör bestämmelsen genomgå vissa språkliga justeringar, vilka framgår av följande förslag till ny lydelse:

Om den slutliga skatten för beskattningsåret beräknas överstiga motsvarande skatt för det föregående beskattningsåret, ska den som innehar ett godkännande för F-skatt eller har särskild A-skatt lämna en preliminär inkomstdeklaration om

1. skillnaden är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden, eller
2. räkenskapsåret har lagts om enligt 3 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078) utan Skatteverkets tillstånd.

28 kap. 4 §

Vad som anförts under 28 kap. 3 § har också tillämpning här.

29 kap. 1 §

Lagrådet föreslår att punkten 2 förtydligas på det sätt som angetts under 14 kap. 1 § 2.

31 kap. 1 §

Andra strecksatsen bör ges följande lydelse:

– uppgifter som fysiska personer och dödsbon ska underrättas om och godkänna eller lämna (4 och 5 §§),

Prop. 2010/11:165
Bilaga 10

31 kap. 5 §

Andra meningen bör ges följande lydelse:

Om en uppgift är felaktig eller saknas i underrättelsen ska den deklarationsskyldige göra den ändring eller det tillägg som behövs.

31 kap. 8 §

Bestämmelsen innebär att uppgifter om näringsverksamhet som svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer med fast driftställe i Sverige ska lämna till ledning för delägares beskattning inte behöver lämnas också av delägarna. Lagrådet föreslår att paragrafen förtydligas och får följande lydelse:

Uppgifter om näringsverksamhet enligt 33 kap. 6 § behöver inte lämnas av delägarna.

31 kap. 22 §

Bestämmelserna i 48 a kap. 6 a och 12 §§ inkomstskattelagen har upphört att gälla (SFS 2008:1343). Bestämmelsen i 22 § första stycket 1 bör följaktligen utgå. Vidare föreslås att ordet kapitalbeloppet i första stycket 2 används i obestämd form.

31 kap. 29 §

Paragrafen ersätter 3 kap. 21 § första stycket 2 och fjärde stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter (LSK). I 3 kap. 21 § andra stycket LSK anges att uppgifter inte behöver lämnas av närstående som inte har tagit emot ersättning från företaget eller träffat avtal med eller företagit annan rättshandling med detta. Någon motsvarighet till sistnämnda regel har inte ansetts nödvändig i den nya lagen.

Det föreslagna första stycket har enligt sin ordalydelse ett vidsträckt tillämpningsområde, även när det gäller närståendes uppgiftsskyldigheter. Mot denna bakgrund ifrågasätter Lagrådet om inte den begränsning i uppgiftsskyldigheten som för närvarande finns i 3 kap. 21 § andra stycket LSK kan få betydelse och därför borde tas in i den föreslagna paragrafen.

32 kap. 2 §

I paragrafen anges fyra olika tidpunkter för när en deklaration för andra juridiska personer än dödsbon senast ska ha kommit in till Skatteverket. Deklarationstidpunkterna bestäms av vilken slutdag beskattningsåret har och det finns utöver de angivna slutdagarna ett flertal andra tänkbara

slutdagar för ett beskattningsår som inte framgår av paragrafen. I bestämmelsen om ingivande av en preliminär skattedeklaration används en annan lagstiftningsteknik (jfr 28 kap. 3 § andra stycket). Där föreskrivs att deklARATIONEN ska ha kommit in till Skatteverket senast en månad före beskattningsårets utgång. Den närmare regleringen av vad som avses med beskattningsår framgår av bl.a. 3 kap. 5 § andra stycket. Om man i stället, som i den aktuella paragrafen, väljer den tekniken att ange fyra olika deklARATIONSTIDPUNKTER som är kopplade till fyra olika tidpunkter för beskattningsårets utgång finns det en risk för att bestämmelsen blir oklar och svår att tillämpa. I sådant fall bör enligt Lagrådets mening ett förtydligande ske i ett nytt andra stycke som förslagsvis får följande lydelse:

Om beskattningsåret har en annan slutdag än de som anges i första stycket, ska deklARATIONEN ha kommit in senast den dag som enligt första stycket gäller för det beskattningsår som går ut närmast efter det först nämnda beskattningsåret.

Om Lagrådets förslag godtas bör nuvarande andra stycket bilda ett nytt tredje stycke.

33 kap. 3 §

Ordet ”bedöma” i första stycket punkten 3 bör inte kopplas till ordet ”fråga”. Mera korrekt är exempelvis besvara eller pröva.

33 kap. 4 §

I andra stycket bör subjektet vara beslut, varför bestämmelsen förslagsvis kan ges följande lydelse:

Ett beslut om undantag ska avse en viss tid och får återkallas.

33 kap. 5 §

Vad som anförts under 33 kap. 3 § är också tillämpligt här.

33 kap. 8 §

I paragrafen angivna uppgifter ska lämnas till Skatteverket senast den 1 oktober året före det kalenderår uppgifterna avser (11 §). I likhet med skrivningen i punkten 1 bör detta i punkt 2 komma till uttryck genom ordet ”ska”. Bestämmelsen i punkten 3 kan vidare ges en bättre språklig utformning. Mot denna bakgrund föreslås att punkterna 2 och 3 får följande lydelse:

2. vilka entreprenörer som redaren ska anlita för sin verksamhet, och
3. övriga förhållanden som Skatteverket behöver känna till för att kunna bestämma vilka fartområden fartygen avses gå i.

34 kap. 2 §

Uttrycket ”någon annan” är alltför vagt i sammanhanget och bör bytas ut mot ett uttryck som preciserar vad som menas. Lagrådet föreslår följande lydelse av bestämmelsen:

Informationsuppgifter lämnas till den deklarationsskyldige eller den kontrolluppgiftsskyldige för att denne ska kunna fullgöra sin uppgiftsskyldighet.

Rubriken närmast före 34 kap. 6 §

Lagrådet hänvisar till vad som anförts under Rubriken närmast före 11 kap. 5 §.

Rubriken närmast före 34 kap. 7 §

Ordet ”liknande” bör föras in före ”förmån”.

35 kap. 9 §

Bestämmelsen i första stycket torde vara överflödig och kan utgå. Till följd härav föreslås att rubriken får lydelsen ”När en periodisk sammanställning ska ha kommit in”. I andra stycket punkten 1 regleras tidpunkten då en periodisk sammanställning ska ha kommit in till Skatteverket, om den lämnas med hjälp av elektronisk filöverföring eller annan automatisk databehandling. Även inkomstdeklarationer får lämnas elektroniskt (se 32 kap. 2 §). Tekniken för att lämna periodiska sammanställningar torde vara densamma som för deklarationer och sättet att uttrycka det elektroniska uppgiftslämnandet bör vara enhetligt. Lagrådet föreslår att andra stycket (som då skulle bli första stycket) punkten 1 får följande lydelse:

En periodisk sammanställning ska ha kommit in till Skatteverket senast

1. den 25 i månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser, om den lämnas elektroniskt, eller

36 kap. 3 §

Orden ”misskött tidigare anstånd” i första stycket andra meningen kan knappast avse något annat fall än det att den ifrågavarande personen har överskridit en tidigare anståndstid. Bestämmelsen bör därför ges lydelsen:

Om den som ska lämna deklarationshjälpen inte har iakttagit tidigare anstånd, får anstånd vägras.

37 kap. 2 §

Enligt första stycket får Skatteverket förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. att fullgöra skyldigheten. I

25 kap. regleras dock inte någon skyldighet att lämna uppgifter utan där finns bestämmelser om undantag från sådan skyldighet. Lagrådet föreslår att ordet ”enligt” byts ut mot orden ”som följer av”. Prop. 2010/11:165 Bilaga 10

37 kap. 6 §

Paragrafens första stycke ersätter 3 kap. 5 § första stycket taxeringslagen och 14 kap. 3 § 1 och 2 skattebetalningslagen. I dessa bestämmelser anges att ett föreläggande får avse att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling. Enligt författningskommentaren (s. 824 f.) innefattar en befogenhet för Skatteverket att förelägga någon att lämna uppgift även en befogenhet att låta föreläggandet i stället avse att visa upp en handling eller att lämna över en kopia av en handling. I förslaget har därför endast upptagits att lämna uppgift. Lagrådet anser att det är av betydelse att reglerna på denna punkt är tydliga och förordar därför att den nuvarande formuleringen i taxeringslagen och skattebetalningslagen, när det gäller vad ett föreläggande får avse, behålls.

Vad som anförts under 2 § är också tillämpligt här.

37 kap. 9 §

När det gäller andra stycket 1 hänvisas till vad som anförts under 2 §.

38 kap. 1 §

Rubriktexten bör stå i pluralis (jfr texten i paragrafen) och således lyda:

Fastställda formulär

Av punkten 2 bör det framgå vilket slags åtagande som avses. Detta kan enklast uttryckas genom en hänvisning till den paragraf i vilken åtagandet närmare regleras, dvs. ”åtagande enligt 23 kap. 6 §”.

38 kap. 3 §

Andra stycket borde kunna formuleras på ett sätt så att vissa upprepningar undviks. Lagrådet föreslår följande lydelse av paragrafen:

Uppgifter enligt 2 § ska undertecknas av den uppgiftsskyldige eller behörig ställföreträdare.

Vidare får uppgifterna undertecknas av

1. ett deklaraionsombud i en deklaraion som lämnas elektroniskt,
2. ett ombud för en utländsk företagare i en mervärdesskattedeklaraion, och
3. en dödsodelägarer, som är ombud för ett dödsbo, i boets deklaraion.

39 kap. 3 §

Lagrådet hänvisar till vad som anförts under 37 kap. 2 §. Det noteras vidare att kapitelangivelsen föregås av orden ”bestämmelserna i”. Denna teknik används inte i övriga paragrafer i skatteförfarandelagen. Det är av värde att paragraferna så långt möjligt utformas på ett enhetligt sätt.

39 kap. 9 §

Lagrådet föreslår att andra stycket i paragrafen får lydelsen:

Ett beslut om undantag får förenas med villkor.

39 kap. 10 §

Lagrådet instämmer i regeringens åsikt att de föreskrifter som avses i paragrafen inte kan anses gälla skatt. Till följd härav föreligger inte något hinder för riksdagen att delegera normgivningsrätt till regeringen i de ämnen som anges i paragrafen. Skatteförfarandeutredningen har i SOU 2009:58 s. 1097 f. dock förklarat att bemyndigandet i första stycket skulle strida mot 8 kap. 7 § första stycket regeringsformen, dvs. i dess lydelse före den 1 januari 2011. Anledningen skulle vara att tredje punkten i den uppräknings som paragrafen innehöll i detta stycke visserligen omfattade näringsverksamhet men absolut inte skattekontroll som det här var fråga om. Bestämmelsen i 8 kap. 7 § första stycket regeringsformen är numera upphävd och har inte ersatts av någon motsvarande föreskrift. Detta har medfört att området för delegeringsbara ämnen har utökats väsentligt och att det hinder som utredningen påtalat inte längre är för handen.

39 kap. 11 §

Lagrådet föreslår att ordet ”och” i punkten 1 byts ut mot ”eller”.

39 kap. 17 §

I första punkten anges att Skatteverket får förelägga den som ska använda kassaregister att fullgöra sina skyldigheter enligt 7 och 8 §§. I dessa paragrafer kommer det att finnas föreskrifter om vad som ska registreras i ett kassaregister och vilka krav som registret ska uppfylla. Däremot omfattar inte första punkten den skyldighet att använda kassaregister som regleras i 4 §. Lagrådet ifrågasätter om inte första punkten borde omfatta även 4 §.

41 kap. 2 §

I första stycket anges i sju olika punkter för vilka syften revision får beslutas. Samtliga punkter avser kontroll av uppgiftsskyldighet. I punkterna 4–7 preciseras genom hänvisningar till aktuella lagrum vilken uppgiftsskyldighet som avses. Lagrådet föreslår att det görs motsvarande

förtydliganden i punkterna 1 och 2. När det gäller den språkliga utformningen av ett sådant förtydligande, som avser bestämmelserna i 15–35 kap., hänvisas till vad Lagrådet anfört under 37 kap. 2 §. Prop. 2010/11:165 Bilaga 10

41 kap. 4 §

I andra punkten första stycket borde tydliggöras att den möjlighet som avses i lagtexten regleras i 47 kap.

41 kap. 5 §

I förtydligande syfte bör sist i andra stycket tredje punkten tilläggas ”i 45 kap. 16 § andra stycket”.

41 kap. 6 §

Paragrafen bör förtydligas i två hänseenden. I första stycket bör således till det sista ordet (”verksamheten”) läggas orden ”hos denne”, och i andra stycket bör till orden ”risk för sabotage” läggas ”enligt 45 kap. 2 §” för att klargöra att det är fråga om ett särskilt begrepp i lagen.

41 kap. 11 §

Skatteverket får enligt 12 § förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 11 § att fullgöra dem. Ett sådant föreläggande får också förenas med vite. Av 11 § framgår dock inte tillräckligt tydligt vilka skyldigheter som kan åläggas den reviderade. I ett föreläggande måste givetvis preciseras vilka skyldigheter adressaten ska fullgöra. Bestämmelsen bör enligt Lagrådets mening omarbetas och förtydligas om den ska kunna ligga till grund för utfärdande av ett föreläggande.

41 kap. 12 §

Enligt paragrafen får Skatteverket förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 9–11 §§ att fullgöra dem. Verkets befogenhet att förelägga omfattar således inte det fallet då den reviderade inte fullgör sina skyldigheter enligt 8 § att lämna tillträde till verksamhetslokalerna. I ett sådant fall får enligt författningskommentaren i stället bevissäkring tillgripas. Av gällande bestämmelser i 3 kap. 12 § första stycket samt 11 § andra stycket taxeringslagen följer att den som revideras ska lämna tillträde till utrymmen som huvudsakligen används i verksamheten för bl.a. inventering av kassan, granskning av lager, maskiner och inventarier. Den som revideras ska vidare om möjligt ställa en ändamålsenlig arbetsplats till förfogande. Enligt 3 kap. 12 § fjärde stycket taxeringslagen får Skatteverket förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt första stycket att fullgöra dem. Föreläggandet får förenas med vite. Mot bakgrund av vad nu anförs uppkommer frågan om den föreslagna bestämmelsen borde omfatta även de fall som avses i remissens 8 § första stycket 2 samt 8 § tredje stycket. Samma fråga

uppkommer beträffande första stycket punkten 1 som är helt ny (enligt gällande rätt är den som ska revideras inte skyldig att lämna tillträde till verksamhetslokalerna i förevarande fall). Någon närmare förklaring till varför förslaget avviker från gällande rätt ges inte i författningskommentaren. Frågan bör utredas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

43 kap. 1 §

Enligt 3 § lagen om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. kan rätt till ersättning föreligga för den som haft kostnader för ombud eller biträde, utredning eller annat som skäligen behövs för att ta till vara hans rätt. I lagrådsremissen föreslås den vara berättigad till ersättning som haft kostnader för biträde och skäligen har behövt biträde för att ta till vara sin rätt. Enligt författningskommentaren (s. 852) omfattar förutsättningen ”skäligen har behövt biträde” i princip all hjälp som den enskilde har behövt för att ta till vara sin rätt.

Enligt Lagrådets mening leder termen biträde i sammanhanget tanken till rättegångsbiträde (jfr 12 kap. 22 § rättegångsbalken). Den föreslagna formuleringen kan därför uppfattas som att möjligheterna att få ersättning inskränks. Den inledande förutsättningen bör enligt Lagrådets mening formuleras på liknande sätt som i nuvarande lag.

En generell förutsättning i första styckets bestämmelse är att den sökande skäligen har behövt biträde för att ta till vara sin rätt. Motsvarigheten i Skatteförfarandeutredningens lagförslag finns i 40 kap. 1 och 2 §§. Utredningen har här avstått från att använda ordet skäligen med den följd att i 1 § föreskrivs att rätt till ersättning har den som i ett ärende eller mål behöver biträde för att ta till vara sin rätt och i 2 § att ersättning enbart får avse kostnader som har behövts för att ta till vara sökandens rätt. (SOU 2009:58 s. 118). Motiveringen härtill är att ordet skäligen inte kan anses tillföra något i sak. (SOU 2009:58 s. 1116 f.). Det tycks dock föreligga en viss skillnad mellan den tolkning av 3 § lagen om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. som utredningen gör och den som görs i remissen. Hos utredningen hänförs skäligen till kostnaderna (SOU 2009:58 s. 1116), medan skäligen i remissen hänförs till behovet av biträde (kommentaren till 43 kap. 1 §). Lagrådet anser att ordet skäligen ska behållas i lagtexten men att det ska knytas till ersättningen och således inte till hjälpbehovet.

Med hänsyn till det ovan anförda skulle bestämmelsen inledningsvis kunna ges följande lydelse:

Den som i ett ärende eller mål har behövt ombud, biträde, utredning eller annat för att ta till vara sin rätt har efter ansökan rätt till skäligen ersättning för kostnaderna om

1. ...

Om förslaget godtas måste vissa följdändringar göras, bl.a. i rubriken till 43 kap.

Rubriken lyder: Vite. Med vite menas enbart ett penningbelopp. Om man vill avse de tvångsåtgärder (jfr avdelningens rubrik) som den enskilde förväntas komma att vidta, bör ordet vitesföreläggande användas.

Rubriken till 44 kap. 3 §

Rubriken lyder: Vitesförbud. Med vitesförbud menas ett med viteshot förenat förbud. Det är emellertid inte tänkt att begreppet vitesförbud ska ha denna gängse innebörd här. Avsikten är nämligen att peka ut beslut som inte får förenas med vite. För att inte missleda en läsare bör rubriken ändras, exempelvis till "Förbud mot att förena ett föreläggande med vite".

44 kap. 3 §

Det sätt varpå förhållandet mellan vite och straff föreslås komma att regleras bygger på ett numera närmast förlegat synsätt. Om vite inte får sättas ut om straff kan ådömas för det i föreläggandet beskrivna förfarandet, kommer beslutsmyndigheten att sakna valmöjlighet med den följd att en smidig och effektiv tillämpning av vitesinstitutet motverkas. I moderna författningar brukar innebörden av motsvarande regel vara att vite får sättas ut även om straff är stadgat, men att om så sker straff inte får ådömas. Till det anförda, se Lavin, Viteslagstiftningen, 2 u. 2010, s. 73 f. Lagrådet anser att utformningen av regeln i förevarande paragraf bör övervägas ytterligare i det fortsatta beredningsarbetet. Jfr vad nedan sägs under 50 kap. 5 §.

Av de avgifter som nämns ingår skattetillägg och kontrollavgift, men inte förseningsavgift. Den omständigheten att förseningsavgift inte nämns bör innebära att vitesförelägganden och förseningsavgifter kan kumuleras. Lagrådet har svårt att finna några vägande skäl för att förseningsavgifter ska behandlas annorlunda än skattetillägg och kontrollavgifter i fråga om möjligheten att meddela vitesförelägganden.

45 kap. 2 §

I första stycket bör förtydligas att det är fråga om tvångsåtgärder. Stycket kan förslagsvis ges följande lydelse:

Med *bevissäkring* avses tvångsåtgärderna

1. revision i den reviderades verksamhetslokaler,
2. eftersökande och omhändertagande av handlingar, samt
3. försejling av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme.

45 kap. 3 §

Eftersom det i lagen kommer att finnas två slags revisioner, nämligen dels en i 41 kap., dels en i 45 kap. ("bevissäkring"), bör det i respektive

paragraf anges vilket slags revision det är fråga om. I förevarande paragraf regleras exempelvis revision i form av bevissäkring.

Prop. 2010/11:165
Bilaga 10

45 kap. 4 §

För att uppnå bättre överensstämmelse med den språkliga utformningen av 3 § föreslås att paragrafen får följande lydelse:

När en revision genomförs enligt 3 §, får handlingar som behövs för revisionen eftersökas i verksamhetslokalerna och tas om hand för granskning.

Om revisionen genomförs enligt 3 § 1, gäller dock första stycket bara om handlingen inte har tillhandahållits inom rimlig tid eller om det finns en påtaglig risk för sabotage.

45 kap. 5 §

De situationer som paragrafen avses reglera torde vara revisioner där den som ska revideras har lämnat sitt medgivande till att revisionen genomförs i verksamhetslokalerna enligt 41 kap. 8 §. Bestämmelserna om tvångsrevision respektive s.k. samverkansrevision är svårtillgängliga. Det är därför, som Lagrådet påpekat, angeläget att det tydligt framgår av respektive paragraf vilken form av revision som avses. I det aktuella fallet bör det göras en hänvisning till 41 kap. 8 §. Vidare bör det uttryckligen framgå att den berörde ska medge att revisionen sker i verksamhetslokalerna eftersom regleringen i paragrafen inte med nödvändighet innebär att den berörde lämnar sådant tillträde. I de situationer som avses får eftersökning inte ske. För att det inte ska råda någon tvekan om i vilka fall paragrafen är tillämplig föreslås att ”påträffas” kompletteras med ”eller tillhandahålls”. Den grundläggande förutsättningen för att handlingarna ska få tas om hand, nämligen att de behövs för revisionen, bör vidare framgå direkt av bestämmelsens ordalydelse. Slutligen föreslås en språklig justering så att syftet med omhändertagandet av handlingarna tydligare framgår, dvs. att de ska granskas. Paragrafen kan förslagsvis ges följande lydelse:

Om den reviderade har medgett att revisionen genomförs i verksamhetslokalerna enligt 41 kap. 8 §, får handlingar som påträffas eller tillhandahålls och som behövs för revisionen tas om hand för granskning.

Lagrådet vill framhålla att det är osäkert om handlingar som ”påträffas” eller som ”granskas” (remissens lagförslag) kan bli föremål för bevissäkring (jfr definitionen av bevissäkring i 45 kap. 2 § första stycket). Frågan bör klargöras i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

45 kap. 6 och 7 §§

Såvitt framkommit vid föredragningen kan paragraferna komma att tillämpas vid såväl tvångsrevisioner som samverkansrevisioner. Med hänvisning till vad som anförts ovan under 3 och 5 §§ föreslås att bestämmelserna preciseras så att det i de olika fallen klart framgår vilket slags revision som avses. Detta kan förslagsvis ske genom att

bestämmelsen i 6 § inleds med orden: ”Om den reviderade har medgett att revisionen genomförs på någon annan plats än i verksamhetslokalerna, får en handling....risk för sabotage.” När det gäller bestämmelsen i 7 § föreslås att det görs en hänvisning till en revision enligt 3 § eller 41 kap. 8 §.

45 kap. 10 §

I bestämmelsen regleras vilka uppgifter som inte behöver anges i ett beslut om åtgärd enligt 9 §. I sistnämnda paragraf liksom i övriga bestämmelser i kapitlet är det språkligt sett handlingar som eftersöks och inte uppgifter. I överensstämmelse härmed föreslås att paragrafen får följande lydelse:

Om det finns särskilda skäl, behöver den som uppgifterna avser eller de handlingar som eftersöks inte anges i ett beslut om åtgärd enligt 9 §.

45 kap. 12 §

Enligt Lagrådets mening bör i förtydligande syfte efter ”tas om hand” i punkterna 1–3 tilläggas ”för granskning”.

I punkten 2 b) bör uttrycket ”det finns en befarad risk” ersättas av ”det kan befaras föreligga risk”.

45 kap. 13 §

I paragrafens första stycke anges att beslut om bevissäkring enligt 3 och 6–9 §§ fattas av förvaltningsrätten på ansökan av granskningsledaren. Av andra stycket framgår att beslut enligt 4, 5 och 12 §§ fattas av granskningsledaren.

I 3 § föreskrivs att en revision får genomföras i den reviderades verksamhetslokaler under vissa närmare angivna förutsättningar. I 6–9 §§ anges förutsättningarna för att handlingar ska få eftersökas och tas om hand för granskning. För tillämpning av 6 och 7 §§ förutsätts att en revision genomförs, medan 8 och 9 §§ avser eftersökning och omhändertagande av handlingar utan att revision sker.

Enligt Lagrådets mening borde det tydligare framgå vad förvaltningsrättens prövning ska avse. Formuleringen av 3 och 6–9 §§ tyder närmast på att paragraferna reglerar genomförandet av ett beslut i stället för att ta sikte på domstolens prövning.

45 kap. 14 §

Begreppet ”risk för sabotage” definieras i 2 § andra stycket, medan någon legaldefinition av ”akut risk” inte finns i lagtexten. Det sistnämnda begreppet motsvaras för närvarande av att risken realiseras ”innan förvaltningsrätten kan fatta beslut”. Av SOU 2009:58 s. 1183 framgår att

ordet ”akut” just syftar på det citerade uttrycket. Ordet ”akut”, som huvudsakligen används i den medicinska terminologin och vars innebörd kan variera från fall till fall, kan knappast förmedla det intryck som torde vara avsikten. Enligt Lagrådets mening vore det bättre att behålla nuvarande uttryck i regeln.

I andra stycket sista meningen bör, förutom det fall att förvaltningsrätten avslår ansökan, det fall att granskningsledaren inte gör någon ansökan tas med. Vidare bör i samma mening i likhet med remissens förslag i 46 kap. 16 § anges att handlingarna omedelbart ska lämnas tillbaka och övriga insamlade uppgifter omedelbart ska förstöras. Det innebär att sista meningen i stycket skulle få följande lydelse:

Om granskningsledaren inte gör någon ansökan eller om förvaltningsrätten avslår ansökan, ska omhändertagna handlingar omedelbart lämnas tillbaka och övriga insamlade uppgifter omedelbart förstöras.

Jfr förslaget under 46 kap. 16 §.

Enligt paragrafens tredje stycke ska handlingarna överlämnas till konkursförvaltaren om den reviderade har försatts i konkurs när handlingarna ska lämnas tillbaka. Första och andra styckena avser dock även bestämmelsen i 8 §, dvs. handlingar som omhändertagits för granskning vid annan kontroll än revision. Av författningskommentaren framgår att det i sistnämnda fall kan vara fråga om handlingar som Skatteverket har efterfrågat i samband med ett kontrollbesök rörande kassaregister, t.ex. en kontrollremsa eller uppgifter från ett journalminne. Det mesta tyder på att handlingarna även i sådana fall ska lämnas tillbaka till konkursförvaltaren och inte till konkursgäldenären (jfr 69 kap. 12 §). Lagrådet föreslår i enlighet härmed att stycket får följande lydelse:

Om den som beslutet om bevissäkring gäller har försatts i konkurs när handlingarna ska lämnas tillbaka, ska handlingarna överlämnas till konkursförvaltaren och den som bevissäkringen gäller underrättas om överlämnandet.

Rubriken till 46 kap. 2 §

Rubriken bör endast lyda: Definition. Orden ”och tillämpningsområde” bör således tas bort.

46 kap. 6 §

I paragrafen föreskrivs att betalningssäkring ska beslutas om det finns en påtaglig risk för att den som är betalningsskyldig försöker dra sig undan skyldigheten, och betalningsskyldigheten avser ett betydande belopp. Vid ställningstagandet till om det kan anses föreligga en påtaglig risk görs vanligtvis en helhetsbedömning av den betalningsskyldiges förhållanden. En sådan bedömning kan vara omfattande och innefatta såväl fall där den betalningsskyldige inte har betalat tidigare fordringar som fall där denne försökt att undgå betalningsskyldighet men inte lyckats. Med detta

synsätt torde ordet försöker inte tillföra något utan kan sägas ligga i den bedömning som ska göras av om påtaglig risk kan anses föreligga. I sammanhanget kan noteras att när det gäller tvångsätgården kvarstad enligt 15 kap. rättegångsbalken används inte ordet försöker i samband med uttrycket ”undandrar sig att betala skulden”. Inte heller när det gäller paragrafen om förutsättningarna för beslut om bevissäkring i skatteförfarandelagen används ordet försöker i samband med uttrycket påtaglig risk. Lagrådet föreslår mot denna bakgrund att ordet försöker i lagtexten utgår. Vidare föreslås att ordet ska i inledningen till paragrafen ersättas av får.

46 kap. 10 §

Det bör framgå av första stycket att förvaltningsrättens prövning ska ske med tillämpning av 9 §. Lagrådet föreslår att ”enligt 9 §” infogas efter ”upphävas helt eller delvis”.

46 kap. 11 §

Med anledning av bestämmelsen i andra stycket sista meningen bör i paragrafen tas in en uttrycklig regel om att klaganden ska beredas möjlighet att justera eller komplettera sitt ursprungliga överklagande.

46 kap. 16 §

Om någon ändring i förhållande till gällande rätt inte är åsyftad (se 17 § lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter), ska Skatteverket och inte granskningsledaren, enligt andra stycket, föra talan i förvaltningsrätt. De två första bestämmelserna i detta stycke bör därför förslagsvis ges följande lydelse:

Om egendomen har tagits i förvar, ska Skatteverket så snart som möjligt och senast inom fem dagar ansöka om betalningssäkring hos förvaltningsrätten. Om Skatteverket inte gör någon ansökan eller om förvaltningsrätten avslår ansökan, ska egendomen omedelbart lämnas tillbaka.

47 kap. 1 §

Enligt första stycket får ett föreläggande som gäller kontroll av uppgifts- eller dokumentationsskyldighet inte avse en uppgift som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken. Sistnämnda bestämmelse har språkligt utformats som beslag av handlingar och inte som beslag av uppgifter. Lagrådet föreslår att samma ordval används i den aktuella bestämmelsen genom lydelsen ”en uppgift i en sådan handling som”.

47 kap. 5 §

De begränsningar som det är fråga om bör avse Skatteverkets rätt att använda tekniska hjälpmedel och sökbegrepp. Bestämmelsen bör därför omformuleras, vilket förslagsvis kan göras på följande sätt:

Om en uppgift i en sådan upptagning som avses i 3 kap. 9 § ska undantas, får förvaltningsrätten besluta om sådana begränsningar i rätten att använda tekniska hjälpmedel och sökbegrepp som behövs för att uppgiften inte ska bli tillgänglig för Skatteverket.

47 kap. 6 §

Lagrådet föreslår att det i paragrafen görs följande språkliga justering:

Om den som vill att en uppgift eller en handling ska undantas från kontroll begär det, ska förvaltningsrätten pröva om beslut om undantag kan fattas utan att rätten granskar handlingen.

48 kap. 2 §

Ordet uppgifter i bisatsen bör åsyfta både inkomstdeklaration och särskilda uppgifter i huvudsatsen. Av denna anledning bör bestämmelsen förtydligas på förslagsvis följande sätt:

Den uppgiftsskyldige ska inte anses ha lämnat inkomstdeklaration eller särskilda uppgifter, om uppgifterna i deklarationen eller de särskilda uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbarligen inte kan läggas till grund för beskattningen.

48 kap. 5 §

Det är oklart vad som menas med deklarationstillfälle. Språkligt sett borde det vara det tillfälle då deklarationen upprättas. Lagrådet förmodar att det inte är detta tillfälle som avses utan det tillfälle då en deklaration kommer in till Skatteverket. Lagrådet föreslår därför följande formulering:

Om en deklarationsskyldig, som vid samma tillfälle ska ha kommit in med flera skattedeklarationer, är försenad med mer än en deklaration, ska bara en förseningsavgift tas ut.

48 kap. 7 §

Vid föredragningen har framkommit att bestämmelsen riktar sig till den som ska lämna en inkomstdeklaration utan föreläggande och den som ska lämna särskilda uppgifter utan föreläggande. Detta bör förtydligas genom att första stycket inleds på följande sätt:

Om den som utan föreläggande ska lämna en inkomstdeklaration eller särskilda uppgifter inte har gjort det inom tre månader...

I första stycket 2 föreskrivs att skattetillägg ska tas ut på avgift enligt 1 och 3 §§ lagen om allmän löneavgift. Enligt Lagrådets mening bör hänvisningen till 3 § utgå, eftersom den paragrafen endast anger löneavgiftens storlek.

49 kap. 8 §

Av författningskommentaren framgår att samtliga förutsättningar i punkterna 1–3 i första stycket måste vara uppfyllda för att paragrafen ska vara tillämplig. Detta skulle tydligare framgå om andra punkten inleddes med orden ”inte heller har lämnat...”. Vissa ytterligare förtydliganden och språkliga justeringar bör göras, varför Lagrådet föreslår att paragrafen ges följande lydelse:

Skattetillägg ska tas ut av den som

1. har skönsbeskattats på grund av att någon inkomstdeklaration inte har lämnats,
2. inte heller har lämnat deklaration inom den tid som föreskrivs i 7 §, och
3. på Skatteverkets initiativ påförs ytterligare skatt genom omprövning av skönsbeskattningsbeslutet.

Ett beslut om skattetillägg ska inte undanröjas om en inkomstdeklaration lämnas senare.

Om skattetillägg inte har tagits ut i samband med det första skönsbeskattningsbeslutet ska, vid tillämpning av första stycket 2, det som föreskrivs i 7 § om beslutet om skattetillägg och kännedom om skattetillägget i stället gälla skönsbeskattningsbeslutet och kännedom om skönsbeskattningen.

49 kap. 13 §

Enligt punkten 2 a) är skattetillägget på annan skatt 2 procent om redovisningsperioden för skatten är högst tre månader och den uppgiftsskyldige har hänfört eller kan antas ha avsett att hänföra beloppet till en period som löper ut högst fyra månader från den period som beloppet borde ha hänförts till. I gällande bestämmelse i skattebetalningslagen föreskrivs i stället att beloppet ska avse en period som löper ut högst fyra månader efter nämnda period. I författningskommentaren till aktuell bestämmelse anges att ändringen görs för att det ska vara tydligt att även en för tidig redovisning av ingående mervärdesskatt omfattas av bestämmelsen. Lagrådet anser inte att detta syfte uppnås genom utbyte av ordet efter till ordet från. Om avsikten är att skattetillägg ska tas ut med 2 procent också i sådana fall då ingående mervärdesskatt redovisas högst fyra månader för tidigt bör bestämmelsen förtydligas på annat sätt. Punkten 2 a) kan förslagsvis ges följande lydelse:

2. skattetillägget på annan skatt
 - a) 2 procent om redovisningsperioden för skatten är högst tre månader och den uppgiftsskyldige har hänfört eller kan antas ha avsett att hänföra beloppet till en period som löper ut högst fyra månader före eller fyra månader efter den period som beloppet borde ha hänförts till, och

49 kap. 15 §

I förhållande till punkten 2 i första stycket framstår punkten 1 i samma stycke som ett specialfall. Det vore därför naturligast om punkten 2 blev punkten 1 och punkten 1 blev punkten 2.

49 kap. 19 §

Lagrådet anser att uttrycket ”förhållanden som rör den skattetilläggsgrundande frågan” är otydligt och språkligt sett diskutabelt. Enligt författningskommentaren har det i 5 kap. 7 § taxeringslagen använda ordet ”invändning” bytts ut mot ordet ”förhållanden” för att det bättre ska framgå vilka olika situationer som avses. Det uttalas att hänsyn ska tas till ett avdragsyrkande oavsett om det framställs som en invändning mot Skatteverkets överväganden att ta ut skattetillägg eller av annan anledning.

Såvitt Lagrådet kan bedöma måste det som ska beaktas när underlaget för beräkning av skattetillägg bestäms förekomma som en invändning eller ett yrkande i målet eller ärendet även om invändningen eller yrkandet inte framställts i direkt samband med övervägandena att ta ut skattetillägg. Lagrådet förordar mot denna bakgrund att paragrafen ges följande lydelse, vilken nära ansluter till lydelsen av 5 kap. 7 § taxeringslagen:

När det underlag som skattetillägg ska beräknas på bestäms, ska hänsyn inte tas till invändning som gäller en annan fråga än den som ligger till grund för tillägget.

49 kap. 20 §

Lagrådet föreslår att ordet ”gäller” ersätts av orden ”föranleds av”.

50 kap. 5 §

I paragrafen anges att kontrollavgift inte får tas ut för en överträdelse som omfattas av ett vitesföreläggande. Frågan om förhållandet mellan kontrollavgift och vitesföreläggande är också föremål för reglering i 44 kap. 3 § första stycket 1. Denna reglering har en annan innebörd än den i förevarande paragraf. Som framgått av Lagrådets synpunkter på utformningen av bestämmelsen i 44 kap. 3 § borde denna övervägas på nytt. Därvid borde resultatet, enligt Lagrådets mening, bli att bestämmelsen får en innebörd som ligger nära den som förevarande paragraf har.

51 kap. 1 §

Bestämmelserna i paragrafen har sin förebild i 5 kap. 14 § taxeringslagen och 15 kap. 10 § skattebetalningslagen. En viss otydlighet har dock smugit sig in i den föreslagna lagparagrafen. Till skillnad från nuvarande

bestämmelser anges inte vems ålder, hälsa eller liknande förhållande som ska beaktas eller vem som ska ha felbedömt en regel eller betydelsen av de faktiska förhållandena (andra stycket 1 a) och b)). I de nuvarande bestämmelserna föreskrivs uttryckligen att det är den skattskyldige. Antagligen har denna subjektangivelse fått utgå därför att den föreslagna paragrafen är avsedd att ersätta även bestämmelser i torgkontrollagen, branschkontrollagen och kassaregisterlagen, där subjektet är ett annat än den skattskyldige. Det hör dock till saken att bestämmelserna i de sistnämnda lagarna har en annan, mycket enklare utformning än den i förevarande paragraf föreslagna. Det bör i det fortsatta beredningsarbetet klargöras om de nuvarande till subjektet anknutna förhållandena ska behållas.

52 kap. 9 §

Av 50 kap. 7 § följer att kontrollavgift ska tas ut av den som inte har fullgjort dokumentationsskyldigheten vid upplåtelse av plats för torg- och marknadshandel eller vid omsättning av investeringsguld. I den aktuella paragrafen föreskrivs att ett beslut om kontrollavgift ska meddelas inom två år från den dag då beslutet om tillsyn eller kontrollbesök meddelades. Kontroll av den dokumentationsskyldighet som avses i 50 kap. 7 § sker inte vid tillsyn eller kontrollbesök (jfr 42 kap.). Vid föredragningen har dock framkommit att tvåårsfristen är avsedd att omfatta även de sist nämnda fallen. Lagrådet föreslår mot denna bakgrund att paragrafen får följande lydelse:

Ett beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. 1 eller 3 § ska meddelas inom två år från den dag då beslutet om tillsyn eller kontrollbesök meddelades.

Ett beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. 7 § ska meddelas inom två år från den dag då Skatteverket konstaterade att dokumentationsskyldigheten inte har fullgjorts.

53 kap. 1 §

I paragrafen föreskrivs att beslut om mervärdesskatt ska fattas för varje redovisningsperiod för sig med ledning av innehållet i skattedeclarationer och andra tillgängliga uppgifter. I paragrafen finns dock ingen bestämmelse om beslut om mervärdesskatt i fråga om sådan skatt som ska redovisas i en särskild skattedeclaration för varje förvärv (26 kap. 7 § andra stycket). Denna situation regleras inte heller i någon annan paragraf i skatteförfarandelagen. Lagrådet föreslår att paragrafen kompletteras med en sådan bestämmelse. Den kan förslagsvis bilda ett nytt andra stycke och ges följande lydelse:

Om mervärdesskatt ska redovisas i en särskild skattedeclaration för varje förvärv enligt 26 kap. 7 § andra stycket, ska beslut om skatten fattas för varje förvärv med ledning av innehållet i den särskilda skattedeclarationen och andra tillgängliga uppgifter.

Om förslaget godtas bör andra och tredje styckena i det remitterade förslaget bilda tredje respektive fjärde stycket i paragrafen.

53 kap. 2 §

Av andra stycket bör det klart framgå att den skattedeklaration som lämnats i rätt tid och på rätt sätt och i enlighet med vilken beslut har fattats enligt första stycket måste vara en arbetsgivardeklaration eller en förenklad sådan. Lagrådet föreslår därför följande formulering av bestämmelsen i andra stycket:

Om beslut har fattats i enlighet med en arbetsgivardeklaration eller en förenklad arbetsgivardeklaration enligt vad som föreskrivs i första stycket och kommer en sådan deklaration därefter in för sent, ska beslut om skatten och avgifterna anses ha fattats i enlighet med denna deklaration om

1. en eller flera förenklade arbetsgivardeklarationer har lämnats, och
2. omprövning inte har begärts eller beslutats.

54 kap. 1 §

Lagrådet hänvisar till vad som anförts vid 26 kap. 9 § och föreslår att uttrycket ”särskild inkomstskattedeklaration” i första och andra styckena byts ut mot ”sådan särskild skattedeklaration som avses i 26 kap. 9 §”.

55 kap. 3 §

I andra stycket anges hur skatten ska beräknas för svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer. I slutet av bestämmelsen hänförs beräkningen endast till ”bolaget”. Det får antas att även den i utlandet delägarbeskattade juridiska personen ska omfattas av bestämmelsen. Lagrådet föreslår därför att det efter ordet bolaget läggs till ”eller den i utlandet delägarbeskattade juridiska personen”.

59 kap. 4 §

Lagrådet föreslår att orden ”med hänsyn till uppgifterna i ärendet” läggs till sist i paragrafen (jfr 57 kap. 1 §).

59 kap. 7 §

Konstruktionen ”ett uppenbart anställningsförhållande enligt 10 kap. 14 §” i första stycket ger intrycket att vad som menas med ett dylikt förhållande regleras i 10 kap. 14 §. Så är inte fallet utan denna paragraf anger under vilka förutsättningar en utbetalare är anmälningsskyldig för förekomsten av ett godkännande för F-skatt. Enligt Lagrådets mening borde det räcka att formulera bestämmelsen i första stycket på följande sätt:

Skatteverket får besluta att den som i sin näringsverksamhet har betalat ut ersättning för arbete och inte har fullgjort skyldigheten att göra en anmälan om F-skatt enligt 10 kap. 14 §, är skyldig att betala det belopp som kan behövas för att betala skatten och avgifterna på ersättningen.

Vad ovan anförts under 59 kap. 7 § har till viss del motsvarande tillämpning här.

61 kap. 6 §

Paragrafen kan läsas så att de i punkterna 2 a) och 2 b) upptagna förutsättningarna är alternativa. Av författningskommentaren framgår att avsikten är att båda förutsättningarna måste vara uppfyllda. Lagrådet föreslår mot denna bakgrund att punkten 2 förtydligas och ges följande lydelse:

2. kontohavaren inte

- a) har F-skatt eller särskild A-skatt och inte heller har varit skyldig att lämna annan skattedeclaration än förenklad arbetsgivardeklaration under det innevarande beskattningsåret, eller
- b) har en skatt eller avgift att betala med förfallodag före förfallodagen för den slutliga skatten.

62 kap. 7 §

Orden ”den som startar en ny näringsverksamhet” kan tolkas på olika sätt. Således kan verksamheten vara ny sedd från den enskildes synpunkt, eftersom denne inte tidigare bedrivit detta slags verksamhet. En annan möjlig tolkning är att den enskilde själv måste starta en ny verksamhet och inte övertar någon annans verksamhet i syfte att driva denna vidare. Med hänsyn till det uttryckssätt som används i 11 kap. 5 § tredje stycket 1 skattebetalningslagen är det troligtvis den senare tolkningen som är avsedd att appliceras på de föreslagna orden. Om detta är avsikten får faktiskt det nuvarande uttrycket bättre fram denna avsikt än vad förslaget kan anses göra.

62 kap. 8 §

Vid föredragningen har framkommit att bestämmelsen i andra stycket punkten 1 avses omfatta även andra avgifter än arbetsgivaravgifter. Vidare har uppgetts att betalningsfristen i fråga om förseningsavgift och skattetillägg i samma stycke punkten 2 är tänkt att innefatta även sådana avgifter som har bestämts efter ett beslut av domstol. Med hänsyn härtill och med ytterligare några språkliga justeringar i första, andra och tredje styckena föreslås att paragrafen i berörda delar får följande lydelse:

Slutlig skatt beräknad enligt 56 kap. 9 § ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om slutlig skatt fattades.

Följande skatter och avgifter ska vara betalda senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag då beslut fattades:

1. annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt samt avgifter som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol,
2. förseningsavgift och skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt kontrollavgift,

3. ...

4. ...

Slutlig skatt enligt andra stycket 1 samt förseningsavgift och skattetillägg enligt andra stycket 2 behöver dock inte betalas före den förfallodag som anges i första stycket.

62 kap. 9 §

De inledande orden i första stycket bör på något vis knyta an till vad som föreskrivs i 8 §. Detta kan förslagsvis utföras på följande sätt:

De förfallodagar som avses i 8 § är ...

63 kap. 2 §

Av paragrafen bör framgå vad anståndet avser (jfr bl.a. 3, 4 och 5 §§). I enlighet härmed föreslås att paragrafens första mening får följande lydelse:

Anstånd med betalningen av skatt eller avgift kan beviljas efter ansökan.

63 kap. 4 §

Enligt författningskommentaren avser andra stycket fall då en skattskyldig har beskattats för inkomst både i Sverige och utomlands. Om skatteavtal finns med den stat där inkomsten har beskattats kan dubbelbeskattningen undanröjas genom en ömsesidig överenskommelse med denna stat. Innehållet i ett skatteavtal utgör således grunden för bedömningen av om anstånd ska beviljas enligt andra stycket. Vid föredragningen har upplysts om att hänvisningen till första stycket är missvisande. Vidare har uppgetts att prövningen av frågan om anstånd i vissa ärenden görs av regeringen, i andra av Skatteverket samt att denna ordning fungerar väl och är lämplig även i framtiden. Mot denna bakgrund föreslås följande justering av andra stycket:

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får vid handläggning av ärenden enligt skatteavtal bevilja anstånd med betalningen av den skatt som ärendet gäller.

63 kap. 11 §

I första stycket 2 har uttrycket ”det är osäkert” (17 kap. 4 § första stycket 2 skattebetalningslagen) bytts ut mot uttrycket ”det är tveksamt”. Lagrådet förordar att det nuvarande uttrycket behålls.

64 kap. 9 §

För att uppnå överensstämmelse med 2, 4 och 5 §§ i fråga om benämningen av den som ett överskott ska betalas tillbaka till föreslås att ordet

65 kap. 4 §

I andra stycket förekommer uttrycket ”sent debiterad preliminär skatt”. Innebörden av detta uttryck framgår först vid läsning av 5 § i förening med rubriken till den paragrafen. Andra stycket bör förtydligas och ges följande lydelse:

På debiterad preliminär skatt som ska betalas den 12 i andra månaden efter beskattningsåret eller senare beräknas inte kostnadsränta från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret till och med den 3 i femte månaden efter beskattningsåret på belopp till och med 30 000 kr. Detsamma gäller slutlig skatt som ska betalas.

65 kap. 8–11 §§

En rubrik till en eller flera paragrafer har till syfte att med några få ord ge läsaren vägledning om paragrafernas innehåll, dvs. vad som står att läsa i lagtexten. En rubrik är däremot inte en föreskrift. Som redan framgått av yttrandets inledning ifrågasätter Lagrådet lämpligheten av att en bestämmelse i en paragraf utformas på det sättet att delar av dess innehåll och nödvändiga förutsättningar för dess tillämpning anges i en rubrik i stället för i själva paragrafen. Denna teknik har dock använts frekvent i skatteförfarandelagen, bl.a. vid utformningen av föreskrifterna i 9–11 §§, vilket fått till följd att bestämmelserna är omöjliga att förstå om man inte beaktar rubriken/rubrikerna till bestämmelserna.

Av 9 och 10 §§ framgår inte att föreskrifterna avser sådan kostnadsränta som ska beräknas på skatt som ska betalas på grund av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol. Detta framgår endast av rubriken till 8–11 §§ samt av huvudregeln i 8 §. För att lättare kunna tillgodogöra sig sambandet mellan 8, 9 och 10 §§ bör i vart fall i 8 § göras en hänvisning till undantagen i 9 och 10 §§. Bestämmelsen i 8 § första meningen kan förslagsvis ges följande lydelse:

Om skatt eller avgift ska betalas på grund av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag, om inte annat följer av 9 eller 10 §.

Av 11 § framgår att s.k. hög kostnadsränta ska beräknas då skatt och avgifter ska betalas enligt ett beslut om skönsbeskattning som har fattats på grund av att skatten inte har redovisats. Av 53 kap. 4 § går vidare att utläsa att sådana beslut fattas genom omprövning. Att 11 § även ska tillämpas i fråga om beslut rörande skönsbeskattning som fattats av domstol framgår inte av paragrafens ordalydelse. I författningskommentaren hänvisas dessutom endast till omprövningsfallet. Lagrådet föreslår att ett förtydligande av paragrafens tillämpningsområde övervägs i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

65 kap. 17 §

I 19 kap. 13 § första stycket skattebetalningslagen föreskrivs att intäktsröntan i fråga om de angivna skatterna ska beräknas från och med den 13 februari taxeringsåret. I förslaget har tidsangivelsen ändrats till ”från den 13 i andra månaden efter beskattningsåret”. Enligt förslaget skulle beräkningen med andra ord anknyta till den 14 i andra månaden. Om avsikten inte är att ändra utgångspunkten för beräkningen, bör förslagets lydelse vara ”från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret”.

Vidare bör ordet ”fram” i den föreslagna bestämmelsen utgå.

66 kap. 2 §

Enligt paragrafen ska Skatteverket ompröva *ett beslut* i en fråga som har betydelse för beskattningen eller något annat förhållande mellan en enskild och det allmänna. Det sistnämnda uttrycket är alltför vidsträckt och ger inte ens uttryck för att förhållandet ska vara av skatterättslig natur. Åtminstone borde det framgå av lagtexten att omprövningen ska gälla ett beslut av Skatteverket. Detta skulle enklast kunna åstadkommas, om de inledande orden gavs lydelsen:

Skatteverket ska ompröva sina beslut ...

Jfr bestämningen ”Skatteverkets beslut” i 67 kap. 2 §.

66 kap. 4 §

Bestämmelsen borde preciseras i vissa hänseenden. Lagrådet föreslår därför följande formulering:

Om den som ett beslut gäller varken har begärt omprövning av eller överklagat beslutet, får Skatteverket avstå från att ompröva beslutet om omprövningen avser mindre belopp.

66 kap. 7 §

Tiden för att begära omprövning enligt paragrafen är antingen sex år efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (sexårsfristen) eller två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det (tvåmånadersfristen). Den sistnämnda fristen ska gälla för beslut i de frågor som räknas upp i paragrafens andra stycke. Uppräkningen är mycket kortfattad och det är beträffande vissa punkter inte helt lätt att bedöma vilka beslut som omfattas av tvåmånadersfristen. Detta gäller bl.a. punkten 9 som enligt sin ordalydelse avser betalning eller återbetalning av skatt eller avgift. Av författningskommentaren framgår att med denna punkt avses beslut i frågor som regleras i 61–65 kap. I dessa kapitel finns bestämmelser om ett stort antal frågor såsom anstånd med betalning, kostnadsränta och ersättning för ställd

säkerhet. Punkten 5 avser bl.a. revision. Av författningskommentaren framgår att den punkten avser revision enligt 41 kap. Även i 45 kap. finns bestämmelser om revision i den reviderades verksamhetslokaler. Att då i punkten 5 enbart hänvisa till revision kan medföra tveksamhet om punktens tillämpningsområde. Mot bakgrund av det anförda och då regleringen i skatteförfarandelagen är synnerligen omfattande anser Lagrådet att hänvisningar till de kapitel som närmare reglerar frågorna i de olika punkterna så långt möjligt bör ske.

Lagrådet noterar i sammanhanget att ett beslut om förseningsavgift förefaller att omfattas av sexårsfristen i paragrafens första stycke och att det inte krävs prövningstillstånd för att kammarrätten senare ska pröva ett överklagande av ett beslut om avgiften (67 kap. 27 §). I fråga om kontrollavgift gäller en tvåmånadersfrist och krav på prövningstillstånd hos kammarrätten. Lagrådet vill ifrågasätta om denna skillnad mellan förseningsavgift och kontrollavgift är sakligt motiverad.

66 kap. 15 §

Av författningskommentaren framgår att den omprövning som avses i paragrafen är omprövning av ett beslut om preliminär A-skatt enligt 14 §. Detta framgår dock inte tydligt av ordalydelsen i 15 §. För att det inte ska råda någon tvekan om inom vilken tid en begäran om omprövning ska ske förordas att paragrafen kompletteras med en hänvisning till 14 §. Paragrafen kan förslagsvis ges följande lydelse:

Om den som ett beslut om preliminär A-skatt gäller är försatt i konkurs, får konkursboet begära omprövning inom sådan tid som anges i 14 §.

Om ett beslut om preliminär A-skatt omfattar ersättning som ska utmätas, får även Kronofogdemyndigheten begära omprövning inom sådan tid som anges i 14 §.

66 kap. 16 §

Efter ”särskild inkomstskatteredovisning” bör infogas ”enligt 13 kap. 1 §” (jfr 67 kap. 17 §).

66 kap. 18 § och dess rubrik

Enligt paragrafens första mening ska en begäran om omprövning som kommer in för sent till Skatteverket inte avvisas om den har kommit in till allmän förvaltningsdomstol i rätt tid. I andra meningen föreskrivs att domstolen i sådant fall ska sända begäran om omprövning till Skatteverket och samtidigt lämna uppgift om vilken dag begäran om omprövning kom in till domstolen.

Uttrycket ”i sådant fall” i andra meningen får anses syfta på fall då begäran om omprövning har kommit in till domstolen i rätt tid. Även i de fall en begäran om omprövning har kommit in för sent till domstolen måste emellertid begäran sändas över till Skatteverket eftersom

rättidsprövningen alltid ska göras av verket. I förtydligande syfte föreslår Lagrådet att paragrafen och rubriken till paragrafen ges följande lydelse:

Prop. 2010/11:165
Bilaga 10

Begäran om omprövning som lämnas till domstol

Om en begäran om omprövning kommer in till allmän förvaltningsdomstol ska domstolen sända begäran till Skatteverket och samtidigt lämna uppgift om vilken dag den kom in till domstolen.

En begäran om omprövning som kommer in för sent till Skatteverket ska inte avvisas om den har kommit in till allmän förvaltningsdomstol i rätt tid.

66 kap. 20 §

Lagrådet föreslår att det i andra stycket görs följande språkliga justering:

Beslut som är möjliga att återkalla får inte heller omprövas till nackdel för den som beslutet gäller.

66 kap. 24 §

Vid föredragningen har upplysts att paragrafen har till syfte att reglera omprövningstiden också i fråga om beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. 7 §. Med hänvisning till vad Lagrådet anfört under 52 kap. 9 § föreslås att paragrafen får följande lydelse:

Om beslutet avser kontrollavgift enligt 50 kap. 1 eller 3 §, ska tvåårsfristen för omprövning räknas från den dag då beslutet om tillsyn eller kontrollbesök meddelades.

Om beslutet avser kontrollavgift enligt 50 kap. 7 §, ska tvåårsfristen för omprövning räknas från den dag då Skatteverket konstaterade att dokumentationsskyldigheten inte har fullgjorts.

66 kap. 25 §

Lagrådet föreslår att paragrafens första mening inleds på följande sätt:

Ett beslut om ersättning för kostnader i ett ärende hos Skatteverket får omprövas till nackdel för den som beslutet gäller bara om....

66 kap. 33 §

Av punkten 2 framgår att efterbeskattningsbeslutet ska undanröjas om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del. Den omständigheten att åtal har väckts medför, enligt 32 § 1 b), att beslut om efterbeskattnings får meddelas. Det kan därför knappast vara meningen att denna omständighet också skulle kunna läggas till grund för ett undanröjande av ett sådant beslut. Lagrådet rekommenderar att orden ”åtal har väckts” i punkten 2 får utgå, medan orden ”åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del” behålls.

Lagrådet hänvisar till vad som anförs under 66 kap. 7 § när det gäller behovet av precisering av de olika punkterna.

Med andra styckets formulering ”En granskningsledares beslut om bevissäkring eller betalningssäkring som ska prövas av förvaltningsrätten enligt särskilda bestämmelser” avses enligt författningskommentaren beslut enligt 45 kap. 14 § och 46 kap. 16 §.

Detta bör enligt Lagrådets mening tydliggöras i andra stycket. Vad granskningsledaren kan fatta beslut om enligt 46 kap. 16 § första stycket är att ta egendom i förvar. Motsvarande uttryckssätt bör användas i förevarande paragraf. Vidare bör orden ”som ska prövas av förvaltningsrätten” utgå, eftersom beslut enligt 45 kap. 14 § första stycket och 46 kap. 16 § första stycket inte överprövas av förvaltningsrätten. I stället har granskningsledaren (45 kap. 14 §) respektive Skatteverket (46 kap. 16 §) att senast inom fem dagar ansöka om bevissäkring respektive betalningssäkring hos förvaltningsrätten. Om sådan ansökan inte görs eller om förvaltningsrätten avslår ansökan ska omhändertagna handlingar och omhändertagen egendom lämnas tillbaka.

Mot bakgrund av vad nu anförs föreslår Lagrådet att andra stycket ges följande lydelse:

En granskningsledares beslut om bevissäkring enligt 45 kap. 14 § första stycket och beslut om ett ta egendom i förvar enligt 46 kap. 16 § första stycket får inte överklagas.

67 kap. 12 §

Lagrådet hänvisar till det som anförs under 66 kap. 7 § när det gäller behovet av precisering av de olika punkterna.

67 kap. 16 §

I paragrafen regleras möjligheten för den som ett beslut om preliminär A-skatt gäller att överklaga beslutet inom viss tid. I 66 kap. 14 § finns en motsvarande bestämmelse som gäller omprövning av beslut om preliminär A-skatt och därtill en särskild bestämmelse i 66 kap. 15 § som reglerar ett konkursbos och Kronofogdemyndighetens möjlighet att begära omprövning av ett beslut om preliminär A-skatt. Detta väcker frågan om det föreligger skäl att ge ett konkursbo och Kronofogdemyndigheten befogenhet att också överklaga beslut om preliminär A-skatt. Frågan bör belysas i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

67 kap. 17 §

Efter ordet ”skatteavdrag” bör infogas ”för särskild inkomstskatt” (jfr 66 kap. 16 §).

67 kap. 19 §

Med hänvisning till vad ovan anförts under 66 kap. 18 § föreslår Lagrådet att det infogas en ny paragraf och rubrik till paragrafen med följande lydelse:

Överklagande som lämnas till domstol

19 § Om ett överklagande kommer in till allmän förvaltningsdomstol ska domstolen sända överklagandet till Skatteverket och samtidigt lämna uppgift om vilken dag överklagandet kom in till domstolen.

Om Lagrådets förslag godtas kommer remissens föreslagna 19–39 §§ att betecknas 20–40 §§.

67 kap. 21 §

De två första meningarna innehåller regler som förts över från 6 kap. 6 § andra och tredje styckena taxeringslagen. Regeln i den tredje meningen är däremot ny. I den sistnämnda bestämmelsen regleras det fall att Skatteverket omprövar det överklagade beslutet med det resultat att ett nytt beslut blir till nackdel för klaganden i en fråga som omfattas av överklagandet. Regeln har ansetts nödvändig därför att Regeringsrätten i RÅ 2008 ref. 37 har förklarat att skattemyndigheten saknar rätt att inom ramen för den obligatoriska omprövningen med anledning av ett överklagande fatta ett beslut som i förhållande till det överklagade beslutet är till nackdel för den skattskyldige. Däremot medger Regeringsrätten att skattemyndigheten är oförhindrad att fatta ett sådant beslut i ett omprövningsärende på Skatteverkets eget initiativ.

I remissen sägs att man velat undvika att omprövningen till följd av att den görs på Skatteverkets initiativ ska ge upphov till ett beslut som måste bli föremål för nytt överklagande om det inte ska vinna laga kraft. Lagrådet anser att detta syfte är mycket lovvärt och att en regel härom kan antas komma att bidra till att en klagande inte gör rättsförluster.

Det slags omprövning som görs på Skatteverkets initiativ förutsätter inte att det redan föreligger ett beslut som överklagats. Den regel som föreslås i tredje meningen innehåller däremot denna förutsättning, vilket gör att regeln får ett naturligt samband med bestämmelsen i andra meningen. Enligt sin ordalydelse skulle andra meningen kunna omfatta även det fall att det nya beslutet helt eller delvis blir till klagandens nackdel (märk förutsättningen att beslutet ändras på annat sätt än vad klaganden begär). Vad som hindrar en tillämpning av regeln i andra meningen skulle enligt Regeringsrättens synsätt vara att omprövningen inte får leda till ett visst negativt resultat för klaganden. Från denna synpunkt sett kommer regeln i tredje meningen att klargöra att denna effekt av omprövningen inte ska spela någon roll.

Det är också att märka att eftersom regeln i tredje meningen förutsätter att beslutet i fråga har överklagats bestämmelsen i 20 § om obligatorisk

omprövning kommer att bli tillämplig i vilket fall som helst. Med hänsyn härtill torde det vara lämpligast att formulera regeln i tredje meningen som ett förtydligande av bestämmelsen i andra meningen och således avstå från att försöka upprätthålla ett slags formellt samband med rättsinstitutet omprövning på Skatteverkets initiativ. Regeln i tredje meningen skulle kunna ges följande lydelse:

Även i det fall att omprövningen av det överklagade beslutet föranleder ett nytt beslut i en fråga, som omfattas av överklagandet, till nackdel för den som beslutet gäller, ska överklagandet anses omfatta det nya beslutet.

67 kap. 25 §

Orden ”till nackdel för den som beslutet gäller” har placerats så långt från sitt huvudord att betydelsen inte framgår tydligt. Bestämmelsen kan förslagsvis ges följande lydelse:

Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut i en fråga som har föranlett att skattetillägg har tagits ut, och överklagandet är till nackdel för den som beslutet gäller, ska ombudet samtidigt även ta upp frågan om skattetillägg.

67 kap. 26 §

Lagrådet föreslår att första punkten förtydligas och ges följande lydelse:

Följande beslut av en förvaltningsrätt får inte överklagas:

1. beslut genom vilket prövats ett överklagande av Skatteverkets beslut att avvisa en begäran om omprövning såsom för sent inkommen, och

67 kap. 27 §

Lagrådet hänvisar till det som anförts under 66 kap. 7 § när det gäller behovet av precisering av de olika punkterna.

Ny huvudrubrik till 67 kap. 31–37 §§

Möjligen skulle det vara på sin plats att föra in en huvudrubrik före rubriken Ändring av talan med lydelsen:

Handläggning vid domstol

67 kap. 32 §

I punkten 3 andra stycket har de nuvarande orden ”utan olägenhet” bytts ut mot orden ”utan problem”. Ordet problem passar dock inte in i detta sammanhang, ty varje prövning av en fråga eller ett mål i en domstol innesluter problem av olika slag; att tala om en problemfri prövning är knappast möjligt. Om man nödvändigtvis ska ta bort ordet olägenhet, som just uttrycker vad det är fråga om, kan ”besvär” vara ett bättre

utbytesord än ”problem”. Lagrådet vill dock påpeka att i en senare bestämmelse i 69 kap. 4 § används ordet olägenheter, men vill samtidigt klargöra att det också här framstår som omöjligt att sätta in ordet problem.

67 kap. 33 §

Vad som anförts under 67 kap. 32 § om uttrycket ”utan problem” gäller också här.

67 kap. 38 och 39 §§

Vid föredragningen har framkommit att beslut enligt 39 § inte ska få överklagas och att detsamma avses gälla beslut om anstånd enligt 63 kap. 4 § andra stycket (se Lagrådets förslag till ett förtydligande av andra stycket). Med den utformning bestämmelsen i 38 § har omfattar den regeringens beslut enligt såväl 39 § som 63 kap. 4 § andra stycket. Däremot krävs en ny bestämmelse som avser förbud mot att överklaga beslut av den myndighet till vilken regeringen har delegerat beslutanderätt. Från systematisk synpunkt föreslås att nämnda överklagandebestämmelser regleras i 39 § i stället för i 38 §, vilket får till följd att remissens 39 § i stället bör betecknas 38 §. Se också vad Lagrådet har anført under 19 § i fråga om beteckningen av paragraferna.

I 39 § i remissen regleras ändringar på grund av en bestämmelse i ett skatteavtal. I paragrafen, liksom i rubriken till denna, anges både skatt och avgift. Avgifter kan emellertid knappast förekomma i detta sammanhang. Orden ”eller avgift” bör strykas i såväl paragrafen som rubriken.

De föreslagna paragraferna och rubrikerna till dessa skulle kunna ges följande lydelse:

Ändring i beslut om skatt på grund av skatteavtal

38 § Om en bestämmelse i ett skatteavtal som Sverige har ingått med en annan stat leder till att ett beslut om skatt ska ändras, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer vidta sådan ändring.

Beslut som inte får överklagas

39 § Beslut som meddelas av regeringen får inte överklagas. Detsamma gäller beslut som meddelas enligt 38 § och 63 kap. 4 § andra stycket av den myndighet regeringen bestämmer.

69 kap. 5 §

Av första stycket följer att beslut om bevissäkring enligt 45 kap. 4, 5 och 12 §§ får verkställas utan att den som beslutet gäller har underrättats om beslutet. Om underrättelse inte har skett innan beslutet verkställs ska, enligt andra stycket, underrättelse lämnas omedelbart efter

verkställigheten. Bestämmelser om underrättelse av nämnda beslut om bevissäkring finns även i 45 kap. 16 §. I denna paragraf föreskrivs att den som ett beslut om bevissäkring gäller omedelbart ska underrättas om beslutet. Underrättelse får dock ske i samband med att åtgärden verkställs om det finns en påtaglig risk för sabotage om den som beslutet gäller underrättas i förväg. Enligt den nu aktuella paragrafen får dock underrättelse ske efter verkställigheten utan något krav på att det ska föreligga sabotagerisk. Nämnda förhållanden väcker frågan om hur nämnda bestämmelser förhåller sig till varandra och hur de ska tillämpas. Frågan bör klargöras i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

69 kap. 8 §

När en handling tas om hand får, enligt första stycket, även pärm, mapp eller liknande förvaringsmaterial tas med. Vid föredragningen har uppgetts att det som anses som förvaringsmaterial inte omfattas av själva beslutet om omhändertagande av handlingar. Eftersom elektroniska handlingar bara tas om hand tillsammans med ett datamedium blir det, enligt författningskommentaren, om de elektroniska handlingarna inte kan kopieras på plats aktuellt att även ta hand om datamedia, t.ex. en hårddisk eller CD-skiva. Med andra ord är det, enligt kommentaren, i sådana fall nödvändigt att även ta om hand förvaringsmaterialet. Vidare anges där att var gränsen mellan själva den elektroniska handlingen och förvaringsmaterialet går är ofta svårt att fastställa, vilket dock spelar mindre roll eftersom förevarande paragraf medger att även förvaringsmaterial får tas med (s. 1137). Lagrådet gör dock inte samma bedömning utan anser att det är nödvändigt att i varje enskilt fall klargöra vad som är att anse som förvaringsmaterial och vilka handlingar som omfattas av ett beslut om omhändertagande, eftersom omhändertagandet omfattas av särskilda skyddsregler. Det vore från rättssäkerhetssynpunkt högst betänkligt att i detta sammanhang hänföra en hårddisk till förvaringsmaterial. Frågan bör klargöras i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

69 kap. 12 §

Första stycket innehåller en text som i huvudsak överflyttats från 26 § lagen om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet. En av reglerna i 26 § har emellertid utelämnats. Det är regeln om att granskningsledaren i samband med sitt beslut om återlämnande av omhändertaget material även ska beakta i vilken utsträckning detta behövs i bevishänseende i ärende eller mål om skatt [, tull] eller avgift. Åtgärden att stryka denna viktiga regel kan, enligt Lagrådets mening, lätt komma att ge fel signaler.

69 kap. 14 §

När den egendom som avses i paragrafens första mening återlämnas är den inte längre betalningssäkrad. Valet av ordet betalningssäkrad

förefaller också mindre lämpligt. Lagrådet föreslår att paragrafen i stället får följande lydelse:

Prop. 2010/11:165
Bilaga 10

Om ett beslut om betalningssäkring upphävs, ska den egendom som beslutet avser omedelbart lämnas tillbaka. Förvaltningsrätten eller kammarrätten får dock besluta att egendomen ska omfattas av betalningssäkring till dess att beslutet om upphävande har fått laga kraft.

69 kap. 15 §

Tredje strecksatsen innehåller bl.a. en hänvisning till 4 kap. 29 § andra stycket utsökningsbalken. Sistnämnda bestämmelse inleds med orden ”Första stycket utgör ej hinder mot pantsättning av pantbrev...”. Hänvisningen är enligt Lagrådets mening svår att förstå. Det bör övervägas om hänvisningen ska omfatta även första stycket i 4 kap. 29 § utsökningsbalken, eller om hänvisningen till paragrafen helt kan utgå.

70 kap. 1 §

Av bestämmelsen i andra stycket framgår inte uttryckligen att förutsättningen i punkten 2 första stycket (”den betalningsskyldige har uppmanats att betala beloppet”) också ska vara uppfylld. Om så skulle vara avsikten, skulle villkorsbisatsen i andra stycket kunna ges följande lydelse:

...om ett belopp på minst 2 000 kronor har varit obetalt under en längre tid trots att den betalningsskyldige har uppmanats att betala beloppet.

70 kap. 4 §

I förtydligande syfte föreslås att paragrafen kompletteras med en hänvisning till 65 kap. 13 § andra stycket som reglerar hur räntan ska beräknas.

70 kap. 5 §

I punkten 2 anges bl.a. att en fordran ”tas bort helt”. Från språklig synpunkt vore det att föredra att de citerade orden ersattes med ordet undanröjs.

71 kap. 3 §

Andra stycket bör inledas på följande sätt:

Om fordran avser skatt eller avgift som ska betalas tillbaka enligt 64 kap. 2 § första stycket 2 a), får utmätning dock göras

Bestämmelserna om skattekonton i 61 kap. 3 och 7 §§, om betalning av skatter och avgifter i 62 kap. 10–16 §§, om anstånd med betalning av skatter och avgifter i 63 kap., om återbetalning av skatter och avgifter i 64 kap. och om återtagande av fordran från indrivning i 70 kap. 5 § ska tillämpas från och med ikraftträdandet.

Punkten 14

Punkten bör rätteligen omfatta även mervärdesskattepliktiga förvärv. Vidare föreslås att vissa preciseringar görs och att andra och tredje meningarna förtydligas på följande sätt:

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för betalningssäkring som avser beskattningsår, redovisningsperioder, förvärv och skattepliktiga händelser som har avslutats, genomförts eller inträffat före den tidpunkt då skatteförfarandelagen enligt punkten 1 ska tillämpas för första gången. Den upphävda lagen gäller också fortfarande för skatter, tullar, avgifter, särskilda avgifter och ränta som inte ska tas ut enligt skatteförfarandelagen och som avser beskattningsår, redovisningsperioder, förvärv och skattepliktiga händelser som har avslutats, genomförts eller inträffat före utgången av 2011.

Punkten 17

I fråga om första stycket a) och andra stycket hänvisas i tillämpliga delar till vad som anförts under punkten 14.

Punkten 18

När det gäller första stycket hänvisas i tillämpliga delar till vad som anförts under punkten 14.

Punkten 22

Vid föredragningen har framkommit att den som före utgången av 2011 har gett in en skriftlig förbindelse enligt 13 kap. 1 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska vid ingången av 2012 anses ha gett in en förbindelse enligt skatteförfarandelagen. Vidare har uppgetts att motsvarande synsätt ska gälla i fråga om ett åtagande som har getts in enligt lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter före utgången av 2012. Lagrådet föreslår därför att föreskrifter av denna innebörd tas in i ett nytt tredje respektive fjärde stycke som får följande lydelse:

Den som före utgången av 2011 har gett in en skriftlig förbindelse enligt 13 kap. 1 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska vid ingången av 2012 anses ha gett in en förbindelse enligt 23 kap. 5 §.

Den som före utgången av 2012 har gett in ett åtagande enligt 3 kap. 2 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska vid ingången av 2013 anses ha gett in ett åtagande enligt 23 kap. 6 §.

Enligt denna punkt ska lagen om deklarationsombud upphöra att gälla vid utgången av år 2011. Detta kommer att gälla bl.a. överklagandebestämmelserna i lagens 9 §. Om ett beslut, som meddelats under år 2011, ännu inte vunnit laga kraft vid utgången av detta år, tycks det finnas behov av en övergångsbestämmelse om hur ett överklagande ska hanteras.

Förslaget till lag om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster

19 §

I paragrafen hänvisas till vissa bestämmelser i skatteförfarandelagen. I fråga om de uppräknade bestämmelserna bör vissa korrigeringar göras. Paragrafen föreslås få följande lydelse:

Beslut om skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som redovisas enligt denna lag eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land omprövas enligt bestämmelserna i 66 kap. 2–8, 19, 21, 22 och 27–29 §§, 30 § första stycket samt 31–34 §§ skatteförfarandelagen (0000:000).

20 §

I tredje stycket ska hänvisningen till 2 § i 67 kap. skatteförfarandelagen utgå.

21 §

Andra stycket bör efter vissa korrigeringar ges följande lydelse:

I fråga om överklagandet tillämpas bestämmelserna i 67 kap. 2 § andra stycket, 5 §, 6 § andra meningen, 12, 13 och 19–25 §§, 26 § 1, 27–37 §§ samt 39 § skatteförfarandelagen (0000:000).

23 §

I punkten 13 hänvisas till bestämmelsen om återbetalning av skatter och avgifter i 64 kap. 10 § första stycket skatteförfarandelagen. För att uppnå en bättre överensstämmelse med ordalydelsen i sistnämnda bestämmelse föreslås att punkten ges följande lydelse:

13. överskott som inte har kunnat betalas tillbaka i 64 kap. 10 § första stycket,

23 och 24 §§

Lagrådet har noterat att det i det remitterade förslaget inte finns någon bestämmelse om att ett beslut om föreläggande vid vite enligt 23 eller 24 § ska gälla omedelbart (jfr 68 kap. 1 § skatteförfarandelagen). Om avsikten är att ett sådant beslut ska gälla utan hinder av förd talan krävs ett uttryckligt författningsstöd i kupongskattelagen. En sådan föreskrift kan antingen bilda en egen paragraf eller tas in som ett nytt andra stycke i nämnda paragrafer.

Bestämmelsen i andra meningen i lagrådsremissens förslag till 24 § bör förtydligas och förslagsvis ges följande lydelse:

Då gäller bestämmelserna om revision i 41 kap. och vitesföreläggande i 44 kap. skatteförfarandelagen (0000:000).

29 §

Enligt förslaget ska andra stycket behållas oförändrat. Hänvisningen till den nya 24 § i dess helhet medför dock att ett beslut om vitesföreläggande som meddelas under en revision inte skulle bli överklagbart. Det får dock antas att avsikten inte varit att just detta slags beslut till skillnad från andra beslut om vitesföreläggande i skatteförfarandelagen skulle vara undantaget från överklagbarhet. Om antagandet är riktigt, bör andra stycket tillföras följande precisering i fråga om 24 §:

Skatteverkets beslut enligt 22 § första stycket och beslut om revision enligt 24 § får inte överklagas.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna

Ny punkt 3

När det gäller 4 § tredje stycket och 27 § sjunde stycket föreslår Lagrådet en ny föreskrift som klargör när bestämmelserna i sin nya lydelse ska tillämpas första gången och vad som gäller i fråga om förlängda respektive förkortade räkenskapsår. Den nya föreskriften, som bör bli punkten 3, kan ges följande lydelse:

3. De nya lydelsena av 4 § tredje stycket och 27 § sjunde stycket tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. De nya lydelsena tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.

Om förslaget godtas bör remissens punkt 3 i stället bli punkten 4.

14 §

Om orden ”skatte- eller taxeringsrevision” byts ut mot endast ordet ”revision”, kommer den nödvändiga anknytningen till skatteförfarandet att gå förlorad. Någon precisering av vad för slags revision det är fråga om bör därför göras. Detta skulle kunna uttryckas på så sätt att efter ordet ”revision” angavs ”som utförs av Skatteverket” eller i förkortat skick ”av Skatteverket”.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna

Ny punkt 3

När det gäller 7 § andra stycket föreslås en föreskrift som tydliggör när den nya lydelsen ska tillämpas första gången och vad som gäller i fråga om förlängda respektive förkortade räkenskapsår. Den nya föreskriften som bör bilda punkten 3 kan ges följande lydelse:

3. Den nya bestämmelsen i 7 § andra stycket tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Bestämmelsen tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.

Punkten 3 (det remitterade förslaget)

Mot bakgrund av att Lagrådet föreslagit en ny punkt 3 bör punkten 3 i remissen bli punkten 4. Vidare föreslås att den får följande lydelse:

4. Bestämmelserna i 12 § i dess nya lydelse tillämpas på åtgärder som vidtas efter ikraftträdandet, oavsett när gärningen har begåtts.

Förslaget till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen

18 kap. 46 §

För att underlätta tillämpningen av paragrafen föreslås att det i andra stycket anges vilket/vilka kapitel om förseningsavgift i skatteförfarandelagen som gäller i förevarande fall. Uttrycket ”debitering ---- av förseningsavgift” är enligt Lagrådets mening mindre väl valt då detta uttryck inte förekommer i skatteförfarandelagen.

22 kap. 3 §

Under föredragningen har framkommit att hänvisningen till 12 och 23 §§ i 67 kap. skatteförfarandelagen bör utgå och ersättas med en hänvisning till enbart 11 § i samma kapitel.

Förslaget till lag om ändring i lagen om stämpelskatt vid
inskrivningsmyndigheter

3 a och 3 b §§

Bestämmelserna har i förslaget placerats under rubriken ”Inledande bestämmelser”. Enligt Lagrådets mening är den valda placeringen mindre lämplig.

Bestämmelsen i 3 a § skulle förslagsvis kunna placeras i en ny 40 a §, med egen rubrik. En möjlig placering av bestämmelsen i 3 b § kunde vara i en ny 35 a §.

Förslaget till lag om ändring i lagen om skatt på ränta på
skogskontomedel m.m.

12 §

I andra stycket punkten 3 ska hänvisas även till 69 kap. 18 §.

Förslaget till lag om ändring i lagen om särskild inkomstskatt för
utomlands bosatta artister m.fl.

Ingressen

I första *dels-satsen* anges att 12–23 §§ ska upphöra att gälla. Bestämmelserna i 13 och 22 §§ är emellertid redan upphävda. Vidare noteras att nuvarande 14 § föregås av endast en rubrik vilket får till följd att tredje *dels-satsen* bör utgå och paragrafen i stället ska tas in i andra *dels-satsen*. Lagrådet föreslår mot denna bakgrund att ingressen får följande lydelse:

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

- dels* att 3 a, 6, 12 och 14–21 §§ samt 23 § ska upphöra att gälla,
- dels* att rubrikerna närmast före 3 a, 6, 12, 14, 19, 20, 21 och 23 §§ ska utgå,
- dels* att 2 och 10 §§ samt rubriken närmast före 10 § ska ha följande lydelse.

Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen

7 kap. 4 §

I paragrafen hänvisas på två ställen till 2 kap. 10 a–10 c §§ socialavgiftslagen. Hänvisningarna ska rätteligen lyda 2 kap. 10 a och 10 b §§ socialavgiftslagen.

9 kap. 11 §

I första styckets fjärde mening bör orden ”av regeringen” utgå, eftersom det i 65 kap. 3 § skatteförfarandelagen inte föreskrivs att basrätten fastställs av regeringen.

I första stycket hänvisas till 26 kap. skatteförfarandelagen, vilket bär rubriken Skattedeklaration och endast till viss del innehåller bestämmelser om redovisningsperioder. Eftersom inte hela kapitlet avses, borde de aktuella paragraferna anges. Lagrådet föreslår därför att hänvisningen ges lydelsen 26 kap. 10–16 §§.

20 kap. 6 §

I bestämmelsen borde införas en hänvisning även till 51 och 52 kap. skatteförfarandelagen, eftersom det i dessa kapitel finns regler om befrielsegrunder och om tidpunkt för beslutsfattande vilka bör vara tillämpliga.

Förslaget till lag om ändring i lagen om förhandsbesked i skattefrågor

1 §

Hänvisningarna i punkten 1 b) till lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ska på grund av ändringar i lagen, SFS 2011:74, avse 2 § första stycket 1–4 och 6–8.

9 §

I första stycket bör efter orden ”beslut om slutlig skatt” infogas ”eller den taxering”. Förslaget föranleds av att begreppet taxering även i fortsättningen kommer att användas i fråga om fastighetstaxering.

10 §

I första stycket bör efter orden ”det år då beskattningsåret löpte ut” sist i stycket tillfogas ”eller före utgången av året efter taxeringsåret”. Förslaget föranleds av att begreppet taxeringsår även i fortsättningen kommer att användas i fråga om fastighetstaxering.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna

Ny punkt 2

Mot bakgrund av vad som framkommit vid föredragningen föreslår Lagrådet att det beträffande de nya lydelseerna av 9 § första stycket och 10 § första stycket införs en bestämmelse som anger när de nya bestämmelserna ska tillämpas första gången och vad som gäller i fråga om förlängda respektive förkortade räkenskapsår. Bestämmelsen bör tas in i en ny punkt 2 och kan ges följande lydelse:

2. De nya bestämmelserna i 9 § första stycket och 10 § första stycket tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Bestämmelserna tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av

Förslaget till lag om ändring i lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter

4 kap. 5 §

De hänvisningar som görs i första stycket har försetts med uppgifter om tillämpliga paragrafer utom i fråga om 69 kap. i punkten 2. Till 69 kap. bör föras 13–18 §§.

4 kap. 5 a §

Hänvisningen till 46 kap. skatteförfarandelagen bör förtydligas till att avse 46 kap. 19 §. Efter orden ”överklagande av” bör infogas orden ”beslut om”.

4 kap. 8 §

I första meningen bör orden ”lämnas med” bytas ut mot ”beräknas efter”. I andra meningen bör ordet ”utberäknas” ersättas av ”beräknas”.

4 kap. 8 a §

Bestämmelserna i paragrafen avses motsvara bl.a. 12 kap. 7 § andra stycket skattebetalningslagen. Paragrafen bör därför kompletteras med en hänvisning till 59 kap. 17 § skatteförfarandelagen.

4 kap. 9 a §

I andra stycket punkten 1 anges att i fråga om transporttillägg bestämmelserna om ”debitering” och betalning av skattetillägg i 61–65 kap. skatteförfarandelagen ska gälla. Termen skattetillägg används emellertid endast undantagsvis i de angivna kapitlen. I stället används den allmänna termen avgift. Eftersom transporttillägget, liksom skattetillägget, är att räkna som en avgift, skulle det vara korrektare att använda ordet avgift i stället för skattetillägg i den aktuella punkten.

Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen

Ingressen

I uppräknningen av lagrum i ingressen ska i tredje *dels-satsen* infogas 45 kap. 32 a §.

Hänvisningarna till 65 kap. skatteförfarandelagen bör avse 2 §, 4 § tredje stycket, samt 16, 17 och 20 §§.

Hänvisningarna till 65 kap. skatteförfarandelagen bör avse 2 §, 4 § första stycket samt 5–13 och 19 §§.

I fjärde strecksatsen bör på grund av ändringar i lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel, SFS 2011:74, hänvisas till 2 § första stycket 4 denna lag.

I nionde strecksatsen bör rätteligen hänvisas till 56 kap. 3 § 1–4 och 6 skatteförfarandelagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna

Punkten 4

I syfte att undvika missförstånd bör den aktuella bestämmelsen få en språklig utformning som bättre överensstämmer med motsvarande övergångsbestämmelse i skatteförfarandelagen (punkten 26). Lagrådet föreslår därför att punkten 4 får följande lydelse:

4. De nya bestämmelserna i 25 kap. 12 §, 35 kap. 3 § och 48 kap. 26 § ska tillämpas när en av de personer som avses i dessa bestämmelser har ett förlängt räkenskapsår som avslutas efter den 31 december 2012 eller ett förkortat räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.

En ny punkt 5

Vid föredragningen har framkommit att pensionsförsäkringsavtal som har tecknats före utgången av 2012 och som innehåller villkor om att lämna vissa kontrolluppgifter enligt lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, ska vid ingången av 2013 anses innehålla villkor om att lämna motsvarande kontrolluppgifter enligt skatteförfarandelagen. Vidare har uppgetts att den som har gett in ett åtagande före utgången av 2012 enligt lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska vid ingången av 2013 anses ha gett in ett åtagande enligt 23 kap. 6 § och 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen. Mot denna bakgrund föreslår Lagrådet att nämnda förhållanden regleras i en ny punkt 5 som ges följande lydelse:

5. Ett pensionsförsäkringsavtal som har tecknats före utgången av 2012 och som enligt 58 kap. 16 a § första stycket innehåller villkor om att försäkringsgivaren ska lämna kontrolluppgifter enligt 6, 11 och 12 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, ska vid

ingången av 2013 anses innehålla villkor om att lämna kontrolluppgifter enligt 15, 22 och 23 kap. skatteförfarandelagen (0000:000).

Den som före utgången av 2012 enligt 58 kap. 16 a § andra och tredje styckena har gett in ett åtagande enligt 13 kap. 2 och 3 §§ lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska vid ingången av 2013 anses ha gett in ett åtagande enligt 23 kap. 6 § och 38 kap. 1 § skatteförfarandelagen.

Lagrådet vill framhålla att den av Lagrådet föreslagna bestämmelsen om åtagande i punkten 22 fjärde stycket i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen delvis synes motsvara andra stycket i den aktuella bestämmelsen. Det är oklart vilken utformning övergångsbestämmelsen bör ha och om den ska placeras i både skatteförfarandelagen och inkomstskattelagen. Frågan bör klargöras i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Förslaget till lag om ändring i socialavgiftslagen

2 kap. 5 §

I första stycket andra meningen bör efter orden ”godkännande för F-skatt” infogas ”från mottagaren”.

I andra stycket bör efter orden ”gäller första stycket” infogas ”första meningen”.

Förslaget till lag om ändring i tullagen

Ingressen

Vid föredragningen har framkommit att andra *dels-satsen* i ingressen bör få följande lydelse:

dels att 5 kap. 13, 16, 20, 21 och 24 §§, 6 kap. 30 §, 8 kap. 2, 6 och 10 §§ samt 9 kap. 2, 14, 15 och 23 §§ ska ha följande lydelse,

1 kap. 8 §

I första stycket punkten 2 bör hänvisas även till 3 kap. 8 § skatteförfarandelagen.

Andra stycket föreslås få följande lydelse:

Vid tillämpningen av första stycket ska vad som föreskrivs i skatteförfarandelagen om Skatteverket i stället gälla Tullverket. Vidare ska vad som föreskrivs om Kronofogdemyndigheten i 69 kap. 3 och 11 §§ i stället gälla Tullverket.

5 kap. 16 §

Hänvisningen i andra stycket till 65 kap. 13 § bör i jämförelse med den nuvarande hänvisningen till 19 kap. 8 § skattebetalningslagen inte omfatta andra meningen i andra stycket av 13 §. Bestämmelsen i andra stycket kan förslagsvis ges följande lydelse:

Dröjsmålsräntan ska beräknas på det sätt som anges i 65 kap. 13 § första stycket och andra stycket första meningen skatteförfarandelagen (0000:000).

5 kap. 20 §

Lagrådet föreslår att fjärde stycket förtydligas och ges följande lydelse:

Räntesatsen för ränta enligt 15 § första stycket 2 ska vara den som anges i 65 kap. 4 § första stycket eller, om det är fråga om skönsbeskattning, den som anges i 65 kap. 11 § första stycket skatteförfarandelagen (0000:000).

6 kap. 30 §

Lagrådsremissen innehåller inte något förslag till ändring av 6 kap. 30 §. Eftersom lagen om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet upphävs bör emellertid tredje stycket ändras så att det därav framgår att det finns bestämmelser om bevissäkring i skatteförfarandelagen. Lagrådet föreslår att stycket får följande lydelse:

För det fall den reviderade inte samverkar finns bestämmelser om vite i 10 kap. 4 § denna lag och om bevissäkring i skatteförfarandelagen (0000:000).

8 kap. 10 §

I andra stycket har ordet underlåtenhet respektive underlåtenheten ersatts av ordet passivitet i motsvarande böjningsformer. Samma ändring bör därför göras i sista stycket.

Tillägg till 9 kap. 14 och 15 §§

I 3 § andra stycket lagen om betalningssäkring föreskrivs att bestämmelserna i 9 kap. 14 och 15 §§ tullagen också gäller i mål om betalningssäkring. Om betalningssäkringslagen, såsom föreslås i lagrådsremissen, upphävs kommer någon motsvarighet till denna föreskrift inte att finnas. Lagrådet föreslår därför att en föreskrift med likartad innebörd tas in i 14 § tredje stycket och 15 § andra stycket. I 14 § skulle föreskriften kunna ges följande lydelse:

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller också i mål om betalningssäkring.

I 15 § skulle lydelsen kunna vara:

Bestämmelserna i första stycket gäller också i mål om betalningssäkring.

9 kap. 24 §

En mindre språklig justering bör göras. Lagrådet föreslår att bestämmelsen ges följande lydelse:

Frågor om bevisning prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets beslut om bevisning ska verkställas eller har verkställts.

9 kap. 25 §

Efter orden ”överklagande av” bör infogas ”beslut om”.

Förslaget till lag om ändring i vägtrafikskattelagen

1 kap. 8 §

De flesta hänvisningarna i paragrafen avser sådana bestämmelser i skatteförfarandelagen som har ett för denna lag särskilt avpassat innehåll. Detta gäller exempelvis bestämmelser med förutsättningen att den som avses ska vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. skatteförfarandelagen. För att markera att de bestämmelser till vilka hänvisas ska tillämpas i ljuset av vad som föreskrivs i vägtrafikskattelagen bör orden ”i tillämpliga delar” ingå i paragrafens bestämmelse, vilket kan åstadkommas genom följande inledning:

I ärenden och mål om vägtrafikskatt gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i skatteförfarandelagen (0000:000) om ...

I punkten 6 bör tas in en hänvisning till 68 kap. 1 § skatteförfarandelagen för att klargöra att ett vitesföreläggande ska gälla omedelbart. Lagrådet föreslår att punkten ges följande lydelse:

6. föreläggande vid vite i 44 kap. och sådant besluts verkställbarhet i 68 kap. 1 §.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Utdrag ur Tillväxtverkets Rapport 0054 Näringslivets administrativa kostnader för skatteområdet, uppdatering 2009 samt prognos under och efter 2010. Nedan återges sammanfattningen i rapporten:

Den här rapporten visar hur företagens administrativa kostnader på skatteområdet har förändrats under 2009 samt visar en prognos för utvecklingen under och efter 2010. Det här är den tredje uppdateringen av den nollbasmätning som gjordes 2006 för skatteområdet. Resultatet från mätningarna ger en bild av hur kostnaderna förändras över tid samt hur utvecklingen går mot regeringens mål att minska företagens administrativa kostnader med minst 25 procent mellan 2006–2010.

De totala administrativa kostnaderna för skatteområdet var 6 783,4 miljoner kronor 2009. Uppdateringen visar en ökning av företagens administrativa kostnader med 6,9 procent och 435,4 miljoner kronor sedan nollbasen. Jämfört med 2008 års mätning har det skett en minskning med 0,9 procent och 59,2 miljoner kronor. Prognosen visar jämfört med 2009 en ökning av företagens administrativa kostnader med 2,2 procent och 146,9 miljoner kronor. Resultatet från mätningarna 2006–2009 samt prognos visar en ökning på skatteområdet med 9,2 procent och 582,4 miljoner kronor sedan nollbasen. De största förändringarna för hela mätperioden 2006–2009 inom området är:

Förlängd redovisningsperiod avseende moms

En ny huvudregel infördes angående redovisningsperiodens längd som innebär att företag som redovisar moms i skattedeklarationen och har en omsättning under 40 miljoner kronor har en redovisningsperiod omfattande tre kalendermånader istället för en, såvida inte företaget begär annat. Detta medför att de administrativa kostnaderna avseende tremånadersredovisning av moms har minskat med sammanlagt 240,1 miljoner kronor.

NE blanketten ersätter N1 och N2

De tidigare blanketterna N1 och N2 med underbilagorna N1a och N2a ersattes med blanketterna NE och NEA med anledning av förändringarna i reglerna om förenklat årsbokslut. Blanketterna har ändrats i enlighet med Skatteverkets föreskrifter. De nya blanketterna har medfört en minskad administrativ kostnad med 202,2 miljoner kronor.

Omvänd skattskyldighet för byggtjänster

Den 1 juli 2007 infördes nya regler om omvänd skattskyldighet inom byggsektorn. Kort innebär dessa regler att byggföretag är skyldiga att redovisa utgående moms vid förvärv av särskilt uppräknade tjänster. Den utgående momsen utgör även ingående moms hos köparen, som får göra avdrag om förvärvet är hänförligt till byggföretagets momspliktiga verksamhet. Detta innebär att ingen moms betalas in till Skatteverket. Sammantaget har den omvända byggmomsen bedömts medföra en ökad administrativ kostnad på 453,8 miljoner kronor.

Personalliggare

Den nya lagen med krav på personalliggare berör frisörer och restauranger. Personalliggaren ska innehålla uppgifter om näringsidkarens namn, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer. Därutöver ska för varje verksamhetsdag antecknas namn och personnummer eller samordningsnummer på personer som är verksamma i näringsverksamheten samt tidpunkten då respektive persons arbetspass påbörjas och avslutas. Den administrativa kostnaden ökar med 365,5 miljoner kronor.

Dokumentationsskyldighet vid internprissättning

Företag som har transaktioner med ett företag som är begränsat skattskyldigt, typiskt sett ett utländskt företag, ska upprätta skriftlig dokumentation avseende dessa transaktioner förutsatt att bolagen ingår i en ekonomisk intressegemenskap. Denna förändring medför ökade administrativa kostnader med 305,5 miljoner kronor.

Drygt 45 procent av de administrativa kostnaderna i skatteområdet har sin grund i eller motsvarar EU-rättsliga krav.

Antal beslut om skattetillägg 2001-2009									
	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Inkomstskatt årl tax	47 634	43 148	33 503	27 468	22 488	21 652	20 792	16 990	14 429
Inkomstskatt ompr höjn	12 744	12 201	11 958	15 288	12 922	12 189	12 431	13 912	12 105
Inkomstskatt ompr sänkn	16 830	17 508	17 006	14 212	10 735	9 849	9 837	9 483	8 236
Andel sänk/påförda vid föreg års tax:	39%	37%	39%	42%	39%	44%	45%	46%	48%
Arbetsgivaravg 20 %	45 854	47 228	47 245	47 384	42 060	36 968	38 374	42 753	40 551
Arbetsgivaravg 10 %	8 627	9 308	9 418	10 322	611	37	30	11	15
Arbetsgivaravg 5 %	68	61	116	137	6 647	6 103	5 001	6 166	5 676
Arbetsgivaravg 2 %	0	0	0	7	53	62	47	46	37
Avdragen skatt 20 %	36 452	35 233	33 397	32 289	29 455	26 587	26 686	28 108	29 576
Avdragen skatt 10%	7 055	7 178	7 173	7 767	393	13	26	6	0
Avdragen skatt 5 %	56	49	89	106	5 614	5 278	4 069	4 828	4 282
Avdragen skatt 2 %	0	0	0	7	58	45	55	38	36
Mervärdesskatt 20 %	79 689	81 579	80 308	79 665	70 526	66 783	65 211	53 036	53 835
Mervärdesskatt 10 %	425	738	838	705	472	27	8	8	12
Mervärdesskatt 5 %	1 804	1 824	1 807	1 079	852	764	503	285	311
Mervärdesskatt 2 %	0	0	0	728	1 094	1 139	1 232	693	549
Totalt antal skattetillägg	257 238	256 055	242 858	238 151	205 227	188 962	184 302	177 972	171 473
Källa: Skatteverkets verksamhetsstatistik									

Beslut om skattetillägg; totala belopp (tkr) per år										
	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	
Inkomstskatt årl tax	1 567 202	1 509 443	838 506	614 913	515 588	489 330	422 358	361 012	350 325	
Inkomstskatt ompr höjn	951 160	1 038 739	826 924	985 635	776 463	1 971 276	1 079 204	1 226 858	890 708	
Inkomstskatt ompr sänkn	-840 457	-1 317 062	-989 346	-1 343 881	-662 820	-539 170	-697 016	-1 242 296	-740 888	
Arbetsgivaravg 20 %	103 375	130 462	147 558	151 218	142 800	156 070	165 111	147 210	165 834	
Arbetsgivaravg 10 %	12 009	12 208	11 443	14 500	328	-292	-9	-15	152	
Arbetsgivaravg 5 %	52	32	97	201	5 288	5 619	5 960	6 230	6 458	
Arbetsgivaravg 2 %	0	0	0	1	9	30	22	26	32	
Avdragen skatt 20 %	58 680	57 238	56 886	51 266	63 940	62 637	68 130	68 547	62 117	
Avdragen skatt 10 %	9 501	9 882	9 595	10 661	272	0	-7	5	0	
Avdragen skatt 5 %	17	18	49	78	4 745	4 763	4 287	4 481	4 678	
Avdragen skatt 2 %	0	0	0	1	46	5	37	21	92	
Mervärdesskatt 20 %	206 974	299 627	281 638	286 915	249 167	270 355	308 824	431 957	323 539	
Mervärdesskatt 10 %	1 229	1 738	1 995	2 741	1 549	149	-292	0	221	
Mervärdesskatt 5 %	7 898	10 422	11 649	11 368	1 626	2 171	2 718	1 619	2 441	
Mervärdesskatt 2 %	0	0	0	1 554	3 607	3 758	4 011	2 690	1 086	
Summa skattetillägg	2 077 640	1 752 747	1 196 994	787 171	1 102 608	2 426 701	1 363 338	1 008 345	1 066 795	

Källa: Skatteverkets verksamhetsstatistik

Exempel 1

Konsekvens av preskriberade skatter i kombination med nedsättningsbeslut

- Under 1999 påförs NN en slutlig skatt avseende taxeringsåret 1999 på 3 500 000 kr. Den påförda skatten medför att NN:s skattekonto får ett underskott på motsvarande belopp.
- Någon betalning för att täcka underskottet inkommer inte, utan beloppet restförs. Efter det att underskottet överförs till KFM för indrivning är saldot på NN:s skattekonto 0 kr.
- Den 1 januari 2006 är skulden preskriberad hos KFM och NN har således inte någon skuld längre.
- Under år 2006 fattar Skatteverket ett omprövningsbeslut som innebär att skatten från 1999 undanröjds helt. Omprövningsbeslutet innebär en nedsättning med 3 500 000 kr.
- NN:s skattekonto har ett överskott på 3 500 000 kr som kan betalas ut.

År	Händelse	Saldo på skattekontot	Skuld hos KFM
1999	skatt debiteras	- 3 500 000	
2000	skulden överförs till KFM	+3 500 000	- 3 500 000
2000	saldo skattekonto	0	
2005	skulden preskriberas 2005-12-31		0
2006	omprövningsbeslut, nedsättning	+3 500 000	
2006	saldo skattekonto att betala ut	+3 500 000	

Kommentar: Effekterna av den preskriberade skatten i kombination med nedsättningsbeslutet innebär att ”luftpengar” har skapats och att pengarna kan komma att betalas ut eller tas i anspråk för andra skulder.

Exempel 2

Konsekvens av preskriberade skatter i kombination med skattebyte

- Skatt 1: 750 000 kr att betala debiteras år 1999 (preskriberas efter utgången av år 2004).
- Skatt 1 förfaller och restförs till KFM. Efter restföring är saldot på skattekontot 0 kr.
- Skatt 2: 850 000 kr att betala debiteras år 2003 (preskriberas efter utgången av år 2008).

4. Skatt 2 förfaller och restförs till KFM. Efter restföring är saldot på skattekontot 0 kr.
5. Summa skuld hos KFM 1 600 000 kr. Skuld 1: 750 000 kr med preskription efter utgången av år 2004. Skuld 2: 850 000 kr med preskription efter utgången av år 2008.
6. Skatt 2 sätts ned via omprövningsbeslut under 2004 till 0 kr. Överskottet på skattekontot, 850 000 kr, överförs till KFM.
7. Hos KFM avräknas beloppet mot den äldsta skulden först. Det innebär att skuld 1 kommer att betalas i sin helhet och 100 000 kr kommer att avräkna skuld 2.

År	Händelse	Saldo på skattekontot	Skuld hos KFM
1999	skatt 1 debiteras	- 750000	
1999	skulden överförs till KFM	+ 750 000	- 750 000
1999	saldo skattekonto		0
2003	skatt 2 debiteras		- 850000
2003	skulden överförs till KFM	+ 850 000	- 850 000
2003	saldo skattekonto		0
2003	summa skuld hos KFM		skuld 1: 750 000 preskriberas 041231 skuld 2: 850 000 preskriberas 081231
2004	skatt 2 (850 000) undanröjs		+ 850 000
2004	summa skuld hos KFM		skuld 1: 0 skuld 2: 750 000 preskriberas 081231

Kommentar: Hos KFM kvarstår en skuld på 750 000 kr avseende skuld 2 från 2003. KFM kommer således att driva på denna skuld, trots att NN kan uppvisa ett beslut där just denna skatt är nedsatt till 0 kr. Denna skuld preskriberas den 31 december 2008.

Hade omprövningsbeslutet för skuld 2 först krediterat den ursprungliga debiteringen skulle denna skuld vara undanröjd i sin helhet. Hos KFM skulle det fortfarande kvarstå en skuld på 750 000 kr men avseende skuld 1 som preskriberas den 31 december 2004.

Exempel 3

Konsekvens av preskriberade skatter i kombination med skattebyte och nedsättningsbeslut

1. Skatt 1: 750 000 kr att betala debiteras år 1999 (preskriberas efter utgången av år 2004).
2. Skatt 1 förfaller och restförs till KFM. Efter restföring är saldot på skattekontot 0 kr.
3. Skatt 2: 650 000 kr att betala debiteras 12 maj 2004 (preskriberas efter utgången av år 2008).

4. Skatt 1 undanröjs i sin helhet via omprövningsbeslut den 19 maj 2004. När skattekontot stäms av den 1 juni 2004 görs nedsättning i första hand mot skuld 2 (650 000 kr från den 12 maj 2004) eftersom båda besluten är under samma avstämningsperiod. Avstämningen visar sedan ett överskott på 100 000 kr som överförs till KFM. Prop. 2010/11:165 Bilaga 14
5. Skuld 1 sätts ned med 100 000 kr hos KFM.

Efter utgången av år 2004 kommer resterande del av skuld 1 att preskriberas.

Datum	Händelse	Saldo på skattekontot	Skuld hos KFM
1999	skatt 1 debiteras	- 750000	
1999	skulden överförs till KFM	+ 750 000	- 750 000 preskriberas 041231
1999	saldo skattekonto	0	
2004-05-12	skatt 2 debiteras	- 650 000	+ 100 000
2004-05-19	skatt 1 (750 000) undanröjs avräkning mot underskott på skattekontot, 650 000. resten förs till KFM	+ 750 000	
2004	summa skuld hos KFM		skuld 1: 650 000 preskriberas 041231

Fortsättning av exempel 3

6. Skuld 1 preskriberas 31 december 2004, 650 000 kr kvarstår, och NN har nu inte någon skuld till vare sig Skatteverket eller KFM.
7. Skatt 2 omprövas 2005, ett år efter ursprungsdebiteringen, och sätts ned till 0 kronor, nedsättning med 650 000 kr.
8. Efter nedsättningsbeslutet har skattekontot ett överskott med 650 000 kr som betalas ut trots att NN aldrig har betalat in några pengar till sitt skattekonto.

Datum	Händelse	Saldo på skattekontot	Skuld hos KFM
1999	skatt 1 debiteras	- 750000	
1999	skulden överförs till KFM	+ 750000	- 750 000 preskriberas 041231
1999	saldo skattekonto	0	
2004-05-12 2004-05-19	skatt 2 debiteras skatt 1 (750 000) undanröjs avräkning mot underskott på skattekontot 650 000. resten förs till KFM	- 650 000 + 750 000	+ 100 000
2004	summa skuld hos KFM		skuld 1: 650 000 preskriberas 041231
2005	skuld 1 preskriberas		skuld 1: 0
2005	skatt 2 undanröjs		+ 650000
2005	saldo skattekonto		+ 650 000

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i skatteförfarandelagen vilken eller vilka bestämmelser som paragrafen ersätter. Skatteförfarandelagens namn har genomgående utelämnats efter paragrafangivelsen.

Skatteförfarandelagens första kapitel består av en innehållsförteckning till lagen och lämnas därför utanför sammanställningen.

Av utrymmesskäl används i vissa fall andra förkortningar än de som framgår av förkortningslistan. Här används förkortningen BtSL för lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter och TvL för lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.

2 kap.

- 1 § 1 kap. 1 § TL, 1 kap. 1 och 2 a §§ SBL och 1 kap. 1–4 §§ LSK
- 2 § 1 kap. 1 § TL, 1 kap. 1 § SBL och 1 kap. 2 och 4 §§ LSK
- 3 § 1 kap. 2 b § SBL
- 4 § –
- 5 § –

3 kap.

- 1 § –
- 2 § 1 kap. 3 § TL, 1 kap. 3 § SBL, 1 kap. 5 § LSK och 3 § branschkontrollagen
- 3 § 1 kap. 3 § SBL och 1 kap. 6 § LSK
- 4 § 1 kap. 6 SBL och 21 § SINK
- 5 § –
- 6 § 1 kap. 5 § SBL och 1 kap. 5 § LSK
- 7 § 1 kap. 5 § SBL
- 8 § 3 § TvL
- 9 § 3 kap. 11 § TL och 3 § TvL
- 10 § 22 kap. 1 a § SBL
- 11 § 1 kap. 3 § TL, 1 kap. 3 § SBL och 1 kap. 5 § LSK
- 12 § 1 kap. 4 § SBL
- 13 § 1 kap. 6 § SBL
- 14 § 1 kap. 6 § SBL
- 15 § 1 kap. 1 § SBL
- 16 § –
- 17 § 1 kap. 1 § TL
- 18 § 3 § TvL, 4 § branschkontrollagen och 8 § kassa-registerlagen

4 kap.

- 1 § 3 § lagen om deklarationsombud
- 2 § 7 kap. 3 § TL och 23 kap. 6 § SBL

5 kap.

- 1 § 23 kap. 3 c § SBL och 2 kap. 7 § LSK

2 §	23 kap. 3 § SBL
3 §	23 kap. 3 a § SBL
4 §	23 kap. 3 d § SBL

6 kap.

1 §	–
2 §	23 kap. 4 § SBL
3 §	23 kap. 4 § SBL
4 §	2 § lagen om deklarationsombud
5 §	1 och 2 §§ lagen om deklarationsombud
6 §	5 § lagen om deklarationsombud
7 §	4 § lagen om deklarationsombud
8 §	6 § lagen om deklarationsombud

7 kap.

1 §	3 kap. 1 § SBL
2 §	3 kap. 2 § SBL
3 §	11 § kassaregisterlagen
4 §	3 kap. 3 § SBL och 11 § kassaregisterlagen
5 §	3 kap. 4 § SBL
6 §	7 § SBF

8 kap.

1 §	4 kap. 1 § SBL
2 §	4 kap. 2 § SBL
3 §	4 kap. 4 § SBL
4 §	4 kap. 3 § SBL
5 §	4 kap. 5 § SBL

9 kap.

1 §	4 kap. 7, 10, 11 och 13 §§ SBL
2 §	4 kap. 13 § SBL
3 §	4 kap. 9 § SBL
4 §	4 kap. 13 och 14 §§ SBL

10 kap.

1 §	–
2 §	5 kap. 1 § SBL
3 §	5 kap. 2 § samt 8 kap. 19 och 20 §§ SBL
4 §	5 kap. 3 § SBL
5 §	5 kap. 3 och 4 §§ SBL
6 §	5 kap. 4 § SBL
7 §	5 kap. 4 § SBL
8 §	5 kap. 4 § SBL
9 §	5 kap. 10 och 11 §§ SBL
10 §	5 kap. 10 och 11 §§ SBL
11 §	5 kap. 5 § SBL
12 §	5 kap. 5 § SBL
13 §	5 kap. 6 § SBL
14 §	5 kap. 7 § SBL
15 §	5 kap. 8 § SBL

16 §	5 kap. 9 § SBL
17 §	5 kap. 9 § SBL
18 §	5 kap. 9 § SBL
19 §	5 kap. 12 § SBL
20 §	5 kap. 14 § SBL
21 §	5 kap. 15 § SBL

11 kap.

1 §	–
2 §	8 kap. 2 § SBL–
3 §	8 kap. 7 § SBL
4 §	8 kap. 14 § SBL
5 §	8 kap. 14 § SBL
6 §	8 kap. 14 § SBL
7 §	8 kap. 14 § SBL
8 §	8 kap. 14 § SBL
9 §	8 kap. 17 § SBL
10 §	8 kap. 15 och 16 §§ SBL
11 §	8 kap. 16 § SBL
12 §	8 kap. 23 § SBL
13 §	8 kap. 24 § SBL
14 §	8 kap. 25 § SBL
15 §	8 kap. 22 § SBL
16 §	8 kap. 1 § SBL
17 §	8 kap. 2 och 8 §§ SBL
18 §	8 kap. 4 § SBL
19 §	8 kap. 5 § SBL
20 §	8 kap. 6, 8 och 9 §§ SBL
21 §	8 kap. 6 § SBL
22 §	8 kap. 7 § SBL
23 §	8 kap. 26 § SBL
24 §	8 kap. 8 § SBL
25 §	8 kap. 10 § SBL
26 §	8 kap. 10 § SBL
27 §	5 kap. 13 och 16 §§ SBL

12 kap.

1 §	8 kap. 1 § SBL
2 §	8 kap. 3 § SBL
3 §	8 kap. 3 § SBL
4 §	8 kap. 4 § SBL
5 §	8 kap. 5 § SBL
6 §	–

13 kap.

1 §	8 § SINK
2 §	10 § SINK
3 §	9 § SINK
4 §	12 § A-SINK
5 §	9, 12 och 14 §§ SINK samt 12 och 17 §§ A-SINK
6 §	9 b § SINK

7 § 6, 12 och 14 §§ A-SINK

14 kap.

1 § 1 kap. 4 § LSK

15 kap.

1 § –
2 § 6 kap. 1, 5 a och 7 §§ LSK
3 § 6 kap. 2 § LSK
4 § 6 kap. 2 § LSK
5 § 6 kap. 2 § LSK
6 § 6 kap. 3 § LSK
7 § 6 kap. 4 § LSK
8 § 6 kap. 5 § LSK
9 § 6 kap. 6 § LSK
10 § 6 kap. 9 § LSK
11 § 6 kap. 10 § LSK

16 kap.

1 § 7 kap. 1 § LSK
2 § 7 kap. 2 § LSK
3 § 7 kap. 3 § LSK
4 § 7 kap. 4 och 5 §§ LSK
5 § 7 kap. 4 och 5 §§ LSK
6 § 7 kap. 4 och 5 §§ LSK

17 kap.

1 § 8 kap. 1 § LSK
2 § 8 kap. 2 § LSK
3 § 8 kap. 2 § LSK
4 § 8 kap. 4 § LSK
5 § 8 kap. 5 § LSK
6 § 8 kap. 6 § LSK

18 kap.

1 § 8 kap. 7 § LSK
2 § 8 kap. 8 § LSK
3 § 8 kap. 8 § LSK
4 § 8 kap. 11 § LSK
5 § 8 kap. 10 § LSK
6 § 8 kap. 12 § LSK

19 kap.

1 § 9 kap. 1 § LSK
2 § 9 kap. 2 § LSK
3 § 9 kap. 4 § LSK
4 § 9 kap. 5 § LSK
5 § 9 kap. 6 § LSK
6 § 9 kap. 7 § LSK

20 kap.

1 §	10 kap. 1 § LSK
2 §	10 kap. 2 § LSK
3 §	10 kap. 3 § LSK
4 §	10 kap. 4 § LSK
5 §	10 kap. 5 § LSK
6 §	10 kap. 6 § LSK

21 kap.

1 §	10 kap. 7 § LSK
2 §	10 kap. 8 § LSK
3 §	10 kap. 8 § LSK
4 §	–
5 §	10 kap. 9 § LSK
6 §	10 kap. 10 § LSK
7 §	10 kap. 11 § LSK

22 kap.

1 §	–
2 §	11 kap. 2 § LSK
3 §	11 kap. 2 a § LSK
4 §	11 kap. 3 § LSK
5 §	11 kap. 4 § LSK
6 §	11 kap. 5 § LSK
7 §	11 kap. 6 § LSK
8 §	11 kap. 7 § LSK
9 §	11 kap. 7 a § LSK
10 §	11 kap. 7 b § LSK
11 §	11 kap. 7 c § LSK
12 §	11 kap. 8 a § LSK
13 §	11 kap. 9 § LSK
14 §	11 kap. 13 § LSK
15 §	11 kap. 15 § LSK

23 kap.

1 §	12 kap. 1 § LSK
2 §	12 kap. 2 och 3 §§ LSK
3 §	12 kap. 2 och 3 §§ LSK
4 §	12 kap. 4 § LSK
5 §	13 kap. 1 § LSK
6 §	13 kap. 2 § LSK

24 kap.

1 §	14 kap. 1 och 2 §§ LSK
2 §	14 kap. 1 § LSK
3 §	–
4 §	14 kap. 8 § LSK

25 kap.

1 §	18 kap. 1 § LSK
-----	-----------------

26 kap.

1 §	–
2 §	10 kap. 9 och 9 a §§ SBL
3 §	10 kap. 13 § SBL
4 §	10 kap. 13 a § SBL
5 §	10 kap. 13 § SBL
6 §	10 kap. 9 a och 13 §§ SBL
7 §	10 kap. 32 § SBL
8 §	10 kap. 32 a och 32 b §§ SBL
9 §	17 § SINK och 14 § A-SINK
10 §	10 kap. 14 § SBL
11 §	10 kap. 14 a, 15 och 31 §§ SBL
12 §	10 kap. 14 a § SBL
13 §	10 kap. 11 och 14 b §§ SBL
14 §	10 kap. 14 d § SBL
15 §	10 kap. 14 c § SBL
16 §	–
17 §	10 kap. 16 a § SBL
18 §	10 kap. 17–17 b §§ SBL
19 §	10 kap. 17 § SBL
20 §	10 kap. 17 a § SBL
21 §	10 kap. 17 § SBL
22 §	10 kap. 17 b § SBL
23 §	10 kap. 30 a § SBL
24 §	–
25 §	–
26 §	10 kap. 18 § SBL
27 §	10 kap. 18 § SBL
28 §	10 kap. 18 § SBL
29 §	10 kap. 18 § SBL
30 §	10 kap. 19 § SBL
31 §	10 kap. 21 § SBL
32 §	10 kap. 22 § SBL
33 §	10 kap. 22 a § SBL
34 §	10 kap. 23 § SBL
35 §	10 kap. 32–32 b §§ SBL, 17 § SINK och 14 § A-SINK
36 §	10 kap. 32–32 b §§ SBL, 17 § SINK och 14 § A-SINK
37 §	10 kap. 32–32 b §§ SBL, 17 § SINK och 14 § A-SINK
38 §	10 kap. 12 § SBL
39 §	10 kap. 28 § SBL

27 kap.

1 §	10 kap. 8 a § SBL
2 §	10 kap. 8 a § SBL
3 §	10 kap. 8 c § SBL
4 §	10 kap. 8 b § SBL

28 kap.

1 §	–
2 §	10 kap. 1 och 6 §§ SBL
3 §	10 kap. 1 och 6 §§ SBL

4 §	10 kap. 1, 3, 4 och 6 §§ SBL
5 §	10 kap. 2 § SBL
6 §	10 kap. 7 § SBL

29 kap.

1 §	1 kap. 2 § LSK
-----	----------------

30 kap.

1 §	2 kap. 2 § LSK
2 §	2 kap. 5 § LSK
3 §	2 kap. 4 § LSK
4 §	2 kap. 7 § LSK
5 §	2 kap. 8 § LSK

31 kap.

1 §	–
2 §	3 kap. 1 och 5 §§ LSK
3 §	3 kap. 1 och 5 §§ LSK
4 §	4 kap. 2 § LSK
5 §	3 kap. 3 § LSK
6 §	3 kap. 4 § LSK
7 §	3 kap. 5 och 9 §§ LSK
8 §	3 kap. 5 § LSK
9 §	3 kap. 5 a § LSK
10 §	3 kap. 6 § LSK
11 §	3 kap. 7 § LSK
12 §	3 kap. 7 a § LSK
13 §	3 kap. 8 § LSK
14 §	3 kap. 9 a § LSK
15 §	3 kap. 9 b § LSK
16 §	3 kap. 10 § LSK
17 §	3 kap. 11 § LSK
18 §	3 kap. 11 a § LSK
19 §	3 kap. 12 § LSK
20 §	3 kap. 13 § LSK
21 §	3 kap. 15 § LSK
22 §	3 kap. 15 a § LSK
23 §	3 kap. 16 § LSK
24 §	3 kap. 16 a § LSK
25 §	3 kap. 17 § LSK
26 §	3 kap. 17 a § LSK
27 §	3 kap. 20 § LSK
28 §	3 kap. 22 § LSK
29 §	3 kap. 21 § LSK
30 §	3 kap. 21 § LSK
31 §	3 kap. 23 § LSK
32 §	3 kap. 25 § LSK
33 §	3 kap. 26 § LSK
34 §	3 kap. 27 § LSK

32 kap.

- 1 § 4 kap. 5 § LSK
- 2 § 4 kap. 5 § LSK
- 3 § 4 kap. 6 § LSK

33 kap.

- 1 § –
- 2 § 1 kap. 3 § LSK
- 3 § 5 kap. 1 § LSK
- 4 § 18 kap. 2 § LSK
- 5 § –
- 6 § 3 kap. 18–19 a §§ och 5 kap. 2 § LSK
- 7 § 5 kap. 2 a § LSK
- 8 § 5 kap. 3 § LSK
- 9 § 15 kap. 8 § LSK
- 10 § 5 kap. 4 § LSK
- 11 § 5 kap. 4 § och 15 kap. 8 § LSK samt 14 § A-SINK
- 12 § 5 kap. 4 § LSK

34 kap.

- 1 § –
- 2 § –
- 3 § 15 kap. 1 § LSK
- 4 § 15 kap. 2 § LSK
- 5 § 15 kap. 3 § LSK
- 6 § 15 kap. 4 § LSK
- 7 § 15 kap. 4 § LSK
- 8 § –
- 9 § 15 kap. 7 § LSK
- 10 § 15 kap. 5 § LSK
- 11 § 15 kap. 6 § LSK

35 kap.

- 1 § –
- 2 § 10 kap. 33 § SBL
- 3 § 10 kap. 35 § SBL
- 4 § 10 kap. 35 a § SBL
- 5 § 10 kap. 35 b § SBL
- 6 § 10 kap. 35 c § SBL
- 7 § 10 kap. 35 d § SBL
- 8 § 10 kap. 35 e § SBL
- 9 § 10 kap. 36 § SBL

36 kap.

- 1 § 10 kap. 24 § SBL och 16 kap. 1–3 §§ LSK
- 2 § 16 kap. 1 och 3 §§ LSK
- 3 § 16 kap. 2 § LSK
- 4 § 16 kap. 1 och 3 §§ LSK
- 5 § 10 kap. 24 § SBL

37 kap.

- 1 § —
- 2 § 10 kap. 27 och 36 a §§ SBL samt 17 kap. 1 § LSK
- 3 § 7 § lagen om deklarationsombud
- 4 § 10 kap. 5 och 10 §§ SBL samt 17 kap. 2 § LSK
- 5 § 10 kap. 8 § SBL
- 6 § 3 kap. 5 § TL och 14 kap. 3 § SBL
- 7 § 3 kap. 5 § TL och 14 kap. 3 § SBL
- 8 § 17 kap. 3 § LSK
- 9 § 14 kap. 4 § SBL och 17 kap. 4 § LSK
- 10 § 14 kap. 4 § SBL och 17 kap. 5 § LSK

38 kap.

- 1 § 10 kap. 9 a, 13 a, 25, 32 c och 34 §§ SBL samt 4 kap. 1 §, 5 kap. 4 §, 13 kap. 3 §, 14 kap. 7 § och 15 kap. 8 § LSK
- 2 § 10 kap. 9 a, 13 a, 25 och 32 c §§ SBL samt 4 kap. 3 § och 5 kap. 4 § LSK
- 3 § 10 kap. 25 § SBL och 4 kap. 3 § LSK

39 kap.

- 1 § —
- 2 § 2 § branschkontrollagen, 1 § torgkontrollagen samt 5 och 6 §§ kassaregisterlagen,
- 3 § 14 kap. 2 § SBL och 19 kap. 2 § LSK
- 4 § 2 och 6 §§ kassaregisterlagen
- 5 § 3 § kassaregisterlagen
- 6 § 4 § kassaregisterlagen
- 7 § 9 § kassaregisterlagen
- 8 § 10 och 12 §§ kassaregisterlagen
- 9 § 30 § kassaregisterlagen
- 10 § 31 § kassaregisterlagen
- 11 § 5 och 6 §§ branschkontrollagen
- 12 § 7 § branschkontrollagen
- 13 § 2 § torgkontrollagen
- 14 § 14 kap. 1 a § SBL
- 15 § 19 kap. 2 a § LSK
- 16 § 19 kap. 2 b § LSK
- 17 § 11 § branschkontrollagen och 19 § kassaregisterlagen

40 kap.

- 1 § 3 kap. 1 § TL
- 2 § 3 kap. 2 § TL och 14 kap. 1 § SBL
- 3 § 3 kap. 2 § TL och 14 kap. 1 § SBL
- 4 § 3 kap. 3 § TL

41 kap.

- 1 § —
- 2 § 3 kap. 8 § TL, 14 kap. 7 § SBL och 3 § torgkontrollagen
- 3 § 3 kap. 8 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen
- 4 § 3 kap. 9 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen
- 5 § 3 kap. 9 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen

6 §	3 kap. 10 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen	Prop. 2010/11:165
7 §	3 kap. 11 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen	Bilaga 15
8 §	3 kap. 10 och 12 §§ TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen	
9 §	3 kap. 10 och 12 §§ TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen.	
10 §	3 kap. 12 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen	
11 §	3 kap. 12 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen	
12 §	3 kap. 12 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen	
13 §	3 kap. 12 a § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen	
14 §	3 kap. 12 a § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen	

42 kap.

1 §	–
2 §	7 § kassaregisterlagen
3 §	15 § kassaregisterlagen
4 §	17 och 20 §§ kassaregisterlagen
5 §	18 och 19 §§ kassaregisterlagen
6 §	21 § kassaregisterlagen
7 §	23 § kassaregisterlagen
8 §	9 § branschkontrollagen
9 §	4 § torgkontrollagen
10 §	9 § branschkontrollagen samt 15 och 21 §§ kassaregisterlagen
11 §	10 § branschkontrollagen samt 16 och 22 §§ kassaregisterlagen

43 kap.

1 §	1 och 3 §§ ersättningslagen
2 §	4 § ersättningslagen
3 §	4 § ersättningslagen
4 §	5 § ersättningslagen
5 §	5 § ersättningslagen
6 §	7 § ersättningslagen
7 §	9 § ersättningslagen

44 kap.

1 §	3 kap. 12 § TL och 29 § kassaregisterlagen
2 §	3 kap. 6 § TL, 23 kap. 2 § SBL, 17 kap. 8 § LSK, 18 § branschkontrollagen, 29 § kassaregisterlagen och 8 § lagen om deklarationsombud
3 §	3 kap. 6 och 12 §§ TL, 23 kap. 2 § SBL, 17 kap. 9 § LSK, 18 § branschkontrollagen, 29 § kassaregisterlagen och 8 § lagen om deklarationsombud
4 §	7 kap. 2 § TL, 23 kap. 2 § SBL, 17 kap. 8 § LSK, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen

45 kap.

1 §	–
2 §	2 § TvL
3 §	5 § TvL
4 §	6 § TvL
5 §	6 § TvL
6 §	7 § TvL
7 §	8 § TvL
8 §	9 § TvL
9 §	10 § TvL
10 §	11 § TvL
11 §	12 § TvL
12 §	13 § TvL
13 §	14 § TvL
14 §	15 och 32 §§ TvL
15 §	20 § TvL
16 §	5, 7, 8 och 20 §§ TvL
17 §	28 § TvL

46 kap.

1 §	–
2 §	1 och 2 §§ BtSL
3 §	–
4 §	2 § BtSL
5 §	3 § BtSL
6 §	4 § BtSL
7 §	1 § BtSL
8 §	4 § BtSL
9 §	6 § BtSL
10 §	6 § BtSL
11 §	6 § BtSL
12 §	8 § BtSL
13 §	9 § BtSL
14 §	7 § BtSL
15 §	7 § BtSL
16 §	16 och 17 §§ BtSL
17 §	18 § BtSL
18 §	18 § BtSL
19 §	20 § BtSL
20 §	21 § BtSL
21 §	22 § BtSL
22 §	–

47 kap.

1 §	3 kap. 13 § TL, 14 kap. 5 § SBL och 17 kap. 7 § LSK
2 §	3kap. 13 och 14 b §§ TL, 14 kap. 7 a § SBL, 3 § torgkontrollagen samt 16 och 17 §§ TvL
3 §	3 kap. 13 och 14 b §§ TL, 14 kap. 7 a § SBL, 3 § torgkontrollagen samt 16 och 17 §§ TvL
4 §	3 kap. 14 § TL, 14 kap. 5 och 7 a §§ SBL, 17 kap. 7 § LSK, 3 § torgkontrollagen samt 17 och 28 §§ TvL

5 §	3 kap. 14 a § TL, 14 kap. 5 och 7 a §§ SBL, 17 kap. 7 § LSK, 3 § torgkontrollagen och 18 § TvL	Prop. 2010/11:165 Bilaga 15
6 §	3 kap. 14 b § TL, 14 kap. 5 och 7 a §§ SBL, 17 kap. 7 § LSK, 3 § torgkontrollagen och 17 § TvL	
7 §	3 kap. 14 c § TL, 14 kap. 5 och 7 a §§ SBL, 17 kap. 7 § LSK, 3 § torgkontrollagen och 19 § TvL	

48 kap.

1 §	5 kap. 9 och 13 §§ TL samt 15 kap. 8 § SBL
2 §	5 kap. 9 och 13 §§ TL
3 §	–
4 §	5 kap. 12 § TL
5 §	–
6 §	5 kap. 10 och 13 §§ TL samt 15 kap. 8 § SBL
7 §	5 kap. 11 § TL

49 kap.

1 §	–
2 §	–
3 §	–
4 §	5 kap. 1 § TL och 15 kap. 1 § SBL
5 §	5 kap. 1 § TL och 15 kap. 1 § SBL
6 §	5 kap. 2 § TL och 15 kap. 2 § SBL
7 §	5 kap. 3 § TL och 15 kap. 3 § SBL
8 §	–
9 §	–
10 §	5 kap. 8 § TL och 15 kap. 7 § SBL
11 §	5 kap. 4 § TL och 15 kap. 4 § SBL
12 §	5 kap. 4 § TL och 15 kap. 4 § SBL
13 §	5 kap. 4 § TL och 15 kap. 4 § SBL
14 §	5 kap. 6 § TL
15 §	5 kap. 5 § TL och 15 kap. 5 § SBL
16 §	5 kap. 6 § TL
17 §	–
18 §	–
19 §	5 kap. 7 § TL och 15 kap. 6 § SBL
20 §	–
21 §	5 kap. 23 § TL

50 kap.

1 §	24 § kassaregisterlagen
2 §	24–26 §§ kassaregisterlagen
3 §	12 § branschkontrollagen
4 §	12–15 §§ branschkontrollagen
5 §	17 § branschkontrollagen och 28 § kassaregisterlagen
6 §	14 § branschkontrollagen och 25 § kassaregisterlagen
7 §	15 kap. 9 § SBL och 5 § torgkontrollagen

51 kap.

- 1 § 5 kap. 14 § TL, 15 kap. 10 och 11 §§ SBL, 5 § torgkontrollagen, 16 § branschkontrollagen samt 27 § kassaregisterlagen

52 kap.

- 1 § –
 2 § –
 3 § –
 4 § –
 5 § –
 6 § 5 kap. 18 § TL
 7 § 5 kap. 18 § TL och 15 kap. 13 § SBL
 8 § –
 9 § –
 10 § 5 kap. 20 § TL och 15 kap. 15 § SBL
 11 § 5 kap. 20 § TL, 12 § branschkontrollagen och 24 § kassaregisterlagen

53 kap.

- 1 § 11 kap. 2 § SBL
 2 § 11 kap. 16 och 18 a §§ SBL
 3 § 11 kap. 17 § SBL
 4 § 11 kap. 18 § SBL
 5 § 11 kap. 1 § SBL

54 kap.

- 1 § 17 § SINK
 2 § –
 3 § 19 och 20 §§ SINK samt 20 § A-SINK
 4 § 20 § SINK

55 kap.

- 1 § –
 2 § 11 kap. 3 och 4 §§ SBL
 3 § 6 kap. 1 § och 7 kap. 1 § SBL
 4 § 6 kap. 3 § SBL
 5 § 6 kap. 6 § SBL
 6 § 11 kap. 6 § SBL
 7 § –
 8 § 11 kap. 6 § SBL
 9 § 8 kap. 11, 13 och 29 §§ SBL
 10 § 8 kap. 12 § SBL
 11 § 8 kap. 12, 27 och 29 §§ SBL
 12 § 8 kap. 17 § SBL
 13 § –
 14 § 6 kap. 4 §, 8 kap. 11 § samt 11 kap. 8 § SBL

56 kap.

- 1 § –
 2 § 4 kap. 2 § TL och 11 kap. 9 § SBL

3 §	1 kap. 1 § TL
4 §	4 kap. 5 § TL
5 §	4 kap. 6 § TL
6 §	11 kap. 10 § SBL
7 §	11 kap. 9 § SBL
8 §	11 kap. 11 § SBL
9 §	11 kap. 14 § SBL
10 §	11 kap. 15 § SBL

57 kap.

1 §	4 kap. 3 § TL och 11 kap. 19 § SBL
2 §	–
3 §	11 kap. 19 § SBL

58 kap.

1 §	11 kap. 11 a § SBL
2 §	11 kap. 11 a § SBL
3 §	11 kap. 12 § SBL
4 §	11 kap. 12 § SBL

59 kap.

1 §	–
2 §	12 kap. 1 § SBL, 9 a § SINK och 19 § A-SINK
3 §	12 kap. 1 § SBL
4 §	19 § A-SINK
5 §	12 kap. 10 § SBL, 9 a § SINK och 23 § A-SINK
6 §	–
7 §	12 kap. 3 och 4 §§ SBL
8 §	12 kap. 3 § SBL
9 §	12 kap. 11 § SBL
10 §	12 kap. 5 § SBL
11 §	12 kap. 8 a § SBL
12 §	12 kap. 6 § SBL
13 §	12 kap. 6 § SBL
14 §	12 kap. 6 a § SBL
15 §	12 kap. 6 b § SBL
16 §	12 kap. 7 § SBL
17 §	12 kap. 7 § SBL
18 §	12 kap. 7 a § SBL
19 §	12 kap. 7 c § SBL
20 §	12 kap. 7 e § och 18 kap. 4 a § SBL
21 §	12 kap. 12 § SBL
22 §	12 kap. 8 och 12 §§ SBL
23 §	12 kap. 8 b § SBL
24 §	12 kap. 8 c § SBL
25 §	12 kap. 9 a § SBL
26 §	12 kap. 13 § SBL
27 §	12 kap. 13 § SBL

60 kap.

1 §	13 kap. 1 § SBL
-----	-----------------

61 kap.

1 §	3 kap. 5 § SBL
2 §	3 kap. 5 § SBL
3 §	–
4 §	16 kap. 7 § SBL
5 §	–
6 §	–
7 §	3 kap. 6 § SBL

62 kap.

1 §	–
2 §	16 kap. 2 och 3 §§ SBL
3 §	16 kap. 4 § SBL
4 §	11 kap. 5 § och 16 kap. 5 § SBL
5 §	16 kap. 5 § SBL
6 §	11 kap. 5 § SBL
7 §	11 kap. 5 § SBL
8 §	16 kap. 6 § SBL
9 §	16 kap. 6 § SBL
10 §	16 kap. 8 § SBL
11 §	16 kap. 9 § SBL
12 §	16 kap. 10 § SBL
13 §	18 kap. 7 a § SBL
14 §	18 kap. 7 § SBL
15 §	16 kap. 11 § SBL
16 §	16 kap. 11 § SBL
17 §	16 kap. 12 § SBL
18 §	16 kap. 12 § SBL
19 §	16 kap. 13 § SBL

63 kap.

1 §	–
2 §	17 kap. 8 § SBL
3 §	17 kap. 1 § SBL
4 §	17 kap. 2 och 6 §§ SBL
5 §	17 kap. 2 § SBL
6 §	17 kap. 2 och 6 §§ SBL
7 §	17 kap. 2 a § SBL
8 §	17 kap. 3 § SBL
9 §	17 kap. 3 § SBL
10 §	17 kap. 3 § SBL
11 §	17 kap. 4 § SBL
12 §	17 kap. 4 a § SBL
13 §	17 kap. 5 § SBL
14 §	17 a kap. 1, 2 och 8 §§ SBL
15 §	17 kap. 7 § SBL
16 §	17 kap. 9 § SBL
17 §	17 a kap. 3–7 §§ SBL
18 §	17 a kap. 3–7 §§ SBL
19 §	17 a kap. 3–7 §§ SBL
20 §	17 a kap. 3–7 §§ SBL

21 §	17 kap. 3–7 §§ SBL
22 §	17 ap. 11 § och 17 a kap. 9 § SBL
23 §	–

64 kap.

1 §	–
2 §	18 ap. 1 och 2 §§ SBL
3 §	10 ap. 20 och 23 §§ samt 18 kap. 4 § SBL
4 §	18 ap. 7 § SBL
5 §	18 ap. 3 § SBL
6 §	18 ap. 4 b § SBL
7 §	18 ap. 5 § SBL och 14 § SINK
8 §	18 ap. 5 § SBL
9 §	18 ap. 10 § SBL
10 §	18 ap. 10 § SBL

65 kap.

1 §	–
2 §	19 ap. 1, 2, 10 och 14 §§ SBL
3 §	19 kap. 3 § SBL
4 §	19 kap. 5–7 a och 14 §§ SBL
5 §	19 kap. 4 § SBL
6 §	19 kap. 5 § SBL
7 §	19 kap. 6 och 6 a §§ SBL
8 §	19 kap. 7 § SBL
9 §	19 kap. 2 och 4 §§ SBL
10 §	19 kap. 7 § SBL
11 §	19 kap. 7 § SBL
12 §	19 kap. 7 a § SBL
13 §	19 kap. 8 och 9 §§ SBL
14 §	19 kap. 10 § SBL
15 §	19 kap. 11 § SBL
16 §	18 kap. 6 § och 19 kap. 12 § SBL
17 §	19 kap. 13 § SBL
18 §	19 kap. 16 § SBL
19 §	–
20 §	–

66 kap.

1 §	–
2 §	4 kap. 7 § TL och 21 kap. 1 § SBL
3 §	4 kap. 8 och 12 §§ TL samt 21 kap. 3 § SBL
4 §	4 kap. 7 § TL och 21 kap. 1 § SBL
5 §	–
6 §	4 kap. 9 och 10 §§ TL samt 21 kap. 4 och 6 §§ SBL
7 §	4 kap. 9 § TL samt 21 kap. 4 och 5 §§ SBL
8 §	4 kap. 9 § TL och 21 kap. 4 § SBL
9 §	4 kap. 11 § TL och 21 kap. 7 § SBL
10 §	4 kap. 11 a § TL
11 §	4 kap. 11 a § TL och 21 kap. 7 a § SBL
12 §	4 kap. 11 a § TL

13 §	21 kap. 5 § SBL
14 §	21 kap. 5 § SBL
15 §	–
16 §	–
17 §	–
18 §	4 kap. 9 § TL och 2 kap. 6 § SBL
19 §	4 kap. 13 § TL och 21 kap. 8 § SBL
20 §	–
21 §	4 kap. 14 § TL och 21 kap. 9 § SBL
22 §	4 kap. 14 § TL och 21 kap. 9 § SBL
23 §	4 kap. 14 § TL och 21 kap. 9 § SBL
24 §	21 kap. 9 § SBL
25 §	–
26 §	11 kap. 3 § SBL
27 §	4 kap. 15–17 och 19 §§ TL samt 21 kap. 10–12 och 14 §§ SBL
28 §	4 kap. 18 § TL och 21 kap. 13 § SBL
29 §	4 kap. 20 § TL och 21 kap. 17 § SBL
30 §	4 kap. 20 § TL och 21 kap. 15 § SBL
31 §	4 kap. 20 § TL och 21 kap. 16 § SBL
32 §	4 kap. 21 § TL samt 21 kap. 18 och 19 §§ SBL
33 §	4 kap. 21 § TL och 21 kap. 19 § SBL
34 §	4 kap. 22 § TL och 21 kap. 20 § SBL
35 §	11 kap. 2 § SBL

67 kap.

1 §	–
2 §	6 kap. 1 och 3 §§ TL, 22 kap. 1 och 3 §§ SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassa-registerlagen
3 §	1 § lagen om allmänt ombud, 6 kap. 1 § TL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassa-registerlagen
4 §	6 kap. 1 § TL och 22 kap. 15 § SBL
5 §	6 kap. 2 § TL, 22 kap. 2 § SBL, 19 kap. 3 § LSK, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
6 §	6 kap. 1 § TL, 22 kap. 1 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 9 § lagen om deklarationsombud
7 §	6 kap. 1 § TL, 22 kap. 1 a–1 d §§ SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassa-registerlagen, 10 ersättningslagen, 20 § BtSL, 29 § TvL och 9 § lagen om deklarationsombud
8 §	6 kap. 1 § TL, 22 kap. 1 a–1 d §§ SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen, 10 § ersättningslagen, 20 § BtSL, 29 § TvL och 9 § lagen om deklarationsombud
9 §	6 kap. 1 § TL, 22 kap. 1 a–1 d §§ SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassa-

- registerlagen, 10 § ersättningslagen, 20 § BtSL, 29 §
TvL och 9 § lagen om deklarationsombud
- 10 § 6 kap. 1 § TL, 22 kap. 1 a–1 d §§ SBL, 7 §
torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassa-
registerlagen, 10 § ersättningslagen, 20 § BtSL, 29 §
TvL och 9 § lagen om deklarationsombud
- 11 § 6 kap. 1 § TL, 22 kap. 1 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 §
branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 2 §
ersättningslagen
- 12 § 6 kap. 3 § TL, 22 kap. 3 och 4 §§ SBL och 9 § lagen om
deklarationsombud
- 13 § 6 kap. 3 § TL och 22 kap. 3 § SBL
- 14 § 6 kap. 4 § TL och 22 kap. 5 § SBL
- 15 § 22 kap. 4 § SBL
- 16 § 22 kap. 4 § SBL
- 17 § –
- 18 § 11 § ersättningslagen
- 19 § 6 kap. 5 § TL, 22 kap. 6 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 §
branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 9 § lagen
om deklarationsombud
- 20 § 6 kap. 6 § TL, 22 kap. 6 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 §
branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 9 § lagen
om deklarationsombud
- 21 § 6 kap. 6 § TL, 22 kap. 6 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 §
branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 9 § lagen
om deklarationsombud
- 22 § 6 kap. 7 § TL, 22 kap. 6 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 §
branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 9 § lagen
om deklarationsombud
- 23 § 6 kap. 8 § TL, 22 kap. 7 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 §
branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
- 24 § 6 kap. 8 § TL och 22 kap. 7 § SBL
- 25 § 6 kap. 9 § TL och 22 kap. 8 § SBL
- 26 § 6 kap. 10 § TL samt 22 kap. 10 och 13 §§ SBL
- 27 § 22 kap. 11 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 §
branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 9 § lagen
om deklarationsombud
- 28 § 6 kap. 13 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen,
19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
- 29 § 6 kap. 14 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen,
19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
- 30 § 6 kap. 17 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen,
19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen, 30 §
TvL och 2 § ersättningslagen
- 31 § 6 kap. 18 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 §
torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassa-
registerlagen
- 32 § 6 kap. 19 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen,
19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
- 33 § 6 kap. 20 § TL och 22 kap. 13 § SBL

34 §	6 kap. 21 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen	Prop. 2010/11:165 Bilaga 15
35 §	6 kap. 22 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen	
36 §	6 kap. 23 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen	
37 §	6 kap. 24 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen	
38 §	7 kap. 4 § TL	
39 §	7 kap. 4 § TL och 22 kap. 2 § SBL	

68 kap.

1 §	3 kap. 14 c § TL, 14 kap. 5 och 7 a §§ samt 23 kap. 7 och 8 §§ SBL, 17 kap. 7 § LSK, 21 § TvL, 10 § BtSL samt 3 § torgkontrollagen
2 §	6 § ersättningslagen samt 11 kap. 12 § och 17 kap. 3 § SBL
3 §	3 kap. 14 c § TL, 21 § TvL, 14 kap. 5 och 7 a §§ SBL, 17 kap. 7 § LSK samt 3 § torgkontrollagen

69 kap.

1 §	–
2 §	21 § TvL
3 §	21 § TvL
4 §	21 och 23 §§ TvL
5 §	22 § TvL
6 §	22 § TvL
7 §	22 § TvL
8 §	24 § TvL
9 §	24 och 25 §§ TvL
10 §	25 § TvL
11 §	23 § TvL
12 §	26 och 32 §§ TvL
13 §	10 § BtSL
14 §	10 § BtSL
15 §	11, 12 och 14 §§ BtSL
16 §	18 § BtSL
17 §	18 § BtSL
18 §	13 § BtSL och 31 TvL

70 kap.

1 §	20 kap. 1–3 §§ SBL
2 §	20 kap. 1–3 §§ SBL
3 §	20 kap. 4 § SBL
4 §	20 kap. 6 § SBL
5 §	–
6 §	–

71 kap.

1 §	11 kap. 12 § och 17 kap. 3 § SBL samt 18 § BtSL
2 §	11 kap. 12 §, 17 kap. 3 § samt 18 kap. 6 och 8 §§ SBL

3 § 11 kap. 12 §, 17 kap. 3 § och 18 kap. 9 § SBL samt 6 § Prop. 2010/11:165
ersättningslagen Bilaga 15

4 § –

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i taxeringslagen (1990:324) vilken eller vilka bestämmelser som paragrafen ersätts med i skatteförarandelagen. Skatteförarandelagens namn har genomgående utelämnats efter paragrafangivelsen.

Några paragrafer har ersatts med bestämmelser i övergångsbestämmelserna till skatteförarandelagen, förkortade öb.

1 kap.

1 §	2 kap. 1 och 2 §§, 3 kap. 17 § samt 56 kap. 3 §
2 §	–
3 §	3 kap. 2 och 11 §§
4 §	–

2 kap.

1 §	–
2 §	–
3 §	–
4 §	–
5 §	–
6 §	–
7 §	–

3 kap.

1 §	40 kap. 1 §
2 §	40 kap. 2 och 3 §§
3 §	40 kap. 4 §
4 §	–
5 §	37 kap. 6 och 7 §§
6 §	44 kap. 2 och 3 §§
7 §	–
8 §	41 kap. 2 och 3 §§
9 §	41 kap. 4 och 5 §§
10 §	41 kap. 6, 8 och 9 §§
11 §	3 kap. 9 § och 41 kap. 7 §
12 §	41 kap. 8–12 §§ samt 44 kap. 1 och 3 §§
12 a §	41 kap. 13 och 14 §§
13 §	47 kap. 1–3 §§
14 §	47 kap. 4 §
14 a §	47 kap. 5 §
14 b §	47 kap. 2, 3 och 6 §§
14 c §	47 kap. 7 § samt 68 kap. 1 och 3 §§
16 §	–
17 §	–

4 kap.

1 §	–
2 §	56 kap. 2 §

2 a §	–
3 §	57 kap. 1 §
5 §	56 kap. 4 §
6 §	56 kap. 5 §
7 §	66 kap. 2 och 4 §§
8 §	66 kap. 3 §
9 §	66 kap. 6–8 och 18 §§
10 §	66 kap. 6 §
11 §	66 kap. 9 §
11 a §	66 kap. 10–12 §§
11 b §	öb
12 §	66 kap. 3 §
13 §	66 kap. 19 §
14 §	66 kap. 21–23 §§
15 §	66 kap. 27 §
16 §	66 kap. 27 §
17 §	66 kap. 27 § och öb
18 §	66 kap. 28 §
19 §	66 kap. 27 §
20 §	66 kap. 29–31 §§
21 §	66 kap. 32 och 33 §§
22 §	66 kap. 34 §
23 §	–

5 kap.

1 §	49 kap. 4 och 5 §§
2 §	49 kap. 6 §
3 §	49 kap. 7 §
4 §	49 kap. 11–13 §§
5 §	49 kap. 15 §
6 §	49 kap. 14 och 16 §§
7 §	49 kap. 19 §
8 §	49 kap. 10 §
9 §	48 kap. 1 och 2 §§
10 §	48 kap. 6 §
11 §	48 kap. 7 §
12 §	48 kap. 4 §
13 §	48 kap. 1, 2 och 6 §§
14 §	51 kap. 1 §
15 §	–
16 §	–
17 §	–
18 §	52 kap. 6 och 7 §§
19 §	–
20 §	52 kap. 10 och 11 §§
21 §	–
22 §	–
23 §	49 kap. 21 §

6 kap.

1 §	67 kap. 2–4 och 6–11 §§
2 §	67 kap. 5 §
3 §	67 kap. 12 och 13 §§
4 §	67 kap. 14 §
5 §	67 kap. 19 §
6 §	67 kap. 20 och 21 §§
7 §	67 kap. 22 §
8 §	67 kap. 23 och 24 §§
9 §	67 kap. 25 §
9 a §	–
10 §	67 kap. 26 §
13 §	67 kap. 28 §
14 §	67 kap. 29 §
17 §	67 kap. 30 §
18 §	67 kap. 31 §
19 §	67 kap. 32 §
20 §	67 kap. 33 §
21 §	67 kap. 34 §
22 §	67 kap. 35 §
23 §	67 kap. 36 §
24 §	67 kap. 37 §

7 kap.

1 §	–
2 §	44 kap. 4 §
3 §	4 kap. 2 §
4 §	67 kap. 39 §
5 §	–
6 §	–
7 §	–
8 §	–

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i skattebetalningslagen (1997:483) vilken eller vilka bestämmelser som paragrafen ersätts med i skatteförfarandelagen. Skatteförfarandelagens namn har genomgående utelämnats efter paragrafangivelsen.

Några paragrafer har ersatts med bestämmelser i mervärdesskattelagen (1999:200), förkortad ML och socialavgiftslagen (200:980), förkortad SAL.

Bestämmelserna i 10 a kap. skattebetalningslagen ersätts av lagen om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster från tredje land. De finns därför inte med här.

1 kap.

1 §	2 kap. 1 och 2 §§ samt 3 kap. 15 §
2 §	–
2 a §	2 kap. 1 §
2 b §	2 kap. 3 §
3 §	3 kap. 2, 3 och 11 §§
4 §	3 kap. 12 §
5 §	3 kap. 6 och 7 §
6 §	3 kap. 4, 13 och 14 §§
7 §	–

2 kap.

1 §	–
6 §	66 kap. 18 §
8 §	–

3 kap.

1 §	7 kap. 1 §
2 §	7 kap. 2 §
3 §	7 kap. 4 §
4 §	7 kap. 5 §
5 §	61 kap. 1 och 2 §§
6 §	61 kap. 7 §

4 kap.

1 §	8 kap. 1 §
2 §	8 kap. 2 §
3 §	8 kap. 4 §
4 §	8 kap. 3 §
5 §	8 kap. 5 §
6 §	–
7 §	9 kap. 1 §
8 §	–
9 §	9 kap. 3 §
10 §	9 kap. 1 §
11 §	9 kap. 1 §

12 §	–
13 §	9 kap. 1, 2 och 4 §§
14 §	9 kap. 4 §
15 §	–
16 §	–

5 kap.

1 §	10 kap. 2 §
2 §	10 kap. 3 §
3 §	10 kap. 4 och 5 §§
4 §	10 kap. 5–8 §§
5 §	10 kap. 11 och 12 §§
6 §	10 kap. 13 §
7 §	10 kap. 14 §
8 §	10 kap. 15 §
9 §	10 kap. 16–18 §§
10 §	10 kap. 9 och 10 §§
11 §	10 kap. 9 och 10 §§
12 §	10 kap. 19 §
13 §	11 kap. 27 §
14 §	10 kap. 20 §
15 §	10 kap. 21 §
16 §	11 kap. 27 §

6 kap.

1 §	55 kap. 3 §
2 §	–
3 §	55 kap. 4 §
4 §	55 kap. 14 §
5 §	–
6 §	55 kap. 5 §

7 kap.

1 §	55 kap. 3 §
-----	-------------

8 kap.

1 §	11 kap. 16 § och 12 kap. 1 §
2 §	11 kap. 2 och 17 §
3 §	12 kap. 2 och 3 §§
4 §	11 kap. 18 § och 12 kap. 4 §
5 §	11 kap. 19 § och 12 kap. 5 §
6 §	11 kap. 21 §
7 §	11 kap. 3 och 22 §§
8 §	11 kap. 17, 20 och 24 §§
9 §	11 kap. 20 §
10 §	11 kap. 25 och 26 §§
11 §	55 kap. 9 och 14 §§
12 §	55 kap. 10 och 11 §§
13 §	55 kap. 9 §
14 §	11 kap. 4–8 §§
15 §	11 kap. 10 §

16 §	11 kap. 10 och 11 §§
17 §	11 kap. 9 § och 55 kap. 12 §
18 §	–
19 §	10 kap. 3 §
20 §	10 kap. 3 §
21 §	–
22 §	11 kap. 15 §
23 §	11 kap. 12 §
24 §	11 kap. 13 §
25 §	11 kap. 14 §
26 §	11 kap. 23 §
27 §	55 kap. 11 §
28 §	–
29 §	55 kap. 9 och 11 §§
30 §	–

9 kap.

1 §	–
2 §	2 kap. 10 a–10 d och 24 §§ SAL
3 §	2 kap. 21 § SAL

10 kap.

1 §	28 kap. 2–4 §§
2 §	28 kap. 5 §
3 §	28 kap. 4 §
4 §	28 kap. 4 §
5 §	37 kap. 4 §
6 §	28 kap. 2–4 §§
7 §	28 kap. 6 §
8 §	37 kap. 5 §
8 a §	27 kap. 1 och 2 §§
8 b §	27 kap. 4 §
8 c §	27 kap. 3 §
9 §	26 kap. 2 §
9 a §	26 kap. 2 och 6 §§ samt 38 kap. 1 och 2 §§
10 §	37 kap. 4 §
11 §	26 kap. 13 §
12 §	26 kap. 38 §
13 §	26 kap. 3, 5 och 6 §§
13 a §	26 kap. 4 § samt 38 kap. 1 och 2 §§
14 §	26 kap. 10 §
14 a §	26 kap. 11 och 12 §§
14 b §	26 kap. 13 §
14 c §	26 kap. 15 §
14 d §	26 kap. 14 §
15 §	26 kap. 11 §
16 §	–
16 a §	26 kap. 17 §
17 §	26 kap. 18, 19 och 21 §§
17 a §	26 kap. 18 och 20 §§
17 b §	26 kap. 18 och 22 §§

18 §	26 kap. 26–29 §§
19 §	26 kap. 30 §
20 §	64 kap. 3 §
21 §	26 kap. 31 §
22 §	26 kap. 32 §
22 a §	26 kap. 33 §
23 §	26 kap. 34 § och 64 kap. 3 §
24 §	36 kap. 1 och 5 §§
25 §	38 kap. 1–3 §§
26 §	–
27 §	37 kap. 2 §
28 §	26 kap. 39 §
29 §	–
30 §	–
30 a §	26 kap. 23 §
31 §	26 kap. 11 §
32 §	26 kap. 7 och 35–37 §§
32 a §	26 kap. 8 och 35–37 §§
32 b §	26 kap. 8 och 35–37 §§
32 c §	38 kap. 1 och 2 §§
33 §	35 kap. 2 §
34 §	38 kap. 1 §
35 §	35 kap. 3 §
35 a §	35 kap. 4 §
35 b §	35 kap. 5 §
35 c §	35 kap. 6 §
35 d §	35 kap. 7 §
35 e §	35 kap. 8 §
36 §	35 kap. 9 §
36 a §	37 kap. 2 §
37 §	–

11 kap.

1 §	53 kap. 5 §
2 §	53 kap. 1 § och 66 kap. 35 §
3 §	55 kap. 2 § och 66 kap. 26 §
4 §	55 kap. 2 §
5 §	62 kap. 4, 6 och 7 §§
6 §	55 kap. 6 och 8 §§
7 §	–
8 §	55 kap. 14 §
9 §	56 kap. 2 och 7 §§
10 §	56 kap. 6 §
11 §	56 kap. 8 §
11 a §	58 kap. 1 och 2 §§
12 §	58 kap. 3 och 4 §§, 68 kap. 2 § samt 71 kap. 1–3 §§
13 §	–
14 §	56 kap. 9 §
15 §	56 kap. 10 §
16 §	53 kap. 2 §
17 §	53 kap. 3 §

18 §	53 kap. 4 §
18 a §	53 kap. 2 §
19 §	57 kap. 1 och 3 §§
20 §	–

12 kap.

1 §	59 kap. 2 och 3 §§
2 §	–
3 §	59 kap. 7 och 8 §§
4 §	59 kap. 7 §
5 §	59 kap. 10 §
6 §	59 kap. 12 och 13 §§
6 a §	59 kap. 14 §
6 b §	59 kap. 15 §
7 §	59 kap. 16 och 17 §§
7 a §	59 kap. 18 §
7 b §	–
7 c §	59 kap. 19 §
7 d §	–
7 e §	59 kap. 20 §
8 §	59 kap. 22 §
8 a §	59 kap. 11 §
8 b §	59 kap. 23 §
8 c §	59 kap. 24 §
9 §	–
9 a §	59 kap. 25 §
10 §	59 kap. 5 §
11 §	59 kap. 9 §
12 §	59 kap. 21 och 22 §§
13 §	59 kap. 26 och 27 §§

13 kap.

1 §	60 kap. 1 §
2 §	–

14 kap.

1 §	40 kap. 2 och 3 §§
1 a §	39 kap. 14 §
2 §	39 kap. 3 §
2 a §	11 kap. 12 § ML
2 b §	11 kap. 13 § ML
3 §	37 kap. 6 och 7 §§
4 §	37 kap. 9 och 10 §§
5 §	47 kap. 1 och 4–7 §§ samt 68 kap. 1 och 3 §§
6 §	–
7 §	41 kap. 2 §
7 a §	41 kap. 3–14 §§, 47 kap. 2–7 §§ samt 68 kap. 1 och 3 §§
8 §	–

15 kap.

1 §	49 kap. 4 och 5 §§
2 §	49 kap. 6 §
3 §	49 kap. 7 §
4 §	49 kap. 11–13 §§
5 §	49 kap. 15 §
6 §	49 kap. 19 §
7 §	49 kap. 10 §
8 §	48 kap. 1 och 6 §§
9 §	50 kap. 7 §
10 §	51 kap. 1 §
11 §	51 kap. 1 §
12 §	–
13 §	52 kap. 7 §
14 §	–
15 §	52 kap. 10 §
16 §	–

16 kap.

2 §	62 kap. 2 §
3 §	62 kap. 2 §
4 §	62 kap. 3 §
5 §	62 kap. 4 och 5 §§
6 §	62 kap. 8 och 9 §§
7 §	61 kap. 4 §
8 §	62 kap. 10 §
9 §	62 kap. 11 §
10 §	62 kap. 12 §
11 §	62 kap. 15 och 16 §§
12 §	62 kap. 17 och 18 §§
13 §	62 kap. 19 §

17 kap.

1 §	63 kap. 3 §
2 §	63 kap. 4–6 §§
2 a §	63 kap. 7 §
3 §	63 kap. 8–10 §§, 68 kap. 2 § samt 71 kap. 1–3 §§
3 a §	–
4 §	63 kap. 11 §
4 a §	63 kap. 12 §
5 §	63 kap. 13 §
6 §	63 kap. 4 och 6 §§
7 §	63 kap. 15 §
8 §	63 kap. 2 §
9 §	63 kap. 16 §
10 §	–
11 §	63 kap. 22 §

17 a kap.

1 §	63 kap. 14 §
2 §	63 kap. 14 §

3 §	63 kap. 17–21 §§
4 §	63 kap. 17–21 §§
5 §	63 kap. 17–21 §§
6 §	63 kap. 17–21 §§
7 §	63 kap. 17–21 §§
8 §	63 kap. 14 §
9 §	63 kap. 22 §

18 kap.

1 §	64 kap. 2 §
2 §	64 kap. 2 §
3 §	64 kap. 5 §
4 §	64 kap. 3 §
4 a §	59 kap. 20 §
4 b §	64 kap. 6 §
5 §	64 kap. 7 och 8 §§
6 §	65 kap. 16 § och 71 kap. 2 §
7 §	62 kap. 14 § och 64 kap. 4 §
7 a §	62 kap. 13 §
8 §	71 kap. 2 §
9 §	71 kap. 3 §
10 §	64 kap. 9 och 10 §§

19 kap.

1 §	65 kap. 2 §
2 §	65 kap. 2 och 9 §§
3 §	65 kap. 3 §
4 §	65 kap. 5 och 9 §§
5 §	65 kap. 4 och 6 §§
6 §	65 kap. 4 och 7 §§
6 a §	65 kap. 4 och 7 §§
7 §	65 kap. 4, 8, 10 och 11 §§
7 a §	65 kap. 4 och 12 §§
8 §	65 kap. 13 §
9 §	65 kap. 13 §
10 §	65 kap. 2 och 14 §§
11 §	65 kap. 15 §
12 §	65 kap. 16 §
13 §	65 kap. 17 §
14 §	65 kap. 2 och 4 §§
15 §	–
16 §	65 kap. 18 §

20 kap.

1 §	70 kap. 1 och 2 §§
2 §	70 kap. 1 och 2 §§
3 §	70 kap. 1 och 2 §§
4 §	70 kap. 3 §
5 §	–
6 §	70 kap. 4 §

21 kap.

1 §	66 kap. 2 och 4 §§
2 §	—
3 §	66 kap. 3 §
4 §	66 kap. 6–8 §§
5 §	66 kap. 7, 13 och 14 §§
6 §	66 kap. 6 §
7 §	66 kap. 9 §
7 a §	66 kap. 11 §
8 §	66 kap. 19 §
9 §	66 kap. 21–24 §§
10 §	66 kap. 27 §
11 §	66 kap. 27 §
12 §	66 kap. 27 §
13 §	66 kap. 28 §
14 §	66 kap. 27 §
15 §	66 kap. 30 §
16 §	66 kap. 31 §
17 §	66 kap. 29 §
18 §	66 kap. 32 §
19 §	66 kap. 32 och 33 §§
20 §	66 kap. 34 §

22 kap.

1 §	67 kap. 2, 6 och 11 §§
1 a §	3 kap. 10 § och 67 kap. 7–10 §§
1 b §	67 kap. 7–10 §§
1 c §	67 kap. 7–10 §§
1 d §	67 kap. 7–10 §§
2 §	67 kap. 5 och 39 §§
3 §	67 kap. 2, 12 och 13 §§
4 §	67 kap. 12, 15 och 16 §§
5 §	67 kap. 14 §
6 §	67 kap. 19–22 §§
7 §	67 kap. 23 och 24 §§
8 §	67 kap. 25 §
9 §	—
10 §	67 kap. 26 §
11 §	67 kap. 27 §
13 §	67 kap. 26 och 28–37 §§
14 §	—
15 §	67 kap. 4 §

23 kap.

1 §	—
2 §	44 kap. 2–4 §§
3 §	5 kap. 2 §
3 a §	5 kap. 3 §
3 b §	—
3 c §	5 kap. 1 §
3 d §	5 kap. 4 §

4 § 6 kap. 2 och 3 §§
5 § –
6 § 4 kap. 2 §
7 § 68 kap. 1 §
8 § 68 kap. 1 §
9 § –

Prop. 2010/11:165
Bilaga 17

Paragrafnyckel – lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter

Prop. 2010/11:165
Bilaga 18

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter vilken eller vilka bestämmelser som paragrafen ersätts med i skatteförarandelagen. Skatteförarandelagens namn har genomgående utelämnats efter paragrafangivelsen.

Några paragrafer har ersatts med bestämmelser i inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, respektive övergångsbestämmelserna till skatteförarandelagen, förkortade öb.

1 kap.

1 §	2 kap. 1 §
2 §	2 kap. 1 och 2 §§ samt 29 kap. 1 §
3 §	2 kap. 1 § och 33 kap. 2 §
4 §	2 kap. 1 och 2 §§ samt 14 kap. 1 §
5 §	3 kap. 2, 6 och 11 §§
6 §	3 kap. 3 §
7 §	–
9 §	–

2 kap.

1 §	–
2 §	30 kap. 1 § och öb
4 §	30 kap. 3 §
5 §	30 kap. 2 §
7 §	5 kap. 1 § och 30 kap. 4 §
8 §	30 kap. 5 §

3 kap.

1 §	31 kap. 2 och 3 §§
3 §	31 kap. 5 §
4 §	31 kap. 6 §
5 §	31 kap. 2, 3, 7 och 8 §§
5 a §	31 kap. 9 §
6 §	31 kap. 10 §
7 §	31 kap. 11 §
7 a §	31 kap. 12 §
8 §	31 kap. 13 §
9 §	31 kap. 7 §
9 a §	31 kap. 14 §
9 b §	31 kap. 15 § och 39 a kap. 11 § IL
9 c §	39 a kap. 11 § IL
10 §	31 kap. 16 §
11 §	31 kap. 17 §
11 a §	31 kap. 18 §
12 §	31 kap. 19 §
13 §	31 kap. 20 §
14 §	–

15 §	31 kap. 21 §
15 a §	31 kap. 22 §
16 §	31 kap. 23 §
16 a §	31 kap. 24 §
17 §	31 kap. 25 §
17 a §	31 kap. 26 §
18 §	33 kap. 6 §
19 §	33 kap. 6 §
19 a §	33 kap. 6 §
20 §	31 kap. 27 §
21 §	31 kap. 29 och 30 §§
21 a §	öb
22 §	31 kap. 28 §
23 §	31 kap. 31 §
24 §	–
25 §	31 kap. 32 §
26 §	31 kap. 33 §
27 §	31 kap. 34 §

4 kap.

1 §	38 kap. 1 §
2 §	31 kap. 4 §
3 §	38 kap. 2 och 3 §§
4 §	–
5 §	32 kap.1 och 2 §§
6 §	32 kap. 3 §

5 kap.

1 §	33 kap. 3 §
2 §	33 kap. 6 §
2 a §	33 kap. 7 §
3 §	33 kap. 8 §
4 §	33 kap. 10–12 §§ samt 38 kap. 1 och 2 §§

6 kap.

1 §	15 kap. 2 §
2 §	15 kap. 3–5 §§
3 §	15 kap. 6 §
4 §	15 kap. 7 §
5 §	15 kap. 8 §
5 a §	15 kap. 2 §
6 §	15 kap. 9 §
7 §	15 kap. 2 §
8 §	–
9 §	15 kap. 10 §
10 §	15 kap. 11 §

7 kap.

1 §	16 kap. 1 §
2 §	16 kap. 2 §
3 §	16 kap. 3 §

4 § 16 kap. 4–6 §§
5 § 16 kap. 4–6 §§

8 kap.

1 § 17 kap. 1 §
2 § 17 kap. 2 och 3 §§
4 § 17 kap. 4 §
5 § 17 kap. 5 §
6 § 17 kap. 6 §
7 § 18 kap. 1 §
8 § 18 kap. 2 och 3 §§
10 § 18 kap. 5 §
11 § 18 kap. 4 §
12 § 18 kap. 6 §

9 kap.

1 § 19 kap. 1 §
2 § 19 kap. 2 §
4 § 19 kap. 3 §
5 § 19 kap. 4 §
6 § 19 kap. 5 §
7 § 19 kap. 6 §

10 kap.

1 § 20 kap. 1 §
2 § 20 kap. 2 §
3 § 20 kap. 3 §
4 § 20 kap. 4 §
5 § 20 kap. 5 §
6 § 20 kap. 6 §
7 § 21 kap. 1 §
8 § 21 kap. 2 och 3 §§
9 § 21 kap. 5 §
10 § 21 kap. 6 §
11 § 21 kap. 7 §

11 kap.

2 § 22 kap. 2 §
2 a § 22 kap. 3 §
3 § 22 kap. 4 §
4 § 22 kap. 5 §
5 § 22 kap. 6 §
6 § 22 kap. 7 §
7 § 22 kap. 8 §
7 a § 22 kap. 9 §
7 b § 22 kap. 10 §
7 c § 22 kap. 11 §
8 a § 22 kap. 12 §
9 § 22 kap. 13 §
13 § 22 kap. 14 §
15 § 22 kap. 15 §

12 kap.

1 §	23 kap. 1 §
2 §	23 kap. 2 och 3 §§
3 §	23 kap. 2 och 3 §§
3 a §	–
4 §	23 kap. 4 §

13 kap.

1 §	23 kap. 5 §
2 §	23 kap. 6 §
3 §	38 kap. 1 §

14 kap.

1 §	24 kap. 1 och 2 §§
2 §	24 kap. 1 §
7 §	38 kap. 1 §
8 §	24 kap. 4 §
9 §	–
10 §	–
11 §	–
12 §	–

15 kap.

1 §	34 kap. 3 §
2 §	34 kap. 4 §
3 §	34 kap. 5 §
4 §	34 kap. 6 och 7 §§
5 §	34 kap. 10 §
6 §	34 kap. 11 §
7 §	34 kap. 9 §
8 §	33 kap. 9 och 11 §§ samt 38 kap. 1 §

16 kap.

1 §	36 kap. 1, 2 och 4 §§
2 §	36 kap. 1 och 3 §§
3 §	36 kap. 1, 2 och 4 §§

17 kap.

1 §	37 kap. 2 §
2 §	37 kap. 4 §
3 §	37 kap. 8 §
4 §	37 kap. 9 §
5 §	37 kap. 10 §
6 §	–
7 §	47 kap. 1 och 4–7 §§
8 §	44 kap. 2 och 4 §§
9 §	44 kap. 3 §

18 kap.

1 §	25 kap. 1 §
2 §	33 kap. 4 §
3 §	39 a kap. 11 § IL

19 kap.

1 §	–
2 §	39 kap. 3 §
2 a §	39 kap. 15 §
2 b §	39 kap. 16 §
3 §	67 kap. 5 §
4 §	–

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 september 2011

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Björklund, Bildt, Ask, Olofsson, Erlandsson, Carlgren, Hägglund, Carlsson, Borg, Sabuni, Billström, Adelsöhn Liljeroth, Tolgfors, Ohlsson, Norman, Attefall, Engström, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Ullenhag, Hatt

Föredragande: statsrådet Borg

Regeringen beslutar proposition 2010/11:165 Skatteförfarandet